

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 1/11, helmikuu-maaliskuu 2011, 10. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Kansan ääni kuuluu perusturvan puolesta

Kaikkialta kuuluu uutisia palvelujen leikkauksista. Rääkkylän kunta ulkoistaa lähes kaikki sosiaali- ja terveyspalvelunsa. Helsingissä asukkaat ovat vuoden vastustaneet oikeistolaisen kaupunginjohtaja Pajusen leikkauslistaa, jolla oli yli 80 kohdetta leikkipuistoista kirjastoihin ja terveysasemista kouluihin. Peruspalveluja ei tarvitse karsia. STP esittää politiikkaa, joka tekee oikeutta tavalliselle kansalle.

Sivut 4-5

Suomi-neidon vapauttaminen on ajankohtaista

EU-vaaleissa esitimme Suomi-neidon vapauttamista, koska talouspolitiikkamme sanellaan EU:sta. Työpaikkamme viedään ulos, julkiset palvelut siirtyvät kv. suuryrityksille jne. Vaalien jälkeinen hallitus toimeenpanee miljardien leikkaukset. Verotusta harmonisoidaan EU:n malliin tasaveroksi. Köyhä maksaa laskun. Suuntaa voidaan myös muuttaa ja irtaantua EU:n talouspolitiikasta. Annetaan Suomi-neidon valita, pysäkö kaltereiden takana vai ottaako ohjat käsiinsä.

Sivut 2, 3 ja 7

Matka kohti umpikujaa tulee pysäyttää

Työmarkkinoilta kuuluu huonoa. STX-Finlandin Turun telakka vähensi vuodessa runsaat 400 työntekijää. Arabia Keramiikka (95), Tampereen kaupunki (270), Vaasan leipomo (95), Valimoyhtiö Compotenta Pietarsaareissa (120), Finnair (450) yms. ilmoittavat väen vähentämisestä. Valtiolla "tuottavuusohjelma" toimii kurkunleikkaajana. Tiedossa ei ole paljonko Nokialta lähtee. Kestetäänkö umpikujaan saakka? Kuvassa laivanrakentajia Helsingissä 2.3.2011.

Sivut 6, 8 ja 20

Sivut 2-3

- Valta äänestäjille ja suomalaiset pois Afganistanista
- Talouden kuplat pokahtelevat
- Ainespuita hallitukselle
- Vain hyvä renki

Sivut 4-5

- Banaaneja ja terveydenhoitoa
- Espoon jalkaterapia
- Perustoimeentulo turvattava
- Kansan ääni kuului Koskelan puolesta
- Lipposesta satiaisiin

Sivut 6-7

- Ettei työelämä olisi villin lännen meininkiä
- Paltamon malli
- Pääoma hallitsee maailmaa

Sivut 8-9

- Miksi vierastyövoimasta on tullut ongelma
- Pariisin rauhansopimus ja SAFKA:n toimintaa

Sivut 10-11

- Kaikki rikkaus on työn arvoa
- Elämänmenoa EU-Suomessa
- Kantelu Euroopan ihmisoikeusneuvostolle
- Oudot ajat huolestuttavat

Sivut 12-13

- Vallankumous torjuttiin Valko-Venäjällä
- Viro kyntää oikealle
- Vilna vääristää historiaa
- Ulkomainonta Viron vaaleissa kielletty

Sivut 14-15

- Globalisaatio nostaa ruuan hintaa
- Jugoslavian hajoamissotien kysymyksiä
- Kommunistien Liitto Korean työväenpuolueen vieraana
- Vietnamin kommunisteilla puoluekokous

Sivut 16-17

- Pietarin kuulumisia
- Terroristinen teko Domodedovon lentokentällä
- Iranin kuolemantuomioita vastaan

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Telakkaa ei lopputileillä pelasteta
- STP:n ehdokkaiden esittelyä

Kansan äänen tämä painos sisältää useita STP:n eduskuntavaaliehdokkaiden kirjoituksia. Tutustu niihin. Kansan äänen seuraava numero on vaalinumero, joka ilmestyy maaliskuun viimeisellä viikolla

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki helmikuu 2011

Kaikki valta äänestäjille!

Kansa kaikkivaltias kutsutaan vaaliurnille huhtikuun 17. päivä. Vuonna 1907 Suomi sai yleisen ja yhtäläisen ääni- ja vaalioikeuden ensimmäisenä koko maailmassa. Nykyään vaalit käydään pääpiirteissään samoin kuin yli sata vuotta sitten. Ääntenlaskennassa käytettävä d'Hondtin laskutapa suosii suuria puolueita ja tuottaa eduskuntavaaleissa yli 10 prosentin vääristymän. Kansalaisten tahto ei pääse täysimääräisesti toteutumaan vaaleissa. Piilevä äänikynnys on saanut yhä räikeämpiä muotoja maamme sisäisen muuttoliikkeen vuoksi. Se vaihtelee Uudenmaan 2,9 prosentin ja Etelä-Savon 14,3 prosentin välillä.

Olisi jo aika siirtyä suhteelliseen vaalitapaan: yhdellä prosentilla äänistä saisi kaksi edustajapaikkaa, kahdella neljä paikkaa jne. On kohutuullista, että kansalaiset saavat vaaliurnilla valita kansanedustajat eivätkä valtapuolueet vääristä eduskunnan kokoonpanoa äänikynnyksillä.

Suomeen on luotu puoluetuen avulla valtion elättipuolueiden järjestelmä: eduskuntapuolueet kampanjoivat veronmaksajien rahoilla toisiaan ja uusia puolueita vastaan.

Euroopan neuvoston korruption vastainen elin Greco painottaa, että ”julkista rahoitusta ei voida rajoittaa ainoastaan parlamentissa edustettuina oleviin puolueisiin vaan että se tulee ulottaa myös kaikkiin poliittisiin tahoihin, jotka edustavat merkittävää osaa valitsijakunnasta ja asettavat vaaliehdokkaita”.

Eduskunnan ulkopuolisten puolueiden syrjintä rahanjaossa ja Yleisradion ohjelmissa on lopetettava. Eduskuntapuolueet kahmivat miljoonittain puoluetukea, lehtitukea sekä lähes kaikki nais- ja nuorisjärjestöjen, vapaan sivistystyön ym. määrärahat.

Myös kuntatasolla valtapuolueiden asemaa pönkitetään monilla muillakin tavoilla. Tästä esimerkkinä ns. Turun tauti – valtion elättipuolueet asettavat vaalimainostauluille niin korkean maksun, että usein vain niillä on varaa saada vaalijulisteensa esille, mutta pienillä kilpailijoilla ei. Turusta tauti on levinnyt joissain vaaleissa myös Kuopioon ja pariin muuhun kuntaan.

* * *

Suomalaiset pois Afganistanin sodasta

Jo toisen suomalaisen sotilaan kaatuminen Afganistanin sodassa nosti jälleen esille Suomen. osallistumisen Afganistanin operaatioon.

USA:n painostuksesta YK:n turvallisuusneuvosto hyväksyi lokakuussa 2001 ainoastaan itsepuolustusiskun Afganistaniin - ei maan miehittämistä. YK:n peruskirjan ja YK:n ihmisoikeuksien julistuksen mukaan kansoilla on oikeus itsenäisyyteen ja oikeus puolustaa maataan hyökkääjiä vastaan. USA:n ja Naton Afganistanissa käyttämä suhteeton ja mielivaltainen sotilaallisen voiman käyttö synnyttää lisää väkivaltaa.

Turvallisuusneuvosto antoi 2001 mandaatin USA:lle itsepuolustusiskuun - ei maan miehittämiseen. Afganistanissa on sodittu jo yli kolmekymmentä vuotta miltei yhteen putkeen.

Suomen poliittinen johto yrittää selittää, että kyse olisi rauhanturvaamisesta. Puolustusministeri Jyri Häkämies totesi TV-uutisissa 15.2: ”... suomalaiset eivät ole mukana sodassa, koska Suomi ei ole julistanut sota!”

Suomen tulee tunnustaa tosiasiat ja vetää joukkonsa pois Afganistanista. Operaatio on muuttunut perinteisestä rauhanturvatoiminnasta hyökkäyssodaksi, joka muistuttaa yhä enemmän Vietnamin sota. Puolustusvoimain entinen komentaja kenraali Gustav Hägglund.vaatii: ”Suomen pitäisi vetää joukkonsa Afganistanista... Operaatio alkaa amerikkalaisten johdossa muistuttaa yhä enemmän Vietnamin sota”. Samoin professori Keijo Korhonen toteaa: ”Karille ajava Afganistanin sota on moraaliton myöhäsyntyinen siirtomaasota”.

Suomalaisten enemmistö vaatii joukkojen kotiutusta. Jos maamme jatkaa USA:n hyökkäyksen tukemista, uusilta suomalaisuhreilta ei välttyä.

Tilaan

K

ansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite ja paikka

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansa ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani.gmail.com

Talouden kuplat poksahhtelevat

Juhani tanski on STP:n ehdokas Kuopion vaalipiirissä

Yhdysvaltain talouskuplan puhkeaminen käynnisti mailmanlaajuisen pankkikriisin. Meren takana olivat pankit huseeranneet samaan malliin kuin Suomessa 80-luvun lopussa. Asuntojen hintoihin oli kerätty ilmaa ja samoin oli myyty kaikenmoisia odotuksia, kuvitelmia. Hötötalous lässähti ja pankkeja kaatui - Lehman Brother etunenässä.

Eurooppaan kriisi tuli ensiksi Kreikan talousromahduksen kautta. Kreikkalaiset olivat huijanneet velkaa ja Saksan ja Ranskan pankit olivat hyppien kiljuen työntäneet rahaa sinne. Lopulta paljastui, että maan talous perustui huijaukseen, johon USA:n pankitkin osallistuivat. Seuraavana jysähti Irlannissa. EU-maiden veronmaksajat kutsuttiin takuumieheksi näille maille.

Huijarien voitot yksityisille; tappiot sosialisoidaan

Suomalaiset ja muut euromaiden kansalaiset joutuvat maksamaan finanssilaitosten tolkuttomasta lainan ottamisesta ja Kreikan ja Irlannin talousromahduksesta. Suomessa ja myös muualla euroalueella puhutaan vain ”kriisivaltioista”, mutta Kreikan ja Irlannin kriisit ovat vieneet EU:n poliittiseen kriisiin. Poliitikot eivät uskallusta sitä sanoa.

Kukaan ei tiedä mitä pitäisi tehdä, mitä mikäkin toimi vaikuttaa. Kaikki toimet ovat toivotaan-toivotaan -temppeuja, joilla kriisin päällekaatumista voidaan lykätä kauemmaksi, mutta romahduksen uhkaa ei pystytä torjumaan. Lokakuussa EU:n huippukokous päätti Saksan aloitteesta, että EU:n ylintä lakia, sen Lissabonin sopimukseksi

si sanottua perustuslakia, pitää uusia, koska Saksan perustuslaki kieltää osallistumasta uudelleen laskujen maksamiseen samoin järjestelyin kuin Kreikan tilanne vaati. Saksan ongelma on kuitenkin EU:n poliittisesti ratkaisematon ongelma.

Euroaluetta pakotetaan kohti liittovaltiota

Yhteisvaluutta edellyttäisi liittovaltiota; sitä EU ei vielä ole. EU:n johto yrittää kaikin tavoin pakottaa liittovaltion menettelytapoja. Unionistit työntävät EU:ta kohti liittovaltiomallia, jossa kansallista päätöksentekoa ja kontrollivaltaa siirretään unionitasolle. Muun muassa yritysverotuksen harmonisointia viedään nyt unionissa eteenpäin Suomen aloitteesta. Euromaat ovat liittäneet taloudet yhteen tavalla, joka pakottaa yhteisvastuuseen. Tästä syystä suomalaiset, saksalaiset ja muut euromaat maksavat pankkien laskuja.

Vastarinta voimistuu

Demokraattisen päätöksenteon näkökulmasta liittovaltiokehitys on kieltämättä ongelmallinen. Mitä etäämmälle päätöksentekoa viedään, sen heikomaksi jää poliittinen kontrolli eli kansalaisten kyky seurata päätöksentekoa ja arvioida päätösten vaikutuksia omaan jokapäiväiseen elämään. EU:n vastustus on saanut uutta voimaa muutamien jäsenmaiden velkakriisistä. Monet haluavat potkaista kriisimaat ulos Emusta, jopa sanoa hyvästi eurolle.

Markkinat rauhoittuvat, kun ne ovat kahmineet kaiken veronmaksajien avun

Suomi on sitoutunut takamaan euromaille annettavia lainoja n 8 miljardin euron arvosta. Lisäksi Kreikalle lainattiin suoraan 1,6 mrd €. Nyt julkisuudessa on vaadittu takauksen lisäämistä. On kyse Euroopan vakausjärjestelmän puskurirahaston korottamisesta, mikä tarkoittanee Suomen takauksen kasvattamista. Euromaiden pelastamisesta ei saa tehdä automaattia. Tiedetään, että Portugalin jälkeen tulee Espanja ja ehkä Italia ja Belgia.

Epävarmuustekijöitä Euroopan ulkopuolellaakin

Kiina voi ajautua lähivuosina pankkikriisiin. Kansalaisten rahankäyttö on kääntynyt kulutusjuhlaksi, asuntojen hinnat ovat rajussa nousussa, ja pankkien luotonanto on kasvanut poikkeuksellisen suureksi. Maan hallitus on todennut, että jopa 20% pankkien luotoista on muuttumassa järjestämättömiksi eli niiden korkoja ja lyhennyksiä ei ole pystytty suorittamaan. Yhdysvaltain tilannekaan ei ole vakaa - sieltäkin voi tulla mitä tahansa yllätyksiä.

Euroalueen jakaantumisen mahdollista

Euron kriisi on herättänyt kysymyksen, millä keinoilla tilanne saadaan purettua. Vaikeaksi ennakoinnin tekee se, ettei vastavaa prosessia ole koskaan aiemmin koettu maailmanhistoriasa. Yksi mahdollisuus on se, että Kreikan, Irlannin, Portugalin ja Espanjan kaltaiset heikot lenkit heitetään €-valuutasta ulos, minkä seurauksena ne ottavat uudelleen käyttöön naftaliiniin työnnetty kansalliset valuuttansa. Kreikan ja Irlannin paluuta velkaselvitystilan jälkeen omiin valuuttoihin pidetään melko varmana. Periaate olisi selvä: on parempi uhraa huonoimmasa kunnossa olevat maat kuin päästää koko laiva uppoamaan. Kreikan kriisistä alkaneessa keskustelussa on usein viitattu juuri tähän mahdollisuuteen. Ongelmia € eronneilla kriisimailla riittäisi. Esim. Kreikan paluu dramaan merkitsisi isojen velkojen ja alijäämien kanssa painivalle maalle melkoista devalvaatiota ja samalla jättiläisinflaatiota. Portugal, Espanja ja Italia saattavat omiin valuuttoihin paluun sijasta perustaa oman yhteisen valuutan. Monet analyitikot ovat samaa mieltä kun Ålandsbankenin varainhoitoyhtiön toimitusjohtaja Stefan Törnqvist, joka arvioi euron hajoavan 80 % todennäköisyydellä. Yhteisvaluutta on niin keskeinen osa liittovaltion rakentamisessa, että euron hajoaminen saattaa johtaa koko EU:n purkautumiseen.

Kaikkiin vaihtoehtoihin tulee varautua.

Juhani Tanski

Ainespuita tulevalle hallitukselle

Pekka Tiainen on STP:n eduskuntavaaliehdokas Helsingissä

Kovan talouspolitiikan tuloksena kunnat ja valtio velkaantuvat kovaa vauhtia. Poliitiikan punainen lanka on nyt katetaanko tämä menoleikkauksilla ja veroilla vaiko paremmalla politiikalla. Tämä linjataan kevään eduskuntavaalien jälkeen muodostettavan hallituksen ohjelmaan. Hyvää ei lupaa Martti Hetemäen verotyöryhmän loppuraportti, joka ennakoi köyhille kovempaa verotusta ja verotuksen siirtämistä yhä enemmän tasaverotuksen suuntaan. Tässä artikkelissa ”ainespuita tulevalle hallitukselle” esittelee Pekka Tiainen.

Kestävyysvaje taustalla

Inflaatiopeikko oli uhkakuva, jolla aiempina vuosikymmeninä perusteltiin erilasia leikkauksia yhteiskunnan menoihin ja palkkoihin. Nyt sekin nostaa jälleen päättään, mutta itse pääpeikoksi on nostettu kestävyysvaje. Tällä tarkoitetaan sitä, että julkiset menot jäävät alle tulojen ei vain tilapäisesti, vaan useina vuo-

sina ja vuosikymmeninä. Tämä merkitsee velkaantumiskierrettä.

Tavallisen kansalaisen kestävyysvaje tarkoittaisi sitä, että koko ajan menot ovat suuremmat kuin palkka tai muut tulot. Laskut jäävät maksamatta ja tulee paheneva velkakierre.

Koko maan näkökulmasta kestävyysvaje tarkoittaisi sitä, että koko ajan menot ovat suuremmat kuin palkka tai muut tulot. Laskut jäävät maksamatta ja tulee paheneva velkakierre.

Tästä ei kumminkaan ole kyse nyt, kun puhutaan kestävyysvajeesta, vaan tällä tarkoitetaan valtion ja kuntien velkaantumista. Siksi keskustelun punainen lanka on, minkä suuruinen se on ja katetaan ko se veroilla, menoleikkauksilla vai siten, että talouskasvu ja työllisyys on parempi. Tämä kolminaisuus: verot, menoleikkaukset vai työllisyys ja talouskasvu on se asia, joka linjataan seuraavan hallituksen ohjelmaan.

Verotusesitykset

Verotuksen osalta pöydällä on Martti Hetemäen työryhmän loppuraportti. Tästä kannattaa taustaksi lukea aiempi kirjoitukseni (Kansanääni 5/10) syksyltä 2010. Loppuraportti sisältää lähinnä viilausta silloiseen. Loppuraportissa keskeiset verokevennykset ovat esitys yhtiöverojen alentamisesta 26 %:sta 22 %:ttiin ja valtion tuloverotuksen alentaminen siten että, kevennykset ovat sitä suurempia, mitä suurempia ovat tulot. Teknisesti tämä tehdään siten, että valtion tuloveroasteikkoja kevennettäisiin kaikissa tuloluokissa. Tämän lisäksi esitetään, että suurten tulojen lisätuloista (ns. rajavero) veroprosentti laske-

taan 50 %:ttiin ja tällä lisätään hyötyä suurimmissa tuloissa.

On tärkeää huomata, että keskimääräinen veroaste näissä suurimmissa tuloissa on paljon alempi kuin tuo 50 % ja rajaverossa on kyse verosta, joka maksetaan, kun tulot kasvavat. Tuloeroja tasaavassa verouudistuksessa esimerkiksi jos sain 100 000 euron vuosituloissa se voisi olla aivan hyvin esimerkiksi 60 %, jolla ehkäistäisiin sitä, että kaikkein hyvätuloisimmat kaappaavat epäoikeudenmukaisen suuren osan yhteisestä tulokakusta.

Nämä verokevennykset yhtiöveroihin ja valtion tuloverotukseen katettaisiin nostamalla välillisiä veroja ja valmisteveroja sekä nostamalla arvonlisäveroa kahdella prosentilla. Lisäksi nostettaisiin kiinteistöveroja ja pääomaveron 30 %:tiin, joka siis kohdistuu sellaisiin tuloihin kuin osingot, luovutusvoitot ja vuokratulot. Osinkoihin tulisi ulkopuolisten pörssiyhtiöiden kohdalla (niin sanotut listamattomat yhtiöt) sellainen lisäys, että vakavaraiset yhtiöt eivät enää voisi saada osinkoja verottomina 90 000 euroon asti, vaan tilalle tulisi erillinen vähennys, joka perustuu valtion lainan korkoon (puhutaan normaalituotosta). Lisäksi asuntolainojen korkovähennystä ja korkovähennystä pienennettäisiin eli verotus tältä osin kiristyisi. Kevennystä tulisi hieman perintöveron alarajan nostosta ja toiselta puolen suurimmille perinnöille tulisi uusi korkeampi 16 %n veroporras.

Arvonlisäverotuksen korotus koostuisi yleisen arvonlisäveron nostamisesta 23 %:sta 25 %:ttiin, ruokaveron nostamisesta 12 %:sta 14 %:ttiin ja alimpien verojen, kuten joukkoliikenteen lipun hintojen ja kirjojen arvolisäveron nostamisesta 9 %:sta 11 %:ttiin. Kesällä 2010

arvonlisäveroja nostettiin jo prosentilla. Valmisteveron korotukset kohdistuisivat leivonnaisiin, makeisiin, liikenteen polttoaineisiin, sähköön ja lämmitykseen ja ajoneuvoveroon. Kiinteistövero huomioon ottaen näiden vaikutus kohdistuisi korottavasti asumiskustannuksiin.

Kokonaisuus rakentuisi siten, että valtion noin 2,06 miljardin tuloverokevennykset ja 800 miljoonan yhtiöverokevennykset vastaisivat yhteensä noin 2,9 miljardia (2,86 miljardia) euroa. Tämä katettaisiin niin, että välillisillä veroilla kerättäisiin lisää 2,2 miljardia, mistä 1,2 miljardia olisi arvonlisäveron ja miljardi valmisteverojen osuutta. Pääomaveron korotukset kattaisivat 500 miljoonaa euroa ja korkovähennysten pienentäminen ja kotitalousvähennyksen vähentämi-

tuloluokassa ja enemmän viidessä ylimmässä tulonsaajaryhmässä. Välillisessä verotuksessa menee kumminkin hyöty kokonaan pois neljässä alimmassa tuloluokassa ja verotus kiristyy sitä enemmän mitä pienemmät ovat tulot. Hyötyä saisivat verotuksessa ylimmät tuloluokat, muttei kaikkein ylin. Siellä kulutusverojen ja asumiseen kohdistuvien verojen sekä pääomaverotuksen lisäykset ovat enemmän kuin tuloverohyöty.

Askelia tasaveron suuntaan

Samalla näkyy, että tuloverotuksessa hyöty on prosentuaalisesti sitä suurempi mitä suuremmat ovat tulot lähes kaikkien tulonsaajaryhmien kohdalla. Välillisissä veroissa on kumminkin päinvastoin eli pro-

Tulo-ryhmä	Tulo-Verotus: Hyöty vuodessa euroa	Välilliset Verot: Vaikutus vuodessa euroa	Verotus: Vaikutus Yhteensä Vuodessa euroa	Tulo-Verotus: Vaikutus vuodessa %	Välillinen verotus: Vaikutus vuodessa %	Verotus: Vaikutus yhteensä vuodessa %
Alin 1/10, 1	76	-249	-173	0,8	-2,6	-1,8
2	129	-288	-159	0,9	-2,1	-1,2
3	212	-326	-114	1,3	-2,0	-0,7
4	312	-368	-56	1,7	-2,0	-0,3
5	390	-384	6	1,9	-1,9	0,0
6	459	-412	47	2,0	-1,8	0,2
7	524	-446	78	2,0	-1,7	0,3
8	614	-479	135	2,1	-1,7	0,5
9	737	-539	198	2,2	-1,6	0,6
Ylin 1/10, 10	479	-674	-195	0,8	-1,1	-0,3
Kaikki, KA	395	-419	-24	1,6	-1,7	-0,1

nen yhteensä loput 160 miljoonaa euroa. Kiinteistöveron korotus tulisi tämän päälle.

Kun veromuutokset käsitellään tulonsaajaryhmittäin jakamalla kaikki tulonsaajat kymmeneen yhtäsuureen ryhmään (desiilit eli kymmenesosat) saadaan käyttäen Hetemäen ryhmän raportin lukuja seuraavanlainen oheisen taulukon (sivu 3) mukainen tulos. Tästä näkyy, että tuloveroissa euromääräinen hyöty on keskimäärin 395 euroa vuodessa, mutta tätä vähemmän viidessä alimmassa

sentuaalisesti niiden korotuksista maksavat pienituloiset suurituloisia enemmän. Tämä siis merkitsee, että tuloveron muutokset vähentävät verotuksen tuloeroja tasaavaa vaikutusta eli progressiivisuutta. Välilliset verot taas ovat tuloeroja kasvattavia eli progressiivisuuden vastakohtana regressiivisiä. Niiden korotukset siten lisäävät pienituloisten verotuskuormaa suhteessa tuloihin enemmän kuin suurituloisten

Jatkuu sivulla 6

Vain hyvä renki

Kaikki silmäätekevät ruikuttavat työurien pidentämisen välttämättömyydestä. Osana siihen kuuluu itku väestön ikääntymisestä ja työvoiman loppumisesta. Valitetaan, että porukka on laiskaa tai ei muuten vaan viihdy töissä. Kaikesa ruikutuksessa ja itkussa rötösherrat vuodattavat pelkkiä krokoitiilin kyyneleitä.

Pian sodan jälkeen kapitalistit valittivat, että työläiset viihtyvät huonosti töissä. Jo miljoonan vuotta sitten 50-luvun puolivälissä tein tutkielman: ”Työväen viihtyvyys sosiaalisen ongelmana”. Väitin oman kokemuksenkin perusteella, että viihtymättömyyden ja työhyvinvoinnin oikeat syyt olivat kapitalistien pohjattomassa ahneudessa ja pienissä palkkoissa.

Noista ajoista maailma on työläisten kannalta muuttunut huomommaksi, vaikka päältä katsoen voisi muuta luulla. Nyt vilua ja nälkää nähdään vain erilaisissa oloissa. Työväenliikkeen aatteellisuuden alasajo on mahdollistanut kovenevan riiiston. Siksi työn puute, pätkätyöt ja hyvinvointivaltion leipäjonot ovat kasvaneet mielettömiin mittoihin. Kapitalistit ja polii-

tikit tietävät, että puheet väestön ikääntymisestä ovat puppua eikä työvoima lopu – vain työ vähenee. Vallan kahvassa ja siihen pyrkivät puhuvat työttömyydestä siksi, kun kaikki muutenkin siitä puhuvat, mutta paheneva työn puute ei oikeasti kiinnosta ketään. Vain voitot ja tuottavuus kiinnostavat!

o o o

Tuottavuudesta puhutaan aina kun vaan sielu sietää. Siihen kuuluvat myös vaatimukset työurien ja eläkeiän pidentämisestä. Niiden tavoitteena on lisätä pääoman tuottavuutta, lisätä kapitalistien voittoja.

Kuten kaikki tietävät, niin työn tuottavuus tarkoittaa tuotannon määrää työtunnissa. Virallisesti se saadaan, kun bkt jaetaan tehdyillä tunneilla. Sen tuloksena on kuitenkin väärä tieto, sillä bkt on vain puolet kokonaistuotannosta, kun toinen puoli noidutaan olemattomiin. Eikä tässä kaikki, sillä työtunteihin noidutaan mieletön määrä haamutunteja. Siten työllisyys näyttää paremmalta ja tuottavuus huonommalta. Tästä johtuu, että koko bkt on pelkkää huuhaata. Se on kapitalismille vain hyvä renki. Siksi se on käytössä kaikkialla.

Hieman oikaisten voi sanoa, että kun bkt:stä vähennetään kiinte-

än pääoman kuluminen, jäännöksenä on kansantulo. Sen pitäisi olla työn arvo eli palkat ja lisäarvo. Mutta ei ole, sillä bkt keinottelulla todellista kansantulosta on piilotettu noin neljännes. Tässä on porvarillisen taloustieteen petos, sillä piilotettu osa on kokonaan ilmaista työtä, lisäarvoa.

Kapitalistien kannalta työn tuottavuuden kasvu on helpoin tie voittojen kasvattamiseen. Siinä ei tarvita tuotannon eikä kansantulon kasvua, sillä se kasvattaa välittömästi voittoa, mutta ei palkkaa. Työn tuottavuuden kasvu on yhtä aikaa voiton lisäyksen ja työn vähentämisen automaatti.

Tämän kapitalistit tietävät ja voi olla, että sen tietää jotkut poliitikotkin. He tietävät senkin, että työn vähentyminen ja työttömyyden lisääntyminen vaarantavat yhteiskuntarauhaa. Siksi he puhuvat jatkuvasta kasvusta, vaikka tietävät, että tuonnin kasvu ja pääomien vienti pois maasta hidastavat kasvua, elleivät kokonaan estä sitä.

Varsinainen raju tuonti ja pääomien maastavienti alkoi 1999 eli pian sen jälkeen, kun pääoma-, osinko- ja yritysverot oli alennettu puoleen. Lisäksi 2000-luvulla tehdyistä mahtavista uusista verohelpotuksista, omaisuusveron ja kela-

maksujen poistamisesta huolimatta työ on jatkuvasti vähentynyt.

Työikäisten määrä on kasvanut sadallatuhannella, mutta työtä tehdään vähemmän kuin 1990, kun sitä ei yksinkertaisesti ole. Kaikesta huolimatta taas vaaditaan yritysveron alentamista. Kepu vaatii kahden prosenttiyksikön (7,7 %) ja Kokoomus neljän prosenttiyksikön (15,4 %) alennusta. He tietävät hyvin, että vapaakaupan oloissa tuotannon kasvu ja työllisyyden paraneminen on halpatuonnin vuoksi yhä vaikeampaa. Siksi aina kun työn tuottavuus kasvaa tuotantoa nopeammin, työn tarve työ vähenee, mutta voitto kasvaa. Tämän sorttinen ruletti – tuottavuuden tuotantoa nopeampi ja työttömyyden kasvu – on tullut jäädäkseen. Menemme kohti umpikuja.

o o o

Yrityksille tärkeintä on voitto. Niiden ainoa tehtävä on hankkia omistajille voittoa. Työssä viihtyvyydellä ja työhyvinvoinnilla siinä ei ole osaa eikä arpaa. Tärkeintä on se, mitä jää viivan alle.

Eduskuntavaaleissa valitaan kansantaloudesta päättävät. Oikeistopuolueet ja niitä usein tukevat demarit sekä vasurit huolehtivat yritysten omistajien hyvinvoinnista, ei muiden. Se tarkoittaa, että kansantulosta, työnarvosta, yhä

pienempi osa olisi palkkoja ja yhä suurempi osa lisäarvoa. Lisäksi lisäarvosta entistä suuremman osan pitäisi valua suoraan kapitalistien taskuihin. Siinä on kysymys kapitalistien ja palkkatyöläisten välisestä luokkataistelusta.

Kun palkoista ja yksityisistä voitoista vähennetään verot ja maksut nähdään, että 1990 jälkeen kansantulosta palkkojen osuus on supistunut ja voittojen osuus kasvanut. Palkkatulojen osuus supistui yksitoista miljardia euroa. Muutos onnistui työn tuottavuuden, työttömyyden kasvun ja ruokotomien veronalennusten ansiosta. Palkkataso jäi heikoksi ja työttömyydessä menetti suoraan mielettömät määrät palkkoja. Kurjuus lisääntyi.

Tulevalla vaalikaudella on mahdollisuus tulonjaon oikaisemiseen jopa riippumatta siitä kuinka tuotanto kasvaa. Tulonjako on pantava uusiksi. Se kuitenkin edellyttää, että palkkatyöläisiltä on aitoa poliittista tahtoa panna kapitalistien pohjaton ahneus ja pääomien maastavienti aisoihin. Se edellyttää, että tarpeetonta tuontia rajoitetaan ja korvataan suomalaisella työllä. Se edellyttää aitoa poliittista tahtoa muuttaa kehityksen suunta!

Kai Kontturi

Banaaneja ja perusterveydenhoitoa

Tiesitkö tämän? Mikä yhdistää kuntien ulkoistettuja terveysasemia (MedOne) ja Siwoja? Sama kansainvälinen omistaja: pääomasijoitusyhtiö Industri Kapital:sta IK Investment Partners. Nyt saavat kärvistellä ecuadorilaiset reilun kaupan banaanit, miltei yötäpäivää aukiolevien Siwojen työntekijät (alituises- sa kiireessä, ryöstelyn ja väkivallan pelossa) ja MedOnen hoitajat.

Tulosta kuntien varoil- la

Suomen johtava terveydenhuollon ulkoistuksiin erikoistunut MedOne-yhtiöryhmä tekee huikeaa taloudellista tulosta, MedOne-yhtiöiden maksavia asiakkaita ovat keikkalääkäreitä ja terveyskeskusten ulkoistamispalveluja ostavat kunnat ja sairaanhoitopiirit. MedOne-yhtiöt tekevät miljoonia kuntien rahoilla.

Voittoja työntekijän ”selkänahasta”

Seuraavassa lainauksia MedOnen hoitajien ahdistuksesta omilla palstoillaan: ”Kun googlettaa medone + palkka tai medone mitä vaan, niin aikamoista tarinaa löytyy valitettavasti. Miten voi olla, että näin paljon samanlaisia ongelmia löytyy ympäri Suomea samasta firmasta???”
”Kuinka voi olla mahdollista, että ammattiliitot antavat asioiden jatkua näin? Asioistahan on valitettu pitkään ja heillä on faktat tiedossa. Työsuojelupiirikin tietää -> mitään vain ei ole tapahtunut. Pomot

ne vaan poimii bonuksia ja pyörittää hoitajia mielensä mukaan. Tässä tuntee hoitaja itsensä aika pieneksi. Pakkohan jotain on tehdä - ei Suomi voi olla vielä näin korruptoitunut!”
”Työsuojelupiiri kun ilmoittaa tarkastuskäynneistä etukäteen. Tällöin antaa aikaa kiillottaa paikat, laittaa asiat paperillakin kuntoon tarkastuksen ajaksi ja työnantaja pääsee kuin koira veräjästä”

Siwa ei tue kehitysmaita

Sitten niistä banaaneista lainauksia Adressit ”banaani- keskustelupal- talta: Reilun kaupan banaanit takaisin Siwaan ”Lähikauppaketu Siwa lakkaa tarjoamasta Reilun kaupan banaaneja päävaihtoehtona tammi-kuun lopulla. Siwan ykkösbanaaniksi tulevat tunnetun ison tuo-

temerkin banaanit.
Reilun kaupan banaanit pysy- vät kauppakohtaisesti valikoimas- sa, jos niille riittää kysyntää. Siwan tuotehallinnosta vastaava johta- ja Esko Sutelainen ei usko, että Si- walle aiheutuisi päätöksestä ima- gotappiota.”

Miksi reilua kauppaa kannattaa tukea?

Reilun kaupan edistämisyhdistyksen toiminnanjohtaja Pirjo Virtaintorppa pitää päätöstä erittäin ikävänä asiana Ecuadorin viljeli- jöiden kannalta, jotka ovat hyöty- neet suomalaisen kauppaketjun myynnistä. Reilun kaupan banaa- nien tuottajille maksetaan aina Rei- lun kaupan takuuhintaa, joka kat- taa kestävän tuotannon kustannuk- set. Lisäksi Reilun kaupan hedelmi- en tuotannossa lapsityövoiman hy-

väksikäyttö on kiellettyä ja tuotan- nossa noudatetaan tiukkoja ympä- ristövaatimuksia. Suomessa banaa- nien myynti on noin prosentti kai- kesta päivittäistavaramyynnistä. Ei siis ole yhdentekevää, millaisia banaaneja kaupat pitävät valikoimis- saan.

Merkittävin ero Reilun kau- pan ja muiden eettisten merkki- en välillä on se, että Reilun kaupan merkkiin liittyy tuottajalle makset- tava takuuhinta. Jos tuotteen maa- ilmanmarkkinahinta on takuuhin- taa korkeampi, seurataan tätä kor- keampaa hintaa, ja sen päälle mak- setaan yhteisön hyväksi tarkoitet- tua Reilun kaupan lisää.

Kestävän kehityksen tuotantoa

Takuuhinnat ovat julkisia [http:// www.fairtrade.net/793.html](http://www.fairtrade.net/793.html). Kulut- taja voi aina Reilun kaupan tuotteita ostaessaan luottaa siihen, että tuottajat ovat saaneet tuotteistaan korvauksen, joka kattaa kestävän tuotannon kustannukset. Nyt kun Siwoissa siirrytään ei-reiluihin banaaneihin, tulee miettineeksi, kuin- ka paljon banaanintuottajat saavat täällä huomattavasti halvemmal- la myytävästä banaanista? Eläkö sillä tulolla, elättääkö perheensä?

Reilun kaupan kriteereihin kuuluu myös kattavat ympäris- tökriteerit, joista voi lukea täältä [http://www.reilukauppa.fi/index. php?274](http://www.reilukauppa.fi/index.php?274). Parhaisiin tuloksiin pääs- tään yhdistämällä useita erilaisia toimenpiteitä kuten vuoroviljely, viljelytekniikat, viljelykasvien valin- nat, lannoitteiden ja torjunta-ainei-

den varovainen käyttö. Nämä kaik- ki on huomioitu Reilun kaupan tuo- tannossa.

Reilu kauppa on ainutlaatuinen myös siksi, että suurin osa Rei- lun kaupan järjestelmään kuuluvis- ta tuottajista on perhetuottajia. Ko- ko Reilun kaupan tarkoitus on tu- kea kehitysmaiden pienviljelijöi- den yrittäjyyttä ja helpottaa pien- viljelijöiden pääsyä itsenäisinä toi- mijoina mukaan kansainväliseen kaupankäyntiin.

Tutkimusten mukaan Rei- lun kaupan tuottajien mielestä tärkein asia Reilussa kaupassa on takuuhinta. Sen myötä heillä on mahdollisuus elättää itsensä omal- la työllään ja ylläpitää myös ympä- ristöä vähemmän kuluttavaa tuo- tantoa.

Yhteinen kytkentä

Tässä siis se yhteinen kytken- tä, joka yhdistää Siwan banaane- ja ja ulkoistettujen terveysasemien hoitajia. Kummatkin ovat nyt tiu- killa. IK Investment Partners omis- taa Suomessa enemmistöosuuden Attendo MedOne-, Suomen Lähikauppa- ja Moventas-yhtiöis- tä. Näin kirjoittaa Adressit ”banaa- ni”- keskustelupalstalla nimimerkki ”Siwa ja MedOne boikottiin: ”SIWA ja Attendo MedOne omistajat ovat yrityksiä, jotka kyykyttävät pieni- palkkaisia kaupan alan työntekijöi- tä sekä hoiva- ja hoitoalan työnteki- jöitä. Palkat on laskettu 200 -400€ vä- rin, joka tilistä puuttuu 200 -400€ ra- haa, joka kerta saa vaatimalla vaa- tia oikaisemaan palkat, eivät edes pyydä anteeksi, selittelevät on ne ihan oikein laskettu, yrittävät hui- jata työntekijöitä, jotka eivät osaa tai jotka eivät tarkista tiliänsä, ÄL- KÄÄ MISSÄÄN TAPUKSESSA MEN- KÖ Attendo MedOne:iin töihin. Ot- takaahan todella selvää kansainvä- lisestä pääomasijoitusyhtiö Industri Kapital:sta IK Investment Partners/ Tradeka-yhtymä/omistaa Suomes- sa enemmistöosuuden Attendo MedOne-, Suomen Lähikauppa- ja Moventas-yhtiöistä. Lähikaupat SI- WA ja Attendo MedOne vuokralää- käri toimintaa harjoittava yritys ter- veyskeskuksissa ja sairaaloissa. Ase- kauppaa ja rahanpesua Aasiassa”

Nettisivuilta jutun kokosi Mämmiveikot

Hannu Kautto on STP:n ehdokas eduskuntavaaleissa Uudenmaan vaalipiirissä

Tarvitsen säännöllisesti jalka- terapiaa, sillä minulla on DM II. Viime vuonna hoito oli kunnos- sa. Loppuvuodesta kuulin, et- tä Espoo on järjestämässä jal- katerapiaa uudelleen. En saanut mistään täsmällistä tietoa. Nyt vihdoin uusien kyselyiden jäl- keen selvisi, että Espoo on palk- kaamassa kaksi fysioterapeu- tia, jotka keskitetään luultavas- ti Espoonlahden terveysasemal- le. Maksusitoumuksia ei enää saa eikä vielä anneta aikoja. Ilmoitel- laan lähikuukausina keväämmäl- lä potilaille.

Kirjoitin vuosia sitten, että olisi hyvä perustaa muutamille terveysa- semille jalkaterapeutin toimia. En tiedä, kuinka moni DM II -lajitoveri- ni on saanut maksusitoumuksia jalkaterapiaan, mutta ihmettelen, ehtiikö kaksi jalkaterapeuttia hoi- taa meitä riittävän usein. Pystyvät- kö kaikki jalkahoitoa tarvitsevat it- se maksamaan terapiansa talvella

ja keväällä? Rahaa ei ole riittävästi, kuntalaiset kärsivät, mutta joh- to matkustelee. Ei ole johtajien työ pelkkää ruusuilla tanssimista, se on välillä samppanjan juontia ja kavi- aarin syöntiä.

Espoo on lopettanut sivukir- jastoja, yhteispalvelupisteitä, vähentänyt terveysasemien näyt- teidenottoa, lopettanut neuvoloita ja muuta. Jos tarkastelemme tule- vaa muutosta suoraviivaisesti, sivi- styneesti sanottuna lineaarisesti tiätsä, niin toteutuu seuraava kaka- topia eli kapitalismin koveneminen. Määrärahojen puutteessa kaikki sivukirjastot lopetetaan ja kirjasto- toimi keskitetään Sellon kirjastoon. Yhteispalvelupisteet lakkautetaan paitsi Ilossa Omenassa, jonne kai- kki keskitetään. Terveysasemia ja neuvoloita varten rakennetaan uu- si iso talo, johon kaikki terveydenhuolto ja sairaudenhoito keskitetään lopettamalla muut terveysasemat ja neuvolat.

Lasten päivähoito ja koulut keskitetään Pohjois-Espooseen, sillä siellä metsän keskellä on puh- das ilma ja lapset saavat liikuntaa. Aaltoyliopiston Teknillinen korkeakoulu A? TKK saa jäädä Otaniemeen. Suomessa työttömyys kasvaa, ko- ska meillä ei enää juurikaan valmi- isteta tavaroita. Tavaratuotanto si- irretään kokonaan ulkomaille voit- tojen kasvattamisen tähden. Teh- dastuotannon hiipuesssa suoma- laiset elättävät itsensä palvelemal- la toinen toistaan kuten ulkokiinal- aiset pesemällä toistensa pyykkiä ja syömällä toistensa ravintoloissa. Niinpä jo päiväkodeissa aloitetaan yrittäjyyden opettaminen, joka jat- kuu peruskoulussa ja tehostuu luki-

ossa. Kaikki jatkavat eri asteisissa yrittäjäkoulutuksen oppilaitoksissa.
Saavutetaan paljon etuja ja säästöjä. Ne, jotka kynnelle kyke- nevät, (sauva)kävelevät, hiihtävät, pyöriilevät tai liikkuvat omin vo- imin muilla välineillä näihin kes- kitettyihin pisteisiin ja palvelutöi- hin. Heidän kuntonsa nousee, eivätkä he tarvitse enää terveys- eikä sairauspalveluita. Bussilin- jat lopetetaan kannattamattomi- na, sillä omalla yksityisautolla pää- see palveluihin. Taksisetelit kuten kaikki palvelusetelit lopetetaan li- ian tyyriinä. Huonosti liikkumaan pääsevät käyttävät omalla kustan- nuksellaan takseja, jos rahaa on, tai viihtyvät kotona. Jos joskus toteu- tuu utopia Espoon ja Kauniaisten yhdistymisestä, niin palvelut kes- kitetään Kauniaisiin.

Espoossa toteutuu kuluvan vuosituhat- sen Amerikkalainen Unelma: ei kunta eikä valtio puutu mitenkään asukkaan asioihin. Mel- kein kaikki on ulkoistettu ja yksi- tyistetty, sillä keskitetyt toiminnot ostetaan suurelta osin ulkoa. Ala- maiset hoitavat omat asiansa, jos leikatut palkat, työttömyyskorvauk- set, eläkkeet tai muut vaivaiset tu- lot riittävät. USAn sairausvakuu- tus on jenkkien mielestä salajuoni suoraan Moskovasta ja selvää so- sialismia, you know. Jenkit eivät ole huomanneet, että Neuvostoli- ittoa ei enää ole. Meillä on Euro- stoliitto, jossa niukkeneissa olois- sa asuvat neurooppalaiset kuten latinoamerikkalaiset ja karibialaiset meitä nimittävät, syystä.

Hannu Kautto Entinen työsuojeluvaltuutettu Espoo

Esko luukkonen on STP:n ehdo- kas eduskuntavaaleissa Varsi- nais-Suomen vaalipiirissä

Ennen vaaleja nykyiset eduskun- ta- ja hallituspuolueet lupasivat monta parannusta vähävaraisel- le kansanosalle. Vaalien jälkeen köyhä kansanosa on tullut huo- maamaan, että lupaukset ja teot ovat ristiriidassa keskenään.

Perustoimeentulo turvatta- va kaikille!

Lupaukset eivät johda tekoi- hin: Nykyiset eduskunta- ja hal- lituspuolueet eivät ole antaneet mitään parannusta vähävaraisille tällä vaalikaudella, vaikka lupasi- vat, että heidän tärkein tehtävän- sä on perusturvan parantaminen. Pääministerit Vanhanen ja Kinine- mi, valtionvarainministerit Kallio- mäki, Heinäluoma ja Katainen sekä työministerit Filatov ja Sinnemäki ovat usein väittäneet, että työttö- myys on pudonnut alle 300.000:n. On jo puhuttu työttömyyden pu- dotuksesta jopa alle 270.000:n. Molemmat luvut ovat täyttä val- hetta! Työttömyys on pysyvästi ol- lut 500.000 paikkeilla sitä asti, kun Suomi liitettiin EU:hun.

Työttömyys on kroonista: Työttömyys käy miljoonassa vuo- sittain, kun huomiomme piilotyöt- ötömät ja pätkätyöläiset. On turhaa sanoa työttömyyden alentuneen. Ainoastaan pätkätyitä on tullut li-
Jatkuu sivulla 5

Kansan ääni kuului Koskelan puolesta

Kuukausi sitten suuttuneet asukkaat täyttivät Koskelan sairaalan kirkon ja läksyttivät lautakuntaa lopettamishankkeista. Asia pantiinkin vielä toistaiseksi pöydälle. Ennen tiistain lautakunnan kokousta kansan ääni kuului taas muistuttaen perusterveyshuollon tärkeydestä. Tällaisten palvelujen tulisi löytyä kohtuullisen matkan päästä, kävelyetäisyydeltä. Toimitusjohtaja Matti Toivola veti Koskelan terveysaseman lakkauttamisesityksen pois esityslistalta. Asiaa valmistellaan uudelleen ja se tuodaan lautakuntaan 8.2. Koskelaa käyttävät Kumpulän, Käpylän ja Koskelan asukkaat. Hoitajien vaatimaa remonttia ja tilojen kohennusta ei saa käyttää perusteena koko TA:n siirtämiseen Oulunkylään.

Näpit irti Koskelasta, se auttaa vanhusta ja lasta!

Helsingin kaupunginjohtaja Pajusen säästölistat on torjuttu jo mo-
neen kertaan sekä valtuustossa et-
tä lautakunnissa. Kamppailu kun-
talaisten peruspalvelujen puoles-
ta jatkuu. Koskelan terveysaseman
lopettamista on perusteltu monel-
ta eri kannalta ja asukkaat ovat tor-
juneet kaikki argumentit. Nyt yri-
tetään lopettamispäätöstä runta-
ta läpi vedoten Koskelan sairaalan
rakennusten huonokuntoisuuteen
ja tulevaan remonttiin. Toistaiseksi
terveyslautakunta laittoi asian
pöydälle. 8.2. 2011 monikymmen-
päinen Koskelan TA:aa puolusta-
va joukko vaati mielenosoitukses-
saan ennen lautakunnan kokous-
ta, että remontti kyllä hyväksytään
mutta toiminnan on jatkuttava Kos-
kelassa.

Asukkaat torjuvat ”Pa- jusen listan”

Reilu vuosi sitten julkisuuteen
paljastui lista kaupunginjohtaja Jus-
si Pajusen suunnittelemista säästö-
ja lakkautuskohteista. Listalla oli yli
80 kohdetta leikkipuistoista kirjas-
toihin ja terveysasemista kouluihin.
Nyt maaliskuussa 2011 lakkautuslis-
talla on enää yksi kohde, Koskelan
terveysasema, jonka siirtoa Oulun-
kylään aseman käyttäjät ovat yksi-
mielisesti ja päättäväisesti vastusta-
neet. Adressein, internet-yhteisöis-
sä ja asukasilloissa jo noin 10.000
terveysaseman käyttäjää on ilmais-
sut vaatimuksensa aseman säilyttä-
miseksi nykyisellä paikallaan.

Pirullinen keksintö

Viimeisin tekosyy tammikuus-
sa TA:n siirrolle Oulunkylään oli se,
että vuoteen 2030 mennessä mah-
dollisesti koko sairaalatoiminta
poistuu Koskelasta ja rakennuksis-

Helsingin terveyslautakunta kuunteli korvat luimussa ennen
kokoustaan raivostuneiden asukkaiden huutamaa sanomaa:
Koskelan terveysasemaa ei saa lopettaa! Näpit irti Koskelasta,
se auttaa vanhusta ja lasta!

ta tehdään vanhusten palveluasun-
toja. Missä niin on jo päätetty? Jos
alueelle todella kaavailaan palve-
luasuntoja, terveysaseman säilyttä-
minen on entistä tärkeämpää. Pit-
käaikaissairaansijojen ja vanhain-
kotipaikkojen muuttaminen palve-
luasumiseksi, on pirullinen keksin-
tö muuttaa kaikenkattava sairaala/
vanhainkotimaksu tavalliseksi
vuokraksi ja sitten siihen päälle ruo-
ka, lääkkeet, siivous, virike- ja hoiva-
palvelut vanhuksen maksettaviksi.
Se tulee kaupungille halvemmak-
si, mutta asukkaalle paljon kalliim-
maksi. Superin kannanotto toteaa:
” Viime vuosina kunnat ovat
kääntäneet kehityksen suuntaa. Ne
ovat kilpailuttaneet yhä enemmän
yksityisiä palveluntuottajia tavoit-
teena kustannussäästöt. Tällä taval-
la kuntien johto on osoittanut, ettei
se ole ollut pätevä johtamaan itse
tehokkaasti näiden palvelujen tuo-
tantoa. Yrityksethän tekevät samal-
la toiminnalla voittoa. Kuntien toi-
vomat kustannussäästöt eivät ole
monin paikoin toteutuneet”.

Yksityistäminen riittää

Kunnat siirtävät yhä enemmän
sosiaali- ja terveyspalvelutoimin-
toja yksityissektorin hoidettavaksi.
Suuret kansainväliset sijoitusrahas-
tojen omistamat yritykset valtaavat
alaa. Paikalliselle pienyrittäjyydelle
ei jää tilaa toimia. Pitkällä tähtäimel-
lä kuntia uhkaa merkittävä kustan-
nusten nousu, kun suuret toimijat
pääsevät sanelemaan hintatason.”

Ikääntyvien asumispalveluja to-
della tarvitaan, mutta siitä ei saa tul-
la yksityispuolen rahasampoja.

Uusin lakkautuksen syy on Kos-
kelan terveysaseman remontoin-
nin tarve. Siitä syystäkö koko ase-
ma olisi lakkautettava? Jos on re-
montoitava, silloin remontoidaan,
niinhän muidenkin kiinteistöjen ja
virastojen osalta tehdään. Tällä het-
kellä Koskelan sairaala-alueella on
riittävästi tyhjää remontin ajaksi ja
budjetissa varat sitä varten.

Vuoden 2011 budjettikirjas-

Väki oli tosissaan liikkeellä. Alle-
kirjoituksia adressiin oli kerätty
10 000

sa lukee, että terveysasemaverkon
tarkastelua jatketaan, ei päätök-
siä lakkauttamisesta. Saman bud-
jettikirjan investointiosassa on va-
rattu rahat talonrakennushankkei-
den rakentamishjelmassa vuosik-
si 2011-2012 yhteensä 1,7 milj. eu-
roa Oulunkylän terveysaseman toi-
minnallisiin muutostöihin, jotka liit-
tyvät Oulunkylän ja Koskelan ter-
veysasemien mahdolliseen yhdis-
tämiseen. Miksi näin? Vastauksena
saimme: ”Rahat on varattu siltä va-
ralta, että lautakunta päättää terve-
ysasemien yhdistämisestä, mitään
hän ei ole vielä päätetty.” Käytetään
nyt ne varatut rahat remontiin ja
annetaan Koskelan terveysaseman
pysyä Koskelassa, jossa se on pal-
vellut ja palvelee hyvin asukkaita.

Koskelan terveysaseman lak-
kauttamishankkeessa näyttää ole-
van kysymys jostain muusta kuin
palveluverkon kehittämisestä. Mis-
tää? Onko kyseessä arvovaltakiis-
ta? Asukkaat vastaan viraston joh-
to? Vai onko kyseessä koko terveys-
toimen yksityistämisyhkimykset?
Vai mistä oikein on kysymys? Tähän
mennessä yksikään esitetty lakkau-
tusperuste ei ole osoittautunut kes-
täväksi. (lähteenä mm ”Pelis seis”-si-
vut)

Mämmiveikko

Perustoimeentulo turvattava kaikille.. jatkoa sivulta 4

sää, joten on valhetta puhua työttö-
myyden laskemisesta. Pätkätyö on
aivan sama kuin 60-luvulla oli hätä-
aputyö. Vain nimeä on kaunisteltu.
Toimeentulo on turvattava:
Pätkätyöläinen saa käteen alle tu-
hat euroa, jolla hän ei elä. Kun hän
maksaa vuokran, niin millä maksaa
ruoan ja muut laskunsa? KELAN pe-
ruspäivärahaan oikeutetulle työt-
tömälle jää käteen 400-500 €/kk.
On täysin väärin ja kohtuutonta,
että Suomessa elää n. 700 000 ih-
mistä alle köyhyysrajan! Kelan pe-
ruspäivärahaa saavia työttömiä on
120.000. Lisäksi on opiskelijoita, se-
kä suuri joukko eläkeläisiä, jotka

elävät alle köyhyysrajan. Tavalliset
ihmiset ymmärtävät, että ihmisten
tulee saada työtä. Työstä on saatava
kunnon palkka, jolla työläinen pys-
tyy maksamaan asumisenenot, ruo-
an, laskut ja vaatteet. Silloin rahaa
jäisi muuhunkin käyttöön. Jokaisen
kansalaisen perusturvan kuuluisi ol-
la 1200€/kk käteen, niin työttömille,
opiskelijoille, eläkeläisille kuin muil-
lekin vähävaraisille.

**Oikeudenmukaisempaan tu-
lonjakoon:** Valtion ja kuntien töit-
ä on yksityistetty ja työpaikkoja on
myyty ulkomaille. Tämän johdosta
valtiolle ja kunnille on syntynyt li-
sää velkaa. Siitä huolimatta valtio,

kunnat ja suuryritykset ovat saa-
neet rosvota itselleen kansalle kuu-
luvia tuloja. Työläisten luomaa vau-
rautta ei ole jaettu kansalle oikeu-
denmukaisesti.

**Äänestettävä muutoksen
puolesta:** Jokaisen tulee lähteä
äänestämään, koska ilman äänes-
tämistä ei tule muutosta! Äänes-
tämällä Suomen Työväenpuolue
STP:tä äänestät muutoksen puo-
lesta!

**Olen aina puolustanut vähä-
varaisten etuja ja niin teen jat-
kossakin!**

Esko Luukkonen
Turku

Lipposen linja globaaliin talouskriisiin

Wikileaksin tuoreet paljastukset palauttavat mieleemme Suo-
men lähihistorian mielenkiintoisia tapahtumia vuosilta 2002 - 2004. Ta-
pahtumien subjektina oli tuonaikainen pääministerimme SDP:n Paavo
Lipponen. Wikileaks paljasti, että kun vuonna 2004 Suomen presidentti
Tarja Halonen ja Venäjän silloinen presidentti Vladimir Putin neuvotteli-
vat kahden maan välisistä suhteista sivuten muun muassa Karjala-kysy-
mystä, niin pääministeri Paavo Lipponen informoi välittömästi ja oma-
aloitteisesti USA:n lähetystöä presidenttien luottamuksellisesta keskus-
telusta ja siinä käsitellyistä asioista.

Mielenkiintoisen taustan tuolle tapahtumalle antaa pari vuot-
ta aikaisemmin pääministeri Paavo Lipposen käymä neuvottelu USA:n
presidentin Bushin kanssa suunnitteilla olevasta sotaoperaatiosta Ira-
kiin (sota, joka jatkuu vieläkin). Keskeistä tuossa neuvottelussa oli Suo-
men rooli USA:n sotaoperaatiossa. Lipposen katsottiin tuolloin ilman
valtuuksia antaneen Suomen kansan puolesta tukensa Bushin tuleval-
le sotaoperaatiolle. Julkisuudessa tämä tuen anto tietenkin kiistettiin.

**Vuonna 2003 eduskuntavaalien alla Keskustapuolueen puheen-
johtaja Anneli Jäätteenmäki** toi julkisuuteen Paavo Lipposen salaisten
sopimusten todellisen luonteen eli osallisuuden Bushin sotaoperaatioon
Irakissa. Presidentin kanslian johtava virkamies Manninen vahvisti näin
tapahtuneen lähettämällä asiakirjat sopimuksesta Jäätteenmäelle. Tämä
tietovuoto koitui sekä pääministeri Jäätteenmäen että kansliapäällikkö
Mannisen kohtaloksi. Molemmat menettivät virkansa ja heidät tuomit-
tiin mediassa lähes valtiopetoksesta, vaikka puhuivat totta.

**Anneli Jäätteenmäen lyhyt kausi pääministerinä ja Kepun puo-
luejohtajana oli käännekohta** Keskustapuolueen poliittisessa asemas-
sa maassamme. Jäätteenmäen vilpiton talonpoikainen linja jäi ilman
puolueensa tukea ja johti hallitusvaihdokseen. Se tuhosi sekä Jäätteen-
mäen poliittisen uran että Keskustapuolueen vahvan aseman Suomen
poliittisessa kentässä. Jäätteenmäen linja tuotti KePulle voiton vaaleissa,
mutta nosti puheenjohtajaksi ja pääministeriksi korruptoituneen pyrky-
rin Matti Vanhasen. Näiden tapahtumien seuraukset näkyvät juuri nyt.

**Wikileaksin tuoreiden paljastusten jälkeen sosialidemokraat-
ti Paavo Lipposen poliittinen olemus tarkentuu.** Samalla tarkentuu
myös Suomen virallisen politiikan todellinen linja. Se ei ole juurikaan
muuttunut 1920 - 30 luvuilla toteutetusta linjasta. Perussääntönä siinä
on edelleen viitata kintaalla Suomen kansan mielipiteelle ja pyrkiä si-
tomaan Suomi kapitalistisen lännen ja ennen kaikkea USA:n politiikan
osaksi. Tänä päivänä, jolloin tuo politiikka merkitsee globaalin kapitalis-
min vallan vahvistamista maailmassa, Suomen etujen uhraamista sille
ja sitoutumista kaikelta osin uusliberalistiseen ideologiaan. Tämä mer-
kitsee Suomen sitomista maailmanlaajuiseen talouskriisiin ja sen poliit-
tiseen umpikujaan. **KÄ/HT**

* * *

Tammikuun kihlaus ja satiaiset: Mitä pre- sidentti jätti sanomatta Jyväskylässä

Luokkasodassa Väinö Tannerin johtama oikeistoryhmä antoi
16.4.julistuksen, jossa sanouduttiin irti puolueen ennen kansalaissotaa
edeltävästä linjasta ja kehoitettiin työläisiä omaksumaan ”länsimaisten
socialidemokraattien” linja. Tätä julistusta levitettiin mm. Helsinkiin sak-
salaisesta lentokoneesta.

**Luokkasodan jälkeen SAJ onnistui palauttamaan toimintaai-
keutensa** ja jäsenmäärä oli v. 1928 jo 90000. Vaikka SDP oli SAJ:ssa vä-
hemmistönä, vaativat he SAJ:n johtoa itselleen. Yhtenäisyyden vuoksi
annettiin SDP:lle 1/3 SAJ:n johtopaikoista. Vuoden 1926 hallituskriis-
issä syntyi SDP:n vähemmistöhallitus, joka yritti kaikin tavoin hillitää työ-
läisten etutaistelua lamauttaen mm. paperityöläisten palkkataistelun.
V. 1927 pääministeri Tanner ja sotaministeri Heinonen ottivat vastaan
suojeluskuntien ohimarssin ja aloitettiin kommunistien vangitsemiset.
Vuoden 1929 SAJ:n edustajakokouksessa SDP jäi vähemmistöön äänin
109-28. Tämän johdosta se muodosti 1930 Suomen Ammattiyhdistys-
ten keskusliiton (SAK) samalla kun SAJ:n toiminta fasistien avustuksel-
la lakkautettiin.

Työnantajat eivät palkinneet SDP:n petosta. 30-luvun fasisti-
hyökkäys johti työehtojen huonontamiseen. Vuonna 1933 SAK:ssa oli
alle 20000 jäsentä, kun SAJ:n jäsenmäärä ennen hajotusta ylsi lähel-
le 100000. Lapuanliikkeen hyökkäyksestä toivuttiin ja työtä kehitettiin
työttömien ja hätäaputyöläisten parissa. Sitten kommunistit arvioivat
tilanteen uudelleen ja kehottivat v. 1933 työläisiä liittymään SAK:n pii-
riin ja välittömästi sen toiminta alkoi elpyä. SAK:n jäsenmäärä kasvoi v.
1936 lähelle 80000.

**Sodan alla 23.1.1940 työnantajat ja SAK:n oikeistojohto tunnus-
tivat toisensa ”neuvottelukumppaneiksi”.** Tämä oli se sopimus, jota
äskän 24.1.2011 Presidentin voimin juhlittiin. Silloin kyse oli riistosopi-
muksesta, jonka tuloksena SDP:n oikeistojohto ja suojeluskuntien johta-
jat helmikuussa 1940 sopivat SAK:n jäsenten liittymisestä suojeluskun-
tiin ja hyväksyivät yhteisen sotapolitiikan. Tämä asia jäi presidentiltä Jy-
väskylässä sanomatta. Tämä ”kihlaus” ei saanut työläisten kannatusta,
koska suojeluskunnat tunnettiin työläisten keskuudessa lakonmurtaji-
na. Tämän sopimuksen johdosta SAK:n jäsenmäärä tippui alle 50000. Äs-
kettäin lehdet mainostivat ”tammikuun kihlausta” sillä, että näin SAK ja
STK tunnustivat toisensa tasavertaisiksi neuvottelukumppaneiksi. Todel-
lisuudessa oikeiden neuvottelujen aika tuli vasta sitten, kun Neuvosto-
liitto löi fasismin ja kommunistit pääsivät mukaan julkiseen toimintaan.
Vuonna 1940 joukko demariohtajia osallistui myös Suomen Asevelii-
ton ja työläisiä vastaan kohdistetun urkintajärjestön, Suomen Asevelji-
en työjärjestön (satiaiset) toimintaan. Siksi ei pidä ihmetellä sitä, miksi
SDP oli ainoa sosialidemokraattinen Puolue maailmassa, joka oli liitos-
sa Hitlerin kanssa. **KÄ/HM**

Ettei työelämä olisi ”villin lännen meininkiä”.

Ne lienevät kuitenkin työnteettäjälaittojen taholta tulleita vaatimuksia, joihin on liian helposti suostuttu. Aloite on aivan kokonaan pääsyt lipsahtamaan työntekijäpuolelta työnteettäjäpuolelle. Jäsenistön esittämälle arvostelulle on olemassa selvät perusteet. Yhä useammin kuuluu esitettävän seuraavia kysymyksiä: Mihin me liittoa tarvitaan? Mistä me sinne liittoon oikein maksetaan, kun ei saada vastinetta raholle? Vielä nämä kysymykset eivät ole johtaneet isommassa määrin liitoista eroamisiin. Ettei eroamisia tulisi, on näihin kysymyksiin ruvettava antamaan vastauksia.

Työmarkkinajärjestöt solmivat sopimukset: Suomessa työmarkkinajärjestöillä, työntekijä – ja työnantajaliitoilla, on lakiin perustuva oikeus solmia työehtosopimuksia. Nämä sopimukset ovat pääsääntöisesti valtakunnallisia ja niitä on jokaisen työnantajan noudatettava jokaiseen työntekijään riippumatta siitä kuuluuko työnantaja tai työntekijä omaan liittoonsa. Työehtosopimuksilla siis määritellään yleiset työehdot sekä palkkataso. Toisin kuin yleisesti luullaan, Suomessa ei ole mitään minimipalkkalakia, vaan kunkin alan alimmat palkat määräytyvät työehtosopimuksen perusteella (minipalkkalaki on säädettyä mitä pikimmiten 10€/tunti). Liitot myös valvovat alansa työehtosopimusten noudattamista työpaikoilla.

Sopimusten valvonnassa päävastuu luottamusmiehillä: Päävastuu valvonnasta on duunareiden itsensä valitsemilla luottamusmiehillä ja työsuojeluvaltuutetuilla. Työntekijän ja työnteettäjän välillä syntyy joskus työehdoista erimielisyyksiä. Niitä saatetaan jou-

Ay-liikettä kohtaan on esitetty kritiikkiä kautta aikojen eikä syyttä. Etenkin viimeisten parin vuosikymmenen aikana Ay-liike on antanut siihen itse aiheutta. Joskus näyttää siltä, että liiton johdossa ja hallinnossa olevien enemmistö ymmärtää työnteettäjää enemmän kuin jäsenistöä ja heidän oikeutettuja vaatimuksiaan kohtuullisista palkankorotuksista ja saavutetuista eduista kiinnipitämisestä. Uusia avauksia ei ole nähty miesmuistiin, ellei sellaisina pidetä työehtojen heikennyksiä.

Viime aikojen työtaisteluissa keskeisiä kysymyksiä palkan ohella ovat olleet työpaikkojen turvaaminen, muutosturva, töiden ulkoistamiseen ja tuotannon lopettamiseen yms. liittyvät kysymykset. Näillä on turvattu kaikkien työntekijöiden asemaa. useasti eri liitot joutuvat olemaan päänavaajina. Kuva ahtaajien työtaistelusta 4.3.2010

Ilman työväenpuolueita ay-liike ei pärjää: Yksi Ay – liikkeen päätehtävistä on ns. yhteiskunnallinen vaikuttaminen, esim. työlainsäädännön kehittäminen. Tämä tehdään ns. kolmikantayhteistyönä työmarkkinajärjestöjen ja valtiovalan kesken. Lopullisesti lait hyväksytään eduskunnassa, jonka poliittisilla voimasuhteilla on hyvin suuri merkitys sille, miten hyvin – tai huonosti lait työntekijöitä kohtelevat. Ay-liike ei yksin pysty duunareiden oikeuksista huolehtimaan. Siihen tarvitaan poliittista vasemmista

toa, työväenpuolueita, jotka tinkimättömästi ajavat työtätekevien asiaa. Voidaan sanoa, ettei Ay-liike tule toimeen ilman poliittista työväenliikettä – eikä poliittinen työväenliike ilman Ay-liikettä. Tämä kannattaa jokaisen duunarin ottaa huomioon, kun huhtikuun 17 päivä menee äänestyskoppiin.

Loimaan kassasta on turha neuvoja kysellä: Liitoilla on omat työttömyyskassansa, joiden merkitystä ei voi liioitella. Irtisanomis-tilanteissa liiton ja etenkin luottamusmiesten tuki ja opastus on elämänsä ehkä suurimman mullistuksen kanssa painivalle ihmiselle ensiarvoisen tärkeä asia. Loimaan kassasta on turha neuvoja kysellä. Se on liikeyrityksenä keskittynyt vain

Ay-liikkeellä laajaa koulutusta ja virkistystoimintaa: Unohtaa ei voi Ay-liikkeen järjestämää koulutusta. Useilla liitoilla on omat opistonsa, joissa saa monipuolista opetusta työelämän haasteisiin. Esi-merkkeinä voi mainita metallityöväen Murikka – opiston Tampereen Teiskossa, JHL:n Raseborg – opiston Karjaalla ja rakennusliiton Siikaranta –opiston Espoossa. Myös monet ammattiosastot järjestävät jäsenilleen koulutusta. Liitoilla ja monilla ammattiosastoilla on omia loma – ja virkistytymispaikkoja, joista saa tietoa esim: liittojen netisivuilta. Tämäkään ei ole mikään vähäpätöinen juttu. Ay-liikkeen lomapaikoissa lomailu on huomattavan lomopakkoystävällistä. Muistet-

tava on myös liittojen neuvottelemat alennukset vakuutusmaksuista, polttoaineesta ja joistakin lomamatkoista sekä niiden julkaisemat lehdet ja kalenterit. Tässä vain pieni ”raapaisu” Ay-liikkeen valtavasta työmäärästä.

Ilman ay-liikettä työelämä olisi ”villin lännen meininkiä”: Kaikki tämä työ ja toiminta vaatii tietenkin rahaa. Sitä saadaan keräämällä jäsenmaksuja jäseniltä. Jäsenmaksun suuruus vaihtelee liitoittain, mutta sen taso on yleisesti alle kaksi prosenttia bruttotuloista. Vaikka Ay-liikkeeseen suhtautuisi kuinka kriittisesti, joutuu toteamaan että jäsenmaksuilleen saa riittävästi vastinetta. Ja kun Ay-liikkeen saavutuksia ja toimintaa (nykyistäkin) tarkastelee, joutuu toteamaan, että me todellakin tarvitsemme Ay-liikettä omien oikeuksiemme puolustamiseksi. Suomessa 75 prosenttia työssäkäyvistä kuuluu alansa liittoihin. Se on maailmanmitassa ja eurooppalaisittainkin huomattavan korkea osuus. Ai-noastaan muissa pohjoismaissa yletään samalle tasolle.

Ay-liikkeen suunta riippuu jäsenistöstä: Ammattiliittoon kuulumisen koetaan siis tärkeäksi ja hyvä niin. On hyvä muistaa sekin, että ilman jäseniä koko Ay-liikettä ei olisi olemassakaan. Siitä ei saa tulla johtajavaltaista pienen piirin temmelyskenttää, eikä kioskia josta ostetaan palveluja. Sen pitää olla jäsenistön itsensä ylläpitämä ja sen tarpeista vaatimuksensa esittävä liike. On onneksi edelleen jäsenistön käsissä se, mihin suuntaan koko ay-liikkeen ja liittojen toimintaa viedään ja kehitetään. Siihen toimintaan kannattaa osallistua. Se työ ei mene hukkaan!

Markku Nieminen

Paltamon työllistämismalli: Uudenlainen lääke työttömyyden hoitoon

Kainuulainen Paltamon kunta päätti poistaa työttömyyden ko-keilemalla vuosina 2009 - 2012 uudenlaista toimintatapaa, täys-työllisyysmallia, työttömyyden hoitamisessa. Malli merkitsee työttömien työnhakijoiden siirtymää passiivisen tuen piiristä työllistymiseen ja aktiivitoimiin, sekä työttömien sosiaaliturvaan uutta rakenteellista ratkaisua.

Työttömistä tulee työllisiä, he siirtyvät palkkatyömarkkinoille. Sosiaalietuudet muutetaan palkaksi, työosuuteen perusteella kertyy eläkettä ja työmarkkina-, asumis- ja toimeentulotuki tulevat tarpeettomiksi. Työllisyys, terveys ja hyvinvointi kytkeytyvät tiiviisti toisiinsa. Terveysongelmista, työttömyydestä ja syrjäytymisestä koituu kustannuksia palvelujen ja etuuksien muodossa. Mallin odotetaan tuottavan huomattavia kustannussäästöjä ja pienentävän Kainuun maakunta- kuntayhtymän sosiaali- ja terveysmenoja.

Paltamon malli- seminaariin Helsinkiin, Tieteiden talolle kokoon-tui 16.2.2011 noin satapäinen joukko tutkijoita, virkamiehiä ja yhteiskunnallisia toimijoita yliopistoista, ministeriöistä, THL:stä ja itse projek-tista. Käsiteltiin ensimmäistä väliraporttia, kuinka tavoitteita on saavutettu ja mitä se maksaa.

Työllisyys parantunut
Paltamon malli on toiminut

kaksi vuotta. Hankkeen on käynnistänyt Paltamon kunta yhteistyössä paikallisten toimijoiden kanssa ja se saa tukea valtion budjetista. Ko-keilussa on työllistetty kahden vuo-den aikana kaikkiaan 268 työtöntä. Alussa 2009 Paltamon työttömyys-prosentti oli 18 ja työttömiä oli 300. Marraskuussa 2010 Paltamon työt-tömyysprosentti oli 5.2 ja työttömiä 84. Keskeisinä periaatteina Palta-mon kunnanjohtaja Arto Laurikainen esitteli työn tekemisen ja työhön lähtemisen kulttuurin, syrjäyty-misen ehkäisyn ja hyvinvointi ja ter-veysvaikutuksen aikaansaamisen.

Kokeilu tuottanut hyviä tuloksia

Osa seminaarin osanottajista esitti uusliberalistisia näkemyksiä vähätellen toistaiseksi aikaansaa-tuja tuloksia ja pitivät mallia aivan liian kalliina sen laajemmin käytet-täväksi edes kokeiluna muilla paik-kakunnilla.

Työ- ja elinkeinoministeriön erikoistutkija Pekka Tiainen kumosi nämä väitteet laskelmillaan. Se ei ole kallis, koska on jo hyviä tulok-sia. Paltamon mallista tulee rahaa paremmin takaisin valtiolle. Valtion raha kunnille työllistämisessä on romahtanut. Katainen puhuu kes-tävyysvajeesta: pieleen menee to-siaan, jos työllisyyttä ei hoideta. Ti-aisen mielestä kaikki toimet työllis-syyden puolesta ovat hyviä: Palta-mon malli parhaasta päästä.

On arvioitu, että yksi syrjäytynyt nuori tulee maksamaan yhteiskun-nalle noin miljoona euroa elämän-sä aikana. Silloin ei ole liian kallis-ta, jos huomioonotetaan sekä työ-voima- että sosiaalipoliittiset ta-voitteet, ihminen kokonaisuutena. Asiat hoidetaan joustavasti yhden luukun periaatteella, hallintopuolet yhdistäen ilman, että hukataan resursseja.

Jatketaanko vai kuopa-taanko?

Valtion rahoitus jatkuu ainakin vuoden 2012 loppuun, jolloin kat-sotaan, painuiko Paltamon työttö-myys alle viiden prosentin, jota pi-detään yleisesti ”siedettävänä”. Pe-lätään, että pitkäaikaistyöttömät heivataan kuntien harteille. Työllisyyden hoitoväärähaa olisi nos-tettava oikein huomattavasti kym-menkertaisesti, että erityyppisiä työllisyysprojekteja voitaisiin to-teuttaa.

Toimittajalle nousi mieleen, et-tä eikö näitä asioita tiedetty hyvin jo ennestäänkin -90 luvun suur-työttömyydesä lähtien. Nyt tuntui, että tutkijoita ja päämäreitä oli yh-tä paljon kuin niitä Paltamon työt-tömiäkin. Porvarillisia markkina-miehiä tutkimukset eivät vakuutta-neet. Todellisista muutoksista pää-tetään huhtikuussa vaaliuurnilla.

KÄ/Antero Nummiranta

Kunta-alalle palkkasopimus?

Lääkärit ja isompipalkkaiset pi-tivät puolensa mutta ennestäänkin pienipalkkaisille jäi luu käteen!

Palkankorotukset ovat seu-raavat: yleiskorotus 1.5.2011 luki-en 1,2 prosenttia ja paikallinen jär-jestelyerä 1.5.2011 alkaen 0,8 pro-senttia. Inflaatiovaikutuksen en-nustetaan olevan 2-3 % suurui-sen, joten ostovoima ei tule nou-semaan.

Miten super, jhl ja jyty ovat tuon voineet hyväksyä? Tuo sopi-mus kasvattaa edelleen pienipalk-kaisten eroja isompipalkkaisiin ja tekee naisen eurosta vieläkin pie-nemmän, kuin sen 81 senttiä. En-nen yleiskorotukset on tehty siten, että miniminä on euromäärä ko-rotus, joka pienentää eroja, mutta tuo on puhdas prosentti sopimus! Vappuraha on todella järkyttä-vä! Lääkärit 250 €, opettajat 140 € ja ”rupusakki”satasen. Lääkäreiden ja muiden isompipalkkaisten vap-puraha on siis 2,5ertainen pieni-palkkaisiin laitosapulaisiin, lähihoi-tajiin ja tekniseen henkilökuntaan verrattuna. Surku taas kerran esi-merkiksi vanhustemme alipalkat-tuja hoitajia.

Vanhustenhuollon tilasta on saa-tavilla tutkittua tietoa. Pohjoismai-nen NORDCARE-kysely toteutettiin vuonna 2005 ja sen tulokset jul-kaistiin vuonna 2009. Kyselyn koh-deryhmänä oli vanhus- ja vammais

palvelujen perushoivan henkilö-stö Pohjoismaissa. Keskeiset tulok-set eivät mairittale suomalaisten hoivatyöntekijöiden asemaa. Tie-dossahan kaikki on jo ollut, mutta tässä mustaa valkoisella :

Hoivatyöntekijän vastuulla on Suomessa enemmän asiakkaita kuin kollegoilla Ruotsissa, Norjas-sa ja Tanskassa. Riittämättömyy-den tunne on suomalaisilla hoita-jilla voimakkaampaa kuin pohjois-maisilla kollegoilla. Suomalainen hoivatyöntekijä tekee pohjoismai-sia kollegoitaan useammin yötyö-tä sekä palkatonta ylityötä. Tutki-muksen vastaajat kritisoivat puut-teellisia henkilöstöresursseja ja kii-rettä. Vanhainkodit ja terveyskes-kusten vuodeosastot olivat kaik-kein ongelmallisimpia työpaikko-ja Suomessa. Suomalaisen hoiva-työntekijöiden sekä fyysinen että henkinen rasitus on muiden Poh-joismaiden työntekijöitä kovem-pi. Silti työntekijöiden sairauslo-mat eivät ole Suomessa aivan yh-tä yleisiä kuin muissa Pohjoismai-sa. Huomion arvoinen asia on, et-tä työ koetaan sisällöllisesti merk-itäväksi ja inhimillisesti arvokkaak-si työalueeksi jokaisessa kyselyyn osallistuneessa maassa. Työmies ja -nainen olisivat siis todella kun-non palkankorotuksen ansainneet!

KÄ/A.N.

Ainespuita tulevalle hallitukselle

Jatkoa sivulta 3, Pekka Tiainen

ja välillinen verotus lisää toimeen-tuloeroja. Siten Hetemäen työryh-män esityksen vaikutukset merkit-sevät lisäaskelta tasaverotuksen suuntaan poistaessaan verotuksen tuloeroja tasaavaa vaikutusta ja li-sätessään toimeentuloeroja.

Kun mukaan lisätään kiin-teistöveron noston vaikutus, ve-rotus kiristyy vielä lisää pienituloi-silla ja myös keskituloisten ryhmis-sä jäädään miinukselle.

Hetemäen työryhmässä on tiedostettu ongelma. Asiaa hoi-detaan niin, että yhteenvetoon li-sätään kansaneläkkeen takuueläk-keen vaikutus sekä indeksissidon-naisuuden vaikutus ja saadaan il-man kiinteistöveron vaikutusta alimmissakin tulonsaajaluokissa vaikutus muutaman euron vuodes-sa plussalle. Tuloeroja kasvattavaa vaikutusta ei tämäkään poista, kos-ka plussa kasvaa tulojen noustessa niin, että se on 5-7 euroa kahdes-sa alimmassa tulonsaajaluokassa ja 252 euroa toiseksi ylimmässä ja kas-vaa tässä välissä.

Kansaeläkkeen takuueläke on kuitenkin erillinen uudistus eikä sitä muille edes tule ja tämä peittää verotuksen vaikusta. Perus-turvan korottamiselle ja työllistämi-selle on selkeä tarve eikä sen mu-kaista ole, että hyöty otetaan veroil-la pois. Indeksikorotukset taas on jostain maksettava ja jos ne makse-taan esitetyllä verorakenteella ajan myötä, ei niistä tule tasaavaa vaiku-tusta.

Siten kyse on siitä, että ve-rotusta viedään tasaverotuksen suuntaan ja vähennetään verotuk-sen muutoinkin kasvaneita tuloero-ja tasaavaa vaikutusta. Tämä on jat-ketta pitkään noudatetulle verolin-jalle. Kysymys on siitä, onko jatka-

minen tällä tavoin enää perusteltua ja miten verotuksen rakennetta oli-si kehitettävä. Keskusteluun on tar-peen nostaa eräitä kysymyksiä, jois-ta tässä on muutama esimerkki.

Esimerkkejä verovaih-toehdoista

Pääomaverotuksen progressiivi-suus. Mikäli pääomaverotus muu-tettaisiin progressiiviseksi siten, että 50 000 euron pääomatulos-ta ylöspäin prosentti olisikin 32 % ja 80 000 eurosta 35 %, tämä toisi 210 miljoonaa euroa vuodessa. Jos progressio toteutettaisiin siten, et-tä vero olisi 20 000 eurosta ylöspäin 32 %, 50 000 eurosta 35 % ja 80 000 eurosta 40 %, se toisi 470 miljoonaa euroa vuodessa.

Pankkivero.

Jos toteutettaisiin Obaman mal-lin mukainen pankkivero, joka olisi 0,15 % (puolitoista promillea) pank-kien taseesta eli varoista mukaan lukien velat, se toisi 615 miljoonaa euroa. Jos pienet pankit olisivat va-paita, kuten Obaman mallissa, sum-ma olisi pienempi. Jos kritikoidaan, että se pitäisi rajata varoihin vähen-nettynä velat, on sekin yksi mahdol-lisuus, mutta pankkien voitot kui-tenkin ovat ennen veroja 1,5 mil-jardin luokkaa ja ovat kasvussa ja niillä on aiemmilta vuosilta kerty-neitä voittovaroja 9-10 miljardia eu-roa vuosi 2010 mukaan lukien. Kai-ken kaikkiaan niillä on omia varoja 2,5-kertaisesti voittovarojen määrä. Hetemäen yhtiöverohuojennusesi-tys sisältää pankeillekin 60 miljoon-an verokevennyksen vuodessa. Jos pankkiveroa korvamerkittäisiin niin, että sillä vapautettaisiin velka-perinnässä ja ulosotossa olevia pe-rinnästä ja ulosotosta, vähennet-täisiin tästä aiheutuvaa ongelmaa. Tältä osin pankkivero ei aiheuttaisi lisäkulua pankeille, vaan taseis-ta poistuisi luottotappioiksi kirjat-

tuja summia.

Varallisuusvero poistettiin kotitalouksilta vuoden 2006 alus-ta. Jos se vastaisi vuoden 2011 ta-sossa samanlaista vajaan prosen-tin kymmenyksen osuutta kansan-tuotteesta kuin vuonna 2005, se tuottaisi 150 miljoonaa euroa vuo-dessa. Jos se vastaisi kaksi prosen-tin kymmenystä kansantuotteesta, se tuottaisi 350 miljoonaa euroa. Yhtiöiden varallisuusvero poistet-tiin runsaat 30 vuotta sitten ja sen palauttaminen pankeille ja muille ainakin pääomavaltaisemmille yh-tiöille on eräs mahdollinen verotu-lojen lähde.

Yhtiöverotuksen alentamista perustellaan investointien saami-sella Suomeen. On kumminkin tar-peen ottaa huomioon, että jos tääl-lä asiat on hyvin hoidettu, se osal-taan lisää elinkeinotoimintaa Suo-messa ja tuo investointeja. Asioi-den hyvästä hoidosta on perustel-tua myös maksaa veroa, että tämä olisi mahdollista. Siten ei lähtemi-nen verokilpailuun ole välttämättä järkevää. Useissa alhaisen verotuk-sen maissa asiat ovat päinvastoin muutoinkin heikommalla tolalla.

Valtion perimien kotitalouk-sien tuloverojen merkitystä voi kuvata siten, että vuonna 1990 nii-den osuus oli kansantuotteesta (BKT) 6,6 % ja vuonna 2009 4,1 %. Vuonna 2009 se oli 7,1 miljardia eu-roa verotuloina. Vuoden 1990 osuu-della valtion tuloverot kotitalouksil-ta toisivat 11,3 miljardia eli 4,2 mil-jardia enemmän vuoden 2009 ta-sossa. Näin paljon on valtion hen-kilötuloverotusta siihen tilantee-seen verrattuna alennettu ja lisäksi on poistettu verotuksen progressi-visuutta alentamalla suurimpien tu-lojen verotusta roimasti enemmän kuin muiden ja avaamalla porsaan-reikä siirtää suurimpia tuloja alem-man pääomaverotuksen piiriin. Täl-

lä kaikella on alennettu verotuk-sen tuloeroja tasaavaa vaikutusta eli progressiivisuutta. Tällä on lisät-y eriarvoisuutta. Kun samalla prog-ressiivisuutta on vähennetty, on nostettu pienituloisimpia raskaam-min kuormittavia välillisiä veroja se-kä sosiaaliturvamaksuja ja kunnal-lisverotusta, jossa ansiotulovähenn-ys on lieventänyt vaikutusta alim-missa tuloluokissa.

Verolinjaus

Perusvalinta ei siten koske pelkäs-tään Hetemäen raportin esityksiä sinänsä, vaan niiden edustamaa suuntaa, joka jatkaa verotuksen tu-loeroja tasaavan progressiivisuu-den vähentämistä. Laajemmin kyse on siitä, tehdäänkö valinta kasvavi-en tulo- ja varallisuuserojen suun-taan vai tasa-arvoisemman kehityk-sen suuntaan.

Tähän kytkeytyy osaltaan ky-symys menoista. Tärkeä lisäystar-ve on työllistämiseen, jossa keskei-nen on työ- ja elinkeinoministeriön pääluokan 32 momentti 30.52, jota

voi luonnehtia aktiivisen työvoima-politiikan päämomentiksi. Sitä on kutsuttu myös pitkäksi momentik-si. Vuoden kestänyt pitkäaikaistyöt-tömyys ja siten myös toistuva työt-tömyys sekä ainakin yli kolme kuu-kautta kestänyt nuorisotyöttömyys on ajettavissa alas, kun työllistämi-seen lisätään tähän pääluokkaan 300 miljoonaa vuodessa. Jos vero-tukseen tehtäisiin sen suuntaisia muutoksia, mitä edellä on esimer-keillä kuvattu, se kasvattaisi verotu-loa ja tätä liikkumatilaa olisi käytet-tävissä muihin verotusta korjaaviin toimiin. Tästä voi listata esimerkkei-nä joukkoliikenteen ja ainakin kou-lukirjojen vapauttamisen arvonlisä-verosta, kuntien verotettavan tulon alarajan nostamisen ja pienimpien työvaltaisten yritysten arvonlisäve-ron lievennyksen työllisyysttä edis-tävästi. Tämä muun muassa vähen-täisi harmaata taloutta, koska verot kyettäisiin paremmin maksamaan ja se toisi osaltaan lisää verotuloja.

Pekka Tiainen 24.1.2011

NEGATIIVINEN PROGRESSIO

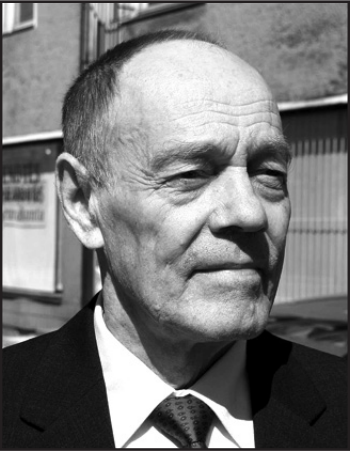
Progressiivista tuloveroa on pe-rinteisesti pidetty hyvinvointival-tio/ yhteiskunnan tunnuksena. Ve-rotus on tasannut tuloja, jättänyt tai siirtänyt ostovoimaa pienitu-loisimmillekin ja näin ylläpitänyt kysyntää ja tasa-arvoa hyödyke-markkinoilla. Uusliberalistien it-sekäs haave tasaverosta kasvat-taisi edelleen köyhien ja huono-osaisten määrää.

Käännettyn tai negatiiviseen progressioon törmäämme joka päivä kauppa-, pankki- ym. asiois-sa ja asioinneissa. Plussat ja bo-nukset ovat sitä suurempia, mi-tä enemmän sinulla on varaa os-taa, kuluttaa tai käyttää ko. palve-luja. Näissä järjestelmissä pienitu-loisin ”pääsee” maksamaan hyvä-tuloisimman, eniten kuluttavan palveluista. Tässä uusliberalistien teoreettinen haave on toteutunut yli odotusten.

Muinoin – edistyksellinen – Hamarin Työväenyhdistys (1912) teki päätöksen, ettei paikallises-ta osuuskaupasta makseta bo-nuksia (ostohyvyiksiä), että tava-ran lopullinen hinta on asiakkaan nähtävissä, eikä se syrji vähempi-varaista ostajaa. Tämä siis silloin kun edellinen liberalismiin kausi oli kukoistuksessaan, mutta työ-väenliikekin oli vielä työväenliike ja osuustoiminta oli osuustoimin-ta ja asetti poliittiset ehtonsa hei-koimman mukaan.

Hannu Ikonen
Vapaus Valita Toisin

Pääoma kasaa itseään, hallitsee maailmaa ja salaa tekonsa julkisuudelta

Heikki typö on STP:n eduskun-tavaaakiehdokas Uudellamaalla

Globaali kapitalismi on tunkeu-tunut viime päivinä olohuonei-siimme kolmen uutisen kaut-ta: (1)Egyptin ja Tunisian kansat ovat sen hyljänneet. (2) Suomen sampo, Nokia on nielaistu kan-sainvälisen pääoman mustaan aukkoon vieden mukanaan suu-ren joukon korkean ammattitai-don työpaikkoja Suomesta. (3) Julian Assangen ylläpitämät Wi-kileakssivustot ovat kertoneet globalisaation toimintamenet-lmistä Suomen ulkopoliitiikan hoi-dossa.

Suomen Sampo ryös-tettiin

Nokia edustaa vanhaa suomalai-

ta perinnettä. Sen alkujuuret ulot-tuvat 1850 -luvun tienoille. Sen his-toria on värikäs ja monivaiheinen. Suuntautuminen elektroniikkate-ollisuuden alalle vuoden 1965-tie-noilla johti sen maailmanmainee-seen, suurimmaksi kännyköitä val-mistavaksi yhtiöksi. Nokia oli Suo-men ylpeys maailmalla. Pääomien kasaantuminen ja globaalin kapita-lismin sammumaton nälkä nielaisi Suomen kansallisen ylpeyden pois maasta. Nokian puhelimen kehitte-ly siirtyy USA:han. Suomeen jää lu-kuisille paikkakunnille lasiseinäisiä moderneja tehdasvainajia. Teknikot ja insinöörit sekä muu henkilökunta hakeutuu sen jälkeen työttömyys-kortiston asiakkaiksi.

Suomen porvaristo on van-nonut globalisaation nimiin Nokia huulillaan. Sen seuraukse-na olemme nyt sotkeutuneet EU:n taloudelliseen umpikujaan. Noki-an entisestä toimitusjohtajasta Jor-ma Ollilasta on tehty globaalin kap-italismin kyläjumala pohjoiselle al-ueelle. Hän valitutti Nokialle johta-jan valtameren takaa. Sen sanotti-in tuovat uusia markkinoita kän-nyköille. Nokian menestystarinalla on perusteltu Suomen valtion omaisuuden myymistä ulkomaisille omistajille. On sanottu, että katso-kaa Nokias. Vaikka sen omistavat ulkomaalaiset sijoittajat, se jauhaa kuin Sampo Suomelle syötäviä, myötäviä ja kotipitoja. Vaan eipä jauha kohta enää mitään. Nokia

seuraa StoraEnsoa, Soneraa ja mui-ta Suomesta ryöstettyjä tuotanto-laitoksia. Kapitalismin laki on pääo-min kasautumisen laki. Nokia si-irtyi kasvattamaan samaa pääo-makasaa hallitakseen sieltä maail-man valtioita ja niiden kansalaisia.

Jo riittää, sanoivat Tu-nisia ja Egypti

Egyptin ja Tunisian kansat sanoivat kansainväliselle pääomalle, että "... nyt riittää. Olet pitänyt maassamme vallassa julmia diktaattoreita. Tästä alkaen päätämme itse omista asi-oista". Kansainvälinen pääoma yrit-ti kaikkensa väsyttääkseen Egyptin ja Tunisian mielenosoittajat. Se yritti hieroa kompromisseja vallan-kumouksen ja voitontavoittelijoi-den kesken. Ei onnistunut. Pääoma

kuvitteli olevansa vallankumouksia vahvempi. Se erehtyi.

Pohjlois-Afrikka ja Lähi-Itä ovat rikkaita alueita luonnonva-rojensa vuoksi. Öljy on tehnyt pääo-man agenteista liukkaita ja niljak-kaita liikemiehiä. Ne ovat usutta-neet noiden alueiden kansat sota-jalle keskenään. Usuttamalla yhtä, rahoittamalla toista ja aseistamal-la kolmatta, pääoma on voinut hal-lita ja ohjailia Välimeren etelä- ja itäpuolella olevia valtioita. Tunisia ja Egypti pistivät käsikirjoituk-set uusiksi. Kuinka globaali pääo-ma selviää syntyneistä vaikeuksis-ta, nähdään lähiaikoina.

Julian Assangelle No-belin palkinto

Salaisuus on tehokkain vallan väli-

ne riistäjien käsissä. Kaiken maail-man keinottelijat, diplomaatit, lii-kemiehet ja poliitikot ovat pitäneet kansalaisa pilkkanaan salaamalla heiltä tekemänsä konnuudet. In-ternetin kaudella tuolle pelehtimi-selle on tullut loppu. Nerokas aust-ralialainen nuorimies Julian Assan-ge on kyllästynyt taivaan Jumalan velvollisuuksien laiminlyöntiin ker-tomalla salaisuudet avoimesti julki-suudessa. Assange on ilman muu-ta seuraava rauhannobelisti. Mart-ti Ahtisaari saa korkeatasoista seu-raa Wikileaksin perustajasta nobe-listikerhossa.

Saattaa olla, että Ahtisaa-ri istuu mielellään viereiseen pöytään kerhon ravintolassa, sillä hän ei mielellään halua keskustel-la puolueveroinsa Paavo Lippo-sen paljastuneista salaisuuksis-ta. Wikileaks tietää kertoa, että Suomen maireasti hymyilevat ko-koomusministerit ovat luvanneet USA:lle liittää Suomen jäseneksi Natoon aivan tuota pikaa. He ovat halunneet ja ovat myös päässeet kansainvälisiin piireihin juoruamal-la Venäjäsuhteista ovelan röyhkeäs-ti maailmanvalloitusta suunnittele-ville militaristeille. Wikileaksin pal-jastukset tulevat oikealla hetlkel-lä kansalaisten tietoon. Huhtikuun vaaleissa he voivat päättää Suomen Natojäsenyydestä antamalla ään-ensä rehellisille Naton vastustajille.

Heikki Typö

Miksi vierastyövoimasta on tullut ongelma?

Alallamme – rakennus- ja puuteollisuudessa – kysymys siirtotyöläisistä on aina ollut keskeinen. Rakennus- ja puutyöläiset ovat aina ylittäneet maiden rajoja ja heillä on ollut merkittävä sosiaalinen, kulttuurinen, taloudellinen ja väestönkasvullinen merkitys yhteiskunnallemme. Heidän muuttamisensa ei ole koskaan ollut helppoa tai ongelmattonta, mutta viime aikoina olemme saaneet todistaa hallitsevan luokan taholta erityisen törkeää kampanjointia: Sarkozy, Berlusconi ja muut EU-maiden johtajat ovat harjoittaneet parjausta ja suoranaista valehtelua siirtotyöläisiä ja heidän perheitään kohtaan.

Kapitalistisen systeemin kriisistä ja EU:n tukemasta kansallisen työlainsäädännön vapauttamisesta johtuen siirtotyöläisyydestä on tehty ongelma. Tätä ongelmaa hallitseva luokka, sen käyttämä media, oikeistonaationalistiset puolueet ja muut vallan vahtikoirat käyttävät luodakseen epävarmuuden, muukalaisvihan ja rasismien ilmapiirin. Näin on viety huomio pois kapitalistisen systeemin kriisistä, järjestelmän risitiidoista, työttömyyden todellisista syistä ja kasvavasta köyhyydestä. (Eurostatin mukaan 90 miljoonaa eurooppalaista elää köyhyysrajan alapuolella) ja säästöohjelmien myötä määrä tulee kasvamaan ellei ay- ja kansalaisten vastarinta kovene.

Miksi vierastyövoimasta on tullut ”ongelma”?

Viime vuosien aikana on saatu todistaa työmarkkinoiden vapauttamista kasvavassa määrin. (1) lyhyet työsopimukset, pätkätyö (precarious employment), (2) alihankinnan ketjuttaminen, (3) vuokratyöyritysten voimakas kasvu ja leviäminen, Suomi on vuokratyöyritysten paratiisi, (4) Bolkensteinin direktiivin hyväksyminen, (5) jatkuvat pyrkimykset säätää työaikalaki, jolla halutaan laillistaa 70 tunnin työmäärä per viikko, (6) työnantajien ja porvaripuolueiden jatkuvat vaatimukset sallia työsuhteet, joissa kaikki sosiaalikulut jäävät työntekijän maksettaviksi (ns. valheyrittäjyys), sekä (7) toimenpiteet työvoiman joustavuuden ja niin sanotun liikkuvuuden lisäämiseksi, ikään kuin työntekijät liikkuisivat omasta vapaasta tahdostaan.

Kaikkien näiden käsitteiden, kuten ”joustavuus” (flexi-security?), takana on nähtävä pyrkimys kaventaa työoikeuksia. Esimerkiksi oikeus lakkoiluun on kyseenalaistettu ja aina kuin mahdollista myös rajoitettu. Työrauhasta (Social peace clause) on tullut keskeinen sormamisen väline, jolla estetään sosiaalinen protestointi ja täten myös sosiaalinen edistys

Entä siirtotyöläinen sitten?

Kaikkien näiden repressiivisten/alistavien toimien kautta halutaan viedä työntekijöiltä mahdollisuudet asettautua kollektiiviseen yhteisrintamaan vastustamaan yhä kasvavaa hyväksikäyttöä. Työvoiman liikkuvuuteen vedoten EU:n lainsäädäntö tukee ja suosii avoimesti tämän haavoittuvan siirtotyövoiman käyttöä.

UITBB:n lähtökohta on työ-

Kriittisen Ay-verkoston syysseminaarissa18.12.2010 käsiteltiin harmaata taloutta sekä kysymystä siirtotyöläisestä, josta kansainvälisen rakennusalan liiton UITBB:n edustaja käytti laajan puheenvuoron. Siirtotyöläisen asia sivuaa hyvin läheltä niitä kysymyksiä, joita Kansan äänen edellisessä numerossa käsiteltiin maahanmuuttajien asemaa käsittelevässä laajassa artikkelissa. Vastauksena kysymykseen, ”kuka on siirtotyöläinen, jota pidetään uhkana yhteiskunnallemme, arvoillemme, sosiaalisille instituutioillemme ja kaikelle sille, minkä vanhemmamme ovat rakentaneet” julkaisemme tämän puheenvuoron.

Vastustimme Lissabonin sopimusta. Sen myötä EU:sta tuli maailman voimakkain markkina-alue, jossa kaikki on kapitalististen periaatteiden mukaan kaupan. Tämä koskee myös työvoimaa, jota työnantajat kilpailuttavat saadakseen sen kustannukset minimaaliksiksi. Hyväksikäytettävä siirtotyövoima pakotetaan epäreiluun kilpailutilanteeseen paikallisen työvoiman kanssa. Siinä häviävät kaikki palkansaajat.

väenluokka, joka on yksi ja yhtäläinen väriin, uskontoon, kieleen tai syntyperään katsomatta. Työntekijä, olipa hän sitten natiivi asukas tai maahanmuuttaja, ammatillainen tai ei-ammattilainen, laillinen tai laitton, tuottaa työllään varallisuutta ja voittoa työnantajalle. Kuitenkin erittäin pieni tai itse asiasa koko ajan pienenevä osuus voitosta jää hänelle itselleen.

Esimerkiksi: äskettäin TV:ssä nähty Heinin tekemä ohjelma palkkojen, osakeoptioiden ja toimitusjohtajien ansioista osoittaa, että 1960-luvun aikana Kone-yhtiön toimitusjohtaja ansaitsi noin 300-kertaisen palkan työntekijöihinsä nähden. Nokian Jorma Ollilan palkka oli parhaimmillaan 4000 kertaa työntekijän palkka.

Lissabonin sopimuksen myötä EU:sta on tulossa maailman suurin markkina-alue, jossa kaikki voidaan ostaa ja myydä. Mukaan luettuna työvoima, jota työnantajat kilpailuttavat yhteisen päämäärän saavuttamiseksi: tavoitteena on saada kauppatavarana, joka tässä tapauksessa on työvoimaa, kustannukset minimaaliksiksi.

”Proletariaattiin, uudenai-kaisten työläisten luokkaan kuuluvat ihmiset elävät vain niin kauan, kuin heillä on työtä. Ja he saavat töitä vain niin kauan kuin heidän työnsä lisää pääomaa. Näiden työläisten on pakko myydä itsensä pala palalta. He ovat tavaraa, kuten mikä muu kauppatavara tahaansa ja he ovat kilpailun vaihtelujen ja markkinoiden kaikkien heilahtelujen alaisia.”

Tässä kilpailutilanteessa käännetään katse helposti hyväksikäytettävään, haavoittuvaan siirtotyövoimaan, joka pakotetaan asettumaan epäreiluun kilpailutilanteeseen paikallisen työvoiman kanssa. Tämä on totuus, joka koskettaa jokaista siirtotyöläistä EU:n sisällä ja sen ulkopuolella. Meidän KV-liittomme ei hyväksy erontekoa EU:n sisällä olevien ja EU:n ulkopuolisten työntekijöiden välillä.

Tiedämme, että käynnissä

olevalla kriisillä on jo katastrofaalinen vaikutus kehitysmaiden talouksiin, erityisesti Saharan eteläpuolisen Afrikan alueella. EU on suojannut rajansa Gaddaffin kaltaisilta johtajilta, jotka rahaa vastaan estävät Eurooppaan rajojen yli pyrkiviä afrikkalaisia nuoria. Huolimatta siitä, että tuhannet heistä kuolevat matkallaan, monet ja yhä useammat onnistuvat pakenemaan Eurooppaan.

Tämä tendenssi jatkuu niin kauan, kun rikkaat maat (countries of the northern hemisphere) jatkavat status quo -tilanteen ylläpitämistä pohjoisen ja etelän talous-suhteiden välillä. Tilanne ei myöskään muutu niin kauan, kuin ay-järjestöt näissä maissa eivät vaadi uudenlaista maailman talousjärjestystä, joka on päinvastainen WTO:n ylläpitämälle järjestelmälle.

EU:n sisällä, koko komissio Suomen Olli Rehn mukaan lukien, puhutaan niin sanotusta työvoiman vapaasta liikkumisesta. Todellisuus osoittaa nämä argumentit vääriksi: äskettäin julkaistiin sosiologinen tutkimus koskien yhtä Suomen suurimmista rakennustyömaista. Kyse on Olkiluodon ydinvoimalasta, joka työllistää neljä tuhatta ulkomaalaista työntekijää, joista suurin osa tulee Itä-Euroopasta ja tarkemmin Puolasta. Tutkimus osoittaa, ettei kukaan heistä ole tullut vapaasta tahdostaan Suomeen. He kaikki toivoisivat työskentelevänsä kotimaassaan, lähellä perhettään ennen kuin asuvansa väliaikaisesti rakennelmissa rakennustyömaissa läheisyydessä kaukana kaupungista ja kaikista sosiaalisista kontakteista. Lisäksi, jos työntekijät sairastuvat tai loukkaantuvat, he eivät ole oikeutettuja terveydenhuoltoon, vaan lennätetään kotimaahansa ja korvataan uusilla työntekijöillä.

On olemassa lukuisia muita vastaavia esimerkkejä pääkaupunkiseudulla. Meidän mielestämme eurooppalainen ammattiyhdistysliike ei ole kyennyt antamaan selkeitä vastauksia tähän ongelmaan, joka on niin inhimillinen, sosiaalinen ja taloudellinen kuin myös ammattijärjestöille kuuluva

ongelma.

Pelkästään ja ensisijaisesti viranomaisiin luottaminen ongelman ratkomiseksi on illuusio, eikä vastaa ammattijärjestöjen todellisia tehtäviä, se ei vahvista niitä, se luo epäluottamusta siirtotyöläisten keskuudessa, se ei luo solidaarisuutta .

Tiedämme, että EU:n suojissa jäsenmaiden hallitukset (koskee kaikkia politiikan värejä) ovat heikentäneet julkisia palveluja työtar- kastusjärjestelmä (labour inspection) mukaan luettuna. Monet EU:n tuomioistuimessa säädetystä la- kipykälistä ja direktiiveistä estävät viranomaisia puuttumasta asiaan. Olette kaikki kuulleet Vikingin, La- valin ja Ruefertin tapauksista, mutta räikeimmin tämä näkyy Luxembur- gin tapauksessa: Luxemburgissa ul- komaisen työvoiman tarjoajien tu- li noudattaa Luxemburgin työlain- säädäntöä, jonka mukaisesti: (1) Ul- komaiset palvelun tarjoajat voivat palkata Luxemburgiin ainoastaan sellaisia työntekijöitä, joilla on kir- jallinen työsopimus tai vastaava kir- jallinen dokumentti, (2) heidän oli pakko noudattaa elinkustannusten muutosten automaattinen korvaa- minen, (3) heidän piti noudattaa sääntöjä osa-aikaisesta ja määräai- kaisesta työstä ja (4) keskinäisten sopimusten noudattaminen oli pa- kollista. EU:n tuomioistuin paheksui näitä säädöksiä ja katsoi niiden ra- joittavan liikaa yrittäjän vapautta.

Säädökset selvästikin kaven- tavat ammattijärjestöjen oikeuk- sia EU:ssa. Niin tekee myös ulko- maille lähetettyjä työntekijöitä (Po- sted workers?) koskeva direktiivi, jo- ka talloo erityisesti sosiaalietuuksia.

Kansainvälisen liittomme nä- kemyksen mukaan siirtotyöläis- ten ongelma ei synny tyhjistä, vaan se on uusliberalistisen maa- ilmanjärjestyksen tuotos, joka ajaa hallitsevan luokan intressejä niin kansallisesti kuin kansainvälisesti- kin.

Tämän ajatuksen luomalle pohjalle ja työläisten keskinäistä solidaarisuutta noudattaen tulee rakentaa yhteistyötä siirtotyöläis- ten kanssa. Se auttaa taistelemaan tehokkaammin rasismia ja muuka- laisvihaa vastaan. Se myös kutsuu siirtotyöläisiä mukaan liittojen toi- mintaan.

Useissa maissa suuri määrä siirtotyöläisiä on liittynyt ammat- tijärjestöihin. Ammattijärjestöt aja- vat eri tavoin ratkaisua siirtolaisuus- den ongelmiin; heille opetetaan äi- dinkieltään, heidän sosiaaliset ja ta- loudelliset oikeudet tunnustetaan yhdenvertaisiksi natiivien työnte- kijöiden kanssa, heille annetaan oi- keus eläkkeeseen jne.

Siirtolaistyöläisille tulee taa- ta samat oikeudet kuin paikallisille työntekijöille. Käyttämällä työnan- tajien terminologiaa, joka erottelee siirtotyöläiset ”laillisiin” ja ”laitto- miin” peitellään totuutta kasvavas- ta hyväksikäytöstä ja riistosta, jon- ka uhreiksi siirtotyöläiset ovat jou- tuneet. Kyse on yrityksestä jakaa työntekijöitä ja näiden pyrkimys- ten tuloksia on näkynyt muun mu- assa Ruotsin parlamenttivaaleissa, ja tullaan näkemään mahdollises- ti myös Suomessa (yli 14% ennus- tetaan äänestävän Perussuomalais- ten puoluetta).

Suuri joukko suomalaisia työ- läisiä ja työttömiä uskovat tai ai- nakin heille on uskoteltu, että siirto- työläiset ovat vastuussa vallitsevas- ta työttömyydestä, alhaisista pal- koista, ja kaikesta vallitsevasta epä- oikeudenmukaisuudesta.

Ammattijärjestöt eivät ole pystyneet vastustamaan näitä väit- teitä uskottavasti. Itse asiassa järjes- töt siirtävät omia vastuutehtäviään lainvalvontaviranomaisille aivan lii- an usein.

Ammattijärjestöjen pyrki- myksenä tulisi olla epäoikeuden- mukaisuutta ylläpitävästä kan- sallisesta ja EU:n lainsäädännös- tä tiedottaminen sekä työntekijöi- den mobilisointi lainsäädän- nön porsaanreikiä hyväksikäyttä- viä työnantajia vastaan. Niiden tu- lisi myös puuttua kollektiivisesti, lakkoillen työnantajien käyttämiin rikollisiin keinoihin aina suuryrityk- sistä alkaen. Minusta tuntuu että lii- an usein ei nähdä metsää puilta.

Siirtolaistyöläisyydestä on tullut osa laitonta ihmiskauppaa. Työnantajat voivat päästä pälkä- hästä vain pienillä sakoilla, jotka ei- vät käytännössä ole sakkoja vaan pikemminkin lupa jatkaa riistopo- litiikkaa.

Tilanteen korjaamiseksi am- mattijärjestöjen tulisi tiedottaa jäsenilleen kapitalismin todellises- ta luonteesta, joka ei tee eroa pai- kallisen ja vierastyöläisen välille, tu- li hän sitten EU:n sisäلتä tai ulkopuo- lelta.

Solidaarisuus ja voitto ovat kuitenkin mahdol- lisia:

Olemme saaneet todistaa voittoa, jonka paperittomat siirtotyöläiset saavuttivat kahdeksan kuukauden taistelun (ja nälkälakkojen) jälkeen ranskalaisten työläisten solidaari- sen tuen ja erityisesti CGT:n avulla. Paikallinen CGT:n Rakennustyöläis- ten liitto osallistui avunantoon toi- mittamalla ruokaa mieltä osoittavil- le siirtotyöläisille ja suojaamalla hei- tä poliisilta ja muilta häiriötekijöil- tä. Taistelu sai myös kansalaisjärjes- töjen, intellektuellien ja julkisuuden henkilöiden tuen. Taistelun loppu- tuloksena useiden tuhansien siir- totyöläisten työpaikka tullaan vaki- naistamaan. Prosessi etenee hitaas- ti, viranomaiset hidastelevat, mutta ay-järjestö valvoo.

UITBB pyrkii edistämään tä- män kaltaisia positiivisia kokemuk- sia Euroopassa ja sen ulkopuolella.

Lopuksi: Joululähestyy ja ku- ten tiedämme, solidaarisuuttaan ja ihmisläheisyyttään osoittaakseen maidemme rikkaat ihmiset osallis- tuvat mielellään erilaisiin hyvänte- keväisyystapahtumiin, joissa juh- litaan hyväntekeväisyyttä hyvän ruoan ja musiikin merkeissä. Siksi päätänkin puheeni erästä kuului- saa manifestia mukaillen:

Suomalaiset työtätekevät – siirtotyöläiset, maahanmuuttaja- työläiset, nuoret ja vanhat, naiset ja miehet, pätkätyöläiset ja varsi- naiset työntekijät, pienet ja isot ay-järjestöt liittykää yhteen ul- komaalaisvihaa, rasismia ja riis- toa vastaan!

Heidi Hautalan uskottavuus ihmisoikeusalivaliokunnan puheenjohtajana horjuu

Vihreän liiton entinen puheenjohtaja, europarlamentaarikko, Euroopan parlamentin ihmisoikeusalivaliokunnan puheenjohtaja Heidi Hautala aloitti Vihreiden eduskuntavaalikampanjan rikosilmoituksella suomalaisia ”Venäjä-ystäviä” vastaan. Tällainen tulkinta syntyi monien ns. antifasistien parissa, kun he pohtivat Heidi Hautalan tuoretta rikosilmoitusta blogikirjoituksista, joita Suomen antifasistinen komitea oli julkaissut. Mahdollisesti Heidi Hautala tahtoo vain säilyttää antifasistit hiljaisiksi, jotta hän voisi jatkaa politikointiaan entistä vapaammin. Hautalan Finrosforum-yhtävät, ns. neljä toimittajaa, esittivät jo kesällä 2010 vaatimuksen, että suomalaisen kansalaisyhteiskunnan tulisi lopettaa Suomen antifasistien puhe- ja ilmaisuoikeudet.

Rikosnimikkeenä on ”törkeä kunnianloukkaus”. Helmikuun alussa poliisi päätti aloittaa esitutkinnan. Tekstien kirjoittajina on koko joukko tunnettuja suomalaisia antifasisteja ja eräitä nimimerkkejä. Hautala oli toimittanut poliisille tekstin, jossa oli nimetty Hautala erääksi tärkeimmistä suomalaisista poliitikoista, joka on tukenut Kavkaz Center –terroristisivuston toimintaoikeutta Suomessa. Hautala koki kunniansa loukatuksi myös sen tähden, että hänen toimiaan

Eduard Limonovin ryhmään kuuluvan Aleksei Nikiforovin vapauttamiseksi on arvosteltu. Poliisi tutki myös 29.1.2010 julkaistua juttua, jossa moititaan itähelsinkiläisen pojan kovaa kohtaloa ryssittelyn uhriina: lopulta pojan piti vaihtaa koulu. Jutussa ei mainita edes Heidi Hautalan nimeä. Poliisi on kiinnostunut myös Pietarissa pidetystä esitelmästä, joka käsitteli Anton Salosen tapausta, vaikka tässä esitelmässä ei mainita Hautalan nimeä.

Tammikuussa 2011 julkaistiin Suomen antifasistisen komitean sivustolla ystäväkirje, jossa Tšetšeniasta käsin ilmaistiin tyrmistyneisyys Suomen poliisin päätöksestä, jonka mukaan Kavkaz Center saa jatkaa toimintaansa eikä aloiteta edes esitutkintaa. Jutussa ei mainittu Heidi Hautalaa. Tämän teksti kuului poliisin esitutkintaineistoon.

Suomen antifasistisen komitean piirissä koettiin rikosilmoitus ongelmalliseksi Hautalan uskottavuudelle ihmisoikeusalivaliokunnan puheenjohtajana. Hautala tahtoo kotimaassaan rikosilmoitusten avulla rajoittaa demokraattisia oikeuksia ja ilmaisuvapautta, jos hänen omat toimet joutuvat kritiikin kohteeksi.

KÄ/Toimitus

SAFKA:n toimesta on järjestetty aktiivista sodanvastaista työtä. On nostettu esiin Suomen ja Venäjän suhteiden kehittäminen, Baltian venäläisten aseman parattaminen sekä fasististen ilmiöiden torjuminen. Tähän työhön asettuu myös Pariisin rauhansopimuksen tunnetuksi. Kuva SAFKA:n voitonpäivän tilaisuudesta 2009

Pariisin rauhansopimuksesta keskusteltiin

Tänään vietämme Pariisin rauhansopimuksen vuosipäivää. Sopimus on edelleen voimassa, vaikka yritetäänkin unohtaa, että Suomen ja Neuvostoliiton ohella siinä oli Suomea koskien sopijaosapuolina muitakin valtioita.

Eräässä seminaarissa kysyessäni Pariisin rauhansopimuksen unohtamisesta, eräs ulkoasiainministeriön edustaja totesi, että ”kuka nyt vanhoja muistelee”. Väitetään Mauno Koiviston kumonneen tämän. Hän kuitenkin vain sovelsi maamme aseistukseen liittyviä pykäläiä niin, että saatoimme ostaa aseita entisen DDR:n varastoista (Pariisin rauhansopimus kielsi Suomea ostamasta sotatarvikkeita Saksasta). Tämän hän saneli valtioneuvoston pöytäkirjaan oma-aloitteisesti. Missään nimessä Pariisin rauhansopimusta ei voitu kumota mitään osin. Se on hyväksytty Suomessa lailla ja tällaisen kansainvälisen sopimuksen eduskunnan tulee hyväksyä ja ratifioida. Sitten tulee vielä asetus sen täytäntöönpanosta. Jos Pariisin rauhansopimusta alettaisiin muokata, tulisi se kumota ja säätää uusi laki, jossa todettaisiin, mitkä osat siitä ovat edelleen voimassa jne. Tällaisesta useiden osapuolten kansainvälisestä sopimuksesta vastaavat kaikki yhdessä ja erikseen.

Sopimuksessa on tänäänkin merkittäviä pykäläiä, jotka on haluttu unohtaa. Näihin liittyy esim. Suomen EU-jäsenyys. Meidän olisi tullut peruuttaa ja muokata uudelleen kaikki maatamme koskevat kansainväliset sopimukset, koska EU:n muut valtiot tulevat vastuullisiksi Suomen tekemistä sopimuksista. Suomi on ”unohtanut” tämän eikä asiasta ole puhuttu mitään.

Kolmannessa artikkelissa vahvistetaan talvisodan rauhansopimus mainiten Moskovan rauhansopimus 12.3.40. Viidennessä artikkelissa viitataan Ahvenanmaan saariin, jonka mukaan ne jäävät demilitarisoiduiksi. Kahdeksannessa artikkelissa Suomi välirauhan sopimuksen mukaisesti sitoutuu hajottamaan fasistisluonteiset poliittiset järjestöt, sekä sitoutuu vastaisuudessa-

Suomen Antifasistisen komitean (SAFKA) toimesta järjestettiin Tampereella 10.2.-11 konferenssi ”Pariisin rauhansopimus- Suomen perustuslaki”. Käytettiin lukuisia puheenvuoroja ja keskusteltiin. Referoimme tässä dipl. ins. Jali Sven Raidan puheenvuoron, jossa hän käsittelee Suomea koskien Pariisin rauhansopimuksen merkitystä ja velvoitteita

Pariisin rauhansopimukseen liittyviä kysymyksiä pohdittiin 10.2.-11 Tampereella

kin estämään tällaisten järjestöjen toiminnan. 13. artikla määrittelee, että sotavoimamme on tarkoin rajoitettava sisäistä luonnetta olevien tehtävien suorittamiseen ja rajojen paikalliseen puolustamiseen. Tämän mukaan miinalaiva Pohjanmaan läsnäolo Somalian vesillä ja joukkojemme toiminta Afganistanissa rikkovat tätä pykälää. Mikäli nämä sopimukset olisi EU-jäsenyyden alla haluttu ymmärtää oikein, olisi se merkinnyt vaikeuksia sopimusneuvotteluille. Pariisin rauhansopimus edellyttää myös Suomen sitoutumista yhteistoimintaan liittoutuneiden kanssa estääkseen Saksan jälleenvarustautumisen. Voi kysyä, että mitä merkitsee EU:n jäsenenä osallistuminen Naton rauhanturvaamisoperaatioon yms.

Pariisin rauhansopimukseen liittyy välillisesti Venäjän ja Suomen välinen sopimus vuodelta 92. Tämä kahden suvereenin sopijaosapuolen välinen sopimus solmittiin Suomen tasavallan ja Venäjän Federaation kesken. Silloin ei voida hyväksyä Suomen suvereniteettia rajoittavan EU:n kautta. Siellä sanotaan mm. että suhteet perustuvat pidättymiseen voimakeinoilla uhkaamisesta eivätkä sopimusosapuolet salli aluettaan käytettävän aseelliseen hyökkäykseen

toista sopimuspuolta vastaan. Nämä ovat rajoitteita, jotka estävät oikeasti meitä olemasta EU:n täysivaltainen jäsen. Sitten on tämä nato-kysymys. UM:ssä valmistui natoselvitys v.2007 ”Suomen mahdollisen Nato-jäsenyyden vaikutukset”. Siellä todetaan sivulla 308, että liittoutumisratkaisuihin olisi otettava huomioon myös Ahvenanmaan saarten linnoittamattomuudesta ja neutraloinnista tehty sopimus vuodelta 1922 ja Neuvostoliiton kanssa tehty sopimus Ahvenanmaan saarista 1940. Olen huomauttanut selvityksen valmistelijoille, että Neuvostoliiton kanssa tehty sopimus vuodelta 40 on edelleen vahvistettu voimassaolevana sopimuksena v. 1948 ja tällöin on myös viitattu Pariisin rauhansopimuksen artikloihin eli sopimus 1940/Pariisin rauhansopimus liittyy tällä tavoin epäsuorasti raporttiin.

On selvää, että näillä eväillä sellainen ajattelu, että Nato-jäsenyys voisi tulla meillä kysymykseen ilman neuvotteluja kaikkien osapuolten kanssa, jotka olivat sopijaosapuolia Pariisin rauhansopimuksessa, on mahdotonta.

Jali Raidan puheenvuoron perusteella toimitti: Heikki Männikkö

Pariisin rauhansopimus vs. revisionismi

Nykypäivänä Suomessa revansistien revisionistiset historiatulkinnat ovat näkyvästi esillä merkittävässä suomalaisissa tiedotusvälineissä. Erilaiset järjestöt ja poliitikot vaativat Karjalan palauttamista ja sotasyllisyystuomioiden kumoamista. Em. vaatimusten toteuttaminen tarkoittaisi kuitenkin kansainvälisten sopimusten nimittäin Pariisin rauhansopimuksen rikkomista. Kansainvälisten sopimusten rikkomisen voi johtaa Pandoran lippaan avaamiseen ja sen myötä globaalikaaokseen.

10.2.2011 Tampereella pidettiin Pariisin rauhansopimuskonferenssi tarkoituksena osoittaa kunnioitusta rauhalle ja kansainvälisten sopimusten noudattamiselle.

Pariisin rauhansopimus solmittiin Pariisissa 10. helmikuuta 1947. Rauhansopimukset solmittiin toisen maailmansodan voittajien ja pienempien häviäjävaltioiden kanssa. Voittajavaltiot eli liittoutuneet etupäässä Neuvosto-

liitto, Yhdysvallat, Britannia ja Ranska neuvottelivat rauhansopimukset Natsi-Saksan liittolaisten eli pienempien akselivaltojen ja niiden kanssa liitossa olleiden maiden: Suomen, Italian, Unkarin, Romanian ja Bulgarian kanssa. Maat saivat jatkaa itsenäisinä valtioina ja niiden sallittiin liittyä Yhdistyneisiin kansakuntiin.

Rauhansopimuksiin liittyivät sotakorvaukset, lupaus pitää yllä vähemmistöjen oikeuksia sekä alueluovutukset - Unkarin ja Slovakian, Romanian ja Unkarin, Neuvostoliiton ja Romanian, Bulgarian ja Romanian sekä Suomen ja Neuvostoliiton välisiä rajoja muutettiin. Suomen osalta tämä tarkoitti Moskovan välirauhan tekstin vahvistamista. Moskovan välirauha tarkoittaa aseleposopimusta, joka allekirjoitettiin 19. syyskuuta 1944 Neuvostoliiton, Ison-Britannian ja Suomen kesken. Moskovan välirauha päätti jatkosodan.

Välirauha-nimitys tulee siitä, että kyseinen rauha solmittiin vain 3 valtion, eli Suomen ja Neuvostoliiton sekä Ison-Britannian vä-

lillä ja rauha oli tarkoitettu olemaan voimassa vain väliaikaisesti – pysyvän rauhansopimuksen solmimiseen saakka.

Rauhanehdot olivat alueluovutusten osalta samankaltaiset kuin Moskovan rauhan, joka päätettiin talvisodan vuonna 1940. Suomen tuli luovuttaa Neuvostoliitolle jatkosodan aikana vallatut Laatokan pohjoispuolen, Karjalankannaksen sekä Kuusamo-Sallan alueen. Uutena vaatimuksena oli Petsamon luovutus Neuvostoliitolle. Hangon vuokraus (Moskovan rauhan ehdot) vaihdettiin Porkkalan alueeseen, joka vuokrattiin Neuvostoliitolle 50 vuodeksi.

Aluevaatimusten lisäksi rauhanehtoihin kuului myös 300 miljoonan USA:n dollarin arvoiset sotakorvaukset, poliittisista syistä vangittujen henkilöiden välitön vapauttaminen, sotarikollisten pidättäminen ja tuomitseminen sekä fasististen järjestöjen toiminnan lakauttaminen. Moskovan välirauhan ehtoihin sisältyi vaatimus Suomes-

ta aseista, mikä johti Lapin sotaan. Juuri Lapin sota eli Suomen taisteleminen natsien vastaan toisen maailmansodan loppuvaiheessa vaikutti olennaisesti päätettäessä akselivaltojen kohtalosta – entisenä Natsi-Saksan liittolaisena Suomi sai huomattavasti enemmän itsemääräämisoikeutta muihin akselivaltoihin verrattuna.

Moskovan välirauhaan nojautuvassa Pariisin rauhansopimuksessa vahvistettiin, että akselivaltoihin kuuluneet häviäjämaat eivät saaneet rangaista kansalaisiaan, jotka olivat tehneet yhteistyötä liittoutuneiden kanssa sodan aikana. Niitä veloitettiin myös kieltämään ja vastaisuudessaakin estämään fasististen ja muiden demokratian vastaisten järjestöjen toiminta.

Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen Pariisin rauhansopimuksen ehtojen vahvistamisena pidetään Suomen tasavallan ja Venäjän federaation välistä sopimusta suhteiden perusteista, joka solmittiin vuonna 1992.

Suomen eduskunta on hyväksynyt kyseisen sopimuksen

22. toukokuuta 1992 ja tasavallan presidentti on ratifioinut sen 26. kesäkuuta 1992. Sopimusta koskevat ratifioimiskirjat vaihdettiin 11. heinäkuuta 1992, ja sopimus on voimassa 11 päivästä heinäkuuta 1992.

Suomen lisäksi Pariisin rauhansopimuksen ehdot koskivat myös yllä mainittuja akselivaltoihin kuuluneita maita. Eli Vladimir Putin oli oikeassa, kun Wikileaksin kautta julkisuuteen vuotaneissa keskusteluissa Suomen presidentti Tarja Halosen kanssa vuonna 2004 huomautti, että ns. alueiden palauttaminen Suomen ja Venäjän välillä johtaisi laajempaan rajojen muuttamiseen Euroopassa.

Alueiden palauttamisvaatimukset ovat selvässä ristiriidassa Pariisin rauhansopimuksen kanssa ja voivat johtaa jännitteiden kasvamiseen Euroopassa ja konfliktien eskaloitumiseen. Pariisin rauhansopimuksen ehtojen noudattaminen sen sijaan takaa pitkäaikaista rauhaa ja järjestystä Euroopassa.

Evgenia Hilden-Järvenperä

Kaikki todellinen rikkaus on työnarvoa

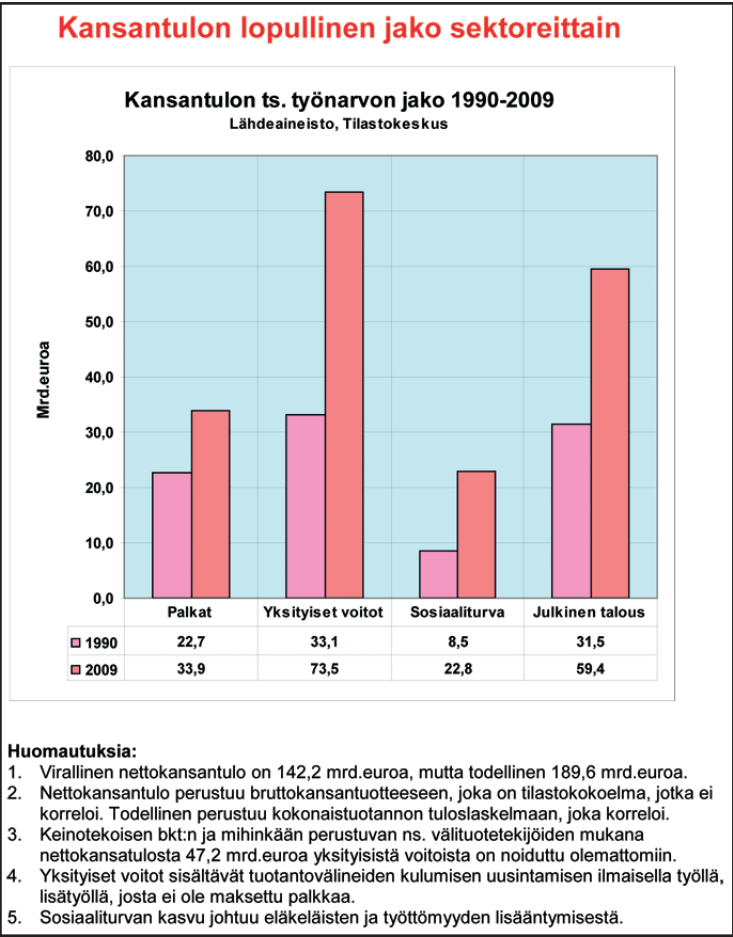
Vuoden 2008 palkkasumma jaetuna todellisilla työtunneilla (haamutunnit poistettu) keskimääräiseksi tuntipalkaksi tulisi 18,12 euroa, joten Honkasen mukaan erotus 11,88 euroa olisi lisäarvoa ja lisäarvon suhdeluku olisi 65,6 %.

Tuon vuoden virallinen kansantulo oli 156,1 miljardia euroa. Se jaettuna todellisilla työtunneilla työnarvo olisi ollut 38,70 euroa tunnissa ja lisäarvo 8,70 euroa, 73,2 % Honkasen laskelmaa suurempi. Näinkään se ei kuitenkaan mene. Se menee toisin, sillä virallinen bkt on vain vajaa puolet kokonaistuotannosta eikä sen eri osat korreloi keskenään. Bkt on monilta osin selittämätön ja mielivaltainen eikä se ole tuloslaskelma. Siksi siitä johdettu kansantulo on vain omalaatuinen tapa kansantalouden mittaamiseen.

Marxin ajatus työnarvosta on, että kaikki talot, tavarat, laitteet jne. ovat pelkkiä ihmisen työn yhdistyksiä, työn luomuksia. Jos niistä poistettaisiin kaikki työ, jäljelle jäisi vain aineet sellaisina kuin tapaamme ne luonnossa. Kaikki todellinen rikkaus on siis yksin työnarvoa. Mutta miten se saadaan kansantaloudessa näkyviin, todistettua todeksi?

EU:n liittymisestä seurasi yksi, vain yksi hyvä asia nimittäin se, että kansantalouden tilinpito oli uudistettava. Nyt tilinpidossa pitää julkistaa kokonaistuotanto, josta tavan mukaan vähennetään joku merkillinen ”väli tuote” ja jäännös on bruttokansantuote (bkt). Vasta kokonaistuotannon julkistaminen teki mahdolliseksi selvittää Marxin osoittamat liikkuvan ja pysyvän pääoman sekä lisäarvon. Ne saadaan, kun kokonaistuotannosta vähennetään nettopalkat ja -voitot, verot ja maksut, joiden jäännös on liikkuvaa pääomaa. Kun siitä vähennetään ilmainen ns. lisätyö, jonka määrä on suhteellisesti yhtä suuri kuin palkat kokonaistuotannossa, jäännös on pysyvä pääoma.

Parisen vuotta sitten tutkija Pertti Honkanen on kuulemma laskenut työn arvoksi 30 euroa tunnissa. Toimittaja Marko Korvelan mukaan se tarkoittaa, että jos kaikki työssä käyvät saisivat yhtä suurta palkkaa, tuntipalkka olisi ennen veroja ja muita maksuja tuo 30 euroa (TA 7.1.11). Tässä veljet hapuilevat säkkipimeässä. Ensinnäkin Honkasen laskelma on täysin hakoteillä ja toiseksi Korvelan ajatus on noitunut lisäarvon olemattomiin.

Pysyvä pääoma (ei sisällä tuotannonvälineitä) on omistajien ikimaa pääomaa. Kun vuoden 2008 pysyvä pääoma 161,2 vähennetään kokonaistuotannosta 367,0, jäännös on 205,8, jossa on palkkoja 73,1 ja jäännös 132,7 mrd.€ on lisäarvoa. Kansantulo, siis työnarvo, työtunneilla jaettuna on 51,02 euroa tunnissa. Kun siinä on palkkaa 18,12 euroa, on erotus 32,89 euroa ilmaista työtä, lisäarvoa. Lisäarvon suhde palkkaan on 181,5 %. Mutta kun palkoissa on kapitalistien itselleen maksamia jättipalkkoja, ne pi-

tää siirtää lisäarvoon ja työtunneista on vähennettävä haamutunnit. Sen jälkeen tuntipalkka on 14,95 ja lisäarvo 36,07 euroa, joka on 203,6 % suurempi kuin Honkasen laskelma. Nyt lisäarvon suhdelukukin on 241,3 %. Tässä on paljastunut porvarillisen taloustieteen harkittu petos.

Lisäarvo on ilmaista työtä, jonka kapitalistit haluavat salata. Mutta siinä ei ole kaikki, sillä kansantulo, työnarvo, joutuu (Taulukko) vielä uudelleen jakoon, jonka jälkeen

2009 siinä oli nettopalkkoja (17,9 %) ja nettovoittoja (38,8 %) sekä nettoina sosiaaliturva (12,0 %) ja julkisen talouden tulot (31,3 %). Kaudella 1990- 2009 tulot kasvoivat jyrkästi, sillä nettopalkat kasvoivat 11,2 miljardia, mutta nettovoitot 40,4 miljardia euroa. Kansantulon jaossa palkkojen osuus supistui 5,8 prosenttiyksikköä, mutta voittojen kasvoi 4,4 prosenttiyksikköä.

Itse asiassa Marxin arvorteoria teoriana on nyt tehnyt tehtävänsä. Siitä on tullut käytännön (kirjanpito-) kysymys. Sitä Marx edellytti sanoessaan, että ”Ihmisen täytyy todistaa käytännössä ajattelunsa toutullisuus, so. sen todellisuus ja

voima, sen tämänpuolisuus.” Siihen Marxin omat elinpäivät eivät riittäneet. Nyt se on korreloiva kirjanpitojärjestelmä, joka noudattaa hyvää kirjanpito tapaa ja tuottaa kansantalouden tuloslaskelman. Se tuottaa myös työnarvon ja lisäarvon, jotka käytännön asiana eivät enää vaadi teorian tuntemista.

Kansantalouden tilinpito tuottaa ongelmistaan huolimatta arvokasta tietoa, josta on helposti tehtävissä kansantalouden tuloslaskelma. Se on työväenluokalle tärkeä, että sen ei tarvitse haparoida pimeässä.

Kai Kontturi

Taulukko						
Kansantulon lopullinen jako sektoreittain						
	1990.		2009.		Muutos	
	mrđ.€	%	mrđ.€	%	mrđ.€	%
Palkat	22,7	23,7	33,9	17,9	11,2	49,3
Voitot	33,1	34,3	73,5	38,8	40,4	122,1
Sotu	8,5	8,9	22,8	12,0	14,3	168,3
Julkinen	31,5	33,1	59,4	31,3	27,9	88,7
Työnarvo	95,8	100,0	189,6	100,0	93,8	98,0
Varaukset	-25,7	-26,8	-47,4	-25,0	-21,7	84,6
Kansantulo	70,1	73,2	142,2	75,0	72,1	102,9
Lähdeaineisto: Tilastokeskus Taulukot: Kai Kontturi						

Henkilöstö ihmeissään

Pohjoiskarjalainen Rääkkylän kunta aikoo ulkoistaa lähes kaikki sosiaali- ja terveystalvaelvunsa. Vain lasten päivähoito ja eräät sosiaalitoimen viranomaistehtävät jäävät kunnalle, muut sote-palvelut tuottaa yksityinen Attendo MedOne Oy.

Rääkkylän ulkoistamispäätöksestä on noussut melkoinen kohu, sillä yksikään kunta ei ole aiemmin ulkoistanut sosiaali- ja terveydenhoidon palvelujaan tässä laajuudessa. Kohun ja markkinaoikeuteen tehtyjen valitusten takia alun perin viisivuotiseksi kaavailtu hankintasopimus on muutettu väliaikaiseksi.

Attendo MedOnen on määrätty ottaa sote-palvelut vastuulleen toukokuun 2011 alusta lukien.

Alkuvaiheessa ulkoistamispäätös merkitsee kuuden JHL:läisen päivähoitotyöntekijän paluuta Rääkkylän kunnan palvelukseen ja kahdeksan muissa sote-palveluissa työskentelevän siirtymistä yksityisen Attendo MedOnen palvelukseen. Työehtosopimus vaihtuisi nykyisen sopimuskauden päättyessä Yksityisen terveystalvaelvualan sopimukseen.

Tiedot: JHL- Julkisten ja hyvinvointialojen liitto

Elämänmenoa EU- Suomessa

Juhani Valo on STP:n eduskuntavaaliehdokas Helsingin vaalipiirissä

Suomi on tullut tunnetuksi valtiona, joka tyhjentää maaseutunsa siten, että Lapin ja Uudenmaan alueiden väliin jää iso sotilaallinen tyhjiö. Sotaherrat, jotka halusivat valloittaa Suomen, eivät ehkä tiedäkään, kuinka helppoa se olisi. Toisaalta, ilman valloittamistakin he voivat testata maassamme uusinta sotakalustaan; muistamme Nato-alusten vierailun Turun seudulla. Samalla tavalla omavaraisuusasteemme on vajentunut, sillä päättäjiemme ja suuria johtajia

leikkivien ”uudistajien”, helppohiekkien mielestä on kansallisen omaisuuden hukkakäyttöä ylläpitää tarpeettomia maatilkuja peltoina. Kesannoksi vaan pellot, niin saamme uusia kasveja rikastuttamaan luontoamme ja ihmiset työvoiman halpakäyttöön eteläiseen Suomeen reserviksi.

Tämän johdosta Suomen maine teknologiamaana vain vankistuu, tarjoammehan kokeilukentän ja – laboratorion ilmaiseksi kaikille asianharrastajille. Toinen koelaboratorio, missä maamme toimii kiitettävästi ja hartaudella, on vanhusten ja varattomien hoito, jota ennen sosiaali – ja terveydenhoidoksikin sanottiin.

Natsi – Saksan aikoihin tätä ohjelmaa, koelaboratoriota, kutsuttiin T4- ohjelmaksi ja sitä seuranneita kauhuja keskitysleireiksi, mutta nyt yhteinen nimittäjä voi olla vaikkapa valtion ja kuntien tuottavuusohjelma ja jos tämä ei riitä, niin Euroopan Unionin mahdollistama toimintasuuntaus, jonka eräs suuntaus on pyrkiä tasaverotukseen ja arvonnalisäverojen nostamiseen.

Nokiaa ei tarvita eikä tieteen-

kään metsäteollisuutta tai ylipäänsä teollisia työpaikkoja, sillä Suomi lienee Bilderbergin kokouksissa sitoutunut kuntouttamaan kansalaisensa työnteon osalta raittiin, nyt talvisen ulkoilman reippaiksi rakastajiksi. Kiina sen sijaan tarvitsee runsaasti omaa, paikallista työvoimaa ja siihen Suomi ja sen teollisuuspohatat tarjoavat ilomielin apuaan.

Kun maassamme ruoan ja hyödyllisten arkitarvikkeiden osalta arvonnalisäveroa halutaan nostaa, niin jopa hallintoalamaisetkin, onhan se keskimäärin tasaveroista kaikille. Tällä tavalla köyhä kansanosa pysyy punaposkisena, hoikkana, jopa solakkana ja saa runsaasti raitista ilmaa, kun työstäkin on vapautettu ulkoilman harrastajiin. Jyrki Katainen ansaitsi suuren terveyspalkinnon pyrkimyksistään.

Toisena hyvän terveyden ylläpitäjänä on tulevaisuudessa aivan pakko palkita Stephen Elop, tuo Nokian suuri pelastaja, joka pelastaa väkensä terveyden ja parantaa unen laadun kerralla ulkoistamalla heidät raittiiseen ulkoiluun, luontoon ja vapauteen tehdä elämäl-

lään sitä, mitä he ikinä kykenevät. Siis hän, Stephen Ensimmäinen Elop, hän kannustaa väkensä, vielä määräämättömän määrän, harrastamaan maksuttomia kulttuuri – ja urheilulajeja ulkosalla sekä kävelemään päivittäin yömajojen sulkeuduttua kymmeniä kilometrejä terveyllisessä ulkoilmassa.

Kaikesta tästä tuntuu mielipidekirjoitusten perusteella hallintoalamaisetkin katajainen kansamme olevan iloissaan, niin iloissaan, että Jyrki Kataisella ei liene vaaraa pudota ministerinpalliltaan saati eduskunnasta.

Terveyttä kannattaa edistää kannustamalla kansalaisia, etteivät nämä vain juutu arja alholaisten pelkäämiin kannustinloukkuihin ja siten hyödy tarpeettomasti verovaroista. Sama koskee luonnollisesti eläkeläisiä, mutta eipä hätää. Enää ei Matti Vanhasen tarvitse yksin hiihdellä keväisillä hangilla pohitella työurien pidentämistä, sillä Helsingin kaupunki on keksinyt oivan keinon saada kansalaiset yksissä tuumin hiihtämään yhdessä.

Vain innovatiivinen henkilö, yleensä mies, voi keksiä moisen

idean: Helsingin kaduthan aivan houkuttelevat lumilautailuun sekä luisteluun ja niinpä kaupunginvaltuusto on panostanutkin kansamme terveydenhuoltoon mahdollistamalla lumilautaskeitailun tai – luistelun mahdolliseksi jokaiselle ikään ja sukupuoleen katsomatta. Eikä välineistä välttämättä tarvitse välittää. Sen kuin lähtee kadulle, ottaa kunnan jalkineet mukaansa ja siinä se rata on valmiina, varpaiden tai käsi-en tai selän, takaraivon tai polvien koeteltavana, ihan kuinka kävelijä haluaa. Valinta on vapaa, mutta paikallinen. Hiekoitusta ei tarvita ja siinä säästyneen rahan voi sijoittaa hyödyllisempään tarkoitukseen. Hiekoitus sitä paitsi raapisi hiihtoladuilukin suksien pohjat rikki, joten sama koskee myös kaduilla lumilautailevia, kengillään luistelevia asukkaita. Taloyhtiöiden asukkaat ovat osallistuneet täysin määrin tämän hyödyllisen harrastuksen tukemiseen poistamalla turhat talonmiehet teollisuuden työvoimareserviksi tai katu-ten koehiihtäjiksi.

Juhani Valo

KANTELU EUROOPAN IH-MISOIKEUSNEUVOSTOLLE

Pakkotyön tunnusmerkit Suomen työvoimapolitiikassa.

Asiasta on tehty kantelu Euroopan Parlamentille. Se koskee toimeentulotuesta annetun lain 10 §:n muuttamisesta ja 11 §:n väliaikaisesta muuttamisesta. Lakimuutokset astuvat voimaan vuoden 2011 alussa. Valituksen on voinut allekirjoittaa netissä ja allekirjoituksia on kertynyt 500 nimeä. Kantelu kuuluu seuraavasti:

”Me kantelun allekirjoittaneet 500 kansalaista vaadimme, että tämä Suomen eduskunnan omiin kansalaisiinsa kohdistama ihmisoikeuksien loukkaus käsitellään Euroopan parlamentissa. Vaadimme, että Europarlamentti kumoaa tämän ihmis- ja perusoikeuksia loukkaavan lain. Suomi on hyväksynyt Euroopan ihmisoikeuksien perussopimuksen, joka perustuu vuonna 1948 annettuun yleismaailmalliseen ihmisoikeuksien julistukseen. Sopimuksen neljännessä artiklassa sanotaan: ”Ketään ei saa vaatia tekemään pakkotyötä tai muuta pakollista työtä.”Toiseksi Suomen perustuslaissa määritellään kansalaisille oikeus välttämättömään toimeentuloon ja huolenpitoon.

Tästäkin huolimatta Suomen eduskunta on ottanut pakkotyön työvoimapolitiiseksi aseeseen nuorison keskuudessa. Eduskunta on laatinut lain, jonka mukaan ”toimeentulotuen perusosaa voidaan alentaa silloin, kun alle 25-vuotias vaila ammatillista koulutusta oleva nuori kieltäytyy koulutuksesta tai keskeyttää sen niin, ettei hän ole myöskään oikeutettu työttömyysetuuteen.” Hallituksen esitys laiksi toimeentulotuesta annetun lain 10 §:n muuttamisesta ja 11 §:n väliaikaisesta muuttamisesta astuu voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Toimeentulotuki on asuinkunnan sosiaalitoimiston myöntämää rahallista tukea. Se on tarkoitettu sellaiselle kotitaloudelle, jonka jäsenten yhteenlasketut tulot ja varat eivät riitä jäsenten välttämättömiin jokapäiväisiin menoihin.

Toimeentulotuen perusosan pitäisi kattaa mm.: ruokakulut, vaatteet, parturin ja kamppajan kulut, henkilökohtainen hygienia, ei-reseptilääkkeet ja vähäiset terveydenhuoltomenot, lääkkeet johonkin muuhun kuin sairauteen, matkakulut (muut kuin työ- ja opiskelumatkat), tv-lupa, sanomalehti, puhelinelasku sekä harrastus- ja vapaa-ajankulut.

Lain muutos supistaa alle 25-vuotiaiden työttömien, joilla ei ole ammattikoulutusta, toimeentulotukea 20–40 %, jos he kieltäytyvät ammattikoulutuksesta tai keskeyttävät sen. Toimeentulotuki on jo tällä hetkellä Suomessa tasoltaan surkea. Jos tuesta vielä napsitaan 40 % pois, leikkaus kyseenalaistaa ihmisen välttämättömän toimeentulon

tason. Suomen perustuslain mukaan: ”Jokaisella, joka ei kykene hankkimaan ihmisarvoisen elämän edellyttämää turvaa, on oikeus välttämättömään toimeentuloon ja huolenpitoon. Lailla taataan jokaiselle oikeus perustoimeentulon turvaan työttömyyden, sairauden, työkyvyttömyyden ja vanhuuden aikana sekä lapsen syntymän ja huoltajan menetyksen perusteella.”

Tämä laki täyttää myös pakkotyön tunnusmerkistön. Pakonomaisuutta lisätään määräyksellä, että jos työtön nuori keskeyttää työvoimapolitiittisen koulutuksen, hän menettää myös oikeuden työttömyysetuuksiin.

Ammattikoulutuksesta kieltäytyminen tai sen keskeyttäminen ovat pääosin osoitus nuorten vaikeista elämäntilanteista, joihin liittyy terveydellisiä, taloudellisia ja sosiaalisia ongelmia. Vammaisten, vammaisten ja syrjäytyneiden nuorten mukaanottaminen yhteiskuntaan ja työelämään heidän tarpeittensa mukaan tuettuna on tehokkaampi menetelmä kuin valtiovallan sanelemat pakokeinot.

Kokemus on osoittanut, että pakollinen työvoimakoulutus on täysin tehoton ja hyödytön koulutuksen muoto. Kukaan ei opi mitään pakosta. Tarjotun koulutuksen pakollisuus perustuu toimeentulotuen alentamiseen ja työttömyysturvan katkaisemiseen nuorelta rangaistumielessä. Se on vallanpitäjien nuorelle osoittama rangaistus siitä, että poliittisen vallan käyttäjät itse eivät ole pystyneet avaamaan nuorisolle tulevaisuuden näköaloja. Virallinen yhteiskunta tunnustaa näin itse epäonnistuneensa sekä nuorten koulutusta työllisyyspolitiikassaan.

Suomen koulujärjestelmä ei perustu pakkoon. Opetusvelvollisuuskin koskee lasten vanhempia eikä lapsia. Nyt käyttöön otettu pakkokoulutus on vastoin Suomen kansan tasa-arvoisia ihanteita. Se kohdistuu kaiken lisäksi tulevaisuuden kannalta kaikkein arvokkaimpaan, mutta laiminlyötyyn väestöryhmään, nuoriin.

Vetoamme Euroopan ihmisoikeusviranomaiseen, että se vaatii Suomen eduskuntaa kumoamaan ihmisoikeuksia ja Suomen perustuslakia loukkaavan pakkokoulutuslain. Nuorten asemaan on osoitettava myönteistä, rakentavaa ja tulevaisuuden näköaloja avaavia toimenpiteitä tasa-arvoistamalla perus- ja ammattikoulutusta sekä rakentamalla työmarkkinoita, joilta nuoret voivat yhtäläisin oikeuksin ja oman kiinnostuksensa mukaisesti löytää oman elämäntehtävänsä.

Helsingissä joulukuun 16. päivänä 2010
Heikki Typpö, Matti Laitinen

Oudot ajat huolestuttavat

Esa Salomaa on STP:n ehdokas Varsinais Suomen vaalipiirissä

Moni odottelee lähenevää kevättä ja sitä seuraavaa kesää ja sen ihanoituksia päivien pidetessä ja talven irrottaessa otetaan vähitellen. Moni ajattelee kukkivia niittyjä ja koko kukkaista maailmaa ja monenlaista satoa, jota saadaan eri kasveista. Mutta kuinka kauan saamme nauttia kaikesta tästä kauniista, sillä uusi uhka kaikelle tälle on ilmestynyt?

Pölyttäjät ja mehiläiset varsinkin ovat vähenemään päin kovaa vauhtia koko maailmasta. Euroopassa väheneminen on noin 10% vuodessa. Iso-Britanniassa on kolme mehiläislajiketta 25:stä kadonneet. Kyseessä on selvä uhka maailman elintarviketeollisuudelle, niin pienelle kuin suurelle elintarviketuottajalle, joka on riippuvainen näistä hyödyllisistä hyönteisistä.

Ruotsin maanviljelyslaitos on tehnyt raportin, jonka nimi oli Mehiläisten joukkokuolema (Massdöd av bina). Laitos arvioi, että mehiläisten tuotto maalle saattaa liikkua 300 miljoonassa kruunussa. Mehiläisasiantuntijat sanovat, että kyseessä saattaa olla summa, joka lähentelee 70 miljardia kokonaisuudessaan! Kyseessä on kuitenkin myös elävä luonto kukkineen, jota kukaan ei halua menettää. Tutkijat ovat hieman ymmällään, sillä on vaikeata osoittaa ai-noata suoraa vaikuttajaa tuhoon. Ruotsissa on usein syynä ollut tavallinen virusperäinen talvi-kuolema, mutta toinen syy on ollut varroapunkit, jotka helposti voivat tuhota koko mehiläisyhteiskunnan. Todennäköisin syy on kuitenkin eri ympäristömyrkyt, jotka yhteistyössä vaikuttavat luultavasti mehiläisiin. Italialaiset tutkijat varoittavat erityisesti neonikotinoideista, joita käytetään melko runsaasti torjunta-aineissa. Ne vaikuttavat mehiläisten aivoihin siten, että ne eivät osaa kertoa tovereilleen, missä hunajakasvit sijaitsevat.

Ratkaisut ovat kovin epäselviä, koska syyt ovat mahdollisesti monet. Mehiläiskuntaa voidaan hetkellisesti lisätä eri keinoin. Punkitutkimuksiin voidaan satsata varoja ja virukselle voi löytyä ratkaisu. Tärkeää on kuitenkin, että py-

ritään uusiin pyrkimyksiin ja toimintamalleihin, pois haitallisista. Yksi on tietenkin biodynaaminen viljely, joka ei milläänlailla voi olla vahingoksi miljoonia vuosia elänneille mehiläisille. EU haluaa ymmärtää ekosysteemiä ja panostaa tutkimuksiin, kunka geenimanipulointi ja ympäristömyrkyt vaikuttavat mehiläisiin! Maatiaisena voi sanoa jo, että vaikuttavathan ne!

Oli syy mikä tahansa, niin on korkea aika alkaa vaatia todellista muutosta niin ympäristön kuin maanviljelyn parissa toimiville poliitikoille ja tutkijoille! Olemme saaneet viime vuoden aikana lukea mitä kummallisimmista eläinkuolemista. Näitä ovat Kalifornian rannikon yhden kalalajin miljoonakuolema, taivaalta putoavien lintujen joukkokuolemat USA:ssa ja Falköpingissä, Brasiliassa 100 tonnia kaloja ajautui kuolleina rantaan ja Lousianan kottaraiskuolemat. Nämä tapahtumat eivät ole normaaleja tapahtumia luonnossa, vaan mahdollisten myrkkujen, asevarustelun aineiden tai geenimanipulointien satoa.

On korkea aika alkaa palata normaaliin luonnonmukaiseen viljelyyn eikä vain rahan perusteella tapahtuvaan voiton maksimointiin pyrkivään viljelyyn, mikä muuttuu uhkaksi koko ihmiskunnalle!

Esa Salomaa

Nationalismin kasvu sikiää finanssikriisistä

Joonas Lohenoja on STP:n ehdokas Kymen vaalipiirissä

Näinä päivinä työväenluokan tyytymättömyys vallitsevaan järjestelmään kanavoituu kovaan oikeistopolitiikkaan. Nationalismi on nostanut päätään ja työväenliike on heikkona. Valitettavasti työläisiä johdetaan harhaan kauniilla puheilla ja loppumatkalla lupauksilla. Kova maahanmuuttopolitiikka ei ole ratkaisu epätasa-arvoon, työttömyyteen tai riistoon.

Kun alamme pohtia syitä laamaan, löydämme syyt siihen finanssipääomista. Olemattomat rahavarat siirtyvät omistajilta toiselle, eikä näille summille löydy kriisin aikana katetta. Nyt kun finanssikriisi on päällä, työläinen pistetään maksamaan. Porvari yrittää keinolla millä hyvänsä pitää finanssitaloutensa kunnossa ja näin hallitsevan järjestelmän hengissä.

Valtionvelka on mediassa arvioitu olevan 6-10 miljardia euroa ja seuraavalla hallituksella tulee olemaan kova paikka leikkauksien kanssa. Nämä leikkaukset tulevat oikeistopolitiikan aikana kohdistumaan sosiaaliturvaan, joka on hankittu kovalla taistelulla 60-luvulla.

Elämme siinä uskossa, että kaikki on hyvin. Todellisuudessa tilanne on maailmanlaajuisesti pahempi kuin koskaan ennen ja se muistuttaa hyvin suuresti toisen maailmansodan ennakkoinutta aikaa. Väkivalta pahimpana esimerkinä tulee kasvamaan työläis-

ten tyytymättömyyden kasvaessa. Yhteiskuntamme kehityksen suunta on huolestuttava.

Tilanne on nyt se, että tulevista vaaleista voimme odottaa Perussuomalaisten voittoa ja samalla koko oikeistopolitiikan kovenemista, kun Vasemmistoliitto tulee menettämään paikkojaan. Meidän työläisten tulee organisoitua tähän uuteen tilanteeseen ja luoda toimintasuunnitelmat pitkällä tähtäimellä.

Olenaisinta olisi saada ihmiset heräämään nykyiseen tilanteeseen, ja varsinkin silloin kun sosiaaliturvia aletaan leikata, saada suuria kansanjoukkoja liikkeelle. Tilanne on vaikea, koska kuten sanottua ay-liike ja koko työväenliike on heikkona, sekä meillä on vastassa koko oikeistopropagandakoneisto vahvimmillaan pitkään aikaan. Usko parempaa on pääsiä, fasismi ei saa nousta.

Joonas Lohenoja
Kotka

Valko-Venäjän opposition presidenttiehdokas maksoi nimien keräämisestä.

Minsk, 18.2. (BelTa) -- Frunzenskyn aluetuomioistuimien tuomitsi perjantaina Valko-Venäjän presidentinvaalien yhteydessä 19.12.2010 mellakoita provosoineen Vasili Parfenkovin neljäksi vuodeksi vankeuteen ja maksamaan 14 miljoonaa Valko-Venäjän ruplaa korvauksia valtion hallintorakennukselle aiheuttamista vahingoista.

ta. Tuomio perustuu Valko-Venäjän rikoslain lukuun 293/2.

Parfenkov voitiin osoittaa kiistatta syylliseksi kaikkiin syytekohtiin todistajalausuntojen ja videonauhujen perusteella. Hän myönsi syyllisyytensä, mutta sanoi toimineensa ”pikaistuksissa”. Parfenkov otettiin kiinni 4.1.2011 ja julistettiin 6.1.2011 vangituksi lait-

toman mielenosoituksen järjestämisestä.

Parfenkov kertoi oikeudenkäynnissä, että hänet oli värvätty keräämään oppositioehdokas Neklajevin tueksi nimiä ”kansalaisadressiin”. Neklajevin vaalitoimisto maksoi hänelle 1.3 dollaria jokaisesta nimestä.

BelTa / KOMINFORM

VALLANKUMOUS TORJUTTIIN VALKO-VENÄJÄLLÄ

Yhdysvaltojen ulkoministeri on eittämättä maailman mahtavimpia mielipidevaikuttajia. Mitä tahansa tämä ulos suustaan päästääkin, niin siitä tulee saman tien maailman virallinen yleinen mielipide. Yhteiseen tajuntaamme saadaan näin iskostettua määrittäjä ajatuksia – ajatuksia, jotka ovat usein täysin järjettömiä ja vailla todellisuuspohjaa: ”Kuba tukee kansainvälistä terrorismia”; ”Pohjois-Korea on roistovaltio”; ”Iranilla on ydinaseeseen tähtäävä ydinohjelma”; ”Hugo Chavez on diktaattori”; ja niin edelleen.

Yhdysvaltojen entinen ulkoministeri Condoleeza Rice lausui aikoinaan, että (Valko-Venäjän presidentti) Aljaksandr Lukašenka on ”Euroopan viimeinen diktaattori”. Sen jälkeen tästä lausunnosta on tullut virallinen hokema, jota toistetaan myös suomalaisessa valtamediassa säännöllisesti. Ricen lausuntoa ei milloinkaan kyseenalaisteta tai analysoida, vaan se esitetään jopa uutistenlukijoiden suulla ikään kuin virallisena totuutena.

Lukašenkan nauttima laaja kansansuosio Valko-Venäjällä on aitoa, siitä ei ole epäilystä. Hän on kyennyt takaamaan Neuvostoliiton hajoomisen jälkeisen lyhyen riistokapitalismikokeilun jälkeen kansalle työtä, toimeentuloa ja viime aikoina jopa finanssikiriin oloissa poikkeuksellisen ripeää talouskasvua. Miksi länsi sitten vainoaa Lukašenkaa?

Venäjän vastainen saartorengas

Eräs merkittävä syy selviää vilkkaamalla karttaa. USA ja Nato ovat sosialistisen leirin romahduksen jälkeen pyrkineet saamaan ja saaneekin entisiä neuvostotasavaltoja ja Varsovan liiton maita omaan vaikutuspiiriinsä. Lähtölaukaus tälle prosessille oli yhdistyneen Saksan liittyminen Natoon. Neuvostoliiton presidentti Mihail Gorbatsoville luvattiin tuolloin, että Nato ei laajene tämän jälkeen ”tuumaakaan edemmäksi itään” (tarkka sitaatti USA:n ulkoministeri James Bakerin lausunnosta).

Lupausrikkottiin tietenkin lähes välittömästi ja sen jälkeen maa

Valko-Venäjällä yritettiin totutun kaavan mukaista värvallankumousta, joka epäonnistui. Läntisen median raivo on ollut suunnaton. Mitä luulisitte meillä tapahtuvan, jos vaalit hävinnyt oppositio kävisi kirveiden ja hakkujen kanssa eduskuntatalon oviin käsiksi. Kuvassa Valko-Venäjän parlamenttitalo, jota ”oppositio” yritti valloittaa.

yksi toisensa jälkeen on liittynyt Natoon ja myös Euroopan Unioniin. Tätä prosessia on edistetty USA:n toimesta erittäin kyseenalaisin menetelmin lietsomalla eräissä maissa erivärisiä vallankumouksia. Ukrainan oranssi vallankumous on jo tosin kuivunut kokoon sisäisen riitelyn ja menetetyn kannatuksen (jos sitä koskaan todella olikaan?) seurauksena. Georgiassa presidentin virkaa hoitaa edelleen itsevaltainen Mihail Saakashvili, joka nostettiin vallan kahvaan samettivallankumouksen avulla. Baltian maiden politiikka Neuvostoliiton hajoomisen jälkeen on niin ikään noudatanut pitkälti värvallankumouksellista linjaa. Valko-Venäjä on sen sijaan yksi yhä harvemmaksi käyvästä puuttuvista linkeistä Venäjän vastaisessa saartorengaassa.

Toinen merkittävä syy Valko-Venäjän demonisointiin liittyy talouspolitiikkaan. Lukašenka on pitänyt merkittävimmät avainsektorit valtion käsissä, eikä maassa ole lähdetty länsimaissa ainoaksi vaihtoehdoksi esitetyn uusliberalismin tielle.

Samoiista syistä vainottiin taannoin myös Slobodan Milosevicia, joka osoittautui entisen Jugoslavian alueen uusliberalisoinnin tukkeeksi; hänestä oli päästävä eroon. Vaihtoehtoisten mallien olemassaolo pelottaa valtaeliittiä – kansat kun voivat saada näistä vaarallisia vaikutteita!

Viro kyntää yhä syvemmin oikealle

Edgar Savisaaren takana ovat enää venäläiset

Maaliskuun parlamenttivaaleissa Virossa odotetaan nykyisten uusliberalististen hallituspuolueiden, reformistien ja isänmaan saavan entistä varmemman mandaatin jatkaa nykyisellä linjalla. Oikeistopuolueiden suosiota on nostanut oppinut euron käyttöönotto. Pääministeri, reformipuolueen puheenjohtaja Andrus Ansip oli sitoutunut viemään Viron euroon. Tavoitteeseen pääseminen on vahvistanut entistä enemmän hänen asemaansa. Mielipidemittaukset kertovat, että reformipuolue saattaa saada jopa 40 paikkaa 101 kansanedustajan parlamentista.

Postimees-lehden kyselyn perusteella parlamenttiin pääsisi vain neljä puoluetta nykyisten kuuden sijaan. Vihreät ja kansanpuolue jäisivät ulkopuolelle. Päähallituspuolue reformistit saisi 39,6

prosenttia äänistä, oppositiopuolue keskusta, ikuinen kakkonen, saisi 29,7 prosenttia, nationalistinen Isänmaa 17,82 prosenttia ja sosiaali-demokraatit 12,87 prosenttia äänistä. Eesti Päevaleht puolestaan ennusti reformisteille vieläkin rajumpaa voittoa eli 47 kansanedustajan paikkaa. Politologi Rein Toomla lisäsi vettä myllyyn spekuloiden, että reformistit pystyvät jopa saamaan yksinkertaisen enemmistön parlamenttiin eli 51 kansanedustajaa.

Oppositio kadonnut

Oppositipuolue keskustan ympärillä on aina kuohunut. Entinen presidentti Lennart Meri kävi leppymätöntä taistelua keskustan johtaja Edgar Savisaaren tuhoamiseksi. Samaa taistelua jatkaa nykyinen presidentti Toomas Hendrik Ilves. Hän on julistanut, ettei keskustalla ole asiaa Viron hallitukseen kävipä vaaleissa miten tahansa. Keskustapuolue sotkettiin ennen jou-

lua vaalirahaskandaaliin. Viron suojelupoliisin mukaan Savisaar olisi kysynyt rahaa puolueensa vaalikampanjaan Venäjältä. Savisaar ei ole koskaan kieltänyt, etteikö hän olisi pyytänyt ja saanut rahaa 1,5 miljoonaa euroa Tallinnaan tulevan ortodoksikirkon rakentamiseen venäläiseltä säätiöltä, jota johti Venäjän rautateiden johtaja Vladimir Jakunin. Keskustan paikallisvaalien lupaus oli rakentaa kirkko. Savisaar on todennut, että kyseessä on siten välillisesti keskustan vaalikampanjan rahoitus.

Skandaali kuitenkin heikensi keskustan asemaa virolaisten äänestäjien keskuudessa, mutta venäläiset ovat entistä uskollisempia Savisaarelle. On muistettava, että paikallisvaaleissa Virossa asuvat Venäjän kansalaiset ja ei-kansalaiset saavat äänestää. Heitä on yhteensä noin 200 000. Parlamenttivaaleissa heiltä puuttuu äänioikeus. Heidän osallistumisensa oleellisesti muuttaisi vaalitulosta.

yrityksessä – rahaa oppositiolta todellakin löytyi edellä mainitun dollariavun ansiosta.

Vaaleille hyvä yleisarvosana

Lukašenka sai vaaleissa 79,67 prosenttia äänistä. Oppositioehdokaiden kannatus vaihteli 0,48–2,41 prosentin välillä. Tulos vastasi siten pitkälti vaaleja edeltäneiden kansainvälisten mielipidetiedustelujen tuloksia. IVY-maiden vaalitarkkailijat antoivat vaaleille puhtaat paperit, eikä todisteita vaalivilpistä heidän mukaansa voitu osoittaa. Myös monien Etjiin tarkkailijoiden arvio vaaleista oli myönteinen. Oppositio presidenttiehokkaat tajusivat alusta lähtien, ettei heillä ole mahdollisuuksia päihittää Lukašenkaa puhtaalla pelillä vaaliurnilla. Niinpä nämä suhtautuivat vaaleihin yliolkaisesti, ja keskittyivät väen mobilisoimiseen joulukuun 19. päivän kokoontumiseen Minskin keskustassa. Ehdokkaat hyödynsivät tässä häikäilemättömästi esimerkiksi television vaaliohjelmiä. Tämä oli mahdollista, vaikka länsipropagandassa syytetään jatkuvasti Valko-Venäjää sananvapauden rajoittamisesta. Menisiköhän vastaava läpi Suomen television vaalikeskusteluissa?

Huolimatta voimakkaasta Valko-Venäjän vastaisesta läntisestä propagandasta tosiasiaksi jää, että vaalituloksen mitätöinnille

Valko-Venäjä on kuuluisa Belarus-traktoreista. Tässä ensimmäinen 14.10.1953 valmistunut traktori Belarus MT3-2. Se asetettiin näytteille tehtaan 25-vuotisen toiminnan (1946-71) kunniaksi. Pystin vieressä Seppo Aaltonen.

Neuvostomyönteisyys perisyntinä

Keskustan kannattajajoukko on perinteisesti koostunut sekä venäläisistä että virolaisista eläkeläisistä. Savisaaren syntinä oikeiston mielestä on hänen neuvostomyönteisyytensä. Savisaar ei pidä Viron sosialistista menneisyyttä rikollisena. Hän ei tuomitse kommunisteja. Hän puolustaa asteittaista tuloveroa. Keskustaa voisi suomalaisittain pitää vasemmistopuolueena. Puolueen nuoriso-osasto on ryhtynyt voimakkaasti kampanjoimaan sen puolesta, että neuvostoaikana kaikki oli Virossa paremmin.

Eräs kansanliiton kansanedustaja puolestaan totesi, että kommunistit jättivät Neuvosto-Viron hyvässä kunnossa. Pieni kansandemokratia oli hyvin hoidettu, valtion kassa oli kunnossa, kaikilla oli töitä, venäläiset olivat tasa-arvoisia ja maalla saattoi asua. Nyt sen sijaan kaikki on toisin. Oppositio on

ei ole olemassa minkäänlaisia päteviä perusteluja. Tähän päivään mennessä ei ole esitetty minkäänlaisia yksilöityjä todisteita vaalivilpistä. Tämä ei ole estänyt muun muassa Suomen ulkoministeri Alexander Stubbia tuomitsemasta Valko-Venäjän virkavallan toimia laittoman vallankaappausyrityksen tukahduttamisessa. Myös EU uhkaa Valko-Venäjää erilaisilla sanktioilla samoista syistä. Ajatuskokeena jokainen voi miettiä, miten Suomen poliisi tai armeija reagoisi, jos maamme hallintorakennusten, esimerkiksi eduskuntatalon, kimppuun hyökkäisi väkivaltainen ihmismassa, joka rautakankien ja muiden avulla ryhtyisi rikkomaan ikkunoita ja ovia tavoitteenaan vallankaappaus.

Ulkoministeriltämme tuntuvat faktatiedot olevan Valko-Venäjän osalta pahasti hukassa. Tai sitten Stubb antaa tietoisesti tukensa ulkomaalaisrahoitteiselle, laittomalle vallankaappausyritykselle. Voikin aiheellisesti kysyä, kuinka hyvin ulkoministerimme ylipäätään on tehtäviensä tasalla? Onko Stubbin linja samalla myös Suomen virallinen linja? Ulkopoliitikamme joutui hiljattain entistäkin oudompaan valoon, kun ulkoministeriö ilmoitti Suomen olevan valmis antamaan turvapaikan opposition presidenttiehokkaalle Vladimir Nekl-jajeville, eräälle vallankaappausyrityksen pääpukareista.

TOMMI LIEVEMAA

kadonnut, ay-liike on tuhottu, vähemmistöltä on viety kansalaisuus ja Virossa on ollut rauhan ajan suurin väestökato. Ihmiset pakenevat maalta töihin Suomeen ja Ruotsiin.

Kansanpuolue on kolhoosijohdattajien ja entisen presidentti Arnold Rüütelin puolue. Puolueella on tuskin edes asiaa parlamenttiin.

Leena Hietanen

Muista, että vaalien lisäksi tulee myös Vappu ja vapuksi ilmestyvään Kansan ääneen keräämme vapputervehdykset. Henkilötervehdysten ohella otamme vastaan myös ”laatikkotervehdyksiä”. Muista varmistaa tervehdyksesi. Lomake sivulla 19.

Vilna vääristää historiaa

Tiesin ennestään, että Baltian maiden johtajat kutsuvat neuvostoaikaa ”Neuvostoliiton miehityksen” ajaksi. Kun viime syyskuussa 2010 tutustuin museoon, minusta tuntui häkellyttävältä ja uskomattomalta, että museo on todella omistettu ”neuvostomiehityksen” ajalle. Pietarilainen historian professori Julia Kantor käyttää lainausmerkkejä, sillä Baltian asukkaat saivat Neuvostoliiton kansalaisuuden ja samat oikeudet kuin muutkin neuvostoliittolaiset (Venäjän Aika 4/2010). Miehityksessä baltit olisivat jääneet toisen luokan kansalaisiksi.

Vilnan Kansanmurhan uhrien museon nimi olisi oikeutettu, jos siellä esiteltäisiin hitleriläisen eli fasistisen natsi-Saksan Liettuun miehitystä ja juutalaisten tuhoamista noin 95-prosenttisesti eli holokaustia. Sanan kreikankielinen juuri merkitsee kokonaan (holos) poltettua (kaustos) uhria jumalalle eli kokonaan polttaminen (holokauston). Museo ei mainitse lainkaan sanaa holokausti, vaan keskittyy ”neuvostomiehitykseen”. Neuvostoliiton korkein neuvosto tuomitsi 1985 Molotovin-Ribbentropin sopimuksen ja Baltian liittämisen Neuvostoliittoon. Baltian maista jouduttiin karkottamaan ihmisiä ja torjumaan aseellisestikin väkivaltaisia porvarillisia ja neuvostovastaisia aineksia. Baltit olivat itse mukana organisoimassa Siperian-kydityksiä balteille, venäläisille, puolalaisille ja juutalaisille, mutta baltit lavastavat itsensä uhreiksi. Liettua sai liittämässä Vilnan ja Klaipedan, jotka eivät kuuluneet sille.

Liettuan ja Neuvostoliiton välisen keskinäistä avunantoa koskeva sopimus allekirjoitettiin 10.10.1939. Fasisti-Saksa oli maaliskuussa vallannut Klaipedan maakunnan. Liettuun hallitus suunniteli Liettuun liittämistä natsi-Saksaan eikä lakkauttanut neuvostovastaista toimintaa maassa. Syksyllä ja 1940 ensi puoliskolla pidätettiin maassa noin tuhat kommunistia ja muita antifasisteja. Työätekevien joukot lähtivät 15-17.6.1940 kaduille vaatimaan fasistihallituksen eroa ja kansanhallituksen perustamista. Kansanseimasin eli -par-

lamentin vaalit pidettiin 14-15.7 ja se julisti 21.7 Liettuun sosialistiseksi neuvostotasavallaksi. Kansanseimas pyysi Neuvostoliiton korkeimmalta neuvostolta lupaa tasavallan liittämiseksi sosialististen neuvostokansojen yhteisöön, mikä hyväksyttiin 3.8.1940. Metsäveljien toiminta alkoi kesällä 1940.

Fasistinen Saksa hyökkäsi 22.6.1941 Neuvostoliittoon. Hitleriläiset miehittäjät tekivät Liettuasta osan Ostlandin provinssia. He tuhosivat kaupunkeja ja kyliä ja surmasivat myös siviiliväestöä. Fasistien miehitysaikana surmansa sai 370 000 tasavallan asukasta, ja Liettuasta vietiin Saksaan pakko-töihin 36 000 ihmistä. Neuvostoarmeija vapautti 13.7.1944 Vilnan ja 28.1.1945 Klaipedan. Julia Kantor ei ole koskaan kuullut Baltian johtajien kiittävän siitä, että Neuvostoliitto vapautti maat hitleriläisistä miehittäjistä. Siellä päivinvastoin juhlitaan natsi-Saksan puolella taistelleita sotilaita ja metsäveljiä.

Kun monet baltit valitsivat fasisti-Saksan ”voidakseen taistella ’neuvostomiehitystä’ vastaan”, ei kyseessä ollut itsenäisyyteen suuntautunut valinta. Natsisaksalaiset eivät olisi antaneet balteille itsemääräämisoikeutta (kuten ei suomalaisillekaan). Hitlerin joukot lakkauttivat nationalistien ”väliaikaisen hallituksen” ja järjestivät tiukan miehitysvallan. Ostlandin väestöstä oli tarkoitus myöhemmin tuhota 85 prosenttia.

Michaël Prazan teki 2009 te-levisiodokumentin fasistisen Saksan kuolemanprikaateista Einsatzgruppen. Niiden tehtävänä oli valtauksen jälkeen tappa- miehitetyn alueen kommunistit, bolsevikit, juutalaiset, romanit, katoliset, liberaalit, partisaanit, sairaat ja siviilejä. Balttien annettiin uskoa palkkioon, kun he auttoivat natseja te-loituksissa, mutta balteille ei annettu itsenäisyyttä.

Liettuassa vain kolme päivää hyökkäyksen alkamisen jälkeen Saksan turvallisuusjoukot SD kehottivat paikallisia puolisolitaallisia joukkoja toimeenpanemaan pogromin Kaunasissa. Paikallinen valkoisilla käsivarsinauhoilla varustet-

tu väestö pieksi juutalaisia kepeillä hengiltä. Noin 1 500 juutalaista tapettiin yhdessä yössä ja kaikki- aan tuhansia. Saksalaisilla oli katsojan osa ja he dokumentoivat tap- pamista valo- ja elokuvaamalla. Toisen maailmansodan saksalaismiehi- tyksen aikana kaupunki kärsi paljon ja noin 30 000 kaupungin juutalais- ta tapettiin. Linnoitus 9 oli teloitus- paikka.

Natsi-Saksan poliisin alai- suuteen organisoitiin 24.6.1941 Liettuun turvallisuuspoliisi. Vilnassa Liettuun erikoiskommando- ryhmä osallistui lahtaamiseen. Elo- kuun alussa alettiin ampua naisia ja lapsia. Vilnan ghetto perustettiin 6.9.1941. Vilnan lähellä Ponaryn metsässä tapettiin kaikkiaan noin 100 000 suurelta osin Puolan juuta- laista. Tappajat värvättiin Liettuun kansallismielisten ja poliisin riveis- tä. Saksalaiset organisoivat teloi- tukset Gestapon päämajasta (myö- hemmin NKVD/KGB-talo) ja valvoi- vat niitä. Eräs liettualainen tappaja totesi ikävystyneenä: ”Oli tylsä päi- vä, kun ei ollut tapettavaa”. Stah- leckerin raportissa 31.1.1942 Heyd- richille mainitaan, että Liettuassa on tapettu 136 421 juutalaista ja että Viro on juutalaisista vapaa - ju- denfrei.

Koska natseilla oli liikaa tu- hottavia, niin Liettuasta ja Latvias- ta lähetettiin tappajia Valko-Venä- jälle. Siellä fasistit järjestivät ja val- voivat lahtaukset sekä ottivat va- lokuvia niistä. Baltiaan lähetettiin juutalaisia tapettavaksi muualta. Esimerkiksi 1944 lähetettiin Rans- kan Drancysta saattue 73 Baltiaan. Kaunasin linnoituksessa 9 teloitet- tiin 878 juutalaista miestä. Jouk- ko vankeja vietiin Tallinnaan, jossa metsässä työskentelevistä osa ta- pettiin iltaisin.

Liettualaisten nationalistis- ten maanalaisten liikkeiden ryh- mät eli metsäveljet olivat 1947 al- kuun mennessä tehneet noin 8000 terroritekoa ja tappaneet noin 13 000 ihmistä. Metsäveljet tappoi- vat aikuisia, vanhuksia ja lapsia, jo- pa vauvoja. Metsäveljet järjestivät Bartholomeuksen öitä (Pärtylyn yö 23-24.8.1572 Ranskassa): terrori- is- kuja järjestettiin yhtäaikaan monis- sa paikoissa, joissa joukot polttivat

julkisia rakennuksia, rikkoivat maa- talouskoneita, tuhosivat valistus- pisteitä ja kerhotiloja sekä katkoi- vat tietoliikenneyhteyksiä. Nationa- listit surmasivat 1944-56 kaikkiaan 25 108 ja haavoittivat 2965 ihmistä. Surmatuista suurin osa oli liettualai- sia maanviljelijöitä.

Liettuan neuvostoajalta mai- nitaan 200 000 liettualaista ”kan- sanmurhan” uhria. Turha kaiketi mainitakaan, että nämä uhrin ovat pääosin elossa. Dovid Katz kärjisi- ti sanomalla, että liettualaiset ovat kelpuuttaneet ”kansanmurhattu- jen” joukkoon neuvostoaikana van- kilaan tuomitut ja työpaikastaan ir- tisanotutkin liettualaiset. Kaikella tällä hölynpölyllä on Liettuun val- tion tuki. Katzin mielestä kaikissa Baltian maissa on samanlaista valti- ollisella tuella ylläpidettyä kansan- murhateollisuutta, jonka tarkoituk- sena on vain historian vääristämi- nen.

Vilnan Kansanmurhan uhri- en museossa joillain näyttelyillä on antisemitistinen sisältö, mut- ta antisemitismia ei arvostella tai kritisoida mitenkään. Natsi-Saksan miehitysaika kuitataan maininnal- la. Neuvostoliiton ”miehitysaika” esitellään tarkasti. Tämä todistaa nykyisen Liettuun poliittisen eliitin kaksinaismoraalista ja rappeutunei- suudesta. Liettuassa ei ole ollut ai- komustakaan viedä iäkkäitä teloi- tattia oikeuteen rikoksistaan, esittä- ä anteeksipyyntöä, kunnioittaa uh- reja eikä uusia koulujen opetusta. Eliitti koettaa samaistaa holokaus- tin ja neuvostoajan tapaukset tai jopa puhdistaa liettualaisten fasis- tien maine.

Liettuan parlamentti kielsi 2008 natsi- ja neuvostotunnus- ten käytön ”punaisen ja ruskean vastaavuuden” hengessä. Tämä oli vakava moraalinen isku vanho- ja antifasistisia veteraaneja ja hei- dän perheitään kohtaan. Kommu- nismien ja fasismin rinnastaminen on historian vääristämistä. Liet- tuun oikeus Klaipedassa hyväksyi 17.4.2010 hakaristin julkisen esit- tämisen sillä perusteella, että haka- risti on pikemminkin Liettuun his- toriallista perintöä kuin natsi-Sak- san tunnus.

Museo esittää lukuja ”miehi- tyksen” menetyksistä, mutta ne ovat sekavia ja perustelemattomia. Siksi niitä ei kannattaisi käsitellä, mutta esitän ne historian vääristä- misen todisteina. ”Neuvostomiehi- tyksen” aikana 15.6.1940-22.6.1941 oli pidätettynä, vangittuna tai ta- pettu 11 000, karkotettuna 18 000 ja tapettu Liettuun kansallisrinta- man järjestämässä kesäkuun 1941 kansannousussa 700. Toisessa pa- perissa vangittuja, tapettuja tai kar- kotettuja on 23 000 ja kansannou- sussa tapettuja 700. Näistä saada- an laskemalla, että vangittuja tai ta- pettuja oli 5000 ja pidätettynä 6000.

Natsi-Saksan miehityksen ai- kana 22.6.1941-13.7.1944 vangit- tiin ja kuljetettiin keskitysleireil- le 29 500, tapettiin 240 000 (sisäl- tää 200 000 juutalaista) ja kuljetet- tiin Saksaan pakko- eli orjatyöhön 60 000. Museossa fasistien miehi- tyaikaa ei käsitellä lähemmin eikä tietenkään ollenkaan sitä, että liet- tualaiset osallistuivat teloituksiin kotimaassa ja Valko-Venäjällä sekä Liettuun muualta tuotujen tappa- miseen. Museon mielestä metsä- veljet ovat vapauden ja itsenäisyy-

den puolesta taistelevia isänmaal- lisia ihmisiä, joista ”neuvostomiehi- tys” teki marttyyreja.

”Neuvostomiehityksen” ai- kana 1944-1953 oli pidätettynä, kuulusteltavana tai vangittuna 186 000, maasta karkotettuja 118 000 sekä tapettuja metsäveljiä tai hei- dän tukijoitaan 20 500. Tappiotau- luissa metsäveljiä sanotaan parti- saaneiksi. Taulujen mukaan 1954- 1986 ei enää tapettu ketään, vaan pidätettynä tai vankina oli pyöreäs- ti 1000. Taulukot vetävät yhteen, että keskitysleireillä ja vankiloissa kuoli 20 000-25 000 ja karkotukses- sa kuoli 28 000. Liettuun itsenäisty- essä 1991 tapettiin 23 ja haavoitet- tiin tai muuten vammautettiin 900.

Museossa vaietaan täysin metsäveljien rikoksista. Maan- alaista vastavallankumouksellista aseellista liikettä alettiin luoda jo kesällä 1940. Natsi-Saksan erityis- palvelut sekä Ribbentropin ja Ro- senbergin virastot osallistuivat alus- ta lähtien Liettuun aktivistien rint- aman perustamiseen. Metsäveljien ryhmät aloittivat heti 22.6.1941 toi- mintansa: ne yrittivät murhata pai- kallishallinnon ja kommunistisen puolueen työntekijöitä, ryöstivät neuvostovirastoja, häiritsivät kul- jetuksia ja viestintäyhteyksiä sekä hyökkäsivät puna-armeijan pieniä osastoja vastaan. Maa julistettiin it- senäiseksi ja ”väliaikainen hallitus” perustettiin 23.6.1941, mutta Hitle- rin joukot lakkauttivat sen. Metsä- veljien poliittisen maineen palaut- tamista on vaadittu 1980-luvun lo- pulta lähtien.

Museo esittelee ensin perus- teellisesti KGB-vankilan kellaris- sa, mutta ei kerro, että myös Gesta- po toimi talossa. Pohjakerroksessa kerrotaan huoneessa 1, kuinka ”vai- no” ja ”miehitys” alkoivat 1940-1941 pidätyksistä ja karkotuksista. Ohimennen kerrotaan, kuinka Saksan ja Neuvostoliiton välinen sota alkoi. Huoneissa 2 ja 3 esitetään partisaa- ni- (pitää olla metsäveli-) sota 1944- 1953. Kuvataan metsäveli- eli sissi- ryhmien organisaatio, metsävelji- en tavoitteet ja jokapäiväinen elä- mä. Huoneessa 4 näytetään liikut- tavasti metsäveljien epätasainen taistelu ”miehittäjiä” vastaan. Mu- seon ensimmäisen kerroksen huo- neissa esitellään Liettuun kansa (!) neuvostovankiloissa ja työleireil- lä 1944-1956, maasta karkotukset 1944-1953 ja kansalaisten neuvos- tovastainen vastarinta 1954-1991. Lopuksi käsitellään KGB 1954-1991 salakuunteluhuoneineen.

Museo kääntää asiat pääl- aelleen. Koko Liettuun kansa teh- dään ”miehityksen” uhriksi. Metsä- veljet kaunistellaan ja sievistellään hyväntekijöiksi. He eivät ole muse- on tulkinnan mukaan natseja, ylti- öisänmaallisia eivätkä kiihkokan- sallisia, jotka taistelivat ”miehittä- jää” vastaan motiivinaan luokkavi- ha Liettuun työväestöä kohtaan se- kä vallan ja henkilökohtaisen rikas- tumisen tavoittelu. Museon näytte- lyissä kävijöistä yli puolet on lapsia ja nuorisoa. On korvaamattoman suuri vahinko, että heille annetaan vääristetty kuva historiasta.

Lisäluettavaa: Leena Hieta- sen blogi ja Dovid Katz’s home page.

Hannu Kautto

Ulkomainonta Virossa kielletty

Nationalistisen ja konservatiivisen Isänmaa-puolueen puheenjohtaja Mart Laar kutsuu äänestäjiä kahvilaan, ja on onnistunut välttämään ulkomainontakiellon.

Virossa on kielletty ulkomainonta kuusi viikkoa ennen vaaleja. Tällai- seen poikkeukselliseen käytäntöön on siirrytty sen jälkeen, kun kaik- ki puolueet velkaantuivat pahasti edellisten vaalien aikana.

Virossa vaalit ovat olleet hyvin

kaupallisia ja jättikokoisilla mainok- silla on käyty veristä kilpaa. Suuret puolueet ovat sijoittaneet eniten rahaa mainontaan ja saaneet myös eniten ääniä. Pienillä puolueilla ei ole ollut mitään mahdollisuutta kil- pailla mainosrahojen kanssa. Myös sanomalehdistä mainokset ovat hä-

vinneet. Ainoa kanava poliitikoille tehdä itseänsä tunnetuksi ovat te- levision vaaliohjelmat. Sielläkin on karanteeni siten, että ehdokkaita ei saa kutsua viihdeohjelmiin.

Isänmaa-puolueen puheenjoh- taja Mart Laar on onnistunut rik- komaan mainoskieltoa. Hän pitää kahvilaa, jossa hän tapaa äänestä- jiä. Vihreiden riippumaton ehdo- kas, Eerik Niiles Kross joutui poliisitutkintaan epäiltynä ulkoma- noskiellon rikkomisesta. Hän kut- sui Pärnussa yleisöä kirjansa julkis- tamistilaisuuteen. Hänen kutsuaan pidettiin piilomainontana, sillä hä- nen kuvansa katsottiin olevan tar- peettoman suuri tavaratalon yleisö- tapaamiseen.

Mainoksia saa ripustaa sisäti- loihin, missä ne eivät häiritse suurt- a yleisöä.

Leena Hietanen

Globalisaatio nostaa ruuan hintaa

Ruuan hinta on noussut ennätyslukemiin viimeaikaisten luonnonmullistusten vuoksi. Maailmankaupan vapautuminen on pakottanut valtiot avaamaan rajat vapaalle kilpailulle ja kilpailun myötä pienviljelijät ajetaan suurempien syliin. Samalla maailman elintarviketuotanto siirtyy amerikkalaisten suuryritysten hallintaan.

Elintarvikkeiden maailmanmarkkinahinnat ovat ennätyskorkealla. Vastaavia lukuja on nähty viimeksi vuosina 2007 – 2008, jolloin koettiin edellinen ruokakriisi. Ruuan hinnannousu johtuu yleensä tarjonnan vähenemisestä, mihin puolestaan on useita syitä. Keskeisimpänä syynä ovat tällä hetkellä luonnonkatastrofit tärkeillä viljan- tuotantoalueilla. Australiassa on kärsitty tulvista, jotka ovat tuhonneet viljasatoja merkittäväillä viljan- tuotantoalueilla. Viimeisimmät uutiset kertovat ennätyksellisestä kuivuudesta Kiinan tärkeimmällä viljan- tuotantoalueella Koillis-Kiinassa. Pekingin ja Shanghaiin välinen tasankoalue on kärsinyt kuivuudesta, jollaista ei ole koettu 60 vuoteen. Alue tuottaa normaalisti 80 % Kiinan syysvehnäästä.

Pidempiaikaisia syitä ruuan- tuotantopinta-alan vähentymiseen ovat globaalissa tuotanto- ja kulutusrakenteessa tapahtuneet muutokset. Ruokailutottumukset ovat muuttuneet erityisesti Kiinassa ja muualla Aasiassa elintason nousun myötä. Ihmiset ovat siirtyneet yhä enemmän eläinproteiinin käyttöön aiemman kasvissyönnin sijaan. Tämä tarkoittaa sitä, että ruuan tuotantoon tarvitaan paljon enemmän pinta-alaa aiempaan verrattuna. Leipäviljan tuotantoon käytäviä alueita käytetään enemmän eläinten rehujen kasvattamiseen.

Biopolttoaineiden tuotanto vähentää myös ruuantuotantopinta-alaa. Erityisesti maissivar-

Ruokaa maailmassa riittää kaikille maailman asukkaille. Se jakaantuu hyvin epätasaisesti ja nykyisillä hinnoilla köyhät ihmiset ei vät kykene ostamaan riittävästi ravintoa. Suuria globaaleja uhkia elintarviketiikalle ovat ilmastomuutos ja kapitalistien ahneus, jotka molemmat liittyvät työväenliikkeen agendaan.

astot ovat huvenneet etanolin tuotannon vuoksi. Maailman suurin bioetanolin viejä vei bioetanolia viime vuonna 2 miljardia litraa ja USA 1,4 miljardia etanolia. Brasilia onkin rajoittanut etanolin viennin turvatakseen edes jonkinlaisen omavaraisuutensa kansalaistensa ruokahuollon varmistamiseksi.

Neljäntenä syynä kannattaa mainita erilaisten nautinto- ja huumausainekasvien viljely länsimaiden ihmisten tarpeisiin. Nämä kaikki kuluttavat viljelysmaata, joka on pois ruuantuotannosta. Lisäksi näiden kasvien viljely on yleensä länsimaisten suuryritysten kontrollissa, jolloin viljelijän asema on usein heikko.

Ruuan hinnannousu kurittaa köyhiä

Ruuan hinnannousu tuntuu erityisesti köyhissä maissa. Köyhyysrajalla kamppailevissa perheissä ruokaan saattaa kulu 60 - 80 % tuloista. Viljan hinnan kaksinkertaistuminen tuntuu heti ja aliravitseminen uhkaa nopeasti. Hintojen kohoamisella on suuri vaikutus myös YK:n ruokaohjelman (WFP) toimintaan, sillä järjestön on vähennettävä ruo-

kaostoja varojen puutteen vuoksi ja siten myös ruuan jakelua kriisialueilla.

Vaikka ruuantuotanto onkin vähentynyt, ei kyse ole kuitenkaan siitä, etteikö ruokaa riittäisi kaikille. Kyse on siitä, että köyhillä ihmisillä ei ole varaa ostaa riittävästi ruokaa. Jos maailmassa tuotettu ruoka jakaantuisi tasaisesti, ei nälänhätää olisi. Vastaavasti voidaan todeta, että ruuantuotannon lisääminen ei paranna maailmanlaajuisia elintarviketilannetta, jos tuotannon lisääminen ei tapahdu omavaraisuuden ja viljelijöiden riippumattomuuden parantamisesta käsin.

Elintarviketuotanto ja globalisaatio

Elintarviketuotannossa on tapahtunut suuria muutoksia viimeisen 20 vuoden aikana. Globalisaation myötä yhä suurempi osa elintarviketeollisuudesta on joutunut amerikkalaisten suuryritysten haltuun. Tärkeänä linkkinä tässä kehityksessä on ollut maailman kauppajärjestön (WTO) politiikka maailmankaupan vapauttamiseksi. Kehitysmaat on pakotettu luopumaan omaa

tuotantoa suojaavasta tullisuojusta mikä on johtanut maailmanlaajuisen elintarvikemarkkinoiden joutumiseen amerikkalaisten suuryritysten haltuun.

Amerikkalainen yhteiskuntakriitikko Noam Chomsky on osuvasti todennut, että USAn taroituksena on levittää amerikkalaisia arvoja WTO:n välityksellä kaikkialle maailmaan. Tämän kehityksen myötä (1) USA:lla on uusi väline, joilla puuttua muiden maiden sisäisiin asioihin, (2) Yhdysvaltalaiset yhtiöt

tulevat hallitsemaan keskeistä osaa muiden maiden talouksista, (3) liike-elämä ja rikkaat hyötyvät, (4) kustannukset maksatetaan tavallisella kansalla ja (5) käytössä on uusia ja tehokkaita aseita demokrati-aa vastaan. Näin sanoi siis Chomsky 11 vuotta sitten. Tänä päivänä on helppo nähdä, että kehitys on vienyt juuri tähän suuntaan.

Kohti omavaraisuutta

Globalisaation myötä saamme varautua siihen, että ruuan hinta vaihtelee aikaisempaa enemmän ja että eriarvoisuuden lisääntymisen myötä nälänhädät ja kurjuus lisääntyvät. Länsimaisen demokratiakäsityksen pakkosyöttö kaikkialle maailmaan ei tunnetusti lisää hyvinvointia kehityksimaissakaan. YK:n elintarviket- ja maatalousjärjestön (FAO) pääsihteeri on todennut osuvasti, että maiden on tultava elintarviketuotannon suhteen omavaraisemmiksi. Nykyinen kehitys, jossa maailmanlaajuinen elintarviketuotanto uhkaa valua kokonaan amerikkalaisten suuryritysten käsiin, ei lupaa hyvää maapallon tulevaisuudelle. Riippumattoman ja demokraattisen yhteiskunnan kehittäminen tulee yhä vaikeammaksi.

KÄ/Juha Kieksi

Valmistellaanko ilmastohelvettiä?

Poliitikot suunnittelevat ilmastohelvettiä - olisiko aika ottaa oppia egyptiläisistä ja muista arabeista?

Poliitikot puhuvat korkeintaan 2 asteen lämpenemisestä, mutta todellisuudessa heidän toimensa valmistelevat sitä, että maapallo lämpenee tällä vuosisadalla 4 astetta. Pahimmassa tapauksessa jo noin 50 vuoden kuluttua, vuonna 2060, olisi 4 °C esiteollista aikaa lämpimämpää. Tämä

olisi varsinainen helveti, jossa suurin osa ihmisistä kuolisi - jollei muuhun niin nälkään. Asiaa koskevia uusia tutkimuksia vetää yhteen Climate Action Centren uusi raportti ”4 degrees hotter”: <http://www.climateactioncentre.org> Olisiko aika ottaa oppia egyptiläisistä ja suorittaa vallankumous täälläkin: kumota ne valta- ja ajatusrakennelmat, joiden puitteissa on luonnollisempaa tuhota nykyisenkaltainen maapallo kuin fossiilikapitalismi?

Jugoslavian hajoamissotien kysymyksiä

Pitkään Suomi-Albania seurassa toimineena lähetän oheisen jutun täydennyksenä Matti Laitisen artikkeliin Kansan Äänessä 3/10 ”Väärennetty sota – kuinka Jugoslavia tuhottiin”.

Jugoslavian hajoamisesta

Balkanin ainoalla ei slaavikansalla - albaaneilla – on itsenäistymisestään vuonna 1912 alkaen ja tietenkin jo vuosisatoja sitä ennen ollut vaikutuksensa alueen tapahtumiin. Matti Laitisen kirjoituksessa Jugoslavian tuhosta (Kansan ääni 3/10) Albaniaa ei mainittu lainkaan, Kosovakin vain sivulauseessa.

Historiaa

Vuonna 1919 muodostetun Jugoslavian liittovaltion ja Albanian välit olivat toisen maailmansodan jälkeen kommunististen, Jugoslaviassa Titon ja Albaniansa Hoxhan johtamien liikkeiden valtaannousun jälkeen aluksi lämpimät. 1912 Albanian ulkopuolelle jääneen Kosovon asema kylläkin hiersi suhteita. 1946 Tito sanoi Hoxhalle ”Kosova ja muut albanialaisten asuttamat alueet kuuluvat Albanialle ja palautamme ne teille, mutta ei juuri nyt, sillä serbialaiset eivät sitä tällä hetkellä hyväksyisi”. Kosovassa albaani-

väestön asema alkoi kuitenkin huonontua Jugoslavian ja Neuvostoliiton välirikon jälkeen Albanian pysyessä omien etujensa vuoksi Stalinin puolella. Kaikkien kolmen valtion välisen erimielisyydet ovat hyvin dokumentoituja toisesta maailmansodasta tähän päivään. Mm. länsimaistenkin tutkijoiden varsin luotettavina pitävien Hoxhan lukuisten muistelmakirjojen ansiosta. Esimerkiksi With Stalin 1978, Reflections´n China 1979 ja The Superpowers 1986.

Kosovan kriisi

Titon kuoleman jälkeen albaanien tilanne Kosovassa huononi nopeasti 1980-luvun alussa Serbian pyrkinessä vahvistamaan johtavaa rooliaan liittovaltiossa.

Suomi-Albania seuran Albaniatiedotteen 3/81 Kosovoa käsittelevä aineisto aiheutti Jugoslavian taholta virallisen vastalauseen Suomen ulkoministeriölle. Vastineessaan seura sanoi ”Jugoslavian viranomaisen hysteerisen suhtautumisen syynä olleen Belgradin pelko, että Kosovon esimerkki hajoitaisi koko liittovaltion. Onhan Jugoslaviassa monia kansallisia vähemmistöjä, joiden mielessä elää vieläkin laajempi itsemääräämisoikeus... On käsittämätöntä, että joi-

takin Jugoslavian sosialistisen liittovaltion kansallisuksia on kohdeltu niin eriarvoisesti ja alentavasti kuin Kosovon albaaneja. Mutta tuloksethan ovat nyt näkyvissä.

Albania seuraa oikeutetusti tarkkaan tapahtumia Kosovassa ja tukee luonnollisesti taistelua serbialaista mielivaltaa vastaan.” Tuolloin marksilais-leniniläistä politiikkaa tiukasti noudattanutta, Kiinaakin sen puutteesta moittinutta Albaniaa ei voi syyttää Jugoslavian hajottamisesta Euroopan yhteisön, Naton tai muiden ulkopuolisten tahojen avittamana.

Tuhon jälkeen

Albania-tiedoteessa 2/93 kirjoitettiin: Albania teki 1960-luvun alussa ensimmäisenä Euroopassa silloisista valталиittoutumista riippumattomana eron Neuvostoliiton ja sen hallitseman Itä-Euroopan kommunististen hallinnon kanssa. Kosova on entisen Jugoslavian alueista etnisesti Sloveniaakin yhtenäisempi. Albaniansa, Kosovassa, Makedoniassa ja Montenegrossa asuvien albaanien kansallisvaltion muodostaminen tuntuisi periaatteessa helpolta.

YK:n erikoislähettilään presidentti Ahtisaaren ratkaisuehdotuksessa 2007 sanotaan mm., että Kosovalla ei ole aluevaatimuksia,

eikä se halua liittoa minkään valtion kanssa. Tämä puoli on medioiden uutisoinnissa jäänyt kokonaan huomioonottamatta.

”Olisihan tämä luonnollinen ja järkevä ratkaisu. Tunnustamme kuitenkin realiteetit ja siksi emme toistaiseksi keskustelekaan yhtenäisestä Albaniasta”, sanoi lähes vuoden 1946 Titon sanoin Kosovon albaanien ”presidenttikseen” nimitämä viime vuonna edesmennyt Ibrahim Rugova vuonna 1992. Etykin tuolloinen pääsihteeri Wilhelm Höyneck lausui ”Ratkaisun on perustuttava kaikkien osapuolten hyväksyntään eikä sotilaallisesti vahvemman saneluun”. Olli Kivinen kirjoitti Hesarissa 29.11.92: Bosnia-Hertsegovina on jo lähes tuhoutunut so-

dan kurimuksessa. Katseet ovat nyt kiinnittymässä seuraaviin mahdollisiin sotänäyttämöihin, Kosovoon ja Makedoniaan... Kosovossa ulkomaailmalla oli mahdollisuus nähdä 1980-luvun puolivälissä, mihin serbijohtajien lietsoma kiihkokansallisuus johtaa.

Silmien sulkeminen aiheutti tunnetut seuraukset, joita nyt yritetään korjata. Uskonpa, että Rugovan mainitsema luonnollinen ja järkevä ratkaisu tulee toteutumaan. Illyrialla on perinteensä Aleksanteri Suuresta Skanderbegiin, äiti Tereasaan ja Hoxhaan. ”Elämä on taistelua. Juuri se tekee siitä mielenkiintoisen ja elämisen arvoisen” (Enver Hoxha).

Ari Kukkonen

KOSOVA vai KOSOVO

Tiedotusvälineissä esiintyy kaksi erilaista muotoa Kosova ja Kosovo. Albaniankielessä erisnimilläkin on sekä määräämätön että määrätty muoto. Esimerkiksi Tiranë /Tirana, Kosovë/Kosova. Serbit käyttävät nimeä Kosovo pole (”Varpuskenttä”). Slaavilainen muoto on Kossovo. Albaanit Balkanin –poisluettuna Kreikka- ainoana ei slaavilaisena kansana tarkoittaa nykyisten valtioiden asukkaiden enemmistöjen etnistä ja kielellistä alkupää. Sloveniassa ja Kroatiassa on saksalainen, Serbiassa merkittävä unkarilainen vähemmistö, Albaniansa ja Makedoniassa kreikkalaisia. Kaikkialla, myös Albaniansa, on romaanivähemmistöt.

Ari Kukkonen

Kommunistien Liitto ja Korean työväenpuolue kehittivät suhteitaan

Kommunistien Liiton kaksihenkinen valtuuskunta vieraili Korean demokraattisessa kansantasavallassa ajalla 12-19. helmikuuta Korean työväenpuolueen keskuskomitean kutsumana. Vierailu osui merkittävään ajankohtaan, sillä 16. helmikuuta maassa juhlistettiin näyttävästi työväenpuolueen pääsihteerin Kim Jong Ilin 69. syntymäpäivää.

Yliopisto-opiskelijat juhlistivat Korean työväenpuolueen pääsihteerin Kim Jong Ilin syntymäpäivää ulkoilmatanssiaisilla Pjongjangissa 16. helmikuuta.

Tulopäivänä valtuuskunnan otti Pjongjangissa vastaan työväenpuolueen politbyroon ehdokasjäsen Kim Yong Il, joka johtaa puolueen kansainvälistä osastoa. Paikalla olivat myös kansainvälisen osaston sihteerit Ri Ung Gil, Paek Hyong Chan sekä muita virkailijoita. Keskustelutapaamisen aluksi Kommunistien Liitto luovutti lahjan välitettäväksi pääsihteerin Kim Jong Ilille.

Tapaamisen aikana keskusteltiin useista ajankohtaisista kysymyksistä ja kuultiin selvitykset molempien puolueiden nykyisestä tilanteesta sekä Suomen ja Korean DKT:n yhteiskunnallisista kehityksistä.

Kansanrintamapolitiikka kiinnostaa Korealaisia

Alustuksessaan puheenjohtaja Kalevi Wahrman selvitti isännille Kommunistien Liiton historiaa sekä ny-

kyisin Suomen Työväenpuolueen kautta harjoitettavaa kansanrintamapolitiikkaa. Samalla Wahrman selosti Kommunistien Liitossa käytä keskustelua tieteellisen sosialismin eteenpäin kehittämiseksi. Wahrmanin avauspuheenvuorosta käytiin keskustelua hyvässä yhteishengessä ja Korealaisisännät ilmaisivat kiinnostuksensa Kommunistien Liiton harjoittamaa kansanrintamapolitiikkaa ja Suomen kommunistisessa liikkeessä käytyä keskustelua kohtaan.

Tässä yhteydessä Kim Yong Il toivoi kommunistien Suomessa saavuttavan tulevaisuudessa laajempaa yhtenäisyyttä ja yhteistyötä. Hän myös toivoi Kommunistien Liiton ja Korean työväenpuolueen suhteiden kehittymistä ja tiivistymistä.

Tavoitteena parantaa taloutta ja elinoloja

Kommunistien Liiton ja Korean työväenpuolueen keskustelutapaami-

nessa kuultiin tarkka selostus Korean DKT:n tämänhetkisestä tilanteesta ja työväenpuolueen viimeaikaisista tapahtumista. Puheessaan Kim Yong Il korosti Korean työväenpuolueen nyt tekävän kovasti työtä erityisesti talouden kehittämiseksi ja kansalaisten elinolojen parantamiseksi.

Hänen mukaansa sosialismin rakennustyö sai uuden sysäyksen viime syyskuussa pidetyn puolueen edustajien kokouksen myötä, jossa Kim Jong Ilin työtä tukemaan nousi uusi sukupolvi kenraali Kim Jong Unin johdolla. Korealaisientien mukaan yksistään tammi-kuussa Kim Jong Il vieraili yli 20 kiven teollisuuden tuotantolaitoksessa ja eri talouden kohteissa kannustamassa työläisiä. Korean DKT:n yleisenä tavoitteena on ensi vuonna vietettäviin Korean kansan ikuisen presidentin Kim Il Sungin 100. syntymävuoden juhlaan mennessä avata portit vauraan ja voimakkaan Korean rakentamiseksi.

Alkanut vuosi tulee Kim Yong Ilin mukaan olemaan ”yleisen of-

Korean työväenpuolueen keskuskomitean jäsen Kim Yong Il (kesk.) otti Kommunistien Liiton edustajat Kalevi Wahrmanin ja Antti Siika-ahon vastaan 12. helmikuuta. Tapaaminen ja illallisvastaanotto sujuivat toverillisessa yhteishengessä.

fensiivin vuosi”, jonka kuluessa panostetaan erityisesti kansalaisten kulutustavaroiden, teiden, rakennustuotannon ja IT-tekniologian kehittämiseen. Tämän vuoden aikana tavoitteena on muun muassa kunnostaa yli 800 kilometriä rautateitä ja ensi vuoteen mennessä yksistään pääkaupunki Pjongjangiin valmistuu 150 000 uutta asuntoa. Talouden parantamisessa keskeistä osaa näyttelee Kim Yong Ilin mukaan omat teknologiset innovaatiot, sillä USA:n talouspakotteiden vuoksi maan on vaikea saada ulkomaista teknologiaa.

Vahva tahto liennettykseen

Puheessaan Kim Yong Il teki myös katsauksen maansa suhteista etelänaapuriinsa ja Yhdysvaltoihin. Hänen mukaansa viime vuonna Koreoiden suhteet heikkenivät vakavasti ja nyt tärkeintä on liennyttää suhteita. Tämä on kuitenkin Kimin mukaan vaikeaa, sillä Lee Myung Bakin hallinto Etelä-Koreassa pyrkii kaikin keinoin pitämään tilanteen kireänä. Tästä hänen mukaansa kertovat hy-

vin pari päivää aiemmin 08.02. käydyt Koreoiden sotilasneuvottelut, jotka Etelä-Korea katkaisi alkuunsa. Tämä yhdessä viime vuoden laivastovälikohtausten kanssa kertoo Kimin mukaan selvästi, ketkä ovat rauhan ja ketkä vastakkainasettelun puolella.

Puheensa lopuksi Kim Yong Il korosti maansa pyrkivän ydinaseettomaan Korean niemimaa-han. Tämä ei hänen mukaansa kuitenkaan voi toteutua ennen kuin USA suostuu allekirjoittamaan Korean sodan lopullisesti päättävän rauhansopimuksen ja lopettamaan sotilaallisen uhkailunsa.

Valtuuskunta tutustui Koreaan

Puolueiden keskustelutapaamisen jälkeen Korean työväenpuolueen keskuskomitea tarjosi suomalaisvieraille tervetuliasbanketin. Illallispuheissa keskustelua käytiin muun muassa Suomen poliittisesta tilanteesta, suomalaisten ja korealaisten kommunistien suhteiden historiaa sekä Kommunistien Liiton lähiajan tavoitteista.

Kommunistien Liiton valtuuskunta vieraili viikon aikana useissa teollisuuslaitoksissa, maataloilla ja esimerkiksi Korean tietokonekeskuksessa. Viikon aikana käytiin useita keskusteluja Korealaisisäntien kanssa ja valtuuskunnan otivat vastaan muun muassa Korean yhteiskuntatieteilijöiden seuran varapresidentti, ulkomaan kulttuurisuhteiden komitean päällikkö ja puolueen kaadereiden keskuskoulun rehtori.

Näistä vierailuista, tapaamisista ja Korean DKT:n näkymistä helmikuussa 2011 kerromme lisää Kansan Äänen numerossa 2/2011.

KÄ/Antti Siika-aho

Vietnamin Kommunistisella Puolueella on kunnianhimoiset tavoitteet

Tekstin Unsere Zeit'sta käänsi Väinö Pietikäinen. Hän on STP:n ehdokas Kuopion vaalipiirissä

UZ kirjoitti 28 tammikuuta Vietnamin Kommunistisen puolueen 11 puoluekokouksesta, joka oli koolla 14-19. tammikuuta. Kokouksessa 1400 puoluekokousedustajaa tarkasteli viimeisen viiden vuoden saavutuksia ja epäonnistumisia ja samalla viitoitti seuraavan kymmenen vuoden tavoitteita. He edustivat 3,6 miljoonaa puoluejäsentä 90 miljoonaisesta kansasta. 60 % vietnamilaisista on alle 35 vuotiaita.

19 tammikuuta antoi puolue julkilausuman saavutuksista ja tappioista. Suurin osa vuoden 2006 puoluekokouksen päätöksistä on toteutunut. Seuraava osa käsiteli seuraavan kymmenen vuoden tavoitteita. Puoluekokous uudisti myöskin puolueen säännöt.

Puoluekokous ja hallitus seuraavat tarkasti maailman

poliittista kehitystä. Annettiin kat-saus itsetietoiseen, menestykselliseen talouspolitiikkaan. Kehitystä voidaan käsitellä rationaalisesti niin kansainvälisesti kuin myös kansallisesti. On kysymys laajasta taloudellisesta tasapainoisesta kehityksestä ja talouden laajentamisesta Vietnamissa. Kansan elintaso on parantunut ja vakaus on saavutettu. Maan turvallisuutta on vahvistettu. Vietnam on säilyttänyt itsenäisyytensä ja riippumattomuutensa. Demokratia ja kansallinen yhtenäisyys on turvattu. Poliittinen systeemi on kehittynyt positiivisesti.

Ulkopoliittinen aktiivisuus on laajentunut. Vietnamin kansainvälinen maine on kasvanut. Maasta tuli v. 2007 WTO:n jäsen ja vai-kutti YK:n turvallisuusneuvostossa v. 2008 – 2009. Vietnam oli mukana Aasian maiden huippukokouksessa huhtikuussa 2010. Maa on erittäin ylpeä taloudellisesta kehityksestä. Keskuskomitean jäsen ja Than Haon maakunnan edustaja Vo Hong Phuc kertoi parannuksista ja saavutuksista talouden alalla. Maa on vapautettu köyhyydestä ja alikehityksestä. Bruttokansantulo on vuosittain parantunut 7,26 %. Tavoitteet saavutettiin ja vuonna 2010 oli kansantulo 102 USA:n dollaria. Se tekee per henkilö 1.160 dollaria. Suurtalous on vakaa ja investoinnit infrastruktuuriin ovat onnistuneet. Edustaja ei kuitenkaan vajonut euforiaan, vaan myös kehityksessä olleen myöskin heikkouksia. Tuotannon tehokkuudessa ja tuotteiden laadussa on toivom-

isen varaa kuin myöskin tuotteiden tunnetuksi tekemisessä maailmal-la. Viennissä on valitettavasti raaka-aineet ja käsityö olleet hallitsevia. Myöskin infrastruktuurin rakennusvauhdissa on toivomisen varaa. Koulutuksen laadussa ammattopinnoissa on toivomisen varaa. Tieteellinen ja tekninen kehitys ei ole riittävä eikä myöskään ympäristön-suojelu eikä raaka-aineiden käsittely. Energiaa ja muita resursseja haaskataan. Sosiaalisella ja moraalisella puolella on toivomisen varaa. Rikollisuutta ja asennevääristymiä esiintyy. Ahneutta, egoismia ja eroja köyhien ja rikkaiden välillä esiintyy. Se näkyy ylellisessä elämäntyylissä.

Näihin asioihin tulee puolueen tulevaisuudessa kiinnittää enemmän huomiota. Tulisi kiinnittää suurempaa huomiota maaseudun ja enstisen vähemmistöjen asemaan ja parantaa heidän elin-htojaan ja henkisiä tarpeitaan. Doi Moi korosti teollistamisen uudistusprosessien kehittämistä, joka oli jo esillä vuoden 1986 puoluekokouksessa. Maan ei tarvitsisi olla maailman markkinoilla vain raaka-aineiden kuten öljyn, hiilen bauksiitin ja elintarvikkeiden tuottaja. Kansainväliset konsernit tuottavat Vietnamissa mm. kenkiä ja vaatteita. Maamme tulee kehittää ja tuottaa enemmän korkealaatuisia tuotteita. Sosiaalitaloudelliset tavoitteet seuraavalle kymmenvuotiskaudelle on asetettu korkealle. Talouden kasvun odotetaan seuraavan viiden vuoden aikana olevan 7-7,5

% vuosittain. Maatalouden odotetaan kasvavan 2,5-3 %:n vuosivauhdilla. Maatalous muodostaa 18 % bruttokansantulosta. Nykyisin teollisuus- ja palvelualat vastaavat 41 % bruttokansantulosta. Uusia työpaikkoja luodaan kymmenvuotiskaudella 8 miljoonaa. Maatalous tulee lähes kaksinkertaistumaan 10 vuoden aikana. Nykyinen 1.169 dollarin per henkilö bruttokansantulo tulee nousemaan 2.000 dollariin. Köyhien lukumäärä tulee vähenemään 2 % vuosivauhdilla. Yhteiskuntapoliittisella alueella puolue vaatii mittavaa kehitystä: siihen kuuluvat mm. koulutuksen ja teollistamisen kehittäminen, infrastruktuurin ja liikenteen kehittäminen. Yhteiskunnallisia palvelu-

ita parannetaan siirtämällä vastuuta palkansaajille. Sosiaaliisiin puutteisiin puututaan. Taistelua korruptiota ja virheellisiä asenteita vastaan voimistetaan.

Uudeksi pääsihteeriksi valittiin Nguyen Phu Drong. Hän on 67 vuotias kirjallisuustiedemies ja hänen edeltäjänsä oli 71 vuotias Nong Duc Manh, joka oli ollut virassa 10 vuotta ja erosi vanhuuden perusteella. Puoluekokouksen enemmistö esitti parlamentille, että nykyinen pääministeri valittaisiin jatkaamaan seuraavalle virkakaudelle. Hänen nimensä on Nguyen Tan Dung. Politbyroon jäseniä nuorennettiin ja mukaan tuli myös yksi nainen. Jäseniä siinä on 14.

Stefan Kühner.

Vietnam jatkaa marxismi-leninismillä

Vietnamin puoluekokouksessa puhunut Vietnamin sosialistisen tasavallan presidentti Nguyen Minh Triet vahvisti, että Vietnamin yhteiskunnallinen kehitys jatkuu marxismi-leninismillä. Hän viittasi presidentti Ho Chi Minhin ajatuksiin, jotka perustuvat Marxin ja Leninin viitoittamaan historialliseen kehityskulkuun. Marxismi-leninismi on edelleen Vietnamin kehityksen kulmakivi siten kuin 25 vuotta sitten Hanoissa päätettiin, korosti Triet. Hän totesi Vietnamin joutuneen uhraamaan 80 vuoden aikana miljoonia ihmishenkiä itsemääräämisoikeutensa puolustamiseksi ja vakuutti, että näille uhrauksille annetaan niille kuuluva arvo. Vietnamin kommunistisen puolueen johtamalla sosialistisella rakennustyöllä maamme tulee olemaan kehittynyt teollisuusvaltio vuoteen 2020 mennessä, sanoi Triet ja painotti Vietnamin selvi-neen ja selviävän maailmankapitalismin kriisistä omintakeisen tie-deperustaisen politiikkansa ansiosta. Hän korosti erityisesti myös kansallisten kulttuuriarvojen säilyt-tämisen merkitystä.

Prensa Latina / KOMINFORM

Pietarin kuulumisia

Lokakuun vallankumouksen vuosijuhlan merkeissä järjestivät kommunistit Venäjällä myös viime marraskuussa tapahtumia ja juhlamarsseja. Suomesta Pietariin järjestivät matkoja sekä SKP:n että KTP:n toverit, joihin osallistui kommunisteja eri puolilta Suomea. Pietarissa osallistuttiin juhlamarssiin sekä keskusteluihin paikallisten kommunistien kanssa. Näiden keskustelujen pohjalta kuva Venäjän nykytilasta ja kommunistien työstä tarkentui huomattavasti.

Suomalaiset toivat juhlamarssilla esiin omia tunnuksiaan. Paikalliset halusivat kuulla, mitä julisteemme sanoo. Yhtä mieltä oltiin, että ai-noastaan sosialistinen päämäärä luo pohjaa toteuttaa päiväkohtaisia tavoitteita.

Lokakuun muisto pelot-taa omistajia

Vallankumousjuhlan mielen-osoituskulkuetta viranomaiset ei-vät ole vuosikausiin sallineet järjes-tettävän Pietarin keskeisillä paikoil-la Nevski-prospektilla ja palatsiau-kiolla. Muutoinkin EU:sta mallia ot-taen (vert. voitonpäivä, Eurooppa-päivä) Venäjän viranomaiset ovat madaltamassa Lokakuun vallanku-mouksen merkitystä kansallisessa ajattelussa nostamalla sen rinnalle 4.11. vietettävän ”Kansallisen yh-tenäisyyden päivän”. Silloin v. 1612 yhdistyneiden venäläisten ruhti-naiden joukot karkottivat Mosko-vaa miehittäneet Puolan ja Liettuan joukot. Viime vuosien tapaan Pietar-in kommunistien järjestämä juhla-kulkue kokoontui Suomen aseman vierisellä kadulla, josta marssiittiin Nevan rantakatuja pitkin Risteili-jä Auroran viereiselle aukiolle, jos-sa pidettiin juhlakokous (”miitinki”).

Kulkuetta häirittiin

Värikkääseen mielenosoitus-marssiin osallistui tuhansia kom-munisteja, kansalaisia ja aktivisteja, jotka esittelivät järjestöjään ja tavoitteitaan. Näkyvästi esiintyivät Venäjän kaikki kommunistit. Viral-linen Venäjä huomioi myös tapah-tuman asettamalla miliisin erikois-joukot (OMON) ylimitoitetusti varti-omaan tapahtumaa. Häiriöiltä kul-kue ei välttynyt, kun Omonin varti-jat provosoivat välikohtauksen, jon-ka johdosta 15 nuorta vangittiin, joista iltapäivällä 7 vapautettiin. Vangitut nuoret kuuluivat ilmeises-ti ns. 31-liikkeeseen, joka on saa-nut nimensä perustuslain 31. py-kälästä, jonka pitäisi taata kokoon-tumis- ja mielidevapauden. Vaikka liikkeellä ei ole ollut suuria mielen-osoituksia, on valtiovalta reagoinut voimakkaasti.

Venäjällä kuljetaan uusliberalistista polkua

Kommunistien selvityksen mu-kaan v. 2009 tuotanto väheni 10 %. Tuolloin hallinto väitti kriisin olevan hallinnassa ja perustettiin rahastoja (fond) joilla valtio tuki finanssimaailmaa ja tilannetta helpotettiin öljylä ja kaasulla. Viime vaiheessa kriisi kaatui työläisten niskaan. Työttö-

myys kasvoi, palkat jäädytettiin, so-siaalisia ohjelmia (kuten terveyden-huolto) heikennettiin ja eläkeikää ehdotettiin nostettavaksi miehillä 65 (tällä hetkellä 60) vuoteen. Kun miesten keski-ikä on 65 v. ehtii mon-et kuolla ennen eläkeikää. Keski-palkka on noin 500 euroa. Työnan-tajat ja ns. viralliset ammattijärjes-töt pyrkivät sopimaan paketista, jol-la vähennetään viikoittaista työtun-timäärää, helpotetaan irtisanomis-ia ja heikennetään vanhoja opiskelija-etuisuuksia. Paketti yritetään saada läpi ilmoittamalla ensin sen ole-massaolosta, jonka jälkeen otettaisiin muutamia ”taka-askelia” kansan ja ammattiliittojen harhauttamisek-si uskomaan, että se on vain ”puo-let ja puolet”.

Ammattiliittojen tila Ve-näjällä

Venäjällä puhutaan ns. ”viralli-sista (vapaista) ja epävirallista am-mattiliitoista”. ”Itsenäisten ammat-tiliittojen federaatio” muodostui entisistä Neuvostoliiton ammatti-liitoista. Kommunistien käsityksen mukaan näissä liitoissa oli vielä 10 vuotta sitten taistelukelpoisia joh-tajia, mutta myöhemmin heidän ti-lalleen tuli ”selkeitä sopuilojia”. Ns. ”epäviralliset ammattiliitot” ovat vielä pieniä järjestöjä, joita toimii vain Venäjän muutamilla alueilla. Ne ovat tietenkin rekisteröityjä jär-jestöjä ja ”epävirallisuudessa” on-kin kysymys siitä, että valtiovalta ei halua tunnustaa niitä, kun käydään TES-neuvotteluja, vaan viranomai-set pitävät ”Itsenäisten ammatti-liittojen Federaatiota” omana sosia-alisena yhteistyökumppaninaan. Venäjällä käydään myös kolmikan-taneuvottelut, jossa valtio esiintyy ikään kuin välittäjänä ollen kuiten-kin työnantajien puolella. Kun neu-votteluissa ammattiliitot ovat kuu-liaisia valtiovallalle, ei synny mi-tään ongelmia. Nämä ns ”vapaat ammattiliitot” ovat järjestäneet on-nistuneita ja myös epäonnistuneita tapahtumia ja pysyneet niiden an-siosta julkisuudessa ”tapetilla”. Työ-taisteluja järjestettiin mm. maan Volgan autotehtaalla (Venäjän suu-rin autotehdas), Fordin tehtaalla Leningradin läänissä ja Moskovan läänissä sähköjunien veturimiehet osallistuivat lakkoon. Epäviralliset-kin ammattiliitot valtiovalta tah-

too kuitenkin saada valvontaansa. Ne, jotka kieltäytyvät osallistumas-ta tähän ”vedätykseen” nimittävät sitä ”Kremlin projektiksi”. Tällä het-kellä Venäjällä ei ole joukkomittais-ta Ay-liikettä ja mitä tulee perinte-iisiin ammattiliittoihin niin tuskinpa ne koskaan palautuvat entisiin ase-miinsa.

RotFront

Juhlallisuuksien yhteydes-sä suomalaisten huomio kiinnittyi ”RotFront” (punainen rintama)-ju-listetta kantavaan ryhmään. Järjes-tön historia liittyy siihen, että Venä-jän Kommuninen Työväenpuo-lue (RKRP) ei kyennyt rekisteröity-mään uudelleen eikä voi osallis-tua vaaleihin. Rekisteröintiä yritetiin useaan otteeseen, mutta viran-omaiset torjuivat sen. Tämän joh-dosta RKRP etsii liittolaisia. RotF-ront onkin kahden järjestön, RKRP:n (Viktor Tjulkin) ja Sergei Udaltsovin johtaman Vasemmistorintaman aloite. Tähän liikkeeseen on tullut mukaan myös eräiden epävirallisten ammattiliittojen edustajia. Alus-ta saakka on todettu, että tämä ei ole perinteinen puoluejärjestö. Liike halutaan rekisteröidä, että voi-daan aloittaa toiminta edustajien saamiseksi parlamenttiin. Rekiste-röintiin ei riitä 50000 nimeä, vaan tarvitaan 50000 puolueen jäsentä, joita tulee olla Venäjän 100 alueen joukosta 50 alueelta 100 jokaisel-ta . Näemme, että puolueen rekis-teröinti Venäjällä on laillisesti lähes mahdotonta. Tällä hetkellä Venäjäl-lä on seitsemän (7) virallisesti rekis-teröityä poliittista puoluetta. Puo-llella niistä ei ole varmasti 50000 vi-rallista jäsentä. Kansalaisvoima -ni-misellä oikeistopuolueella sano-taan olevan puheenjohtajan lisäk-si vain yksi jäsen. Mikäli RotFrontin rekisteröintiin liittyisi jokin funktio, joka hyödyttäisi nykyistä valtioval-taa, voisi rekisteröiminen onnistua helpommin. Valtiovalta on kuiten-kin täysin tyytyväinen Zuganoviin eikä tahdo horjuttaa hänen ase-maansa. Siksi rekisteröinnin tulee tapahtua lain kirjaimen mukaan. Monia suomalaisia kiinnosti ajatus voisiko RotFront kehittyä laajaksi

työkansan yhteisrintamaksi. Siitä ei kuitenkaan näytä olevan kyse. Pait-si kahta ryhmittymää, Vasemmisto-rintamaa ja RKRP:ttä, ketään muita siinä ei ole mukana.

Venäläiset puolustavat Auroraa

Ajankohtainen keskustelun aihe Pietarissa ja Venäjällä oli risteili-jä Auroran kohtalo. Tästä kertoi Pie-tarin lakiasäättävän komitean jäsen, Vladimir Fjodorov. Hän edustaa lii-kettä, joka vaatii ettei risteilijä Auro-raa myydä kaupallisiin tarkoituksiin. Puoli vuotta sitten liike lähestyi me-rivoimien sotilaallista komentokes-kusta kirjeitse kysymyksellä, ”mikä on Auroran kohtalo”? Vastauksessa todettiin, että siitä tulee mahdolli-sesti sotilasmuseon haaraosasto. Loppukesällä 2010 merivoimien ko-mentaja käskyssään totesi Auroran olevan Venäjän merivoimissa lippu-laiva, jota komentaa upseeristo ja jolla on oikeus pitää liputuksia. Se muutetaan kuitenkin 1.1.2011 mu-seoksi, jossa eivät palvele merimie-het, vaan siviilihenkilöt. Auroran tu-lee luovuttaa kaikki puolustusvoi-mien tunnukset kuten lippu yms. sotaministeriölle. Tuntien Auroran historian, sen osallistumisen Japa-nia vastaan käytyyn sotaan, Loka-

kuun vallankumoukseen ja toiseen maailmansotaan, venäläiset pitä-vät sitä maansa ensimmäisenä lai-vana, eivätkä hyväksy sen muutta-mista siviilitarkoituksiin. Kansalaiset keräävät adressia Auroran puolesta ja Auroran vieressä sijaitsevan Na-himovskin merisotakoulun oppilaat ovat kirjelmöineet Auroran puoles-ta. Asiassa on myös vedottu presi-denttiin. Todellisenä syynä Aurora-jahtiin lienee, että viranomaiset ha-luavat luopua kaikesta, mikä muis-tuttaa Lokakuun sosialistisesta val-lankumouksesta.

Leningradin puolustaji-en muisto elää

Perinteiseen tapaan suoma-laiset ryhmät vierailivat Piskarjo-vin hautausmaalla kunnioittamas-sa Leningradin piirityksen aikana menehtyneiden asukkaiden ja soti-laiden muistoa. Piskarjovin alueel-la miliisi ja sotilasosastot, harjoitte-livat tulevan miliisien päivän viet-toon. Hyvinkin jäi sellainen kuva, et-tä Leningradin puolustajien muisto elää edelleen vahvana kaikkien Pie-tarilaisten sydämissä.

Huomioita Pietarissa tekivät: Ville Rahikainen Heikki Männikkö

Venäjällä on tänään hyvin vaikea rakentaa uutta puoluetta. Siitä pi-tää tiukka puoluelainsäädäntö huolen. Ehkä yksi mahdollisuus olisi työtätekevän kansan laaja liitto. RotFrontin tapauksessa siitä tuskin vielä on kysymys.

Ei kuolemantuomiolle! Alas Iranin islamilainen hallinto!

Pohjois-Afrikassa yksinvaltiaat ovat saaneet kokea kansan vihan. Tä-sä pelästyneenä iranin nykyhallitus teloittaa ja vangitsee työläisakti-visteja. Iranilaiset kommunistit, aktivistit ja demokraatit ovat osoit-taneet mieltään iranin nykyhallintoa vastaan, vedonneet kansainvä-liseen yhteisöön teloitusten ja vainon lopettamiseksi.

”Vapauttakaa poliittiset vangit ja lopettakaa teloitukset Iranissa” vaa-dittiin Helsingissä kolmella sepällä 29.1.2011

Iranin islamilainen hallitus on jäl-leen kerran kiihdyttänyt painos-tusta Iranin poliittisia vankeja, työväenliikkeen, opiskelijaliik-keen ja naisliikkeen aktivisteja vastaan vainoamalla, vangit-semalla ja hirttämällä heitä. Ira-nin islamilainen hallinto vangit-

see jatkuvasti toisinajattelijoita ja hirttää joka 8 tunti yhden po-liittisen vangin tai ihmisen. Nämä painostuskeinot ovat osa islami-laisen hallituksen pitkään jatku-nutta ja harkittua politiikkaa.

Hallitus näkee, että jatkuvat

poliittiset kriisit, yhä syvenevä taloudellinen kriisi, muodostavat kasvavan perustan kansan vahvis-tumiselle ja hallitus on syvästi huol-issaan tässä tilanteessa kansan vah-vistumisesta ja kaduille tulemisesta. Hallitus on militarisoinut yhteiskun-nan.

Toisin sanoen Iranin Islamilai-nen hallinto eli tämä surmakoneis-to on aloittanut poliittisten vanki-en joukkosurman, jotka ovat viet-täneet jo pitkät vankeustuomiot poliittisista syyistä Iranin vankiloissa. Eläköön sosialismi!

Iranin Kommuninen Puo-lue - Suomen yksikkö 1 helmikuu 2011

Kansan äänen järjestöjen puoles-ta tervehdyksen mielenosoituk-selle esitti Kansan äänen toimit-taja Heikki Männikkö

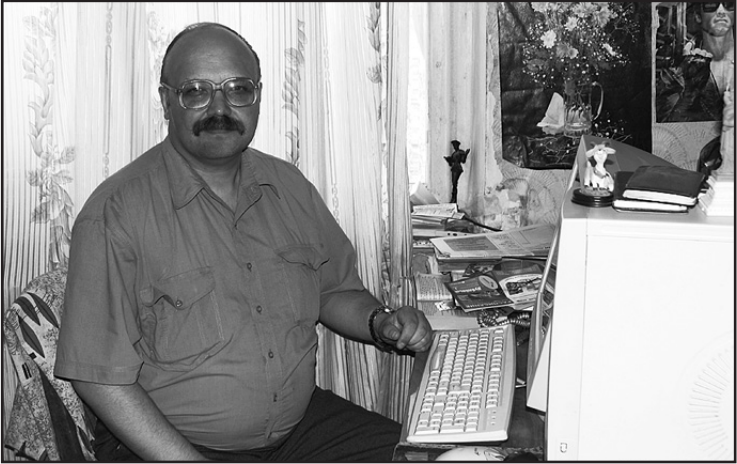
Hyvät Iranilaistoverit

Tänään kansanliikkeiden vaaties-sa Pohjois-Afrikassa demokratiaa ja toimeentuloa,ennakoi Iranin

Terroristinen teko Domodedovon lentokentällä

Uusi terroriteko, joka tapahtui tällä kertaa Domodedovon lentokentällä, vaati 35 ihmisen hengen ja noin parisataa haavoittunutta. Tämän aineiston kirjoitus-hetkellä kukaan ei ottanut vastuuta tapahtuneesta räjähdyksestä. Joka tapauksessa se on kuitenkin rikos, jota ei voida mitenkään puolustella. NKPN johto tuomitsee täydellisesti tapahtuman ja esittää asianotonsa räjähdyksestä kärsineille, heidän läheisille ja omaisille.

Tietenkin osan vastuuta tästä tapahtumasta kantavat Domodedovon lentokentän asianomaiset virkailijat. Herra Medvedev totesi oikeudenmukaisesti, että kentällä vallitsi tapahtuman aikana täydellinen anarkia. Voin vahvistaa henkilökohtaisesta kokemuksestani sen, että viime vuosina Moskovan lentokentille (eikä ainoastaan Domodedovon kentälle) saattoi tulla ilman mitään tarkastuksia. Sisääntulopaikoilla seisoivat metallinpaljastimia, mutta kukaan ei käytännössä pakottanut matkustajia kulkemaan niiden kautta. Tästä huolimatta päällystämätöntä räjähdettä, jota terroristit käyttivät kentän matkustajien Domodedovon kentän saapumisaueella, olisi ollut vaikeata havaita. Sitä varten olisi pitänyt tietää, ketä ja mitä etsitään. Toisaalta voimamin-

Sergei Skvortsov työpöytänsä ääressä moskavan alueella. Tämä kirjoitus on toimitettu puolueen sähköpostiverkostoon ja tavoittaa entisen Neuvostoliiton alueella 4500 netin käyttäjää

isteriöiden viranomaiset tunnustivat, että valmistella olleesta terroriteosta he eivät tienneet mitään. Tärkeintä tässä tapauksessa olisi ollut tiedustelutoiminta. Vuosi sitten olen jo kertonut asianomaisesta tapauksesta, että terroristeja vastaan ei voida taistella ainoastaan sotatoimien avulla. Onko jotain siitä lähtien muuttunut tällä suunnalla? Tulosten perusteella ei ole muuttunut. Monenkertaisesti haukutussa Stalinin aikaisessa Turvallisuusministeriössä rangaistiin niitä virkailijoita, jotka eivät saaneet terroristia kiinni elävänä, koska siinä tapauksessa häneltä ei voitu enää saada

mitään tietoja. Tässä tapauksessa meille ilmoitetaan juhlallisesti terroristien tuhoamisesta ja esitetään huono työ puhtaana voittona. Ehkä viime aikoina kuitenkin juhlamuusiikki ei ole soinut niin äänekkäästi kuin ennen. Kuten huomaamme, destalinisointi, josta on tullut muotia keskustella Kremlissä, on saavuttanut selvän voiton.

Taistelun tehottomuus terrorismia vastaan on käynyt selväksi monille ihmisille. Ensi kerrtaa kymmeneen vuoteen voimaministeriöiden virkailijoiden toimintaa kritisoidaan julkisesti ja herra Medvedev esitti FSBlle toimeksiannon rangaista niitä virkailijoita, jotka ovat vastuussa tapahtuneesta epäonnistumisesta. Mutta tämä ei pelkästään riitä, vaan tarvitaan tiukkoja ratkaisuja johtajien suhteen (muissa maissa kyseiset johtajat olisivat jo pyytäneet eroa viroistaan asianomaisissa tapauksissa). Useiden vuosien aikana heillä oli kaikki mahdollisuudet rakentaa tehokas terrorisminvastaisen taistelun järjestelmä, mutta he eivät kerta kaikkiaan pystyneet siihen. Nyt heidän olisi tehtävä tilaa muille eli niille, jotka kykenevät tähän.

Toisena tärkeänä tekijänä on voimaministeriöiden toiminnan ulkoinen valvonta, joka kuitenkin antaa mahdollisuuden vain osoittaa toiminnan suunnan, joka on näiden virkailijoiden velvollisuus. Mutta tämä valvonta nykyään täy-

sin puuttuu. Tietenkin on selvää, että täydellinen julkisuus näinkin hienovaraisessa asiassa on mahdotonta, mutta ainakin reaalin parlamentaarinen valvonta voimaministeriöiden työn suhteen on mahdollista. Jopa nykyisessäkin koristeellisessa "parlamentissa", joka puhemiehensä sanojen mukaan on vain keskustelupaikka, se olisi suuri askel eteenpäin sillä ehdolla, että myös oppositio kansanedustajat osallistuisivat parlamentin suoritamaan valvontatoimintaan.

Ja viimein tilannetta voisi kardinaalisesti muuttaa poliittisen poliisiin eli niin sanottujen ekstremismin vastaisten keskuksen hajottaminen ja sen niiden virkailijoiden, jotka todella pystyvät työskentelemään, siirtäminen todelliseen taisteluun terrorismia vastaan. Nykyään nämä entiset taistelijat järjestäytyntä rikollisuutta vastaan laittomasti vainoavat poliittista oppositio-

ta. Eräänä viimeisenä esimerkkinä tästä on murmanskilaisen aktivistin Jelena Vasiljevan vainoaminen, joka julisti protestina nälkälätkön. Muuten kyseisten uusien santarmien määrä ylittää monenkertaisesti niiden määrän, jotka todella taistelevat terrorismia vastaan. Kyseinen toimenpide voisi monerkertaisesti voimistaa terrorisminvastaisen taistelun suuntaa, erityisesti kun nykyoloissa ekstremismin vastaisen taistelun armeija ei tuota valtiovallalle mitään hyötyä, koska ymmärtämättä politiikkaa se omilla toimillaan vain kärjistää tilannetta.

Mitä tulee taas erilaisiin ammatihienouksiin, niin tämä työ on uskottava asiantuntijoille, joita onneksi on vielä olemassa. Riittää jo terroristien teilaaminen vessoissa – on aika taistella terrorismia vastaan toden teolla.

Sergei Skvortsov
NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-)sihteeri

Chilen KP:n 24 puoluekokous

DKP:n edustaja kertoi 17 joulukuuta 2010 ilmestyneessä Unesere Zeitissa vaikutelmiaan puoluekokouksesta. "Campolicán" teatterissa Santiagossa päättyi sunnuntaina puoluekokous, johon osallistui 4 000 jäsentä ja vierasta, joista 400 oli kokousedustajia. Asiallista puoluekeskustelua kokousedustajat olivat käyneet kaksi päivää.

Ensimmäisenä päivänä kuultiin tilikertomus. Keskuskomitean toimintakertomuksen esittivät pääsihteeri Lautaro Carmona ja puheenjohtaja Guillermo Teillier. Säätömuutokset olivat myös kokouksessa. Pääasiassa keskustelu koski vaalikauden yhteistyötä "Concertación" kanssa, joka on keskustasosialidemokraattien neljän puolueen vaaliliitto. San Miguelin kaupunkikomitea esitti teeman: "Yhtenäisyys ja taistelu uuden tyyppisen hallituksen puolesta". Oikeistohallituksen kaataminen on kuitenkin vaikeata epädemokraattisen vaalijärjestelmän takia. Kommunistit

saivat vain kolme paikkaa valtiopäivillä. Nyt täytyy yrittää liittolaisten kanssa parempaa sopimusta ja vetää muitakin ryhmiä mukaan vaaliliittoon. Loppujuhla televisioitiin poikkeuksellisesti.

Kuluvana vuonna puolueseminaarissa pohditaan järjestöllisiä ja taktisia kysymyksiä. Neljäs kesäkuuta 2012 täyttää puolueen edeltäjä Sosialistinen Työväenpuolue 100 vuotta, jota tullaan juhlimaan. Kommunistipuolue perustettiin 1922, mutta se ei johtunut edeltäjän hajoamisesta.

Puoluekokouksessa oli vieraita 15 veljespuolueesta pääasiassa Etelä-Amerikasta, mutta myös mukana oli Kreikan, Japanin, Vietnamin DKP ja FSLN. Puoluekokousta tervehhti myös Margot Honecker. Hän iloitsi DKP:n osallistumisesta. Hän toivoi kommunisteille ja heidän liittolaisilleen menestystä Saksassa.

Günter Pohl
Käännös: Wäinö pietikäinen

Terrosismi oli venäläisille vierasta neuvostoaikana. Siihen on saatu tottua nyt, kun kapitalistipiirit käyvät taistelua entisen Neuvostoliiton taloudellisista resursseista. Kuva Aurora risteilijän luona viime marraskuussa järjestetystä Lokakuun vallankumouksen vuosijuhlasta.

Ei kuolemantuomioille.....jatkoa sivulta 16

hallitus tätä surmaamalla päivittäin 1-3 työläisaktivistia. Tällainen hyökkäys työläisiä kohtaan on hyökkäys koko maailman työväenluokkaa kohtaan.

Amerikassa uskonnollinen oikeisto näkemysillään perustelee Amerikan oikeuden maailman raaka-ainelähteisiin. Näillä uskonnollisilla käsityksillä tuetaan vain Amerikan suurkapitalisteja. Iranissa ja arabimaissa Amerikan suurkapitalistit saavat vastaansa oikeiston, joka puolustaa näiden maiden kapitalisteja vetoamalla islamiin, joka mm. Iranissa saa kovan fundamentalistisen muodon.

Hyvin monet yhteiskunnalliset kriisit ja luokkataistelut saadaan näyttämään uskonnollisten, kansallisten, rodullisten tms. sosiaalisten, etnisten ryhmien väliseltä kamppailulta, vaikka todellisuudessa kyse onkin suurkapitalistien taistelusta taloudellisten voimavarojen hallinnasta. Hyvänä esimerkkinä juuri maailman öljyvarojen omistus tai vaikkapa Jugoslavian hajoamisodot.

Tärkeintä meille kaikille maailman sorretuille kansoille ja työtekeville ihmisille on omista uskon-

nollisista, rodullisista tai kansallisista lähtökohdistamme riippumatta liittoutua yhteen puolustamaan koko työtätekevän kansan asiaa. Vain sitä kautta ratkeavat kaikki muutkin meille tärkeät asiat. Kansan äänen järjestöt yhtyvät iranilaisten tovereiden vaatimukseen työläisten ja naisten vastaisen terrorin lopettamiseksi Iranissa.

Työläistovereidien vapauttamista vaadittiin eduskuntatalolla 18.12.2011

Investointisuojausopimus Venäjän kanssa kaatui Baltian venäläisiin

Iltalehden pääkirjoituksessa "Venäjä taipuu WTO:n jäseneksi" (08.12.2010) syytetään Venäjää jälleen kerran asioista, joihin Venäjä ei ole syyllinen. Asia koskee Suomen ja Venäjän välistä investointisuojausopimusta. Pääkirjoituksessa annetaan ymmärtää, että Suomen koko ulkopoliittinen johto tuhlaa energiaansa vuosikausia saadaksesen aikaiseksi investointisuojausopimuksen Venäjän kanssa. Sopimus ei suinkaan kaatunut Venäjään vaan Suomeen. Suomen ja Venäjän välinen investointisuojausopimus oli valmis allekirjoitettavaksi jo vuonna 2000. Venäjä tarjosi Suomen talouselämälle investointisuojaan ja vapaan pääsyn markkinoilleen. Suomi ei koskaan keksinyt, mitä sen tulee antaa vastapalveluksena moisesta suosionosoituksesta.

Baltian maiden EU-neuvottelut olivat tuolloin vielä pahasti kesken. Venäjälle oli hyvin tärkeää, että Suomi olisi hoitanut Viron ja Latvian venäläisväestön kansalaisuusasiat kuntoon ennen maiden EU-jäsenyyttä vuonna 2004. Suomi oli pyynnöille täysin kuuromyykkä. Pääminis-

terinä oli Paavo Lipponen (sd.), joka ei lämmennyt Venäjän johdon vetoamuksille. Hän luotti EU:hun. Yhtä kuuroille korville kaikuivat venäläisten toiveet presidentti Tarja Halosen (sd.) ja ulkoministeri Erkki Tuomiojan (sd.) suhteen. Kun pääministeriksi vahingossa nousi Matti Vanhanen (kesk.), hän totesi tiedotustilaisuudessa Tallinnassa, että venäläisten kansalaisuusasioiden ja investointisuojaan koplaaminen on turhaa, "koska Venäjästä tulee juuri WTO:n jäsen. Suomen talouselämä saa investointisuojaan joka tapauksessa". Tämä tapahtui vuoden 2003 lopulla.

Suomessa elettiin täydellisesti pimennossa Venäjän toiveiden suhteen. Venäläinen diplomaatti ja Suomen tuntija Juri Derjabin yritti saada Venäjän viestiä suomalaisen mediaan kirjoittamalla Baltian venäläisvähemmistön asemasta suomalaisiin lehtiin. Hänet vaiennettiin. Helsingin Sanomien päätoimittaja Janne Virkkunen teki "rohkean" päätöksen lopettaa lehdessä Derjabinin kolumnien julkaisemisen. Hesari suorastaan ylpeili asi-

alla. HS sai seurata Aamulehdestä, jonka silloinen päätoimittaja Matti Apunen myös kieltäytyi julkaisemasta Derjabinin kirjoituksia.

Nyt Janne Virkkunen on palakittu "ansioistaan" tiedonjulkistamispalkinnolla ja Matti Apusta on siunattu Elinkeinoelämän valtuuskunnan puheenjohtajan tittelillä. Se todistaa, ettei Suomessa vieläkaan ole ymmärretty Venäjän merkitystä talouselämällemme. Jos näin olisi, talouselämä olisi esittänyt sekä Virkkuselle että Apuselle vahingonkorvausvaatimuksen Suomelle oleellisen tiedon salaisesta.

Suomessa sekä ulkopoliittinen johto että media yhdessä sensuroivat venäläisen näkökulman suomalaisesta todellisuudesta. Se vahingoitti Suomea, ei Venäjää.

Leena Hietanen
(Toimittaja oli Kauppalehden avustaja Baltiassa 1993-2003.)

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Ei ”eläkepommia” ole olemassa

Eläkerahastojen pääomat eli työeläkevarat ovat kasvaneet yli kolminkertaisiksi vuodesta 1995, jolloin ne olivat 38,1 miljardia euroa. Vuonna 2010 eläkerahastojen arvo on nousnut 130 miljardiin euroon. Eläkkeisiin tarkoitettuja varoja on riskisijoitettu miljardikaupalla mm. hedgearahastoihin, minkä seurauksena eläkerahastojen arvo romahti vuoden 2007 syksyn ja vuoden 2008 lopun välisenä aikana yhteensä noin 21 miljardilla eurolla.

Kansalaisten vanhuuden turvaksi tarkoitetuilla, työntekijöiden ja yrittäjien yhteisesti kokoamilla varoilla tapahtuva uhkapeli ja riskisijoittaminen on lopetettava. Työeläkerahastot tulee siirtää yhteiskunnan enemmistön todelliseen valvontaan ja eläkeläisillä itsellään tulee olla oikeus olla päättämässä säästämiensä rahojen käytöstä.

Ylimittaisiin suhteisiin paisuneita eläkevaroja pitää käyttää kansalaisten eläketason yleiseen kohottamiseen ja erityisesti pienimpien eläkkeiden tason selvään nostamiseen.

Eläkeyhtiöiden johtajille maksetaan satojen tuhansien eurojen vuosipalkan lisäksi lähes palkan

suuruisia ja sen jopa ylittäviä lisäetuuksia palkkio-, bonus- ja eläkemaksujen muodossa. Eläkeyhtiöiden johdon palkat tulisi sitoa eläkkeiden nousukehitykseen. Vuodelle 2010 eläkkeitä on korotettu 0.26 prosentilla ja eläkeyhtiöiden johtajien palkkoja 65-130 prosentilla.

Eettisesti ja moraalisesti on tuomittavaa, että palkansaaja- ja toimihenkilöjärjestöjen johtohenkilöt kuittaavat eläkeyhtiöiden hallitusten jäseninä itselleen kymmenien tuhansien eurojen kokouspalkkioita ja niiden päälle myönnettäviä ylimääräisiä eläkemaksuja.

Ammattiyhdistysliikkeen pitää puuttua tiukin ottein näihin epäkohtiin ja eläkepäättäji en ylimääräisiin ja ylettömiin lisäetuksiin jotka kuuluvat heidän päätoimisiin tehtäviinsä.

Tai sitten niihin on puututtava lakisääteisin toimin. (lähde: Seppo Ruotsalainen)

**Kalevi Wahrman
Suomen Työväenpuolue STP**

(Leipurinmäki 2B 06650 Hamari puh. 040 5523099)

NISKALENKILLÄ TURVATTIIN MARKKINA-VOIMILLE JOULURAUHA

”Ei devalvoida” lausahuksella 90-luvun alun suorapuheinen valtionvarainministeri Iiro Viinanen (KOK) rauhoitteli markkinavoimia. Rahvaanomaisemmalla ”niskalenkillä” rauhoittelee samoja voimia tämän päivän kokoomuslainen valtionvarainministeri Jyrki Katainen. Ensin mainitun ”totuus” kesti yön yli ja kataismainen kesti ainakin loppiaiseen, kuitenkin Suomen Turun julistaman joulurauhan yli.

Antajan rooli näissä Joulujuhlista oli varattu suomalaiselle ja eurooppalaiselle palkansaajalle, veronmaksajalle. Eurooppalaisen vakausrahasto (olipa muoto mikä hyvänsä) tulee turvaamaan pääoman (arvopaperiomistukset) edut ja jatkuvan tuoton EKP:n keventämin riskein. Näin turvataan pääoman ”saavuttama etu”. Ayliikettä on jatkuvasti syyllistetty samojen ”saavutettujen etujen” turvaamisesta, johon se ei ole kyennyt. Se on mieluumminkin kyennyt tai pyrkinyt turvaamaan pääoman etuja kiinakauhussaan. Tästä asiasta huomautti alkukesästä (vuoden myöhässä) Palkansaaajien omakin tutkimuslaitos, että 0-tupoilla suitetaan kotimaista kulutuskysyntää ja karsitaan työpaikkoja. Ay-liike ymmärtää tänään paremmin yrittystaloutta ja yrittäjiä kuin kansantaloutta, pääoman etuja paremmin kuin jäsenistön ja pienituloisten tarpeita.

Mitä ovat Kataisen niskalenkittämät markkinavoimat? Ne eivät ole tahot, jotka nauttivat ns. tuotannon tekijätuloja (työ, raaka-aine, tavaraan sitoutunut pääoma), jotka ovat terveillä markkinoilla ja markkinataloudessa syntyviä tuloja. Ns. ”voimat”, joita ei selätetä edes puolinelssonilla, ovat arvo-omistuksissa liikkuvat numerot (rahat). Näiden numeroiden säilymisen Katainen ja EKP pyrkivät vakausrahastollaan

turvaamaan, suomaan Joulurauhan numeroiden haltijoille, ei ottamaan ”työvoimaa Brysselin (valtio) vallan erityiseen suojelukseseen” kuten se omassa perustuslaissamme Jouluisen Jumalisesti ilmaistaan.

Parisataa vuotta sitten Adam Smith niminen henkilö nimesi tuon käden, josta Katainen niskalenkkejä vetee, näkymättömäksi. Hänen mukaansa markkinat toimivat silloin kaikkein parhaiten, kun niihin vähiten puututaan. Katainen kumppaneineen on romuttamassa tuon muinaisen aatetoverinsa ihanteen ja pönkittämässä sitä setelipieluksella, jonka tulisi markkinoilta poistua, kuten yksityiseen osakeomistukseen perustuvan pankkijärjestelmän, että tavara- ja palvelumarkkinat toimisivat. Teoreettista tukea ei tarvitse hakea Marxilta tai Smithiltä. Sitä voi hakea Jouluisesti Jeesukselta rahanvaihto-opista.

Aikanaan huomasimme, mitä maksoi suomalaisten pankkiomistajien pelastaminen. Tähän kykeni Viinanen ns. Lipposen linjauksin ay-liikkeen (kolmikanta yhteistyö) tuella ja veronmaksajien tahtomattomalla myötävaikutuksella. Markkinavoimat ovat saaneet Joulurauhansa, veronmaksajat antajan- eli pukin roolinsa ja antamisen ilon. Edellyttää tietyn iän ja ajan ennen kuin usko joulupukkiin hiipuu. Hiipuko usko näihin ”järjestelmien pelastajiin”, ennen kuin koko EU:hun tai Euroon.

**Hannu Ikonen
Porvoo
Vapaus Valita Toisin**

Afganistan mielessä

Afganistaniin miehitysjoukkoja lähettäneiden maitten päämiehet ovat vierailleet maassa vuorotellen. Saksan ja Suomen naisjohtajat viimeksi. Halosen vierailu Afganistanissa oli jollain tavoin harvinainen. Eiköhän Halonen ollut ensimmäinen Suomen presidentti joka vieraillee ulkomailla salaa, tapaamatta kyseisen maan johtajia. Suomen ja Saksan johtajilla on täysin erilaiset näkemykset Afganistanin nykytilanteesta ja tulevaisuudesta.

Saksan Merkel oli ainakin rehellinen kertoessaan Saksan olevan sodassa Afganistanissa. Suomi sen sijaan kertoo jatkuvasti vain rauhan turvaamisesta tai kriisinhallinnasta. Ei olematonta rauhaa voi turvata eikä Afganistanin kriisi ratkea ennenkuin miehittäjät on ajettu maasta ulos. Yhdysvallat on apulaisineen ja hienoine aseineen yrittänyt jo 10 vuotta kukistaa käsiasein ja pommein varustautuneen sissiarmeijan huonoin tuloksin. Jo Vietnamin kokemukset osoittivat Yhdysvalloille olevan mahdotonta voittaa sissiarmeijaa, jolla on kansan tuki. Historian kokemusten pikainen unohtus on amerikkalaisten ongelma.

Miksi suomalaisia yleensä tarvitaan Afganistanissa. Näkemykseni mukaan vain miellyttämässä ja nöyristelemässä Yhdysvaltoja. Vierailtuaan nyt Afganistanissa Halonen saanee vihdoin kutsun Val-

koiseen Taloon. Toivottavasti uusi eduskunta leikkauslistoja tehdessään kutsuu suomalaissotilaat maailmalta kotiin. Vähennetään turhia kuluja. Jos Yhdysvallat alkaa maksamaan suomalaisten kulut niin puolestani joukot voivat olla Afganistanissa vaikka Harmagedonin taisteluun asti. Vapaaehtoisesti ja rahankiilto silmissään Afganistaniin menneet eivät silloin ole suomalaisten veronmaksajien rasitteena. Kaikkien kansanedustajaehdokkaiden tulisi kertoa kantansa niin Natoon kuin Afganistanin miehittämiseenkin. Jos valituksi tullut pettää lupauksensa annettakoon hänelle sakin hivutus.

Reino Welling, Jämsänkoski

Uutisia Afganistanista

Tieto suomalaissotilaan kuolemasta Afganistanissa ei yllättänyt tavallisia kansalaisia eikä sotilaat Afganistaniin lähettänyttä suomalaiseliittiä, joka koostuu lähinnä kokoomuksen nuorisosivistä. En tiedä onko kokoomuslaisilla sydän, jos on niin toivotavasti siellä tuntui pistos. Sodassa kuoleminen vieraan vallan puolesta on turhista kuolemista turhin, sankaruutta sodassa kuolemisessa en ole koskaan nähnyt.. Wikileaksin paljastukset osoittavat, mik-

si Suomi on Afganistanin miehityssodassa. Miellyttääkseen Yhdysvaltoja on tärkein syy, ellei peräti ainoa. Ymmärtäisin suomalaisten läsnäolon jos Yhdysvallat maksaisi kulut, mutta kun suomalaisten veronmaksajien on kustannettava tämäkin turha sota, jota Yhdysvallat ei voi voittaa koskaan.

Päinvastoin Yhdysvallat on mankunut Suomeltakin miljoonia sotakuluihin. Uskon Talebanjohdon olevan tietoinen Suomen huhtikuun vaaleista. Lisää suomalaisruumiita saattaa olla tulossa ennen vaaleja. Taleban on onnistunut saamaan monen valtionkotirintaman pettämään.

Tulevien vaalien pääteemoiksi tulevat työttömyys, Nato ja Afganistan. Äänestäjien tulee osoittaa kokoomuksen johtajille, ettei pidä mennä lupailemaan Yhdysvaltain lähettiläälle olemattomia liitoksia. Suomen kansan enemmistö on mieleltään tervettä eikä se koskaan hyväksy Suomen Natoon liittämistä.

Wikileaksin paljastukset ovat osoittaneet Suomea voitavan verata eräisiin banaanitasavaltoihin. Suomeahan johdetaan Yhdysvaltain lähetystöstä. Eikö ulkovaltojen hyväksi toimiminen ole lähinnä maanpetokseen verrattavaa ilman suunnasta riippumatta?

Reino Welling, Jämsänkoski

Maailman kirjat ovat muuttuneet

Unsere Zeit pohtii 17 joulukuuta 2010 numerossa maailmanjärjestyksen muutoksia. Analyysi koskee 2008-2010 jaksoa ja taloudellista ja poliittista kehitystä. Kriiseissä ja niiden ratkaisuyrityksissä on tapahtunut merkittäviä muutoksia. Kuvioidiin on tullut voimakkaasti Kiina mukaan, kun aikaisemmin valta oli keskittynyt Japanin, USA:n ja EU:n keskuksiin. Talouselämän lainalaisuuksiin kuuluu ei vertailukelpoinen kehitys. Muodostuu uusia vastakkainasetteluja, joista esimerkkinä on Kiinan ja USA:n välinen valuuttakonflikti.

Kyse ei ole vain uusien tosiasioiden toteamisesta, vaan nyt joudutaan imperialismi määrittelemään uudelleen. Nyi joutuvat myöskin marxilaiset pohtimaan, mitä anti-imperialismi on.

Lehti toteaa, että Kiina kommunistisella valtiojohdolla paisuu askeleelta talouden ja politiikan alueille. Näitä asioita pohti jo Lenin ja Bucharin ”uudessa talouspolitiikassa”. Kyseessä on valtion rooli kapitalismin kehityksessä. Kirjoittaja vertaa, että olisiko Venäjän NEP ohjelma nyt kiinalaisessa muodossa.

Deng Xiaoping julisti ”Reformi- ja avauspolitiikkaa”. Kiinasta on tullut itsenäinen tekijä maailman markkinoilla. Se rajoittaa kanssakäymistä ja vaikuttaa valuuttajärjestelmään ja ulkomaankauppa on kontrolloitua.

Artikkelissa eritellään USA:n politiikkaa Etelä-Amerikan suuntaan Rooseveltistä eteenpäin ja siinä todetaan, että vaikka kyseessä on ollut imperialistinen herruus, niin kuitenkin maat ovat pystyneet josakin määrin kehittämään autonomiaa. Globaalikapitalistinen logiikka ja valtiollinen politiikka vaativat uutta määritelmää anti-imperialistisesta politiikasta.

**Unsere Zeit’sta käänsi
Wäinö Pietikäinen**

Tutkivaa journalismia

Useimmilla ihmisillä on varsin hämärä käsitys tutkivasta journalismista, koska pääsääntöisesti medioista tulee vain pajunköyttä. Tilanne johtuu mediamonopoleista, kun vasemmistolehdistö on levikiltään pientä ja myöskin ammattitaitoa puuttuu.

Kun Maiju Lassila oli satakunta vuotta sitten porvarilehden toimittajana, niin päätoimittaja valisti häntä, että kansaa on vedettävä nenästä. Kouriintuntuvasti hän otti kiinni omasta nenästään ja sanoi: ”Vedä tästä”.

Maiju Lassila irvaili asiasta ”Työmiehen” palstoilla ja kutsui porvarilehtien toimittajia ”Tästä vetäjiksi”, jonka tietyt valistuneemmat ihmiset tajuavat tänäkin päivänä.

Merkittävimmit tutkivan journalismin tuotteet ovat minun sivistyspiirissä Julius Mader DDR:ssä, Herbert Kahn USA:ssa ja Ruotsissa on useita. Merkittävän lähimenneisyyden tutkiva journalisti Suomessa on Jukka Rislakki. Hän on tutkinut hyvällä menestyksellä Suomen historiaa tsaarin vallasta 80-luvulle saakka. Hänen kirjojaan ovat Maan alla ja Erittäin salainen. Miksi sitten pitäisi valistua? Mielestäni lähes kaikki suomalaiset törmäävät myös henkilökohtaisesti hämärän miehiin ja naisiin.

Minun kohdallani voisi mainita pari varmaa tapausta. Olin konttorikonemyyjänä 70-luvulla Helsingissä. Saksalaisen mallin mukaan teimme suoramainontaa, jossa vastaanottajat pystyivät palauttamaan vastauksortin. Eräs vastajista oli helluntaiseurakunnan Ibra radio ja siihen liittyvä lehti Vastaus. Kun herra ei ollut heille suonut riittäviä tuloja, niin vastenmielisesti toimittaja Kontturi, kun oli joutunut taloudellisiin vaikeuksiin, joutui kääntymään CIA:n puoleen. Silloin uskoin vielä ”kristillisiin liikemiehiin”, mutta Rislakki on paljastanut rahanlähteen. Tein toimittaja Kontturille vuoden talousarvion mark-

kinoimastani osoitepainokoneesta. Kontturi tiedusteli CIA:lta määrärahoista ja vastaus oli kielteinen, sillä CIA ei luottanut uskonnollisiin huijareihin ja vaati, että osoitepainatus tulee tehdä tietokoneella, koska siitä saa tiedostokopiot ns. ”lakanan”. Tietokonepainatus oli minun laskelmien mukaan 5,5 kertaa kalliimpi kuin minun tarjous.

80-luvulla tulin perhetuttavaksi patologin professorin Harald Teirinkanessa. Hän auttoi merkittävästi tiedoillaan asbestipotilasyhdistystä. Kerran hänellä oli mahdollisuus näyttää taitojaan ranskalaisen keittion herkkujen teossa. Hän oli itse hiukan maistanut erinomaisia ranskalaisia viinejään. Minä täysin raittiina kieltäydyin viinistä. Hän oli vierailut DDR:ssä kuten minäkin. Hän piti DDR:n lääketietoa takapajuise-na. Minä taas sanoin, että olen erinomainen esimerkki DDR:n sairaanhoidosta. Hän sanoi, että hän myöntää fyysikaalisen hoidon erinomaisuuden. Hän lisäsi, että hän on henkilökohtaisesti vierailut siellä ja hänellä oli paljon dollareita mukanaan ja hän joutui kiinni valuuttasalakuljetuksesta. Tulli sanoi, että siinä on taas yksi valuuttasika (Valutaschwein).

Aikaisemmin hän sanoi tarjonneensa Jaakko Okkerille juttua saana-asbestoista, mutta siitä ei tullut mitään. Ilmeisesti CIA oli kieltänyt reportaasin. Minulle se oli yllätys, sillä hämärän puuhia tehdään paljolti saunassa, koska siellä on vaikea salakuunnella. Professori välitti kuitenkin CIA:n terveiset ja tokaisi viiniin innostamana, että ”nyt sitten Pietikäinen tukkii turpansa”. Sanoin, että tähän mennessä ei kukaan ole pistänyt Pietikäisen turpaa tukkoon ja jatkoin, että haluaisin nähdä kuka sen tekee. Siis Kansan äänen lukijat juoskaa kirjastoon ja kertokaa, mitä olette omassa elämässänne todenneet hämärän miesten työksi.

Wäinö Pietikäinen

Työtä Varsinais-Suomeen, telakkaa ei pelasteta lopputileillä

STX Finlandin Turun telakan irtisanotut järjestivät lähetystön Helsinkiin 3.2.2011. Telakalta luovutettiin 29.10.2011 Royal Caribbean-varustamolle maailman suurin risteilijä Allure of the Seas. Sen jälkeen työtilanne on ollut heikko. Ainoa merkittävä työllistäjä on nyt Myllysilta-projekti. Telakan väki oli varautunut siihen, että tilanteesta selvitäisiin lomautuksilla ja eläkejärjestelyillä. Yllätyksenä vuoden 2009 lopulla saatiin telakan johdon viesti aloitettavista YT-neuvotteluista tavoitteena lomauttamisen lisäksi vähentää väkeä yli 400 henkeä. YT-neuvottelujen jälkeen väkeä vähennettiin viime vuonna yli 300 henkeä. Uudet YT-neuvottelut käytiin viime vuoden lopulla ja kuluvan vuoden alkupuolella irtisanoitaan jälleen runsaat 100 työntekijää. Tällä hetkellä telakalta on lomautettu 900 henkilöä.

Turun telakan työläiset muistuttivat 2.3.2010 päättäjää harmaan talouden tietoisesta hyväksymisestä. On järjetöntä raahata tänne alipalkattua työvoimaa samoihin töihin, jota omat työttömät voivat tehdä. Sen kautta menetetyt verotulot ovat yritystoiminnan piilotukea.

Viking Line on tilannut Turun STX-telakalta uuden 240 miljoonan euron hintaisen matkustaja-aluksen, jonka on määrä aloittaa liikenne Turun ja Tukholman välillä vuonna 2013. Telakan työllisyys tilaus alkaa merkittävämminkin vaikuttaa vasta vuoden 2011 syksyllä. Tilausso- pimus sisältää option toisesta laivatilauksesta. Suunnitelmien mukaan uusi alus käyttää polttoainee- naan nesteytettyä maakaasua, jol- loin päästöt ilmaan ja mereen vä- henisivät ratkaisevasti. Tähän pe- rustuen Viking pitää sopimuksen ehtona Suomen valtion ympäris- tötukea. Valtioneuvoston raha-as- iainvaliokunta on päättänyt puol- taa alukselle myönnettävää 28 mil- joonan euron ympäristötukea. Ti- laus tuo telakalle 2 600 henkilötyö- vuotta.

Laivantekijät eivät niele mitä vain

Helsingin lasipalatsin edustalle 3.2.2011 kokoontuneet laivanteki- jät eivät kaikkea niele. Turun telakan oma työntekijämäärä putoaa jo alle 1000, kun se on muutama vuo- si sitten ollut jopa 3000. Meillä koti- maista työvoimaa korvataan ulko- maisella halpatyövoimalla. Ulko- maisen halpatyövoiman osalta ei noudateta työehtoja eikä sitä vaa- dita hoitamaan myöskään sille kuu-

luvia yhteiskunnallisia velvoitteita ja maksuja. Jos meillä telakka pyö- rii vain ulkomaisen vaihtuvan kier- rätettävän vuokratyövoiman varas- sa, synnyttää se tilanteen, josta ei selviydytä. Jo nyt meillä on vakavia laatuongelmia, aikatauluongelmia, kaikkia sellaisia, jotka syövät Suo- men telakkateollisuuden todellista kannattavuutta.

Harmaan talouden ongelma

Helsingin telakan pääluotta- musmies Ilpo Haaja nosti esiin har- maan talouden ongelman. On vai- kea ymmärtää tilannetta, että mei- lä on työttömiä esimerkiksi laivan- rakennusalalla sekä rakennuksil- la ja tänne rahdataan ns. halpatyö- voimaa, jopa Romaniasta saakka. Se on täysin käsittämätöntä, enkä voi ymmärtää sitä nyt, enkä kos- kaan tulevaisuudessa. Tietysti, jos meillä olisi työvoimapula, he olisi- vat tervetulleita, mutta noudatta- en suomalaista työehtosopimusta palkkauksen kuten kaiken muun- kin suhteen. Verot mielestämme tulee maksaa Suomeen. Lähetetyt työntekijät tulevat ns. mekaanik- kosäännön voimin tänne kuudek- si kuukaudeksi täysin verovapaasti . Jos suomalainen työläinen lähe- tään ulkomaille, hän onkin komen- nustyöläinen ja maksaa veronsa

kiltisti Suomeen. Nämä lahden toi- selta puolelta ovat niitä mekaanik- kosäännön mukaisia, eivätkä maksa veroja minnekään. Haluamme lain olevan EU:ssa kaikille saman eikä niin, että sitä väännetään riippuen missä maassa ollaan.

Harmaan talouden ongelmasta puhui myös kansanedustaja Jyrki Yrttiaho: ”Eduskunta käsitteli äsken tarkastusvaliokunnan tekemää mit- tavaa yhteenvedoa ja tutkimusta, harmaan talouden raporttia. Haa- ja puhui oikein siitä, miten retupe- rällä on ulkomaisen työvoiman työ- ehtojen valvonta sekä verovalvon- ta. Muistatte kun suomalaisia ko- mennusmiehiä kiusattiin jälkiveroil- la ja verotarkastuksilla satojen vero- tarkastajien voimin. Nyt seitsemän vuotta Suomessa on laajasti rehot- tanut ulkomaisen halpatyövoiman riisto, avoin veronkierto ja talousri- kollisuus. Tähän ei ole haluttu puut- tua. Tänne tulleen vuokratyönteki- jän tulisi rekisteröityä verovelvolli- seksi 30 päivän kuluessa . Parhaim- millaan rekisteröityneitä on ollut tu- hat siitä 30-40000:sta ulkomaisen työntekijän joukosta. Nyt eduskun- nassa käsitellyssä olevan selvityk- sen mukaan vuosi sitten oli rekis- teröityneitä enää 82. Meillä on voi- massa laki, jota ei noudateta, vaan kaikki suorastaan nauravat tällaisen lain olemassaololle. Tahto puuttuu verohallinnassa, valtiovarainminis- teriössä ja suurissa yhtiöissä, eikä harmaalle taloudelle ole tehty to- dellisuudessa mitään. Harmaan ta- louden takia tässä maassa mene- tään 5-6 miljardia euroa verotuloja. Siinä olisi pottia paikata sitä kuului- sta kestävyysvajetta, josta nyt näinä viikkoina ja kuukausina paljon pu- hutaan. Olisi toivonut Ay-liikkeen laajemmin reagoivan telakoiden irtisanomisiin”.

Ammattimiesten irtisa- nomiset uhka telakoi- den tulevaisuudelle

On ennen kuulumatonta, et- tä valtio antaa kymmenien miljoonien tuen, sekä telakoille, että va- rustamoille ja samaan aikaan edel- lytyksiä laivojen rakentamiselle tu- hotaan irtisanomalla ammattityö- voimaa. Valtiolla on liki 4 miljardin sitoumukset varustamo- ja telakka- toiminnalle. Sitoumukset ja takauk- set, jotka ulottuvat jopa 12 vuoden päähän. Vaikka telakkatoiminta ei Suomessa jatku, niin veronmaksajat varmuudella ovat vielä vastuussa. Siksi on tarpeen pitää esillä Varsi- nais-Suomen rajusti kasvavaa työt- tömyyttä ja myös telakan omaa ti- lannettanne. Vain toimimalla ja nä- kymällä saamme muutoksia aikaan.

Toimitti: Heikki Männikkö

Muuttuuko Nokia historian episodiksi?

NOKIA näyttää olevan myrs- kyn silmässä. Kukaan ei oi- kein näytä tietävän, mihin se on menossa. Nostaako Microsoft sen uuteen len- toon vai meneekö se Micro- softin avulla suden suuhun? Kas siinä on kysymys.

Olkoon miten hyvänsä, niin Nokia on suuryritys. Viimevuoden lopussa sillä oli työntekijöitä 132 000. Tuotantolaitoksia oli yh- deksässä maassa. Kuudessatois- ta maassa oli tutkimus- ja tuoteke

hitystä, jota teki noin 39 000 hen- keä. Sen liikevaihto oli viime vuon- na 42,4 miljardia euroa ja liikevoit- toa siitä kertyi 2,1 miljardia euroa (5,0 %).

Mikäli vanhat merkit edel- leen pitävät, niin siitä jaetaan osin- kona 1,5 miljardia euroa eli 2,0 mil- jardia dollaria, josta 1,7 miljardia menee ulkomaisille omistajille.

Ulkomaalaiset omistavat No- kiasta 84,4 prosenttia. He ovat kasvottomia, eikä heitä kiinnos-

ta muu kuin osinko ja osakkeiden kurssikehitys. Osinkoa on helpom- pi hallita kuin osakkeiden arvoa.

Kun Yhdysvallat aina kat- selee maailmaa yksin sen kan- nallisten etujen pohjalta, ei kan- nata suuremmin hämmästyä jos ajan kuluessa toteutuu suomalaisten kauhuskenaario. Siinä Nokia ja Microsoft näkevät enimmäis- voittojen, osinkojen ja osakkeiden markkina-arvon vaativan yhdisty- mistä ja ne yhdistyvät. Silloin No- kia muuttuu peläksi historian epi- sodiksi. (KÄ)

Äänestä STP:n ehdokkaita edus- kuntavaaleissa 2011

Eduskuntavaalit käydään keväällä 17.4.2011. Suo- men Työväenpuolue STP rp. asettaa ehdokkaita kaikissa vaalipiireissä. Laajana yhteistyöjärjestönä luomme poliittista vaihtoehtoa nykyiselle kovalle oi- keistopolitiikalle. Peruspalveluja ei tule leikata. Tulee suuntautua oikeudenmukaiseen tulonjakoon ja lei- kata voittoja. Tällä palstalla esittelemme ehdokkai- tamme vaaleihin saakka.

Esa Salomaa, Torshälla, Ruotsi Varsinais-Suomen vaalipiiri Opettaja, Toimittaja

Toimintani tavoitteet: Koko Suomi pidettävä asuttuna ja peruspalvelut turvattava kaikil- le. Pankkien pohjaton tuki korvattava niiden valtiollistamisella. Kauppaa ilman uuslibera- lismin rajoituksia. Irti EU:sta ja Nato torjutta- va aina.

Britt-Marie Valo, Helsinki Helsingin vaalipiiri Rahoitustoimihenkilö

Olen Pipsa Valo, ajan ihmisoikeusasioita. Ha- luan parantaa vanhustemme tilannetta Suo- messa. Pyrin vaikuttamaan maahanmuuttaja- perheiden, lähinnä naisten ja lasten asemaan Suomessa kohentamalla naisten tasa-arvoa ja koulutusta.

Juhani Valo, Helsinki Helsingin vaalipiiri Pankkitoimihenkilö

Köyhä, köyhtyvä, sinä, älä syyllistä, potki to- ista samanlaista, riistäjät vain nauravat ja epäkohdat kasvavat. Älä tue sotahaukkoja, jotka kääntävät katseesi maahanmuuttajiin, pois omista tekosistaan, pois tarkoituksista- an kasvattaa omaisuuttaan avullasi.

Larmo Lehtola, Helsinki Helsingin vaalipiiri Eläkeläinen

Suomen tulee torjua NATO-jäsenyys. Vanhuk- sille turvattava hyvä hoito ja estettävä siihen kohdistuvat leikkaukset. Eläkkeen ja työpal- kan tulee riittää kunnolliseen toimeentuloon. Kaikkien osalta tulee noudattaa progressiivis- ta tulotasoon perustuvaa verotusta.

Paavo Heikkinen, Helsinki Helsingin vaalipiiri Vanhempi ammattimies, eläkeläinen

Terveysturvallisuuden yksityistäminen lopetetta- va. Perustulo 900 euroon verottomana. Glo- baalitalous velkaannuttaa. Suomi irti EU:n vel- kavankeudesta. Ei NATO:lle. Suomen sotilaat kotiutettava Afganistanista. Investoinnit ko- timaahan, ei kansainvälisille keinottelijoille.

Janne Rahikainen, Helsinki Helsingin vaalipiiri Rakennusmies

Maamme ja koko ihmiskunnan tulevaan kehitykseen vaikuttavista asioista tärkeimmät tulevat olemaan se, miten voim- me muuttaa talouden palvelemaan yh- teiskuntaa, sekä kuinka saamme luon- nonvarojen käytön kestäväälle pohjalle.

Heikki Typpö, Vantaa Uudenmaan vaalipiiri Maalari, Opettaja, Eläkeläinen

Torpparin pojan poika, Kansandemokraatti vuodesta 1962. Nyt STP:n ja Vasemmistoliiton jäsen. Harrastukset: musiikki ja politiikka se- kä bloggaus. Vaalilauseeni: Vasemmiston voi- mat yhteen romahtavan kapitalismin oloissa!

Jaakko (Jaska) Muilu, Vihti Uudenmaan vaalipiiri Pääluottamusmies, Insinööri

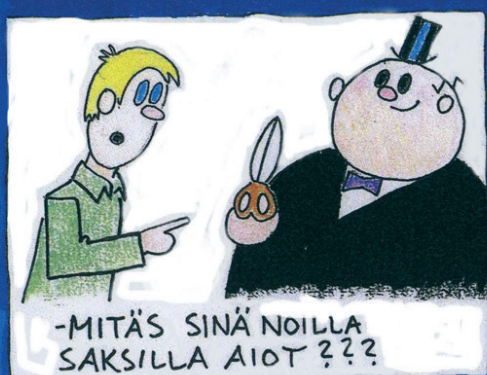
Vanhanen kasvatti tuloeroja ja Kiviniemi jat- kaa. Tasavero syö köyhän ostovoimaa. Vero- tus suunnattava tuloeroja tasaaviin toiminta- malleihin ja lopetettava päätön yksityistämi- nen. Uusliberalismille pantava stoppi. On hy- vinvointivaltion pelastamisen aika!

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 2/11, huhtikuu 2011, 10. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

EI LEIKATA !!

STP:n ehdokkaat: Sivu 9
STP:n ohjelma: Sivut 10-12

Vaalien keskeisiksi kysymyksiksi nousevat Euron ja EU:n kriisirahastojen tukeminen riskisijoittajien pelastamiseksi, kansaan kohdistuva leikkauspolitiikka, ydinvoima sekä ulkopoliittikka. Kaikki nämä tuovat mukanaan perusturvaan ja toimeentuloon kohdistuvaa painetta. Köyhä pannaan maksamaan. STP:n vaatimus on: Poliitiikan suuntaa on muutettava, tarvitaan sosiaalinen uusjako. Taustalla puuhataan Suomen osallistumista kansainvälisiin sotaretkiin. STP vaatii "Irti Natosta ja sotaseikkailuista"

Naiset vaativat korjauksia sosiaaliturvaan

Jälleen 8.3.vietettiin Kansainvälistä Naistenpäivää. Helsingissä pidetyssä juhlatilaisuudessa puhuivat useat STP:n naisehdokkaat. Puheissa nousivat voimakkaasti esiin sosiaalipuolen asioihin liittyvät esitykset ja tavoitteet. Myös perusturvaan liittyvät kysymykset olivat puheissa, ja kirjoituksissa keskeisiä aiheita.

Sivut 6, 13, 19 ja 20

Tehdäänkö ydinvoimasta myös vaalikysymys ?

Emme toivoneet Japanin katastrofia, josta ydinvoiman vastustajat varoittivat. Kyse on kapitalistien ahneudesta, joka ei ota huomioon riskejä. Suurin osa kansasta vastustaa nyt ydinvoimaa ja vaatii järkevää energiapolitiikkaa. STP vaatii perumaan lisäydinvoiman rakentamisen ja suuntautumaan ydinvoiman alasajoon.

Sivu 5

Vaalit

Eduskuntavaalit

17.4.

Ennakkoäänestys
6.-12.4.

Muista äänestää!

TEAM

Teollisuusalojen ammattiliitto ry

www.teamliitto.fi

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki huhtikuu 2011

RADIKAALI SUUNNANMUUTOS POLITIIKKAAN!

Pääomapiirin ja oikeiston hyökkäys kansanvaltaa, julkisia hyvinvointipalveluita ja työväen oikeuksia vastaan on jatkunut kiivaana jo viimeiset parikymmentä vuotta. Nykyistä oikeiston ylivallan aikakautta edelsi itsenäisyytemme historian kansanvaltaisin jakso, joka alkoi Suomen kärsittyä tappion sodassa 1944 Neuvostoliitolle, ja jatkui aina 1980-luvulle saakka. Tämä ajanjakso ei olisi ollut mahdollinen ilman Neuvostoliiton ja sosialistisen leirin olemassaoloa ja niiden luomaa painetta kansanvaltaisiin uudistuksiin kapitalistisissa maissa.

Pääkirjoitus:

Tommi Lievemaa

STP:n ja SAFKA:n ehdo-

kas Uudellamaalla, 188

Pääomapiirit ja oikeisto eivät ole koskaan antaneet anteeksi sitä, että ne joutuivat tuolloin taipumaan moniin myönnetyksiin kansan enemmistön hyväksi. Tätä "toisen tasavallan" aikaa kuvaillaankin tämän päivän Suomessa Kekkosen diktatuuriksi sekä suomettuneisuuden ja pysähtyneisyyden ajaksi. Kansan enemmistön edun mukaiseen politiikkaan pyrkivät leimataan valtajulkisuudessa joko populistiseksi tai epärealistiseksi taivaanrannanmaalareiksi.

Hitlerin Saksan rinnalla Neuvostoliiton ja sosialismin hävittämiseen pyrkinyt poliittinen ja taloudellinen eliittimme katkeroitui syvästi, kun se joutui sotien jälkeen todistamaan uusia tuulia politiikassa: ystävyyden ja yhteistyön aikakauden syntyä Suomen ja Neuvostoliiton välillä, vasemiston huikeaa etenemistä vaaleissa sekä lukuisia kansanvaltaisia uudistuksia eduskunnan toimesta. Kannattaa muuten huomata, kuinka eduskunnalla oli tuolloin "Kekkosen diktatuurin" aikana vielä melkoisesti todellista valtaa. Toisin on tänä päivänä, kun valta on siirtynyt parille hallituksen superministerille ja näiden ministeriöiden supervirkamiehille.

Pekka Tiainen muistutti Stp:n vaaliohjelman julkistamistilaisuudessa siitä, kuinka oikeiston jääräpäinen kansanvaltaisten uudistusten torjuminen ajoi maamme vuoden 1918 sisällissotaan. Yleinen ja yhtäläinen ääniöikeus, 8 tunnin työpäivä ja monet muut uudistukset toteutuivatkin vasta sisällissodan jälkeen.

Voimistunut militarismi ja Nato

Pääomapiirien ja oikeiston yliote näkyy selvästi myös maamme ulkopoliitikassa. Militarismi on voimistunut kokoomuksen otettua haltuunsa ulkopoliitiikan avainpaikkoja. On lähdetty mukaan Afganistanin sotaan vain, jotta miellytettäisiin Yhdysvaltoja. On tehty Nato-yhteensopivia ja kalliita asehankintoja ja uusia on suunnitteilla, vaikka samaan aikaan puhutaan talouden kestävyysvajeesta ja menoleikkauksista. Kokoomus ajaa avoimesti maamme Nato-jäsenyyttä, vaikka Venäjä on selkeästi ilmaissut, että se kokee moiset suunnitelmat suorana uhkana itseään kohtaan. Tuoreessa muistissa on myös puolustusministeri Jyri Häkämiehen Washingtonissa esittämä pöyristyttävä lausunto Suomen kolmesta suurimmasta turvallisuushaasteesta: "Venäjä, Venäjä, Venäjä".

Tulevissa eduskuntavaaleissa on siis kyse suurista asioista. On kyse siitä, jatkuuko nykyinen eriarvoistava, oikeistolainen ja uusliberalistinen politiikka myös seuraavat neljä vuotta. On kyse siitä, ajaako oikeisto Suomea yhä syvemmälle imperialismin sotapolitiikan suohon Afganistanissa ja muualla. On kyse siitä, ujuttaako oikeisto meidät rikollisen sotaliiton Naton jäseneksi ensi vaalikaudella.

Laitavasemmiston on toimittava entistä enemmän yhteistyössä radikaalin suunnanmuutoksen aikaansaamiseksi politiikassa. Tarvitaan varallisuuden uusjakoa työläisten, vähävaraisten, eläkeläisten, opiskelijoiden ja muiden heikommassa asemassa olevien hyväksi. Tarvitaan oikeudenmukaista verouudistusta. Tarvitaan ekologista rakennemuutosta, jotta maapallomme säilyisi elinkelpoisena myös tuleville sukupolville. On siirryttävä asteittain päästöttömiin, uusiutuviin energialähteisiin. On palattava rauhanpolitiikkaan, Paasikiven ja Kekkosen opetusten mukaiselle ulkopoliittiselle linjalle, puolueettomuuteen. On pidettävä sosialismin näköala kirkaana mielessä myös päivänpoliittisissa kamppailuissa.

Tilaan

K

ansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite ja paikka

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani.gmail.com

Suomen valtiolle kuuluvaa rahaa veroparatiiseissa miljardeja

Timo Koivisto on STP:n ehdokas Helsingissä, 250

Rahojen piilottelu halutaan edelleen maksattaa köyhillä veronmaksajilla Suomesa. Miljonäärit ja monikansalliset yritykset ovat 20 vuoden aikana siirtäneet kiihtyvällä tahdilla tulojaan säätelyn ja verottajan ulottumattomiin korkeiden pankkisalaisuuslakien suojiin, samoihin keitaisiin, joita myös kansainvälinen rikollisuus käyttää rahanpesuun.

Suomi on toistaiseksi ollut osa ongelmaa, ei sen ratkaisua. Tax Justice Network -järjestö on arvioinut, että yksin maailman rikkaimmat ihmiset ovat sijoittaneet veroparatiiseihin 11,5 tuhannen miljardin (biljoonan) dollarin edestä omaisuutta. Mukaan on laskettu ihmiset, joilla on yli miljoona dollaria helposti käteiseksi muutettavaa varallisuutta. Tästä summasta aiheutuvat veromenetykset nousisivat OECD-maiden keskimääräisellä veroasteella 255 miljardiin dollariin.

Vuoden 2008 finanssikriisi sai monet valtionpäämiehet kiinnittämään huomiota riskeihin, joita salaisuuslakien taakse tehtävät sijoitukset aiheuttavat. Salaisuuslait luvattiin purkaa, mutta käytännössä veroparatiisien kautta kanavoitavat rahavirrat ovat esimerkiksi Global Financial Integrity -tutkimuslaitoksen mukaan olleet kasvussa.

Finanssikriisin kestävä ratkaisu ja julkistalouden vakaus edellyttävät veroparatiisiongelmaan puuttumista.

Tiedot suomalaisten veroparatiisitalletuksista ovat tutkimuksen vähäisyyden vuoksi hajanaisia. In-

vestointipankki Merrill Lynch on arvioinut, että kaikissa yli miljoonan dollarin sijoituspääomissa veroparatiisitalletusten osuus on noin 30 prosenttia.

Tilastokeskus arvioi suomalaisten sijoituspääomaksi noin 170 miljardia euroa, josta rikkain prosentti omistaa kymmenesosan. Heillä voidaan olettaa olevan vähintään miljoonan dollarin (740000 euron) verran sijoituspääomaa. Jos tästä siis 30 prosenttia olisi veroparatiiseissa, summaksi tulisi 5,1 miljardia euroa -yli kymmenen kertaa niin paljon kuin aikaisemmin on arvioitu.

Suomalaispankeista Nordealla on laajat veroparatiisiverkostot muun muassa Jerseyssä, pankkisalaisuuden voimin toimivassa Luxemburgin finanssikeskuksessa sekä yhteistyökumppaneidensa kautta myös Liechtensteinissa.

Muut EU-maat painostavat Irlantia nostamaan alhaista yritysverokantaansa, joka on osaltaan auttanut muun muassa Googlea välttämään veroja miljardien eurojen arvosta.

Bloomberg Businessweek laski lokakuussa, että hakukoneyhtiö Google maksaa Yhdysvaltain ulkopuolella tekemästään tuloksesta veroa 2,4 prosenttia. Tähän yhtiö pystyy monimutkaisella järjestelyllä, jossa mainostulot ohjataan Irlannin ja Hollannin kautta veroparatiisiin, Bermudalle.

Menettely on laillinen ja sitä käyttävät myös muut teknologiayhtiöt, mutta Google on poikkeuksellisen taitava veropakolainen.

Matalan yritysverotuksen Irlanti on tärkeä lenkki verokikkailussa, mutta sekin saa vain ohuen verotulosiivun Googlen tuloista.

Kauppalehti arvioi viime vuonna, että hakukoneyhtiö jättää Suomessakin raportoimatta kymmenien miljoonien eurojen tulot, ohjaa tulot Irlantiin ja säästää näin veroissa miljoonia euroja.

Maailmassa on noin 70 veroparatiisia.

Veroparatiiseista hyötyvät erityisesti monikansalliset yritykset, rikkaat yksityishenkilöt, sekä kansainvälinen rikollisuus. Monikansalliset yritykset hyödyntävät veroparatiiseja ohjaamalla muissa maissa syntyneitä

voittoja veroparatiisitytäryhtiöihin. Näin voittoja voidaan kartuttaa verottomasti. Muuta merkittävää taloudellista perustetta kuin verojen välttäminen tähän toimintaan ei yleensä ole.

Yksityishenkilökin sijoittavatrahojaan veroparatiisitalleille vakuuksiin. Veroparatiisijoituksesta saatava tuotto on esimerkiksi Suomen lakien mukaan verotettavaa tuloa, mutta usein verojen maksu jää sijoittajan oman omantunnon varaan. Tämä on seurausta veroparatiisien korkeasta pankkisalaisuudesta. Korkeasta pankkisalaisuudesta hyötyy myös kansainvälinen rikollisuus, joka voi sen avulla häivyttää rikollisten rahojensa alkuperän.

Veroparatiiseihin puuttuminen edellyttää kansainvälisen yhteistyön tehostamista. Lisäksi valtioiden tulisi pidättäytyä tarjoamasta välineitä, jotka helpottavat veroparatiisijoittamista. Esimerkiksi Suomen pörssissä on mahdollista sijoittaa osakkeisiin tekaistun henkilöllisyyden turvin. Ongelma olisi mahdollista korjata lakimuutoksella, mutta tätä ei ole tehty.

Kun pääomien liikkeet 1980-luvulla vapautettiin, lähti myös veroparatiisitalous voimakkaaseen kasvuun. Pääomia virtasi niihin yrityksistä ja sijoittajilta, joilla ei ollut niihin mitään todellista sidettä.

Veroparatiisien määrä kasvoi samalla kun niiden käyttö helpottui. 1990-luvun puolivälissä Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF) arvioi, että yli puolet maailman valuuttavirroista kulkee veroparatiisien kautta. Muiden maiden veronmenetykset nousevat päästä huimaaviksi.

Tähän artikkeliin on koottu vain pieni pintaraapaisu veroparatiisin ongelman laajuudesta. Ongelma on mahdollista korjata ja ratkaista kansainvälisellä finanssiarkkitehtuurilla eli yhteisillä pelisäännöillä maailmantaloudessa sekä verotuksessa kaikissa kansallisvaltioissa. Esimerkiksi Euroopan vakausrahastonkaltaisen uuden rahaston, veroparatiisien poistorahaston varoilla voitaisiin ostaa veroparatiisipankkien osakkeita niin paljon, että voisimme vaatia pankin hallituspaikkaa ja muuttaa veroparatiisipankkien toiminta pankkien sisältä käsin vaikuttamalla omistajina.

Timo Koivisto

Vaalijulisteet valmistuvat talkootyönä

Tässä vaalijulisteiden liimaustalkootyöt käynnissä. Talkootöissä STP:n eduskuntavaaliehdokkaat vasemmalta lukien: Paavo Heikkinen, Helsingin vaalipiiri, 249; Esko Auervuolle, Kymen vaalipiiri, 5 ja Heikki Typpö, Uudenmaan vaalipiiri, 191

Suomen Työväenpuolue

STP on pieni ja köyhä puolue.

Keskeinen tavoitteemme on yhteiskuntapolitiikan muuttaminen oikeudenmukaiseksi koko työkansalle (käytämme myös termiä "sosiaalinen ja vihreä uusjako"). Siksi meillä ei ole "suurlahjoittajia". Teemme kaiken itse niissä rajoissa kuin voimavaramme riittävät. Mutta pienikin työ vaatii myös vähän rahaa. Siksi pyydämme kannattajiamme tukemaan vaalityötämme. Laittakaa tukieurot STP:n tilille ja kirjoittakaa tiedonantoon oma nimenne ja merkintä "Vaalituki". STP:n tilin numero: Sampo 800017-70626472.

Työväen yhteistyön rakentaminen on avainkysymys

Pekka Tiainen STP:n ehdokas helsingin vaalipiirissä, 262

Tulosten saaminen Suomen kansan kannalta elintärkeissä asioissa edellyttää ratkaisua, miten työkansan yhteistyö on järjestettävä. Vuonna 1983 hajonneen Suomen Kansan Demokraattisen Liiton (SKDL) ajatusten perillisiä ovat Suomen Työväenpuolue, Skp, Ktp ja Vasemmistoliitto ja monet siirtyivät vihreisiin ja osa sosiaalidemokraatteihin, osa myös keskustaan, osa Rkp:hen ja jopa kokoomukseen. Perussuomalaisen äänestäjät ovat suuressa määrin ihmisiä, jotka toisenlaisessa tilanteessa olisivat olleet SKDL:n kannattajia. Vastaavasti nuoret ovat hakeutuneet aiemmin paljolti vihreisiin ja monet kuka mihinkin. Monet valitsivat keskiryhmät tai sosiaalidemokraatit eivätkä SKDL:oa.

Ktp:n ja Skp:n vaikeus on, että kommunistit vaaliliiton nimesä johtaa siihen, että kannatus ei nouse merkittävästi, vaikka työ olisi kuinka hyvää. Kommunistit ovat tärkeä yhteiskunnan muutosvoima ja kannattajat rehellisiä suomalaisia. Toimiminen laajemmassa yhteistyöjärjestössä tuo kuitenkin vaikutusta aivan toisella tapaa kuin toimiminen erillään. Tämä ei onnistu siten, että on esimerkiksi Skp ja Asukaslista Helsingin valtuustoryhmän ja vaaliliiton nimenä, koska on-

gelma on, että nimessä on Skp, joka rajaa kannatuksen laajentamista. **Demokraattinen Vaihtoehto oli 1980-luvulla** yritys ratkaista tämä kysymys. Vasemmistoliitto on eräs ratkaisuyritys ja siinä ja sen tavoitteissa on tietenkin paljon hyvää. Moni on halunnut vaikuttaa ympäristöasioihin ja on valinnut vihreät ja on sosiaalidemokraatit valinneita.

Suomen Kansan Demokraattisen Liiton yhteistyöperiaate 2000-luvulle

Suomen Työväenpuolue, Stp, on yritys ratkaista yhteistyön rakentaminen. Se on rakennettu ajatukselle, jonka pohjalta olisi mahdollista saada eri suuntauksat toimimaan yhdessä yhteisten tavoitteiden puolesta ja vaaliyhteistyöjärjestönä. Stp on 2000-luvun ja tulevaisuuden SKDL. SKDL:n yhteistyörakenne on pohjana, ja jäseniä voivat olla henkilöt ja järjestöt, myös puolueet. Järjestöillä on kuitenkin tasavertainen asema henkilöjäsenten kanssa, ettei käy niin kuin SKDL:ssa, että jäsenmäärältään suuret järjestöt saavat vallan.

Toinen tärkeä asia on, että ei tehdä enemmistöpäätöksiä SKDL:n tapaan, koska niistä seuraa jakaantuneisuus, joka voi johtaa hajoamiseen kuten kävi SKDL:ssa. Toiminta rakentuu yhteisesti hyväksyttyjen tavoitteiden pohjalle. Niissä asioissa, missä on eroja, erilaista näkemystä edustavilla on täysi oikeus edistää omia näkemyksiään ja tavoitteitaan. Tavoitteena ei ole ajattelun yhdenmukaisuus, vaan ajatuksena on löytää asiat, joiden puolesta yhdessä voidaan toimia. Syrjintä, kohdistuipa se ominaisuuteen tai ihmisryhmään, ei kuulu työväenpuolueeseen ja on vastoin yhteistyön perusajatuksa. Vasemmistoliiton vaikeus on, että sitä ei ole rakennettu ylläkuvatulle yhteistyöjärjestö-ajatukselle ja mukana kan-

saa laajasti ja vasemmistolaisuus siinä mukana, kuten alkuperäisessä SKDL:n ajatuksessa.

Suomen Kansan Demokraattisen Liiton perustajat aikoinaan ymmärsivät, miten yhteistyö tulee rakentaa. Se hajosi sitten enemmistö-vähemmistö-jaon takia.

Suomen Työväenpuolueen nimellä kunniakas tausta

Suomen Työväenpuolue perustettiin ensimmäisen kerran heinäkuussa 1899 sen jälkeen, kun Venäjän tsaari oli antanut helmikuussa sortomanifestinsa. Siinä kumottiin Suomen autonomia, joka teki Suomesta kansakunnan kansakuntien joukossa kuten autonomian hyväksynyt Aleksanteri I lausui Porvoon valtiopäivillä 90 vuotta aikaisemmin Suomen sodan jälkeen. STP oli Suomen ensimmäinen työväenpuolue ja se kasvoi sitten työväenliikettä ja Suomen kansaa laajasti kokoavaksi liikkeeksi. Sillä oli parhaimmillaan enemmistö kansanedustajia. Nimi oli muutettu. Se sitten hajosi kansalaissodan seurauksena.

Suomen ensimmäisen työväenpuolueen, vuonna 1899 perustetun Suomen Työväenpuolueen ohjelma hyväksyttiin perustavassa kokouksessa Turussa 17-20.7.1899. Ohjelman mukaan ”Suomen työväenpuolue, joka perustuu yleisen työväenliikkeen periaatteisiin yhteiskuntakehityksen suhteen, pyrkii kaikissa suhteissa Suomen työväen taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen vapauttamiseen. Huomauttaen, että perusedellytyksinä siihen on Suomen kansallisen itsenäisyyden säilyttäminen ja suojeleminen, on puolue lähimpäin pyrintöjensä päämääräksi hyväksynyt ohjelman, jossa nykypäivän kannalta keskeisiä kohtia olivat:

-Yleinen, yhtäläinen ja välitön vaali- ja äänioikeus kaikille 21 vuoden ikäisille Suomen kansalaisille

sukupuoleen katsomatta kaikissa vaaleissa ja äänestyksissä sekä suhteellinen vaalijärjestelmä.

-Lainsäädäntö- ja itseverottomisoikeus kansalle eduskunnan kautta.

-Täydellinen yhdistymis-, koontumis-, lausunto- ja painovapaus.

-Työaika saatava 8 tuntiseksi. -Maksuton opetus kaikissa oppilaitoksissa. Kansakoulu järjestettävä kaikkien ylempäin oppilaitosten pohjakouluksi

-Sotilastaakka suuresti vähennettävä ja rauhanaatetta kehitettävä ja käytännössä toteutettava.

-Naisen ja miehen täydellinen yhdenvertaisuus.

-Työväensuojelulainsäädäntöä kehitettävä.

-Astettain nouseva tulo- ja perintövero. Kaikkien välillisten verojen poistaminen.

-Maksuton oikeudenkäynti ja maksuton lääkäriin apu.

-Irtaimen väestön, maanvuokraajain ja pikkutilallisten asemaa parannettava.

Ohjelma on useilta keskeistä osiltaan toteutettu, vaikkei kaikessa. Tulokset osoittavat yhteistyön voiman. Oma näkemykseni on, että mikäli keskeiset uudistukset kuten kahdeksan tunnin työaikalaki, työväen olojen parantaminen ja torpparien vapautus olisi toteutettu, kansalaissota olisi vältetty, mutta yläluokan edut estivät uudistukset. Vaitän, että silloin olisi ollut mahdollisuus välttää Suomen joutuminen toiseen maailmansotaan, koska ulkopoliitiikan kulmakivenä olisi paremmin ollut, ettei Saksa voi käyttää Suomea suunnitelmiinsa. Virhe tapahtui siinä, että työväenliike ja alkioalaiset eivät saaneet ennen vuotta 1918 rakennetuksi riittävää uudistusten toteuttamisen edellyttämää yhteistyötä. Tämä on tärkeä johtopäätös 2000-luvulla. Sotien ja väkivaltaisten konfliktit-

en taustalla olevien sosiaalisten ja yhteiskunnallisten ongelmien ratkaiseminen ja voimavarojen käyttö siihen on avainkysymys tavoitellamme maailmaan sitä, ettei sotia enää olisi.

Vuoden 1923 alkuvuodesta Suomen Sosialistinen työväenpuolue muutti nimensä Suomen Työväenpuolueeksi. Elokuussa 1923 sen kaikki kansanedustajat ja keskeiset toimihenkilöt kuitenkin pidätettiin ja toiminta kiellettiin. Lakkauttamisen jälkeen kannattajat osallistuvat vaaleihin Sosialistisen työväen ja pienviljelijöiden vaalijärjestön kautta. Se toimi paikallisyhdistysten ja komiteoiden kautta, jolloin viranomaisten oli toimintaan hankalampi puuttua.

Sotien jälkeen muodostettu Suomen Kansan Demokraattinen Liitto, SKDL, oli sen perillinen kuitenkin niin, että pohja paljon laajeni. SKDL:n kohtaloksi tuli hajoaminen 1980-luvun alussa. Kahtiajako enemmistöön ja vähemmistöön kulutti sen, kun toimintaa ei kyetty järjestämään yhteisten tavoitteiden pohjalta erilaisuus monissa asioissa hyväksyen.

Suomen Työväenpuolue SKDL:n työn jatkajaksi yhteistyötä kehittämällä

Suomen Työväenpuolue tuli uudeleen yhdistysrekisteriin elokuussa 2003. Siinä ei ollut kahden sanan eroa Sosialistiseen Työväenpuolueeseen, joka jatkoi Työväen ja pienviljelijäin liiton eli TPSSL:n perinnettä, mutta sosialistit hyväksyivät puoleltaan Suomen Työväenpuolueen perustamisen arvostaen ajatusta ja se rekisteröitiin. Ajatus lähti alusta alkaen kansaa yhdistävästä ajatuksesta, joka SKDL:llä oli ollut, mutta rakentamalla tämä yhteistyöajatuksen kunnioittamiselle.

Jatkuu sivulla 4

Mielikuvien vangit

Joku todellinen nero on sanonut, että tiedä enemmän luulet vähemmän. Nykymaailma on kummallinen, kun se on edelleenkin pystyssä, vaikka koko homma nojaa pelkkiin mielikuviin. Yleensä ne syntyvät syltystehtaalla, jossa suurpääoman palkkaamat markkinamiehet hautovat suuria ajatuksia. Valmiina ne lykätään valtamediaan, joka levittää ne totuutena kaikelle kansalle - sinulle ja minulle.

Kokoomus ja muut porvari- puolueet ovat kinkkisessä raossa. EU on tekemässä niille karhun palvelusta. Näin vaalien alla siitä pitäisi olla ainakin jollain tavoin mallikas mielikuva. EU on suuren rahan projektina todella syvällä. Kaikki, ihan kaikki, on menossa penkin alle.

EU on valtava aparaatti. Sen piirissä elää varsin sekalaista seurakuntaa, yli puolimiljardia ihmistä. Siksi sillä on melkoinen osuus maailman rahamarkkinoista. Niiden arvo IMF:n mukaan oli 2009 yhteensä 747 967 miljardia dollaria, 1291 prosenttia maailman bkt:stä. Kuinka suuri osa tästä on EU:n ja kuinka suuri osa pelkkää keinottelulla syntynyttä ilmakuplaa, sitä ei tie-

dä kukaan.

Nyt kuitenkin yritetään luoda mielikuva, että veronmaksajien 440 miljardin euron muka tilapäisellä vakuusrahastolla EU selviää ainakin varsinaiseen vakuusrahastoon saakka. Tässä on asian ydin. EU ja euro ovat pankkien keinottelun ja virtuaalitalouden vuoksi niin hataralla pohjalla, että pankkien keinoteltutappioiden – ehkä tuhansien miljardien? – korvaamiseen suurpääomalle tarvitaan (riippumatta pankkien mahdollisesta mukaan-tulosta vakuusrahastoon) jatkuvasti iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen, veronmaksajien vakuuksia, uhrautumista ja verorahoja.

Tätä raakaa suurpääoman peiliä yritetään Kokoomuksen johdolla salata luomalla mielikuva vastuullisesta, työpaikkoja ja vaurautta luovasta politiikasta. Se on suorastaan sietämätöntä pötyä – meitä pidetään väärän mielikuvan vankina!

o o o

Mielikuvat länsimaisesta vapaudesta ja demokratiasta ovat harhaisia, valheellisia mielikuvia. Niitä saa vain suurella rahalla. Meille itse kunkin takaraivoon on taottu mielikuva hyvinvointivalttiosta. Se ei ole enää pitkään aikaan ollut lähelläkään totuutta. Suurpääoman vaatimuksesta sen alkiotkin on tuhottu ja tuho jatkuu. Mutta edelleen mei-

tä pidetään hyvinvointivaltion mielikuvan vankina.

EU:n ennakkoehtojen vuoksi hyväksytyn vapaakaupan seurauksena yli puolet työvoimasta tekee pienipalkkaisia pätkätoita 900 tuntia vuodessa. 850 tuntia ollaan ilman työtä ja palkkaa. Samassa olemattomien tulojen syöverissä ovat myös eläkeläiset. Mitättömät tulot merkitsevät niukkuutta ja vaativat jatkuvia kieltäytymisiä normaalin elämän tarpeista.

Suorastaan rivolla jallituksella meidän jokaisen päähän on istutettu mielikuva, että väestö ikäännyy vauhdilla. Valhe! Sodanjälkeen maastamuutto on ollut hurjaa – 824 108 henkeä. Se vastaa 10–14 vuoden syntyvyyyttä. Lisäksi kauden1946–60 syntyvyys 1,4 miljoonaa romahti kaudella 1991–05 vaatimattomaan 0,9 miljoonaan. Siitä huolimatta meille syötetään mielikuva, että 2060 yli 65 vuotiaita on 80 prosenttia nykyistä enemmän. Yhtälö on mahdoton, mutta kaiken maailman tietäjien ja median voimalla se on tehty yleiseksi mielikuvaksi. Se on synnyttänyt vaatimukset työuran ja eläkeiän pidentämiseksi sekä eläkkeiden leikkaukseksi.

Ja edelleen. Vanhana virtenä yritetään edelleen takoa päähäm-

me, että veronalennukset tuovat työtä ja hyvinvointia. Ja paskat! Totuus on täysin päinvastainen. Työllisyys on syntynyt ja syntyy kokonaan muista asioista ja verovarjoilla sitä on vielä tuettu, kun niillä on rakennettu kaikki tiet, julkiset talot ja tavarat ja laitokset. Niin veroilla tehdään vastakin.

Kokemuksesta tiedetään, että veroilla ja työllisyydellä ei ole mitään tekemistä toistensa kanssa. 90-luvulla yritys- ja pääomatulojen veroja alennettiin hurjat 50 prosenttia. Lisäksi osinko- ja myöhemmin omaisuusvero ja työnantajien kela-maksut poistettiin kokonaan. Siitä huolimatta työttömyys rehoittaa. Vuonna 2009 työttunteja tehtiin yli kymmenen prosenttia vähemmän kuin kaksi vuosikymmenen aiemmin ja kokonaistyöttömyys pyöräi 480 000 työvuoden, 17 prosentin seutuvilla.

Eduskuntapuolueitten EU:n määräyksiin sidottu politiikka ei lupaa parempaa. Päinvastoin! Kokoomuksen johdolla hyvinvointivaltion alkiotkin muutetaan hyvinvointiyhteiskunnaksi. Kataisen johdolla Kokoomus elää toivossa, että kansa on niin typerää, ettei se näe hyvinvointiyhteiskunnan jujuna sitä, että jokainen on oman onnensa seppä. Sitä, että se siirtää hyvinvoinnin ”ihmisen omalle välittämislle ja vas-

tuunkantamiselle”.

Kokoomus elää uskossa ja toivossa, että ihmiset ovat lujasti pelkkien valheellisten mielipiteiden vankina. Kokoomus korostaa myös hallituskumppaniensa puolesta, että se kantaa vastuun. Nyt tulevilla vaaleissa heidät on pantava vastuuseen työttömyydestä, tuloeroista ja pahoinvoinnin lisääntymisestä. Heille on näytettävä ovea ja pudotettava kansakunnan kaapinpäältä.

o o o

Vaaleissa puolueet kehittävät kaikille sopivia vaalilupauksia. Mutta ne ovat suurella rahalla kehitettyjä pelkkiä syöttöjä pahaa aavistamattomille äänestäjille. Heti vaalien jälkeen annetut lupaukset katoavat, häipyvät taivaan tuuliin.

Nyt tulevilla ja niitä seuraavissa eduskuntavaaleissa meidän on vapauduttava väärin mielikuvien vankeudesta. Meidän on valittava ehdokkaita, joilla ei oma eikä edes puolueen etu ole ensisijainen. Uuteen ja sitäkin seuraaviin eduskuntiin on valittava ihmisiä, jotka eivät ratsasta yleisen mielikuvan aasila vaan tietävät, että koulutuksesta ja ammatista riippumatta palkkatyöläisten edut ovat nyt ja aina ensisijaisia.

Kai Kontturi

Perusturvaksi: 1200 euroa kuukaudessa

Esko Luukkonen, STP:n ehdokas Varsinais-Suomen vaalipiirissä, 164

Olemme nähneet ja kuulleet, että nykyiset eduskunta- sekä hallituspuolueet lupasivat monta parannusta pieni- ja keskituloiselle kansanosalle viime vaaleissa. Köyhät ja keskituloiset ovat nähneet sekä kokeneet, että teot ja lupaukset ovat edelleen risiriidassa keskenään. Lupaukset eivät ole johtaneet tekoihin.

Tällä vaalikaudella nyt on jo selvää, että köyhempi kansanosa ei ole saanut mitään parannusta elämäänsä. Nykyinen hallitus pääministeri Kiviniemen ja valtiovarainministeri Kataisen johdolla tuo esille, että siihen ja siihen on annettu näin paljon lisää. Totuutta on katsottava oikein. Totuutta ei voida katsoa niin kuin monet aikaisemmat ja nykyinen hallitus sitä katsoo. Heidän toimillaan on todellisuudessa käynyt niin, että rikkaat ovat entisestään rikastuneet ja köyhät ovat köyhtyneet. Nykyisen hallituksen toiminta on johtanut siihen, että kaikkia hintoja on

korotettu ja palveluja heikennetty. Työttömyys on kroonista. Työttömyys käy miljoonissa vuosittain, kun huomioidaan piilotyötömät ja pätkätyöläiset. Turhaa on sanoa työttömyyden vähentyneen, kun tilastoihin sisällytetään pätkätyö työttömyyslukuja vähentävänä tekijänä. Se pitäisi lisätä, jotta päästäisiin todelliseen työttömyyslukuun. Pätkätyöstä ei kartu edes eläke-etuja. Pätkätyö nykyisellään olisi lopetettava ja tehtävä niistä vakinaisia työpaikkoja. Pätkätyöläinen saa käteen alle tuhat euroa, jolla pitäisi elää. Se on täysin mahdotonta. Kun hän maksaa vuokran, niin rahaa jää tuskin ruokaan ja muihin kuluihin sekä laskuihin.

Kelan peruspäivärahaan oikeutetulle jää käteen 411,76 euroa/kk. Viime vuonna Kelan peruspäivä-rahaan oikeutettu sai käteen 410,08 euroa, joten tänä vuonna niille tuli korotusta 1,68 euroa/kk. Suomessa elää Euroopan köyhyysrajan alapuolella 700 000 ihmistä, joista Kelan peruspäivärahaa saa-

via työttömiä on 120 000. Lisäksi on opiskelijoita ja suuri joukko eläkeläisiä, jotka elävät köyhyysrajan alapuolella. Siksi jokaisen kansalaisen perusturvan kuuluisi olla 1 200 euroa/kk käteen. Tavalliset ihmiset ymmärtävät, että ihmisten tulisi saada työtä tullakseen toimeen. Heidän tulisi saada työstään kunnan palkka, jolla he pystyisivät maksamaan asunto-, ruoka-, ja vaatemenonsa sekä laskunsa. Poliitiikan suunta on muutettava päinvastaiseksi kuin se nykyisin on. Valtion ja kuntien töitä ei pidä yksityistää eikä myydä ulkomaille. Suomen ei pidä rahoittaa muita maita.

Ei NATOON ja irti EU:sta! Äänestä muutoksen puolesta. Jokaisen tulee lähteä äänestämään. Ilman äänestämistä ei saada muutosta. Äänestämällä Suomen Työväenpuoluetta STP:ta äänestät muutoksen puolesta. Esko Luukkonen, Turku

Miljoonille ottajia

Yhteiskunnan pahoinvointi käännetään voittoa tuottavaksi sosiaalibisneksiksi Mediverkko on ostanut lastensuojelulaitos Varatie Oy:n koko osakekannan. Vuonna 2003 Riihimäellä toimintansa aloittanut ja vuodesta 2007 moderneissa tiloissa Janakkalan Tervakoskella toiminut Varatie on haastaviin lastensuojelutilanteisiin erikoistunut palveluntuottaja. Varatien johto ja noin 30 työntekijän henkilöstö siirtyvät yrityskaupan yhteydessä Mediverkon palvelukseen. Mediverkon tavoitteena on tarjota kunnille monipuolisia ja

laadukkaita lastensuojelupalveluita luotettavasti ja kustannustehokkaasti. ”Tulemme rakentamaan Mediverkosta johtavan lastensuojelupalveluiden yhteistyökumppanin suomalaisille kunnille”, kertoo johtaja H Pomell. Yhden syrjäytyneen nuoren kustannuksen yhteiskunnalle on laskettu olevan noin miljoona euroa. Verorahat siirtyvät yksityisille osakkeenomistajille. Mitä huonommin kansalle menee, sitä parempi on yrityksen tuotto.

KÄ/AN

Työväen yhteistyön rakentaminen on avainkysymys

Jatkoa sivulta 3

Näin haluttiin välttää tilanne, johon SKDL sitten kuitenkin ajautui. Ohjelma rakennettiin ajatellen 2000-luvun Suomea ja maailmaa. Sana työväen on nimessä, jotta tulee ymmärretyksi peruslähtökohta samalla niin, että lähtökohta on olla työtätekevien yrittäjien puolesta ettei rajaviivaa vedetä tähän väliin. Ja että nykypäivän teknologiaosaa-

jat ja korkeakoulutetut kuuluvat siihen, miten työväen ajatus ymmärretään. Vuonna 2006 Suomen työväenpuolue tuli puolurekisteriin. Tämä toteutettiin yhdistymisellä. Eko-sosiaalisesta ajatuksesta lähtenyt vuonna 1999 perustettu Vaihtoehtováki oli jo puolurekisterissä ja muutti nimensä Suomen Työväenpuolueeksi, jonka nimen aiemmin perustettu yhdistykseksi perustettu STP vapautti tähän käyttöön. Sa-

malla yhdistyi vaihtoehtováen ajatus ja työväenliikkeen juurista nouseva ajatus 2000-luvun tilanteeseen ja niin, että yhteistyön ajatus ja syrjimättömyys on kulmakivenä toiminnassa yhteisten tavoitteiden puolesta. Vuoden 2012 kunnallisvaaleihin on tärkeää saada laaja demokraattinen yhteistyö aikaan.

Helsingissä 24.3.2011 Pekka Tiainen

Oudot ajat huolestuttavat

Esa Salomaa, STP:n ehdokas Varsinais-Suomen vaalipiirissä, 165

Moni odottelee lähenevää kevättä ja sitä seuraavaa kesää ja sen ihannouksia päivien pidetessä ja talven irrottaessa otettaan vähitellen. Moni ajattelee kukkia niittyjä ja koko kukkaista maailmaa ja monenlaista satoa, jota saadaan eri kasveista. Mutta kuinka kauan saamme nauttia kaikesta tästä kauniista, sillä uusi uhka kaikelle tälle on ilmestynyt?

Pölyttäjät ja mehiläiset varsinkin ovat vähenemään päin kovaa vauhtia koko maailmasta. Euroopassa väheneminen on noin 10% vuodessa. Iso-Britanniassa on kolme mehiläislajiketta 25:stä kadonnut.Kyseessä on selvä uhka maailman elintarviketeollisuudelle, niin pienelle kuin suurelle elintarviketuottajalle, joka on riippuvainen näistä hyödyllisistä hyönteisistä.

Ruotsin maanviljelyslaitos on tehnyt raportin, jonka nimi oli Mehiläisten joukkokuolema (Massdöd av bina). Laitos arvioi, että mehiläisten tuotto maalle saattaa liikkua 300 miljoonassa kruunussa. Mehiläisasiantuntijat sanovat, että kyseessä saattaa olla summa, joka lähentelee 70 miljardia kokonaisuudessaan! Kyseessä on kuitenkin myös elävä luonto kukkineen, jota kukaan ei halua menettää. Tutkijat ovat hieman ymmällään, sillä on vaikeata osoittaa ainoata suoraa vaikuttajaa tuhoon. Ruotsissa on usein syynä ollut tavallinen virusperäinen talvikuolema,

mutta toinen syy on ollut varroapunkit, jotka helposti voivat tuhoata koko mehiläisyhteiskunnan. Todennäköisin syy on kuitenkin eri ympäristömyrkyt, jotka yhteistyössä vaikuttavat luultavasti mehiläisiin. Italialaiset tutkijat varoittavat erityisesti neonikotinoideista, joita käytetään melko runsaasti torjunta-aineissa. Ne vaikuttavat mehiläisten aivoihin siten, että ne eivät osaa kertoa tovereilleen, missä hunajakasvit sijaitsevat.

Ratkaisut ovat kovin epäselviä, koska syyt ovat mahdollisesti monet. Mehiläiskuntaa voidaan hetkellisesti lisätä eri keinoin. Punkitutkimuksiin voidaan satsata varoja ja virukselle voi löytyä ratkaisu.Tärkeätä on kuitenkin, että pyritään uusiin pyrkimyksiin ja toimintamalleihin, pois haitallisista. Yksi on tietenkin biodynaaminen viljely, joka ei milläänlailla voi olla vahingoksi miljoonia vuosia eläneille mehiläisille. EU haluaa ymmärtää ekosysteemiä ja panostaa tutkimuksiin, kunka geenimanipulointi ja ympäristämyrkyt vaikuttavat mehiläisiin! Maatiaisena voi sanoa jo, että vaikuttavathan ne!

Oli syy mikä tahansa, niin on korkea aika alkaa vaatia tadelista muutosta niin ympäristön kuin maanviljelyn parissa toimiville poliitikoille ja tutkijoille! Olemme saaneet viime vuoden aikana lukea mitä kummallisimmista eläinkuolemista. Näitä ovat Kalifornian rannikon yhden kalalajin miljoona kuolema, taivaalta putoavien lintujen joukkokuolemat USA:ssa ja Falköpingissä, Brasiliassa 100 tonnia kaloja ajautui kuolleina rantaan ja Lousianan kottaraakuolemat. Nämä tapahtumat eivät ole normaaleja tapahtumia luonnossa, vaan mahdollisten myrkyjen, asevarustelun aineiden tai geenimanipulointien satoa.

On korkea aika alkaa palata normaaliin luonnonmukaiseen viljelyyn eikä vain rahan perusteella tapahtuvaan voiton maksimointiin pyrkivään viljelyyn, mikä muuttuu uhkaksi koko ihmiskunnalle!

Esa Salomaa

Lämpenee kruuna, viilenee klaava.

Globaali-ilmasto on lämpenemässä. Samalla se tarkoittaa myös ääri-ilmiöiden, eli myrskyjen, tulvien, rankkojen lumipyryjen yms. ilmenemistodennäköisyyden kasvamista. Tämän me kaikki tiedämme, koska siitä on meille useaan otteeseen kerrottu, ”uskoi” ilmaston lämpenemiseen tai ei. Skeptikot, eli ilmastomuutosta epäilevät ei-uskovaiset, sanovat, että kyse on vihreästä salaliitosta ja/tai tilastojen väärentelystä, jonkin pienen piirin eduksi. Kyseiset skeptikot ovat tukeutuneet muun muassa seuraavanlaisiin tapauksiin tilastollisia faktoja kyseenalaistaessaan: 1990 – luvulla implementoitiin satelliittien lämpötilamittaustekniikkaa. Satelliitit kykenivät mittaamaan lämpötiloja valtavilta alueilta maapallolta tarjoten näin mittaustuloksia oikeastaan ensimmäistä kertaa tasaisesti koko maapallosta. Tulokset olivat hämmäntäviä. Vastoin maanpäällä tehtyjä mittauksia

satelliittien mittaukset indikoivat globaalin lämpötilan laskevan, jopa trendin omaisesti. Ristiriitaiset tulokset herättivät tiedemaailman mielenkiinnon ja skeptikot saivat tästä löymäaseen ”ilmastohumppuukia” vastaan. Tarkempi tarkastelu kuitenkin osoitti mittausvirheen satelliittien tuloksissa, jonka korjaaminen muutti tulokset täysin päinvastaisiksi eli lämpötilan trendi näytti olevan nouseva. Tätä mittaustulosta skeptikot käyttävät kuitenkin vieläkin aika ajoin todisteenä kulisseissa toimivalle vihreälle ilmastosalaliitolle. Mielestäni tapaus osoittaa juuri päinvastaista, koska tiedeyhteisö tarkasteli mittaustuloksia ja korjasi virheen, mikä indikoi riippumatonta ja tervettä järkeä.

Toinen vastaavanlainen tapaus liittyy ns. jääkiekkomaila – kuvaajaan. Vuonna 1998 Michael E. Mann tuotti tutkijaryhmineen jääkiekkomailan – kuvaa-jan, jossa lämpötilan keskimääräinen poikkeama kuvataan aikaja-

nalla. Jääkiekkomailan varren muodostavat vuodet 1000 – 1900, kun lavan taas muodostavat vuodet 1900 – 2000, joka siis kuvaa lämpötilan nousua verrattuna aikaisempaan. Mannin tulokset joutuivat uskomattoman kiistan kohteeksi. Muun muassa tilastollista metodologiaa kritisoitiin. Metodia viilattiin suuntaan ja toiseen, tulos ei kuitenkaan muuttunut. Mittauspisteitä lisättiin, virhettä kasvatettiin, tulos oli silti sama. Ja kuitenkin jääkiekkomaila on varsinkin maallikoiden keskuudessa julistettu virheelliseksi. Tosiasia on valitettavasti kuitenkin se, että myös muut lämpötilan muutosta aikajanelle peilaavat tutkimukset ovat täsmälleen samansuuntaisia kuin Mannin ja kumppanien tutkimus.

Kuten alussa viittasin ”uskoon”, kyse ei siis ole järjen valinnoista. Vaikka asia on epämiellettävä, mutta todennäköinen, ei siitä pääse eroon takertumalla yksittäisiin tutkimuksiin kymmenien toisten

antavan vastakkaisen tuloksen. Koska ilmastotiede on pitkälti tilastotiedettä, niin usein kuulee myös kuuluneen fraasin: vale, emävale, tilasto. Mitä tuo heitto oikeastaan sanoo on se, että koko tieteemme ja kaikki havaintomme ovat humpuukia. Otetaampa esimerkiksi vaikka se painovoimamme havainnointi pallolla. Se, että pallo on pudonnut kädestäsi lattialle joka kerta tähän asti painovoiman toimesta, kun olet päästänyt siitä irti ei tarkoita, että se tekisi huomenna niin. Olet vain tehnyt tilastollisen testin ja havainnut, että pallo tippuu kädestäsi, mutta tulevaisuudesta sen sijaan ei varmasti voi sanoa mitään. Löisitkö kuitenkaan vetoa sen puolesta, että pallo ei putoaisikaan? Aivan, tästä on kyse myös ilmaston lämpenemistä ehkäisevissä tomissa. Kyse on riskien minimoimisesta. Harva löisi vetoa ilmaston viilenemisen puolestakaan.

Mitä tulisi sitten tehdä? Mitä voi tehdä, sillä eihän MINUN

tekemisilläni ole merkitystä, kun Amerikka ja Kiina tuhoavat maailman joka tapauksessa valtavine ihmismäärineen. Sattumoisin kuitenkin myös Amerikassa ja Kiinassa pienin toimiva yksikkö on ihminen. Tämä yksittäinen toimiva yksikkö eli ihminen voi tehdä 100 % siitä, mihin hän itse voi vaikuttaa. Minä en voi vaikuttaa sinun toimintaan etkä sinä minun. Kaikki palautuu sinuun ja minuun. Samallalailla Suomen suvereeni päätösvalta vaikuttaa vain Suomeen. Näin ollen Suomen tulee hyväksyä ilmastolaki, jossa Suomi sitoutuu päästövähennyksiin. Tässä käytämme hyväksi markkinatalouden mekanismeja. Suomessa toimivat yritykset ajetaan kepillä ja porkkanalla innovimaan uusia vähäpäästöisiä tapoja tehdä asioita, joka näin toimiesaan samalla synnyttää myös kilpailuvaltin ja luo mitä todennäköisimmin työpaikkoja. Tuleen ei voi jäädä makaamaan.

Jani kuula

Energiapolitiikka Suomen eduksi, ei vaalitukea varten!

Juha Molari, STP:n ja SAFKA:n ehdokas Helsingin vaalipiirissä, 253

Suomessa maksetaan energiasta ylihintaa vaalirahoituksen ja Venäjä-vihan tähden. Kauniit kalavedet ovat muuttuneet liejuisiksi jätealtaiksi turvesoiden avulla, kun turvesoiden jätepäästöjä ei ole riittävästi valvottu. Suomalaiset kalastavat metaani- ja elohopeakaloja, koska energiatuotantoa varten on pitänyt möyhiä maata rakennettavia altaita varten.

Suomi panostaa ydinvoimaloiden rakentamiseen, koska Venäjää pelätään enemmän kuin ydinsäteilyä. Samanaikaisesti on tullut ilmi, että poliittinen eliitti on saanut vaalirahoitusta juuri ydinvoimasta hyötyä saavilta tahoilta. Suomi teki ensimmäisen virheen, kun torjui United Powerin energiakaapelin, ja toisen virheen, kun ei liittynyt Nord Streamin kaasuputken käyttöjiin. Kahden virheen jälkeen meille on tarjolla liejuiset kalavedet, elohopeakalat ja uusien ydinvoimaloiden rakentaminen!

United Power

Vuosina 2004–2007 United Power

kävi hakuprosessia Suomen valtioneuvostossa sähkökaapelin rakentamiseksi Venäjältä Suomeen. Hakemusta puolsivat monet asiantuntijat: selvitysmies Matti Purasjoen raportti sähkömarkkinoista (9.9.2006), Svenska Cellulosa Aktiebolagetin kirje (27.7.2005) ja teollisuusyhtiöiden Stora Enso, Outokumpu ja M-real yhteinen lausuma (7.3.2006). Päätös oli kaikesta huolimatta kielteinen. Tammikuussa 2007 puhelinhaastattelussa United Powerin hallituksen puheenjohtaja Andras Szep viittasi täsmälliseen ongelmaan Suomessa: ”Itsenäinen tutkimus osoitti hankkeen perustelluksi. Tietysti jotkut osapuolet voivat olla tappion kärsijöitä uuden sähkötarjonnan tähden. Heillä on yhteys poliittiseen valtaan. Suomessa vaalit lähestyvät”.

Szep ei sanonut suoraan, että kaksi suurinta energiayhtiötä antoivat vaalirahaa tai muuta vaalitukea suoraan tai välillisesti kahdelle tärkeimmistä puolueista, Keskustalle ja Kokoomukselle, jotka olivat päättämässä sähkökaapeleiden kieltämisestä ja uuden ydinvoimalan lupahakemuksista. Myös demarit saivat tukea.

Suomessa vähäteltiin United Powerin osaamista. Yhtiöhallituksen varapuheenjohtaja oli Baltenergon puheenjohtaja Ivan Kuznetsov. Mukana oli Suomesta hyviä osaajia: Jaakko Ihmuotila ja Kari Nars. United Powerin tukijoina olivat Venäjän silloinen pääministeri Fradkov, teollisuus- ja energiaministeri Hristenko, Atomienergian johtaja Rummyantsev ja Pietarin kuvernööri Matvienko.

Ydinvoimaa vaalituen avulla

Kun Suomen hallitus tyrmäsi United Powerin sähkökaapelit, Paula Lehtomäki toimi Suomen ulko-

maankauppa- ja kehitysministerinä. Kyselin maaliskuussa 2007 eduskuntavaaleihin valmistautuvalta Lehtomäeltä näkemystä Venäjä-tavoitteista ja United Powerin sähkökaapelihakemuksen hylkäämisestä. Nainen ärähti lehtijuttuani varten, että United Powerin sähkökaapelihakemuksen ”hylkääminen perustui laaja-alaiselle tarvearviolle rajan ylittävän sähköjohdon rakentamisesta sähkönsiirron turvaamiseksi”.

Greenpeace on väittänyt äskettäin ilmestyneessä selvityksessään, että ydinvoiman lisärakentamista vastustava kansanedustaja sai viime eduskuntavaaleissa yrityksiltä, etujärjestöiltä ja säätiöiltä sekä tuntemattomista lähteistä keskimäärin 13 000 euroa vaalirahaa, yhden reaktorin kannattaja 24 000 euroa ja kahden reaktorin kannattaja 30 000 euroa.

Ydinvoimalayhtiöiden vaalirahat ovat kulkeneet mm. seminaarien ja taideostosten avulla. Teollisuuden Voima käytti vuoden 2007

eduskuntavaaleissa puolueiden seminaareihin liki 10 000 euroa. Kesällä 2010 käytiin kiivasta keskustelua vaalirahatutkimuksista: Keskusta ja Kokoomus olivat ottaneet vaalirahaa Fennovoimalta ja Teollisuuden Voimalta (TVO). Valtio-omisteen Fortum kertoi, ettei osallistuisi poliittiseen toimintaan. Kuitenkin Fortumin johtoryhmän kaksi jäsentä olivat edellisten eduskuntavaalien alla puhumassa ehdokaiden vaalisesminaareissa.

Nord Stream –kaasuputki

Suomessa hallitus hyväksyi Nord Stream -ratkaisun, mutta hallituspuolueissa ja hallituksen sisällä oli arvostelijoita. Venäjää pelkäävä Suomi salli keskustelujen jälkeen kaasuputken kulkea merialueella, mutta ei uskaltanut kaa-sun käyttäjäksi. Gazpromin johtaja Aleksei Miller lausui Spiegel-lehden haastattelussa 3.9.2005, että huolestuneisuus energiariippuvuudesta on ”hölynpölyä”. ”Kaikis-

sa hankkeissa molemmat osapuolet hyötyvät”.

Maxim Medvedkov, Venäjän pääneuvottelija WTO-jäsenyyssasi-oissa, muistutti maaliskuun alussa 2011 EU:n ja Venäjän suhteiden mahdollisesti vauhdittuvan myönteisesti surullisten levottomuuksien (mm. Libya) johdosta. EU-byrokraatit ovat eläneet Venäjää vastustavissa harhoissa, mutta nyt he saavat herätyksen öljyn ja kaasun toimituksen uhkista Libyan, Algerian ja Egyptin tähden.

Kun Japani kotiuttaa jälleen-rakennusta varten Amerikasta pääomiaan ja Kiina siirtyy vapaasti vaihdettavaan valuuttaan, EU ja Amerikka kohtaavat finanssiki Krisin uuden vakavan vaiheen poliittisen sulkeutuneisuutensa ja ahdasmielisyytensä johdosta. Suomen eduskuntavaaleissa äänestetään Suomen tulevaisuudesta näiden haasteiden keskellä.

Juha Molari

Lähes vuosi sitten 8.5.10 Helsingissä varoitettiin ydinvoiman vaarallisuudesta ja vaadittiin luopumaan ydinvoiman jatkorakentamisesta. Samalla useissa kylteissä muistutettiin myönteisen ydinvoimapäätöksen olevan vastinetta vaalirahalle

Fukushiman varoitus

15.3. 2011 Helsingissä pidettiin kynttilämielenosoitus Kiasman aukiolla, sekä marssittiin Eduskuntatalolle, jossa pidettiin hiljainen hetki. Osallistujia oli 2200 henkeä Muistimme Japanin luonnonkatastrofin uhreja ja kunnioitamme niitä, jotka parhaillaan taistelevat Fukushimaa ihmisten pelastamiseksi säteilyltä. Fukushima ydinonnettomuus osoitti koko maailmalle ydinvoiman vaarallisuuden. Uusille reaktoreille ei saa antaa lupaa, luvun saaneita reaktoreita ei pidä rakentaa ja Suomen on luovuttava ydinvoimasta.

Kesken mielenosoituksen utelias huuhekaja aiheutti kohahduksen mielenosoitusyleisössä lentämällä eduskuntatalon editse ja istuutamalla talon katon kulmalle tilannetta tarkastelemaan. Navajo-intiaanien keskuudessa pöllön asettuminen talon katolle merkitsee todella huonoa ennettä talon asukkaille. Eduskunta teki periaatepäätöksen luvan myöntämisestä kahdelle uudelle ydinreaktorille viime kesänä. Toivottavasti uuteen eduskuntaan valitaan vastuullisempia jäseniä.

Alkujärkytyksestä toipunut ydinvoimateollisuus aloitti asiantuntijoiden suulla massiivisen lobbauksen ydinvoiman puolesta. Reaktorin sanottiin olevan ”turvassa” huolimatta räjähdysistä, päälle kaatuviista seinistä jne. Tämä ei ainakaan maallikon korvissa kuullostaa kovin turvalliselta tavalta käsitellä ydinreaktoria. Ainakin Saksa ja Sveitsi ovat laitta-

neet ydinvoimalahankkeet jäihin. Tämä ei vielä riitä, vaan ydinvoiman käytön on loputtava nyt. Olemassa olevat reaktorit ja jo tuotettu ydinjäte uhkaavat koko maapallon elämää.

Uusia ydinvoimaloita halajavien on hyvä huomata, että uudet reaktorityypit tuovat mukanaan uusia ongelmia. Olkiluotoon rakenteilla oleva reaktori on maailman suurin prototyyppinen EP-reaktori (European Pressurized water Reactor). Sen oli myös ainakin tarkoitus olla ensimmäinen käyttöön otettava EP-tyypin reaktori. EPR:ssä voitaisiin käyttää polttoaineena nyt vakavan kaiun saanutta MOX:ia (plutonium- ja uraanioksidien sekoitusta). EPR:n ongelmista uutisoi yksityiskohtaisesti mm. New York Times viime kesänä. Suomessa keskustelua tästä aiheesta ei ole suuremmin käyty.

Edes ydinvoimayhtiöt eivät kiellä ydinvoimaloihin liittyvää suurkatastrofin riskiä. Ne vain väittävät riskin olevan häviävän pienen ja siksi hyväksyttävissä. Nyt olemme jälleen kerran nähneet, mitä tapahtuu kun tämä ”häviävän pieni” riski käy toteen. Japanin ydinkatastrofi vaikeuttaa ja vakavoittaa olemme muuta tehtävää pelastustyötä. Tsunamin ja maanjäristyksen tuhot ovat jollain lailla korvattavissa, vaikka ihmishenkien menetystä ei tietysti voida koskaan korvata. Ydinvoimalaonnettomuuden tuhoja puolestaan ei voida korvata tai korjata ja nämä tuhot tuottavat uusia uhreja ihmiskunnan näkökulmasta ikuisesti. Kuinka monta onnettomuutta tarvitaan, ennen kuin

tämä tuhoisa teollisuudenala saadaan pysäytetyksi, ydinvoimalobbaus lopetetuksi?

On herännyt kysymys siitä, kuka maksaa ydinvoiman todellisen hinnan? Kuka maksaa esimerkiksi Japanin ydinonnettomuuden hinnan? Ainakin suomalaisen ydinvas-tuulain mukaan ”Suomessa sijaitsevan ydinlaitoksen haltija ei kuitenkaan ole vastuussa ydintapahtumasta, joka on suoraan johdettu aseellisen selkkauksen, vihollisuuksiin, sisällissotaan tai kapinaan kuuluvasta toimesta taikka epätavallista laatua olevasta luonnonmullistuksesta” ydinvastuulaki, pykälä 12. Eli toisin sanoen, veronmaksaja maksaa.

Japanin ydinturvaviranomaisien mukaan 30 kilometrin säteellä voimalasta saa vuorokaudessa säteilyannoksen, joka ylittää sallitun vuotuisen säteilyrajan. Hallituksen edustajan mukaan radioaktiivisen saasteen määrä saat-taa kasvaa jatkossa.

Tähän asti 20-30 kilometrin säteellä ydinvoimalasta asuvia ihmisiä on neuvottu pysyttelemään sisätiloissa. Sadattuhannet alle 20 kilometrin päässä ydinvoimalasta asuvat ihmiset joutuivat jättämään kotinsa jo aiemmin. Ydinturvaviranomaisien mukaan Fukushima kolmosyksikön turbiinihallissa on mitattu säteilyarvo, joka ylittää 10 000-kertaisesti tavanomaisen arvon.

Suora säteilylääke ei ole ainoa vaara. Pienetkin säteilyannokset ovat vaarallisia, koska ne lisäävät

syövän ja perinnöllisten vaurioiden riskiä. Monien tutkijoiden mukaan myös muut sairaudet yleistyvät säteilyannoksen kasvaessa. Säteilysäilyturvakeskuksen mukaan ydinvoimaloiden työntekijöiden 50 millisievertin säteilyannosta ei pide-

tä haitallisena. Tokihan tuollainen annos on haitallinen, mutta tiukemmat säteilynormit ydinvoimaloissa johtaisivat kustannusten karkaamiseen käsistä.

Toimitti AN

Pro Hanhikivi ry. Tiedote 12.3.2011

Pro Hanhikivi ry katsoo, ettei Fennovoiman ja TVO:n ydinvoimalahankkeille tule myöntää rakentamislupia, vaan Suomen pitää ottaa energiapolitiikassaan aikalisä. Japanin viimepäivien tapahtumat ovat muistuttaneet karulla tavalla ydinvoiman heikkouksista ja haavoittuvuudesta energiatuotantomuotona. Ydinvoima on erittäin epävarma kriisi- ja poikkeustilanteissa. Ydinvoiman kannattajat toistavat jatkuvasti, etteivät vakavat ydinvoimalaonnettomuudet ole länsimaissa käytännössä mahdollisia tai että ne ovat hyvin epätodennäköisiä. Epätodennäköisiäkin vakavia asioita tapahtuu, kuten Japanin onnettomuus osoittaa, toteaa Pro Hanhikivi ry:n puheenjohtaja Helena Majjala. Vaikka maanjäristykset eivät ainkaan tällä hetkellä ole Suomessa suuri uhka, voi esimerkiksi Perämeren hankala jäätilanne koitua ongelmaksi jäähdytysvedenotolle. Vain Kuolan ydinvoimalaitos sijaitsee pohjoisempana kuin Voiman kaavailemat sijoituspaikkavaihtoehdot Pyhäjoki ja Simo.

Pro Hanhikivi ry. on aktiivisesti tyrmännyt Fennovoima Oy:n suunnitellut ydinvoimalan rakentamisesta Pyhäjoelle.

- Ydinenergiateollisuuden vakavat ja pitkäaikaiset ympäristö- ja terveysriskit sekä Pyhäjoella Hanhikiven alueen luontoarvot ovat tärkeimpiä syitä, miksi olemme lisäydinvoiman rakentamisen suhteen kielteisellä kannalla. Näköpiirissä ei ole ollut perusteluja muuttua mielipidettä, päinvastoin, kommentoi Hanna Halmeenpää, yhdistyksen varapuheenjohtaja. Pro Hanhikivi ei kannata ydinvoiman rakentamista muillekaan paikkakunnille. - Rajallisten resurssien vuoksi keskitämme lähinnä Pyhäjoen tilanteeseen, mutta teemme myös yhteistyötä esimerkiksi Simon ja Kemin suuntaan, kertoo Majjala.

Lisätietoja:
Helena Majjala puh.040-7069567 tai Hanna Halmeenpää puh.050-5644122
pro.hanhikivi@omanetti.fi

”Suomen sosiaalihuollon tila pelottaa”

Anni Leikoniemi, STP:n ja SAFKA:n ehdokas Varsinais-Suomen vaalipiirissä, 162

»Mutta eihän hänellä ole vaatteita ensinkään!» sanoi pieni lapsi. »Herranen aika, kuulkaa nyt, mitä se viaton lapsi sanoo!» (HC Andersen Keisarin uudet vaatteet)

Pyrin selvitystyöhön siitä, mitä maassamme oikein tapahtuu. Pyrin töihin Suomen kansanedustajaksi. Miksi ihmisten pahoinvointi lisääntyy ja lisääntyy vaikka koko ajan puhutaan siitä, miten paljon rahaa syydetään esimerkiksi sosiaalihuoltoon. Haluan päästä itse katsomaan tämän yhtälön, jonka sitten puran äänestäjilleni.

Olen perheenäiti, jolla on todellista kosketuspintaa niin työtätekevien jokapäiväiseen elämään kuin niiden elämään, jotka eivät edes tuonne työtätekevien joukkoon pääse. Minkään mittarin mukaan minua ei ole voituttu laskea kuuluvaksi nk. eliittiin. Elämäni siis koostuu 1980-luvulla aloitetuista ammattikoulutuksista ja työelämästä sekä perhe-elämän

ja työelämän yhteensovittamisesta. Olen toiminut organisaattorina, ihmisten kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin edistäjänä, lumikourukoneen huoltolaitteosien verstaaseen kutsujana, kansainvälisen yrityksen admin & account vastaavana, puimakoneen kuljettajana ...

Viimeiset lähivuodet titteleni on ollut omaishoitaja läheiseni sairastuttua syöpään. Tämä nuori ihminen toipuu hienosti ja nyt on minun aikani astua takaisin työelämään. Minulle on myös muodostunut vankka kuva sosiaalihuollon, etenkin lastensuojelun tilanteesta tämän päivän Suomessa - tilanne pelottaa minua.

Kokemukseni sosiaalityön pöydän molemmilta puolilta antaa minulle etulyöntiaseman lastensuojelun arvostelemiseen. Omat kokemukseni luovat väijäämättä kuvaa siitä, että tämä sosiaalihuolto on todellakin räjähtämässä käsiin ja siellä liikkuu raha väärään suuntaan: perheitä kerrotaan tuettavan riittävästi runsasmuotoisin avohuollon tukitoimin, toimeentulotuin sekä yhteiskunnan muine tukineen.

Järkyttävintä tässä yhtälössä on se, että lastensuojelulain vastaisiin menettelyvirheihin lapset / nuoret päätyvät sijoituksiin. Jo yhdenkin perheen kokemana menettelyvirhe maksaa yhteiskunnalle eli veronmaksajille eli meille tuhansia euroja. Sosiaalihuollon raha päätty lasten ja nuorten sijoitustaholille. Tässä kohdin kannattaa palauttaa mieleen H.C. Andersenin satu Keisarin uusista vaatteista. Suomessa monella virallisella taholla vallitsee sadun juoni: petkuttajat ilmoittavat olevansa kankureita ja kehuivat kutovansa mitä kauneinta kangasta.

Sekä värit että malli ovat harvinaisen kauniita, ja lisäksi vaatteissa, jotka kankaasta valmistetaan, on kummallinen taika: ihminen, joka on kykenemätön hoitamaan virkaansa tai harvinaisen typerä, ei saata ensinkään nähdä niitä... Vain lapsi näkee totuuden – ei ole mitään kangasta vaan pelkkä petokseen verhottu totuus. Aikuiset eivät kasvojensa menettämisen pelossa uskalla myöntää, ettei sitä kangasta todellakaan ole. Koen Suomessa käytävät hyvinvointipuheet sadun juonen kaltaiseksi petkutukseksi.

Vapaa-aikani ja intohimoni olen suunnannut nykyisen lastensuojelun tilanteen tutkimiseen käytännön tasolla auttaakseni äitejä, isiä, isovanhempia selvittämään, miksi heidän lapset / nuoret ovat sijoitettuna – tämä peruskysymys on monelle jäänyt lainvastaisesti vaille vastausta. Suomessa tapahtuu viranomaisistahon tekemiä lainvastaisia menettelyvirheitä, joiden vuoksi lapset / nuoret viedään kodeistaan. Tämä aihe tuntuu olevan täysin vaiettu – aivan kuin sitä ei olisi!

Mahdollisen tulevan työpaikani poliittinen ilmapiiri siis kiehtoo minua. Miksi oikeista asioista ei puhuta, vaan puhetta pidetään yllä asioista, jotka välillisesti tietysti koskettavat meitä, mutta eivät helpota meitä saamaan leipää pöytäamme eikä pitämään lapsiamme kodeissa, joihin he kuuluvat, ellei lapsen oikea etu vaadi sijoitusta.

Anni Leikoniemi neljän lapsen äiti vm. 62 leikoniemi@luukku.com

Vammaislait yhdistettävä ja pakon käyttö kiellettävä!

Suomessa on voimassa vuonna 1977 säädetty kehitysvammalaki, jonka § 42 antaa avoimen valtakirjan pakon käytölle, eikä siitä ole edes valitusoikeutta. Vanhasen molempien hallitusten hallitusohjelmissa oli kehitysvammalain purkaminen ja yhdistäminen vammaispalvelulakiin. Mitään ei tapahtunut.

Viola Heistonen, Imatra, STP:n ja SAFKA:n ehdokas Kymen vaalipiirissä, ehdokasnumero 6

YK:n vammaissopimus ratifioitava! Suomi allekirjoitti YK:n vammaisten oikeuksia koskevan sopimuksen jo vuosia sitten, mutta sopimus on edelleen ratifioimatta eli sitä ei tarvitse noudattaa.

Ruotsissa on vuodesta 1999 ollut voimassa Lex Sarah, joka on velvoittanut sosiaalipuolen työntekijöitä ilmoittamaan vammaisiin asiakkaisiin tai vanhuksiin kohdistuneista väärinkäytöksistä. Työtoveria ei ole saanut suojella. Terveydenhuollon puolella vastava laki Ruotsissa on Lex Maria. Laki kaltoinkohtelun ilmoitusvelvollisuudesta työntekijöille myös Suomeen! Suomalainen mentaliteetti, ettei toisten asioihin puututa eikä kannella, on luultavasti estänyt näiden erilaisten valelääkäreiden, -hoitajien, -psykologien ja -opettajien paljastumisen.

Ilmoituksen tekeminen sekä palvelusta vastaavalle henkilölle että kunnan viranomaiselle ehkä karsii suomalaisten ”seuraa johtaja-uskollisuuden”. Liian helposti on mukauduttu johtajan vallankäyttöön ja uskottu johtajan kantavan myös vastuun, jolloin oma vastuu ja

omantunnon ääni on hämartynt. Työntekijöiden ilmoitusvelvollisuuden lisäksi valvontaan tarvitaan myös järeämpiä keinoja, ter-hikkirekisteri myös sosiaalipuolelle, työntekijöiden taustojen ja rikosrekisterin selvittäminen. Viranomaisvalvonnan rinnalle tulee hyväksyä myös omaisvalvonta. Vanhus- ja vammaispuolella omaiset elävät usein kauhun ja pelon ilmapiirissä, koska eivät uskalla puuttua havaitsemaansa huonoon hoitoon, kaltoinkohteluun ja liikalääkitykseen, koska pelkäävät omaisensa hoidon vieläkin huononevan. Omaiset pelkäävät myös kosta valituksistaan. Sydän paikaltaan blogin harmaan hoivan kertomuksissa monet omaiset kertoivat valituksia seuranneen porttikiellon vammaisen hoitolaitokseen.

On tapauksia, joissa palvelukoti viranomaisedunvalvojan tuella on eristänyt ja vieraannuttanut vammaisen perheestään ja omaisistaan. Olen vammaisen isoäitinä nyt tullut julkisuuteen ja antanut kasvat sille surulle ja hädälle, jota omaiset kevat menetettyään kaiken yhteyden vammaiseen perheenjäseneseen. Omistan vaalikampanjani vammaiselle, puhumattomalle maahanmuuttaja lapsenlapselleni, joka on raasti erotettu minusta hänen isoäidistään, omasta kulttuuristaan ja äidinkielestään venäjistä. Omistan kampanjani myös hänen kohalotoveriilleen ja meille omaisille, jotka nyt suremme ja kaipaamme vammaisia perheen jäseniämme. Julkisuudella ja vaalikampanjallani yritän saada työntekijöitä tulemaan ulos tällaisista mielivaltaa harjoittavista laitoksista, jotta ovet avautuisivat omaisille ja seinät ja katto olisivat läpinäkyviä.

Viola Heistonen, Imatra Kymenvalpiiri Vaalinumero 6

”Älkää surko, vaan järjestäytykää!”

Jutun Kääntäjä Waino Pietikäinen on STP:n ehdokas Pohjois-Savon vaalipiirissä, 79

Joe Hill oli yksi monista aktivisteista IWW:ssa, joka oli vuosisadan alussa proletariaatin vahvin poliittinen järjestö USA:ssa. Joe oli lakko-organisaattori Tuckerissa Utahissa. Guggenheimin kuparikaivoksissa meni 15 000 kaivostyöläistä lakkoon.

Joe Hill ei ollut pelkästään IWW:n agitaattori, vaan myöskin liiton laulaja. Hänen laulujaan laulettiin IWW:n kokouksissa, lakko-vartijaketjuissa ja vankiloissa. Hän oli vaarallinen vastustaja kaivosten omistajille.

Tammikuussa 1914 ammuttiin eräs elintarvikekauppias poikansa

kanssa Salt Lake Cityssä. Siellä oli laukausten vaihtoa. Joe Hill oli kaupungissa sinä yönä ja hän oli mustasukkaisuusdraamassa joutunut ammuskelun kohteeksi. Hillin haavoittumista pidettiin todisteena murhasta. Hänet tuomittiin kuolemaan.

Kuolemanrangaistuksen vastaisissa kampanjoissa oli mukana myös 25 vuotias Elisabeth Gurney Flynn, josta 46 vuotta myöhemmin tuli USA:n kommunistisen puolueen puheenjohtaja. Silloin häntä kutsuttiin ”vallankumoustyöksi” ja Joe Hill kirjoitti vankilassa laulun ”vallankumoustyöstä”. Hän vieraili vankilassa tapaamassa Joe Hilliä. Huolimatta suurista juridisista vaikeuksista hän uskoi oikeuden voittoon, mutta turhaan. Vaikka Elisabeth onnistui tapaamaan sekä presidentin että kuvernöörin, niin viikkoa myöhemmin Hill ammuttiin. Te-loitusplutoona edessään hän huusi vielä: ”Älkää surko, vaan järjestäytykää!”. Hän kuoli 31 vuotiaana. Jat-kuvasti koko maailmassa lauletaan ”Joe Hill” laulua. Se oli vuonna 1925 Alfred Hayes’ n sanoittama ja 1936 Earl Robinsonin säveltämä.

Unsere Zeit’sta käänsi Waino Pietikäinen

Järjestelmän rappio

Suomen tilanne näyttää huolestuttavalta: hyvinvointi- ja oikeusvaltiosta on jäljellä vain rippeet. Ihmisoikeusloukkaukset Suomessa ovat yleistyneet. Anton-tapaus on paljastanut suomalaisen poliittisen järjestelmän korruption sekä järjestelmän russofobisen luonteen.

Rimma Salonen, STP:n ja SAFKA:n ehdokas Helsingin vaalipiirissä, 261

Antonin äitinä olen törmännyt erittäin syrjivään kohteluun. Suomen ulkoministeriön viranomaiset avustivat väkivalloin minulta siepatun lapseni laittomassa siirtämisessä Suomeen salakuljettamalla lapseni diplomaattiauton tavartilassa.

Rikos myönnetään

Suomen valtakunnansyyttäjä myöntää rikoksen tapahtuneen, mutta jätti syytteet Antonin salakuljettajia vastaan nostamatta vedoten ”inhimillisiin” perusteluihin. Mitä inhimillistä on lapsen salakuljettamisessa pois äidiltä auton tavartilassa?!

Ulkoministeriö ottanut oikeuden omiin käsiinsä

Lakimiehet ovat tutkineet perusteellisesti valtakunnansyyttäjän syyttämättäjättämispäätöstä Anton-asiaa ja ovat todenneet, että Suomen ulkoministeriön edustajat ovat ottaneet oikeuden omiin käsiinsä ohittaen täytäntöönpanon, jota Suomen laki edellyttää vastaavissa tapauksissa.

Virkamiehistö turvautui laittomiin menettelyihin

Valtakunnansyyttäjän päätöksessä selostetaan, kuinka UM:n (ulkoministeriön) virkamiehet todistavat olleensa tietoisia siitä, että Antonin Venäjän kansalaisuus oli vahvistettu, kun isä piileskeli lapsen kanssa Suomen konsulaatissa ja täytäntöönpanokäsittely olisi ollut ainoa ratkaisu. Siitäkin huolimatta UM:n virkamiehet eivät ryhtyneet oikeudellisiin toimiin, koska tiesivät, että lapsi olisi silloin palautettava äidille. UM:n virkamiehet sen sijaan päättivät turvautua laittomiin menettelytapoihin. Sellaista järjetöntä toimintaa ei voi selittää muutoin, kuin patologisella venäläisviihalla – jopa lapsen henki altistetaan vaaralle, kunhan ei vaan lasta jouduta palauttamaan venäläiselle äidille.

Heti salakuljettamisen jälkeen Suomen ulkoministeri Alexander Stubb televisiohaastattelus-

sa asettui tukemaan diplomaattien laittomia toimia. Stubbin mielestä asiassa toimittiin ”inhimillisesti”.

Lapsen äidistä tehty rikollinen

Ministerin lausuntojen jälkeen oikeuslaitos on joutunut poliittisen painostuksen alle. Ihmiset, jotka veivät lapseni väkivalloin ja salakuljettivat poikani, pääsivät Suomessa pälkähästä, mutta lapsen äidistä on tehty rikollinen.

Voi puhua ”prosessipetoksesta”

Oikeuden pilkka ilmenee myös huoltajuuspäätöksissä. Voi puhua jopa prosessipetoksesta, koska yhteystietoni olivat saatavilla, mutta minulle kukaan ei ollut ilmoittanut tulevasta oikeudenkäynneistä eikä niiden ratkaisuista, joten en voinut edes valittaa, koska olin täysin tietämätön.

Kommunikointi äidinkielellä estetty

Syrjivä kohtelu on silmiinpistävä: Suomessa lapsi on lähes täysin eristetty äidistä, lyhyissä valvotuissa tapaamisissa kommunikointi äidinkielellä oli kielletty ”lapsen edun” nimissä. Oli jopa uhattu keskeyttää kaikki tapaamiset välittömästi, mikäli yksikin sana lausutaan venäjäksi. **Nykyinen Suomi yhä enemmän alkaa muistuttaa Natsi-Saksaa** – kuin eläisimme äärioikeistolaisessa diktatuurissa, jossa ihmisarvo on täysin vieras käsite ja jossa korkein oikeus on diktaattorien käsissä.

Opintotuki sidottava indeksiin

Maaliskuun alusta lähtien opintotuki on ainoa sosiaalinen etuus, jonka tasoa ei ole sidottu elinkustanusten kehitystä seuraavaan indeksiin. Käytännössä tämä tarkoittaa, että opiskelijoiden toimeentulo riippuu poliittisesta päätöksenteosta ja viime kädessä päättäjien armeliaisuudesta.

Tiistaina 1.3.-11 opiskelupaikkakunnilla järjestettiin opiskelijoiden ”leipä”-mielenilmauksia opintotuen indeksiin sitomisen puolesta. Tässä tapahtuma Tampereella.

Pienet tulot pidentävät opiskeluaikojä

Esimerkiksi korkeakouluopiskelijalla on käytettävissään keskimäärin 13 euroa päivässä asumiskustannuksien jälkeen. Inflaation ja kulusverojen noustessa opiskelijoiden ostovoima heikkenee jatkuvasti. Pelkästään opintorahan ostovoima on heikentynyt 13 prosenttia vuodesta 1992, jolloin nykyinen opintotukijärjestelmä luotiin. Opintotukea on viimeksi nostettu vuonna 2008.

Mikäli opintotuen ostovoiman annetaan heiketä vuosi vuodelta, on opiskelijoiden pako täydentää toimeentuloaan työssäkäynnillä opintojen kustannuksella. Pahimmillaan tästä seuraa opintoaikojen venymistä ja työurien alun viivästymistä. Sitomalla opintotuki indeksiin varmistetaan opiskelijoille vakaa toimeentulo ja

mahdollistetaan opintojen etene-

minen. **Indeksiin sitomisen kustannukseksi on arvioitu** noin 60 miljoonaa euroa seuraavalla vaalikaudella, mutta enimmilläänkin vain talouskasvua vastaavan määrän verran. Ilman indeksisuoja opintotuen ostovoima on arvioitu olevan vuoden 2008 korotusta edeltävällä tasolla jo tulevan hallituskauden loppuun mennessä.

Riittävä toimeentulo turvattava kaikille opiskelijoille

Porvarihallitus ja pääomapiirit ovat jo kauan aikaa sitten ilmaisseet huolensa pidentyneistä opiskeluajoista ja muun muassa entinen pääministeri Matti Vanhanen on vaatinut opintoaikojen huomattavaa nopeuttamista erilaisilla sanktioilla. Näihin vaatimuksiin on käy-

tännössä mahdoton mukautua, sillä toimeentuloansa itsenäisesti h-

kentamaan joutuvien opiskelijoiden opiskeluaikat venyvät lähes väistämättä. **Näyttääkin siltä, että tulevaisuudessa** opiskelijoiden halutaan kustantavan opintonsa omahoitteisesti ja viime kädessä lainarahalla. Tämä johtaa todennäköisesti tilanteeseen, jossa vain osalla suomalaisista on varaa ylipäätään opiskella. Elinkeinoelämän piireistä on pitkään toivottu Suomen siirtyvän kohti länsieurooppalaista ja yhdysvaltalaista mallia, jossa opiskelijan tulevaisuus riippuu yksityisen rahoittajan armeliaisuudesta ja jossa suuryritysten stipendien turvin opiskelevat siirtyvät valmistumisen jälkeen hyväntekijänsä palvelukseen.

Päätös jättää opintotuet sitomatta indeksiin vaikuttaa välit-

Mistä Vaaleissa on kysymys?

Suomen kansalla naru kaulassa

Heikki Typpö, Vantaa, STP:n ehdokas Uudenmaan vaalipiirissä, ehdokasnumero 191

Suomen kansalla on todellakin naru kaulassa. Sen kädet ovat sidotut ja sen jalkojen alla on keikkuva jakkara. Suomen poliittinen eliitti on toimenpiteillään saattanut Suomen kansan tähän epätoivoiseen tilaan. Suomalaisia odottaa kova kohtalo lähitulevaisuudessa, ellei se nopeasti ryhdy päättäväisiin toimiin. Suomi on yksin tässä asiassa. Suomen kansan on itse pelastauduttava varmasta itsetuhosta, kun se vielä on mahdollista.

Ensimmäinen toimenpide on vapauttaa sidotut kädet, jotta se voi niillä tarttua hirttosilmukkaan ja nostaa narun pois kaulas-

ta. Sen jälkeen Suomen on laskeuduttava varovaisesti alas keikkuvalta jakkaralta tukevalle maanpinnalle ja ryhdyttävä etsimään elämälle uutta suuntaa, valoisampaa tulevaisuutta.

Näin Suomi luovutettiin pääomalle

Vuonna 1994 Suomen poliittinen johto näköalattomuuden tilassa teki tarjouksen kansainväliselle kapitalismille ja sanoi:

- Sitokaa tämän arktisen, mutta nöyrän kansan kädet, jotta se ei missään tilanteessa voisi vastustaa teidän ja meidän yhteistä hyväksikäyttöä.

- Me olemme neuvottomia, emmekä tiedä, mitä meidän pitäisi enää tehdä, joten tehkäämme se yhdessä.

- Me haluamme luopua kaikesta, kansan yhteisessä omistuksessa olevista arvoista: Suomen kauniista luonnosta ja sen rikkauksista, teollisuudesta, maataloudesta, kaupasta, koko valtiollisesta infrastruktuurista, kulttuurista ja demokradiasta (jonka punakaartilaiset valitettavasti saivat aikaan).

- Me haluamme antaa kohta sata vuotta jatkuneen kansallisen itsenäisyytemme, sillä kansa on oppinut liian itsenäiseksi, se elää vaila auktoriteettien pelkoa, se ihannoii yhteiskunnallista tasa-arvoa ja sallii jopa samaa sukupuolta olevien avioliitot. Onneksi olemme saaneet syvän rahvaan pidettyä erossa

korkeammasta kulttuurista kahtia jaetulla peruskoulutuksella.

- Ottakaa tämä ja meidät. Kaikki. Kansa äänesti vuonna 1994 ja Suomen luovutus sai niukan hyväksynnän kansalaisilta, joten syyttäkäämme tilanteesta myös itseämme.

Ja tämä siitä seurasi

Kansainvälinen kapitalismi teki työtä käskettyä. Se satoi Suomen kädet Euroopan Unioni-nimisellä köydelä. Sen jälkeen Suomi ei ole voinut rakentaa itsenäisesti maataan. Ohjeet ovat tulleet valuuttarahastoilta. Verovaroilla luotu valtiollinen teollisuus ja muu tuotanto yksityistettiin ympäri maailmaa. Suomen kansan itsenäisyys ja kansainvälisesti tunnustettu itsemääräämisoikeus siirtyi siitä hetkestä alkaen EU:n komissiolle ja vierasta kieltä puhuville virkamiehille. Yliopisto ja koulujärjestelmä alistettiin globaaliin kaupalliseen käyttöön. Lasten ja nuorten kasvatus ja huolenpito heidän tulevaisuudestaan luovutettiin kaupallisiin, kulttuurisesti vastuuttomiin käsiin. Kansainvälinen kapitalismi, EK:n avustuksella, istutti Suomeen oman nukkehallituksensa, jonka toiminnan seurauksena Suomi seisoo nyt naru kaulassa, kädet sidottuna keikkuvalla jakkaralla.

Kaikki meni eikä piisannutkaan

Suomelta ehti hävitä tuona aikana oma kansantalous, oma raha ja oma poliittinen määräysvalta. Teol-

tömästi kymmeniin tuhansiin suomalaisiin nuoriin ja opiskelijoihin. Päätös on tietoista politiikkaa, jonka takuumiehenä ovat porvarihallitus ja viime kädessä elinkeinoelämä.

Opiskelijat nousivat barrikaadeille

Porvarihallituksen toimeentuloa kuristava ja eriarvoisuutta luova politiikka on jo pitkään raivostuttanut korkeakouluopiskelijoita. Opiskelijoiden mitta täyttyi vuoden alusta

hallituksen ilmoitettua päätöksentään jättää opintotuet indeksien ulkopuolelle. Opiskelijajärjestöt järjestivät 1. maaliskuuta isoissa opiskelijakaupungeissa kuten Helsingissä, Tampereelle ja Turussa näyttäviä mielenilmauksia. Opiskelijaedustajien puheissa vaadittiin yksiselitteisesti hallitusta muuttamaan politiikkaansa ja lopettamaan heikon toimeentulon varassa elävien kymmenientuhansien opiskelijoiden kyykyttäminen.

KÄ/Antti Siika-aho

Suomen Työväenpuolueen STP:n ehdokkaat pääkaupunkiseudulla näkyvät ja kuuluvat seuraavissa tilaisuuksissa: (tilaisuuksien alkamisajat)

He näkyvät:
perjantaina, 1.4.2011 klo 16.00 Kampin palvelukeskuksessa os Salomonkatu 21 B, osallistuu Juha Molari
tiistaina, 5.4.2011 klo 15.00 Kontulan Vanhustenkeskuksessa os Kontukuja 4, osallistuu Britt-Marie Valo
perjantaina, 8.4.2011 klo 13.00 Kinaporin palvelukeskuksessa os Käenkuja 14 B, osallistuu Rosa-Maria Keskivaara

He kuuluvat:
Keskiviikkona, 6.4.2011 Lähiradiossa taajuudella 100,3 Mhz, klo 19.00-19.30 Kansan Ääni kuuluu/Pekka Tiainen
Keskiviikkona 13.4.2011 Lähiradiossa taajuudella 100,3 Mhz, klo 19.00-19-30 Kansan Ääni kuuluu/Heikki Typpö

STP:n vaalitulaisuudet Helsingissä jatkuvat seuraavasti:
lauantaina 2.4. klo 12- 14 Hakaniemi, Ympyrätalon ja Sampopankin välinen katualue,
lauantaina 9.4. Itäkeskus, Tallinnan aukio,
lauantaina 16.4. Sörnäinen, Metroasema, Vaasankadun ja Helsinginkadun välinen aukio
Lisäksi ehdokkaat järjestävät erilaisia lehdenjakotapahtumia, joissa STP on esillä.
Perjantaina, 1.4.2011 Pipsa ja Juhani Valo ovat Itäkeskuksessa jakohommissa

rauhallisin, hallituin, yhteisin ottein. Alla olevat tavoitteet liittyvät viime mainittuun vaihtoehtoon, jotka löydät STP:n vaaliohjelmasta. Luettelo odottaa sinun ehdotuksiasi.

Näistä toimista voisi aloittaa:

Tulisi saattaa EU:sta eroaminen käyntiin eduskunnan toimenpitein, pääomille poistumiskielto Suomesta ja valtion omaisuus hukkaamiskieltoon. Tulisi ottaa energia, logistiikka ja muu infrastruktuuri, myös tietoliikenne, valtion hallintaan ja saattaa Suomessa toimivat globaalit yritykset ja tuotantolaitokset työntekijäosuuskuntien määräysvaltaan ja valtion valvontaan.

Pankkilaitokset tulisi yhdistää Suomen Pankin yhteyteen. Vuokra-asuntorakentamista lisättävä ja keinottelu estettävä ja asumisoikeuskiinteistöt järjestettävä asukkaiden osuuskunnalliseen omistukseen, koska riskirahoitus on heiltä. Lukio, ammatillinen perusopetus ja peruskoulu tulisi yhdistää, jotta työväenluokan jälkikasvua ei suljeta opillisen kulttuurin ulkopuolelle. Poliittisen vasemmiston tehtävä olisi yhtenäistää vasemmiston puoluesirpaleet, demokratisoida ay-liike ja luoda SAK:n valtuustosta työläisparlamentti, joka valvoo laajalaisesti työväenluokan etuja yhteiskunnassa.

Äänestysintoa toivottaen: Heikki Typpö, Vantaa

Toivoa on niin kauan kuin on elämääkin. Jakkara ei ole vielä kaatunut. Huhtikuussa 2011 on harvinaisen vapaat vaalit, jolloin Suomen työtätekevä kansa voi valita kahdesta vaihtoehdosta: joko jatkaa sirpaleiksi jakaantuneina katastrofin odottamista tekemättä ratkaisevaa suunnan muutosta tai ryhtyä purkamaan uhkaavaa tilannetta

Tehdäänkö uusi todellinen veret seisauttava verouudistus?

Joskus ennen vanhaan sanottiin, että verot kansan verta juo. Sotien jälkeen tilannetta saatiin korjattua. Sen ansiosta pystyttiin satsaamaan erilaisiin julkisiin palveluihin ja sosiaaliturvaan. Tästä syntyi hyvinvointivaltion käsite, jota markkinoitiin henkseleitä paukutellen hokemalla, että on lottovoitto syntyä Suomessa. Tilanne on kuitenkin pikkuhiljaa muuttunut sitä mukaa, kun pyyteetön vasemmistolainen työväenliike on saatu hajotettua. Se on merkinnyt turvatomuuden lisääntymistä.

Varsinainen hyvinvointivaltion alasajo alkoi 80-luvun alkupuoliskolla ja suuret mullistukset pantiin toimeen seuraavan vuosikymmenen alkupuolella. Silloin syntyi EU:n liittymisen ja vapaakaupan suunnitelma. Ne olivat suurpääoman ja sen vientiteollisuuden etujen mukaisia, mutta merkitsivät pientuotannon häviötä ja työttömyyttä.

Siihen kuului vuonna 1993 toteutettu veret seisauttava verouudistus. Silloin alennettiin yritys-, pääoma-, myyntivoitto- ja optioverot alle puoleen sekä osinkovero poistettiin kokonaan. Myöhemmin vielä poistettiin omaisuusvero ja yritysten kelamaksut. Se merkitsi veroasteen romahtamista. Tähän sisältyi kaksi kieroutta. Alentunut veroaste ei ollut herroille mieleen, sillä se olisi mitätöinyt voivotelut kovasta verotuksesta, joten sitä ei haluttu kertoa. Ensiksi kolmeakymmentä vuotta tel:n voimaantumisen jälkeen tel-maksuja alettiin sanoa veroiksi. Toiseksi se teki mahdolliseksi väittää, että eläkerahastot ovat muka julkisia saatavia, jotka alentavat julkista nettovelkaa.

Jatkuvilla verouudistuksilla ja verojen alentamisilla on sanottu olevan myönteinen vaikutus työl-

Verouudistus 2009 tulojen perusteella								
	Toteutui vuonna 2009	Tuloluokat						
		-34.999	35.000 - -54.999	55.000 - 74.999	75.000 - 99.999	100.000 - 149.999	150.000 - 299.999	300.000-
Tulonsaajat	4 578 266	3 626 213	664 620	168 305	65 786	35 242	14 282	3 818
%	100,0	79,2	14,5	3,7	1,4	0,8	0,3	0,1
Tulot 1000 €	112 650 071	58 723 518	28 349 522	10 598 145	5 604 836	4 182 781	2 783 925	2 407 345
%	100,0	52,1	25,2	9,4	5,0	3,7	2,5	2,1
Progressiivinen vero 1000 €	24 243 221	3 729 872	7 087 381	4 239 258	2 802 418	2 509 669	1 948 748	1 925 876
Veroaste	21,5 %	6,4 %	25,0 %	40,0 %	50,0 %	60,0 %	70,0 %	80,0 %
Tulojen netto 1000 €	88 406 850	54 993 646	21 262 142	6 358 887	2 802 418	1 673 112	835 178	481 469
%	78,5	93,6	75,0	60,0	50,0	40,0	30,0	20,0
Vuositulo €								
uusi	19 310	15 166	31 991	37 782	42 599	47 475	58 478	126 105
vanha	19 310	13 588	32 142	44 731	58 258	79 599	131 547	452 273
muutos	0	1 578	-151	-6 949	-15 659	-32 124	-73 069	-326 168
%	0,0	11,6	-0,5	-15,5	-26,9	-40,4	-55,5	-72,1
Kuukausitulo €								
uusi	1 609	1 264	2 666	3 148	3 550	3 956	4 873	10 509
vanha	1 609	1 132	2 679	3 728	4 855	6 633	10 962	37 689
muutos	0	131	-13	-579	-1 305	-2 677	-6 089	-27 181
%	0,0	11,6	-0,5	-15,5	-26,9	-40,4	-55,5	-72,1

lisyyteen. Nyt kuitenkin tiedetään, että se ei pidä paikkaansa. Kaikista veronalennuksista huolimatta työtä on vähemmän kuin 80-luvun lopussa. Työtunteja puuttuu 18–20 prosenttia työvoiman käytössä olevista työtunneista - ne ovat pois myös palkkapusseista. Siinä on yksi syy tuloerojen kasvuun.

Julkisen talouden tulojen turvaaminen ja tuloerojen kaventaminen vaatii uutta veren seisauttavaa ja todellista verotuksen uudistusta. Karkeasti ottaen ja hieman mutkia oikoen se voitaisiin toteuttaa (1) lopettamalla valtion henkilöverotus, jonka jälkeen valtiolle jäisivät yritys- ja välilliset verot, (2) siirtämällä työeläkejärjestelmä valtion hoidettavaksi ja (3) antamalla luonnollisten henkilöiden progressiivinen tuloerotus kunnille.

Tässä yhteydessä kuntien valtionosuudet (2009 = 6,9 mrd.€) voitaisiin lakkauttaa, sekä siirtää koko eläkevastuu valtiolle. Samalla eläkerahastot ja niiden tuotot (2009 =

16,9 mrd.€) siirtyisivät valtiolle. Sen jälkeen eläkerahastot olisivat ihan oikeasti julkista omaisuutta ja eläkevastuu valtiolla. Näin valtion henkilöverotuksen menetys olisi (2009 = 6,7 mrd.€), mutta tulojen lisäys 2,5 kertainen. Lisäksi yritysten verot pitäisi kantaa käyttökatteesta. Se siirtäisi verotuksen painopisteen työvoimavaltaisilta pääomavaltaisille suuryrityksille ja edistäisi työllisyyttä, jos verot yleensä vaikuttavat työllisyyteen.

Kun koko henkilöverotus annettaisiin kuntien yksinoikeudeksi, se lisäisi kuntien tuloja ja kun kunnallinen tasavero muutettaisiin progressiiviseksi, se tasaisi tuloeroja. Kun vielä verot kerättäisiin keskitetysti ja jaettaisiin kunnille asukasluvun ja erityisolosuhteiden perusteella, kunnat olisivat tasavertaisessa asemassa.

Verouudistuksen yhteydessä uudistettaisiin valtion ja kuntien väliset menot siten, että normaali- en valtakunnallisten turvallisuus ja infrastruktuurimenojen lisäksi valtio vastaisi pääsääntöisesti kaikista sosiaalimenoista ja kunnat kulttuuri- ja sosiaalipalveluista.

Kunnallisveron muutos lisäisi kuntien verotuloja. Progressiivinen vero (Taulukko) koskisi kaikkia yhteenlaskettuja tuloja. Alle 35 000 euroa vuodessa ansaitsevien veroaste alenisi 16,1 prosentista 6,1 prosenttiin. Näissä tuloluokissa (2009) oli yhteensä yli 3,6 miljoonaa tulonsaajaa, 79,2 prosenttia kaikista. Heidän keskimääräinen nettotulo

”Taulutalkoot” jatkuivat loppuun saakka

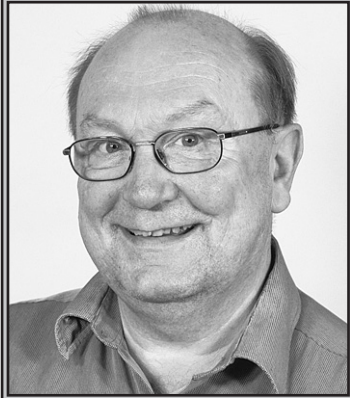
oli 1 132 euroa kuukaudessa. Se kasvaisi 1 268 euroon eli 131 euroa – pienemmissä tuloissa enemmän suuremmissa vähemmän. Näin toteutuisi mm. työn verotuksen alentaminen.

Tuloluokassa 35 000 - 54 999 euroa on 14,5 prosenttia tulonsaajista. Heihin uudistus ei vaikuttaisi juuri mitenkään. Tuloluokissa yli 55 000 euroa, ilman ylärajaa, on 6,3 prosenttia tulonsaajista. Heillä nettotulot alenisivat joten tuloerot supistuisivat 15,5–55,5 prosenttia, mutta todellisia ökytuloja ansaitsevilta uusittu vero söisi tulosta 72 prosenttia. Sen tulo olisi kuitenkin yli kahdeksankertainen alle 35 000 euroa saaneiden keskituloen veraten.

Vaikka suurpääoman linnakeista kuuluisi kuinka hirvittävä parku, että moinen verouudistus on mahdoton, niin ei se sitä ole. Mikään ei ole mahdotonta, kun tahtoa riittää. Siksi uudistusta kannattaa etsiä jostain tämänkaltaisesta veret seisauttavasta uudistuksesta, joka nyt rokottaisi suurituloisia, kaventaisi tuloeroja ja auttaisi kaikkien pienituloisimpia.

Kai Kontturi

Suomi, Sisu ja Ryhti – hajahavaintojani Perussuomalaisien vaaliohjelmasta

Juhani Valo on STP:n ehdokas Helsingin vaaliipiirissä No. 264

Kahlatessani massiivista Perussuomalaisien vaaliohjelmaa, ajattelin ennakkoon, että tässä on jokaiselle jokin tai kenellekään ei mitään. Vanhaa iskelmää lainatakseni ohjelmasta hönkii ”Ihmisen ikävä ihmisen luo” Puhutaanhan koko ajan ”ihmisestä”.

Perussuomalaiset väittävät siis olevansa ohjelmansa kohdassa 1.2. ”Ihmisen puolella”. Kenen puolella sitten muut puolueet ovat? Ulkoavaruuden mönkijöidenkö? Tässä kohdassa he mainitsevat myös ”olevansa kansallismielinen ja kristillisosiaalinen puolue”, joka ”uskoo ihmiseen.” PS:n nimittävä ”oikeistolainen rahavalta” sekä ”vasemmistolainen järjestelmävalta” koostuvat kai myös ihmisistä. He

ovat samassa kohdassa saaneet samaa logiikkaa käyttäen säteilevän ajatuksen korostaessaan, että demokradiassa kaikki poliittiset ratkaisut lähtevät ihmisyydestä.

Vain kristillisosiaalinenko vakaumus on onnen auvo? Tästä tulee jotenkin mieleeni 1930-luku eurooppalaisittain tulkittuna.

Ohjelmassa mainittu ”usko ihmiseen” on toki luonnollisesti kaunis ajatus, mm. muinaiset anarkistit pohtivat tästä lähtökohdasta käsin anarkismia, mutta että PS sen tekee - onko PS sitten anarkistinen ja onko joku perussuomalainen seuraavien Smash Asem-päivien johtohahmo? En jaksa uskoa sitä.

Tämän muhkean vaaliohjelman laatijat eivät vaikuta ymmärtäneen sitä itsestäänselvyyttä, että politiikkaa tekevät aina ihmiset, olipa politiikan suunta mikä tahansa. Eivät tehdasrakennukset tai edes siltarummut sinällään politikoi.

Todetessaan kohdassa 1.5. ”suomalaisuus on voima”, niin kilpaurheilun seuraajana minun on tarkennettava voimanhankinnassa nykyisin käytettävän eriaiteista dopingia apuvälineenä. Aikoinaan eräs heidän menestynyt ehdokkaansa kiersi paikalliskapakat vakuuttaakseen valitsijoilleen isänmaallisuuttaan ja vähän muutakin.

Perussuomalaisien politiik-

ka on heidän sanojensa mukaan ”arvopohjaista politiikkaa.” Milläpä puolueella sitten ei olisi, sillä arvohan se on Kokoomuksen uusliberalismikin. Persut väittävät arvojensa poikkeavan muiden puolueiden arvoista; mutta olisihan vallan kamalaa, jos jokaisella puolueella olisivat samanlaiset arvot ja arvopohjat. Mihin silloin puolueita tarvittaisiin? He mainostavat myös ”ratkaisujensa olevan ihmisen kokoisia.” Tässä on jotain ikuisen totuuden etsijöille. Tämä on kaunistaa herkkää, olen vastaavansävyistä tekstiä joutunut kuuntelemaan usein henkilöiltä, joiden mielestä elämä on kaunis ja valoenergia hoitaa vaiivat, toisin sanoen silloin, usein keski-ikäinen naisihminen on herkässä ja haavoittuvassa mielentilassa, noin puolentoista punaviinipullollisen verran juotuaan.

Kansallismielisyyden korostaminen minua ohjelmassa pelottaa, sillä jos tahdon hankkia itselleni kosketuksen suomalaisen kansallismielisyyteen, en mene 1920-luvun tavoin tunkeutumaan toisen valtion alueelle Karjalaan, minulle riittää käynti vaikkapa Turun saaristossa tai Helsingissä sijaitsevilla Josafatin kallioilla.

Kohdassa 2, ”Suomalaisen kulttuurin puolesta – Perussuomalaisien kulttuuripolitiikka” mainitaan kokeneen keittiöfilosofin ottein ja ympäröitynä mm: ”Perus-

suomalaisten mielestä oma kansallinen kulttuuri on ainoa asia, jonka kukin kansa voi maailman monimuotoisuudelle lahjoittaa. Meidän lahjamme maailmalle on suomalaisuus – se on suomalaisuuden merkitys globaalissa maailmassa”

Tässä kohdasta tuleekin mieleeni kysymys, miksi nämä siniristipuolueet sitten yleensä vastustavat maahanmuuttoa, sillä eikös kyseessä, tätä ohjelmakohtaa lainatakseni, ole myönteinen kulttuurien kohtaaminen? Ymmärtääkseni maahanmuuttajilla, suomalaiset maahanmuuttajat mukaan lukien, on oma kulttuurinsa, jonka Perussuomalaiset nähdäkseen hyväksyen ja ilolla kansallismielisessä ohjelmassaan toteavat (ja kaiketi ne hyväksyvät myös ne suomen sisulaiset, jotka kuuluvat Perussuomalaisiin)

Persujen kulttuurikohta ”Suomalaisen kulttuurin puolesta” jatkuu seuraavasti: ”Ollaksemme persoonallisia tarvitsemme omaleimaisuutta ja rohkeutta tuoda se esiin. Terve kansallisylypeys on siksi kansakunnalle yhtä tärkeää kuin terve itsetunto yksittäiselle kansalaiselle. Sen kautta uskalamme olla oma itsemme myös kansainvälisissä yhteyksissä, tuoda esiin omat vahvuutemme ja mielipteemme ja kohdasta rakentavasti myös erilaisuutta.”

Tämän ajatuksen on lansee-

rannut aikaisemminkin joku, ai niin, nyt muistan. Alla oleva lainaus on kirjasta Adolf Hitler, Taisteluni, 11. luku, ”Kansa ja rotu”.

”Tästä luonnossa yleispätevästä rodunpuhtauteen pyrkimisvietistä on seurauksena, ei ainoastaan eri rotujen tarkka rajoittuminen ulospäin, vaan myöskin niiden sisäisen olemuksen samankaltaisuus omassa piirissään. Ketu on aina kettu, hanhi aina hanhi, tiikeri pysyy aina tiikerinä jne. ja eri yksilöissä voi olla ainoastaan se ero, että joku on toisia voimakkaampi, väkevämpi, ovelampi, sukelampi, sitkeämpi tms. Mutta koska ei tapaa kettua, jolla olisi sisäisen olemuksensa pakosta inhimillisyyden puuskia hanhia kohtaan.....Mutta niin vähän toivottavaa kuin luonnon kannalta onkin heikon yksilön parituminen vahvemman kanssa, vielä vähemmän toivottavaa on ylemmän rodun sulautuminen alhaisempaan, koska muussa tapauksessa sen koko siihenastinen, mahdollisesti satatuhatvuotinen jalostustyö olisi taas yhdellä kertaa mennyttä.”

Ymmärtänette, mitä tarkoitan lainauksilla ja mitä yritän sanoa Perussuomalaisuuden ytimestä. Jollain tavalla vanhat ajat kaikuivat ohjelmassa.

Juhani Valo

Suomen Työväenpuolue STP rp. Eduskunta-
vaaliehdokkaat kaikissa vaalipiireissä

<div>Helsinki</div> <div><div>247</div></div> <div>El sayed Abouraya opettaja, yrittäjä Helsinki</div>	<div>Helsinki</div> <div><div>248</div></div> <div>Johan Bäckman valt. tri, dosentti Espoo</div>	<div>Helsinki</div> <div><div>249</div></div> <div>Paavo Heikkinen vanhempi ammattim. Helsinki</div>	<div>Helsinki</div> <div><div>250</div></div> <div>Timo Koivistoinen sijoitusasiantuntija Helsinki</div>	<div>Helsinki</div> <div><div>251</div></div> <div>Rosa-Maria Kyrönlähti- Keskivaara, luovan toi- minnan ohjaaja (sit) Helsinki</div>	<div>Helsinki</div> <div><div>252</div></div> <div>Larmo Lehtola tekn. avustaja, eläkel. Helsinki</div>	<div>Helsinki</div> <div><div>253</div></div> <div>Juha Molari teologian tohtori, BBA Helsinki</div>	<div>Helsinki</div> <div><div>254</div></div> <div>Tarja Männikkö eläkekäsittelijä Helsinki</div>
<div>Helsinki</div> <div><div>255</div></div> <div>Leo M. Nieminen toimihenkilö, eläkel. Vantaa</div>	<div>Helsinki</div> <div><div>256</div></div> <div>Liisa Paakkolanvaara liikunnanohjaaja Helsinki</div>	<div>Helsinki</div> <div><div>257</div></div> <div>Jussi Parviainen näytelmäkirjailija, oh- jaaja, Helsinki</div>	<div>Helsinki</div> <div><div>258</div></div> <div>Janne Rahikainen rakennusmies Helsinki</div>	<div>Helsinki</div> <div><div>259</div></div> <div>Ville Rahikainen elintarviketyöläinen Helsinki</div>	<div>Helsinki</div> <div><div>260</div></div> <div>Hannu Rainesto toisinajattelija, teollin. muotoilija Helsinki</div>	<div>Helsinki</div> <div><div>261</div></div> <div>Rimma Salonen sairaanhoitaja, kosme- tologi, Tampere</div>	<div>Helsinki</div> <div><div>262</div></div> <div>Pekka Tiainen valt. tri. (taloustiede) Helsinki</div>
<div>Helsinki</div> <div><div>263</div></div> <div>Britt-Marie Valo rahoitustoimihenkilö Helsinki</div>	<div>Helsinki</div> <div><div>264</div></div> <div>Juhani Valo pankkitoimihenkilö Helsinki</div>	<div>Uusimaa</div> <div><div>184</div></div> <div>Minna Ekman asiakasneuvoja Inkoo</div>	<div>Uusimaa</div> <div><div>185</div></div> <div>Hannu Kautto tekniikan lisensiaatti Espoo</div>	<div>Uusimaa</div> <div><div>186</div></div> <div>Lyylä Kivivirta leipomotyöntekijä Vantaa</div>	<div>Uusimaa</div> <div><div>187</div></div> <div>Esko Koivisto muurari Tuusula</div>	<div>Uusimaa</div> <div><div>188</div></div> <div>Tommi Lievemaa muusikko Espoo</div>	<div>Uusimaa</div> <div><div>189</div></div> <div>Jouko Nevalainen koneenhoitaja Vantaa</div>
<div>Uusimaa</div> <div><div>190</div></div> <div>Abdullah Tammi palopäällikkö Kerava</div>	<div>Uusimaa</div> <div><div>191</div></div> <div>Heikki Typpö opettaja, maalar Vantaa</div>	<div>Uusimaa</div> <div><div>192</div></div> <div>Kalevi Wahrman teleasentaja, hä- radsdomare, Porvoo</div>	<div>Varsinais-Suomi</div> <div><div>162</div></div> <div>Ani Leikonniemi sosiaaliohjaaja, logis- tikko Orivesi</div>	<div>Varsinais-Suomi</div> <div><div>163</div></div> <div>Anne Luukkonen merkonomi Turku</div>	<div>Varsinais-Suomi</div> <div><div>164</div></div> <div>Esko Luukkonen virastovahtimestari Turku</div>	<div>Varsinais-Suomi</div> <div><div>165</div></div> <div>Esa Salomaa opettaja, toimittaja Torshälla, Ruotsi</div>	<div>Varsinais-Suomi</div> <div><div>166</div></div> <div>Olavi Tirronen suunnittelija Turku</div>
<div>Satakunta</div> <div><div>83</div></div> <div>Pirkko Nokkala tutkimusmestari Porvoo</div>	<div>Häme</div> <div><div>16</div></div> <div>Kaija Siippainen-Wahrman erikoissairaanhoitaja Porvoo</div>	<div>Pirkanmaa</div> <div><div>119</div></div> <div>Risto Koivula diplomi-insinööri Tampere</div>	<div>Kymi</div> <div><div>5</div></div> <div>Esko Auervuolle betonirauhoittaja Helsinki</div>	<div>Kymi</div> <div><div>6</div></div> <div>Viola Heistonen yliopistonopettaja Imatra</div>	<div>Kymi</div> <div><div>7</div></div> <div>Reijo Katajaranta myyjä, eläkeläinen Helsinki</div>	<div>Kymi</div> <div><div>8</div></div> <div>Joonas Lohenoja automaattiasentaja Kotka</div>	<div>Etelä-Savo</div> <div><div>47</div></div> <div>Juho Haavisto kuvankäsittelijä Helsinki</div>
<div>Pohjois-Savo</div> <div><div>79</div></div> <div>Wäinö Pietikäinen toiminnanjohtaja Vaasa</div>	<div>Pohjois-Savo</div> <div><div>80</div></div> <div>Juhani Tanski ATK-suunnittelija, pu- heenjohtaja, Kuopio</div>	<div>Pohjois-Karjala</div> <div><div>7</div></div> <div>Matti Orava ravintolatyöntekijä Helsinki</div>	<div>Vaasa</div> <div><div>42</div></div> <div>Anita Salven apuhoitaja Tukholma, Ruotsi</div>	<div>Keski-Suomi</div> <div><div>43</div></div> <div>Matti Wahrman prosessipuhdistusmies Lapinjärvi</div>	<div>Oulu</div> <div><div>156</div></div> <div>Heikki Männikkö työtekniikko Helsinki</div>	<div>Lappi</div> <div><div>72</div></div> <div>Timo Kangasmaa isännöitsijä, eläkeläin. Lahti</div>	<div></div>

Suomen Työväenpuolue STP ry

Tarvitaan taloudellinen uusjako, jolla tasataan kansalaisten tuloja ja varallisuutta. Suomen kansallisarallisuus on yhteensä 800 miljardia euroa. Siitä on yksityisinä pankkitalletuksina ja säästöinä 70 miljardia euroa. Nämä summat eivät sinänsä ole pääasia. Pääasia on, että varallisuus on jakaantunut jyrkän epätasaisesti. Yksityishenkilöiden omaisuuden lisäksi suuri osa kansallisesta varallisuudestamme on suurten yhtiöiden ja säätiöiden käsissä, joiden omistus on keskittynyt harvoille ihmisille. Varallisuuden vääristynyttä jakautumaa kärjistää vielä pienituloisten runsas velkaantuttaminen. Siitä aiheutuvat perintämenetelmät loukkaavat pienituloisten kansalaisten ihmisoikeuksia ja oikeusturvaa. Nykyinen tilanne ei ole seurausta vain yhdestä hallituksesta vaan pitkäaikaisesta suuntauksesta, jossa on murennettu hyvinvointivaltion ja hyvinvointiyhteiskunnan keskeisiä perusteita.

Puolustaessaan kaikkein suurituloisimpien ja pääomapiirien etuja maan hallitukset ovat ajaneet Suomen velkakierteeseen, työttömyyteen ja köyhyyteen. Tämä suunta on muutettava. Maamme ei ole enää täysivaltainen itsenäinen maa, vaan se on käytännössä EU:n osavaltio, jonka osavaltio-oikeudet ovat heikommat kuin osavaltioiden Yhdysvalloissa, ja taloudessa maamme on pelkästään isänmaattomien, ylikansallisten yhtiöiden temmellyskenttänä voittojen kasvattamisessa.

Suomen toivo ei ole suurten puolueiden ja niiden rahoittajien kähminnössä, maamme myymisessä ja kansan pettämisessä, vaan rehellisessä työssä, tasa-arvoisuudessa ja oikeudenmukaisessa tulonjaossa.

Keskeisin vaatimuksemme tulevissa eduskuntavaaleissa on eriarvoisuuden poistaminen

Tämä vaatimus edellyttää verolain täydellistä muuttamista. Valtiovarainministeriön asettaman vero-työryhmän esitys ei meille kelpaa. Se vain lisää kansalaisten eriarvoisuutta siirtämällä verotusta edelleen kohti tasa-veroa. Sitä tarkoittaa pienituloisia rankaisevan arvonlisäveron korottaminen suurten tulojen verokevennyksen rahoittamiseksi, vaikka kovalla äänellä muut todisteltaisiinkin. Arvonlisävero ei ole tasavero vaan regressiivinen vero, jossa veroprosentti on sitä suurempi, mitä pienemmät ovat tulot, koska pienituloisen kuluttaa tuloistaan suuremman osan kuin suurituloisen ja maksaa siksi arvonlisäveroa suuremmasta osasta tulojaan. Valtion budjetin talousohjelma on turvattu nostamalla pääomaveroa, muuttamalla se progressiiviseksi ja varallisuusvero on palautettava. Tulee toteuttaa erillinen pankkivero, sillä pankkien erilaisia tuloja ja voittoja on voitava verottaa nykyistä enemmän. Suurimpien tulojen vero tulon lisäyksestä (rajaveroaste) tulee nostaa 60 %:iin. Valtion puuttuvaa rahoitusta voidaan lisätä verottamalla suurimpia voittoja, rakentamisen ansiotonta arvonnousua, ympäristön kannalta haitallista toimintaa, sekä vähentämällä asemäärärahoja.

Tämän lisäksi ydinasia on, että turvataan hyvä työllisyyske-

hitys ja sen tuomat verotulot ja että ansiot korvaavat työttömyysturvaa. Työssä käyvän palkan tulee olla sellainen, että se muodostaa riittävän perustulon. Työllisyyttä ei saa vaarantaa vääränlaisilla leikkauksilla. Ainoastaan näin voidaan poistaa budjetin ns. kestävyysvajae. Kestävyyssajaeella uhkailua ei saa käyttää perusteluna uusille leikkauksille heti vaalien jälkeen. Verotuksen progressio on viimeisten 15 vuoden aikana romahtanut. Tasavero on väärä periaate. Lisäksi tulee käynnistää uusi verotuksen kokonaisuudistuksen valmistelu ja työllisyyden ja perusturvan valmistelu korjaamaan verotyöryhmän ja SATA-komitean epäonnistumiset mittavampien uudistusten aikaansaamiseksi.

Valtion rakenteellista menoylijäämää, kestävyysvajetta, perustellaan painotetusti väestön ikääntymisellä, jonka merkitystä liioitellaan, ja ikään kuin ihmisten vanheneminen olisi peruste taloudellisille leikkauksille. Suomen tulee päinvastoin sitoutua vanhuspalveluiden turvaamiseen. Siten ratkaisu kestävyysvajeseen on haettava tässä vaaliohjelmassa esitetyistä ratkaisuista. Suomi on vauras maa ja meillä on mahdollisuus turvata perushyvinvointi kaikille. Kansalaisten on saatava oikeudenmukainen osuus luomastaan vauraudesta ja tekemänsä työn tuloksista. Tähän päivään ei enää kuulu köyhiin ja pienituloisten vanhusten laittaminen loppuvuosiin vuodeosastoille. Ellei terveyden tila anna mahdollisuutta kotona asumiseen, on turvaututtava muunlaiseen hoitoon tai tukeen. Erilaisia virikkeellisiä hoitokoteja, lähipalvelupisteitä ja muita vanhuksia arvostavia hoitomuotoja on kehitettävä. Ikääntyvät ihmiset ovat myös yhteiskunnan aktiivinen voimavara, ja kaikki työ ja tekeminen palvelee samalla yhteiskunnan kokonaishyvinvointia. Ikääntyvien työntekeä on perusteltua tukea silloin, kun se on omaehtoista ja halutaan työskennellä vähemmän kuin kokoikätyössä, eli on huomioitava ikääntyneen oma kiinnostus työnteekoon.

Suomen kansalla on oikeus siihen, että pääomatuloja investoidaan työpaikoiksi Suomeen. Suurten pääomatulojen verotuksella tulee ohjata varoja koko kansakuntaamme hyödyttäviin tarpeisiin. Yhtiöveroprosentin alentaminen sijaan osaaminen, hyvät palvelut, turvallisuus ja toimiva oikeusjärjestelmä ja kaikki tämän kaltaiset toiminnot tuovat investointeja maahan. Ne antavat vastiketta maksetuille veroille ja ovat samalla osa hyvinvoivaa Suomea. Yhteiskunnan tulee omistuksellaan ja tarvittaessa kansallistamisella turvata, että kansakuntaamme kannalta elintärkeät toiminnot pysyvät Suomessa. Pienten tulojen ostovoimaa tulee parantaa poistamalla arvonlisävero kokonaan välttämättömyse-lintarvikkeista sekä junien, bussien, metron ja raitiovaunujen lipunhinnoin. Arvonlisäveron yleisestä korottamisesta tulee kerta kaikkiaan luopua ja kohdistaa välillisen verotuksen korotukset sellaisiin tuotteisiin, jotka eivät sisällä elämisen perustarpeisiin ja joista on haettava ympäristölle ja terveydelle.

Energiayhtiöt tulee palauttaa yhteiskunnan hallintaan niin, ettei

energian hintaa voida käyttää kansalaisten köyhdyttämiseen. Energian tulee olla saatavissa hinnaltaan tasa-arvoisesti eri osissa maata. Sähkön ja lämmön hinta ja siirtomaksut eivät saa olla keinottelun ja voiton tavoittelun kohteina. Sähköisten peruspalveluiden käyttö tulee olla kaikkien ulottuvilla. Tarvitaan tulonjakoa oikeaseva ja työllisyyttä parantava verouudistus, joka ottaa huomioon ympäristön sietokyvyn ja torjuu ihmisten eriarvoistumisen.

Rahoituslaitokset tulee palauttaa rahoituspalveluita suorittavaan tehtäväänsä voitontekokoneen roolista, jossa se nykyisin on. Pankkijärjestelmä on kuin heinäsiikkalauma, joka syö ympäriltään kaiken elämänviiheyden. Rärkeimmillään rahamaailman piittaamattomuus on elämistä yhteiskunnan muiden tahojen kustannuksella. Pankkimaailma ei ota vastuuta yhteiskunnasta, ei köyhyyden poistamisesta eikä luovuta senttiäkään varojaan köyhyyden rikkomille perheille. Tällaiset asenteet ovat vaaraksi toimivalle kansanvallalle ja kansalaisten oikeustajulle.

Pankkien valtaa on rajoitettava. Suomeen tulee perustaa yhteiskunnan omistama rahoituslaitos, jossa kansalaiset voivat pitää turvallisesti varojaan, ja josta he voivat saada lainaa asumiseen ja elinkeinotoimintaan sekä muihin yhteiskuntaa eteenpäin vieviin tarkoituksiin. Valtio voi lainata näitä kansalaisten säästöjä, maksaa niistä normaalia korkoa, mutta välttyä samalla sellaisista kustannuksista, joita aiheutuu lainaamisesta yksityisiltä rahoitusmarkkinoilta. Vaadimme, että pankkien johto pannaan vastuuseen tapahtuneista väärinkäytöksistä silloin, kun niitä ilmenee. Lailisuuden rajamaille oleva epäeettinen ja puolirikollinen ja jopa rikollinen pankkitoiminta on tutkittava ja tuomittava.

Tuomitsemme yritykset kirjata Suomen EU-jäsenyys perustuslakiin. Euroopan Unionin jäsenyyden kirjaaminen perustuslakiin merkitsee maamme täysivaltaisuudesta ja itsenäisyydestä luopumista. Me emme sitä hyväksy. Eduskuntaan tarvitaan vähintään kolmannes - 67 kansanedustajaa, jotka voivat estää EU-jäsenyyden kirjaamisen perustuslakiin. Nykyisellä Suomen EU-jäsenyydellä ei ole perustuslain mukaista lainvoimaa, koska EU:n uudesta perussopimuksesta ei ole järjestetty kansanäänestystä, eikä perussopimuksen hyväksyntä ole saanut eduskunnassa 5/6:n määräenemmistöstä, jota se Suomen perustuslain mukaan vaatisi. EU:n jäsenyyden kirjaaminen perustuslakiin merkitsee perustuslain muuttamista, joka koskee maamme täysivaltaisuuden rajaamista eli itse asiassa perustuslain kumoamista. Kansainvälinen yhteistyö Euroopassa ja maailmanmittaisesti on arvokas asia, jota tulee edistää, mutta se ei edellytä Suomen päätösvalan luovuttamista tai ulkopuolista komentovaltaa Suomessa. Päinvastoin kansojen oikeus päättää omista asioistaan on oikean ja reilun kansainvälisyyden kulmakivi.

Suomen kansa ja työväenliike on aina pitänyt tärkeänä Suomen täysivaltaista itsenäisyyttä. Se on

Suomi tarvitsee perusteellisen suunnan muutoksen

Suomi on todistettavasti nyt rikkaampi kuin koskaan. Siis rahapuheiden ja vallitsevan todellisuuden välillä on syvä ristiriita. Todella oli olennaisesti köyhempi kuin nyt, rahaa riitti maanrakenteiden luomiseen, teollistamiseen, infrastruktuurin kehittämiseen, saavutuksia ollaan purkamassa pois ja perusteena rahan puhtaus yhteiskuntapolitiikan perusteellinen suunnan muuttaminen.

yhä tärkeää meille myös tänä päivänä. Se on keskeinen edellytys sille, että voimme vahvistaa kansanvaltaa valtakunnallisella ja paikallisella tasolla, rakentaa työpaikka- ja asukasdemokratiaa ja torjua demokratian kaventaminen.

EU:n komission vaatima valtion palvelutoimintojen pakollinen liikelaitostaminen ja yksityistäminen tulee torjua. Lähtökohtana tulee olla, että terveys- ja sosiaalipalvelut, opetus ja kirjastojen kaltaiset peruspalvelut tulee turvata kaikille yhteiskunnan toimesta. Se on osa yhteiskunnallista tasa-arvoa. Se on maamme vahvuus, ja sitä on vaalittava. Hyvän työllisyyden kautta kyetään huolehtimaan yhteiskunnan tarjoamien palveluiden ja sosiaaliturvan rahoituksesta.

Tällä hetkellä, 65 vuotta toisen maailmansodan päättymisen jälkeen, yhteiskunta on kohdannut uudenlainen sisäinen suurkonflikti – finanssimarkkinoiden ja kansalaisten kesken. Se on todellakin suurkonflikti, jossa vastakkain ovat kaksi maailmaa. Toisella puolella ovat demokraattisesti valitut hallitukset, joiden tulee edustaa kansalaistensa tahtoa. Toisella puolella ovat markkinat, jotka elävät juuri näiden kansalaisten rahoilla, pankit, vakuutusyhtiöt ja hedge-rahastot.

Ensin ylivahva euro 2000-luvun alkuvuosina vaikeutti Suomen talouden tilannetta ja nyt finanssikriisi on paljastanut euron ongelmat. Kreikka ja Irlanti ovat

huonon talouspolitiikkansa ja EU:n suurten maiden pankeilta saamansa korkeakorkoisien lainarahan vuoksi ajautuneet muiden euro-maiden avustettaviksi. Avustuksilla tuetaan tosiasiaa Saksan ja muiden maiden pankkien saatavia, niiden rahoittaessa näiden maiden vientituotteiden velaksi ostamista köyhemmissä maissa. Kyseessä on tosiasia pankkituki niille. Kreikan ja Irlannin kansat, kuten myös islantilaiset, pannaan maksamaan pankkien epäonnistuneesta saalistuksesta ja keinottelusta aiheutuvat tappiot.

Nykyisessä EU:n ja euron kriisissä maamme talouspolitiikka uhkaa livetä kokonaan suomalaisten omista käsistä. Talouspolitiikkamme tulisivat sanelemaan EU:n isot jäsenmaat kuten Saksa ja Ranska. Itse olisimme omien asioidemme suhteen enää vain sivustakatsojina. Emme hyväksy, että perustuslakiin lisättäisiin talous- ja rahaliiton talouskuria koskeva kohta. Suomen tulee valmistella vaihtoehdot tilannetta varten, jossa EU ja euro hajoavat tai Suomessa syntyy päätös erota EU-jäsenyydestä tai europa tai molemmista. Tulee järjestää kansanäänestys Suomen vaihtoehdoista uudessa tilanteessa. Kysymys on yhtä suuresta asiasta kuin Suomen liittäminen EY-jäseneksi vuonna 1995.

Täystyöllisyys, ihmisoikeudet, yhteiskuntavastuu ja huolenpito kaikista ihmisistä ovat meidän tärkeimmät kulmakivet

o: Eduskuntavaaliiohjelma 2011

että maamme ja maailma olisi parempi paikka elää

maa on, mutta sitä ei tunnu riittävän mihinkään tarpeelliseen. a. Kuinka on mahdollista, että 1950-80 luvuilla, jolloin Suomi kehittämiseen, mm. keskeisten eläke- ja sosiaaliturvaraken- niseen jne. Nyt puolestaan kaikkia aikaisempia kehitystyön ute? Sen vuoksi meille on erityisen tärkeää kovan talous- ja n.

Vaadimme oikeutta työhön, toimeentuloon ja oikeudenmukaisuuteen. Kuluneen eduskuntavaalikauden saldo vuodesta 2007 on heikkoakin heikompi ja lupaukset toivosta ovat olleet katteettomia. Tuotanto romahti neljän vuoden takaiselle tasolle ja tästä kestää toipua kauan aikaan. Työttömyys on noussut korkeaksi. Perusturvauudistus on vesittynyt, kun rahat käytettiin eläkerahastojen menetysten kattamiseen. Taloudellisiin kytkentöihin ja pimitettyihin rahavirtoihin perustuva korruptio on paljastunut vain osittain.

Oikeus toimeentulon turvaan mielekkääseen työhön on jokaisen kansalaisen perusoikeus. Seuraavan eduskuntavaalikauden aikana tulee huolehtia työllisyys kuntoon ja poistaa työttömyys. Täystyöllisyyteen on nyt täydet mahdollisuudet, kun se asetetaan koko vaalikauden päätavoitteeksi. Oikeus työhön koskee kaikkia suomalaisia ja myös Suomessa asuvia ulkomaalaisia.

Tavoitteemme on täystyöllisyys kun itsenäinen Suomi täyttää 100 vuotta vuonna 2017, jolloin 15-64-vuotiailla työllisyysaste, työllisten osuus työikäisistä, nostetaan 75 %:iin ja työttömyys saadaan alle 2,5 %:n ja on aina ainoastaan lyhytkestoista. Kahden vuoden kulussa pitkäaikaistyöttömyys tulee saada kokonaan poistettua ja nuorisotyöttömyys rajattua enintään kolmeen kuukauteen järjestämällä työttömille työtä. Vaalikau-

den lopulla vuonna 2015 meidän tulee olla lähellä täystyöllisyyttä ja jos maailman talous aiheuttaa haittaa, vastaavasti työllisyyspolitiikkaa tulee tehostaa.

Työttömyys on edelleen määrittämisesti kaikkein vaikein ongelma muiden ammattiryhmien, kuin korkeasti koulutettujen ammattiryhmien osalta. Kuitenkin myös akateemisen väen ja korkea-koulutettujen työttömyys on pahentunut viimeisten kahden vuosikymmenen aikana. Yleisen työttömyyden rinnalla se vaatii ratkaisuja. On kestävä tilanne, että esimerkiksi kalliisti koulutettuja insinöörejä on työttömänä 5 500 ja taidealoilla on 5 000 työtöntä. Työttömyys on kasvanut myös kaupallisilla aloilla kuten tradenomeilla ja humanistisilla aloilla. Sijoittuminen koulutusta vastaaville aloille on yleistä, mutta opinnot ovat monilla pitkittyneet, kun on jouduttu odottamaan pääsyä koulutukseen. Perheen perustaminenkin on saattanut siirtyä sen vuoksi. Monet menettävät jopa mahdollisuuden saada lapsia iän takia, kun valmistuminen pitkittyy. Yhteiskunta on tarjonnut ratkaisuksi työttömyyteen pidempää koulutusta, mutta politiikka on ollut tehotonta ja vinoutunutta näiden kysymysten ratkaisussa.

Ratkaisevan tärkeää on, että yhteiskunta ottaa uudelleen vastuuta työllistämisestä. Se vastuu on viime vuosien politiikassa hylätty ja säilytetty työnhakijoille, vaikka työpaikkoja ei ole riittä-

västi tarjolla. Etuuskien heikentäminen työhaun aktivoinnin lisäämiseksi ja työllisyyden hoidon siirtäminen tämän varaan, vaikkei ole tarpeeksi töitä, edustaa erittäin raskasta yläluokkaista asennetta. Tällaisen työttömien ja nuorten keittämisen seurauksia eivät ole asioista päättävät tahot ymmärtäneet.

Työllisyyspolitiikan kiireellisin tehtävä on työttömyyden pitkittymisen katkaiseminen ja nuorisotyöttömyyden alentaminen. Työttömät ovat myös merkittävä käyttämätön voimavara, jota ei ole varaa jättää syrjään. Esitämme, että rakennetaan miljardin euron työllisyysohjelma, josta

- vähintään 300 milj. euroa tulee käyttää pitkäaikaistyöttömien palkkatukiin, työllistämiseen yhteiskunnan palveluihin, kolmanteen sektoriin ja yrityksiin,
- vastaava summa nuorten suoraan työllistämiseen ja työllistämistukiin mukaan lukien kesätyöt
- samoin vastaava summa työllistämiseen sosiaali- ja terveyspalveluihin ja
- loppu työvoima- ja muiden palveluiden henkilöstön vähentämisen pysäyttämiseen ja
- Paltamo-mallin laajentamiseen, jossa paikalliset toimijat yhteiskunnan lisärahoituksella ottavat yhteisen vastuun työttömyyden alentamisesta. Nuorten syrjäyttämiseksi on oltava nollatoleranssi. Sama koskee pitkäaikaistyöttömyyttä. Ketään ei saa jättää. Työllisyyspolitiikassa tulee olla selkeä humanistinen ja ihmisistä huolta pitämisen ja palvelemisen lähtökohta.

Lisäksi esitämme rahoitusta yrittäjille työllistämisen helpottamiseen, muun muassa yksinyrittäjän ensimmäisen työntekijän kohdalla, sekä rahoitusta koulutukseen ja muutosturvaan vaihtoehtoksi työttömyydelle. Esitämme osaamispankin perustamista, johon palkataan työpaikkansa menettäneitä tekemään kehittämis- ja muuta työtä ja saamaan täydennyskoulutusta niin, että sieltä voidaan rekrytoida heitä uusiin tehtäviin. Tätä mallia tulee soveltaa mm. Nokias- ta vähennettävien kohdalla, vaikkakin vähennykset on minimoitava ja tulee käyttää työaikajärjestelyitä ja ansiopäivärahakorvaamista ansion menetyksiin.

Kaikille tulee turvata oikeudenmukainen ja riittävä toimeentulo. Ensimmäisenä askeleena tulee korottaa 200 eurolla kuukaudessa opintotukia, pieniä eläkeitä, työmarkkinatukea ja sairausajan sekä äitiys- ja vanhempainloman alinta toimeentuloturva. Myös hintojen nousu on korvattava. Tällä tavoin korotettu perustulo tulee saada kokonaan verottomaksi. Kun korotuksen saa puoli miljoonaa suomalaista, tähän taroitukseen tarvitaan 1,2 miljardia euroa. Tällainen rahasumma ei ole pois kansantaloudesta vaan se on saatavissa jakamalla tuloja uudelleen ja turvaamalla oikeus työhön. Eläkkeisiin ja pieniin palkkoihin tulee saada samoin 200 euron korotus kuukaudessa yleisten palkan korotusten lisäksi. Tavoitteemme on, että kaikille taataan vähintään 1000 euron kuukausitulo verottomana. Ulosoton suojaisuus tulee nostaa 1 000 euroon kuukaudessa ilman viivytystä. Lapsilisien poista-

mista miltään tulotasolta emme hyväksy, sillä ne ovat lapsia varten. Tu- loeroja tulee tasata verotuksella ja muilla keinoilla. Sen ja paremman työllisyyden avulla parannetaan mahdollisuuksia myös parempaan sosiaaliturvaan. Tuemme niitä tavoitteita, joita työttömät ovat työl- lisyysohjelmassaan esittäneet samoin kuin opiskelijaliikkeen tavoit- teita opintotuen parantamiseksi.

On pysäytettävä hintojen ja asumiskustannusten nousu. Useat välttämättömyyshyödykkeiden, kuten elintarvikkeiden, hinnat ovat nousseet useita kymmeniä prosentteja vuodesta 1995. Erityisen paljon ovat nousseet jokapäiväisessä elämisessä keskeiset asumiskustannukset, joukkoliikenne, terveys- ja sosiaalipalvelut sekä lämmitys, sähkö ja polttoaineet. Arvonlisäveron korotukset kiihdyttävät hintojen nousua ja ovat erityisen haitallisia tästä syystä, koska ne heikentävät kansalaisten ostovoimaa. Asumiskustannukset, kuten vuokrat ja asunton hoitomenot, ovat nousseet. On hyvitettävä keskimääräisiä inflaatiomittareita paljon nopeammin nousseiden todellisten elinkustannusten nousun takia. Asumiskustannuksia tulee alentaa soveltamalla vuokratottoja ja karsimalla perusasumiseen kohdistuvia veroja. Asumistuesta on poistettava omavastuu ja sen tasoa on nostettava, koska korot ovat kääntyneet nousuun ja vuokrat ovat nousussa.

Palkankorotuksilla tulee turvata reaaliansiot ja palkansaajien ostovoima. Esitämme minimi- tuntipalkaksi 10 euroa tunnille ensisijaisesti sopimusteitse, ja minimikuukausipalkaksi ensi vaiheessa 1 500 euroa kuukaudessa. Seuraavana tavoitteena on 1 700 euroa kuukaudessa. Emme hyväksy eläkeikärajan nostamista 63 vuodesta. Pidempi työura tulee olla ihmisten omassa valinnassa. On oikea tavoite, että työura alkaa varhemmin, ja että työttömyysjaksot ja työkyvyttömyydet saadaan vähemmiksi ja työssä jaksaminen paremmaksi. Oikeita keinoja tähän kuitenkin ovat työn kysynnän vahvistaminen, koulutuksen ja osaamisen kehittäminen. Ne on saatava vastaamaan yhteiskunnan rakennemuutosta. Työelämän parannukset ja lyhemmän työajan soveltaminen ovat myös työntekijän elämäntilanteen kannalta hyvä ratkaisu, jos se ei ole pakonomaista sen vuoksi, että kokoaikatyötä ei ole. Lakko-oikeuden rajoittamista emme hyväksy. Oikea tapa yrittää parantaa perusturvaa ei ole ammattiyhdistysliikkeen heikentäminen, vaan jäsenvalta ammattiyhdistysliikkeessä ja perusturvan ottaminen huomioon ratkaisuissa.

Ensiarvoisen tärkeä tasa-arvokysymys on naisten tasa-arvon edistäminen. Naisia on puolet väestöstä ja kaikki se panos, jota naiset tekevät työssä, kotona ja vapaa- ajalla on valtavan arvokas voimavara yhteiskunnallemme yhtälailla kuin miestenkin. Tasa-arvoisuuden edistäminen tukee yhteiskunnan menestystä. Keskeistä on nostaa naisvaltaisten alojen matalaa palkkausta. Samalla miesten kohdalla tulee parantaa erityisesti heikoimpia työehtoja ja huolehtia miesten asemasta ja sukupuolten tasa-arvosta ja yhdenvertaisuudesta. On

paljon monimutkaisia kysymyksiä, kuten lasten huoltajuusasiat, mutta positiivisella otteella näihin asioihin löytyy hyviä oikeudenmukaisia ratkaisuja. Tärkeintä on, että ratkaisuissa otetaan huomioon lapsen etu ja lapsen oikeus sekä äitiin että isään. Rakennamme tasa-arvoisuuden ja yhdenvertaisuuden kumppanuusyhteiskuntaa. Yhdenvertaisuuden tulee koskea myös vähemmistöjen oikeuksia.

Kova talouspolitiikka unohtaa liian usein vammaiset ja vaajakuntoiset tai henkilöt, joilla on terveydellisiä esteitä, tai jotka fyysisten haittojen rinnalla kärsivät mielenterveyteen liittyvistä sairauksista heidän osallistuessaan työelämään ja muuhun yhteiskunnan toimintaan. Käsitteet eivät välttämättä kuvaa oikein asiaa ja voivat olla leimaavia. Olennaista on, että ihmiset, joilla on esimerkiksi terveydellisiä haittoja, otetaan erityisesti huomioon, ja kaikkien osallisuutta työhön ja muuhun toimintaan edistetään ja huolehditaan heidän taloudellisesta toimeentulostaan. Nämä ihmiset ovat myös yhteiskunnan voimavara. Huolehtiminen on vakuutus terveillekin ihmisille siitä, että heistäkin huolehditaan, jos jotain tapahtuu.

Maahanmuutto.

Keskeinen kysymys ulkomaisen työvoiman käytössä Suomessa on, että noudatetaan täällä sovitut työehtoja ja maksetaan asianmukaisesti verot. Ulkomaalaisten ja heidän perheidensä ja lastensa epäinhimillisistä kohtelusta tulee päästä eroon ja sen sijaan tulee korjata tehtyjä politiikkavirheitä ja poistaa suomalaisten työntekijöiden huono kohtelu työelämästä ja yhteiskunnasta laajemminkin. Kun maahanmuuttajille maksetaan suomalaisten työehtojen mukaisesti palkkaa, ja verot maksetaan asianmukaisesti, niin silloin ei ole mitään erityistä etua yrityksille siirtää suomalaisia työntekijöitään työttömiksi ja korvata heitä muilla. Maahan muuttaneiden kotouttamisessa on keskeistä, että Suomeen jo muuttaneille tarjotaan korkean työttömyyden sijaan työtä työehtosopimusten mukaisilla työehdoilla, ja avustetaan heitä suomen kielen opiskelussa. Ratkaisu työikäisen väestön vähenemiseen Suomessa on siinä, että työttömille saadaan työtä.

Harmaan talouden kitkeminen tuo verotuloja valtiolle. Siinä tarvitaan valvontaa, mutta se ei yksistään riitä, ellei korjata harmaata taloutta aiheuttavia tekijöitä. Ihmisten yrittämistä ja työllistämistä tulee helpottaa sekä työvaltaisen yritystoiminnan mahdollisuuksien lisääminen. Valtion tulee mahdollistaa uusi alku taloudellisten vaikeuksien jälkeen, eikä pitää epäonnistunutta vuosikautia velkavankeudessa. Verotus tulee saada toimivaksi ja oikeudenmukaiseksi. Nämä ovat esimerkkeinejoja. Kokonaan toinen kysymys on veron kiertäminen veroparatiisien ja muiden tällaisten keinojen kautta. Siihen on puuttettava tehokkaasti.

Jatkuu sivulla 12

Suomen Työväenpuolue STP eduskuntavaaliohjelma...

Jatkoa sivulta 11

Meille on tärkeää koko maan pitäminen asuttuna ja hyvien elämisen olosuhteiden ja korkean työllisyyden turvaaminen kaikissa osissa maata. Asutuskeskukset voivat tukea koko maan kehitystä ja toimia kehityksen vetureina. Emme hyväksy asettumista suomalaista maataloutta vastaan, vaan sitä tarvitaan osana tulevaisuuden ruoka-huoltoa ja koko maan kehittämistä. Silloin kun on liika tuotantoa, maataloustuotantoa on järkevää kanavoida bioenergiaksi. Sitä voidaan valmistaa viljasta, jossa valkuainen käytetään rehuksi ja ravinnoksi ja sokeri (hiilihydraatit) energiaksi, esimerkiksi sekoittamalla siitä tehtyä bioetanolia bensaan. Se lisää viljan käyttöä ja mahdollistaa jopa viljan tuotannon lisäämisen sen vähentämisen sijasta, mikä on nykysuuntaus. Bioetanolilaitokseen, joka on rakentamisvalmiudessa Punkaharjulla, tulee viivyttelemättä turvata valtion rahoitusosuus. Yhteiskuntamme kehittämiseksi on tärkeää paikallisen aloitteellisuuden vahvistaminen. Se toimii osana lähidemokratian vahvistamista.

Velkomusjärjestelmästä on tullut vakava yhteiskunnallinen ongelma, joka on ratkaistava. Suomessa käräjäoikeuksien ratkaisemat velka- tai saamissuhdeasiat ovat lisääntyneet vuoden 2005 60 272:sta vuoden 2009 205 202:een (Tilastokeskus). Lisäys on yksistään vuonna 2009 puolitoistakertainen edelliseen vuoteen verrattuna. Ne edustavat 2/3 siviiliasioista tuomioistuimissa ja tämän lisäksi on muita taloudellisia kiista-asioita. Ulosottovelkomusten kohteena olevien lukumäärä on noussut 232 670:een ja pääomien kokonaissaldo 3,9 miljardiin euroon (Tilastokeskus). Ulosotetut summat nousevat 700 miljoonaan euroon vuodessa. Tämä velkomusten raju lisäys kuvastaa Suomessa tapahtuvaa ihmisten eriarvoistumista. Ihmiset laitetaan vastaamaan asioista, joiden perimmäinen syy on huono politiikka. Perinnästä ja ulostosta on tehty koronkiskuruuteen rinnasteinen järjestelmä, jonka ihmisille ja yrityksille aiheutuneista vahingoista ei piitata. Järjestelmällä ylläpidetään harmaata taloutta pankkien edun varmistamiseksi: jos tekee työtä ja perintätyhtiö vie lisätulon työstä, pakotetaan hankkimaan lisätuloa järjestelmien ulkopuolelta. Velkojen 15 vuoden vanhentumisaikaan liitetään ulosotto- ja perintätoimien koventaminen ja tällä pahennettiin tilannetta. Tämä virheellinen suuntaus tulee perusteellisesti oikaista.

Haluamme toteuttaa suuren velka-amnestin, jolla kaikki velkaperinnässä ja ulosotossa olevat vapautetaan ylisuorasta veloistaan kertalailla. Sitä tulee rahoittaa osalla pankkiveron tuottoja, jolloin luottotappioita poistetaan eikä pankkeille aiheudu suoria kustannuksia, koska kaikkia rahoja ei muutetaan saada, sen avulla poistuu järjestömmäksi paisunut velkomusjärjestelmä, mikä lisäksi nostaa asianajajapalkkiot oikeusturvajärjestelmää vaarantavalle tasolle. Pankkien luotonanto on tosiasiasa niiden sijoitustoimintaa ja niillä pitää olla luotonantajan vastuu. Oikeuskäytäntö tulee muuttua niin, että vastuuta tulee myös pankkeille ja muille lainojen antajille ja erityisesti niiden piittaamattomuuden ja asiakkaiden

huonon kohtelun perusteella. Näin toteutettu luotonantajan vastuu ei johda velan maksun laiminlyöntiin, vaan lainanantoon, jossa lainantajan huolenpito lainansaajan mahdollisuuksista järjestelyin ja muilla tavoin tulee keskeiseksi.

Vastaavasti luottoa saa, joka hoitaa asiansa. Yhteiskunta luoturvaverkon sen varalle, että työttömyyden, sairauden, konkurssin tai muun tällaisen asian vuoksi tulee vaikeuksia. Turvaverkon avulla asiat hoidetaan niin, että ihmisten toimeentulo tulee turvatuksi ja tarpeettomat konkurssit vältetyksi. Ulosottomiesten palkkaus tulee muuttaa peruspalkkaukseksi, jotta päästään eroon sellaisesta järjestelmästä, jossa ulosottajat saavat henkilökohtaista palkanlisää ulosottamisen perusteella noin 1 000 – 2 500 euroa kuukaudessa. Tämä vääristää ulosottoa velkomisen kohteiden likvidoinnin suuntaan, kun vahinkoja ei oteta huomioon ja ulosotto suosii velkojia. Luotonantojärjestelmän ja siihen kytkeytyvien oikeusjärjestelmän vääristymien korjaaminen on keskeinen asia oikeussuojan ja oikeusvaltiokehityksen kannalta. Velka-amnesti vastaa merkitykseltään eri vuosisatoina Suomessa toteutettuja reduktioita, joilla maa on palautettu rikailta oikeille omistajilleen. Velkavapautuksella, järjestämällä työttömille työtä ja nostamalla pieniä tuloja yhteiskunta maksaa kansalaisilleen sitä kunniavelkaa, jonka on aiheuttanut maatamme rakentaneiden oikeuksien laiminlyönti.

Kansaneläkelaitoksen tehtäviä tulee laajentaa niin, että yksityisten pankkien ja vakuutuslaitosten hallinnassa olevat eläkerahastot ja työeläkerahastot siirretään sen hallintaan. Sosiaalietuusasioita tulee siirtää Kansaneläkelaitokselle niin, että ihmiset voivat asioida yhden luukun kautta ja päästään eroon luukuttamisesta, jossa ihmisiä juoksetetaan virastosta toiseen. Etuuksia koskevat oikeudet ovat lisäksi niin epäselvät, että hakijat joutuvat luukuttamisen takia vahingon kärsijöiksi.

Tulee toteuttaa oikeuslaitosremontti. Suomen tulee palauttaa oikeusvaltion periaatteet siten, että jokaisen kansalaisen tulee saada yhtäläinen kohtelu ja oikeusturva. On huolehdittava hallinnon ja oikeuslaitoksen puolueettomuudesta ja riippumattomuudesta kansa-

laisten oikeuksien suojelemiseksi väärää taloudellisen ja hallintovalan käyttöä vastaan.

Työätätekevien yrittäjien toimintaedellytysten parantaminen kaupungeissa ja maaseudulla tuo työtä ja toimeentuloa. Arvonlisäveron alaraja tulee korottaa 20 000 euroon ja täysimääräisen arvonlisäveron raja 70 000 euroon laskettuna yrityksen palkkauskasmenoi-

Suomen tulee vetää joukot Afganistanista viivyttelemättä ja lopettaa sotiminen NATO-lipun alla. Kyse ei ole siellä enää edes rauhaan pakottamisesta, kysymys on osallistumisesta Afganistanin sisällissotaan. Sota rikkoo Geneven sopimusta, jonka mukaan puolustautuminen on luvallisesti, mutta hyökkäys ei. Afganistanissa oli annettu Geneven sopimusta tarkoittavasti tulkittuna lupa rajoitettuun iskuun, mutta se ei enää ole sitä vaan on muuttunut sodaksi. Pie-nelle puolueettomalle maailmelle sopii hyvin toimia rauhanturvatehtävissä YK:n ja Suomen lipun alla - ei sotivana osapuolena vaan sovittelijana. NATO:on liittyminen olisi ristiriidassa puolueettomuusajattelumme kanssa ja turvatakuiden sijasta veisi meitä mukaan konfliktiehin sotivana osapuolena. Seuraavan eduskunnan tulee torjua NATO-jäsenyys ja Suomen puolustuksen integroiminen osaksi NATO:a.

Kehitysavun leikkaaminen ei ole oikea tapa ratkaista valtion talouden vaikeita. Sen sijaan kehitysapua tulee suunnata hankkeisiin ja kehittämistyöhön esimerkiksi terveydenhuollossa siten, että suomalaiset ovat mukana hankkeissa ja sillä avataan taloudellisia yhteistyömahdollisuuksia ja samalla myös saadaan työtä suomalaisille työttömille, työntekijöille ja asiantuntijoille. Sen ei tule tapahtua puhtaasti itsekkäistä lähtökohdista, vaan siten, että saajamaa saa hyötyä avusta ja kehitystuesta ja kehitysyhteistyöstä niin, että yhteistyö tukee molempinpuolista edistystä.

Ympäristöstä huolehtiminen tukee työllisyyttä ja kansalaisten hyvinvointia. Ympäristön tilan huononeminen ja luonnon ylikuormitus on johtunut markkinavoimien toiminnasta ilman ympäristövaikutusta. Tämän seurauksia ei saa jättää tulevien sukupolvien maksettavaksi.

Suomen Työväenpuolue kannattaa sitä, että tulevilla vaalikaudella hyväksymme nopeasti ilmastolain, joka velvoittaa maatamme vähentämään kasvihuonekaasujen päästöjä vuoden 1990 tasosta vuoteen 2020 mennessä 40 % ja vuoteen 2050 mennessä 95 %. Tämä on välttämätöntä siksi, että selviytyäksemme ihmiskunnan tulee kyetä toteuttamaan nämä tavoitteet. Taloudellisesti ratkaisu on meille edullisin, jos jo nyt sopeutamme talous- ja yhteiskuntapolitiikkamme näihin tavoitteisiin. Se myös tulee antamaan maailmelle voimakkaan kilpailuedun. Kaiken kaikkiaan tämä merkitsee tutkimuksen, innovaatiokehittelyn ja kilpailukyyn osalta hyppäyksellistä edistystä maailmelle, ja otamme asiassa ”päänaukaisijan” roolin.

Uusiutuvien luonnonvarojen käytössä tulee päästä eteenpäin todellisiin askelin ja keskityttävä energian käytön vähentämistä tukeviin uudistuksiin ja teknologisiin ratkaisuihin. Eduskunta ei saa sitoa tulevia eduskuntia ratkaisuil-la, jotka velvoittavat uusien ydinvoimaloiden rakentamiseen. Näemme, ettei ydinvoima voi, jo ydinjäteongelmansa takia, olla kestävä ratkaisu tulevaisuuden energiahuollossa. Sen sijaan, että aletaan rakentaa uusia ydinvoimaloita, kaikki voimavarat on välittömästi suunnattava uusiutuvien energialähteiden tutkimiseen ja tuottamiseen. Uusien ydinvoimaloiden rakentamiset on ratkaistava kansanäänestysellä. Raideliikenteen parantaminen on erittäin tärkeää ympäristön ja liikenteen toimivuuden kannalta. Rahoitus tulee kuitenkin rakentaa liikenteen tuloilla ja osaksi verovarailta eikä myymällä valtion tuloa tuottavaa omaisuutta. Se myymisessä on 1990-luvun laman jälkeen tehty erittäin paha virhe ja tällä on vaikeutettu valtion taloutta, kun samalla suuria tuloja saava varakkain väestönosa on verohelpotuksista saamallaan varoilla saanut haltuunsa yhteiskunnan omaisuutta ja on päässyt lisää rikastumaan tällä tavoin muiden kustannuksella. Tällainen kehitys Suomessa, ja vielä enemmän useissa muissa maissa, tulee saada käännettyä. Tuemme bussiliikenteen kuljettajien samoin kuin postin ja muiden työntekijöiden oikeutettuja vaatimuksia työolojen ja ehtojen parantamiseksi ja työuupumuksen vähentämiseksi kilpailutuksen haittojen poistamiseksi. Se on samal-

la joukkoliikenteen edistämistä, joka on ympäristön ja tasa-arvoisten liikkumismahdollisuuksien kannalta aivan ykkösasioita.

On huolehdittava hyvin toimivasta julkisesta hallinnosta, ja tuottavuusohjelman toimeenpano, tosiasiasa henkilövähennysohjelman, tulee nykyisellä tavalla lopettaa. Oikein toteutettu tuottavuusohjelma tarkoittaa sitä, että asiat tehdään paremmin. Valtion hallinnon tuottavuusohjelma toimii kuitenkin tarkoitustaan vastaan, kun siitä on tehty säästöohjelma, jossa ainoa tarkoitus on henkilöstön vähentäminen. Vähentämiset tehdään siten, että toimintaa heikennetään ja kansalaisten oikeusturva vaarantuu. Valtion budjetin piirissä oli vuonna 2005 120 000 henkilöä ja heistä on vuonna 2025 jäljellä 20 000 henkilöä kun 100 000 henkilöä siirtyy pääosin eläkkeelle tai siirtyy muualle työhön. Vuonna 1990 valtion budjetin piirissä oli yli 200 000 henkilöä: ulkoistamisten yhteydessä 50 000 työpaikkaa on vähennetty ja saman verran ulkoistettu.

On tärkeää, että hallinto toimii palveluperiaatteella, jossa ei asetuta vallan käyttäjiksi kansalaisten yläpuolelle ja käytetä valtaa väärin.

Tehtävämme on koota kansalaiset laajasti puolustamaan kansanvaltaa, oikeutta työhön, toimeentuloon, koulutukseen, oikeudenmukaiseen kohteluun, puolustamaan rauhaa ja suojelemaan ympäristöä tuhoamiselta. Tarvitsemme sosiaalisen ja vihreän uusia, jossa otetaan huomioon kaikki kansalaiset ja turvataan ympäristön kannalta kestävä kehitys. Jotta voimme kääntää politiikan suunnan, tarvitsemme samanlaisia voimien yhdistämistä kuin runsaat 100 vuotta sitten kun saimme Suomeen yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden vuonna 1907. Äänioikeus aidon poliittisen vaikuttamisen mahdollisuutena tulee palauttaa, sillä nykyisellään kyse on enää äänestys-oikeudesta, jossa äänestäjien käytäytymiseen vaaliurnilla vaikutaan suurella rahalla. Puoluetukien kanavointi eduskuntapuolueille ja muiden syrjiminen tiedotusvälineissä Yleisradion vaaliohjelmia myöten on osa vaihtoehtojen ja kansalaisvaikuttamisen vaikeuttamista ja epädemokraattista vaalimenettelyä. Vaadimme suhteellista vaalia siten, että 1 % äänistä tuo puolueelle kaksi kansanedustajaa.

Haluamme toimia politiikan muuttamiseksi yhdessä kansalaisten kanssa etsien ratkaisuja, joilla kansalaisten oikeuksia voidaan turvata. Tuemme kansanliikkeitä ja kansalaistoimintaa demokraattisten ja ihmisten kannalta tärkeiden tavoitteiden puolesta. Ne vievät kehitystä kohden kansalaisyhteiskuntaa. Suomen Työväenpuolue on rakennettu yhtenäisyyden rakentajaksi kansandemokraattisen väen keskuudessa ja kansaa laajasti yhdistäväksi yhteistyöjärjestöksi vastaamaan työätätekevien ja koko kansan tarpeisiin ja odotuksiin 2000-luvun Suomessa. Vain siten voimme koota Suomen kansaa ja työätätekeviä laajasti yhteen yli nykyisten puoluerajojen, erilaisuus hyväksyen, sitä arvostaen ja toimien yhteisten tavoitteiden puolesta, että maamme ja maailma olisivat parempi paikka elää.

Omaishoidon kysymyksiä Suomessa

Minna Ekman, Inkoo, STP:n ehdokas uudenmaan vaalipiirissä, 184

Suomessa arvioidaan olevan omaishoitajia 6% koko väestöstä eli luku on noin 300 000 henkilöä. Suomessa läheistään auttaa päivittäin henkilökohtaisissa toimissa noin 60 000 henkilöä ja sairaanhoidollisissa toimenpiteissä päivittäisiä auttajia on noin 30 000.

Näistä arjen auttajista hoitaa avio- tai avopuolisoaan noin 42 000, vanhempiaan noin 591 000, ja lapsiaan noin 62 000 henkilöä.Eniten omaishoitajia, noin 54 000 henkilöä, arvioidaan olevan Uudenmaan vaalipiirissä, toiseksi eniten, 33 000 henkilöä, Helsingin vaalipiirissä ja sekä Pirkanmaan, Oulun että Varsinais-Suomen vaalipiirissä kussa-

kin noin 28 000 henkilöä. Esimerkiksi Länsi-Uudellamaalla Kirkkonummella, jossa asukkaita on noin 36 000 henkilöä, on omaishoitajia noin 186 ja heistä noin 90 on 65-vuotiaita tai vanhempia ja vajaa 100 on alle 65-vuotiaita.

Vuonna 1993 sosiaalihuoltolakiin tehtiin muutos ja annettiin asetus omaishoidon tuesta ja vuonna 2005 säädettiin laki omaishoidon tuesta. Omaishoidontuella tarkoitetaan vanhuksen,vammaisen tai sairaan henkilön kotona taphutuvan hoidon tai muun huolempidon turvaamiseksi annettavaa hoitopalkkiota ja/tai palveluja. Omaishoidontukea voidaan myöntää kunnan määrärahojen puitteissa, jos henkilö alentuneen toimintakyvyn, sairauden, vammaan tai muun vastaavanlaisen syyn vuoksi tarvitsee hoitoa tai huolenpitoa. Hoito on mahdollista järjestää kotona tapahtuvaksi sopimalla siitä hoidettavan omaisten tai läheisten kanssa.

Suomessa eletään nykyisin pienissä perheyksiköissä, joissa elävät vain vanhemmat ja lapset. Vanhemmat sukupolvet elävät erillään ja usein vielä asutaan kaukana isovanhemmista ja tämä vaikeuttaa isovanhempien hoitamista heidän vanhetessaan ja sairaustuessaan. Lisäksi myös ns. sinkkuvanhusten määrä on lisääntynyt. Tilastokeskuksen mukaan yli 65-vuotiaiden osuuden väestöstä arvioidaan pysyvän melko samana vuoteen 2017

asti ja nousevan nykyisestä 16 %:sta noin 26 %iin vuoteen 2030 mennessä. Yli 85-vuotiaiden osuuden väestöstä ennustetaan nousevan 6,1 %:iin vuoteen 2040 mennessä, jolloin heitä arvioidaan olevan noin 349 000 henkilöä.

Muutoksia on tapahtunut myös palvelurakenteessa 1990-luvulta lähtien, jolloin hoitopalvelujen painotusta alettiin siirtämään laitoksista avohoidon suuntaan. Laitospaikkoja on vähennetty, mutta valitettavasti vai- kuttaa siltä, että avohoitopalveluihin ei olla vielä kukaan panostettu riittävästi. Omaishoidon tukea ja sen toteuttamista onkin myös arvosteltu eräänlaisena terveydenhuollon kulujen säästöohjelmaksi, jonka tarkoituksena on mm mahdollisimman pitkälle ulkoistaa valtion ja kuntien hoivatyön ja hoivapalvelujen työvoimakuluja kansalaisille. On myös perusteltua kysyä, täytyvätkö kaikki hyvän hoidon kriteerit, kun omaisiaan ja läheisiään hoitavat uupuneet ja ilman hoitoalan koulutusta olevat läheisistään välittävät ihmiset. Elämme yhteiskunnassa, jossa heikkokuntainen vanhus värvätään omaishoitajaksi vielä heikkokuntoisemmalle vanhukselle. Omaishoitajista noin puolet onkin eläkkeellä.

Omaishoidon tuen piirissä oli v. 2010 Suomessa noin 36 000 henkilöä, mutta huomioitavaa on, että raskaimmista hoitotilanteista

lähes puolet on vailla omaishoitosopimusta. Kunnat käyttävät omaishoidon tukeen nyt noin 130 miljoonaa euroa vuodessa, mutta on arvioitu, että jos kaikki hoidettavat n. 60 000 henkilöä saisivat tukea, kuntien kustannukset olisivat noin 300 miljoonaa euroa vuodessa. Lisäksi on arvioitu, että kuntien yhteinen säästö laitoshoidon verrattuna on noin 1,2 miljardia euroa!

Kunta voi talousarvioon varattujen määrärahojensa puitteissa myöntää omaishoidontukea hoitopalkkiona. Rahana suoritettavan hoitopalkkion lisäksi muu omaishoittoa tukeva palvelu voi olla kotihoidon palvelua, päivätoimintaa tai muuta yksilöllistä palvelua. Hoitaja voi halutessaan ilmoittaa, ettei halua ottaa vastaan omaishoidontukeen sisältyvää hoitopalkkiota, vaan ainoastaan tukeen sisältyvän palvelun.

Omaishoidon hoitopalkkioita maksettiin keskimäärin per hoitaja v. 2008 noin 350-399 euroa/kk. Eläkkeellä olevan omaishoitajan olisikin hyvä selvittää omaishoidontuen palkkion vaikutus mm. omaan eläkkeeseensä, sillä esim. joissakin tapauksissa mm. työttömyyseläkkeen lisäansiorajan ylitys saattaa keskeyttää eläkkeen maksamisen. Pääsääntöisesti omaishoidontuki tulkitaan ansiotuloksi. Joissakin tapauksissa myös verotukselliset näkökohdat estävät omaishoitajaa ot- tamasta vastaan mahdollista rahal-

lista omaishoidontukea.

Ongelmana omaishoitajärjestelmässä on myös esim. omaishoitajalle kuuluvien lakisääteisten vapaiden toteutumisessa ja toteuttamisessa. Useimmiten tähän on syynä se, että hoidettavalle ei löydy sopivaa hoitopaikkaa tai hoitajaa vapaan ajaksi. Yhtenä syynä on myös hoidettavan haluttomuus ottaa vastaan muun kuin oman omaishoitajan apua. Hoitajan jaksamisen kannalta on todellakin ensiarvoisen tärkeää, että vapaa- päivien pitäminen onnistuu! Lisäksi kansalaisten eriarvoisuutta Suomessa lisää erilainen menettely sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksujen perinnässä.

Omaishoitajat ja Läheiset Liitto ry onkin esittänyt useita tarkeitä vaatimuksia tulevaan hallitusohjelmaan, joista tässä kirjoituksesani mainittakoon : 1) Sata-komitean ehdottamasta hoitotukien yhdistämisestä luopuminen ja omaishoidon lainsäädännön säätäminen erillisenä sosiaalihuoltolakia täydentävänä erityislakina, jossa määritellään tarkoin myös kuntien tehtävät omaishoitajien tukemisessa. 2) Omaishoidon hoitopalkkio tulisi toteuttaa Suomessa Kansaneläkelaitoksen maksamana yhdenmu- kaisin kriteerein riippumatta asuin- kunnasta ja 3) omaishoitajat tulee saada työterveyshuollon piiriin.

Minna Ekman
Inkoo

Säädettävä hoito- ja palveluturvalaki

Rosa-Maria Kyrölahti-Keskivara, STP:n ehdokas Helsingissä, 251

Terveydentilan, yksinäisyyden ja pienituloisuuden takia on paljon väliinputoajia, jotka eivät tiedä oikeuksistaan eivätkä jaksa perätä niitä. Sosiaalivirastot eivät useinkaan tarjoa asiakkaalleen sosiaaliasiamiehen puhelinnu- meroa, jotta hän voisi sitä kautta selvittää kaikki oikeutensa.

Hakukaavakkeiden täyttäminen on usein niin vaikeaa, että se jää kesken. Omakohtaistakin koke- musta on! Tämä täyttämisen keskeyttäminen johtaa helposti siihen, että päättäjät ja virastot voivat to- deta, ettei erilaisia tarpeita ja tarvit- sijoita ole kuin pieni määrä. Näin ra- haa jää käyttämättä. Seuraavan ker- ran määrärahoista päätettäessä tar- ve näyttää entistäkin pienemmältä, jolloin määrärahoja pienennetään entisestään!!

Kaikki neuvontapalvelut oli- sivat parhaiten tavoitettavissa ter- veysasemien yhteydessä. Olisi keski- tyttävä enemmän lakisääteisten per- uspalvelujen turvaamiseen. Pieniä terveysasemia ei saa enää sulkea, koska nykyisetkään eivät pysty vas- taamaan tarpeeseen. Ei leikkauk- sia henkilökuntaan, vaan mieluum- min vakinaistettava henkilökuntaa lisää. Palvelutalotyypistä asumis- ta on kehitettävä eikä vähen- nettävä. Kuntouttavaa toimintaa

on pidettävä yllä, jotta omatoimi- suus yms. elämänlaatu säilyi- si mahdollisimman pitkään. Niin sanottua hyvinvointivaltiota ei saa ajaa enempää alas. Kotona asumi- ta pitää tukea kaikin keinoin vii- meiseen asti. Tämän vuoksi on ko- tisairaanhoidon, kodinhoitoapua ja omaishoitajien työtä tuettava kun- nissa valtion määrärahojen. Määrä- rahat on suhteuttava kunnan kokoon, asukasmäärään ja ikäjakautumaan. Edellä kuvatut toiminnot tuovat uusia työpaikkoja ja vähentävät pitkäaikaissairaanhoidon tarvet- ta. Näin myös tulisi tilaa kaikille pit- käaikaissairaanhoidon tarvitseville. Vaikeavammaisilla on oltava sub- jektiivinen oikeus henkilökohtai- seen avustajaan.

Vähätuloisten asemaa parannettava

Eläkkeiden on seurattava paikka- kehitystä. Pieniin eläkkeisiin tarvi- taan tasokorotus. Osa-aika- ja pätkätyöläisten asemaa on parannet- tava. Vapautus verotuksesta on an- nettava 1000 euroa brutto ansait- seville eläkeläisille ja pätkä/osa- ai- katyöntekijöille. Varsinkin Helsin- gin alueella tällä tulotasolla ei sel- viä ilman, että on haettava jotain tukea, varsinkin, jos on asuntolai- naa ja perhettä elätettävänä tai jos joutuu käyttämään omaa autoa työvälineenä. Eläkkeellä olevat pie- nitulaiset tuskin selviävät lääke-,, terveydenhoito- , ruoka- ja asumis- kustannuksista tällä summalla.

Koko Suomi pidettävä asuttuna

Jopa kaupunkilaisjärki sanoo, ettei etelään/kasvukeskuksiin saati Hel- sinkiin mahdu kaikki eivätkä kaikki haluakaan. Niinpä maakuntiin tulee rakentaa asuntoja eikä alasajaa ole- massa olevia palveluja, julkista lii- kennettä, terveydenhoitoa, maan- viljelyä eikä pienyrityksistä. Näin menetellen verotulot sieltäkin tuli- sivat yhteiseen talouteen.

Tasavertaisuus

Tasavertaisuus luvataan Suomen perustuslaissa. Kansalaisten ja kan- salaisliikkeiden on kuitenkin valvot- tava, että tasavertaisuus toteutuu esimerkiksi seksuaalisille vähem- mistöille, vammaisille, vanhuksille, maahanmuuttajille, sairaseläkeläi- sille ja muille, ettei erilainen syrjäy- tyminen enää jatku. Myös elämän- laadun, oikeuksien ja palkkaerojen tasavertaisuutta on valvottava ja säädettävä tarvittaessa lakeja.

Ei myydä Suomea pois

Pidetään jäljellä olevat ns. valtion- yhtiöt Suomessa. Valtion tulee val- voa niitä kuten aiemmin. Nostetaan suuromistajien varallisuusveroa. Ruuan ja julkisen liikenteen arvoni- lisanveroa pitää alentaa tuntuvasti. Kehitetään bioetanolin valmistus- ta ja jatkojalostusta valtion tuella ja pyritään myös näiden tuotteiden vientiin ja täten myös hyödytetäi- siin maaseutua ja voitaisiin välttyä kuudennelta ydinvoimalalta.

Mielenterveyden edistämi- nen hallituksen päämää- räksi

Itsemurhien ehkäisyyn on hyvä avohoito paras keino. Mielenter- veyssyistä työkyvyttömyyseläkkeel- lä olevien työhön paluuta on tuet- tava riittävän laajasti. Mielentervey- den keskusliitto on toistuvasti vaa- tinut psykiatristen potilaiden fyy- sisten sairauksien kunnollista hoi- toa. Negatiiviseen leimaamiseen psyykkisistä ongelmista kärsiviä kohtaan on tietämättömyys suu- rin tekijä. Pyrkikäämme avoimuus- teen ja asioista puhumiseen. Se on tärkeä osa asenteidemme positiivi- seen muutokseen ja toinen toisis- tamme tukemiseen ajoissa.

Anna äänesi vaiivat ja vam- mat itse kokeneelle. Pienituloisille, vanhuksille ja vammaisille annet- tuja lupauksia ei ole pidetty. Me olemme vaihtoehto.

Rosa-Maria
Kyrölahti-Keskivara

Maahanmuuttajien kanssa viettämässä naistenpäivää

Britt-Marie Valo, STP:n ehdokas Helsingissä, 263

Naisten päivän juhlat, joihin minut oli kutsuttu, vietettiin 5.3.2011 Asukastalo Ankkurisa Herttoniemenrannassa. Alusa meitä oli muutama nainen paikalla, mutta noin kello 19 aikaan illalla paikalle olikin saapunut kourallinen somalaisia, muut- tamia suomalaisia naisia ja tun- nelma oli lämmin.

Meille naisille illan yllätysvieras oli kansanedustaja Pekka Haavisto, joka avasi tämän monikulttuuri- sen naistenpäivän tilaisuuden. Ennen Haaviston puhetta meidät toi- votti tervetulleiksi Asukastalo An- kurin toiminnanjohtaja kertomalla talon historiasta. Sen verran hänen kertomastaan jäi mieleen, että Paa- sivaaran margariinitehdas on aikai- semmin toiminut samassa paikassa, nykyisin tässä talossa vietetään häi- tä ja muita juhlatilaisuuksia.

Lähinnä maahanmuuttajat vuokraavat usein tilaa omiin tar- koituksiin sen sijainnin ja käytän- nöllisyyden vuoksi.Asukastalon yh- distyksen hallitukseenhan kuuluu myös maahanmuuttajia suomalai- sten lisäksi.

Jokaiselle eduskuntaehdok- kaalle oli annettu mahdollisuus pi- tää oma puheenvuoronsa, joten il-

lan vieras, Vihreän Liiton kansan- edustaja Pekka Haavisto aloitti en- simmäisenä oman puheensa ja mi- nulla oli kunnia päättää vaalipuhe- iden osuus.

Tämä tilaisuus televisioitiin So- mali-Tv kanavalle ja tämä televisio näyttikin sitä myöhemmin moneen kertaan. Ruoka oli tyyppillistä soma- lialaista: riisiä, kalaa, sambusaa, makeisia, keksiä ja Kaiken kruuna- si mahtavankokoinen ja - makuinen kaku aitoarabialaisen kahvin kera.

Puheensorina oli mahtavaa ja osallistuvaa; kesken kaiken muu- tamat somalitaustaiset naiset tart- tuivat mikrofoniin ja kertoivat omat mielipiteensä Somalian kiuvuude- sta ja akuutista nälänhädästä siellä. Tilanne jopa rauhallisessa Pohjois – Somaliassa eli Somalimaassa on to- della vaikea, sillä kuivuus ja nälän- hätä sekä aavikoitumisen laajene- minen ovat niin vakavia tilanteita, ettemme ymmärrä lainkaan, millai- sessa mittakaavassa tämä luonnon- katastrofi on.

Pohjoiseen Somaliaan pitää saada pikaisesti rakennettua pai- kallisten asukkaiden voimin kaivot, jotta ihmiset ja eläimet saisivat vet- tä ja tämä taas vaatii uudenlaisen tekniikan hankkimista ja sen rahoit- tamista. Silloin alueella pystyttäisiin myös kasvattamaan mm. maissia ja akuutti nälänhätä helpottuisi..

Naistenpäivän tilaisuudessa pu- huttiin runsaasti tästä katastrofista, sillä sen kanssa eläminen on joka- päiväistä konkretiaa monelle maa- hanmuuttajanaiselle, heidän omai- sensa asuvat ja elävät näillä kärsivil- lä alueilla. Vakavasta asiasta huoli- matta tai siitä johtuen, vietettiin yh- dessä mukavaa ja lämminhenkistä iltaa.

Minulle jäivät hyvät ja lämpöi- set muistot illasta, sekä naisten henkisestä vahvuudesta ja voimas- ta.

Pipsa Valo
Helsinki

Suomen antifasistinen komitea (SAFKA) eduskuntavaaleissa 2011

SAFKA on vaalien todellinen vasemmistolainen vaihtoehto, joka pitää arvossa työväenliikkeen kunnia-kasta historiaa ja sen saavutuksia, joista suurin on Voitto toisessa maailmansodassa ja sen tuloksena syn-tyneet ihmisoikeuksien maailmanlaajuinen tunnustaminen sekä sodanjälkeisen poliittisen tilanteen vah-vistaminen Pariisin rauhansopimuksessa.

SAFKA on vaalien todellinen suomalainen konservatiivinen vaihto-
ehto, joka pitää arvossa Suomen toisen tasavallan demokraattisia saavutuksia, jotka tosiasiaassa syn-tyivät Suomen kansan yhteisen tah-
don tuloksena.

SAFKA katsoo, että työväenliike oli 1900-luvun johtava yhteiskun-
nallinen voima, joka toteutti mul-
listavan vallankumouksen kaikkien maiden yhteiskuntajärjestykses-
sä. Sen tuloksena murskattiin luok-
ka- ja sääty-yhteiskunnat ja saavu-
tettiin tasa-arvo, hyvinvointival-
tio, yleinen ja yhtäläinen äänioike-
us, yleinen oppivelvollisuus ja pro-
gressiivinen verotus. Nämä muu-
tokset eivät tapahtuneet itsestään
kapitalismin voimin vaan työväen-
liikkeen aktiivisen vallankumouk-
sellisen toiminnan seurauksena.

SAFKA puolustaa Suomen toi-
sen tasavallan 1944 - 1991 saavu-
tuksia , joita olivat aito demokratia,
tasa-arvo, yhteiskunnallinen edis-
tys, hyvinvointivaltio ja fasististen
järjestöjen lakkauttaminen. Suo-
men toinen tasavalta oli vastalause
Suomen ensimmäiselle fasistiselle
tasavallalle 1917—1944 ja sen tu-
hoisalle liitolle Saksan kanssa ja ri-
kolliselle hyökkäyssodalle kaikkien
kansojen puolustajaa Neuvostoliit-
toa vastaan.

Vaikka Suomen toisen tasaval-
lan yhteiskuntajärjestys sai ideolo-
gisia vaikutteita Neuvostoliitosta, se
ei ollut neuvostoliittolaisten sanele-
maa, vaan tulos Suomen kansan it-
senäisestä tahdosta rakentaa hyvin-
vointivaltio.

SAFKA vastustaa historian vää-
rentämistä, jossa Suomen toisen
tasavallan kansan tahdon mukai-
nen demokratia latistetaan ja vää-
rennetään Neuvostoliittoa kumar-
tavaksi "suomettamiseksi" tai työ-
väenliikkeen saavutukset yritetään
latistaa "kommunismien rikoksi".
Tosiasiaassa tällaisella historian vää-
rentämisellä etsitään poliittista tilaa
fasismin uudelle nousulle ja uudelle
Venäjä-vastaiselle sodalle.

SAFKA vastustaa suomalaista
sotahistoriankirjoitusta kokonai-
sudessaan, koska sen syvimpänä
ydinajatuksena on aina natsi-Sak-
san tekojen oikeuttaminen.

SAFKA vaatii eduskuntavaalien
fasististen ehdokaiden hyllyttä-
mistä ja esittää oikeusministeriölle
näiden taustalla olevien järjestöjen
lakkauttamista. Tällaisia ovat avoi-
mesti muukalaisvihaa ja sotaa liet-
sovat ja kannattavat ehdokkaat sek-
ä ne, jotka lietsovat sotilaallista ag-
gressiota Karjalan palautusvaateil-
la. Tällaisia ehdokkaita ovat Karja-
lan palauttamista vaativat Mark-
ku Laukkanen ja Jussi Niinistö sekä
heidän taustaorganisaationsa sekä
eräät perussuomalaisen Suomen Si-
su -järjestön eduskuntaan yrittävät
ehdokkaat, jotka avoimesti tukevat
rotuopillisia valheita.

SAFKA vastustaa fasismia sen
kaikissa muodoissa nykypoliitikas-
sa. Suomessa vastustettavia fasisti-
sia ilmiöitä ovat esimerkiksi ns. "las-
tensuojelu", joka tosiasiaassa on per-
heitä tuhoavaa ja ihmisiä henkises-
tä ja fyysisesti raunioittavaa, eri-
tyisesti lapsiin kohdistuvaa poliit-
tista terroria ja lapsikauppaa (ns.
huostaanottobisnes). Muita fasis-
tiseksi luonnehdittavia, ihmisar-
voa järjestelmällisesti alentavia il-
miöitä ovat vammaisten ja vanhus-
ten huolto (joka tosiasiaassa on ih-

**SAFKA on varoittanut useista aikamme fasistisista ja äärioikeistolai-
sista ilmiöistä mm. historian väärentämisestä, Eestin apartheidista ja
sotasyyllisyystuomioiden purkamisesta.**

misarvoa alentavaa ja perheitä tu-
hoavaa jonkinlaista vankeinhoi-
toa), ns. maahanmuuton vastusta-
minen (joka tosiasiaassa on usein vä-
kivaltaan yllyttävää rasistista viha-
propagandaa), kiihkokansallismie-
lisyys sen kaikissa muodoissa (ku-
ten vaatimukset Karjalan palautta-
miseksi sekä Venäjän uhkaaminen
ja painostaminen erikoikeuksiin os-
taa maata ns. Karjalasta) sekä kaik-
ki historian väärentäminen, jossa fa-
sismin rikokset ihmisyyttä vastaan
yritetään oikeuttaa.

SAFKA vastustaa mielivaltaisia
viranomaistoimia, joilla edunval-
vojat ja sosiaalityöntekijät eristävät
ja vieraannuttavat huostaanotettu-
ja lapsia tai vammaisia perheistään.
SAFKA vaatii huostaanottojen kau-
pallistumisen eli ns. huostaanotto-
bisneksen kieltämistä. SAFKA vaai-
tii perheiden autonomian kunni-
oittamista ja arvostamista, huos-
taanotettujen lasten ja eristettyjen
vammaisten perheiden ihmisar-
voista kohtelua, parempaa valvon-
taa huostaanotettujen sijoituskoh-
teissa ja omaishoitajan työn kun-
nioittamista.

SAFKA vastustaa venäläisten äi-
tien ja lasten huonoa kohtelua las-
tensuojelutapauksissa ja katsoo, et-
tä venäläisiä vanhempia on kohdel-
tu syrjivästi ja kaltoin heidän venä-
läisyytensä tähden ja että he ovat
selvästi eriarvoisessa asemassa
suomalaisessa oikeusjärjestelmäs-
sä suomalaisiin verrattuina. SAFKA
pitää vakavana rikoksena sitä, et-
tä monilta venäläisiltä lapsilta on
huostaanoton yhteydessä kielletty
puhumasta äidinkieltään venäjää
ja että huostaanotettuja venäläisiä
lapsia yritetään vieraannuttaa paitsi
venäläisistä vanhemmistaan, myös
venäjän kielestä, venäläisestä kult-
tuurista ja ortodoksisesta tai islami-
laisesta uskosta.

SAFKA haluaa tukea Islamin us-
kon asemaa suomalaisessa yhteis-
kunnassa ja tukee islamilaisen Sha-
ria-oikeuden valikoivaa intregroi-
mistä osaksi suomalaista sovittelu-
järjestelmää aluksi kokeiluna. SAF-
KA pitää Islamia uskontona, joka
vaikuttaa myönteisesti suomalai-
seen yhteiskuntaan. SAFKA vaatii
Islamin uskoa ja islamilaista kult-
tuuria käsittelevien televisio-ohjel-
mien, kirjojen ja muun julkisen ma-
teriaalin määrän lisäämistä valtion
tuella.

SAFKA katsoo, että rauhan ja
toimeentulon perusta Suomessa
on Suomen ja Venäjän välinen ys-
tävyys, luottamus ja hyvä naapu-
ruus. Pariisin rauhansopimuksen
rikkojat eli fasistisluontoisten jär-

jestöjen kannattajat ja Venäjä-vas-
taisen politiikan veturit vaarantavat
kauppasuhteemme Venäjään ja si-
ten uhkaavat kansamme työllisyys-
tilannetta. Nato-jäsenyyden kan-
nattajat aiheuttavat maaillemme ja
koko Pohjois-Euroopalle konkreet-
tisen sotilaallisen vaaran, sillä Venä-
jä pitää sotilasdoktriinissaan Naton
laajenemista rajoilleen sotilaallise-
na uhkana.

SAFKA kannattaa venäjän kie-
len aseman parantamista Suomes-
sa, koska meillä asuu jo kymmeniä
tuhansia venäjänkielisiä. Venäläi-
sillä on Suomelle positiivinen vai-
kutis ja suomalaiset ja venäläiset
sopivat hyvin yhteen, mistä monet
avioparit ja heidän yhteiset lapsen-
sa ovat hyvänä todisteena. Venä-
jän kielen opiskelumahdollisuuk-
sia kouluissa on parannettava niin,
että jokaisella tokaluokkaisella
on mahdollisuus aloittaa venäjän
opiskelu. Minkään kielen opetta-
misen ei kuitenkaan pitäisi olla pa-

kollista. Venäjää äidinkielenään pu-
huville lapsille pitäisi antaa parem-
mat mahdollisuudet ylläpitää venä-
jän kieltä sekä tutustua venäläiseen
kulttuuriin ja kirjallisuuteen koulu-
opetuksessa Suomessa.

SAFKA vastustaa russofobiaa
eli Venäjää ja venäläisiä halveksu-
vaa Venäjä-vastaisuutta. Russofo-
bia on poliittinen ohjelma, jonka
tavoitteena on heikentää Venäjää.
Tänä päivänä russofobiaa lobataan
Baltian maiden kiihkokansallisten
nukkehallitusten välityksellä muun
muassa europarlamentissa, ja muu-
tama suomalainenkin on värvätty
russofobian lobbariksi. Näitä ulko-
mailla värvättyjä russofobian aktii-
visia lobbareita ovat Heidi Hautala,
Lasse Lehtinen, Henrik Lax ja Ale-
xander Stubb. Suomen median Ve-
näjä-kuva on vakiintunut erittäin
kielteiseksi, koska useimmat suo-
malaiset päätoimittajat kannatta-
vat Suomen liittämistä sotilasliitto
Natoon. Tähän on vaikuttanut rus-
sofobinen Nato-lobbaus.

Suomen osallistuminen Venä-
jä-vastaisen terrorismin tukemi-
seen on heikentänyt Suomen ja Ve-
näjän välisiä suhteita. Vakavimpana
esimerkinä on alaikäisen Venäjän
kansalaisen Anton Salosen väkival-
tainen sieppaus ja salakuljetus Ve-
näjältä Suomeen suomalaisen dip-
lomaattiauton takakontissa ulko-
ministeri Alexander Stubbin tuel-
la. Suomi on kiristänyt ja uhkaillut
Anton Salosen avulla Venäjää, mi-
tä monet ovat pitäneet valtioliisse-
na terrorismina. Suomessa on toi-
minut vuosia islamistiterroristien
nettisivusto, jonka kautta uhkail-
laan ja kiristetään Venäjää sekä tie-
dotetaan Venäjä-vastaisista terro-
ri-iskuista. Ulkoministeri Alexander
Stubb on hyväksynyt sivuston yllä-
pidon Suomessa, vaikka se uhkaa
suomalaistenkin turvallisuutta.

SAFKA vaatii Suomen tuen lo-
pettamista Viron laittomalle apart-
heidhallinnolle, sen rasismille ja ro-

tusorrolle, sekä virolaisten ja venä-
läisten vapauttamista poliittisesta
vainosta ja terrorista. Viron apart-
heid on Suomen vasemmiston tu-
ho. Tukemalla Viron äärioikeisto-
laista ja fasismia myötäilevää apart-
heidhallintoa Suomi hylkää viimei-
setkin rippeet työväenliikkeen kun-
niakkaista perinteistä.

SAFKA vastustaa käsiaseiden le-
viämistä, ampumisharrastusta sekä
kiihkokansallisella pohjalla toteu-
tettavaa niin sanottua vapaaeh-
toista maanpuolustustyötä, jossa
tosiasiaassa tavoitellaan uusien suo-
jeluskuntien perustamista. SAFKA
vaatii käsiaseiden täyskieltoa. SAF-
KA vastustaa kaikkea suojeluskun-
tien uudelleen perustamiseen täh-
tävää toimintaa, koska tosiasias-
sa niissä on yritys puolustaa väki-
valtaisesti fasismin valtaannousua
Suomessa.

Suomen antifasistisen komitean eh-
dokkaita ovat:

- Hannu RAINESTO**, Helsinki, toisin-
ajattelija
- Heidi TUOMINEN**, Lappi, kotiäiti
- Jussi PARVIAINEN**, Helsinki, ohjaa-
ja, käsikirjoittaja
- Viola HEISTONEN**, Kymi, yliopis-
tonopettaja
- Rimma SALONEN**, Helsinki, Anton
Salosen äiti
- Juha MOLARI**, Helsinki, teologian
tohtori, BBA
- Ani LEIKONNIEMI**, Varsinais-Suo-
mi, sosiaaliohjaaja
- Abdullah TAMMI**, Uusimaa, evp.
palopäällikkö
- Tommi LIEVEMAA**, Uusimaa, kan-
sainvälisen politiikan asiantuntija,
muusikko
- Johan BÄCKMAN**, Helsinki, do-
sentti, valtiotieteiden tohtori

**ÄÄNESTÄ MEITÄ – MUUTA SUOMI
PAREMMAKSI!**

Suomella ei ole varaa seikkailupolitiikkaan

**Juha Molari, STP:n ja SAFKA:n
ehdokaas Helsingin vaalipiirissä,
253**

**Eduskuntavaaleissa voidaan an-
taa protesti huonomman tai pa-
remman Venäjä-politiikan puo-
lesta.**

Kokoomuksen ulkopoliittinen
seikkailu on luonut mielikuvan
Suomesta epäluotettavana valtio-
na. Vihreiden keskuudessa suosii-
taan jopa järkyttävää separatismia
suurta naapuriamme vastaan. Tä-
mä näkyy niinkin järkyttävän kuin
uusnatsien ja Kaukasian terroris-
tien mainostavan sivuston Kavkaz
Centerin saamassa poliittisessa tu-
essa Suomessa. Vaarallista aggres-
siivista seikkailupolitiikkaa ei tal-
väestö kokonaan edes tiedosta. Eri-
tyisesti suomalaiset antifasistit ovat
saaneet kokea seikkailijoiden jul-

mia toimia myös kulissien takana.

**Poliittisen johtomme on ai-
van turha teeskennellä** ja hymyil-
lä ulkopoliittisten "saavutustensa"
kunniaksi: Suomen media ei toki
kerro riittävästi siitä laajasta tyrmis-
tyneisyydestä ja hämmennyksestä,
joka koetaan naapurissamme Suo-
men nykyisen poliittisen suuntau-
tumisen tähden. Venäjällä tahdo-
taan nähdä Suomi hyvänä naapu-
rina, mutta Suomen hallitus on ra-
kentanut konfliktia koko menneen
vaalikauden. Ja pahempaa on vain
luvassa!

**Ehdokaslistoista ja vaalioh-
jelmasta käy ilmi**, että Perussuo-
malaiset tarjoavat pahan protes-
tin jo huonolle politiikalle: valta-
kunnan rajojen siirtämistä tavoitte-
levat yltiönationalistit ajavat Suo-
men ulkopoliittiseen ja kauppa-
oliittiseen umpikujaan. Kaiken lisä-
si noissa ehdokkaissa on rajujen ra-
sististen mielipiteiden edustajia.
Teemme enää pienen askeleen ja
30-luvun epäonnistunut politiikka
on saapunut Suomeen!

**Nyt olisi korkea aika terve-
henkiselle protestille** paremman
Venäjä-politiikan puolesta, Suo-
men hyvinvoinnin ja oikeudenmu-
kaisuuden puolesta. Menneen va-
alikauden aikana suomalaiset yrityk-
set ovat menettäneet huomatta-
vasti markkinaosuuksiaan Venäjäl-
tä, yritykset eivät ole kyenneet ra-
kentaa parhaalla mahdollisella ta-
valla hyvinvointia kansakuntam-

me parhaaksi. Suomessa on köyhi-
en määrä kasvanut.

**Ulkopoliittisen umpikujan
aikana on vaarallista**, että kansa-
kunnan varallisuus jaetaan uude-
staan epäoikeudenmukaisesti: rik-
kaille yhä enemmän, köyhille ei mitään. Talousana-
lyytikot eivät ole suinkaan varmoja,
että finanssikriisin kärsimykset oli-
sivat jo ohi. Kreikan, Irlannin, Portu-
galin ja Espanjan laskut voivat tulla
arvaamattoman suuriksi Suomelle.
Tässä tilanteessa olisi erityisen tär-
keää Suomessa toteutettava oikeu-
denmukainen tulonjako, jotta köy-
hyys ei kärjistyisi täydelliseksi inhi-
milliseksi epätoivoksi. Niitäkin tapa-
uksia on jo nähty aivan liikaa! Tässä
tilanteessa on myös erityisen tärkeä
rakentaa hyvät suhteet Venäjään,
joka voi toimia Suomen talouskas-
vun veturina, hyvänä naapurina ja
luotettavana kumppanina.

Juha Molari

**Muista, että vaalien li-
säksi tulee myös Vappu
ja vapuksi ilmestyvään
Kansan ääneen kerääm-
me vapputervehdykset.
Henkilötervehdysten
ohella otamme vastaan
myös "laatikkoterveh-
dyksiä". Muista varmista-
taa tervehdyksesi. Lo-
make sivulla 19.**

MIAMIN VIISIKKO VAPAAKSI

Irma González vieraili Suomessa 19.–22.3.2011. Hänen isänsä René González on yksi ns. Miamin viisikkoon kuuluvista kuubalaisista van-geista Yhdysvalloissa. Hän selvitti Helsingin yliopiston Metsätal-os-
sa 22.3.2011 järjestetyssä yleisötilaisuudessa viisikon ja heidän per-heidensä epäoikeudenmukaista ja kohtuutonta kohtelua Yhdysval-loissa. Tilaisuuden järjestivät Suomi-Kuuba-seura, Helsingin yliopis-ton Latinalaisen Amerikan tutkimus ja Suomen Rauhanpuolustajat

Irma González aloitti aktiivisen kampanjoinnin isänsä ja muiden vangittujen kuubalaisten puoles-ta jo 16-vuotiaana. Hän on kiertä-nyt ympäri maailmaa ja tavan-nut niin valtionpäämiehiä kuin vi-iden kuubalaisen vapauttamisen puolesta toimivia aktivisteja. Työk-seen 26-vuotias nuori nainen toi-mii psykologina ja opettajana Ha-vannan yliopistossa.

VIISIKKO LÄHETTTIIN MIAMIIN

Kuubalaiset Gerardo Hernández, René González, Antonio Guerre-ro, Ramón Labanino ja Fernan-do González lähetettiin Kuubas-ta Miamiin 1990-luvulla. Miesten tehtävänä oli soluttautua kovan lin-jan kuubalaispakolaisten järjestöi-hin tilanteessa, jossa terroriteko-jen aalto jäsirysytti Kuubaa. Terrori-toiminnan kohteena oli erityises-ti Kuuban uusi turismielinkeino. Maan viranomaiset saivat estettyä useat suunnitellut iskut Miamiasta saamansa tiedon avulla. Kuuban hallitus harjoitti läpinäkyvää politiikkaa ja luovutti kaiken Mi-amin agenttiensa keräämän tie-don terroristijärjestöjen toimin-nasta suoraan FBI:lle historiallises-sa tapaamisessa Havannassa ke-säkuussa 1998. Viisikon tiedotus-toiminta koski terrorismin lisäksi myös huumekuljetuksia ja ihmis-lakalukjetuksia.

VANKILAAN SYYTETTYI-NÄ VAKOILUSALALIITOS-TA

Terroristien sijasta Miamin FBI pi-dättikin syyskuussa 1998 todis-tusaineiston hankkineet kuubalai-set. Vangitsemisensa alussa viisi-
kon jäsenet lusivat 17 eristysseis-lis-sä. Kommunikointi ulkomaailman kanssa estettiin. Yli kolme vuotta pidätysten jälkeen miamilainen oi-keusistuun julisti viisikon tuomiot,

Irma Gonzalez

jotka vaihtelivat 15 vuodesta kah-teen elinkautiseen. René Gonzá-lez sai tavata ensimmäisen kerran perhettään vuoden vankeuden jäl-keen. Lapset ja puoliso saivat näh-dä toisessa huoneessa raudoissa istuvan ja tarkasti vartioidun mie-hen. Tekaistu tuomio varastaa per-heeltä isän ja mieheltä elämän. Ol-ga González ei ole tavannut avio-miesttään 12 vuoteen. René Gonzá-lezilla on kolmen vuoden kuluttua mahdollisuus päästä ehdonlaiseen vankeuteen, joka on suoritettava valvottuna vihamielisessä ympäris-tössä Miamissa.

PUOLUEELLINEN OIKEU-DENKÄYNTI

Miamin viisikolle ei suotu puoluee-tonta oikeudenkäyntiä, mikä olisi tarkoittanut oikeudenkäynnin suorittamista Miamin sijasta puolueet-tomalla maaperällä. Miamin kuuba-laisen yhteisön jäsenistä 55 % hy-väksyy Kuubaan kohdistuvan vä-kivallan. Henkilöt, jotka suhtautu-vat myönteisesti Kuubaan, joutu-vat Miamissa painostuksen ja vä-kivallan kohteiksi. USA suhtautuu välipitämättömästi Kuubaan koh-distuvaan terrorismiin, vaikka sen

seurauksena maassa on saanut sur-mansa yhteensä 3 478 ihmistä ja 2 099 ihmistä on vammautunut py-syvästi.

Miamin viisikkoa ei ole kyet-ty yrityksistä huolimatta tuomit-semaan vakoilijoiksi. Tuomioi-den poikkeuksellinen ankaruus on siinäkin mielessä täysin absur-dia, että yhdysvaltalaiset tuomarit ovat nykyisin vakuuttuneita siitä, että viisikon toiminta ei kohdistu-nut USA:n turvallisuutta vastaan. Heidät tuomittiin siksi, että he ai-koivat tehdä joskus jossain jotain.

OIKEUSISTUIN KUUBAN VASTAISEN POLITIIKAN JATKEENA

Miamin viisikon vapauttamisek-si on käyty lävitse kaikki USA:n oi-keusasteet. USA:n korkein oikeus ei suostunut vapauttamaan hei-tä. Heidän saamansa laaja kansain-välinen ja arvovaltainen tuki ei ole myöskään vaikuttanut tuomioihin. Asiaa on käsitelty laajasti lehdis-tössä. YK:n ihmisoikeuskomissio ja Amnesty International ovat kum-matkin tuominneet viisikon vang-itsemisen. Amnesty kehotti USA:n oikeusministerille lähettämässään kirjeessä maan hallitusta käsittele-mään tapauksen epäselvyydet ja oikaisemaan armahdusprosessin tai muilla käytettävissä olevilla kei-noilla mahdolliset vääryydet. USA:n hallitus on tietoinen maailman mie-lipiteestä.

Miamin viisikon tapaus osoit-taa USA:n oikeuslaitoksen alhaisuu-den etenkin, kun kysymyksessä on Kuuban valtion ja sen kansalaisten turvallisuus. Kuuban vastaisten ter-roritekojen historia on pitkä ja sitä ympäröi Yhdysvalloissa vankka vai-kenemisen muuri.

VIISIKKO VAPAAKSI

Laajan solidaarisuuden avulla voi-daan painostaa ihmisoikeuksista piittaamattomia hallituksia ja va-pauttaa poliittisia mielipidevanke-ja. Winnie ja Nelson Mandela ovat kehottaneet Irma Gonzálezia ole-maan antamatta periksi.

Matti Laitinen

KUKA ONKAAN KAIKKIEN AIKOJEN ANTIFASISTI.....

Antifasismien ideologiseen perus-taan tässä pureutuu Risto koivu-la. Risto on STP:n ehdokas Pir-kanmaan vaalipiirissä, 119

Kuka oli tämä hen-kilö X ?

10pistettä:Hänet luetaan usein aiheellisesti viiden (5) kaikkien aiko-jen ansioituneimman tieteen-tekijän joukkoon, enkä tarkoita nyt hei-hin niin ikään luettavaa Karl Marxia

9 pistettä: X ei ollut leninisti, mutta sen sijaan Vladimir Lenin oli ehdottoman vankkumaton X:isti toisin kuin vaikkapa Eduard Bern-stein.

8 pistettä: Hän syntyi Rjazan-nimisellä paikkakunnalla 1849 kreikkalaiskatolisen maalaispapin poikana, ja suuntautui aluksi itse-kin pappisuralle.

7 pistettä: Kahden vanhim-man lapsen kuolema rukouksista huolimatta, osin puutteellisen ter-veydenhuollon takia, sekä tutus-tuminen ateistisen maanalaisen demokraatin, fyysikkotaustaisen neurofysiologian professorin I.M.S.:n teokseen "Aivojen refleksi-t" saivat X:n vaihtamaan oppialaa (juridiikan ja eläinfysiologian kaut-ta, josta tutkinto 1884) lääketietee-seen (1875), ja hänen neurofysiolo-gian professorikseen tuli I.M.S. itse.

6 pistettä: X väitteli v. 1883 lää-ketieteen ja kirurgian tohtoriksi sy-dämen neurologiasta, jonka jälkeen hän toimi vuosina 1884 – 1886 Sak-sassa R. Heidenheinin ja. K. Ludwi-gin laboratorioissa. Heidenhein tut-ki mm. hypnoosia aivokuoren akti-vaatioilmiönä, mutta hän ei formu-loinut tuossa yhteydessä vaikutta-via objektiivisia lakeja. Nekin for-muloi sittemmin juuri X.

Saksasta palattuaan X lopun ikäänsä varoitti maansa kulloisia-kin päättäjiä Saksan "eliitin" piirissä kytevästä rasismista ja militarismis-ta (vaikka se omakseen elitti ei aina ollut "pulumusia").

II Maailmansodan aikaisessa Liittoutuneiden yhteisessä sota-propagandassa esiintyy miehite-

tyllä alueella tasan X:n näköinen n. 90-vuotias mestarilääkäri, jolla on myös pyssy tai käsikranaatti ikivan-han sotilasmanttelin hihassa, josta on revitty arvonmerkit (vaikka X oli-kin kuollut jo 1936).

X:n oppi olikin Liittoutuneen osapuolen aatteellinen "pienin yh-teinen nimittäjä" ja sen kiistäminen sen toisen "osapuolen" vastaava...

5 pistettä: Pääteoksensa "Eh-dolliset refleksit" hän julkaisi v. 1927 78-vuotiaana. Viisi vuotta myöhem-min hän julkaisi tälle perustuvan kielellisen psyykenteorian, jonka keskeisenä käsitteenä on '2. signaa-lisysteemi', jossa näkyy L.S.V.:n psy-kologian vaikutus.

4 pistettä: Häntä pidetään suu-rimpana neuvostotieteilijänä, vaika hän oli vallankumouksen tapah-tuessa jo 69-vuotias, eikä hän ol-lut marxisti eikä kommunisti. Hä-nen oppinsa ja koulukuntansa kir-jattiin myös Neuvostoliiton lakiin ainoana erityistieteellisenä kou-lukuntana, Leninin asetuksella. Uskonkysymyksiin hän vastasi, että "vaimo on uskovainen".

3 pistettä: Nykyaikaista tie-teellistä ihmiskuvaa, tajunnan sosi-aalisen perustan ja biologisen kyt-kennän "yhteiskunnallista stan-dardimallia", nimitetään "(Darwi-nin -) X:n - L.S.V.:n (-Fieldsin)mal-liksi". Sen muita huomattavia edus-tajia ovat mm. psykiatri A.R. Lurija ja psykologi A.N. Leontjev, NL, neu-rofysiologi Ragnar Granit, Suomi/ Ruotsi, psykologi Donald O. Hebb, Kanada, neurofysiologi Rita Levi-Montalcini, Italia, ja neurofysiologi R. Douglas Fields, USA.

2 pistettä: Hän on vuoden 1904 biologian ja lääketieteen no-belisti ruoansulatuskanavan pro-cessien hermostollisesta sääntelys-tä. Jo silloin hän oli julkaissut myös ehdollisista reflekseistä (1903). Hä-nellä oli ns. datša Suomen Kuokka-lassa, jossa hän vietti perheineen kesiä vuoteen 1926 saakka.

1 piste: Tieteessä ideologia ni-meltä 'anti-X-ismi' on 'fasismin' sy-nonymi. Yleensä se ilmenee hä-nen teoriansa mukaisten tulos-ten perusteettomana sivuutta-misena sen kanssa ristiriitaisen pseudoteorianmuodostuksen muodossa.

Se on fasismin ja rasismin SYY IDEOLOGISELLA TASOLLA Poliittisesti X on henkilönä samaa antifasismille kuin Karl Marx sosia-lismille.

Henkilö X, kaikkien aikojen anti-fasisti on IVAN PETROVITŠ PAV-LOV, sillä hänen EHDOLLISTEN REFLEKSIEN TEORIANSA kumooa fasismin perustana olevat PSEU-DODARWINISTISET antipavlovis-tiset ihmisen psyykenteoriat.

Risto Koivula

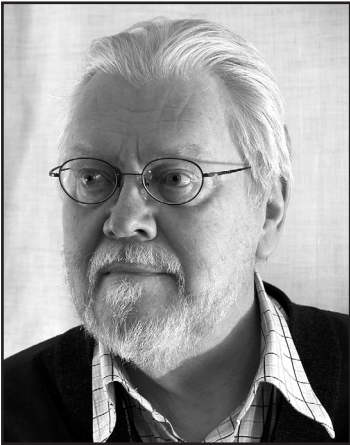
kalaisten porvarien ja kapitalistien sekä valkoisten anglosaksien pro-
testanttien käsissä johtaneet suu-ruudenhulluun sotateollisuuteen, joka vaatii jatkuvia sotia. Yhdysval-talaiset ovat mielestään jumalan valittu kansa, jonka tulee hallita ko-ko maapalloa. Kansandemokraatit käyttäisivät tiedettä ja tekniikkaa työtätekevien hyväksi.

Punaisen ja ruskean samais-taminen on historiallisesti väärin, mutta valkoisten eli lännen ja ruskeiden eli fasistien samaista-minen näyttää oikeutetulta. Viime hyökkäykset on suunniteltu enna-kolta. Hyökkäys Jugoslaviaan 1999, Afganistaniin 2001, Irakiin 2003 ja nyt Libyaan (jonne NATO hyök-käsi 1986) vaikuttavat fasistisilta,

kun niitä verrataan fasististen hit-leriläisten geopolittisiin hyökkäyk-siin. Aikanaan baby-Bushia verratti-in Hitleriin. Viro on fasistinen apart-heid-valtio, sillä kolmannes kansal-aisista ei saa äänestää parlamentti-vaaleissa. Israelin sionistinen joh-to ei ole natsihallitus, vaan fasisti-nen. Israelin sionistit eristävät pa-lestiinalaiset toisistaan siirtokun-nillaan ja muurillaan. Miksi tämä muuri ja monet muut muurit ovat länsimediassa hyväksyttyjä, mutta Berliinin muuri ei ollut? Porvareille kotiläksyksi: William Blum, Roisto-valtio maailman ainoa supervalta, Sammakko 2002.

Hannu Kautto

Punaiset ja valkoiset

Hannu Kautto, STP:n ehdokas Uu-dellamaalla, 185

Vapaa Ajattelijan -lehden to-imitusihteeri Tiina Raevaara arvostelee lehdessä 1/2011 vihreän oikeustieteen tohtorin ja Suomen PENin puheenjohtajan Jarkko Ton-tin esseekokoelman Koti, uskon-to ja isänmaa, Helsinki-kirjat 2011. Kirjasta en voi sanoa mitään, koska en ole lukenut sitä. Lainauksissa huomasi kaksi merkittävää kohtaa, joista toinen kuuluu: "Nykykielen sanoilla punaisten ja valkoisten toimet olivat sotarikoksia, rikoksia ihmisyä vastaan tai silkkää kansan-murhaa. Jos Mannerheim yhä eläisi,

häntä jahdattaisiin sotarikollisena.-- Jääkärit olisivat nykytermeillä ulko-mailta rahoitettu ja ohjattu terroris-tijärjestö samoin punakaarti."

Voi pyhä yksinkertaisuus! Eikö Tontti ole lukenut histori-aa? Ei punaisia ja valkoisia voi samaistaa eli panna yhteen nip-puun. Porvarin on vaikea erottaa muotoa sisällöstä eli porautua pin-taa syvemmälle. Jos luokkasodas-sa punaiset ja valkoiset sotivat, ei se merkitse heidän samanlaisuuttaan. Punaiset puolustautuivat luokkasodassa. Mannerheimin käskyn mu-kaan valkoiset eivät ottaneet sota-vankeja, vaan porvoivat ne järjes-telmällisesti, mikä on kansanmurha. Punaiset kielsivät tappamasta vankeja ja antoivat haavoittuneille hoitoa. Valkoiset tekivät sotarikok-sia, joita punaiset joskus tekivät yli-lyönteinä kielloista huolimatta. Pu-naisiksi naamioituneet rikolliset (eli sisällöllisesti valkoiset) tekivät ryöstömurhia. Kansanvaltuuskun-ta teki kaikilla elämän aloilla myön-teistä ja edistyksellistä työtä, joka tarkoitti työväen hyvää ja vasta-si kansan etuja. Valkoiset pyrkivät säilyttämään porvarien ja kapita-listien edut eli punaisten riiston ja alistamisen.

Punakaarti ja jääkärit eivät ole

samoja asioita. Punakaartia ei edes oma johto eikä Kansanvaltuuskun-nan johto kenneet johtamaan puolustussodassa, sillä sotilaallista koulutusta ei ollut. Jääkärit oli-vat terroristijärjestö. Mannerheim koetti saada luokkasodan voitosta koko kunnian itselleen, mistä joh-tui hänen Tampereen valtauksen-sa menetyksistä välittämättä. Joh-to siirtyi saksalaisille. Porvari Ton-tille annan kotiläksyksi teokset: Vik-tor Holodkovski, Suomen työväen vallankumous, Edistys 1978 ja Ju-ha Siltala Sisällissodan psykohisto-ria, Otava 2009.

Toinen kummallinen kohta on Raevaaran mukaan, että Tont-ti uskoo maan (Venäjän, HaKa) tu-levaisuuden kuitenkin olevan hy-vissä, länteen suuntautuviissa ja koulutetuissa kaupunkilaisnuoris-sa. Ei hyvää päivää! Kun Tontti on päässyt jumaluskosta eli on jum-alaton ja uskonnoton, niin mik-si hän ottaa tilalle länsiuskonnon? Hänen pitäisi tietää, että länsius-ko johtaa uusliberalismiin, jolloin maassa kuin maassa alkaa men-nä vielä huonommin työväen kan-nalta. Länsiuskonnon alalajeja ovat tiedeuskonto ja tekniikkauskonto. Tiede- ja tekniikkausko ovat län-nessä, lähinnä USAn euroamerik-

Korealaiset kehittävät talouttaan tulevaisuuteen luottaen

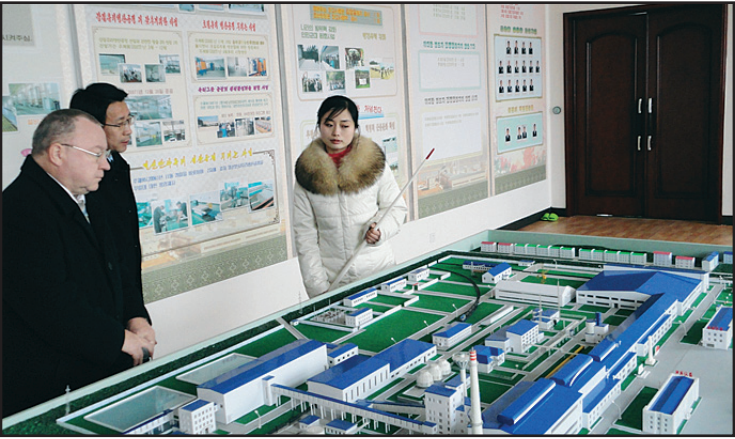
Kommunistien Liitto vieraili helmikuussa Korean demokraattisessa kansantasavallassa Korean työväenpuolueen keskuskomitean kutumana. Viikon mittaisen vierailunsa aikana liiton valtuuskunnalla oli mahdollisuus tutustua monipuolisesti KDKT:n yhteiskuntaelämään. Tässä artikkelissa kerromme valtuuskunnan havainnoista maan talouden eri sektoreilta. Vierailun aikana käydyistä keskusteluista korealaisiäntien kanssa kerroimme Kansan Äänen numerossa 1/2011.

Taanin lasitehdas vastaa rakennusalan tarpeisiin

Korean DKT:ssa on parhaillaan menossa rakennusbuumi. Korean Työväenpuolueen pääsihteerin Kim Jong Ilin johdolla maassa on ryhdytty parantamaan kansalaisten elinoloja muun muassa rakentamalla kokonaisia uusia asuinalueita ja kunnostamalla vanhaa rakennuskantaa kuten kouluja, sairaaloita ja muita julkisia rakennuksia. Yksistään pääkaupunki Pjongjangiin valmistuu ensi vuoteen mennessä 150 000 uutta asuntoa ja maakunnissa on jo rakennettu tuhansia uusia asuintaloja erityisesti maatalouden parissa työskenteleville.

Vierailunsa aikana Kommunistien Liiton valtuuskunta tutustui Nampon satamakaupungissa sijaitsevaan Taenin ystävyyden lasitehtaaseen, jossa tuotetaan erikokoisia ikkunalaseja samoin kuin tilauksesta räätälöityjä lasituotteita tyydyttämään alati kasvavaa kysyntää rakennusallalla. Tehtaan merkittävytydestä KDKT:n kansantaloudelle kertonee, että pääsihteerin Kim Jong Il on vierailut tehtaalla neljä kertaa, viimeksi marraskuussa 2010.

Tehtaan 1900 työläistä työkentelevät kolmessa vuorossa tuottaen päivittäin yli 30 000 m2 ikkunalasiasia. Ikkunalasia valmistetaan tehtaalla, josta se kulkee hyvin automatisoidun tuotantoprosessin läpi pakkauskeskukseen, missä keskimäärin 15 kiloa painavat ikkunat pakataan ja varastoidaan eteenpäin vietäviksi. Tehtaan kansainvälisistä suhteista vastaavan työnjohtajan Cho Chang Chunin mukaan Taenin lasitehdas tuottaa vuosittain yli 10 000 0000 m2 ikkunalasiasia, josta yllättäen peräti 60 prosenttia

Kommunistien Liiton puheenjohtaja Kalevi Wahrman tutustumassa Taenin lasitehtaan pienoismalliin.

menee ulkomaiseen vientiin. Suurin osa viennistä kohdistuu Kiinaan, Kaakkois-Aasiaan ja Etelä-Koreaan. Choen mukaan kotimainen kysyntä on nostamassa osuuttaan ja tehdas on viimeisen kahden vuoden aikana palkannut yli 300 uutta työntekijää uusille tuotantolinjoille.

Elintarviketeollisuus palvelee elinolojen parantamista

Kansalaisten ruokaturva on huomattavasti parantunut viimeisten vuosien aikana KDKT:ssa. Pääsihteerin Kim Jong Il on painottanut maatalouden ja sitä kautta elintarviketuotannon olevan keskeisessä asemassa rakennettaessa sosialismia ja parannettaessa kansalaisten elinoloja. Parantuneiden satojen ja ulkomaankaupan elpymisen myötä maassa on ryhdytty viime vuosina perustamaan pieniä elintarviketuotantolaitoksia, jotka palvelevat ensisijaisesti lähiseudun asukkaita ja jotka sijaitsevat helppojen kulku-yhteyksien varrella.

Kommunistien Liiton valtuuskunta sai vierailunsa aikana mahdollisuuden tutustua Pjongjangin vehnäjalostustehtaaseen, joka on erikoistunut valmistamaan erilaisia leipätuotteita, keksejä, pikanuudeleita ja maitopohjaisia viljajavalmisteita. Pääsihteerin Kim Jong Il oli vierailut tehtaalla viimeksi joulukuussa yhdessä Korean työväenpuolueen keskuskomitean jäsenen toveri Kim Jong Unin kanssa.

Paikallisen puolueosaston johtaja herra Kim kertoi suomalaisvieraille tehtaan valmistavan päivittäin keskimäärin 70 tonnia elintarvikkeita useilla täysin automatisoiduilla tuotantolinjoilla, jotka on alun perin tilattu Italiasta. Tehtaan vuosittainen kokonaistuotanto on yli 20 000 tonnia ja elintarvikkeet toimitetaan lähes kokonaisuudessaan julkisen jakelujärjestelmän kautta eri puolille maata. Jonkin verran tuotteita toimitetaan suoraan lahjoina esimerkiksi lastentarhoihin ja kouluihin. Vehnäjalostustehtaan raaka-aineet ovat pää-

asiassa kotimaisia, mutta maitokarjan vähyyden vuoksi elintarvikkeissa käytetty maito ostetaan jauhheena Kiinasta. Puoluesihteerin kertoi tehtaan tulevaisuudessa aikovan laajentaa tuotantoaan vientiin ja arveli, että Euroopastakin voisi löytyä kiinnostusta heidän elintarvikkeilleen.

IT-keskuksessa halutaan oppia Suomesta

Viime vuoden aikana ja tämän vuoden alussa maailmalle levisi tasaiseen tahtiin uutisia KDKT:n informaatioteknologian uusista aluevaltauksista ja kehityksestä. Valtuuskunta sai tutustua näihin ”uusiin tuuliin” Korean tietokonekeskuksessa, joka on suurin ja merkittävin kaikista pohjoisen Korean IT-keskuksista. Vuonna 1986 perustetussa laitoksessa kehitetään pääasiassa paikallisiin tarpeisiin erilaisia ohjelmistoja ja laitteita samoin kuin se tarjoaa konsultointipalveluita valtiollisille laitoksille ja yrityksille. Keskuksen johtajan herra Choe Ilin mukaan keskus on tätä nykyä täystyöllistetty, sillä tietotekniikan kehityksen ja esimerkiksi tehtaiden automatisoinnin myötä tuotetaan jatkuvasti uusia palveluita alati kas-

vaviin tarpeisiin. **Viime vuonna Korean tietokonekeskus julkaisi linux –pohjaisen käyttöjärjestelmän ”Punatähden”**, josta on lyhyessä ajassa tullut maan suosituin käyttöjärjestelmä. Herra Choen mukaan linux –ohjelmaa on tutkittu Koreassa paljon ja sitä kautta suomalainen osaaminen tunnetaan maassa erittäin hyvin. Hän toivoi, että tulevaisuudessa korealaiset IT-alan ohjelmoijat voisivat tulla Suomeen oppimaan lisää ja tarjoamaan osaamistaan. Nykyisellään Korean tietokonekeskuksella on partnereita Kiinassa, Singaporessa, Japanissa, Turkissa ja Saksassa. **Viikon mittaisen vierailunsa aikana Kommunistien Liiton valtuuskunnan** yleisvaikutelmaksi jäi, että korealaiset rakentavat maataan selkeästi tietoisien aatteellisen päämäärän ohjaamina. Kaikista koetuista vaikeuksista ja painostuksesta huolimatta Korean kansa on kyennyt pysymään ideologisesti valveutuneena ja jatkamaan valankumousta luottavaisina tulevaisuuteen.

KÄ/AS

Korean tietokonekeskuksessa kehitetään jatkuvasti uusia ohjelmistoja. Kuvassa paikallinen IT-osaaja kehittämässä elektronista kulkukorttia paikalliselle korkeakoululle.

Kolhoosin puheenjohtajan kokemuksista entisestä DDR:stä

Artikkelin saksalaisesta KAZ-lehdestä käänsi Wäinö Pietikäinen. Wäinö on STP:n ehdokas pohjois-Savon vaaliipiirissä, 79

Artikkeli oli aikaisemmin julkaistu 9 päivä toukokuuta ”Märkische Allgemeine”. Artikkelellä oli alkuperäisnimi: ”Tribunaa li vajosi syvyyksiin”. Sillä tarkoitettiin Brandenburgin pääministeri Matthias Platzeekin höpinöitä ”pakkokollektivisoinnista”. Sitä kommentoi puheenjohtaja Igor Goldner. Höpinöihin ”DDR:n vääryyksistä” yhtyi Vasemmistoliiton Kersin Kaiser ja CDU-johtajiin kuuluva Peter Dombrowski. Pakkokollektivisoinnin kerrottiin tapahtuneen 50 vuotta sitten näytösoikeudenkäyntien ja rankaisutoimien kautta. Siinä tuli kolme valhetta kerralla. Olen agronomi ja kolhoosin puheenjohtaja. Haluan täten oikaista valheet.

Miksi pakkokollektivisoitujen osuuskuntien omistajat eivät lopettaneet toimintaansa 1990? KAZ:lla oli joulukuussa 2010 teemanumero DDR:n miehityksen 20 vuotispäivän johdosta. Artikkelisarja on laaja ja kuvaava. Tämä kirjoitus on vain yksi haastattelu.

Viljanpuintia itäisen Saksan Thüringenissä. Ennen näillä alueilla toimi isoja osuustiloja DDR:n aikana eikä näitä ole tänäänkään purettu.

DDR:ssä ei ollut mitään lakia, joka olisi velvoittanut talonpojat kolhoosiin. Vuosien 1952 - 1960 99,8 % talonpojista liittyi kolhooseihin. Siis kollektivisointi kesti 8 vuotta. Sinä aikana tehtiin intensiivisesti töitä kollektivisoinnin puolesta. Vuonna 1989 oli vielä muutamia itsenäisiä talonpoikia ennen kaikkea alueilla, missä ei voinut käyttää raskaampaa maanviljelyskalustoa. Valtio ei rangaissut siitä, että olisi kieltäytynyt liittymästä kolhoosiin ja maa jäi talonpojan omistukseen edelleenkin. Saksalainen nimitys kolhoosista viittaa jo tuotanto-osuuskuntaan LPG.

Talonpojat päättivät itse minkätyyppisen kolhoosin he pe-

rustavat. Tyyppejä oli kolme. Tyyppi 1 oli kolhoosi, jossa yhteistuotannossa oli vain peltoviljelys. Tyyppi 2 oli kolhoosi, jossa viljelyalan lisäksi yhteiskäytössä oli niityt ja koneet. Tyyppi 3 oli kolhoosi, jossa viljelymaa, karja, rakennukset ja koneet olivat yhteisessä käytössä. Samassa kylässä saattoi olla samanaikaisesti eri tyyppisiä osuuskuntia. Jokaisessa 3:s tyyppi osuuskunnassa oli joka perheellä puoli hehtaaria yksityiskäytössä. Jokainen talonpoika sai vuosittain omistaa lehmän ja vasikoita ja yhden emakon ja porsaita. Siipikarjan määrää ei ollut rajoitettu. Useimmat talonpojat eivät harrastaneet karjanpitoa yksityisesti, vaan ottivat osuuskunnal-

ta rahana työnsä tulokset. Rakennuksista, karjasta ja koneista maksettiin korvaukset erikoiselle tilille. Jos tilinpäätös oli positiivinen, niin seuraavana vuonna jaettiin osinkoja. Osuuskunnan puheenjohtaja ja johtokunnan jäsenet valittiin vapailla vaaleilla.

Kesällä 1959 oli minun kylässäni 90 % talonpojista mukana osuuskunnissa. Valitettavasti joskus yksityistilat olivat osuuskuntien keskellä ja se vaikeutti yhteisviljelyä. Neuvotteluja käytiin usein yömyöhään yhteistyön parantamiseksi. Koskaan ei uhattu voimatoimilla. Sitä saattoi tapahtua, että joku perhe livahti Länsi-Berliiniin. Jotkut näistä ovat jälkikäteen vaatineet korvauksia. Joissakin tapauksissa talletettiin pakolaisten omaisuutta vastaava summa sulkeutuneille pankkiin, jos joku esittäisi vaatimuksia jätetystä omaisuudesta.

Jätettyjä osuustilan osia ei saanut jättää käyttämättä. Joissakin tapauksissa jätetyistä tiloista muodostettiin sovhoosityyppisiä paikallisia osuustiloja (OLB). Ne olivat valtion valvonassa. Vuonna 1960 niistä muodostettiin usein osuuskuntia tai valtiontiloja (VEG). Vuonna 1946 takavarikoitiin yli 100 hehtaarin yritysten ja natsirikollisten maita. Siirtolaiset ja maatyöläiset, joita autettiin maan saannissa eivät olleet alan ammattilaisia. Heillä ei ollut maataloustuotteiden luovutusvelvollisuutta, vaan ostot tehtiin kiinteisiin hintoihin.

Talonpojilla oli oma kauppaosuuskunta. Valtion ”talonpoikaisapu” yritti auttaa näitä kokemattomia viljelijöitä. Vuonna 1952 heikommat taloudet kylässä yrittivät osuuskuntaa. Suurviljelijöitä ei otettu mukaan. Puheenjohtajalle, jolla oli ollut 8 – 10 hehtaarin tila, ei ollut helppoa käsitellä yhteistä 1 000 hehtaarin alaa. Osuuskunta lähetti korkeakouluihin opiskelijoita oppimaan maanviljelystä ja sen suunnittelua.

DDR:n hallitus oli takuumiehenä osuuskunnille niin, että jokainen jäsen sai minimiansion. Tämä tapahtui mm. siemenvilja- ja lannoiteavustuksilla sekä avustuksilla konehankinnoissa. Koneavusta muodostettiin myöhemmin koneiden vuokrausasemia.

Kylä muuttui osuustoiminnan ansiosta merkittävästi. Se mahdollisti mm. kesälomat. Monet osuuskunnat hankkivat myös paikkoja lomanviettoa varten. Osuuskunnat järjestivät halpoja ruokailupaikkoja ja lastentarhoja, kulttuuriryhmiä, pesuloita kuin myöskin talvipalveluja. Näistä asioista ei tämän päivän tiedotusvälineet kerro. Olennaista oli, että osuuskunnat olivat terveellä pohjalla ja jäsenet tyytyväisiä. Vielä vuoden 1990 jälkeen monet jatkavat toimintaansa, vaikka oikeudellinen asema on muuttunut ja ”viran puolesta” pistetään kapuloita ratkaisiin sen kun ehditään.

Dr. Manfred Graichen, Berlin käänsi: Wäinö Pietikäinen

Arabimaailman Helmikuun vallankumoukset

Pikemminkin arabimaiden vallankumoukselliset mullistukset, jotka alkoivat jo viime joulukuussa ja jatkuvat tänäkin päivänä, jäävät historiaan jollain toisella nimellä. Kuitenkin nimitän niitä tahallaan Helmi-kuun vallankumouksiksi, koska ne muistuttavat voimakkaasti lähes sata vuotta vanhoja tapahtumia eli Venäjän vuoden 1917 Helmikuun vallankumousta. Ne muistuttavat Venäjän vallankumousta tehtäviensä perusteella (ne ovat klassillisia porvarillis-demokraattisia vallankumouksia, joiden tehtävänä on kumota puolifeodaaliset ja jopa puhtaasti feodaalisetkin järjestelmät ja antaa kansalaisilleen poliittiset vapaudet), sekä tapahtumien luonteen perusteella (kaikki alkoi vaistonvaraisesti ja yllätti kaikki poliittiset voimat).

Itse asiassa näiden vallankumouksellisten mullistusten eli, kuten Venäjän viralliset joukkotiedotusvälineet kirjoittivat, vallankumouksellisten mellakoiden alusta lähtien kaikki arabimaiden asian- tuntijat ilmoittivat yhteen ääneen, että ne alkoivat spontaanisti ja niiden aiheuttajana ovat puhtaasti sisäiset syyt – kansanjoukkojen alhainen elintaso, joka aleni entisestään talouskriisin tuloksena, hirvää sosiaalinen eriarvoisuus ja ”sosiaalisten hissien” puute, hallitsevien järjestelmien poikkeuksellinen korruptoituneisuus, poliisien julma mielivaltaisuus, julkisten mahdollisuuksien puute omien etujensa puolustamiseen tai vaikkapa protestin esittämiseen yms. Jopa Venäjän virallinen lehdistö ei alussa väitellyt näitä toteamuksia vastaan.

Mutta sellainen kuva muistutti liiankin voimakkaasti nyky-Venäjää ja jonkin ajan kuluttua sekä virallinen lehdistö että myös eräät vasemmistopiirit alkoivat puhua muka CIAn pitkistä käsistä. Herra Medvedev mainitsi eräänlaisesta arabikäsi kirjoituksesta, jota meillekin ollaan valmistelemassa sekä lausui varmuutensa siitä, että Venäjällä se ei mene läpi (toisaalta on epäselvää, mihin sellainen varmuus perustuu). Valitettavasti salaliittoteorian tekijät eivät pysty vastaamaan kahteen yksinkertaiseen kysymykseen. Ensinnäkin, miksi USA:lle kävi äkkiä välttämättömäksi poistaa poliittiselta näyttämöltä uskollisia palvelijoita? Syyriän lisäksi ehdottomasti kaikki muut arabijohtajat olivat länsimielisiä (tämä koskee mm. myös Gaddafia, joka jo useita vuosia sitten lakkasi olemasta vallankumouksellinen ja imperialismin vastustaja). Ja toiseksi, jos lähes kaikki arabijohtajat kävivät USAlle epämieluisiksi, niin miksi heidät piti vaihtaa samanaikaisesti ja tehdä se niin epäluotettavalla tavalla? Jos oletetaan aivan hullu ajatus siitä, että vallankumous (ei yksi, vaan heti useampi) voidaan järjestää tyhjän päälle, niin riski oli tässä tapauksessa liiankin suuri – tapahtumat saattavat alkaa kehittyä aivan odottamattomaan suuntaan. Eikö olisi ollut varmempaa käyttää hyväksi palatsivallankaappausten koettuja menetelmiä niin kuin sen suoritti yli kaksikymmentä vuotta sitten hiljattain vallasta syösty Tunisian presidentti? Hän järjesti sil-

loin entisen presidentin terveystarkastuksen, joka katsoi mahdottomaksi hänen osallistumisen maan johtamiseen ”terveydellisistä syistä” (sen jälkeen tämä kuolemansairas eläkeläinen eli vielä kolmetoista vuotta). Ainoa, mitä tästä voivat sanoa salaliittoteorian kannattajat (ja eräät todellakin toistavat tätä pötyä), että siten USA jostain ideologisista syistä johtuen iskostaa arabimaihin sen niin rakastamaa demokratiaa. Nämä herratoverit ovat liian kauan kuunnelleet yhdysvaltalaista propagandaa – tosiasiasa USA:n johdossa ei sellaisia idealisteja ole eikä ole koskaan ollutkaan. Periaate ”hän on nartunpoika, mutta meikäläisen nartun poika” on pohjoisamerikkalaisen ulkopolitiikan eräs kulmakivi, joka tavoittelee ennen kaikkea hyvin pragmaattisia päämääriä.

Tosiasiasa jos eritellään USAn johtajien lausuntoja esimerkiksi Tunisian tai Egyptin tapahtumista, niin silloin selviää, ettei heillä ole ollut mitään selkeää linjaa (vaikka kokonaisuudessaan voidaankin sanoa, että USA on tunkenut aivan viime hetkeen asti konkurssiin joutuneita järjestelmiä). USAn johdolle kaikki tapahtunut oli täydellinen yllätys. Nykyään kyläkin USAn lehdistössä kirjoitetaan, että puoli vuotta sitten joku oli alkanut kirjoittaa selontekoa vallankumouksen mahdollisuuksista eräissä arabimaissa, mutta tapahtumien alkuun mennessä sitä ei saatu valmiiksi eikä sitä tietenkään esitelty maan johdolle.

Tämä muistuttaa totuutta, koska levinneen mielipiteen vastaisesti pohjoisamerikkalaisten asian-

tuntijoiden enemmistön ammattitaito on alhaista tasoa. Tavallisesti he tekevät johtopäätöksiä jo olemassa olevien trendien pohjalta eivätkä pysty ennakoimaan mitään jyrkkiä muutoksia. Ennemmin harastin ammatikseni sovetologiaa ja vain täydellä vastuulla väittää, että jopa 1980-luvun alussa perestroikan mahdollisuutta Neuvostoliitossa piti mahdollisena vain yksi ainoa pohjoisamerikkalainen asiantuntija, yliopiston tutkija, jolla ei ollut mitään tekemistä hallituksen kanssa – ja sekini oli vain yksi viidestä mahdollisesta tapahtumien kehitysversiona (Brzhezinskin avoimet tunnustukset, jota meillä usein mielellään siteerataan, on kirjoitettu jälkikäteen eikä Brzhezinski haaveillut mistään perestroikasta ennen sen alkamista). Eikä ole ihmeellistä, että sellaiset asiantuntijat-sovetologit, jotka eivät pystyneet ennustamaan selkeitä asioita, 1980-luvulla irtisanottiin joukoittain viroistaan USAn kaikista hallituselimistä.

Kuitenkin ainoana voimana, joka valmisti arabimaiden vallankumoukset, olivat itse hallitsevat järjestelmät, jotka kaikin tavoin pilkkasivat kansalaisiaan ja olivat vilpittömästi sitä mieltä, että rahvas tulee sietämään pilkkauksia aivan loputtomasti. Heidän mielestään kansanjoukot eivät periaatteessa pysty puolustamaan etujaan, vaan ehdottomasti tarvitaan jotain ”villitsijöitä” ja sellaiset villisijät voivat hyvin saada aisoihinsa rankaisuelimet, jotka saivat rajoittamattomia valtuuksia. Nämä elimet tuhosivat todellisen opposition tai pakottivat sen siirtymään syvälle maan alle, mutta se ei pelastanut Tunisian tai

Egyptin johtajia katastrofilta. Molemmissa tapauksissa tapahtumat kehittyivät suurin piirtein samalla tavalla. Joukko- mielenosoitukset alkoivat protestina poliisin mielivaltaa vastaan (muuten Tunisiassa se tapahtui viikkoa myöhemmin samantapaisista tapahtumista Moskovan keskustassa, kun Maneesitorille samasta syystä kokoontui kymmeniä tuhansia protestoijia). Samalla tavoin kuin Moskovassa mitkään poliittiset puolueet tai liikkeet eivät järjestäneet kyseisiä protestitapahtumia, vaan protestoiijat löysivät itse toisensa sosiaaliverkostojen tai matkapuhelinviestien kautta. Viranomaiset tietenkin yrittivät nujertaa levottomuudet, mutta kun protestojien määrä ylitti tietyn rajan, poliisi tajusi voimattomuutensa ja yksinkertaisesti vetäytyi itse syrjään.

Eikä tämä ollut lainkaan ihmeellistä. Muistan, kuinka Venäjän liberaaliset piirit kiivastuivat siitä, että viranomaiset eivät edes yrittäneet hajottaa ”fasisteja”, jotka kokoontuivat 11. joulukuuta Maneesitorille. Itse asiassa OMONi eli venäläinen mellakkapoliisi yritti tehdä sen, mutta joutui kokemaan vastarintaa protestojien taholta ja vetäytyi nopeasti paikalta. Ja menetteli aivan oikein, koska muuten tapahtumat olisivat voineet saada viranomaisten kannalta hyvin epämiellyttävän luonteen. Kun libyalaisessa Bengazin kaupungissa paikallinen mellakkapoliisi yritti voimakeinoin hajottaa protestoiijat, kuumat arabipojat asettivat nopeasti heidät riippumaan valaisinpylväisiin. Kuten asiantuntijat väittävät, yksinomaan poliisin voimin on mahdollonta hajottaa tuhatpäisiä protestimielenosoituksia järjestyksen val-

vojien koulutuksesta riippumatta. Sitä varten tarvitaan armeijaa, mutta armeija ei tavallisesti puutu sisäpoliittisiin riitoihin, min- kä myös vahvisti tapahtumien myöhempi kehitys. Protestojien vaatimukset nopeasti radikalisoituivat rinnan heidän riviensä määrällisen kasvun kanssa. Juuri silloin viranomaiset ilmeisesti valittivat, että olivat tuhonneet koko opposition - ei ollut enää kenen kanssa sopia, koska torille kokoontuneilla ihmisillä ei ollut tunnustettuja johtajia. Lop- pujen lopuksi vastakkainolo päättyi viranomaisten tappioon. Presidenttien palatsien rynnäköihin asti ei tilanne kehittynyt, vaan diktaattorit katsoivat parhaaksi luopua val- lastaan.

Mutta se, että USA ei ollut vallankumouksellisten levottomuuksien aiheuttaja, ei tarkoita lainkaan sitä, että USA ei pyri puutumaan tapahtumien kulkuun ja käyttämään tilannetta hyväkseen. Voidaan varmasti sanoa, että se on jo tapahtumassa. Siitä huolimatta suurimmassa osassa arabimaita viranomaiset ovat olleet pakotettuja merkittäviin myönnytyksiin. Omanissa lopetettiin absoluuttinen monarkia, Tunisiassa hajoitettiin valta- puolue, Egyptissä lakkautettiin sa- lainen poliisi ja entinen sisäministe- ri joutui tuomioistuimen eteen, Jemenissä erosi hallitus jne. Kansan- joukkojen käymälle taistelulle on avautumassa uusia entistä otolli- simpia edellytyksiä ja tämä seikka tulee vaikuttamaan sekä Lähi-Idän maihin että myös koko maailman vallankumousprosessiin.

Sergei Skvortsov
NKPN keskuskomitean
ensimmäinen (pää-) sihteeri

Oikeisto vahvasti asemiaan Viron vaaleissa

Venäjä tuki Lasnamäen kirkon rakentamista, mikä leimattiin Venäjän vaalitueksi Savisaarelle.

Virossa oikeisto sementoi valtansa maaliskuun parlamenttivaaleissa. Oikeistoa edustavat reformipuolue ja Isänmaan ja Republican liitto saivat yhteensä 56 kansanedustajaa 101 paikasta. Reformipuolue sai 33 paikkaa, lisäystä kaksi, ja Isänmaa 23 paikkaa, lisäystä 4 paikkaa. Puolueilla ei ole todellista eroa, joten oikeistolla on nyt yksinkertainen enemmistö Viron parlamentissa. Käytännössä se tarkoittaa sitä, ettei Virossa enää demokraattista tietä tapahdu muutosta nykypolitiikassa. Oikeiston takana on Virossa etniset virolaiset riippumatta siitä, minkälais- ta politiikkaa puolueet harrastavat.

Ulkomaisten toimittajien oli vai- ea käsittää Viron vaalitulosta. Vaika maassa tuloerot ja köyhyys kasvavat, oikeisto voittaa silti. Virossa vaalit noudattavat rasistisen järjes- telmän logiikkaa eivätkä perinteisen parlamentarismien.

Sosialidemokraatit olivat Viron vaalien yllättäjät. He saivat yhteensä 19 paikkaa eli 9 enemmän kuin edellisissä vaaleissa. Demarit yllät- tivät niin Itä-Virossa kuin Tallinnas-

sa. He keräsivät ääniä venäläisiltä ja keskustapuolueelta. Demarit ovat Virossa oikeistolaisempia kuin Suomessa. Demarit ovat nyt kirkastamassa ideologiaansa ja kannattavat Virossa asteittaista verotusta nykyisen tasaveron sijaan.

Keskustapuolue oli vaalien häviäjä. Keskusta on edelleen toiseksi suurin puolue 26 kansanedustajalla. Keskusta menetti kolme paikkaa. Keskustaa rasitti puolueen ra- hoituksesta sepitetty skandaali, jolla mustamaalattiin puolueen puheenjohtajaa Edgar Savisaarta. Yritys kuitenkin epäonnistui, sillä Savisaar oli vaalien ehdoton ääniharava yli 20 000 äänellä.

Presidenttikin tiedetään jo

Virossa on parlamentissa vain neljä puoluetta edustettuna. Vihreät ja maaseutua edustanut Kansanliitto tipahtivat parlamentista.

Virossa paikalliset ja parlamenttivaalit eroavat toisistaan, sillä paikallisvaaleissa venäläiset saavat äänestää. Parlamenttivaaleissa heillä ei ole äänioikeutta ja oikeistopuolueet, reformistit ja Isänmaa pitävät huolen siitä, ettei venäläisten kansalaisuutta helpoteta.

Vaalitulos varmisti myös seuraavan presidentin nimen. Se on istuva presidentti Toomas Hendrik Ilves. Hän on Virossa kuulunut demareihin. Nyt parlamentissa saavutetaan oikeiston ja demareiden äänen avulla 2/3-osan enemmistö valitsemaan hänet suoraan valtaan ensi vuonna ilman valitsijamieskier- rosta.

Leena Hietanen

Kommunistipuolueiden kannanottoja Libyan tilanteeseen

3.3.2011 Portugalin Kommunistinen puolue antoi julkilausuman: Viime aikojen tapahtumat antavat aihetta huoleen Libyassa. Konflikti tulisi selvittää rauhanomaisesti ilman ulkovaltojen sekaantumista maan sisäisiin asioihin. Portugalin Kommunistinen puolue pitää USA:n ja NATO:n uhkailuja Libya vastaan vakavana konfliktin laajentamisena. Puolueemme vastustaa periaatteellisesti sotilaallista sekaantumista toisten maiden sisäisiin asioihin. Edellyttämme, että hallituksemme ryhtyy päättäväisiin toimiin kaikenlaisia sotilaallisia suunnitelmia vastaan. Jokainen hyökkäys tätä maata kohtaan siitä huolimatta millä mandaatilla se tehdään, pahentaa vain konfliktia. Sotatoimet eivät

edistä rauhaa eivätkä demokratiaa tällä alueella, vaan lisäävät epävakautta ja jännitystä Pohjois-Afrikassa. Portugalin hallituksen tulisi vai- kuttaa niin, että YK:n turvallisuusneuvostossa estettäisiin hyökkäys- suunnitelmat Libyaan.

USA liittolaisineen haluaa vain päästä käsiksi Libyan luonnonrik- kauksiin. Hyökkäys on loukkaus Libyan kansaa kohtaan ja samalla loukkaa koko alueen todellista su- vereniteettia, vapautta ja demokra- tiaa.

Intian Kommunistinen puolue totesi, että länsi on vain kiinnos- tunut Libyan öljyrikkauksista. Ot- sikolla ”Ei hyökkäystä Libyaan” on Intian Kommunistisen puolueen politbyro (marxistit) tehnyt seu- raavanlaisen julkilausuman: Inti-

Toimeentulo ja sosiaalikysymykset esillä naistenpäivänä

Naisjärjestöt kaikkialla maailmassa viettävät kansainvälistä naistenpäivää 8. maaliskuuta. Kansainvälinen naistenpäivä on kertomus tavallisista naisista, jotka ovat luoneet historiaa. Päivä liittyy naisten vuosisatoja kestäneeseen taisteluun oikeudesta osallistua yhteiskuntaelämään tasavertaisesti miesten kanssa. San Fransiscossa vuonna 1945 allekirjoitettu YK:n peruskirja oli ensimmäinen kansainvälinen sopimus, jossa naisten ja miesten yhtäläiset oikeudet tunnustettiin perusihmisoikeudeksi. Tänään kansainvälisestä naisten päivästä on yhä enenevässä määrin muodostunut tilaisuus tarkastella saavutettua kehitystä, vaatia muutoksia ja osoittaa kunnioitusta niiden tavallisten naisten rohkealle ja päättäväiselle toiminnalle, joilla on ollut merkittävä osa naisten oikeuksien historiassa.

Hermannin kerholla vietettiin jälleen 7.3.2011 kansainvälistä naistenpäivää. Tätä päivää on vietetty samassa paikassa 60-luvulta saakka Hermannin Naisten perustamisesta lähtien.

On kyse lastensuojelusta

Anni Leikoniemi, Varsinais-Suomi, 162

Puheenvuorossaan Anni Leikoniemi sanoi lähteneensä mukaan vaa-leihin sosiaalisista syistä, minkä hän on kohdannut itse Suomessa. Täällä Suomes-sa lapsia ote-taan huostaan ja sijoitetaan lain-vastaisin menettelyin virheellisesti. Sosiaalityöntekijät, jotka tekevät tätä työtä, eivät tunne työvälinet-tään, lastensuojelulakia. Tästä on tullut hirvittäviä ongelmia. Tilastot sanovat, että lastensuojelun väliin-tulo tehdään siksi, että perheissä on mielenterveysongelmia tai päihde-ongelmia tai että vanhemmuus on kateissa. Mutta aika monessa tapa-uksessa on niin, että lastensuoje-luihmiset eivät tunne lakia ja ot-tavat lapsen huostaan ihan väärin perustein. Minä itse tiedän, mistä puhun, koska olen käynyt sen prosessin läpi. Minun lapseni vietiin ja noin 7 kuukautta kesti, ennen kuin sain hänet takaisin oikeuden päätöksellä. Tällä hetkellä nämä lasten-suojeluviranomaiset on haastettu oikeuteen tästä virheestä.

Lasten sijoituksiin menee hirvit-tävästi rahaa. Esimerkiksi, kun lapi-si sijoitetaan laitokseen, niin vuoro-kausi maksaa vähintään 660 euroa. Kun sen kertoo sijoitettujen lasten määrällä, se on hirvittävä summa. Tästä olen puhunut monelle eri taholle ja laittanut yli 20 kansanedus-tajalle viestin. Neljä otti kantaa siihen ja kaksi on ottanut niin, että minä tapaan heistä toisen ja toinen on sähköpostitse yhteydessä. Hekin ovat sitä mieltä, että tällai-sia ei voi tapahtua Suomessa. Ja mi-nä olen sitä mieltä, että sitä todella-kin voi tapahtua. Ja se on se aihe, jota minä haluan tuoda julki tässä las-tensuojeluasianssa. Sille täytyisi teh-dä jotain.

Mitä päättäjät tekevät ehkäistäkseen ongelmia?

Britt-Marie Valo, Helsingin vaali-piiri, 263

Pipsa Valo ky-seli päättäjien tekemisiä. Mitä-hän kivaa Hel-singin kaupunki tekee ylijäämä-rahoillaan? Tus-kin ostaa köy-hille aterioita, ellei sitten tar-joa heille vesi-velliä Helsingi-päivänä. Sijoi-teaanko osa siitä sosiaali- ja tervey-denhuoltoon, vai laitetaanko kaik-ki kurjistamiseen kuten vanhainkotien sulkemisen aiheuttamiin lai-tosmaksutulojen paikkaamisiin. Pelkään päättäjien kriisiliin-jaus-ta, jos ja kun he saavat jatkaa edus-kunnassakin tuhojaan: Rahat rahas-toidaan, sijoitetaan ulkomaille, ku-ka tietää oikean osoitteen?

Kansainvälisen Naistenpäivän osanottajia Hermannin kerholla maanant. 7.3.2011. Puheenvuoron käytti myös Pekka Tiainen (takasivu)

Miksi Rantalan työryhmä halu-aa poistaa perhe-eläkkeet, kasvat-taa työttömyyttä ja pidentää työ-uraa vanhemmasta päästä? Kokoo-muslaiset, demarit ja heidän myö-täjuoksijansa yksityistävät tervey-denhuoltoa, yhdistävät kouluja ja terveyskeskuksiamme ja sanovat: ”Me uudistetaan”. Ja kansa uskoo. Huonokuntoiset ja vanhukset ko-tiutetaan ja jätetään heitteille. Kan-sa kiittää ja äänestää samat tyytit valtaan.

Työikäiset ihmiset turvautu-vat leipäjonoihin, koska heidät on ulkoistettu työpaikoistaan. Lap-set kärsivät, kun vanhemmat eivät enää jaksa. Lasten päihteiden- ja huumeiden käyttö ja jo 10-14-vuo-tiaina hankitut lukuisat seksikokei-lut, eivät saa kuulua lasten elämään. Mikä on urheilun rooli nykyisin? Kaikki tuki menee kilpaurheilulle. Ei hiihtoliittomaisesta kilpaurhei-lusta ole köyhälle lapselle harras-teeksi. Ainoaksi vaihtoehdoksi jää-vät ystävät ja huonolla tuurilla ne-kin löytyvät vain särkyneitten toi-veiden kaduilta.

Mitä päättäjämme tekevät eh-käistäkseen ongelmia? Onko AY-lii-ke saamassa uudet tekohampaat, vai jatkavatko he vanhalla linjalla. Työnhakijat halutaan kilpailemaan siitä, kuka saa tehdä työt halvim-malla. Mitä voimme tehdä estääk-semme kaiken tämän? Siihen on ratkaisu, joukkovoima ja työväen-liikkeen uudelleen nousu.

Nämä eivät ole muuttu-neet miksiäkään.

Rosa-Maria Ky-rönlahti-Keski-vaara, Helsingin vaalipiiri, 251

Minä olen toiminut mielenterveysyhdistyk-sessä 30 vuotta ja eri vammaisjär-jestöissä ja muissa järjestöissä. Kun tulin lonkkaleikkauksesta kotiin, niin minulle luvattiin, että kodin-hoitaja tulee seuraavana päivänä ja saan ruokaa kotiin. Eipäs tullut ke-tään. Jos ei minulla olisi ystäviä ja läheisiä ihmisiä, niin olisin aika kau-an ilman ruokaa. He olivat hirveän vaivautuneita ja pysyivät anteeksi ja

selittivät, että kyllä kaikki oli sovit-tu. Sanoin, että kaikilla ihmisillä ei ole läheisten turvaverkkoa ja silloin saattaa aika hirveitä tilanteita tulla ihmisille, jos ei apua saa. Siksi pe-räänkuulutan ensimmäisenä hoito-palveluturvalakia ja sen lisäksi van-huspalvelulakia. Mielestäni palve-lutyypistä asumista, kotihoitoa ja neuvontapalveluita pitäisi kehittää. Kun olen joutunut toimeentulotu-enturvan piiriin, niin virastoissa ei neuvota, mitä kaikkea sinulle kuu-luu, jollet osaa kysyä. Kaavakkeissa on sellaisia kysymyksiä, joihin vas-taa väärin, ellei tiedä, mitä kysymys oikeastaan tarkoittaa. Hain kun-toutusta Kelasta ja olisin vastannut väärin, ellen olisi tarkistanut virkaili-jalta, mitä kysymys tarkoittaa. Niin-pä minä istuin tuolille ja pyysin vir-kailijaa suomentamaan minulle, mi-tä kysymykset tarkoittavat. Ja sitten minä olin siellä tunnin täyttämässä kaavaketta. Ihmiset, kun ovat sai-raita ja väsyneitä ja työttömiä, eivät jaksa kysellä yhtään mitään, eivät-ka jaksa edes lähteä hakemaan mi-tään tukea.

Mielenterveyden keskusliiton ohjelmassa vaaditaan toimenpitei-tä itsemurhien vähentämiseksi ja

mielenterveysyistyä johtuvien työ-kyvyttömyyseläkkeiden määrän vä-hentämiseksi. Pitää pyrkiä helpot-tamaan ihmisten työhön paluuta ja että he saisivat ajoissa kuntout-tavaa apua.

Vielä haluan puuttua köyhyy-den vähentämiseen eli perustuloa pitää nostaa vähintään 120 eurolla kuukaudessa.

Tulo- ja varallisuuseroja tasattava

Tarja Männikkö, Helsingin vaali-piiri, 254

Suomessa 1970- luvulla SNDL:n Helsingin Piirijärjestö järjesti Helsin-gissä kansainvälisen naistenpäivän marssoja sekä juhlia. Näitä tapahtu-mia Tarja oli järjestämässä.

Tämän päivän Suomessa Tar-ja vaatii oikeutta työhön, toimeen-tuloon ja oikeudenmukaisuuteen. Työväenliikkeen aikanaan taiste-lulla hankkimia parannuksia ollaan vähitellen purkamassa ja huonon-tamassa. Tulo- ja varallisuusero-ja on tasattava, jotta jokaisella oli-si mahdollisuus tyydyttävään toi-meentuloon. Tämä edellyttää vero-linjan muuttamista. Esimerkiksi ar-vonlisäveroa ei saa korottaa, kos-ka se on kulutuksen verottamista ja rankaisee eniten pienituloisia. Suur-ten tulojen tuloverokevennyssuun-nitelmista tulee luopua pienitulois-ten hyväksi. Varallisuusvero on pa-lautettava sekä pääomavero muu-tettava progressiiviseksi.

Eläkealalla työskennelleenä hän puuttui puheisiin eläkeiän nostamisesta ja työurien pidentämisestä, mikä on ristiriidassa työnanta-jien saneerattessa aina vanhim-masta päästä ja lisäksi ottaen huo-mioon suuren nuorisotyöttömyy-den. Toinen eläkkeitä huonontava elementti on elinaikakerroin, joka pienentää rajusti erityisesti 1970-lu-

vun jälkeen syntyneiden eläkkeitä. Lopuksi hän totesi, että eläke-järjestelmien hoitaminen pitäisi siir-tää yksityisiltä eläkevakuutusyhti-öiltä Kansaneläkelaitokseen, josta kehitetään itsenäinen eduskunnan alainen sosiaaliturvalaitos. Näin väl-tyttäisiin eläkevarojen sijoittamiselta huonoihin kohteisiin pääoman tarpeita silmälläpitäen.

Kehitysvammaisten hoi-toa kehitettävä

Viola Heistonen, Kymenn vaalipiiri, 6

Puheenvuo-rossaan Vio-la Heistonen puuttui kehitysvammaisten huoltoon. Hän muutti Neuvos-toliitosta Suo-meen 20 vuot-ta sitten. Muka-naan hän toi ke-hitysvammai-sen lapsenlap-sensa, joka on autistinen ja jonka edunvalvojana hän on ollut. Hän on perehtynyt siihen, miten Suo-messa demokraattisessa oikeusval-tiossa kohdellaan kehitysvammai-sia, joita on ja tulee olemaan kan-san keskuudessa. Hän on lähtenyt liikkeelle omasta asiasta, mutta nyt on jo kansanliike, joka peräänkuu-luttaa kehitysvammaisten ihmisoikeuksia, joita Suomessa rikotaan aika räikeästi. Jos kehitysvammainen joutuu laitokseen, alkaa taistelu, ku-ka omistaa tämän kehitysvammai-sen. Laitos haluaa omistaa ja Viola haluaa nähdä, mitä siellä laitokses-sa tapahtuu. Mikään ei ole muuttu-nut. 70 luvulta peräisin on vanha laki, jossa on pakkokeinopykälä. Se antaa mahdollisuuden käyttää pak-kokeinoa kehitysvammaisiin. Omaiset eivät hyväksy tätä. Viranomaiset eivät anna omaisten järjestää kehi-tysvammaisen asioita. Heillä ei ole itsemääräämisoikeutta, vaan viran-omaiset määräävät kaikesta ja mm. turruttavat heitä lääkkeillä. Ihmis-oikeuksia loukataan todella pahasti ja kehitysvammainen kärsii syvästi. On kuitenkin kansanliike, joka antaa toivoa kehitysvammaisten puolesta.

Tilaisuudessa pidettyjen pu-heenvuorojen pohjalta toimitti: Tarja Männikkö

Juhani Valo 60 vuotta

Kansan ää-nen toimitsi-ja haastatteli STP:n kansan-edustajaeh-dokas Juhani Valoa hänen 60-vuotispäi-vänsä johdos-ta.

KÄ: Olet Suomen Työ-väen puolueen ehdokkaana eduskuntavaaleissa, kertoisitko yhteiskunnallisesta heräämisestäsi, mikä sai sinut kiinnostumaan ja toimimaan vähäväkisten asioiden hyväksi?

Juhani: Koin täydellisen ja he-rättävän käännöksen henkisessä laiskuudessaani 18.12.2005 tapah-tuneen sydäninfarktini herättämä-nä, kun toipilaana makasin sairaalan sängyssä katsellen hoitajien ahkeraa ja pyyteetöntä työtä sekä yön pitkinä tunteina, kun kukaan ei ollut varma, jäänkö eloon vai en. Päästyäni kotiin olin kaikkiaan 11 kuukautta sairaslomalla ja sairaalassa tekemäni päätös toimimisesta-ani eri puolilla tapahtuvaa

sortoa vastaan saattoi toteutua. Luin paljon, osan tiesin entuudestaan, olinhan toiminut aktiivisesti pankkikiirisiin aikaan ja ennen sitä muutaman vuoden ajan neuvotelevana luottamusmiehenä SKOP -vainaassa.

Kevättalvella 2006 liityin aktii-vitoimintaan mukaan muutamaan kansalaisjärjestöön, tulin rivijäsenenä mukaan politiikkaan ja sillä tiel-lä olen. Israelin hyökätessä Palestiinaan olin vaimoni kanssa järjestämässä kansalaisliikehdintää Pales-tiinan puolesta ja tästä kaikki alkoi. Olin toki ollut tietoinen jo 1970 – lu-vulla, mutta sekavahko aktiviteetti-ni hautautui ruuhkavuosiini sekä omaan poliittisen linjan etsintääni.

KÄ: Koetko saavuttaneesi sa-raalassa itsellesi asettamat tavoite-teisi?

Juhani: En, yksin en ole mitään, mutta joukko ympärilläni aktivoi minua, koen työskentelystä toverei-den parissa vuorovaikutusta ja sitä kautta oma aktiviteettini vain voi-mistuu, osana tässä on myös kasvanut todellinen tietoisuuteni vuoden 1918 tapahtumista, sillä vuosi 1918 näkyy yhä kansakuntamme kahtia-jaossa, luokkayhteiskunnan

muodostumisena.

KÄ: Työskentelet Kansan Ra-dioliiton Lähiradiossa, miksi ja kuinka kauan olet työskennellyt siellä?

Juhani: Oiva Lavonen minut sinne keksi vuonna 2008 kesällä (muistaakseni) ja olen voinut va-paasti ajaa yhteiskunnallisia näke-myksiäni eetteriin, kirjoitan omia tekstejäni, joita sitten esitän radi-ossa. Meillä on usein maanantai-sin myös yhteiskunnallisesti aktii-visia vieraita ja homma on toimi-nut. Työskentelen kahdesti viikos-sa Lähiradiossa.

KÄ: Jäät eläkkeelle muutaman vuoden kuluttua, mitä aiot tehdä?

Juhani: Haaveeni on vanha lause, ajankohtainen yhä: ”Kaik-kien maiden proletarit, yhty-kää!” Vain näin, yhdessä toimimal-la, saamme välttämättömän suun-nanmuutoksen tehtyä yhteiskun-nassamme. Irti EU:sta, ei NATOon, siinäpä tärkeimmät!

KÄ: Kiitokset haastattelusta.

STP, Kansan äänen järjestöt ja koko järjestöväki yhtyvät onnit-teluihin ja toivottavat Juhani-le menestystä vaalityössä ja STP:n Helsinki-ryhmän vetäjänä

Sosiaalinen ja vihreä uusjako

Pekka Tiainen, Helsingin vaali- piiri, 262

Meillä puhutaan siitä onko johtajapaikoilla naisia. On tärkeää, että tasa-arvo toteutuu yhteiskunnan eri tasoilla. Moniko muistaa, että nyt postin väki mietti työtaistelutoimenpiteitä, koska TES-sopimuksen yhteydessä heitä huiputettiin, josta syystä heidän yötyöt lisääntyvät. Postissa työskentelee paljon naisia. Periaatehan on ollut naisten yötöiden vähentäminen. Tämä kertoo osaltaan miten murenetaan saavutettuja oikeuksia.

Ohjelmaamme on kirjattu monien ongelmakysymysten ohella kysymys huoltajuuskiistoista, koska näitä on tänä päivänä paljon. Tässä ei saa mennä mies-nais- vastakkain asetteluun, vaan tulee katsoa lasten oikeutta siihen, että on isä ja äiti. Paljon vaaliohjelmamme ei tästä tasa-arvo- ja naisasiasta ole voitu ottaa. Pankaamme merkillä, että perussuomalaisten ohjelmassa ei tätä asiaa ole huomioitu lainkaan, eikä myöskään kansainvälisyyttä ja ympäristöasioita. Ei voi asettaa vastakkain työllisyyttä ja ympäristöä. Tulee toimia niin, että haetaan työllistäviä hankkeita, jotka ovat yhtä aikaa ympäristöä tukevia. Ohjelmamme punaisena lankana on sosiaalinen ja vihreä uusjako. Pelkkä vihreä uusjako merkitsee, että ajetaan ympäristöasioita ihmisiä vastaan. Mutta kun tehdään sosiaalinen uusjako, otetaan huomioon myös ympäristö.

Hinnat, korko ja elinkustannukset ovat kohoamassa samaan aikaan, kun on puutetta, työttömyyttä ym. huolta. Tähän liittyvät veroasiat. Hetemäen työryhmässä esitetään, että arvonlisäveroa nostetaan 2 prosenttia, joka tulee vaateisiin, elintarvikkeisiin, kännyköihin, polttoaineisiin, kaikkiin mahdollisiin myös asumiskustannuksiin, veteen, ja huoltoyhtiömaksuihin. Näin kiihdytetään hintojen nousua entisestään. Tällä myös rahoitetaan suurten tulojen verokevennykset. Hetemäen työryhmä esittää tuloverotuksen keventämistä 2 miljardilla ja yhtiöverotuksen 800 miljoonalla eli yhteensä 2,9 miljardilla. Paljon ei herrain päätä pakota, kun puhutaan valtiontalouden kestävyysvajeesta ja esitetään taas suurituloisille lisää verokevennyksiä. Samalla esitetään 50 %:n raja-

Kansainvälisen naistenpäivän tilaisuudessa Helsingissä Hermannin kerholla puhui Pekka Tiainen. Hän nosti esiin muutamia asioita STP:n vaaliohjelmasta. "Tasa-arvoisuuden edistäminen tukee yhteiskunnan menestystä. Tulee nostaa naisvaltaisten alojen matalaa palkkausta. Miesten osalta tulee parantaa erityisesti heikoimpia työehtoja ja huolehtia sukupuolten tasa-arvosta ja yhdenvertaisuudesta".

Naistenpäivän juhlayleisöä Hermannissa. Puheessaan Pekka Tiainen käsitteli mm. "sosiaalisen ja vihreän uusjaon" kysymyksiä.

veroastetta suurimpiin tuloihin eli lisätuloista maksettaisiin vain 50 %. STP:n esitys on 60 % lisätulosta. Ideana on suurten tulojen verokevennyks, josta lasku lyödään tavallisten välttämättömyyshyödykkeiden hintoihin. Tämä pimitetään ja sanotaan, ettei muka mennä kohti tasaveroa. Eduskuntavaaleissa äänestetään siitä kumpi verolinja valitaan. Sekö, jossa jatketaan suurituloisten verokevennyksiä vaiko se, jossa lopetetaan pienituloisten ja kulutusverotuksen kuormittaminen.

Kun seuraatte Oras Tynkysen puheita, saa käsityksen, että köyhienkin kulutusta pitää vähentää ympäristösyistä. Jostain merkillisestä syystä ajatellaan, että nimenomaan köyhien kulutusta pitää vähentää. Konkreettinen esimerkki oli päätös, että jos keskeyttää mistä syystä tahansa opiskelun, leikataan 20 % toimeentulotuesta. Tätähän on kutsuttu Lex Soininvaaraksi satakomitean perusturvajaoston puheenjohtajan mukaan. Ympäristöasian varjolla on alettu leikkaamaan köyhien etuuksia. Se kertoo suomalaisen vihreän liikkeen erittäin pahasta syvästä kriisistä. Vihreässä liikkeessä on tapahtunut jotain hyvin ikävää. Ja sen takia on erittäin tärkeää, että STP nostaa ympäristöasiat esiin tavalla, jossa yhtä aikaa ajetaan sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja yhtä aikaa ympäristöasioita ja irtaudutaan oikeistovihreydestä, jota vihreä liike on alkanut Suomessa sairastamaan.

Libyassa vallitsee erilaisen syiden johdosta sisällissota. Suomen ulkopoliittisena linjana on perinteisesti ollut rakentaa keskusteluneuvotteluyhteyksiä so-

titilanteen purkamiseksi. Emme kuitenkaan voi olla neuvotteluyhteyksien rakentajana, jos pöydällämme on NATO-kortti. Siksi Suomen pitää pysyä irti NATO:sta. Oli erittäin suuri virhe, kun Häkämies sanoi, että Suomen pitää mennä Afganistaniin eikä pelkästään sotatykkiä ääreen vaan ihan oikeasti sotimaan. STP:n ohjelmaan on kirjoitettu kanta, että Suomen pitää irtautua NATO:sta ja Afganistanista. Eli Suomen rooli maailmalla on toimia rauhan turvaajana YK lipun alla.

Suomen Työväenpuolue on rakennettu yhtenäisyyden rakentajaksi kansandemokraattisen väen keskuudessa ja kansalaisia yhdistäväksi yhteistyöjärjestöksi vastaamaan työtekevien ja koko kansan tarpeisiin ja odotuksiin 2000 luvulla. Se on tietoisesti tämä sana kansandemokraatti. Pitää pyrkiä kansaan yhteistyökuvio tavalla, että mukana on laajasti kansalaisia erilaisuus hyväksyen yli perinteisten puolue-rajojen. Erilaisuuden hyväksymistä korostan, koska monien puolueiden ongelmana on vaatimus noudattaa johdon ajamaa linjaa tai ideologiaa. Aito yhteistyöliike on alusta, joka antaa tilaa erilaisuudelle. Vaaliohjelmassamme on asiat, joista olemme samaa mieltä. Näissä eduskuntavaaleissa olemme vaalivoittajien paikalla. Ehkä emme vielä yllä äänikynnyksen ylitse, mutta STP:lla on paikka 2015 vaaleissakin. Tässä on petattu myöskin seuraavaan vaalivoittoon. Kaikille teille kansainvälisen naistenpäivän juhlijoille menestystä omassa työssänne ja meidän naisehdokkaillemme intoa, jaksamista ja menestystä.

Äänestä STP:n ehdokkaita eduskuntavaaleissa 2011

Eduskuntavaaleissa STP rp. on asettanut ehdokkaita kaikissa vaalipiireissä. Yhteistyöjärjestönä kehitämme poliittista vaihtoehtoa kovalle oikeistopoliitikalke. Peruspalveluja ei pidä leikata. Tulee suuntautua oikeudenmukaiseen kansantulon "vihreään ja sosiaaliseen" uusjakoon. Viimeaikaiset tapahtumat osoittavat, että tulee luopua ydinvoimasta ja torjua maamme ajautuminen kansainvälisiin selkkauksiin. Tällä palstalla (katso myös edellinen sivu 19) jatkamme ehdokkaidemme "mini-esittelyjä".

Leikonniemi Ani, Orivesi, Varsinais-Suomen vaalipiiri, 162 Sosiaaliohjaaja, Logistikko

Miksi Suomessa tapahtuu viranomaistahon tekemiä lainvastaisia menettelyvirheitä, joiden vuoksi lapset / nuoret viedään kodeistaan? Tämä aihe tuntuu olevan täysin vaiettu – aivan kuin sitä ei olisi!

Rimma Salonen, Tampere, Helsingin vaalipiiri, 261 Sairaanhoidtaja, Kosmetologi

Puolustan oikeusvaltiota, ihmisoikeuksia, yhdenvertaisuutta ja suvaitsevuutta. Korostan oikeutta perhe-elämään ja tasavertaista kohtelua etnisestä tai uskonnollisesta taustasta riippumatta. Haluan parantaa venäjän kielen asemaa ja hyviä suhteita Venäjään.

Juha Molari, Helsinki, Helsingin vaalipiiri, 253 Teologian tohtori, BBA

Suomen huonon politiikan vuoksi olemme menettäneet mahdollisuuksia Venäjän hyvänä naapurina. Siksi ei pidä antaa ääniä yhä huonomman Venäjä-politiikan hyväksi! Ei ole oikein, että varallisuutemme kasvaa, mutta köyhien olot huononevat.

Hannu Rainesto, Helsinki, Helsingin vaalipiiri, 260 Teollinen muotoilija, Toisinajattelija

Kapitalismi on pääomien täydellistä määräsvaltaa ylitemme. Yksityiseen pääomaan ei voi vaikuttaa puhumalla tai lainsäädännöllä. Se on mahdotonta, koska pääomalla ei ole isänmaata. Kapitalismin voi vain lopettaa.

El sayed Abouraya, Helsinki, Helsingin vaalipiiri, 247 Opettaja, Yrittäjä

Maahanmuuttajana minulle on tärkeää meidän sopeutuminen Suomeen ja parempi työllistyminen. Maahanmuuttajien ja suomalaisten tulee rakentaa suomalaista yhteiskuntaa yhdessä ja tasavertaisina. Myös yrittäjyyttä pitää tukea.

Viola Heistonen, Imatra, Kymen vaalipiiri, 6 Yliopistonopettaja

Omistan kampanjani kehitysvammaiselle orvolle tyttärenpojalleni ja hänen kohtalotovereille, jotka viranomaiset ovat joutumasti eristäneet perheistään sekä kaikille meille omaisille, jotka nyt suremme ja kaipaamme vammaisista perheenjäsentämme! Ovet auki laitoksissa!

Lyyli Kivivirta, Vantaa, Uudenmaan vaalipiiri, 186 Leipomotyöntekijä

Suurituloisten verotusta tulee nostaa. Keskeistä on nostaa naisvaltaisten alojen matalaa palkkausta. Lapsiperheiden asema turvattava, lapsilisät kuuluvat lapsille. Eläkeiän nostaminen nykyisestä torjuttava. Työtä, Leipää, Rauhaa. Ei NATO:a Suomeen.

Tommi Lievemaa, Espoo, Uudenmaan vaalipiiri, 188 Muusikko

Tarvitaan täydellinen suunnanmuutos nykyiseen oikeistolaiseen ja uusliberalistiseen, eriarvoistavaan politiikkaan. Tarvitaan varallisuuden uusjakoa. Kasvavalle militarismille on tultava loppu. On palattava rauhanpolitiikkaan ja puolueettomuuteen. Ei rasismille ja syrjinnälle.

Terveysten- ja vanhustenhuolto Varsinais-Suomessa

Anne Luukkonen, Varsinais-Suomi, 163

Terveysten- ja vanhustenhuoltoa koskevat palvelut ovat heikentyneet huomattavasti EU:iin liittymisen jälkeen. Vanhukset, jotka eivät enää pysty yksin kotona asumaan, joutuvat jonottamaan hoitokotiin jopa 2 ½ vuotta. Tämä on täysin väärin ja erittäin kohtuutonta, koska he ovat olleet rakentamassa itsenäistä Suomea. He ovat maksaneet tuloistaan veronsa ja sosiaaliturvamaksunsa.

Kuntien ja valtion omistuksessa olevia laitoksia on yksityis-

tetty ja myyty ulkomaille. Tämä on yhtenä tekijänä johtanut siihen, että valtio ja kunnat ovat joutuneet ottamaan uutta velkaa. Työttömyys on lisääntynyt erittäin paljon tästä syystä. Uusia työpaikkoja ei ole syntynyt hallituksen aiemmista puheista huolimatta. Vakinaisia työpaikkoja ei ole helppoa enää saada. Turussa on vaate- ja makeisteollisuus ollut suurimpia työllistäjiä. Toinen on lopetettu ja toinen myyty Saksaan (Leaf).

Hoito henkilökuntaa terveydenhuoltoon, sairaaloihin, vanhustenhuoltoon ja muihin palveluihin tulee lisätä erittäin paljon ja välittömästi. Eläkeläisiä ei pidä enää ottaa takaisin työelämään, koska Suomessa on ammattitaitoista työvoimaa työttömänä. On nuorta, keski-ikäistä ja vanhempaa

vailla työtä. Köyhiä Suomessa on aivan liikaa ja jopa ilman asuntoa. Nykyinen hallitus ei ole saanut aikaan parannusta eikä mitään muutosta näihin asioihin.

Tulen ajamaan vähävaraisten ja vanhusten etuja. Työttömien, eläkeläisten, opiskelijoiden, pieneläkeläisten ja muiden köyhien asema ja palvelut ovat heikentyneet niin, ettei sitä kukaan järkevä kansalainen voi ymmärtää. Näitä edellä mainittuja asioita tulen ajamaan niin kauan, kunnes niihin tulee muutos. Se muutos tehdään kansalaisten joukkovoimalla. Olen toiminut 25 vuotta Kansan Raittiusyössä ja voin todeta, ettei alkoholin hinnankorotus lisää raittiutta. En hyväksy Natoon liittymistä ja haluan irti EU:sta!

Anne Luukkonen, Turku

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 2b/11, toukokuu-kesäkuu 2011, 10. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Hallitus ja työnantajat kuriin

...ja harmaan työvoiman käytölle loppu

Kestävyysvaje t. kuntien ja valtion velkaantuminen on summa (n. 7,5 mrd), jonka "Harmaa työvoima" vie valtiolta verotuloina. Sen uusi hallitus aikoo kuroa leikkauksilla umpeen. "Harmaa työvoima" onkin valtion piilotuki yrityksille. Kun järjestäytyneen työn hintaa ei voida alentaa, palkataan harmaata työvoimaa, josta kärsivät kaikki.

Sivu 5

STP vaatii: Ei kriisin laskua kansojen maksettavaksi

Suurten voittojen toivossa pankit jakoivat vakuudetonta lainaa mm. Kreikkaan, Portugaliin ja Irlantiin. Nyt vaaditaan EU-maiden kansoja mm. Suomea lainojen maksumiehiksi. Islantilaisien esimerkiksi noudattaen tulee kieltäytyä maksamasta pankkien itsensä aiheuttamia tappioita. Lisäksi Lissabonin sopimuksen artikla 125 kieltää yhteisvastuun toisten maiden veloista.

Sivut 2,3 ja 6

Eduskuntavaalit olivat kansan hätähuuto ja protesti

Eduskuntavaalit katkaisivat ns. kolmen suuren vallan vuorottelun muodostuen protestiksi oikeistopolitiikkaa kohtaan. Kykeneekö perussuomalaisilla höystetty hallitus muuttamaan politiikan suuntaa, on arvailujen varassa. STP vahvisti asemaansa ja teki hyvän vaalityön. Tavoitteenamme oli oikeistopolitiikan muuttaminen. STP:n kautta protesti voi realisoitua kansan haluamaan suuntaan.

Sivut 9 ja 11

Sivut 2-3

- kokoomuksen linja vailla pohjaa
- Portugali,rahoitusinnovaatioER VV, mahdotonta ennustaa...
- Ei avointa valtakirjaa takauksille
- Velkakriisin lasku kansoille?
- Irtiottoja

Sivut 4-5

- Ei ydinvoimaa
- Jatkuva talouskasvu vie ilmastohelvettiin
- Yrjö Kallisen elämä ja totuus
- Harmaa työvoima
- Euro inflatoituu

Sivut 6-7

- Esityksiä hallitusohjelmaan
- Rahoituskartelli
- Ruuantuotanto siirtymässä suurpääoman ohjaukseen
- Tsernobylin näky yhä luonnossamme
- Paljastuksia Ahtisaaren kriisinhallinnasta

Sivut 8-9

- Uusoikeistolainen politiikka kurittaa junaliikennettä
- EK eli Ennen Kuolemaa
- STP:n vaaliarvio

Sivut 10-11

- Vapputervehdykset 2011
- STP:n vaaliarvio jatkuu
- Juri Gagarin ensimmäisenä avaruudessa 50 vuotta sitten

Sivut 12-13

- Stalinin kuvia vaikka muille jakaa
- Viro vääristelee taas historiaa
- Libyassa vaihdetaan eliittiä lännen tuella
- Heidi Hautalan erikoiset ystävät tuomiolla

Sivut 14-15

- Stakesin valkoinen terrori
- Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä
- Myytit murtuu

Sivut 16-17

- ALBA (Meidän Amerikkamme kansojen Bolivaarinen liitto)
- Kuuban puolueen kokous
- Leninin uudelleenhautauksesta
- Kim Il Sungia muisteltiin

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Ilmoituksia

Sivu 20

- Sosiaalinen ja vihreä uusjako
- Jussi,Minna, Risto ääniharavia
- Vappumuistio

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki: huhtikuu-toukokoo 2011

Kokoomuksen linja vailla pohjaa

Kokoomuksen puheenjohtaja, valtiovarainministeri Jyrki Katainen yritti eduskuntavaalikampanjan aikana selitellä puolueensa epäoikeudenmukaista politiikkaa ja erityisesti sen verolinjaa parhain päin. Kataisen päähokema oli, että kokoomus haluaa työllistää verouudistuksella. Jos kokoomus ja Katainen haluavat työllistää, niin miksi ne eivät ole tehneet sitä menneellä vaalikaudella? Miksi työllisyysmäärärahoja on leikattu porvarihallituksen kaudella? Kokoomuksen linja työllisyyspolitiikassa näyttää olevan, että jätetään ihmisten työllistyminen markkinoiden armoille ja yksilön vastuulle.

Kataisen väite siitä, että rikkaita suosiva verolinja luo uusia työpaikkoja, on täysin hataralla pohjalla. Kyseessä on lähinnä uskomus, jota eivät tue tutkimukset eivätkä käytännön kokemukset – jos miljardien veronkevennykset synnyttäisivät työpaikkoja, pitäisi meillä kaiken järjen mukaan olla jo täystyöllisyys. Arvonlisäveron korottamisella tullaan entisestään kurittamaan pienituloisia ja myös itseään yrittäjänä elättäviä työntekijöitä. Kokoomus on innokkaasti korottamassa nimenomaan tasaveron luonteisia veroja ja heikentämässä verotuksen progressiivisuutta. Se pyrkiiikin verouudistuksellaan jatkamaan ja kiihdyttämään jo valitettavan tutuksi käynyttä politiikkaansa: Köyhdyttämään köyhiä ja rikastuttamaan rikkaita.

Katainen väittää, että yritysveroa alentamalla lisätään yritysten palkanmaksuvaraa. Tämä on jälleen yksi argumentti vailla todellisuuspohjaa. Vaatimukset palkkamaltista ovat päinvastoin vain kiihtyneet 2000-luvulla samassa tahdissa yritysten tahkoamien ennätysvoittojen kanssa. Mihin nämä rahat sitten oikein katoavat? Suomalaisesta kansantaloudesta pumpataan vuosittain ulos miljardeja euroja osinkoina ulkomaisten sijoittajien taskuihin. Ne ovat poissa uusista kotimaan investoinneista, palkankorotuksista jne. Yritysten voittoja on myös jaettu yhä enemmän ylimmälle johdolle erilaisten palkitsemisjärjestelmien, bonuksien ja optioiden muodossa.

Kataisen mukaan ”kokoomus haluaa varmistaa, että rahat riittävät terveydenhuoltoon, koulutukseen ja vanhuspalveluihin myös tulevaisuudessa” (HS mielipide 5.4.). Miksi ihmeessä sitten kokoomus on murentanut valtion tulopohjaa jo vuosien ajan miljardien veronkevennyksillä rikkaille, vaarantaan siten vakavasti hyvinvointipalveluiden rahoituksen? Miten on ollut varaa varallisuusveron ja työnantajan Kela-maksun poistoon, jos kokoomuksen huolena on hyvinvointipalveluiden turvaaminen?

Katainen toteaa lisäksi mielipidekirjoituksessaan, että ”turvataksemme meille kaikille tärkeät palvelut, tarvitsemme myös parannuksia työelämän laatuun, pidempiä työuria sekä kunta- ja palvelureformin”. Kunta- ja palvelureformilla pyritään avaamaan julkiset hyvinvointipalvelut entistä laajemmin yksityiselle voitontavoittelulle. Toisin kuin Katainen väittää, reformilla heikennetään ja karsitaan etenkin lähipalveluita. Seuraavalla hallituskaudella tullaan vähentämään kuntien määrää draamatisesti, mikä entisestään vauhdittaa lähipalveluiden karsintaa. Kuntakokoa kasvatetaan, jotta palveluiden ulkoistaminen, yksityistäminen ja kilpailuttaminen olisi helpompaa.

Työelämän laadun parantamisesta tuskin kukaan on eri mieltä, mutta miksei kokoomus ole tehnyt mitään asian eteen viimeisen neljän vuoden aikana? Työuria ei sen sijaan ole suurtyöttömyyden oloissa mitään järkeä pidentää. Sen sijaan on nostettava entistä voimakkaammin esille vasemmiston vanha vaatimus työajan lyhentämisestä palkkatasoa alentamatta. Tällä edistettäisiin perheiden hyvinvointia, helpotettaisiin työn ja perheen yhteensovittamisen ongelmia sekä vähennettäisiin tätä kautta lasten ja nuorten kasvavaa pahoinvointia.

Pääkirjoitus:

Tommi Lievema

Portugali, rahoitusinnovaatio ERVV, mahdotonta ennustaa miten käy

Portugalin hallitus jätti torstaina 7.4.2011 EU:n komissiolle virallisen pyynnön talousavusta. Portugali oli jo aiemmin myöntänyt, ettei maa selviä kesäkuussa 2011 tiedossa olevasta velanlyhennyksestä. Portugali maksoi perjantaina 15.4.2011 takaisin markkinoilta lainaamansa 4,2 miljardia euroa.

Financial Times 15.4.2011 lehden mukaan on ”veitsenterällä”, osallistuuko Suomi väliaikaisen vakausrahaston osana euromaiden velkakiirisiin ja erityisesti Portugalin hätärahituksen hoitoon. FT:n toimittaja kuvailee Suomen eduskunnalla olevan veto-oikeus Portugali-asiassa. Suomen uuden hallitusohjelman hyväksyminen tapahtuu 16.-19.5.2011.

Portugalin hallitus on kaatunut. Portugalissa on uudet vaalit aikaisintaan 29.5.2011. Kesäkuussa 2011 Portugalin pitäisi maksaa lainoja takaisin markkinoille seitsemän miljardin euron edestä. Sen maksamiseen Portugali odottaa kansainvälistä apupakettia. Uudet vaalit pidetään kesäkuun puolivälissä. Äänestäjillä on oltava riittävästi aikaa sopimuksen tutkimiseen. Portugali on ollut aiemmin IMF:n holhouksessa 1977 ja 1983, kansallinen trauma on siellä vielä hyvin muistissa. Ministerit asettivat toukokuun puolivälin takarajaksi Portugalin kanssa tehtävälle sopimukselle. Portugalilta vaaditaan selvästi tiukempia toimia taloutensa vakauttamiseen kuin ne toimenpiteet, jotka Portugalin parlamentti aiemmin hylkäsi. Seurauksena on kysynnän heikentyminen ja kasvun hidastuminen.

Kun tarpeeksi monta EU-maata päättyy samanaikaisesti radikaalille laihdutuskuurille, niin sillä on Euroopan laajuinen negatiivinen vaikutus kokonaiskysyntään ja siten myös esimerkiksi Suomen vientiin ja suomalaisen talouskasvun edellytyksiin. Lisäksi pitää muistaa, että Eurooppa on iso osa maailmantaloutta. Euroopan kehityksellä on myös globaaleja vaikutuksia.

Euroopan valtioiden rahoituskriisi vaikuttaa jo nyt kymmenien miljoonien elämään ja kohta-

loon ja se voi vielä kääntyä pahemmaksi.

Euroalueen inflaatio nousi maaliskuussa odotuksia nopeammin. Inflaatio eli kuluttajahintojen vuosimuutos oli 2,7 prosenttia, EU:n tilastotiedoista vastaava Eurostat kertoi perjantaina 15.4.2011. Toteutunut inflaatiolukema ylitti paitsi markkinoiden odotukset myös selvästi Euroopan keskuspankin tavoitteen, jonka mukaan inflaation pitäisi olla lähellä mutta alle kaksi prosenttia. Perjantain inflaatioluvut merkinnevät sitä, että Euroopan keskuspankki joutuu nostamaan ohjauskorkoa uudelleen inflaatiota suitsiakseen. EKP nosti ohjauskorkoa noin viikko sitten 1,25 prosenttiin.

Euroopan johtavat virkamiehet ja poliitikot ovat aloittaneet jo suunnitelmat, miten euron kriisi hoidetaan, mikäli perussuomalaiset pääsevät valtaan Suomessa eli sen varalle, ettei Suomi hyväksy Portugalin tukipakettia toukokuussa. Tavallisesti valtiot maksavat erääntyvät velkansa pois ottamalla uutta lainaa. Portugalin valtionlainan korko on kuitenkin noussut niin korkeaksi, ettei maalla ole varaa lainata markkinoilta. Perjantaina 15.4.2011 Portugalin lainanhoitokustannukset nousivat yhä kestäättömämmälle tasolle. 10-vuotisen lainan korko nousi 8,9 prosenttiin.

Eurooppaoikeuden asiantuntija Juha Raition mukaan pankkien ja sijoittajien vastuulla ei ole juridista pohjaa. Hänen mukaansa pankkien ja sijoittajien vastuun silyttäminen kriisimaiden tukeen ei onnistu ilman EU:n perussopimuksen muuttamista. Pankkien ja sijoittajien vastuu edellyttäisi artikla 136:n muuttamista.

Pysyvään vakausmekanismiin pankkien vastuu on tulossa. Sekin edellyttää Eurooppa-neuvos-

ton yksimielistä päätöstä ja asian hyväksymistä kansallisissa parlamenteissa. Siihen kuluu siis väistämättä paljon aikaa.

Vakausrahasto (josta käytetään lyhennettä ERVV) on kesäkuussa perustettu yhtiö, jonka pääkonttori on Luxemburgissa ja jonka toimitusjohtaja on Klaus Regling. Vakausrahasto lainaa rahaa markkinoilta ja lainaa sitä edelleen Portugalille. Euromaat takaavat lainat.

Luxemburg on korkean pankkialaisuuden veroparatiisi.

Väliaikainen vakausväline eli tilapäinen vakausrahasto ERVV on artikkelin 125 näkökulmasta laitton. Siksi sitä ei voitu perustaa EU:n rakenteisiin. Laittomuus ja yhteisvastuukiello aiheuttivat sen, että jouduttiin perustamaan EU:n ulkopuolelle Luxemburgin osakeyhtiölain alainen yhtiö kriisimaiden takausjärjestelyn hoitoa varten.

Euroopan Unioni ei ole valtioiden välisen tilapäisen ERVV:n eikä tulossa olevan, pysyvän EVM-rahaston osapuoli. Pysyvän rahaston osalta EU:n perustuslakia pitää muuttaa yksimielisellä päätöksellä, koska Lissabonin sopimuksen mukaan se on nykyisen perustuslain näkökulmasta laitton järjestely.

Takaus- ja vakausjärjestelyt eivät ole EU:n toimivallassa. Ne ovat itsenäisten jäsenvaltioiden välisiä sopimuksia. Euroopan Unionin henkilöstöohjesääntö kieltää EU:n virkamiehiä ottamasta niihin viran puolesta kantaa, kuten komissaari Olli Rehn (kesk) on tehnyt.

Lakia kierrettiin ottamalla käyttöön artikla 122: ”Jos luonnonkatastrofit tai poikkeukselliset tapahtumat, joihin jäsenvaltio ei voi vaikuttaa, ovat aiheuttaneet tuolle jäsenvaltiolle vaikeuksia tai vakavasti uhkaavat aiheuttaa sille suuria vaikeuksia, neuvosto voi komission ehdotuksesta tietyin edellytyksin myöntää kyseiselle jäsenvaltiolle unionin taloudellista apua. Neuvoston puheenjohtaja antaa Euroopan parlamentille tiedon tehdystä päätöksestä.”

Maiden velkaantuminen sekä pankkien velkamaiden luottotamien seuraukset -josta pankit netosivat miljardeja - on tulkittu luonnonkatastrofiksi.Yleisesti rahoitusinnovaatioiden tavoitteena tai ainakin tosiasiallisena vaikutuksena on kiertää säätelyä, lisätä mahdollisuuksia ottaa riskejä ja siirtää riskejä muille niin että he eivät huomaa ottavansa riskejä.

Timo Koivistoinen

Tilaan

K

ansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI0855411420027966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etnimi

Lähiosoite ja paikka

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Ei avointa valtakirjaa takauksille

Islantilaiset äänestivät viisaasti ei maksuvelvoitteille. Financial Timesin pääkirjoitusotsake tammikuun alussa 2010 oli ‘Älkää pankko Islantia velkojien vankeilaan’ (7.1.2010).

Financial Timesin kirjoituksessa viitattiin mm. siihen, että englantilaiset ja hollantilaiset pankit hyötyivät suuresti näistä säännöistä eivätkä ole viattomia uhreja. Jos ne olisivat menettäneet samassa määrin, olisi harhaluulo ajatella, että näiden maiden hallitukset ottaisivat satoja miljardeja velkaa pelastaakseen ulkomaiset säästäjät, ja on vastenmielistä pakottaa heikko naapuri tekemään sama.

Suomen tulee islantilaisten esimerkkiä noudattaen sanoa ei sille, että joudumme takaamaan muiden velkoja, joita emme ole ottaneet emmekä EU-säädöksinkään sitoutuneet takauksiin. Uudet päätäjät eivät ole oppineet mitään 1990-luvun pankkikriisin virheistä kun Suomen hallitus antoi vastikkeetonta apua pankeille ja uhraisi niiden asiakkaat. Yrityksiä pantiin konkurssiin ja tavalliset ihmiset pitkiin velkavankeuksiin. SKOP:n jakaneet pankit jakoivat sen tuen maksamatta koskaan takaisin. Takaisinmaksu on tärkeä peruste erilliselle pankkiverolle.

Portugalin, Kreikan ja Irlannin kuten ei Islanninkaan kansoilla saa maksattaa pankkien ja Hedge-rahastojen rahastusta. Ne on saatava vastuuseen. Norja vaatii pankkitukien vastineeksi suunnatulla osakeannilla pankkien osakkeita. Kun ne sitten nousivat, kun kriisi oli ohi, Norjan valtio sai enemmän takaisin kuin oli rahoittanut. Tämä Norjan malli on hyvä tapa pelastaa nämä maat kohdistamatta toimia tavallisiin ihmisiin ja laittaen finanssiala vastuuseen kriisin aiheuttamisesta.

STP:n hallitus

10.4.2011

Velkakriisin lasku kansojen maksettavaksi...

...ja syylliset päästetään palkahasta

Monet velkakriisiin ja koko EU-järjestelmään liittyvät vakavat ongelmat jäivät valitettavan vähälle huomiolle eduskuntavaalikeskusteluissa. Eräs hämmästyttävän vähän keskustelua herättänyt asia oli se, että Euroopan unioni rikkoo omaa perustuslakiaan eli Lissabonin sopimusta nykyisillä toimillaan kriisimaiden - tai oikeammin eurooppalaisten pankkien - tukemiseksi. Laittomuudesta aiotaan vieläpä tehdä pysyvä asiointila vuodesta 2013 eteenpäin, jolloin astuu voimaan Euroopan vakausmekanismi (EVM).

Stp:n puheenjohtaja Juhani Tanski toi takausjärjestelyjen laittomuuden esille artikkelissaan Irlannin talouskriisistä (KÄ 6/10). Hän totesi, että EU:n perustuslain eli Lissabonin sopimuksen artikla 125 kieltää yhteisvastuun toisten maiden veloista. Myös entinen europarlamentaarikko Esko Sepänen on pitänyt aihetta esillä julkisuudessa.

Unionissa ei ilmeisestikään olla niin kauhean tarkkoja laillisuusperiaatteesta. Ihmetyttää vain se, että edes Suomi – unionin perinteinen mallioppilas – ei ole vaatinut säädösten noudattamista. EU:n ”kunniaksi” on sanottava kuitenkin, että on olemassa eräitä sille pyhiä asioita, joista ei tingitä millikään. Esimerkkinä voi mainita vaikkapa pääomien vapaan liikkuvuuden. Toinen järkähtämätön – ja järjetön – periaate on vapaan kilpailun turvaaminen ja kilpailun vääristymistä torjuva valvonta. Suomessa tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että valtio ei saa tukea syrjäseutujen linja-autovuoroja, koska se ”vääristää kilpailua”. Niinpä syrjäseuduilla on lak-

Kreikassa (kuva), Ranskassa, Portugalissa EU-eliitti ja kansa ovat ajautuneet ”napit vastakkain”. Nähtäväksi jää, miten pitkään kansa koko EU:n alueella (myös Suomessa) kestää pääoman ylivaltaa.

kautettu siellä vielä toimineita harvoja vuoroja.

Keinottelijat vapautetaan vastuusta

Jyrki Katainen ja Mari Kiviniemi vaativat kaikkia puolueita hyväksymään väliaikaisen Euroopan rahoitusvakausvälineen (ERVV). Siinä ei ole mukana pankkien ja sijoittajien vastuuta ja sen kokonaissumma on 250 miljardia. Vertailun vuoksi: Pysyvän Euroopan vakausmekanismin kokonaissummaksi on tulossa 500 miljardia. Hakematta tulee mieleen, että pankit ja sijoittajat pelastetaan ja päästetään palkhahasta, kunnes ollaan päästy pahimman yli.

Suomen hallitus on ollut velkakriisiin suhtautumisessa paavilisempi kuin paavi itse. Katainen, Kiviniemi ja myös talouskomissaa-

ri Olli Rehn ovat esiintyneet EU-koukussa pääpyöveleinä vaatimassa hurjia leikkauslistoja ja mato-kuureja kriisiin syyttömille, viimeksi Portugalin kansalle. Näin siis samaan aikaan, kun pankit ja sijoittajat on päästetty palkhahasta. Katainen vetosi vaalikeskusteluissa ääni väristen vastuullisuuden puolesta. Kataisen kohdalla tämä tarkoittaa, kuten edeltä käy ilmi, vastuuta pankkien ja sijoittajien voitoista ja niiden takaamisesta. Ihmetellä voi myös komissaari Rehnin käytöstä, kun hän ennen eduskuntavaaleja huuteli EU-virkamiehen roolistaan suomalaisille ohjeita, kuinka äänestää oikein ja vastuullisesti.

EU-komissio määrää talouspolitiikasta

Velkojen takauskiistelyn jalkoihin jäi se, että pysyvän vakausmekanis-

min mukana on tulossa myös ankara talouskuri ja -kontrolli, johon sisältyy mm. kansallisten budjettien ennakkotarkastukset komission toimesta. Komission tehtävänä on valvoa uusliberalistisen talouspolitiikan puhtautta jäsenmaissa. Myös pahamaineiselle IMF:lle (Kansainvälinen valuuttarahasto) on varattu rooli EU:n talouden piiskurina. Komission budjettivalvonta vie jäsenmailta viimeisetkin itsenäisen talouspolitiikan rippeet. Se tietää entistäkin kovempia aikoja eurooppalaisille työläisille, vanhuksille, opiskelijoille, vähävaraisille ja heikompisaisille. Itse asiassa herää kysymys, mihin kansallista eduskuntaa enää oikein tarvitaan, kun EU-komissio joka tapauksessa sanelee talouspolitiikan.

EU ajaa talouspolitiikassaan

sisäistä devalvaatiota, joka tarkoittaa palkkojen, sosiaaliturvan ja julkisten palveluiden leikkaamista. Väliisten verojen kuten arvonlisäveron korottamisella puolestaan kiihdytetään inflaatiota, mikä on eräs keino hoitaa velkoja. Katainen ja Kiviniemi hehkuttivat vaalikeskusteluissa tätä linjaa Orwellin hengessä ”hyvinvointiyhteiskunnan pelastajana”. Voisi kysyä, mihin hyvinvointiyhteiskunta tarvitsee vihollisia, kun sillä on tällaisia ystäviä?

Jos talouden kuristusohjelmasta haluaa löytää jotain myönteistä, niin moinen räikeä epäoikeudenmukaisuus lisää varmasti kapi-nahenkeä EU-kansalaisten keskuudessa. Näinhän on käynyt monissa niistä maista, joissa IMF:n ohjelmia on toteutettu käytännössä. Esimerkkejä löytyy vaikkapa Latinalaisesta Amerikasta, missä kansat ovat laajassa mitassa nousseet vastustamaan uusliberalistista talouspolitiikkaa. Velkakriisin pyönteisiin joutuneissa EU-maissa on niin ikään nähty mittavia mielenosoituksia leikkauksia vastaan.

Luottojärjestelmä markkinoiden armoilla

EU:n säännöissä kielletään keskuspankkien suora rahoitus valtioille. Luottojärjestelmä on uusliberalismin oppien mukaisesti alistettu kapitalistiselle keinottelulle ja voitontavoittelulle, mikä on tietenkin koko velkaongelman alku ja juuri. Niin kauan kuin tämä järjestelmä on voimassa, on olemassa riski yhä uusista kriiseistä. EU:n linja kriisin hoidossa on, että pelastetaan keinottelijapankit lapioidamalla niille miljardeja euroja, ja sen jälkeen toivotaan, että pankit ovat ottaneet opiksi. Tässä tilanteessa tarvittaisiin huomattavasti radikaalimpia johtopäätöksiä.

Tommi Lievemaa

Irtiottoja

Vaalit tuli, oli ja meni. Muutokset eduskunnassa eivät lupaa muutoksia mihinkään muuhun. Sama meno kuin ennenkin jatkuu. Palkkatyöläisiä ja eläkeläisiä kyykytetään jatkossa kuten ennenkin. Roikkumalla olemattoman pienellä painolla EU:n ja euron takin liepeissä, on alistuttava isoisten pöydiltä pu-toaviin pieniin murusiin.

Suuret määräävät talouden tahdin. Se jarruttaa paitsi talouden kasvua myös sen sisällön muuttumista. Suomen talous pienuudesta huolimatta tuottaa paremmin kuin koskaan ennen. Mutta tuottavuus ei näy eikä tunnu palkkatyöläisten kukkarossa. Pari vuotta sitten tuotettiin uutta arvoa joka ikisen työtunnin aikana 50,56 euroa. Siitä palkkatyöläisille jäi verojen ja sotumaksujen jälkeen nettona 9,04 euroa, mutta kapitalistit saivat 19,60 euroa – 117 prosenttia enemmän. Näiden erotus jäi niin sanotulle julkiselle taloudelle.

Kaikki tietävät eläkkeiden pienuuden ja eläkeläisten kurjuuden. Mutta kuinka moni tietää, että eläkerahastot kasvavat niin kovalla vauhdilla, että eläkeyhtiöiden ranteita pakottaa. Eläkerahastot ovat kasvaneet vauhdilla. Niiden perustamisesta lähtien keskimäärin

2,7 miljardia euroa vuodessa ja viimeisen kymmenen vuoden aikana vauhti on kiihtynyt lähes kolminkertaiseksi.

Yksin eläkevakuutusyhtiöt Varmaja Ilmarinen palauttavat suuryhtiöille 160 miljoonaa eli 162 euroa jokaista vanhuuseläkeläistä kohden. Siis – eläkeläisten rahoja lahjoitettiin yrityksille. Se oli eläkeläisten sammon ryöstö! Niillä ei ole mitään tekemistä yritysten kanssa, sillä palkkatyöläiset maksavat itse eläkkeensä. Ne ovat kaikki osa palkkaa, jonka työntajat vain tilittävät eläkerahastoihin ja Kelalle. Puheet työntajamaksuista ovat pelkkää pötyä.

Näistä kaikesta syntyy tulojen sietämätön ero. Tulonjako voisi olla myös päinvastainen, jolloin palkat olisivat kaksikertaiset lisäarvoon verraten. Mutta työväenjärjestöjen heikkouden ja porvareille annettun vallan vuoksi tässä ollaan eikä parempaa ole tiedossa. Päinvastoin. Siksi tulevaisuus vaatii palkkatyöläisiltä sosiaalista oivallusta; irtiotta kapitalistien ylivallassa!

o o o

Harvoin tulee ajatelleeksi, että virallisen tiedon mukaan maailman bkt on noin 8 306 dollaria asukasta kohden. Se on käsittämättömän pieni. Meillä se on yli viisinkertainen. Lienee selvää, että sen vuoksi

sadat miljoonat elävät pelkällä pyhällä hengellä lyhyen elämän. Näin siitä riippumatta, että maapallo on täynnä rikkauksia, joita hallitsevat tai peräti omistaa ani harva.

Jo syntynyttä rikkautta on pilvin pimein. Siitä huolimatta pari vuotta sitten EU-valtiot tukivat omien maiden yksityisiä pankkeja 3 800 miljardilla eurolla, 5 000 miljardia dollaria. Sen jälkeen on tuotannon ulkopuolella keinotteluun sijoitettu na hirvittävä määrä – 692 tuhatta miljardia dollaria. Se ylittää ihmisen käsityskyvyn, mutta hahmotuu, kun todetaan, että se on 98 900 dollaria maailman väestön henkeä kohden.

Tuon hirvittävän pääoman omistavat harvat todelliset suuryritykset, -pankit ja -säätiöt. Niiden takana on aina ihmisiä, jotka omistavat niistä vähintään määräävän osan. Nuo suunnattomat varat on sijoitettu kaikennäköisiin arvopapereihin ja erilaisten tavaroiden tulevaisuuden hintaodotuksiin - termiineihin, futuureihin ja niiden monenkirjaviin johdannaisso-pimuksiin, fiktiivisen rahan johdannaismarkkinoille.

Kapitalistit tietävät muita paremmin, että näillä fiktiivisen rahan markkinoilla on omat vaaransa. He tietävät, että niille syötetään aina myös vahvasti vääriä tuotto-

odotuksia, ilmaa. Heidän ongelmana on tietämättömyys – he eivät tiedä kuinka paljon ilmaa jo on eivätkä sitä, paljonko ilmaa voi vielä kertyä ennekuin kupla alkaa vuotaa. Sen jokainen pölvästikin pankkimies tietää, että kun vuoto alkaa siinä aina jollekin käy köpelisti.

o o o

Jos kuvitellaan, että jo nyt johdannaismarkkinoilla on ilmaa vain pari-kolme prosenttia, niin kuplan suuruus on 14 000 – 21 000 miljardia dollaria. Sen kerralla purkautumista kapitalistinen talous rahajärjestelmineen ei kestäisi. Mikäli tai kun se purkautuu vain osittain, silloin nykyinen viidentoista vuoden lamasykli lyhenee merkittävästi ja lama seuraa toistaan entistä nopeammin.

Tämän kaiken tietäen EU rakentaa puskureita, joilla maksetaan suurkapitalistien pankkien laman laskut, luottotappiot. Ensin rakennetaan väliaikainen 440 miljardin ja sen jälkeen vakainainen 700 miljardin euron vakuusrahasto joten puskuriksi tulee 1 140 miljardia euroa, 1 550 miljardia dollaria. Riittääkö se EU:n pankeille, sitä ei tiedä kukaan, mutta arvata voi – ei riitä!

Kaikki tämä vakuusraha otetaan veronmaksajilta. Asiaa hämmennetään selittämällä, että ei siihen rahaa tarvita kuin muutama sata mil-

joona. Loput ovat pelkkiä vakuuksia. 1990-luvulla lukemattomat suomalaiset saivat käytännön kokemusta siitä, mitä takaus tarkoittaa. Jos velallinen ei maksa, takaa-ja maksaa!

EU:n vakuusrahastot kerätään vain 17 euromaan veronmaksajilta. Esimerkiksi Ruotsi ei ole euromaa, joten se ei ole maksumieskään. Ruotsalaisilla on taas oivallinen mahdollisuus pilkata suomalaisten typeryyttä, sisäänrakennettua idiotismia.

o o o

Maailman rahamarkkinoilla on todella suuria ja monenlaisia onnenonkijoita. Valtiost ot suurpankkien kuppauksen tasi kiitolisia kohteita. Kun valtiot joutuvat maksuvaikeuksiin, EU:n vakuusrahastot tulevat apuun, euromaat maksavat. Se on EU:n perustuslain vastaista sillä sen artikla 122 kieltää unionin avun, 123 kieltää keskuspankin avun ja 125 kieltää jäsenmaiden yhteisvastuun.

EU tekee irtiottoa omasta perustuslaistaan. Siksi meidän, sinun ja minun, on oman etumme ja turvallisuutemme vuoksi syyttä tehdä irtiottoa tuhoisasta eurosta ja EU:sta sekä tuhoisasta tavaroiden ja pääomien vapaasta liikkumisesta, globalisaatiosta.

Kai Kontturi

Ei Ydinvoimaa

Suomen ensimmäinen ydinvoimalaitos rakennettiin Loviisaan ja se otettiin käyttöön vuonna 1977. Tietääksemme laitos on toiminut melko turvallisesti ja Olkiluodon jälkeen olemmekin saaneet kuulla jokaisessa ydinvoiman puolesta esitetystä väitteessä, että Suomessa on niin vakaa ja järkähtämätön peruskallio, että sille on varaa rakentaa useampikin ydinvoimalaitos.

Suomen vakaa ja järkähtämätön peruskallio sopii ydinvoiman puolustajien mukaan täydellisesti myös ydinjätteen loppusijoituspaikaksi. Eivätkö Suomen päättäjät tiedä, että ikiajoiksi kaivokseen haudatut ydinjättesäiliöt vuotavat Saksan Assenissa?

Suomessa on tällä hetkellä toiminnassa neljä ydinreaktoria, joilla tuotetaan noin neljännes Suomessa käytetystä sähköstä. Parhaillaan TVO on rakentamassa Suomeen viidettä ydinvoimalaitosyksikköä Olkiluoto 3:sta, joka valmistuessaan arviolta noin vuonna 2012 tulee olemaan sähköteholtaan maailman suurin yksikkö. Greenpeacen tilaaman arviointiraportin mukaan reaktorin suojakuoren teräsosat ja betoninen pohjalaatta eivät täytä turvallisuusvaatimuksia.Olkiluoto 3:n ohjaustekniikka on kielletty jopa valmistajan maassa Saksassa.

Olkiluoto 3:n rakentamiseen annettiin lupa, jotta Suomi saavuttaisi Kioto-tavoitteensa ja jotta raskaalle teollisuudelle voitaisiin antaa sähköä ilman julkisia tukia. Jo vuonna 2006 Olkiluoto 3:n raken-

nushankkeessa oli havaittu yli 700 laatupuutetta ja, mikä pahinta rakennustyöt ovat vähintään 700 miljoonaa euroa yli alkuperäisen budjetin. Olkiluoto 3:n puolesta väitetyt päästövähennyksetkään eivät tule toteutumaan, vaan yrityksille tarvittavat päästöoikeudet ostetaan verovaroin, kertoo Greenpeace.

Sähkönkulutus Suomessa on pysynyt melko tasaisena noin 80-90 terawattituntia ja ilmeisesti sähkönkulutus tulee pysymään melko tasaisena näiden 80- 90 terawattitunnin lähetytyillä. Asiantuntijoiden mukaan sähkön kulutus kasvaakin tulevaisuudessa nykyistä hitaammin. Voidaankin siis kysyä, mihin tarvitsemme lisää ydinvoimaloita? Jo pelkästään tarpeettomien ydinvoimaloiden lopettaminen maksaa tulevaisuudessa useita kymmeniä tai satoja miljoonia euroja. Asiantuntijat tietävät jo nyt, että tuuli-, aurinko- ja aaltosähkön raju lisääntyminen noin 700 terawattituntiin muuttaa Eu-

roopan sähkömarkkinat vuoteen 2020-30 mennessä.

Viimeksi Kokoomuksen Jyrki Katainen on kertonut meille suomalaisille, että me emme tule toimeen pelkästään aurinkokenosähköllä. Emme voi kuitenkaan enää suosia suurten pääomavaltaiten voimayhtiöiden etuja, vaan etusijalle on asetettava suomalaisen yhteiskunnan kokonaisuus. Ydinvoimalat lisäävät pääomavaltaiten, ulkomaalaisomistuksessa olevien ja sähköä tuhlaavien teollisuusalojen toimintaa ja vähentävät kotimaisia työpaikkoja.Yhteiskunnan kokonaisedun mukaista on uusiutuvan energian huomattava lisääminen ja se on toteutettava yhteiskunnassamme hallituksen pikaisesti toimeenpanemalla uusiutuvan energian innovaatio-ohjelmalla. Lisäksi kahdelle reaktorille jo annetut rakenusluvut tulee peruuttaa tulevan hallituksen toimesta välittömästi.

Minna Ekman

Jatkuva talouskasvu vie ilmastohelvettiin

Öljynporauksen yhteydessä vapautuu maakaasua, josta huomattava määrä jätetään keräämättä talteen. Se yksinkertaisesti vain poltetaan pois. Tällä tavoin soihutuna polttamalla tuhlaetaan vuodessa määrää, joka vastaa vuodessa 5% koko maailman maakaasuntuotannosta.

Soihduttamalla haaskattu 150 miljardia kuutiometriä vastaa määrältään noin 30 prosenttia Euroopan unionin maakaasunkulutuksesta. Samainen soihdutus aiheuttaa 400 miljoonan tonnin hiilidioksidipäästöt, mikä on noin kaksi prosenttia maailman koko energiantuotannon vuosittaisista hiilidioksidipäästöistä.

Venäjä on paitsi maailman suurin maakaasun tuottajamaa myös sen suurin soihduttajamaa. Kaasua soihdutetaan Venäjällä ehkä jopa 50 miljardin kuutiometrin verran vuodessa.

Tarpeellinen tietämys on jo olemassa ja tämä valtava energian tuhlaus, joka samalla lisää ilmakemian lämpenemistä, voidaan lopettaa. Asia pitäisi vain toteuttaa.

Vakuuttava näyttö päästöjen vähenemisestä antaa odottaa itseään. Esimerkiksi Euroopan unionin hiilipäästöt olivat viime vuonna kolme prosenttia suuremmat kuin vuonna 2009. Yhdysvalloissa fossiilisilla polttoaineilla tuotetun energian hiilidioksidipäästöt olivat viime vuonna 3,7 prosenttia suuremmat kuin vuonna 2009.

Näillä ehdoilla vaikuttaa epätodennäköiseltä, että lämpeneminen saadaan pidettyä kahden asteen rajoissa. Vaikka viime vuosina onkin edistytty puhtaan energian alalla, etenkin aurinko- ja tuulivoiman suhteen, nämä menestystari-

Tuulivoimaa hyödynnetään Euroopassa. Riippuu politiikan suunnasta, halutaanko vaihtoehtoihin energiamuotoihin sijoittaa. STP vaatii sijoituksia uusiutuvaan energiaan ja sen tutkimukseen.

nat jäävät fossiilisten polttoaineiden kasvavan kysynnän varjoon.

Jatkuva talouskasvu jyrää kaikissa yhteiskunnissa.

Uusiutuvaan energiaan perustuva sähköntuotanto on kasvanut maailmassa vuoden 1990 jälkeen keskimäärin 2,7 prosenttia vuodessa. Maailman kokonaissähkön-tuotanto on kasvanut nopeammin, kolme prosenttia vuodessa. Vain hallittu talouslasku, degrowth, näyttää olevan pelastus ilmastohelvetistä.

Vuonna 1990 maailman sähköstä 19,5 prosenttia tuotettiin uusiutuvalla energialla. Vuonna 2008 uusiutuvien energianlähteiden osuus oli enää 18,5 prosenttia. Vuosina 2000–2008 tapahtuneesta sähkön kysynnän kasvusta 47 prosenttia tydytettiin hiilivoimalla. Hiilivoiman käyttö lisääntyi tuona aikana enemmän kuin minkään muun energiamuodon käyttö.

Tilanteen kohentamiseksi on muun muassa lakkautettava fossiilisille polttoaineille vielä nykyäänkin maksettavat tukiaiset. Fossiilisten polttoaineiden käyttöä tuettiin maailmassa vuonna 2009 yli 310 miljardilla Yhdysvaltain dollarilla. Uusiutuva energia sai vastavaa tukea vain 57 miljardin dollarin edestä.

Kaikesta huolimatta maailman tuulivoimaloiden yhteenlaskettu kapasiteetti on noussut vuoden 2000 jälkeen 18 gigawattista noin 195 gigawattiin. Aurinkopaneeleja on asennettu tuulivoimaan verrattuna yli kaksinkertaisella vauhdilla – vuonna 2000 kapasiteettia oli yhteensä 1,5 gigawattia, mutta nykyään suurin piirtein 40 gigawattia. Tämä on hyvä alku nopealle kasvulle, jota tarvitaan vielä pitkään.

Antero Nummiranta

Lähteet:”Kahden asteen ikkuna sulkeutuu”: Maria Haanpää, Clean Energy Progress Report, fifi.voima.fi

Yrjö Kallisen elämä ja totuus

Kirjaesittely/Matti Salminen
Pystykorvakirja Like-kustannus

Yrjö Kallinen (1886-1976) oli omaperäinen ajattelija, joka pyrki tinkimättä totuudellisuuteen ja myötätuntoon. Hänen mielipiteensä ovat nyt ajankohtaisempia kuin koskaan.

Elämäkertateoksen lähteinä ovat Kallisen omat tekstit, joista valtaosa on aikaisemmin julkaisemattomia. Vastalöydetty kirjeenvaihto ja kattava arkistotutkimus luovat Kallisesta uudenlaisen kuvan ja hänen ulkomaisille toimittajille antamansa haastattelut valaisevat Suomen historiaa tavanomaisesta poikkeavista näkökulmista.

Mussolini: Haipparalla ja hulttio

Kallinen oli kiinnostunut jo 1920-luvulla Italian fasisminnoususta ja tutki tarkasti myös natsismin nousua Saksassa. Hän ymmärsi, mikä vaara maailmaa odotti Mussolinin ja Hitlerin toimien vuoksi. Kun hän 1930-luvun puolivälissä piti osuuskauppaväelle varoittavan puheen Mussolinista, kaikki olivat vaikuttuneita, mutta häntä ei uskottu. Kallinen kertoo tapauksen ulkomaille annetussa haastattelussa, jota ei siis ole julkaistu aiemmin suomeksi:

”Kun laskeuduin puhujalavalle, nousi Tanner kiittämään ja sanoi esitelmän olleen suuremmoinen, mutta kuitenkin tuumi: Etköhän sinä pidellyt vähän liian pahoin sitä Mussolinia, ei kai se nyt tuollainen haipparalla ja hulttio ole! Vastasin, että aika näyttää, millainen se mies on. Ja aika näytti.”

Saksa 1933

Pääkaupunkisedun osuuskauppiemiesten kerhon (POK) sihteerinä eli kirjurina Kallinen teki mainion tekstin POK:n pöytäkirjaan, miltä Saksassa näytti 1933, kun A. Vierimaa, I. Voionmaa ja taiteilija Ola Fogelberg kertoivat kokemuksistaan.

” Hakaristilippuja - ruskeita, mustia ja vihreitä formula - hakaristilippuja - sotilaita, poliiseja - hakaristilippuja- päätänsä pudistelevia vanhemman polven ihmisiä, intoutuneita nuorukaisia hakaristilippuja poliisi, joka sanoi kaiken menevän päin helvetiä, hakaristilippuja ajattele, mitä tahansa, mutta nauha käsivarteen ja kadulle! - hakaristilippuja - natsi-tohtori, joka itse on ollut rakentamassa osuuskaupan suurta leipomoa, mutta ei enää hyväksy osuuskaupallisketta, koska se rakentaa komeita rakennuksia hakaristilippuja maa kuin sotatilassa, hengen ja omaisuuden kanssa niin ja näin- hakaristilippuja äkseeräviä pikkupoikia osuuskauppojen ja niiden perustaminen kielletty, virkamiehet eivät saa kuulua osuuskauppaan-hakaristilippuja, Heil Hitler! Kaikki päin helvetiä, mars, mars!”

Rottapuhe jouluaattona 1918

Kallinen ei tarttunut koskaan aseeseen ja oli ehdoton pasifisti koko elämänsä ajan. Tästä huolimatta hän sai kokonaista neljä kuolemantuomiota sisällissodan aikana ja vietti vuosia kaltereiden takana Oulussa, Tammisaaressa ja Suomalaisessa. Helsingin Suomalaisessa vangit pistettiin ”kase-mattiin”, venäläisten rakentamaan korsuun. ”Luolassa oli puulattia,

hiekkainen ja roskainen. Takaseinällä matalat lavitsat. Lavitsoilla ei ollut riepukaakaan muuta kuin mitä oli rääsäjä päällä. Oven pielessä tynnyrinpuolikas käymälänä.”

Vartijat: ”Luuletteko te perkeleet, että teidät on tuotu tänne höyhenpatjoilla makaamaan! Kyllä te saatte mullassa maata pehmeällä, täällä maataan kovalla.”

Suomenlinnan Susisaarel-la jouluaattona 1918 ehkä toistakymmentä vankia oli kerääntynyt Ehrensvärdin aikaiseen holvikattohuoneeseen. Pöydällä oli jokin, joka markkeerasi joulukuusta. Siihen oli ripustettu risaisia kenkärajoja, sillinruotoja, tyhjiä purkkeja ja kamaa.

”...Olin jo hetken tunnustellut jotain sanoakseni, kun joku tove-reistani äkkiä heitti pöydälle kuolleen rotan... Toverit! Tässä näette kuolleen hiiren.

Ääniä: Rotta se on! YK: Hyvä! Tässä näette kuolleen rotan. Nyt sen puikkelehtiminen ja nakertelu on päättynyt. Se on kuollut...

Vielä vähän aikaa ja myös me olemme kuolleet, kuten tämä rotta tässä. Puikkelehtiminen ja nakertelu päättyy kerran ja tässä on muodon loppu. Mutta, veljet, on jotain mikä erottaa meidät tästä rotasta. Mikä se on?

Ääniä: Häntä!

YK: Ei toverit! Näen tässä rotassa eläinkunnan edustajan ja luonnon valtakuntaan kuuluu sekä hännällisiä että hännättömiä lajeja. Mutta on jotakin yleistä ja tosi oleellista, mikä erottaa meidät ihmiset tämän rotan edustamasta luonnon osasta. Mitä se on? Koko lyhyen elämänsä se puikkelehti oman pienen itsensä ja lähimmän perhepiirinsä hyväksi. Milloinkaan ei sen sydäntä paisuttanut unelma koko rottasuvun onnellisesta tulevaisuudesta, milloinkaan se ei sytynyt pyhään hehkuun tietoisesta tahdosta elää, toimia, taistella, jotta pienet rottalapset tulevina vuosisatoina voisivat elää onnellisina, elämää ylistäen.

Tässä, veljet, tässä erotus meidän ja rotan välillä! Veljet, rottiaiko tahdotte olla vai ihmisiä? Ja edelleen. vanhojako aiotte voiton lauluja laulaa, noita lauluja, joita aina säestävä voitettujen, sortoon syöstyjen haikea valitus? Vai tahdotteko sen sijaan yhtyä maailman kaikkien sorrettujen yhteiseen voiton lauluun, lajimme heimolauluun, ihmisen lauluun? Vastatkaa, veljet!

Innostuneena syöksähtää koko joukko seisaalleen ja jyrisevä Internationale kiirii kautta holvikattoisen vankilamurjun, ulos ikkunoista yli synkeän Susisaaren.”

Matti Salminen on tehnyt vaikuttavan kirjan, jota suosittelen kaikenikäisille lukijoille. Sisältää aivan uutta, ennen tuntematonta aineistoa. Lukekaa itse!

Antero Nummiranta

Huom
Juhani Valo ja Antero Nummiranta suunnittelevat Lähiradioon ohjelmaa tästä samasta kirjasta. Ehkä vielä tänä keväänä! Seuratkaapa netistä ohjelmatietoja. www.kansanradioliitto.fi

Harmaan työvoiman käytölle loppu

Kriittinen Ay-verkosto järjesti Mielenosoituksen harmaata taloutta vastaan yhtenäisen työväenliikkeen puolesta 8.4 klo 16:30. Kokoonnuttiin Hakaniemen torilla, josta marsittiin Etelärantaan EK:n pääkallonpaikalle.

Mielenosoituskutsussa todettiin: "Suomalainen työväenluokka on ajettu kuilun partaalle. Epävarmuus ja työehtojen heikentäminen jatkuu kiivasta tahtia, eikä ammattiyhdistysliike kykene taistelemaan yhtenäisenä rintamana. Veronkierto, laittoman työvoiman häikäilemätön käyttö, sekä vuokratyövoiman lähes orjallinen asema vähentävät entisestään työläisten mahdollisuuksia puolustaa oikeuksiaan. On aika aloittaa uusi luku työväenliikkeen historiassa, lopettaa keskustelu kestävyysvajeesta ja aloittaa lujempi kamppailu yhteiskunnan valtasuhteista". Harmaata taloutta vastaan Etelärannassa käytiin useita puheenvuoroja.

JHL:n toimialajohtaja ja SAK:n hallituksen jäsen Teija Asara-Laaksonen luonnehti harmaata taloutta todeten sen olevan rikollisuutta, joka rapauttaa yhteiskuntaa ja syö veropohjaa. Harmaaseen talouteen nähden ay-liikkeellä tulisi olla kanne-oikeus. Hän esitti laajaa työväen yhteistyötä harmaata taloutta vastaan. Hänen arvionsa mukaan harmaa talous aiheuttaa yhteiskunnalle 10 miljardin vuotuiset menetykset. Nämä rahat ovat pois yhteiskunnan tuottamista palveluista. Harmaa talous leviää ja kohdistuu nyt myös julkiselle palvelualoille, josta Länsi-Uudenmaan

Harmaa talous on herättänyt palkansaajien piirissä voimakasta keskustelua. Rosvofirmat tuovat työmarkkinoille alipalkattua työvoimaa, jotka eivät maksa myöskään veroja. Tämä aiheuttaa useiden miljardien loven valtion talouteen. Vihastusta aiheuttaa se, että valtiovalta ei piittaa harmaan talouden mukanaan tuomista ongelmista. Tämä johtunee siitä, että valtion varoista ei voida osoittaa suoraan tukea yksityisille firmoille. Sallimalla harmaan halpatyövoiman käytön hallitus tukee firmoja maksamalla tämän tuen luopumalla useiden miljardien verotuloista. Kun voittoja ei voi kasvattaa alentamalla järjestäytyneen työvoiman palkkoja, palkataan alipalkattua työvoimaa. Tämä on Kataisen hallituksen tilaus ja siitä kärsivät kaikki.

poliisilla on tutkimus käynnissä Espoon alueella.

Rakennusliiton II puheenjohtaja Kyösti Suokas arvioi, että EU vapautti työvoiman liikkuvuuden. Tämän jälkeen viranomaiset olettavat, että verot ja sosiaaliturvamaksut maksetaan kohdemaan mukaan. Tosiasiassa työvoima liikkuu, mutta kohdemaan työehtoja ei

noudateta. Tilanteeseen tulee saada korjaus. Muussa tapauksessa ei jää muuta mahdollisuutta kuin vaatia eroa EU:sta.

Ahtaajien Vuosaaren telakan pääluottamusmies Jape Loven katsoi harmaan talouden olevan syöpä suomalaisessa työelämässä, joka on lisääntynyt myös kuljetusalalla. Puheita kiertää mm. sataman liepeillä liikkuvista romanialaisista rekkakuskeista, joille maksetaan 1000 euroa kuussa ja autos-

sa asumisesta peritään vuokraa 300 euroa kuussa. Myös julkishallinnon työmailla ja rahoilla käytetään yrityksiä, jotka tekevät työtä harmaan talouden piirissä. Harmaan talouden kirkominen ei ole utopiaa, vaan se on tahtotila.

Vasemmistoliiton puheenjohtaja kansanedustaja Paavo

Arhinmäki totesi, että on tärkeä asia olla liikkeellä harmaata taloutta vastaan. Siitä kärsivät kaikki: työpaikkansa menettäneet suomalaiset, halpatyövoimana käytettävät ulkomaalaiset, sekä rehelliset yrittäjät. yms. Kun mitään työhön liittyviä maksuja ei suoriteta normaalien ehtojen mukaisesti, menetetään vuosittein verotuloja 5 mrd eli ns. kestävyysvajeen verran. Tämä on sama summa, jonka mukaan aletaan suunnitella leikkauslistoja.

SKP:n puheenjohtaja Yrjö Hakanen sanoi, että harmaan talouden suosiminen on yritystä murtaa ay-liikettä. Harmaan talouden torjumiseksi tarvitaan yhteistyötä ja luokkavoimaa. Euroopan vasemmisto on käsitellyt asiaa ja todennut, että "samasta työstä, samassa maassa sama palkka".

Vastavoimaa edustanut Markus Heikkinen esitti, että olemme täällä, koska vastustamme harmaan talouden hyysäämistä, haluamme kehittää suomalaista työväenliikettä ja olemme valmiit tekemään töitä sen eteen. Harmaa talous kurjistaa työväenluokkaa ja sen kautta suuri pääoma toimii koko ajan palkansaajia vastaan. Tätä vastassa on maamme ammatillinen ja poliittinen työväenliike. Nyt on aika rakentaa vastavoima ja tehdä 2010-luvusta työväenluokan vuosikymmen.

Kaikki odottavat uudelta hallitukselta tekoja tässä kysymyksessä.

Toimitti: Heikki Männikkö

Euro inflatoituu:

Suomen valtion eurovelka kullassa mitattuna pieneni 14% vuodenukussa!

Kokoomuksen kansanedustajaehdokas, kansainvälinen rahoitusekonomi Elina Lepomäki kirjoitti 11.4.2011 Uuden Suomen vaaliblogissaan Suomen velkaantumisesta mm. seuraavaa: "On pelottava havaita, että me olemme Suomessa etenemässä kriisimaiden viitoittamalla tiellä. Valtionvelka kasvaa valtiovarainministeriön arvion mukaan vuosittain yli kahdeksalla miljardilla eurolla paitsi tänä vuonna, myös vuosittain koko ensi vaalikauden ajan. Näin siitä huolimatta että kasvuennuste on positiivinen. Mitä jos ensi vaalikauteen sattuu uusi taantuma? 16 prosenttia kaikesta valtion jakamasta rahasta rahoitetaan velalla jo nyt. Tästä huolimatta puoluejohtajat eivät suostu nimeämään leikkauskohteita.

Myös kotitaloudet velkaantuvat meillä kovaa tahtia. Kymmenessä vuodessa on kotitalouksien velkaantumisaste noussut noin 70 prosentista noin 115 prosenttiin. Kasvu jatkuu ja miksipä ei jatkuisi kun keskuspankin ohjauskorko on reaalisesti alle nolla %."

Tuo ´reaalikorko´ tarkoittaa keskuspankkikorko miinus kuluttajahintaindeksin nousu, joka on ollut noin 3.3% viime aikoina. Tuo ei suinkaan ole samaa kuin euron todellinen inflaatio euroalueella saati suhteessa muihin "valuuttaoiloihin".

Ensinnäkin Suomen kuluttajahintaindeksin nousu on EU:n pienimpiä, jollei pienin: muualla on paljon korkeampia lukuja.

Toisekseen: kun tuotteet sekä tuotetaan että kulutetaan samoilla Suomen ja EU:n sisämarkkinoilla, eli ne ostetaan niiden valmistamisesta jne. saaduilla tuloilla hintojen muodostuessa erilaisista palkoista, voitoista ja veroista. Tuo indeksi ei kerro euron ulkoisesta vaihtoarvosta muihin valuuttoihin ja rahan tapaan käyttäytyviin oloihin muutoin kuin tuontihyödykkeiden (ja niiden muiden "olioiden") hintakehityksen kautta. Vertailu dollariin ei tässä paljoa auta, sillä dollari inflatoituu samaa tahtia ja tasan samoista syistä kuin eurokin, välillä nopeammin.

Kolmanneksi, niin ulko- kuin sisämarkkinoidenkin tuotteiden arvo, jota hinta markkinoilla lähestyy, saattaa alentua voimakkaastikin "objektiivisessa valuutassa" kuten kullassa (esimerkiksi tietokoneiden laskentatehon hinta laskee inflatoituvassakin valuutassa nopeasti, ja se vaikuttaa monen muun hyödykkeen hintaan), mutta tosiasiallisen rahainflaation takia "hinta on vakaa", mutta vain esimerkiksi euroissa, vaikka se arvo (potentiaalinen keskimääräinen kaikenkaikkien valmistusihmistyötuntimäärä) koko ajan alenee!

Nyt pitäisikin tarkastella hintaa mahdollisimman objektiivisen keskimääräisen hinnan omaavassa ns. arvonsa pitävässä hyödykkeessä. Se antaa objektiivisen kuvan siitä työmäärästä, jolla velan pitäisi tulla maksettavaksi. Vertailu kultaan tarjoaa asiassa yllätyksen.

Lepomäen laskujen ja linkkien mukaan valtionvelka olisi kasvanut vuosittain 8 mrd euroa eli

noin 14 %. Mutta: kullan hinta euroissa on tänä aikana "noussut" - 28 %!!!

Se arvo, joka tuossa kuviossa mahdollisimman tarkkaan pysyy vakaana, on tuo kullan arvo eikä mikään "europaperitorkey". Karkeasti ottaen kaikesta lainaamisesta huolimatta Suomen velan arvo kullakiloissa näyttäisi olleen vuoden aikana 14 % laskussa eikä nousussa! **Toki on ilmeistä,** että kullalla on ollut poikkeuksellinen nousu-heilahdusspurtti johtuen valuuttaongelmista juuri siksi, kun niiden ostovoima laskee. Sellaisen haku/hämmennysspurttin pitäisi olla kyllä tapahtunut pääasiassa jo USA:n talousvaikeuksiin liittyen eikä kullan hinta varmastikaan tuosta laskeen lähde. Korkeintaan vakiintuu, a valuuttasotkujen myötä taas jatkaa nousuaan.

Ainakin ei-EU-peräisten tuontikaivannaisten kuten öljyn hinta kuluttajalle seurailee kullan hintaa (kun kummaankaan tuotantoteknologioissa ei tapahdu olennaisia muutoksia). Eli ainakin siltä osin palkkojen ja eläkkeiden ostovoima laskee tuon euron inflaation mukana. Mitään vaikkapa sosiaalietuja ei kyllä parane leikata.

Sitä paitsi vanha totuus on, että inflaationpyörityksen oloissa kannattaa pitää velkaa eikä mitenkään peräsuoli pitkällä siitä pyrkiä rehkimään eroon...

Pidemmän päälle pitäisi näistöpäpaperihuijausvaluutoista päästä maailmanlaajuisesti, tieteellisesti ja demokraattisesti hallittuun esimerkiksi jalometallikantaan sidottuun maailmanvertailuvaluut-

taan, jossa kaikki kansalliset ja ylikansalliset valuutat noteerattaisiin vaihtoarvoltaan ja joka voisi olla myös hallitusten varantovaluutta. Sitä hallinnoimaan pitäisi YK:n perustaa Turvallisuusneuvoston tapaan Maailmanvaluuttaneuvosto. Liittokansleri Angela Merkel mm. sen suuntaista on esittänytkin, mut-

ta mitään "maailmantalouskeskusta" ei pidä perustaa eikä bisneslakeja komennella YK:n taholta, vaan vertailuvaluutta nimenomaan mahdollistaisi entisen Bretton Woodsin mallin tapaan kansallisen talous- ja myös valuuttapolitiikan.

Risto Koivula

Pankkien ahneus

Nostin vuonna 2008 Eurocash Finlandin Nosto-automaatista käteistä. Yllätys oli, että nostosta perittiin sekä kiinteä palkkio että prosenttiosuus nostosummasta. Otto-automaatilla en maksanut ylimääräistä nostoista. Kirjoitin asiasta heti Kuluttajavirastoon ja sain tavanomaiseen byrokra-tiaan verrattuna nopeasti vastauksen, joka on päivätty 6.4.2011.

Lainsäädäntö muuttui asian viरेille tulon jälkeen, kun uusi maksupalvelulaki tuli voimaan 1.5.2010. Se perustuu EUn maksupalveludirektiiviin 2007/64/EY. Käteisen nostossa palveluntarjoajan eli käteisautomaatin ylläpitäjän ei tarvitse antaa tai asettaa palvelun käyttäjän saataville laissa muutoin vaadittavia tietoja kuten palvelusta perittävien kulujen määrää, jotka palvelun käyttäjä saa omalta palveluntarjoajaltaan eli tilipankiltaan.

Kuluttajansuojalain 2 luvun 7 pykälässä tarkoitettu olennainen tieto eli Eurocash Finlandin automaateista käteisen rahan mahdollisesti maksullinen nostaminen on kerrottava kuluttajalle. Kuluttajavirasto kehoitti Eurocash Finlandia

antamaan tietoja automaatin ruudulla ennen kuin kuluttaja nostaa käteistä rahaa, jotta kuluttaja voi halutessaan keskeyttää noston.

Eurocash kirjoitti 27.8.2010, että se ei veloita koskaan mitään maksuja, mutta pankit saattavat veloittaa nostomaksun. Oman pankin ehdot on tarkistettava. Jotkut pankit perivät nostomaksuna euron. Useimmat pankit perivät lisäksi yksi tai kaksi prosenttia noston summasta. Jos nostaa 100 euroa, voi siis joutua maksamaan nostosta yhden euron ynnä kaksi prosenttia eli yhteensä kolme euroa.

Toinen ihmetyksen aihe on, että pankin asiakas joutuu maksamaan verkkopankin käytöstä kuukausimaksun. Pankin tulisi maksaa verkkopankin käyttäjille, koska nämä eivät tuo kengissään hiekkaa pankin konttoreihin ja ovat tehneet monta pankkitoimihenkilöä tarpeettomaksi. Oli pankkien suunnitelma vähentää henkilökuntaa siten, että asiakkaat tekevät tietokoneilla suuren osan pankkityöstä.

Hannu Kautto

Esityksiä talous-, työllisyys- ja veropolitiikasta hallitusohjelmaan

Tiainen Pekka 15.4.2011

Vuonna 1993 pääomatulot erotettiin muusta ansiotulosta ja alettiin verottaa progressiivisuuden sijaan suhteellisesti, nykyisellään 28 %:lla. Tästä syntyi verotuksen porsaanreikä. Kaikkein suurimpia tuloja saavat siirsivät ansiotulonsa pääomatu-loiksi ja vapautuivat progressiivisesta verosta ja eräissä tapauksissa moninkertaistivat tulonsa. Vuoden 1993 uudistuksen ymmärrettävä peruste oli se, että jos palkkatulon päälle sai vuokratuloa, kun vuokrasi asunnon tai otti alivuokralaisen tai maksoi silloista pinta-alapohjoista metsä-veroa, progressio vei tällaisesta lisätulosta kohtuuttomasti. Tätä oli syytä korjata, mutta samalla tehtiin iso porsaanreikä.

Nyt on myös esitetty pääomatulojen yhdistämistä ansiotuloihin saman progressiivisen verotuksen piiriin. Nykyisillä rakenteilla siinä palaisi osittain sama ongelma kuin ennen vuotta 1993. Siksi jos progressioon pääomatuloissa mennään, mahdollinen malli olisi, että tässä vaiheessa ansiotulo ja pääomatulo verotettaisiin erikseen progressiivisella asteikolla. Kun siten eri esityksistä hakee toimivaa vaihtoa, keskustelun pohjaksi seuraava:

1. Listaamattomien ja listattujen yhtiöiden eri verokohtelusta luovutaan. Se mm. estää listaa-mista ja siten kasvuyritysten mahdollisuutta hakea uutta pääomaa. Se merkitsisi että 90 000 euron osinkoverovähennyksestä listaamattomien osalta luovuttaisiin.

2. Pääomaveron progressiivinen asteikko ei tässä vaiheessa olisi sama kuin ansiotulon, vaan olkoon keskustelun pohjaksi seuraavanlainen. Perusprosentti 30 %, suurimmissa pääomatuloissa asteikko 32 %, 35 % ja 40 %.

3. Osinkoverotukseen määriteltäisiin vähennys, joka ei ole riskitön tuotto laskettuna Hetemäen verotyöryhmän esityksen mukaan ns. riskittömän tuoton mukaan, vaan olisi euromääräinen. Se olisi prosentuaalista vähennystä parempi, koska edistäisi osakesäästämistä, koska hyöty olisi suurin pienissä osingoissa prosenttina osingon määrästä. Sitä, mikä olisi täsmällinen summa, ei harkittava sen mukaan, mikä on pääomaverojen tuottotarve. On myös kaksi vaihtoehtoa: 1. Vähennys on osinkoverosta, 2. vähennys on osinkoverotuosta (nyt maksetaan 70 %:sta osinkoja). Jos vähennys osinkoverosta olisi esimerkiksi 2 000 euroa, se tarkoittaisi 4 %:n osinkoprosentilla 50 000 euron osakesäästöä. Tavallisen osakesäästäjän näkökulmalla tämä tuntuisi varsin kohtuulliselta. Se, olisiko vähennys isompi tai rukattaisiinkin 70 %:a on yksi kysymys.

Peruste sille, että olisi osinkovähennys, on 1. se, että yhtiö on maksanut tuloksestaan ja verot ja tämä otettaisiin huomioon (välillä oli avoir fiscal ja sitten tämä 70 %:n ja 90 000 euron listaamattomien yhtiöiden yhdistelmä, joka oli kei-notekoinen eikä ota kantaa siihen, mitä varallisuus yrityksen taseessa on - ymmärrän hyvin Heikki Niskakankaan kritiikin tältä osin). 2. Toi-nen peruste on mainitsemani osakesäästämisen edistäminen.

Pekka Tiainen

Hetemäen ryhmässä riskittömänä korkona käytettiin 5 % (3 % reaalin ja 2 % inflaatio, sama kuin kestävyysvajelaskelmissa). Se Suomen Yrittäjien liiton Lindholmin mukaan liioittelee työryhmän esittämän vähennyksen merkitystä, mikä on totta.

Eli 1. Listaamattomien yhtiöiden eri kohtelua ei. 2. Verovähennys osinkoihin euromääräisenä. Jos 70 % osingoista osinkoveron piirissä, vähennys pienempi. Jos 70 % muutetaan niin, että koko osinko osinkoverotuksen piirissä (100 %:sti), osinkovähennys vastaavasti suurempi. Ehkä 1000 - 3 000 euroa vuodessa.

Luovutusvoittojen osalta hankintameno-olettamaa vastaava vähennys erityistilanteissa, kuten yrityksen myynnissä, ettei elämäntyönä kehitettyä yritystä verottaisi väärin. Tämä vaatii miettimistä ja jättäisin tässä vaiheessa mm. yritysmyyntiin luovutusvoitot progressiivisuuden ulkopuolelle. Asia pitäisi käydä tarkemmin läpi, ettei aiheuteta epäoikeudenmukaisuutta.

Suomalaisten yritysten edun mukaista on edistää suoraa osakesäästämistä ja vähentää erilaista rahastusläiskiä välistä, kun erilaiset välikädet ovat yrityksen ja osakesäästäjän ja tavallisten säästajensä käyttöä suunnittelevan välissä. Tämä ja osinkovähennys toisi myös rahoitusta niihin yrityksiin, jotka ko-kevat menettävänsä kun 90 000 euron vähennys poistuisi.

Yhtiöveroprocentin alentamisen sijaan 26 %:sta olisi järkevää harkita tutkimus- ja tuotekehittämiseen ja henkilöstökoulutukseen vahvistettua vähennystä, koska se suosii dynaamisia eteenpäin katsovia yrityksiä.

Arvonlisäveron korottamisen on nykytilanteessa paha virhe, koska se kiihdyttää inflaatiota ja vähentää ostovoimaa ja siten työllisyyttä. Arvonlisävero on siten tasavero/epäoikeudenmukaisuus-keskustelun ohella kysymys inflaatios- ta ja työllisyydestä. Saksassa tämä taannoin ymmärrettiin. Arvonlisäveron alarajan rukkaamisesta olisi hyötyä työllisyydelle. Nyt se on täysimääräinen 22 500 euron liikevaihdossa. Rajan nostaminen esim. 50 000 euroon, olisi pienten työvaltaisten yritysten kannalta hyvä ja edistäisi työllistämistä. Se edistäisi työllistämistä erityisesti niillä tu- loalueilla, joihin työttömät olisivat työllistymässä.

Kokonaisuus vaatisi myös palkkatukien käyttöä pitkäai-kaistyöttömyyden katkaisemi-

seen nykyistä enemmän ja yhteis- kunnan työllistämistä. On tarpeen ottaa huomioon hyödyt yhteiskun- nalle. Esimerkiksi 10 euroa tunnille vastaa 1700 euroa kuukaude- sa. Palkkauskustannuksina vuode- sa se vastaa runsaat 24 000 euroa. Työnantajamaksut ja palkansaajan verot ja maksut maksetaan. Lisäksi palkansaaja maksaa kuluttaessaan arvolisäveron ja muut välilliset ve- rot. Kun verokiila kokonaisuute- naan vähennetään, jää vajaa puo- let eli verokiila kaikkienensa on run- saat 50 %. Työttömällä keskiarvoti- lanteessa (ansiopäivärahat ja työ- markkinatuet sekä toimeentulotu- ki ja asumistuki huomioonottaen) verokiila on vastaavaan tapaan las- kien runsaat 30 %.

Kun työtön työllistyy, työttö- myysturva säästyy, kun tilalle tu- lee palkka. Sen lisäksi palkansaaja maksaa enemmän veroa kuin työ- tön. Näistä kahdesta summasta ker- tyy hyötyä yhteiskunnalle noin 17 000 euroa 24 000 euron palkkaus- menosta. Erotus on 7 500 euroa. Se mittaa todellista hyötyä työllistyväl- le työttömälle, kun verovaikutukset poistetaan ja sosiaaliturva korvau- tuu palkalla. Se samalla mittaa työl- listämisen nettokustannusta yhteis- kunnalle kun yhteiskunta työllistää. Jos yritys tai kolmas sektori tai ko- titalous palkkaa ja työllistää työttö- män, yhteiskunta saa roiman hyö- dyn (17 000 euroa) kun työpaikka on uusi jota muuten ei olisi. Jos yh- teiskunta maksaa kohdistetun palk- katuon työttömien erityisryhmien työllistämiseksi (nuoret, pitkäai- kaistyöttömät), yhteiskunta hyötyy, vaikka olisi vuotoa niin, että kaik- ki työpaikat eivät ole uusia. Lisäk- si vähenee syrjäytymisen kustan- nuksia ja turvataan työvoiman saa- tavuutta. Kilpailua tämä ei vääris- tä, kun työttömiä nostetaan samal- la viivalle ja kuka tahansa voi työl- listää. Tarvitaan kohdennettuja toi- mia. Tätä voidaan tehdä nykymal- leilla ja malleja voidaan lisäksi kehit- tää. Siihen on monia hyviä mahdol- lisuuksia mutta tässä ei siitä. Koulu- tus on tietenkin tärkeää vaihtoeht- ohan työttömyydelle eli nämä ovat rinnakkaisia asioita toteutettaviksi.

Pääomaveron progressiolla saadaan rahoitusta tähän ja nuor- ten työllistämiseen (myös mestari- kisälli-tyyppisiin järjestelmiin ja op- pisopimuksiin, joilla haetaan samaa ajatusta) ja hyötyjä yhteiskunnalle.

Tuloverotuksen yleiselle ke- ventämiselle ei ole aika nyt ei- kä siihen, että arvonlisäveron ko- rotuksella rahoitettaisiin tuloveron kevennystä. Eli Hetemäen verotyö- ryhmän perusrakenne ei ole toimi- va. Inflaatiotarkistukset ovat pai- kallaan. Suhdanteiden elpyessä tu- loverokevennykset ajoittuvat mah- dollisimman huonosti. Lisäksi on- gelma on tällaisessa tilanteessa et- tä työllisyyden toipuminen kestää pidempään ja ALV:n korotus olisi työllisyyden kannalta aivan erityi- sen huono ajoitukseltaan.

Varallisuusvero suurimpiin varallisuuksiin tuottaisi vuoden 2005 perusteiden mukaisena ny- kyisellään 150 milj. euroa vuodessa ja 1970-luvun mukaisena 350 milj. euroa (se vaihteli silloin). Pankkive- roaiheesta erikseen.

Kestävyysvajeeseen sen ver- ran, että laskin artikkeliin syksyl- lä 2010 tavoitteellisen kehityksen siten, että työllisyysaste olisi 75 %

vuonna 2020 15-64-vuotiailla. Sil- loin se olisi 79,5 % 20-64-vuotiai- la. Tämä kehitys merkitsisi 170 000 työllisen lisäystä tällä vuosikymme- nellä ja siitä runsasta 100 000 vuo- teen 2015. Jos pitkäaikaistyöttö- myys saataisiin pois ja työttömyys alas, tämä merkitsisi täystyöllisyyt- tä.

Tämä johtaisi siihen, että Suo- men julkisen velan BKT-osuus pysyisi selvästi alle 55 %:n vuonna 2020 eli kestävyysvaje sulaisi pois. Silloin Suomi pysyisi tämän ja vas- taavalla kehityksellä koko 2020-lu- vun alle 60 %:n velkarajan. Tämä on tärkeä viesti maailmalle, koska tällöin saamme edullisemmin kor- koehdoin ja lainaehdoin rahoitusta maailmalta. Tässä on eräitä muita seikkoja, mutta veisi liikaa tilaa käy- dä ne kaikki läpi tässä.

Julkisten menojen käyttöä tulee parantaa ja kohdentaa pa- remmin ja veroastetta voidaan jon- kin verran nostaa muttei ALV:lla. Näillä toimin julkisen talouden ti- la edelleen paranisi ilman sellaisia leikkauksia ja veronkorotuksia, jot- ka vaarantaisivat kasvun ja työllis- yyden. Koron nousu tulee viemään ostovoimaa ja tässä sanomani viesti on tästäkin syystä erityisen tärkeää.

Muiden maiden velkojen ta- kauskoukkuun meidän ei pi- dä sortua. Jos taataan, pitää tul-

la vastikkeeksi yhtiöiden osakkei- ta tai muita papereita, joiden arvo voi nousta, kun tilanne korjaantuu. Näin teki Norja 1990-luvulla kun pankkien rahoituksen vastikkeeksi otti pankkien osakkeita. Kun pan- kit nousivat jaloilleen, niiden osak- keet nousivat ja valtio sai enem- män takaisin kuin käytti pankkitu- kiin. Ottakoon EKP Saksan ja Rans- kan pankkien osakkeita vastik- keeksi takaamisesta (mm. näiden pankkien ongelma tämä on) ja ja- kakoot siitä Suomellekin siivun ta- kaustemme/rahoituksemme vas- tikkeeksi. Ei ole syytä panna nimeä avoimiin valtakirjoihin. Olemme pieni maa ja meidän on suojelta- va etuamme silloinkin, kun yritäm- me edesauttaa tilanteen ratkaisua.

Joseph Stiglitz esitti (Financial Times 1.4.2011) Keynesin maa- ilman raha-esitykseen (Bancor) viitaten, että IMF laskee liikkeelle SDR:iä 390 miljardia vuodessa kol- men vuoden ajan (yhteensä 1170 miljardia dollaria) ja tämä ohjataan velkamaiden rahoittamiseen edulli- sin lainehdoin.

Talouspolitiikka tulee raken- taan nyt siten, että työllisyyttä suojellaan kuin silmäterää. Si- tä pitää huolehtia kuin rakkaim- masta läheisestä maailmassa.

RAHOITUSKARTELLI

Katainen tarttui ”niskalenkil- lä” kapitalismiin joulun alla lu- paillessaan ensimmäisiä takui- ta EU:n velkaantuneille mail- le, talouksille. Jos rahamarkki- nat toimisivat edes vähänkään normaalisti, olisi taattujen mai- den korkojen tullut lähteä las- kuun. Näin ei ole käynyt Krei- kassa eikä Irlannissa, vaikka ta- kaaja (EU) saattaa ensi kuule- malta tuntua uskottavalta. Ka- pitalistisella rahoitus (ilmeises- ti) kartellilla on voimaa nousta ”niskalenkistä”. Selkeästi näyt- tää siltä, että suurimmat ”vel- kavankeuden” rahoittajat ovat sopineet korkotason säilyttä- misestä, lehmähän lypsää hy- vin, taattuna turvallisesti.

Periaatteessa ja myös käytännössä on turvallisinta, että rahoitusjärjestelmä pidetään pystyssä hinnalla millä hyvänsä. Toinen kysymys on kuiten- kin se, että onko tämä oikeuden- mukainen ratkaisu eurooppalai- sen tai suomalaisen veronmaksa- jan kannalta, että rahan omistajat keräävät hyödyn, kun järjestelmä on niskalenkiletty.

Naomi Klein arvostelee tuorehkoissa teoksessaan ”Tuhokapitalismin nousu” (2007) Maailmanpankkia (WB) ja Kansainvälisten valuuttarahaston (IMF) hyödyntämää ja analyytik- ojen tuomaa tarkoitushakuista, virheellistä informaatiota yksit- täisten valtioiden taloudellisesta tilasta. Virheellisen informaation tulokset johtavat ”shokkihoitoon” (NK), jonka seurauksena ko. maan sosiaaliset rakenteet ajetaan alas ja korvataan yksityisillä järjes- telmillä. Meillä Suomessa on tästä varhempaa kokemusta, jota edel- leen syötetään SITRAN ja Esko

Ahon Harvardin ajatusten myötä suomalaiseseen yhteiskuntaan.

Kuten olemme saaneet Ka- taisen suusta kuulla Portuga- lin ”lääkkeet” ovat samansuun- taiset, sosiaalisten rakenteiden purku ja kasvava työttömyys, yk- sityistäminen, joidenkin voitto, useimpien tappio.

Kansalaisten ja kansan- talouden suojaaminen on it- senäisten valtioiden tärkein tehtävä. Tämä edellyttää päätös- valtaa omiin asioihin, ettei kan- sakunta joudu ulkoa ohjatuk- si, niinkuin kehitysmaat ”raken- nemalliohjaukseen” IBM:n alai- suudessa ja nyttemmin ns. ke- hittyneet maat EU:n ja IBM:n hol- houksessa. Apua tulee kun hy- vinvointivaltiorakenteet puretaan, portit tuhokapitalismin avataan. Portteja aukovat ne jotka haluavat hyvinvointiyhteiskunnan romut- taan, sen kilpailuttaa ja ulkoistaa. Kysymys ei ole menneiden aiko- jen Marshall-avusta, joka oli tar- koitettu tuotannon ja sosiaalisten rakenteiden suojaamiseen.

USA on valtavine vel- koineen ja – eurooppalaisittain - selvitystiloineen ajautunut ti- lanteeseen, että tullimuureja on alettu rakentamaan oman tuo- tannon turvaamiseksi. Tämä en- teilee vastuksia vapaakaupalle ja tervettä kansallisvaltioiden uudel- leensyntyä kotoisine sosiaalisine rakenteineen vaikka islamilaista maailmaa ollaan tälläkin hetkellä käännättämässä mallillemme tai mieluumminkin Chicagon koulu- kunnan mallille.

Hannu Ikonen Porvoo

Ruuantuotanto siirtymässä suurpääoman ohjaukseen

Ruuan maailmanmarkkinahinnat ovat nousseet ennätyslukuihin luonnonmullistusten ja kysynnän kasvun myötä. Maailmankaupan vapautuminen on pakottanut valtiot avaamaan rajansa vapaalle kilpailulle ja kilpailun myötä pienviljelijät ajetaan suurempien syliin. Samalla maailman elintarviketuotanto keskittyy amerikkalaisten suur yritysten hallintaan.

Elintarvikkeiden maailmanmarkkinahinnat ovat ennätyskorkealla. Vastaavia lukuja on nähty viimeksi vuosina 2007 – 2008, jolloin koettiin edellinen ruokakriisi. Ruuan hinnannousu johtuu yleensä tarjonnan vähenemisestä, mihin puolestaan on useita syitä.

Keskeisimpänä syynä ovat tällä hetkellä luonnonkatastrofit tärkeillä viljantuotantoalueilla. Australiassa on kärsitty tulvista, jotka ovat tuhonneet viljasatoja merkittäväillä viljantuotantoalueilla. Viimeisimmät uutiset kertovat ennätysellisestä kuivuudesta Kiinan tärkeimmällä viljantuotantoalueella Koillis-Kiinassa.

Pidempiaikaisia syitä ruuantuotantopinta-alan vähentymiseen ovat globaalissa tuotanto- ja kulutusrakenteessa tapahtuneet muutokset. Ruokailutottumukset ovat muuttuneet erityisesti Kiinassa ja muualla Aasiassa elintason nousun myötä. Ihmiset ovat siirtyneet yhä enemmän eläinproteiinin käyttöön aiemman kasvissyönnin sijaan. Tämä tarkoittaa sitä, että ruuan tuotantoon tarvitaan paljon enemmän pinta-alaa aiempaan verrattuna. Leipäviljan tuotantoon käytäviä alueita käytetään enemmän eläinten rehujen kasvattamiseen, mikä vähentää ruuan tuotantoa hehtaaria kohden.

Biopolttoaineiden tuotanto vähentää myös ruuan tuotantopinta-alaa. Erityisesti maissivarrastot ovat huvenneet etanolin tuotannon vuoksi. Maailman suurin bioetanolin viejä Brasilia vei bioetanolia viime vuonna 2 miljardia litraa ja USA 1,4 miljardia litraa. Brasilia onkin rajoittanut etanolin viennin turvatakseen edes jonkinlaisen omavaraisuutensa kansalaistensa ruokahuollon varmistamiseksi.

Neljäntenä syynä kannattaa mainita erilaisten nautinto- ja huumausainekasvien viljely länsimaiden ihmisten tarpeisiin. Nämä

kaikki kuluttavat viljelysmaata, joka on pois ruuantuotannosta. Lisäksi näiden kasvien viljely on yleensä länsimaisten suur yritysten kontrollissa, jolloin viljelijän asema on usein heikko.

Ruuan hinnannousu tuntuu köyhien kukkarossa ja vatsassa

Ruuan hinnannousu tuntuu erityisesti köyhissä maissa. Köyhyysrajalla kamppailevissa perheissä ruokaan saattaa kulu 60 - 80 % tuloista. Viljan hinnan kaksinkertaistuminen tuntuu heti ja aliravitsemus uhkaa nopeasti. Ruuan hinnan kallistuminen on ollut myös laukaisuvana tekijänä Pohjois-Afrikan kannannosuissa Tunisiassa, Egyptissä ja Bahrainissa. Toki taustalla on ollut laajempaakin tyytymättömyyttä hallitsevan luokan USA:n ja Euroopan unionin etuja myötäilevään politiikkaan.

Hintojen kohoamisella on suuri vaikutus myös YK:n ruokaohjelman (WFP) toimintaan, sillä järjestön on vähennettävä ruokaostoja varojen puutteen vuoksi ja siten myös ruuan jakelua pahimmilla kriisialueilla.

Vaikka ruuantuotanto onkin vähentynyt, ei kyse ole kuitenkaan siitä, etteikö ruokaa riittäisi kaikille. Kyse on siitä, että köyhillä ihmisillä ei ole varaa ostaa riittävästi ruokaa. Jos maailmassa tällä hetkellä tuotettu ruoka jakaantuisi tasaisemmin, ei nälänhätää olisi. Vastaavasti ruuantuotannon lisääminen ei paranna maailmanlaajuisia elintarviketilannetta, jos tuotannon lisäämistä ei tehdä parantaen omavaraisuutta ja viljelijöiden riippumattomuutta.

Elintarviketuotanto keskittyy harvojen käsiin

Elintarviketuotannossa on tapah-

tunut suuria muutoksia viimeisen 20 vuoden aikana. Keskeisessä asemassa on ollut maailman kauppajärjestön (WTO) politiikka maailmankaupan vapauttamiseksi. Kehitymaat on pakotettu luopumaan omaa tuotantoa suojaavasta tullisuojusta, mikä on johtanut maailmanlaajuisen elintarvikemarkkinoiden joutumiseen amerikkalaisten suur yritysten haltuun. Oma tuotanto ei ole pystynyt kilpailemaan USA:ssa tai Euroopassa tuotettujen, yleensä kansan varoilla tuettujen maataloustuotteiden kanssa.

Tshernobyl näkyy yhä luonnossamme

Tshernobyl räjähti 1986, mutta sen jäljet näkyvät yhä Suomenkin luonnossa. Merkittävin radioaktiivisista aineista on cesium-137, jonka puoliintumisaika on 30 vuotta.

Paikallisesti luonnontuotteista löydetään edelleen suosituksen ylittäviä pitoisuuksia, joten riistan- ja poronliha, marjat, sienet sekä kalat voivat sisältää huomattavasti cesium-137:ää.

Elintarviketurvallisuusvirasto Evira on tehostanut elintarvikkeiden radioaktiivisuusvalvontaa hankkeella, jossa kerätään tietoja radioaktiivisten aineiden esiintyvyydestä muun muassa metsämarjoissa, sienissä, kalassa ja riistassa.

Alueilta, joilla laskeuma Tshernobylin onnettomuuden jälkeen oli suuri, löytyy edelleen korkeita radioaktiivisuuspitoisuuksia esimerkiksi sienistä. Ajatuksena olikin muistuttaa näiden alueiden marjan- ja sienenpoimijoita. "Sienien radioaktiivisuudesta saa 90 prosenttia pois liottamalla ja keittämällä. Keitinvesikin on heitettävä pois"

Väestön kasvu ja kaupan vapautuminen ovat lisänneet suurpääoman kiinnostusta maatalous- ja elintarviketuotantoon. Yritykset näkevät siinä mahdollisuuden tuottoisaan liiketoimintaan. Ruokaa tarvitsee jokainen ja valtioiden mahdollisuudet säädellä elintarvikkeiden tuotantoa ja markkinoita on ajettu alas maailmankaupan vapautumisen myötä. Suuryritykset kehittävät koko ajan myös konsepteja, joilla maanviljelijä sidotaan tiiviisti suur yritysten talutusnuoraan ja pahimmillaan maaorjan asemaan.

Amerikkalainen yhteiskuntakriitikko Noam Chomsky on osuvasti todennut, että USAn tarkoituksena on levittää amerikkalaisia arvoja WTO:n välityksellä kaikkialle maailmaan. Tämän kehityksen myötä (1) USA:lla on uusi väline, joilla puuttua muiden maiden sisäisiin asioihin, (2) yhdysvaltalaiset yhtiöt tulevat hallitsemaan keskeistä osaa muiden maiden talouksista, (3) liike-elämä ja rikkaat hyötyvät, (4) kustannukset maksetaan tavallisella kansalla ja (5) käytössä on uusia ja tehokkaita aseita demokratiaa vastaan.

Näin sanoi siis Chomsky 11 vuotta sitten. Tänä päivänä on helppo nähdä, että kehitys on vienyt juuri tähän suuntaan.

Kohti riippumattomuutta ja omavaraisuutta

Globalisaation myötä saamme varautua siihen, että ruuan hinta vaihtelee aikaisempaa enemmän ja että eriarvoisuuden lisääntymisen myötä nälänhädät ja kurjuus lisääntyvät. Länsimaisen demokratiakäsitteen pakkosyöttö kaikkialle maailmaan ei tunnetusti lisää hyvinvointia kehityssaissaakaan. YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) pääsihteeri onkin todennut, että maiden on tultava elintarviketuotannon suhteen omavaraisemmiksi. Nykyinen kehitys, jossa maailmanlaajuisen elintarviketuotanto uhkaa valua kokonaan amerikkalaisten suur yritysten käsiin, ei lupaa hyvää maapallon tulevaisuudelle. Ruuan avulla voidaan jatkossa painostaa myös poliittisesti niitä maita, jotka eivät edusta USA:n ajamaa suurpääoman etuja painottavaa linjaa. Demokraattisen yhteiskunnan kehittäminen käy yhä vaikeammaksi.

KÄ/Juha Kieksi

Ei olisi hauskaa, jos tämäkin sienisato täytyisi jättää metsään

Sienissä on lajikohtaisia eroja. Esimerkiksi rouskuissa, orakkaisa, kangastateissa, kehänsienissä ja mustavahakkaissa on runsaasti cesiumia jo lievänkin laskeuman alueella. Vähiten radioaktiivisuutta keräävät kantarellit, herkkutatit, punikkitatit, lampaankäävät, voitit, mesisienet, huhtasienet, korvasienet ja tuoksuvalmuskat.

Tilanne on kohtuullisen hyvä verrattuna Ruotsiin ja Norjaan.

"Siellä on ympäristössä sen verran radioaktiivista materiaalia, että poroja joudutaan edelleen ruokki-maan." Säteilyturvakeskuksen laa-timasta Tshernobylin onnetto-muuden jälkeisestä laskeumakar-tasta voi nähdä, että pahimmat las-keumat tulivat Pirkanmaalle, Päijät-Hämeeseen ja Kymenlaaksoon.

Lähde: Suomen Luonto 3/2011 -Alice Karlsson (Lyhentänyt AN)

Paljastuksia Ahtisaaren kriisinhallinnasta

The Elders – järjestö, johon kuuluvat mm. Yhdysvaltain entinen presidentti Jimmy Carter ja YK:n entinen pääsihteeri Kofi Annan ja joka on perustettu tarkoituksenaan käyttää hyväkseen Nobel-rauhanpalkittujen henkilöiden ja entisten maailman johtajien vaikutusvaltaa maailman konfliktien vähentämisessä, suunnittelee matkaa Pohjois-Koreaan. The Elders -ryhmän mahdollisen valtuuskunnan jäseneksi on mainittu myös presidentti Martti Ahtisaari. Vierailu toteutuisi 26.–28. huhtikuuta. Matkan syynä on muun muassa huoli Korean niemimaan kireästä tilanteesta.

Ahtisaaren CMI (Kansainvälinen kriisinhallinta-organisaatio) -toimiston johtaja Riikka Marjamäki vahvistaa, että matkasta on järjestössä keskusteltu ja että presidentti Ahtisaarel-la on valmius lähteä matkaan,

jos se toteutuu ennakkokeskustelu-jen mukaisesti.

Presidentti Martti Ahtisaaren/ Sorosin perustama ja Bilderberg- ryhmän merkittävimpiin vaikuttajiin kuuluvan sekä sotateollisuus-alalla aktiivisesti toimivan liikemies David Rockefellerin rahoittama järjestö Crisis Management Initiative juhlistaa kymmenvuotista taivaltaan 19.4. Helsingissä järjestettävällä seminaarilla, johon on kutsuttu rauhanvälityksen asiantuntijoita kuten Stephen Heintz (Toimitusjohtaja, Rockefeller Brothers Fund), Emmanuel Jal ja YK:n entinen pääsihteeri Kofi Annan. Muut puhujat ovat: presidentti Tarja Halonen ja presidentti Martti Ahtisaari, Tuija Talvitie (Toiminnanjohtaja, CMI) ja ulkoministeri Alexander Stubb.

Seminaari on osa Ahtisaari-päiviä. Ulkoministeri Stubb ja presidentti Ahtisaari julkistivat Ahtisaari-päivien sisällä 4.4.2011 Helsin-

gissä järjestetyssä tiedotustilaisuudessa. Päivien ensimmäinen osuus on 19.4. järjestettävä CMI-järjestön 10-vuotisjuhlaseminaari.

Merkillistä, kuinka tiivistä Nato-myönteisyydestä tunnetut atlantistit Ahtisaari ja Stubb toimivat yhteistyössä järjestämällä erilaisia seminaareja ja foorumeja. Atlantismin aate nousee muiden arvojen ylitse: helmikuussa 2011 sosiaalidemokraattiselta puolueelta aikoinaan Suomen presidentiksi valittu Ahtisaari osallistui Stubbin järjestämään vaaliseminaariin tukemalla kokoomuslaisen eduskuntavaaliehdokkaan vaalikampanjaa. Eduskuntavaaleissa Ahtisaaren SDP jäi toiseksi, kun kokoomus nousi suurimaksi puolueeksi. Voi vain arvella, mitä mieltä puoluetoverit ovat Ahtisaaren vaalituesta kokoomuslaiselle Stubбилle.

Martti Ahtisaari on ollut ahkerasti markkinoimassa Natoa ja

tukemassa Yhdysvaltojen projek-teja, joissa Natolla on ollut ratkaiseva rooli. Vuonna 1999 Nato aloitti Jugoslavian pommitukset ilman YK:n valtuutusta. Operaation seurauksena Jugoslavia hajosi eri osiin ja pilkkominen jatkui edelleen, kun Naton tukema Kosovo yksipuolisesti julis-tautui itsenäiseksi. Balkanin kriisissä välittäjänä toiminut Martti Ahtisaari ajoi voimakasti Kosovon itsenäis-tymistä, mikä oli USA:n tavoitteena.

Kosovon yksipuolisen itenäistymisjulistuksen jälkeen pääministeriksi nousi länsimaiden tukema Hashim Thaci, joka on nyt monien muiden Kosovon johtajien kanssa epäiltynä useista rikoksista, kuten murhista, huume- ja elin-kaupasta. Asiasta nousi kohu, kun Sveitsiläinen senaattori Dick Marty julkisti raporttinsa aiheesta jou-lukuussa. Aiemmin YK:n sotarikos-tuomioistuimen entinen pääsyyttä-jä Carla Del Ponte kirjassaan "Met-sästys" (La Caccia) syytti Kosovon al

baanijohtajia elinkaupasta. "Del Ponte kuvailee vastajul-kaistussa kirjassaan, kuinka noin 300 Kosovon serbiä kuljetettiin Al-baniaan, missä heidät tapettiin ja heidän elimensä myytiin eteen-päin ulkomaisille yksityisklinikoil-le. Del Ponten mukaan albaanijoh-toisen Kosovon vapautusarmeijan KLA:n johtajat tiesivät elinkau-pasta ja myös osallistuivat siihen. Muun muassa Kosovon nykyinen pääministeri Hashim Thaci kuului 1990-luvulla KLA:n johtoon." (Ilta-sanomat 14.4.2008)

Eli em. perusteella oikeute-tusti voi kysyä: olivatko USA, Na-to ja Ahtisaari tukemassa rikollisia Kosovossa ja mikä on ns. kriisinhallintaoperaatioiden tavoite sekä on-ko Ahtisaari ylipäättään sopiva hen-kilö välittäjäksi, mm. Korean niemi-maalla?

Rudolf Rabinovitsh

Uusoikeistolainen politiikka kurittaa junaliikennettä

Viime talvena tuhannet matkaiset joutuivat puremaan hammasista, kun lukuisat junavuorot myöhästyivät tai peruuntuivat. VR ja liikennevirasto selittivät junakaaosta runsaslumisella talvella ja kovilla pakkasilla. Kesän korvalla ongelmat ovat helpottuneet, mutta eivät kadonneet. Syy junaliikenteen alennustilalle löytyy tietoisesti harjoitetusta uusoikeistolaisesta politiikasta.

Suomessa on ollut säännöllistä junaliikennettä jo 1860-luvun alusta lähtien. Rataverkko on kattava ja se on rakennettu silmällä pitäen ilmasto-olosuhteita ja etenkin maan routimista keväisin. Viime vuosina toistuvasti esiin tulleet ongelmat rataliikenteessä ovat uusi ilmiö junaliikenteen 150-vuotisessa historiassa. Menneen talven kaltainen kaaos on koettu viimeksi 1970-luvulla. Yleisön silmissä ongelmat liitetään usein esimerkiksi VR:n 1990-luvulla käyttöön ottamiin pendolinoihin, joiden erheellisesti oletetaan soveltuvan vain etelä-Euroopan ilmastoon.

Ongelmat johtuvat heikosta rahoituksesta

VR:n junahenkilöstö ja useat asian tuntijat osoittavat syyttävän sormen viime hallitusten harjoittamaan talouspolitiikkaan ja alati pienenevään rahoitukseen, jonka seurauksena VR:n hallinnoimaa junakalustoa ja liikenneviraston kontrolloimaa rautatieverkkoa ei voida kattavasti huoltaa, kunnostaa ja uusia. Puutteellisen rahoituksen vuoksi VR on turvautunut muun muassa kaluston huollossa ostopalveluihin. Samoin on toiminut liikennevirasto

Ei ole kaukaa haettu arvio, että viranomaiset tietoisesti päästävät rataverkon huonoon kuntoon voidakseen jossain vaiheessa perustella rataverkon huonolla kunnolla VR:n yksityistämistä. Höyryveturiaikana ei myöhästeltä

ja viime talvena useat myöhästymiset johtuivat nimenomaan siitä, että ratavaurioita ei päästy asiantuntevan huoltohenkilöstön vähyyden ja yksityisten palveluiden käytön vuoksi ajallaan ja tehokkaasti kunnostamaan.

Rautatiejärjestöt huolissaan

Rataverkon on annettu rappeutua samaan aikaan, kun liikennöinti on voimakkaasti lisääntynyt. Rautatiejärjestöt ovat tyrmistyneitä valtion epämääräisestä ja poukkoilevasta politiikasta. Rahoitus on ollut vuosikausia riittämätön sekä perusväylänpidossa että uusinvestoinneissa. Tästä uusin ja surullisin esimerkki on Kokkola-Ylivieska kaksoisraiteen elinkaariprojektin keskeyttäminen.

Rautatiejärjestöt ovat pitkään varoittaneet toimijoita ratarahoituksen ongelmista sekä riittävyydestä. Nyt ratarahoitus on vedetty alimmilleen vuosiin ja työt ovat keskeytyneet uusinvestoinneissa. Routavaurioiden korjaukset uhkaavat siirtyä pitkälle syksyyn. Järjestöjen mukaan hallituksen poukkoilevat linjaukset ratarahoituksesta ovat vastuuttomia.

Alasajo palvelee yksityistämispyrkimyksiä

Hallitus on asettanut rautatieliikenteelle äärimmäisen ankaria tulostavoitteita, joihin VR on vastannut vähentämällä rajusti henkilöstöä ja lopettamalla asemia. Tämä on lisännyt junahenkilöstön paineita, sillä esimerkiksi ratavaurioiden hoidossa junaliikennettä työnteki-

jät joutuvat käytännössä huolehtimaan tuhansista asiakkaista, joiden kiukku kohdistuu usein juuri lähimpänä olevaan henkilöstöön.

VR on osakeyhtiö, jonka valtio vielä toistaiseksi omistaa kokonaan. Erityisesti kokoomuksen ja vihreiden piiristä on kuulunut vaatimuksia rataliikenteen ja viime kädessä koko VR:n yksityistämiseksi. Sitä on perusteltu nimenomaan sillä, että se muka toisi alalle ”tervettä kilpailua” ja näin rataverkkoa ja kalustoa voitaisiin kehittää. Tosiasiasa kaikki vastaavat kokeilut muualla Euroopassa ovat nimenomaan johtaneet päinvastaiseen eli rataverkkojen laiminlyöntiin, lippujen hintojen kallistumisiin ja viime kädessä jopa alueellisen eriarvoistumisen

kasvamiseen. Into rataverkon yksityistämiseen erityisesti pääkaupunkiseudun lähiliikenteen osalta on selkeästi sidoksissa viime hallitusten päätöksiin säännöllisesti heikentää junaliikenteen rahoitusta: kun valtion rautatiet saadaan tietoisella toiminnalla rapautettua, madaltuu myös kynnys kaikkien toimintojen yksityistämiseksi. Samaa hidasta, mutta määrätietoista linjaa on viimeistään 1990-luvun alusta eteenpäin harjoitettu muidenkin valtiolisten palveluiden kuten terveydenhuollon kohdalla.

Junaliikenne on pelastettava!

VR:n ja laadukkaan raideliikenteen tulevaisuudesta päättää viime kädessä eduskunta. Sillä on mahdollisuus estää junaliikenteen alasajo ja turvata kansalaisille hyvät liikennepalvelut ja rataverkon perusteellinen kunnostaminen. VR:n toiminnan pelastamiseksi tarvitaan ensi alkuun ainakin 100 miljoonaa euroa, jonka muun muassa veturi miesten liitto on esittänyt olevan välttämätöntä nykyisen tilanteen korjaamiseksi. Rahoituksen turvaamisen ohella VR:n on myös lopetettava henkilöstöleikkaukset ja palkkavaa uutta väkeä pitämään kunnossa muun muassa junakalustoa. Valtio-omisteinen junaliikenne ja hyväkuntoinen ja tehokas rataverkosto ovat ehdottomia edellytyksiä erityisesti pienituloisten liikkumisen kannalta samoin kuin niiden avulla pidetään huoli pitkien etäisyyksien Suomen alueellisesta tasa-arvosta ja syrjäseutujen elinvoimaisuudesta .

KÄ/AS

EK eli Ennen Kuolemaa

EK eli Ennen Kuolemaa, osa 1

Olemme muutaman vuoden ajan saaneet lukea, arkistojen avauduttua, konkreettisista tapahtumista vanhan Etsivän Keskuspoliisimme ja sen seuraajan, VALPON eli Valtiollisen Poliisimme kuulumis- ja vangitsemismenetelmistä. Vuosien ajan, vuoden 1918 tapahtumien uhrien haavojen ei annettu parantua, vaan olivat seuraavanlaiset tapahtumat yleisiä jo ennen pahamaineista, maanviljelijöiden, ylioppilaiden ja armeijan kenraalien, jopa tavallisten työläisten ihailemaa, Vihtori Kosolan johtamaa Lapuan Liikettäkin ja sen suorittamia murhia ja väkivaltaisia muillutuksia: ”Työmiehen leski Alma K. kuoli eilen sydänhalvaukseen Etsivän Keskuspoliisin tiloissa. Alma K. oli otettu kuulusteluihin miesvainajansa matkalaukusta löytyneen hämäläperäisen kirjeen johdosta.” Uutinen vuodelta 1925.

”Vanhuuseläkeläinen, kunnan-elätti Jooseppi S. menehtyi ihonalaiseen verenvuotoon juostuaan pidätystilanteessa päin EK:n etsivää K-maata.” Uutinen vuodelta 1939

Myöhemmin, vuosikymmenten jälkeen salaisten ja polttamiselta säästyneiden arkistojen avauduttua on kuitenkin selvinnyt, että ”hämäläperäinen kirje” koski Alma K:n miesvainajan päivää ennen menehtymistään aivoverenvuotoon kuulusteluissa Hakaniemen hallista hankkimansa kalan käärepaperia. Eläkeläinen Jooseppi S. puolestaan hakattiin kuoliaaksi, sillä hänen naapurinsa oli tehnyt hä-

nestä ilmiannon väittäen Jooseppi S:n piilottelevan poikaansa, sotilaskuriksen julistettua Eino S:aa asunnossaan.

”13.8.1919 Valtioneuvosto perusti uuden valtiopoliisiorganisaation, joka sai nimekseen Etsivä Keskuspoliisi, lyhennettynä EK. EK:n tehtävänä oli valtioneuvoston ohjesäännön mukaan valvoa voimassa olevaa valtiotähtöjärjestelmää ja maan itsenäisyyttä vastaan suunnattua toimintaa sekä ehkäistä kaikkien valtio- ja maanpetollisten suunnitelmien toteuttaminen. EK:n henkilöstö koostui entisistä vapaus- ja heimosotureista, poliiseista, suojeluskuntalaisista ja jääkäreistä, ja organisaatio oli muodostunut osaksi aktivistien sisärengasta.”

Tämä lainaus Wikipediasta kertoo oleellisen siitä, kuinka ”puolueeton” tuo pahamaineinen vanha - EK todellisuudessa oli tavallisia työtekeviä ja pienviljelijöitä tai maatomia kohtaan. Suomen poliittinen eliitti oli peloissaan, se pelkäsi yhtenevää ja itsensä ja oikeuksiansa puolustamiseen valmista työväenliikettä..

Valtioneuvosto ei ottanut, lähinnä ei halunnut ottaa huomioon sitä, että ei suinkaan työväenliike aiheuttanut eikä ollut aiheuttava valtio – ja maanpetoksellista toimintaa, vaan sen toteuttamisesta vastasivat täysin rinnoin saksalaissuuntauksen innoittamat liikemies- upseeri- poliitikko- ja muut seikkailu-

ja alistamispolitiikkaan taipuvaiset piirimme. Samat piirit, jotka olivat edustettuina Etsivässä Keskuspoliisissa. Saksalais-suomalaisia sukulaisveneiä rakennettiin innokkaasti ja heimoaateeksi kutsuttu meille kuulumattomien alueiden anastus- ja valloituspolitiikka oli Suur – Suomen rakentajien suosiossa aina joh-

tavia pappeja myöten. Kuinka mahtoikaan käydä laillisesti valitun kunnallismiehen, sosiaalidemokraatti Onni Haposen? Hänen teloitettu ruumiinsa löydettiin ajallaan, mutta murhaajia ei saatu kiinni koskaan. Kuinka kävi suutari Mätön? Hänet muilitettiin ja löydettiin murhattuna. Ampujana oli Vihtori Kosolan poika Pentti. Mitä teki Etsivä Keskuspoliisi vai tekikö mitään?

Oikeudenkäynneissä EK:lla oli poikkeuksellinen, diktatorinen asema: jos EK tuomioistuimessa ilmoitti, että sillä on salaista tiedustelutietoa, riitti EK:n sana ilman asiaa tukevia muita todisteita. Tuttua Hitlerin Saksasta, vai?

Tarvittiin presidentillinen jyrähdys, ennenkuin laittomuuksia alettiin tehdä edes hieman sivumalla, ennen sodan päättymistä niistä ei kuitenkaan luovuttu. Tunnettua on, että useita vastarintamiehiä ja – naisia kidutettiin paitisi henkisesti, niin myös fyysisesti. Jotkut, kuten Arnold Salminen, hakattiin kuoliaaksi. Hän kuoli 23.7.1942 ”ihonalaiseen verenvuotoon.” Hänet kuulusteli kuoliaaksi Ratakadun tiloissa Gunnar S., mutta Salmista toki lyötiin ja hakattiin jo autossa matkalla selliinsä. Näin saksalaishenkilö EK, josta sodan alla, vuonna 1938, tuli saksalaishenkilö VALPO. Sen jälkeen alkoi Toinen Maailmansota tunnetuin seurauksin.

EK eli Ennen Kuolemaa, osa 2

Elämme vuonna 1991 alkaneen laman aikaa, pahamaineinen kirjainpari EK kepittää ja ruuskii edelleen työkansaa, tällä kerralla vain hienostuneemmin menetelmin, EK:n takana olevien piirien muodostuessa vanha-ek-laisten lapsista tai lastenlapsista. Oikeisto pursuaa keinottelijoiden ja pääomapiirien suomaa rahavoimaa ja aivan kuten ennen vuotta 1939, on oikeistoeliitillämme yhä pelikenttänä koko Eurooppa, Euroopan Unioni ja siihen alistetut valtiot. Kuten vanhan EK:n aikaan, laskun maksavat tavalliset kansalaiset, jotka harrastavat itsemanipulaatiota, uskoen valtio-

varainministeriemme sanoihin kuin ennen vuotta 1939 uskottiin Mannerheimiin ja hänen sanoihinsa. Työvoiman halpituonti, palkkojen alennukset, veroparatiisit, harmaa talous, taloudelliset ahdinkotilat, kiitos kuuluu uudelle EK:illemme ja sen taustavoimille, porvaristolle ja häikäilemättömille keinottelijoille. Seuraako Kolmas Maailmansota, toistaako historia itseään?

Nykyinen EK rajoittaisi huomattavasti työläisten ja toimihenkilöiden lakko-oikeutta, kun sen edustaja Kokoomus voittaa vaalit. Mikä on tämä uusi työväen vankankiskainen kurittaja? Entinen EK ja nykyinen ovat lopultakin kuin kaksi variksenmarjaa, joiden voimalla haaskalinnut, finanssipääomapiirit syövät kansalaisten lihoja. Ammattiyhdistysliikkeemme on saatu laitettua lihoiksi jopa niin, että raadot vain haisevat ennen niin mahtavissa ammattiliittopalatseissa.

Mitä tehdä? Kuka pelkää työväenliikettämme? Ei kukaan. Jos työväenliike yhtyisi, hautaisi menneet kiistat ja lähtisi tekemään perustehtävänsä siihen kuuluvan vahvan ja itseensä luottavan kansan voimalla, mitä tapahtuisi? Tapahtuisi juuri se, mitä vanha - EK pelkäsi 1920-luvulla. Tapahtuisi oikeus ja kohtuus, tapahtuisi kansan äänen kuuluminen. Pelkäisikö joku meitä? Pelkäisipä hyvin, siksi äänikynnys otetaan käyttöön ensi eduskuntavaaleissa. Pelosta, pelosta nousevaa työväenliikettä kohtaan.

Juhani Valo

Suomen Työväenpuolue STP rp. kiittää kaikkia ehdokkaita ja vaalityöhön osallistuneita hyvästä vaalityöstä

Suomen Työväenpuolueen arvio v. 2011 eduskuntavaaleista: Vuoden 2011 eduskuntavaalit olivat hätähuuto ja protesti, kun kansaa ei kuunnella – Suomen Työväenpuolueen kautta protesti voi käantyä tuloksiksi demokraattisten tavoitteiden ja muutoksen puolesta

Eduskuntavaalien tulos katkaisi kolmen niin sanotun suuren vallan vuorotelun

Vuoden 2011 eduskuntavaaleissa Perussuomalaisten osuus koko maan annetuista äänistä oli 19 % (+14,9). Vastaavasti muiden äänimäärältään suurimpien puolueiden osuudet olivat: Keskusta 15,8 (-7,3), Kokoomus 20,4 (-1,9), Demarit 19,1 (-2,3), Vasemmistoliitto 8,1 (-0,7) ja Vihreät 7,2 (-1,3) ja näiden yhteensä liki 90 %. Äänestämättömiä oli edelleen liki 30 %. Kansan protesti kannavoitui Perussuomalaisten kautta, koska ihmiset halusivat muutosta, ja tässä nähtiin mahdollisuus vaihtaa.

Tilanne asettaa Perussuomalaisille suuren haasteen. Integroituuko puolue tukemaan noudatettua linjaa, jolloin osa Perussuomalaisista suljetaan vallankäytön ulkopuolelle vai tehdäänkö politiikkaan muutoksia, joilla on merkitystä. Ratkaiseva kysymys on, vietäänkö politiikkaa tärkeissä kysymyksissä vielä lisää kansaa vastaan jos kansan edun mukaisia muutoksia ei tehdä, vai onko tämä käänne-piste, joka avaa suunnan työväen ja demokraattisen liikkeen nousulle.

Tärkeintä on kampanjoida työväen ja demokraattisen tavoitteiden puolesta, jotka on kirjattu hyväksi kokonaisuudeksi Suomen Työväenpuolueen ohjelmaan etsimällä niille tukea ja rakentamalla kansanliikettä niiden puolesta ja samaan aikaan arvostella, jos tehdään huonoja päätöksiä.

Suomen vaalien tulossa heijastuu nykyinen kapitalismin kriisi

Suomen vaaleja 17.4.2011 pitää arvioida kapitalismin kriisin järjestyksen uutena vaiheena, joka muutti Suomen ja - tiettyssä määrin - koko Euroopan poliittista asetelmaa. Siihen reagoi myös kansainvälinen rahajärjestelmä. Poliittikka ja talous Euroopan alueella ovat kietoutuneet niin yhteen, että niitä ei voi pitää entiseen tapaan irrallisina ilmiö-alueina.

Kansainvälisen talouden uusin ilmiö on valtioiden välitön riippuvuus nimettömistä sijoittajaryhmistä, eli liika-kasautuneesta pääomasta. Rahamarkkinat sijoittavat vapaita ja reaaliseläölle tarpeettomia pääomia valtioiden budjettivajauksiin ja sitovat valtiot sen avulla välittömästi itseensä. Tälle prosessille ei ole loppua näkyvissä niin kauan kuin kansanjoukot eivät nouse sitä vastustamaan. Suomen vaalit olivat selvästi ensimmäinen osoitus, että kansat todella nousevat kapinaan. Se tuli ilmi Perussuomalaisten vaalivoittona. Siihen purkautui EU-kriittisyys ja huoli takauksista Portugalille ja muille velkamaille, kun tosiasiaa Saksan ja Ranskan ja muiden maiden pankit ovat pelastamisen kohteena ja näiden maiden tulisi hoitaa pankkinsa ja ottaa niistä osakeomistusta rahoituksen

vastineeksi.

Eduskuntavaali Suomen Työväenpuolueen kannalta

Suomen Työväenpuolue kuului harvoin vaalien voittajiin. Äänimäärä oli 1874 ja kasvoi jonkin verran (+110). Äänimäärä ei ole suuri, mutta osoittaa, että Stp on saanut jalan sijan ja pystyy etenemään, kun lähes kaikki muut menettävät ja kaikki vasemmistopuolueet menettivät ääniä.

Tuloksen merkitystä korostaa se, että eduskuntapuolueet jakoivat kaiken puoluetuen itselleen ja ne ja niiden kannattajat hoitivat, että eduskuntapuolueilla oli erityisasema TV:ssä ja kaikissa mahdollisissa paneeleissa. Ne saivat myöskin suuret summat vaalirahaa muilla tavoin. Stp:llä ei ollut juuri lain-

läpi yhdessä, mitkä ovat tavoitteita, joita voidaan yhteisin voimin ajaa.

Tämä Stp:n yhteistyön rakentamisen tapa on ainoalaatui-nen ja edustaa tulevaisuutta. Ni-mi Suomen Työväenpuolue merkitsee samalla kuitenkin sitä, että tavoitteiden peruslähtökohta on työväen ja demokraattinen liike, joka on Suomen kansan puolesta. Kansainvälisyys rakentuu kansojen oikeuksien kunnioittamiselle ja siksi myös ihmiset, jotka eduskuntavaaleissa kyllä kannattivat, mutta eivät vielä äänestäneet, koska arvioivat ettei ole läpimenomahdollisuuksia.

Stp on näistä lähtökohdista raivannut tilansa ja on menossa eteenpäin. Vuoden 2012 kunnallisvaaleissa edetään lisää ja merkittävästi. Silloin Stp:tä, voivat äänestää myös ihmiset, jotka eduskuntavaaleissa kyllä kannattivat, mutta eivät vielä äänestäneet, koska arvioivat ettei ole läpimenomahdollisuuksia.

nyt suuntaansa. Suomen Työväenpuolueella on tässä tilanteessa kestävä linja ja yhteistyön rakentamisen periaate, joka mahdollistaa yhteistyön kaikkien kanssa, jotka haluavat olla mukana työväen ja demokraattisten tavoitteiden edistämässä. SKDL on tässä taustana, mutta yhteistyö halutaan rakentaa parannetaan yhteistyön tekemisen tapaa ottaen huomioon SKDL:n kokemus hyvine puolineen ja heikkouksineen. Stp on äänimäärältään vielä pieni puolue, mutta linjansa ja yhteistyöperiaatteensa perusteella merkittävä tekijä, jossa orastaa tuleva muutos.

Pienpuolueiden kannatus

Vaaleissa muutosta hakevista pienimmistä puolueista ääniä saivat SKP 9375 (-49 %), KTP 1678 (-16 %) ja IPU 3389 (-39 %). Kaikilla näil-

kästään suomalainen ilmiö, vaan on koskenut koko Eurooppaa. Merkillepantavaa edellisten EU-vaalien osalta oli, että missä "vasemmisto" oli vallassa (Unkari, Espanja, Portugal), rankaisivat äänestäjät vasemmistoa talouden alamäen johdosta, mutta vastaavassa tilanteessa kykenivät hallitusvastuussa olleet oikeistopuolueet petraamaan kannatus-taan. Toistuu 20 vuotta sitten alkanut kehitystrendi; markkinatalouden kriisit ja ongelmat koetaan aina enemmän hallitusvastuussa olevien sosialistien ja maltillisten oikeiston aiheuttamiksi. Markkinatalouden kriisi ruokkii tällä hetkellä uusoikeistolaista politiikkaa. Tämä ilmiö nähdään myös USA:ssa Obaman talouspolitiikan kohtaamisissa vaikeuksissa. Samoin Saksassa kristillisdemokraattisten konservatiivien Angela Merkelin hallituskauden loppu Saksan syksyn 2011 vaaleissa on nykytilanteen valossa erittäin todennäköinen.

"Oikeassa oleminenkaan" ei tässä vaiheessa pelasta "perinteistä" vasemmistoa

Harjoitetulle politiikalle on EU:n puitteissa asetettu selvät raamit, joiden yli ei ole menty. Näiden raamien puitteissa "vasemmistopuolueet" (SDP ja vasemmistoliitto) ovat mukautuneet ja tämä on johtanut pettymykseen, joka ilmenee protestiäänestämisenä tai äänestämättömyytenä.

EU-suuntaukseen kiteytyvän politiikan tuloksena talouspolitiikkaa on kiristetty ja palkkatulojen osuutta kansantulosta on tun-tuvasti madallettu. Esimerkein ilmaistuna: budjetin osuus kansantulosta, josta perusturva maksetaan, on pienentynyt rankasti eli perusturvaa on heikennetty, työpaikkojen on annettu luisua ulkomaille, suurtyöttömyydestä on tullut pysyvä ilmiö ja julkisia palveluja yksityistetään ja heikennetään. Äänestäjät ovat viime vuosina pyrkineet vastaamaan tähän perustamalla yhden asian liikkeitä tai rankaisemalla hallituspuolueita äänestämällä ne vuoron perään hallitukseen ja jälleen "oppositioon", mutta tuloksetta. Suurten eduskuntapuolueiden välillä on vallinnut käytäntö, jossa kukin suurista puolueista on vuorollaan hallitusvastuussa EU-politiikan vetojuhtana toisten ollessa "levossa" eli "oppositiossa". "Oppositiossa" valtionhoitajapuolueet ovat vain keränneet voimia palatakseen uuteen jatkamaan entiseen tapaan. Nyt paniikin perinteisille hallituspuolueille on aiheuttanut Perussuomalaisten kannatuksen kasvu.

Vuoden 2007 eduskuntavaaleissa PerSujen äänimäärä kasvoi 4,1 %:iin ja kaksinkertaistui tästä v. 2009 EU:n parlamentin vaaleissa. Gallup kyselyt ovat kuluneen vuoden aikana osoittaneet koko ajan

Tässä kolme STP:n ehdokasta vaalityössä la. 16.4. Helsingissä Sörnäisten metroasemalla. Kuvassa vaalitalun takana Liisa Paakkolanvaara, hänestä oikealla Rosa-Maria Keskiävaara sekä punahuivisen tytön takana Minna Helin. He haluavat kiittää kaikkia STP:lle äänensä antaneita ja tietenkin omia äänestäjiään.

kaan varoja.

Miten jalansijan saaminen ja eteneminen kuitenkin on ollut mahdollista?

Tärkeä asia on tehty työ ja siitä kiitos kaikille, jotka sen eteen ovat tavalla tai toisella työskennelleet. Tärkeä merkitys on hyvällä ohjelmalla ja lehdellä.

Erityinen ja tärkein merkitys on sillä idealla, jolle Stp on yhteistyöjärjestönä rakennettu. Ovat yhteiset tavoitteet, jotka on yhdessä rakennettu. Yhteistyössä mukanaolevilla järjestöillä ja ihmisillä on omia näkemyksiään ja tavoitteitaan. Stp:n rakentaman yhteistyön voima ei perustu yhdenmukais-tamiseen ja vallan keskittämiseen vaan erilaisuuteen ja yhteisten tavoitteiden nostamiseen pitämällä samalla erilaisuutta arvokkaana. Ei ole sitä, mikä on tavallista, että toisten on hyväksyttävä omat tavoitteet ja lähtökohdat, vaan käydään

Kunnallisvaaleissa on.

Erityisen tärkeää on kunnioittaa kaikkien näkemyksiä ja luoda eteenpäin tulevaisuuteen suuntautuva yhteistyön ilmapiiri avoimin ovin. Yhteistyö onnistuu, kun mikään taho ei ota oikeudekseen päättää, vaan tasavertainen yhteistyö turvataan eikä kenelläkään ole myöskään pelkoa tulemisesta syrjityksi.

Tällä tavalla laajennetaan yhteistyötä. Se tuo mukaan lisää erilaisuutta, mutta Stp:n tavalla rakentaa yhteistyötä, se tulee vahvuudeksi.

Nämä asiat on tarpeen tuoda esiin vaalien tuloksen arvioinnissa, sillä vaalit ovat murroskohta ja käänne-piste. Tuloksessa purkautui pitkät ajat kasaantunut tyytymättömyys kansan huonoa kohtelua vastaan ja nyt Perussuomalaisten kautta, koska tässä ihmiset näkivät keinon saada aikaan kunnon vaikutus. Perussuomalaiset hakevat

lä puolueilla on paljon yhteisiä tavoitteita Stp:n kanssa. Stp on rakennettu niin, että yhteistyötä tehdään kaikkien kanssa, mutta haetaan kansan laajaa tukea samalla ketään syrjimättä. Samoin periaatteisiin kuuluu yhteistyön rakentaminen muiden demokraattisten ryhmien ja vasemmistolaisien tavoitteiden puolesta työskentelevien kanssa.

Yhteiskuntamme ongelmat ja ilmiö perussuomalaiset

Euroopassa on ollut havaittavissa vasemmistopuolueiden kannatuksen voimakas lasku ja vastaavasti oikeistopuolueiden kannatuksen nousu pitkän aikaa. Meillä parin vuoden takaisissa EU:n parlamentin vaalissa vasemmiston osuus oli vain 24,1 %, kun se v. 2007 eduskuntavaalissa oli vielä 31,6 % ja v. 2008 kunnallisvaalissa 30,6 %. Oikeistolaistuminen ei ole ollut pel-

Työväenpolitiikkaa työkansan ja..

Vapputervehdykset 2011

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
STP:n Helsinki-ryhmä
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismien Vastainen Työ ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuurityö ry
Kominform

Helsinki

Sodan ja Fasismien vastainen Työ ry hallitus

Timo Kangasmaa
Reijo Katajaranta
Juho Haavisto
Esko Auervuolle

Helsinki

Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Raika Kontturi
Kai Kontturi
Janne Rahikainen
Miina Vuorinen
Pekka Tiainen
Juho Haavisto
Liisa Paakkolanvaara
Esko Auervuolle
Riitta Auervuolle
Reijo Katajaranta
Raili Naskali
Martti Salomaa
Matti Laitinen
Aarni Miettala
Sakari Kuismin
Arja Kuismin
Veikko Väisänen
Senja Väisänen
Riitta Väisänen
Ari Kukkonen
Irja Kukkonen
Tapio Mäenpää
Taina Mäenpää
Harri Jalo
Simo Heikkinen
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Eino Lindroos
Marja Lahdenperä
Rosa-Maria Keski-Vaara
Juhani Jussipoika
Raivaaja
Leevi ja Kalle Valo
Larmo Lehtola
Veikko Huuskonen

Sirpa Miettälä
Tauno Wallendahl
Mämmiveikko
Timo Koivistoinen
Antero Nummiranta
Larmo Lehtola
Kirsti Kangas
Hannele Salava

Espoo

Hannu Kautto
Tommi Lievemaa

Espoo, Otaniemi

Katja Sissi
Jaakko Muilu
Hilkka Kääriäinen
Haagan flikka
Pertti Leino
Nelli & Mishka
Elina Kämppi
Heikki Männikkö
Katariina Nurminen
Paavo ja Elvis
Punapaita

Vantaa

Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Eira Kärki
Juha Kärki
Ulla Hämäläinen
Heikki Typpö
Jouko Nevalainen
Anita Nevalainen
Jorma
Joona
Beda Lampila
Mikko
Mari Bach
Vili Bach
Anna Nevalainen
Teemu
Mari Vainikka

Tuusula

Markku Nieminen
Allu Koivisto
Esa Koivisto

J. Koivisto
Iida Koivisto
Tuija
Esko Koivisto
Veikko Heikkinen
H. Koivisto

Karkkila

Timo Nieminen

Kerava

Abdullah Tammi

Mäntsälä

Peter Björklöf
Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Olavi Tirronen
Reino Intovuori
Erkki Intovuori
M-T Artiola

Matti Linna
Ville Mäkinen

Nokia

Erno O. Laitinen

Vaasa

Lauri Rintala

Hämeenkyrö

Marja Kangasniemi
Jorma Kangasniemi

Jämsänkoski

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
Hannu Kukkonen
Mary Andersson
Anita Salven
Edit Pöntynen
Maire Wilkman
Mikko Anttila
Pentti Katainen
Rainer Andersson
Mats Nordlund
Riitta Vainionpää
Eija Tolonen
Eero Saareinen
Merja Andersson
Esa Salomaa
Sigrid Blumerus
Eila Pitkänen
Pentti Pitkänen
Helmi Bygden
Heikki Rajamäki
Seppo Nieminen
Anna-Liisa Nieminen
Torbjörn Björkman
Ewert Wikholm
Veikko Kalila
Aune Jakola
Helvi Vekkeli

Juhani
Merja
Katariina
Eveliina

Porvoo

Kaija Siippainen
Teresia Wahrman
Pertti Pitkänen
Tuukka Wahrman
Aune Manelius
Matti Wahrman
Pirkko Nokkala
Tommi Wahrman
Kalevi Wahrman
Yrjö Nieminen
Pekka Kokkinen
Hannu Henttonen
Vera Wahrman
Hannu Ikonen
Hannu Hämäläinen
Heikki Leinonen

Kotka

Jari Rantanen
Tessi Engström
Niko Rantanen
Jyri Rantanen

Raasepori

Helena Tuomaala
Seppo Sipilä
Ines Mäkilä
Galina Rintala
Mauri Rintala
Risto Lajunen
Veera Eloranta
Herlevi Martomaa
Teuvo Turunen
Timo Turunen

Raisio

Matti Järvinen
Rauha Helenius
Soile Lahti
Nadja Järvinen
Olga Grigoryeva
Esa Haaristo
Dima Budnik
Raimo Lehtimäki
Kalevi Sillanpää

Loimaa

Juha Kieksi

Tampere

Martti Satri
Antti Siika-aho
Olli Nordling

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko
Anja R
Leena

Kuopio

Juhani Tanski

Sonkajärvi

Asko Julkunen

Joensuu

Raimo Ruttonen

Haapajärvi

Heikki ja Elvi Siika-aho
Pentti ja Helli Siika-aho

Oulu

Paavo Junttila
Saara Lehtomaa

Julkiset palvelut turvattava
Hannele Salava

Pääomapiireille lujaa vastavoimaa, riennäkäämme rakentamaan, toveria kannustamme, emme soimaa, yhdessä rakennamme Sumenmaan
Pipsa ja Juhani Valo

Marxin mukaan riistoa lisätään mm. alentamalla palkkaa t. pidentämällä työaikaa. Harmaa työvoima on näiden sovellutus
Aatos Jurkka

EU:n Vastainen kansanrintama toivottaa kaikille EU-politiikan vastustajille hyvää ja riemukasta työväen vappua. Yhdistäkäämme voimamme EU-politiikkaa ja uusliberalismia vastaan

ympäristömme ehdoilla-STP

Suomen Työväenpuolueen arvio v. 2011 eduskuntavaaleista....

Jatkoa sivulta 9

heille nousevia kannatuslu-
kuja, jotka eduskuntavaalien al-
la liikkuivat 16 % molemmin puo-
lin ja äänimäärä oli sitten vielä
suurempi. Vastaavasti Kokoomuk-
sen, SDP:n ja Kepu:n kannatuslu-
vut ovat laskeneet. Kansalaiset ka-
navoivat tyytymättömyyttään nyt
PerSujen kautta. Tätä ovat heijas-
taneet mm. SDP:stä ja KEPU:sta ta-
pahtuneet loikkaukset PerSujen ri-
veihin.

STP:illä ja PerSuilla yhte-
neviä tavoitteita

Tähän liittyy asioita, joita tulee
miettiä tarkasti. STP:illä (kuten mm.
SKP:illä, IPU:lla ja KTP:illä) on mo-
nia yhteneviä tavoitteita PerSujen
kanssa. Välittömästi nousevat mie-
leen vaikkapa seuraavat asiat: 1) Kan-
natamme verotuksen progres-
siivisuutta, eli mitä suuremmat tu-
lot, sitä suurempi veroprosentti. 2) Omaishoidon tukea on korotettava
ja säädettävä se samansuuruisek-
si paikkakunnasta riippumatta. 3) Kannatamme yleensäkin kuntien
palvelujen kehittämistä ja säilyt-
tämistä 4) Työmarkkinatukeen tu-
lee saada tasokorotus ja sen tar-
veharkintaisuus tulee poistaa. 5) Emme kannata Kreikan, Irlannin t.
muidenkaan maiden pankkien ra-
hoittamista jne. Tarkastellessam-
me PerSun ja STP:n vaalitavoittei-
ta, löydämme runsaasti em. kaltai-
sia yhtäläisyyksiä.

**STP:n kannalta keskeistä on
seurata,** miten ohjelmaan kirja-
tuissa tavoitteissa päästään eteen-

päin ja rakentaa
mahdollisimman
laajaa tukea työpai-
koilla, asuma-alueil-
le ja kansanliikkeis-
sä kuten myös puo-
luekentässä näiden
tavoitteiden puo-
lesta. Tässä hae-
taan ilman muuta
yhteistyötä perus-
suomalaisia äänes-
täneiden ja edusta-
jiksi valittujen kans-
sa kuten kaikkien
muidenkin kanssa,
kun löytyy yhteis-
tä demokraattisten
tavoitteiden ajami-
sessa. Huonoa po-
litiikkaa ja huonoja
ratkaisuja vastaavasti arvostellaan.

**Samalla on tarpeen arvostel-
la sellaisia PerSujen ohjelmassa
tai joidenkin edustajien puheis-
sa olevia kohtia,** jotka sisältävät
muun muassa ihmisten leimaamis-
ta ulkomaalaisuuden tai ihon vä-
rin perusteella huonommaksi. Työ-
väenliikkeen lähtökohtiin ei min-
käänlainen rasismi tai syrjintä kuu-
lu eikä se ole hyväksyttävää. Maa-
hanmuuttopolitiikkaan voidaan
suhtautua kriittisesti silloin, jos se
on vain tapa väistää toimenpiteet
Suomen kansan työn ja toimeen-
tulon puolesta, mutta samalla kun
puolustamme työtätekevien ja pie-
nituloisten oikeuksia, siihen ei sisäl-
ly mitään ulkomaalaisvastaisuut-
ta suhtautumisessa ulkomaalaisiin
ihmisiinä. Eivätkä tavalliset suoma-
laiset näin suhtaudukaan, vaan ra-

Turussa tehtiin hyvä vaalityö. Vaalimökillä Esko Luukkonen (vas), Anne Luukkonen ja Olavi Tirronen. Jaettiin mm. 3500 Kansan ääntä

sistisia asenteita edustavat yksittäi-
sen henkilöt yrittävät kääntää poli-
tiikan arvostelun rasismiksi. Tämän
emme anna onnistua samalla, kun
rakennamme yhteistyötä kaikkien
kanssa, jotka haluavat edistää de-
mokraattisia tavoitteita. Suomen
Työväenpuolue on kansaa laajasti
kokoamaan perustettu yhteistyö-
järjestö demokraattisten tavoittei-
den puolesta.

Entä sitten PerSujen to-
dellinen linja?

Suomen Työväenpuolue suun-
taa arvostelun pääomaa vastaan
ja osoittaa nykypolitiikan palvele-
van vain suuryritysten ja kansain-
välisen suurpääoman etuja. Per-
Sut kohdistaa kritiikkiään suoraan
päättäjiin ohittamalla suuromista-
jat ja markkinavoimat. Työväenliik-

keen pitkäjäntei-
sellä työllä saavu-
timme menneinä
vuosikymmeni-
nä hyvinvointiyh-
teiskunnan, joka
mm. tulonjaon ja
sosiaalipolitiikan
osalta oli nykyistä
paljon oikeuden-
mukaisempaa. Se
koettiin hyvänä
asiana. PerSujen
kannatus tänään
perustuu osaki-
si siihen, että tä-
mä parempi aika
halutaan takaisin.
Haetaan tässä vai-
heessa muutos-
ta muistuttamal-
la nykyisille päättäjiille heidän huo-
nosta politiikastaan. On tarve poh-
tia vallitsevaa yhteiskuntapolitiik-
kaa ja sen muuttamisen välttämät-
tömyyttä. Ei riitä, että ”kelvottomat
päättäjät vaihdetaan”, jos politiikan
sisältöä ei kyetä muuttamaan. Tär-
kein asia on politiikan suunnan
muutos työväen ja kansan oikeuksi-
en puolustamiseen ja talous- ja yh-
teiskuntapolitiikan rakentamiseen
tavalla, joka avaa tien parempaan
tulevaisuuteen.

**Olennaisin asia liittyykin sii-
hen,** että niin Stp:n kuin PerSujen-
kin em. tavoitteiden toteuttami-
nen edellyttää viime kädessä nykyi-
sen politiikan suunnan muuttamisa-
ta. Stp:ssä ymmärretään politiikan
suunnan muuttamisella mm. pal-
kansaajaväestön kansantulo-osuu-
den nostamista esimerkiksi paran-

tamalla työllisyyttä ja nostamalla
sitä kautta palkkojen osuutta kan-
santulosta, palauttamalla perustur-
van tasoa entiselleen sekä kehittä-
mällä ja lisäämällä julkisia palvelui-
ta. Tämä edellyttää pääomapiirien
toiminnan ja voittojen säätelyä, de-
mokratian palauttamista ja vallan
siirtämistä takaisin kansalliselle par-
lamentille. Voisimme nimittää tätä
politiikkaa tässä vaiheessa vaikka
”demokraattisen kontrollin alaisek-
si säädellyksi markkinataloudeksi”.
Tämän saavuttaminen vaatii pitkä-
jänteistä työtä ja merkitsee laadul-
lista siirtymistä uuteen yhteiskunta-
politiikkaan.

Kysymys on siitä, että palkan-
saajaväestö hyväksyy vaatimukset
esimerkiksi täystyöllisyydestä, pe-
rusterveydenhuollon kehittämi-
sestä, työmarkkinatuen tasokoro-
tuksesta, palkkatulojen kansantu-
lo-osuuden nostamisesta jne. Mut-
ta nykyoloissa tässä jäädään puo-
litiehen kunnes riittävällä voimalla
kannatetaan siihen liittyvää välttä-
mätöntä poliittista muutosta, johon
liittyy vastuuta.

**Tärkeä askel eteenpäin ovat
syksyn 2012 kunnallisvaalit.** Nii-
hin pohjustetaan Stp:lle etenemi-
nen yhteistyön pohjaa kehittämäl-
lä ja tukea tulee lisää, kun uskotta-
vuus koko ajan vahvistuu. Välissä
ovat presidentinvaalit tammikuus-
sa 2012. Niissä on tärkeintä, että
presidentti on sellainen henkilö, jo-
ka pitää Suomen erossa Natosta ja
vetää Suomen sotimasta Afganista-
nista eikä sotke Suomea mihinkään
muihinkaan sotiin.

STP:n hallitus19.4.2011

Juri Gagarin ensimmäisenä avaruudessa 50 vuotta sitten

Meille nykyihmisille tekokuut ja
avaruusalukset ovat arkipäivää.
Milloin tahansa saatamme ilta-
taivaalla havaita samanaikaises-
ti useita maan keinotekoisia kier-
tolaisia. Luotaimilla tutkitaan au-
rinkokunnan ulko-osia ja miehi-
tetty matka Mars- planeetalle on
lähitulevaisuutta. Näin ei ollut
vielä 50 vuotta sitten.

Olikin suuri sensaatio, kun Neu-
vostoliitto 4.10.1957 laukaisi maa-
ta kiertävälle radalle ensimmäisen
tekokuun, Sputnik 1:n. Aivan yhtä
suuri sensaatio oli, kun Neuvosto-
liitto 50 vuotta sitten (12.4.1961) il-
moitti ensimmäisestä ihmisen suo-
rittamasta avaruuslennosta, jossa
matkustajana oli Juri Gagarin

Tekokuun rakentamiseen
johtanut tutkimus

Heti sodan jälkeen Neuvostoliitos-
sa aloitettiin raketteja koskeva tut-
kimustyö, mikä perustui Leningra-
dissa suoritettuihin kaasudynaami-
sen laboratorion tutkimuksiin, se-
kä jo 30- luvulla suoritettuun sui-
hukumootoreita tutkineen tutkimus-
ryhmän (GIRD) työhön. Silloin ra-
kennettiin ensimmäiset sistemäi-
sellä polttoaineella toimivat raketit.

Vähän ennen tekokuuta

Liittoutuneiden yhteistyö päättyi
”kylmään sotaan” ja amerikkalai-
set aloittivat kilpavarustelun. Huh-
tikuussa 1949 USAn ja keskeiset
Länsi-Euroopan maat perustivat
NATOn. Silloin myös Neuvostoliit-
to oli pakotettu kehittämään aseis-
tustaan. Alkuvuonna 1957 Neu-
vostoliittolaiset suorittivat tynnellä
merellä ohjus/rakettikoikeita, jot-
ka 16000 km lentomatkan jälkeen
osuivat tarkasti ennakoidulle maa-
lialueelle. Silloin maailmalla käyty
keskustelu liittyi pelkästään sotilas-

Suomi-Venäjä-Seuralla oli Gagarinin lennon merkeissä avointen ovi-
en päivä. Venäläisellä kaukoputkella tiirailtiin mm. auringonpilkkuja

politiikkaan eikä osattu ennakoida
sitä, että edessä olisi tekokuun lau-
kaisu.

Suomut putosivat silmiltä

Länsimaille oli todellinen järkytys
se, kun Neuvostoliitto 5.10.1957 il-
moitti lähettäneensä avaruuteen
raketin, joka saavutti 8000 m sekun-
tinopeuden, mikä on välttämätön-
tä tekokuun viemiseksi maata kier-
tävälle radalle. Satelliitti ”Sputnik 1”
painoi 83 kg ja siihen oli sijoitettu
kaksi radiolähetintä, jotka lähetti-
vät keskeytyksettä 20,005 ja 40,002
mgh:n jaksoluvulla radiomerkke-
jä. Radiosingnaalien tutkiminen loi
pohjan yhteydenpidolle seuraavien
avaruusluotainten kanssa ja tieteel-
lisen tiedon lähettämiseksi niiltä
maahan. Sputnik 1: n sisältä saatiin
tietoa vallitsevasta lämpötilasta. Se
auttoi ratkaisemaan avaruuslento-
hin liittyviä lämmön säätelyn ongel-
mia. Tämä mahdollisti sen, että seu-

raavan Sputnik 2:n mukana olikin jo
matkustaja, ”Laika” koiria.

Juri Gagarin, ensimmäi-
nen avaruuslentäjä

Silloin tiedettiin, että ihmiskunta
on astumassa avaruusaikaan. Tutki-
mus-sateliitteja ja -luotaimia lähe-
tettiin maapalloa kiertävälle radalle
tuhkatiheään sekä Neuvostoliiton,
että USA:n toimesta. Näinä ensim-
mäisinä vuosina Sputnik 1:n jälkeen
tutkittiin luotaimilla myös maapal-
lon ulkopuolisia alueita mm. Kuuta,
Marsia ja Venusia. Ensimmäistä
avaruuslentoa osattiin odottaa ja
12.4.1961 Neuvostoliitto ilmoittikin
ensimmäisestä onnistuneesta avaru-
uslennosta (Vostok 1), jossa mat-
kustajana oli Juri Gagarin.

Lento oli ensimmäinen ja
siksi myös vaarallinen

Lennon vaiheista luonnollisesti-
kaan ei silloin raportoitu paljoa-

kaan, mutta tänään tiedämme niis-
tä aika yksityiskohtaisesti. Ennen
lentoa viimeisen lääkirintarkastuk-
sen jälkeen teknikot sulkiivat Gaga-
rinin avaruuskapselin klo. 06.06. Ga-
garin tuns, miten raketti tähti tu-
kitornin liikkua pois moottorien
käynnistyessä. Noustessaan raketti
tärisi ja G-voiman noustessa puhu-
minen lennonjohdon kanssa oli vai-
keaa. Gagarin tuns myös ykkösvai-
heen sammumisen ja irtoamisen.
Siinä vaiheessa aluksen suojakuori
irrotettiin ja kuusi minuuttia lennon
alkamisen jälkeen Gagarin ilmoitti
kaiken toimivan normaalisti ja nä-
kevänsä selkeästi taivaan ja maan.
Toisen vaiheen sammumisen jäl-
keen (10 minuuttia lennon alkami-
sesta) Vostok 1 irtosi kantoraketis-
ta ja Gagarin oli kiertoradalla ja näki
maan horisontin sekä kirkkaan täh-
titaivaan. Rungas 20 minuuttia len-
non alkamisen jälkeen alus siirtyi
yhteysaseman kantamasta toisel-
le, jolloin yhteys alukseen katkesi
useiksi sekunneiksi. Raketti laukaistiin
Baikonurista (Kazakstan) koilli-
seen ja Siperian yltä lento kääntyi
kaakkoon Tyynen valtameren ylle.
Siellä Gagarin ilmoittaa kaiken ole-
van kunnossa. Gagarin tuns pai-
nottomuuden outona, mutta hä-
nellä ei ollut fyysisiä yms. ongel-
mia ja hän alkoi tehdä muistiinpa-
noja. Rungas puoli tuntia lennon
alkamisesta Vostok siirtyi maapal-
lon pimeälle puolelle. 50 minuuttia
lennon alkamisesta Gagarin kuit-
tasi viestin, että tietokone on saa-
nut laskeutumisohjelman päivitetyt
tiedot. Vähän myöhemmin Gagarin
kuittasi viestin, että laskettu kierto-
rata oli suunnitelmien mukainen.
Tämän jälkeen seurasi n. 20 minu-
utin vaihe, jolloin yhteys alukseen ei
toiminut(?). Tänä aikana alus siirtyi
eteläisen Atlantin ylle maan päivän-
puolelle ja jarruraketit käynnistyivät

automaattisesti 42 sekunniksi Afri-
kan länsirannikon yläpuolella ja he-
ti tämän jälkeen laskeutumiskapseli
irtosi huoltomoduulista. Vajerikyt-
kentä moduuliin ei kuitenkaan ir-
ronnut suunnitelmien mukaan ja
kapseli alkoi pyöriä hallitsematto-
masti, kunnes kuumuus poltti vai-
jerin poikki ja aluksen liike oikeni.
Jarrutuksen aikana Vostok kulki Vä-
limeren, Kyproksen Turkin ja Mus-
tanmeren kautta Neuvostoliiton
alueelle. Seitsemän kilometrin kor-
keudessa automaattinen heittois-
tuin aktivoitui ja Gagarin laskeutui
laskuvarjolla klo 08.05. (Lähde Wiki-
pedia-Vostok1-Juri gagarin)

Olen venäläinen ja tulen
avaruudesta”

Laskeutumispaikka oli hyvin tark-
kaan alueella, jossa laskeutumista
oli harjoiteltu. Laskeutuminen ta-
pahtui pellolle, jossa olivat nainen
ja pikkutyttö. Heille Gagarin kertoi
olevansa venäläinen ja tulleensa
juuri avaruudesta.

**Gagarinin lento oli ensimmäi-
nen** ja siksi myös vaarallinen. Sen
aikana kerättiin tietoa ja kokemus-
ta myöhemmää avaruustutkimusta
varten. Tänä avaruuslennot ovat
arkipäivää ja kansainvälisellä ava-
ruusasemalla oleskelee jatkuvasti
useita Venäläisiä ja amerikkalaisia
tutkijoita.

**YK:n yleiskokous on säätänyt
Venäjän aloitteesta** huhtikuun 12.
päivän ihmisen avaruuslennon kan-
sainväliseksi päiväksi. Venäjän jättä-
mä aloite sai puolelleen yli 60 val-
tion kannatuksen.

Toimitti:
Heikki Männikkö

Stalinin kuvia vaikka muille jakaa

Teksti ja kuvat:
Leena Hietanen

Kokoelmat häkellyttävät

”Stalinin auringon alla 1945-1956”-näyttelyyn on kerätty runsas kokoelma aikakauden julisteita, valokuvia ja esineistöä. Taidokkaat käsityöt, seinäreliefit, maljakot ja lasiesineet ovat täynnä Leninin ja Stalinin päitä. Virossa oli korkeatasoinen lasiteollisuus ja virolaisten lasikaivertajien käsiin uskottiin Stalinin ikuistaminen. Heidän veroisiaan mestareita ei löytynyt koko Neuvostoliitosta!

Julisteet ovat kuin parasta sosialistista realismia. Viron taidemu- seossa Kumussa käyneet kenties muistavat, miten taidemuseon so- sialistisen realismin osuus oli var- sin vaikuttava suurine tauluineen pelto- ja tehdastyöläisistä. Nyt nuo taulut ovat poissa. Ne kiertävät maailmaa. Virossa lienevät maail- man parhaat sosialistisen realismin taideteokset. Moskovan Tretjakovin gallerian kokoelmatkin kalpenevat virolaisten töiden rinnalla.

(Virallisen version mukaan vi- rolaiset taiteilijat maalasivat tau- luja konepistooli ohimolla, kun sa- man aikaisesti venäläinen ”miehit- täjä” raiskasi heitä. Tämä tarina ei löydä vahvistusta tässä näyttelyssä.)

Älymystöä vierastettiin

Näyttelyn helmiin kuuluu Stali- nin kuvalla varustettu käsinkudot- tu matto. Se on lahja Viron sosialis- tiselle tasavallalle Tadzikistanin vel- jeskansalta.

Neuvostoaikaista arkea kuvaa kirja työn sankareista. Arvokkaan tittelin on saanut höylääjä, pakkaa- ja ja tupakan rullaaja. Tuo aika ei ar- vostanut intellektuelleja. Tärkeäm- pää oli olla aito proletariaatti.

Näyttelyssä on tietenkin muis- tettu myös Siperiaan karkotettuja. Virosta lähetettiin vuonna 1949 Si- periaan 7488 perhettä eli yhteen- sä 20 535 henkeä. Syynä oli useim- miten porvarillinen nationalismi, kansanvihollisuus. Joukossa oli ku-

Viron historia on vaikea. Aikalaisdokumentit kertovat aivan eri tarinaa kuin tämän päivän viralliset totuudet. Tallinnan kaupunginmuseos- sa on parhaillaan näyttely ”pahasta” Stalinista. Seinillä on niin paljon Stalinin ja Viron neuvostokansan erinomaisuutta ylistäviä kuvia, että pahuus jää sivuseikaksi. Dokumentaatio vetää hiljaiseksi. Ensimmäi- nen ajatus näyttelystä on, että virolaiset olivat kaikkein uskollisimpia ja vilpittömmimpiä kommunisteja koko Neuvostoliitossa.

Julisteen teksti: ”Työläinen, olet oman tehtaasi isäntä”

lakkeja eli itsenäisiä talonpoikia ja metsäveljiä eli neuvostovastaisia terroristeja. Karkotusten toteutta- jat, virolaiset ministerit Aleksan- der Resev ja Boris Kumm ylenneti- tiin operaation jälkeen kenraaleik- si. Valtaosa näistä karkotetuista pa- lasi takaisin Viroon Stalinin kuoltua.

Karkotuksista suoma- laisittain

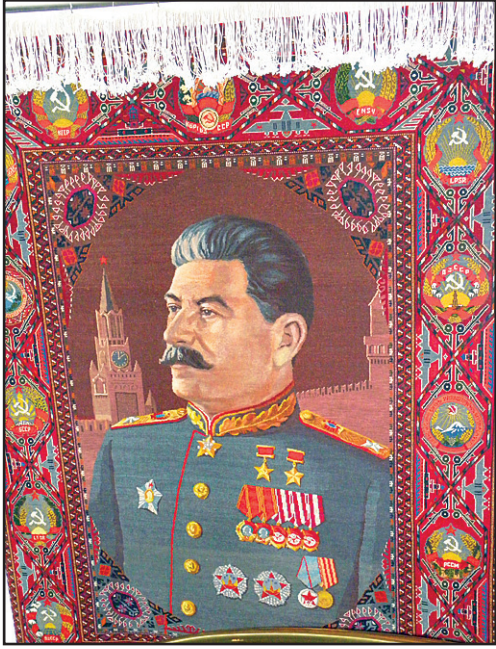
Stalinin auringon alla-näytte-

ly haluaisi niin kovasti kertoa Stali- nin terrorista, mutta jostain syys- tä se epäonnistuu siinä täydellises- ti. Kauhujen dokumentaatio puut- tuu.

Stalinin terrorista on saatavil- la tietoa suomeksi meidän omien kommunistiemme kokemuksina. Eräs sellainen on Otto-Ville Kuu- sisen vaimon, Aino Kuusisen kirja ”Jumala syöksee enkelinsä” (Otava, 1972). Muistelmat käsittelevät vuosia 1919-1965. On mielenkiin- toista lukea hänen kuvauksensa Vörkutan vankileirien saaristos- ta. Hän vietti hiilikaivosalueella karkotuksessa kahdeksan pitkää vuotta, 1939-1947. Aino Kuusi- nen toimi vakoilijana Neuvostoliit- tossa ja joutui vankileirille syytet- tynä vastavallankumouksellisesta toiminnasta.

Katkeran naisen muistel- mat

Hänellä ei ollut mitään syy- tä olla kiltti Stalinille eikä entisel- le aviomiehelleen eikä heidän us- komalle järjestelmälle. Tämän päi- vän kauhutarinoiden rinnalla Ai- no Kuusisen sairaanhoitajavuodet vankileirillä shokeeraavat lä- hinnä kohtuullisen rehellisinä ku- vauksina vankileirin alkeellisestä elämästä. Teksti on täynnä mu- kamas kritiikkiä Stalinin järjestel- mälle. Tämän päivän valossa vain näyttää siltä, että valtaosa leiriläis- tä on siellä aivan aiheesta. Iso osa on oikeita rikollisia. Vankileirille on löytänyt tiensä latvialaiset SS-soti- laat. Ihme, että he ovat saaneet pitäneet henkensä. Lännessä natsit olisi teloitettu. Neuvostoliittoa vastaan taistelleita Vlasovin mie- hiä tuotiin leirille tuhansia. Jotkut sotilaat ovat leirillä, koska he eivät olleet tehneet itsemurhaa joudut- tuaan saksalaisten pidättäviksi. Vankileirillä on vastavallankumo- ksellisia, jotka hekumoivat ajas-

Stalin kudottuna mattoon

ta, kun kommunistinen järjestelmä romahdutetaan. Näitä porvarillisia nationalisteja on paljon. Vastaan tulee myös Karjalaan sosialismia rakentamaan lähteneitä suomalaisia ummikkoja, jotka ovat ymmär- tämättömyyttään allekirjoittaneet tunnustuksen, että he ovat Valpon lähettämiä vakoojia!

On selvää, että osa leirille lähetetyistä on laitettu junaan hätiköiden. Tosin Neuvostoliitto

oli tuona aikana sotaa käyvä maa ja Suomi yk- si sen vihollisista.

Kauhujen määrä

Aino Kuusinen antaa kirjassaan kiinnostavia arvioita. Hänen käsityk- sensä on, että Stalinin vainoissa kuoli satoja- tuhansia ihmisiä ilman oikeudenkäyntiä mie- livaltaisissa teloituksis- sa. Sadattuhannet uh- rit ovat aivan eri asia, kuin tänä päivänä tar- joillut miljoonat kuol- leet. Kuusinen osoit- taa Stalinin mielipuo- lisuutta ottamalla esi- merkin vuosien 1937- 38 puhdistuksista. Kes- kuskomitean 139 jä- senestä teloitettiin 98 henkeä eli 70 prosenttia

ja 18. puoluekongressin 1966 val- tuutetusta ammuttiin 1008 eli lä- hes puolet. Onhan siinä kieltämät- tä hurjia lukuja.

Näyttely Stalinin auringon alla jatkuu syksyyn saakka Tallinnan kaupunginmu- seossa, Vene-katu 17. Auki- ke-ma 10.30-17.30. Tiistai- sin kiinni.

Virolaisten kokemukset

Olen tavannut Vörkutassa 25 vuotta viettäneen virolaisen miehen, August Kören haasta- tellessani häntä Turun Sanomiin. Köre asettui asumaan Vörkutaan venäläisen naisystävänsä kans- sa. Hänen virolaiset sukulaisen- sa kävivät katsomassa häntä hä- nen arjessaan, sillä he halusivat nähdä arktisen tundran.

Köre oli loistava kuvaaja ja hänellä on paljon kuvia alkuaus- kaista, komeista ja nenetseistä. Nyt jo kuollut Köre kertoi ensimmäisten vuosien hiilikaivoksissa olleen ko- via, työn olleen rankkaa, sairauksi- en ja nälän vaivanneen. Hän kertoi tavanneensa paitsi neuvostokans

laisia, myös koko joukon euroop- palaisia sotavankeja. Stalinin hen- kilääkärin oli ollut kaivosmiehe- nä Vörkutassa.

Kören tarinassa minua häm- mästytti se, kun hän kertoi viro- laisten vankien ryhtyneen raken- tamaan kirkkoa Vörkutaan. Ky- syin, että luterilaistako? Luterilais- tapa tietenkin. Virolaiset ovat pro- testantteja. Pidin ihmeellisenä si- tä, että ateistinen, totalitaristinen Neuvostoliitto salli karkotettujen rakentaa kirkon. Köre taas pahek- sui sitä, että paikalliset vetivät kau- kolämpöputken heidän hautaus- maansa läpi. Niin vähän neuvosto- liitto kunnioitti kuolleita.

Leena Hietanen

Viro vääristelee historiaa

SFT:n ja Kansan äänen järjes- töjen ryhmä vieraili pronssi- soturilla viime syksynä

Venäjä syytti Viroa maaliskuussa jälleen kerran historian vääriste- lystä, kun paljastui, että Viron puolustusministeriö oli muut- tanut Tallinnan sotilashautaus- maalla sijaitsevan pronssisoti- laan nimikyltin tekstin.

Fasismista vapauttajan muisto- merkki oli muuttunut ”Viron mie- hittäjien muistomerkiksi”. Pron- sisotilas pystytettiin vuonna 1947 muistuttamaan puna-armeijan roolista vuonna 1944 Viron va- pauttamisessa natsivallasta. Duu-

man ulkoasiainvaliokunnan vara- puheenjohtaja Leonid Slutski to- tesi, että kyseessä on Viron taholta törkeä vandalismi ja loukkaus sekä Venäjää että fasismia vastaan tais- telleita virolaisia kohtaan. Muutok- seen hautausmaan portilla olevassa nimikyltissä kiinnitettiin huomiota, kun läntiset uutistoimistot kiinnos- tuivat asiasta ja alkoivat tiedustella sen perään. Tällä hetkellä on nimi- kyltti toistaiseksi poistettu hautaus- maan portilta.

KÄ/toim.

Julisteen teksti: ”Eläköön Viron SNT:n 11. vuotispäivä”

Libyassa vaihdetaan eliittiä lännen tuella

Pohjois-Afrikan maissa ja lähi-idässä viime joulukuusta asti esiintynyt kuohunta löi laineensa myös Libyaan, jossa parhaillaan käydään ulkovaltojen tuella sisällissotaa. Muammar Gaddafin hallinto on ilmoittanut valmiutensa tulitaukoon, mutta kapinalliset ja niitä tukevat Naton pommikoneet ovat jatkaneet rai-vokasta taistelua ja kuolettavia ilmapommituksia. Näillä pommituksilla autetaan uutta eliittiä valtaan.

Gaddafin lähipiiri pitää valtaa taloudessa

Levottomuuksien syntyminen ja sodaksi kehittyminen hämmästyttää, sillä Libya eroaa huomattavasti muista muutosten kohteiksi joutuneista Pohjois-Afrikan maista kuten Egyptistä ja Tunisiasta. Viimeksi mainituissa maissa on vuosikymmeniä harjoitettu erittäin taantumuksellista politiikkaa, jonka seurauksena kansa on elänyt kurjuudessa. USA-myönteinen eliitti on korruptoitunut eikä ole ollut valmis parantamaan kansalaisten elinoloja.

Libyassa sen sijaan on vuodesta 1969 eteenpäin eversti Gaddafin johdolla rakennettu alueen historian ensimmäistä hyvinvointivaltiota. Valtion öljytuloja on kohdennettu muun muassa terveydenhuoltoon ja koulutukseen. Kaikille kansalaisille on taattu perustulo, oikeus asuntoon, oikeus ilmaiseen terveydenhoitoon ja koulutukseen sukupuolesta riippumatta. Näiden peruspalveluiden ja öljytulojen tasaisen jakamisen ansiosta maa on Afrikan vaurain, tervein ja koulutetuin maa. Edes USA:n ja sen liittolaisten vuosikymmeniä ylläpitämät pakotteet eivät ole ratkaisevalla tavalla onnistuneet tätä asetelmaa muuttamaan. Libya on myös jakanut vauraitaan muualle, sillä se on tarjonnut ilmaiseksi koulutus- ja terveyspalveluita lähes kaikille Afrikan maanosan valtioille.

Libyan on sanottu harjoittaneen eräänlaista arabisosialismia, joka on tähän asti näkynyt lähinnä taloudessa. Suurimmat yritykset ovat valtion kontrollissa, mutta yksityinen sektorikin on vahva. Gaddafin sukulaiset ja lähipiiri käyttävät valtaa näissä suurissa yrityksissä ja ovat onnistuneet roh-

Gaddafilla on myös kannattajansa Libyassa

muamaan itselleen osia maan suurista öljytuloista. Samaan aikaan yksityisen sektorin pääomapiirit eivät ole kyenneet haalimaan itselleen taloudellisia etuja tai valtaa vaan ovat joutuneet mukautumaan Gaddafin ja hänen lähipiirinsä itseään suosivaan politiikkaan. Tilanne on ollut sama myös Egyptissä ja Tunisiassa, joskin niissä paljon laajemmassa mittakaavassa.

Kapinalliset eivät ole esittäneet uudistuksia

Libyassa alkaneet levottomuudet ja kehitys käytännöllisesti katsoen sisällissodaksi ovat tulosta useista tekijöistä. Kansalaisten tyytymättömyys Gaddafin hallintoa kohtaan on perusteltua, sillä elinolot eivät ole juurikaan parantuneet sen jälkeen, kun länsivallat päästivät Libyan saarrosta 2000-luvun puolivälissä ja öljytuloja alkoi taas virrata valtion kassaan. Peruspalvelut ovat päässeet rapautumaan ja valtionyhtiöiden yksityistämisen prosessin seurauksena työttömyys on korkea. Maassa toimii lisäksi Al-Qaidaa lähellä olevia ääriryhmiä, jotka pyrki-

vät luomaan juopaa kansan ja hallinnon välille.

Suurin ristiriita näyttää kuitenkin olevan Gaddafin lähipiirin ja muiden pääomapiirien välillä. Tässä jakolinjassa on kysymys myös heimoista, sillä Gaddafin lähipiiri koostuu pitkälti hänen oman synnyinseutunsa edustajista. Muihin heimoihin kytköksissä olevat pääomapiirit eivät ole saaneet tarpeeksi katsomaansa valtaa ja taloudellisia etuja, jonka vuoksi heidän tyytymättömyytensä on kiristänyt maan sisäisiä oloja.

Tammikuussa alkaneita levottomuuksia ja niitä seuranneita aseellisia taisteluja käy sekalainen seurakunta; mukana on tyytymättömien kansalaisten lisäksi uskonnollisia ääriaineiksia ja eliittiä, joka on Gaddafin vallassa ollessa saanut haalittua etuja ja valtaa vain määrättyyn pisteeseen asti. Libyan ulko- ja oikeusministerin sekä muiden korkeiden virkamiesten ja sotilasjohtajien loikkaaminen kapinallisten puolelle osoittaa selvästi, että kyseessä ei ole pelkästään kansalaisten suivaantuminen huo-

noihin elinoloihin. Päinvastoin loikkaukset kertovat Gaddafin kaltoin kohtelemien eliittiryhmien tahdosta murtaa niiden tiellä oleva Gaddafin valta.

On syytä huomata, etteivät Libyan kapinalliset ole esittäneet minkäänlaista yhteiskunnallista uudistusohjelmaa. On vain puhuttu yleisesti Gaddafin kaatamisesta ja "vapaiden" vaalien järjestämisestä. Tilanne muistuttaa hyvin paljon Egyptin ja Tunisian tilannetta, sillä näissä maissa ei ole nähty minkäänlaisia konkreettisia muutoksia vanhan vallan kaatumisen jälkeen. Tilalle nousivat uudet piirit, jotka parhaillaan ryöväävät itselleen vanhan hallinnon etuoikeuksia. Uudistuksia kansalaisten elinoloihin ei ole näkyvissä.

Länsi haluaa Libyan öljyä

Länsivallat ja Nato tukevat Libyan kapinallisia rikollisilla ilmapommituksilla vastoin kaikkia YK:n säännöksiä ja rikkeen myös kansojen itsemääräämisoikeuden periaatteita. Pommituksia perustellaan hurskaasti halulla tukea taistelua vapauden puolesta. Gaddafin entiset ministrit ja kapinallisjohtajat käyvät koko ajan neuvotteluja USA:n, Britannian ja Ranskan kanssa Gaddafin jälkeisestä ajasta. Selvää on, että Natolle ja länsivalloille vapauden kaltaiset arvot ovat pelkkä savuverho Libyan öljyvarojen kontrolliin saamiselle. Libyan maaperässä leppä yhdet maailman suurimmista öljyvaroista, joista on hyödynnetty vasta noin 15 prosenttia. Suuri kysymys kuuluu, mitä kaikkea kapinalliset ja länsivallat ovat jo salaisesti sopineet Libyan öljyvarojen hyödyntämisestä tulevaisuudessa. Selvää ainakin on, että länsivalloille vallanvaihto uuteen eliittiin on öljyn kannalta parempi vaihtoehto kuin kaupankäynti anti-imperialistisen ja ailahtelevaisen Gaddafin kanssa.

Länsivalloille kapinallisten

voitto on mieluisaa myös lähi-idän ja Afrikan poliittisen ilmapiirin kannalta. Gaddafi tunnetaan merkittävänä imperialismin vastustajana ja Afrikan yhtenäisyyden puolestapuhujana, jota kunnioitetaan laajasti. Hänen poistumisensa näyttämöltä poistaisi alueen maiden yhdistävän tekijän ja edistäisi läntisten pääomapiirien jalansijaa Afrikassa.

Eliitin vaihtuminen ei muuta mitään

Libyan tilanne on nyt jumittunut. Kapinalliset pitävät lännen pommitusten avulla hallussaan suurinta osaa maan tärkeimmistä rannikkokaupungeista. Gaddafi ja häntä tukeva lähipiiri ja Afrikan joukot ovat onnistuneet pitämään pääkaupunki Tripolin hallussaan ja estämään kapinallisten etenemisen. Tämänhetkinen tilanne kiihdyttää koko ajan eri ryhmien ja heimojen välistä ristiriitaa ja jouduttaa maan vajoamista vuosia kestävään sisällissodan kierteeseen.

Todennäköistä on, että Gaddafi ja hänen ympärillään oleva eliitti eivät kykene pitämään valtaansa kiinni vaan länsivaltojen sodankäynnin seurauksena se joutuu väistymään syrjään. Libyan tulevaa hallintoa ei voi vielä ennustaa, mutta selkeästikin Gaddafin vallasta kärsineet muut pääomapiirit tulevat olemaan uuden hallinnon keskiössä. Vanhojen pääomapiirien korvautuminen uudella ei tule parantamaan tavallisten libyalaisien elinoloja, vaan tyydyttää toteuttamaan maailman silmissä kansanvaltaisilta näyttäviä kosmeettisia muutoksia.

Libyan kapinallisten johdossa olevat piirit tukevat muutosta kyetäkseen pääsemään itse Gaddaifeiksi paikalle. Taloudellisten etujen haaliminen ja vallan vahvistaminen ovat niiden päämääriä. Tällainen muutos ei palvele tavallisia libyalaisia niin kuin se ei ole palvellut kansalaisia Egyptissä ja Tunisiassakaan. **KÄ/ANTTI SIIKA-AHO**

Heidi Hautalan erikoiset ystävät tuomiolla

Mikael Storsjö, Doku Umarovin ja uusnatsien terroritekoja mainostavan Kavkaz Centerin omistaja, oli 15.4.2011 Vantaan käräjäoikeudessa syytettyinä laittoman maahantulon järjestämisestä. Rikosasian esitutkimateriaali sisältää syviä poliittisia ulottuvuuksia. Paikalla oli pari suomenruotsalaista toimittajaa. Tapahtuma uutisoitiin erittäin mittavasti Venäjän televisiossa ja sanomalehdissä. Rikosasiassa on kyse kansainvälisemmästä ja syvemmästä poliittisesta liitoksesta kuin tähän asti on osattu uutisoida. Juha Molari seurasi oikeudenkäyntiä.

Piirros julkaistu: Russia Today -kanavan luvalla.

Vantaan käräjäoikeudessa 15.4.2011 syytteet Mikael Storsjön toimia vastaan sisälsivät syviä poliittisia ulottuvuuksia. Osallistujat eivät yllättyneet, että Storsjö peruutti Heidi Hautalan ja Jukka Mallisen kutsumiset todistajikseen.

Heidi Hautalan (vihr.) ja Mikael Storsjön (vihr.) perustaman Finrosforumin aktivisti Oksana Che-

lysheva ehdotti 9.3.2007 sähköpostissaan Storsjölle ja PEN-klubin aktivistille lida Simekselle (vihr.), että Finrosforum järjestäisi tsetseeniryhmän laittomasti Suomeen valHEEL-lisen esiintymiskutsun avulla: "Ollisiko mahdollista toivoa, että joku järjestäisi ulkomaankiertueen, jotta he voisivat yhdessä mennä ulos Tshetsheniasta ja kysyä turvapaik-

kaa toisessa maassa?" Suomen ulkoministeriö rahoittaa Finrosforumin toiminnan. Simes innostui ja kysyi Storsjöltä, että "järjestetäänkö mimmeille konsertti?" Seuraavana päivänä suunnitelma olisi esillä Amnestyn johtajan Frank Johanssonin vaalibileissä Helsingissä ravintolassa. Tämä Johansson osti sittemmin talon pihoiheen Pohjan seurakuntaneuvoston jäseneltä, joka alkoi lausua paikallislehdessä valheita kirkkoherra Juha Molarin asumisesta Venäjällä! Esitutkinta-aineisto kertoo, että myös Mikael ja Agneta Storsjö ovat Raaseporista, Mikael Fiskarista ja Agneta Tammissaaresta. Mikaelin isä oli pitkäaikainen seurakuntaneuvoston jäsen Pohjassa, jopa seurakuntaneuvoston eräiden jäsenten naapuri ja pomo. Papereiden mukaan tiimillä oli tapauksia Karjaalla ja Pohjassa.

Storsjö oivalsi 14.3.2007 varoittaa aiotun rahankeräyksen julkisuusongelmasta: järjestäjät eivät halunneet keskusteluihin tohtori Johan Bäckmania eikä Hautalakaan saisi julkisesti ryvetyä asiassa. Poliisi kuuli 23.11.2007 Hautalaa, joka esiintyi tietämättömänä hankkeesta.

Kansainvälisesti etsityn terroristijohtajan, Beslanin koulutragedian suunnittelijan Shamil Basajevin serkkupoika Abdulhamid Mechiev (Deni Berkat) järjesti maahantuloja Storsjön kanssa. Basajev

kasvatti nuoren Denis-pojan ja rahoitti Al-Qaidan terrori-iskuihin tukea antaneen IHH:n välityksellä Deni-miehen elämän Turkissa. Deni lensi Suomeen Islam Matsievin kanssa, joka esiintyy Finrosforumissa nimellä "Islam Tumsoev". Hän oli Kavkaz Centerin kääntäjä, toimittaja ja sivuston ylläpitäjä jo asuessaan Turkissa. Myös hän eli IHH:n rahoituksen turvin. Nykyään hän työskentelee Helsingissä Storsjön toimistossa.

Storsjö kertoi kuulusteluissa Visami Tutuyevista, joka on Kavkaz Centerin ex-päätoimittaja, kunnes Beslanin tragedian jälkeen tuli serverijupakka. Mies asuu Bakussa ja toimii pseudo-nimellä. Ex-päätoimittajan Zaur-poika asuu Suomessa perheensä kanssa. Zaur tuntee hyvin myös Storsjön ex-vaimon. Doku Umarovin "puolustusministerin" veli, itekin terrorismista parin vuoden vankeuden kärsinyt ja sen jälkeen Umarovin rahoitusjärjestelyjä hoitanut mies saapui Storsjön avustuksella pakolaiseksi. Miehen mukaan 50 000 dollaria saattoi olla jollekin pieni raha, kun rahaa tuli Englannista, Ranskasta, Dubaista, Turkista ja Yhdysvalloista Kaukasian taistelijoille. Sitä vastoin liikemies Storsjön ilmoittamat omat vuosiansiot olivat vain 2665 euroa, jopa huomattavasti vähemmän kuin pakolaisten matkakulut. Vuoden 2008 verottajatietojen mukaan

liikemies Storsjö oli jäänyt ilman ansio- ja pääomatuloja!

Storsjö siirsi Venäjällä kielletyn organisaation Venäjä-Tšetshenia ystävyyseuran Suomeen. Hautala on myös seuran jäsen. Storsjön mukaan seuran toimintaa tarvittiin lähinnä raha-asoiden kierrättämistä varten. Päärahoittajana toimii NED, jota ohjaa Yhdysvaltain kongressi. Oksana Chelysheva Venäjä-Tshetshenia -seurasta oli Finrosforumin edustajien, Heidi Hautalan, Mikael Storsjön sekä Doku Umarovin "ensimmäisen varatiedotusministerin" Isa Dzhabrailovin (Kavkaz Centerin rekisterihenkilö Ruotsissa) kanssa tapauksessa presidentti Martti Ahtasaarta Etelärannassa 5. kesäkuuta 2007.

Kirkkoherra Juha Molari on kertonut tästä kaikesta suorasanaisesti jo parin vuoden ajan. Tämän suorasanaisuuden on väitetty syyllistävän pakolaisia ja laillista Kavkaz Center -organisaatiota pappisviralle sopimattomalla tavalla. Tuomiokapituli potki 14.4. papin palkattomalle lomalle. Venäjän valtiollinen televisio kertoi pappisvirasta erottamisen pääuutislähettyksessä: Venäjällä koettiin loukaantuneisuutta sen oikeudellisen ja propagandistisen tuen tähden, jota Kavkaz Center saa Suomessa. YK:n turvallisuusneuvoston pakotevaatimus on koetuksella Suomessa. **KÄ toim./Juha Molari**

Stakesin valkoinen terrori

Lauantaina 9.4.2011 järjestettiin Suomen antifasistisen komitean ja Huostaanotetut lapset ry:n kutsumana II kansainvälinen venäläis-suomalainen konferenssi ”Lapsen oikeudet Suomessa”. Siellä asiantuntijat, aktivistit, vanhemmat ja viranomaiset keskustelivat lapsen oikeuksien tilasta Suomessa, erityisesti venäläis-suomalaisten lasten tilanteesta. Tilaisuudessa mm. dosentti Johan Bäckman puhui aiheesta ”Suomalais-venäläiset lapsikiistat” ja lakimies Jyrki Leivonen aiheesta ”Lakimiehen kokemuksia ulkomaalaistaustaisten erityisongelmista”. Julkaisemme tässä Johan Bäckmanin puheenvuoron. Osanottajat toivat puheenvuoroissaan esiin aiheeseen liittyviä omakohtaisia kokemuksia. Johtopäätöksenä todettiin, että toimintaa pitää jatkaa ja yhdistää voimia sortotoimien vastaiseen työhön.

Venäjän tiedotusvälineet ovat parin viime vuoden ajan kuuluttaneet koko maailmaan suomalaisen sosiaalitoimen terrorinomaista suhtautumista venäläisiin äiteihin. Jopa imeväisikäisiä venäläisiä sylilapsia on riistetty venäläisiltä äideiltä ja määrätty lastenkotiin sillä verukkeella, että äiti ehkä voisi matkustaa Venäjälle.

Kaikki tietävät Anton Salosen tapauksen: suomalais-venäläinen kuuden miehen joukkio sieppasi Anton-pojan Venäjällä venäläiseltä äidiltä, tietäen lapsen Venäjän kansalaiseksi ja salakuljetti suomalaisen diplomaattiauton takakontissa Suomeen. Tapaus johti Suomen ja Venäjän historian suurimpaan ulkopoliittiseen selkkaukseen, joka yhä jatkuu.

Miksi venäläisiä naisia sitten sorretaan? Juuret ovat Suomen luokkasodassa ja valkoisessa terrorissa. Suomalaisen yhteiskunnan fasistisoitumiseen on olennaisena osana kuulunut poliittisesti epämieluisan osan hävittäminen. Tämä tarkoittaa erityisesti työväenliikettä sekä sitä osaa kansasta, joka vielä uskaltaa sanoa Venäjän olevan olemassa.

Ymmärrettävästi tähtäimessä ovat venäläiset naiset, joiden peletään kasvattavan lapsiaan venäläisiksi. Suomessa yleensä mitätömin perustein huostaanotettuihin venäläislapsiin sovelletaan erityistä poliittista väkivaltaa, ns. de-russifikaatiota: venäläisiltä lapsilta kielletään äidinkielen venäjän puhuminen, heidät eristetään Venäjästä ja venäläisistä vanhemmistaan, ortodoksinen uskonto kielletään ja lapsi tietysti opetetaan suomalaisessa koulussa muiden lasten tavoin vihaamaan Venäjää.

Miksi Suomi vihaa ja sortaa venäläisiä äitejä? Seuraavassa pari sitaattia. Vuoden 1918 syksyllä Köyhäinohitolehti kirjoitti seuraavaa: ”Vielä on suuri vaara punaisten naisissa. He ovat osoittautuneet useimmissa tapauksissa kauhistuttaviksi hirviöiksi ja pedoiksi. He ovat olleet kamaloita ilmiäntäjiä ja murhiin yllyttäjiä. He ovat riehuneet ase kädessä ja tehneet kammottavia murhia. Suurelta osin noiden naisten kodit ja niissä annettu kasvatus on synnän hivistävän kauheaan sisällissotamme. Punaisten raakuuksissa ennen kaikkea paljastui punaisten kotien ja näitten naisten raakuus, mikä hir-

Konferenssin osanottajia: Jari raita ja Jelena Ruuskanen. He molemmat käyttivät tilaisuudessa valmistellun keskustelupuheenvuoron

vittävässä julmuudessa hakee ver- taansa. Yhteiskunnan ehdoton velvollisuus tästä lähtien on oleva, etteivät tällaiset hirviöt saa enää lapsia kasvattaa ja niihin istuttaa julkeaa raakuuttaan sekä kalvavaa vihaansa, joka saastuttaa lapsen sielunelämän. Tästä täytyy tulla luja kontrolli ja sen aikaansaaaminen on ennen kaikkea köyhäinohitoviranomaisten tehtävä. Kaikissa vähänkin arveluttavissa tapauksissa on lapset erotettava tällaisista hirviöistä. Yhteiskunnan etu ja säilytysvaisto sitä vaatii.” (Sitaatti julkaistu Mervi Kaarnisen kirjassa Punaorvot 1918, Minerva 2008, s. 62-63).

Otetaan vielä toinen yhtä havainnollinen sitaatti. Sen kirjoitti Ilmari Kianto huhtikuussa 1918 Keskisuomalaiseen (lainaus on julkaistu Leena Landerin Käsky-romaanin mottona): ”Eikö olisi oikeaa tuomio-taktiikkaa ottaa joku prosentti vihollisen toisestakin sukupuolesta – siten siveellisesti varoittaakseen niiden kurjien ammattisisaria. Suden-jahdissa kelpaa maalitauluksi juuri naarassusi ehkä enemmän kuin uros, sillä metsästäjä tietää, että naaras synnyttää yhtä pahoja penikoita, joista on oleva ikuinen vastus. Todistettu on, että Suomen kansa-

laissodassa punakaartilaiset olivat petoja, monet heidän naisistaan – susinarttuja, vieläpä naarastiikereitä. Eikö ole hulluutta olla ampumatta petoja, jotka meitä ahdistavat?”

Siirrytään 2000-luvulle. Nykyoloissa sosiaaliviranomaiset käyttävät heille ja valtiolle poliittisesti epämieluisasta perhetaustasta nimitystä ”sosiaalinen perimä”. Juuri tästä ”sosiaalisesta perimästä” on tarkoitus päästä eroon keinolla millä hyvällä, kuten riistämällä lapset perheistään juuri huostaanottojen kautta. Se on taloudellisesti edullista, sillä huostaanotot ovat suomalaisille kunnille ja yrityksille valtava bisnes.

Julman lehdistöpropagandan seurauksena ”venäläisyys” ymmärretään Suomessa vakavaksi sosiaalisesti ongelmaksi, liitetäänhän siihen kaikki negatiivinen kuten prostituutio, varastaminen, rahanpesu, taudit, lika ja väkivalta. On selvää, että venäläiset perheet ja eritoten venäläiset äidit ovat suurennuslasin alla.

Venäläisen lapsen voi ja saa erottaa vanhemmistaan käytännössä koska tahansa sillä perusteella, että äiti voi mennä sukulaisiin Venäjälle, missä lapsen voidaan siirtää suomalaiselle yhteiskunnalle vaarallinen ”sosiaalinen perimä” eli venäläisyys. Venäläiset äidit ovat saaneet rikostuomioita sekä koti-maahansa Venäjälle menemisestä että myös turvakotiin pakenemisesta. Venäläinen äiti tietää, että Suomessa hänen lapsensa elää vankilassa. Valittaminen on vaikeaa, koska venäläiset äidit tuhoataan psyykkisesti ennen asian menemistä virsinaiseen oikeuteen. Hallinto-oikeudet ovat sosiaaliviranomaisten terrorin kumileimasimia.

Suomen Mielenterveysseura julkaisi vuonna 2007 propagandajulkaisun otsikolla Sosiaalinen perimä. Materiaali löytyy helposti netistä. Ohessa havainnollinen sitaatti: ”Huonon sosiaalisen perimän katkaisemiseen tarvitaan nyt uusia keinoja. Ylisukupolvisten on-

gelmien peritymisen estäminen on inhimillisesti ratkaisevan tärkeää, mutta myös taloudellisesti kannattavaa. Niiden ihmisten auttamiseksi, jotka jo lapsuudessaan ovat saaneet huonot elämän eväät, tarvitaan positiivista diskriminaatiota, tehostettua tukea.”

2000-luvun valkoinen terrori tulee selvästi esiin eritoten Stakesin julkaisuissa. Otetaan esimerkiksi Yhteiskuntapolitiikka-lehden nrosta 73 (2008) artikkeli ”sosiaalisesta perimästä”. Siinä sanotaan: ”Termillä sosiaalinen perimä tarkoitetaan ongelmien siirtymistä vanhemmilta lapsille.”

Tämä sitaatti on havainnollinen, sillä siinä annetaan ymmärtää, että sosiaalinen perimä on siis aina lähtökohtaisesti vain huono asia. Niinpä aina parempi vaihtoehto on lapsen erottaminen perheestään ja lapsen antaminen firmoille ja yksityisille lastenkodeille, jotka tekevät elävällä raaka-aineella suurta binestä.

”Tutkijat ovat painottaneet sukupolvien ketjun katkaisemisen tärkeyttä”, Stakesin julkaisussa edelleen kirjoitetaan. Tämäkin sitaatti todistaa asenteesta, jossa lapsien erottaminen vanhemmistaan on lähtökohtaisesti aina pa-

rempi asia.

Stakesin artikkelissa kirjoitetaan edelleen, että lasten sijoittamisella estetään ”sosiaalisten ongelmien” eteenpäin siirtyminen ja että yhteiskunnan tehtävänä on turvata lapsille ”psykologiset vanhemmat”, sillä biologisten vanhempien tapaaminen ”häiritsee psykologisen vanhempi-suhteen syntymistä” – ”siksi tapaamisia tulee rajoittaa”.

On täysin selvää, että suomalainen lastensuojelu 2000-luvulla on poliittista terroria. Se on fasismia, jonka tavoitteena on perheiden tuhoaminen. Suhtautuminen perheinstituutioon ja äidinrakkautteen on vihamielistä. Hyvää ja tasapainoista perhe-elämää ja sen oikeutusta ei propagoida missään.

Huostaan otettujen lasten, niin venäläisten kuin suomalaistenkin, pitäisi ymmärtää, että he ovat poliittisia vankeja ja fasistisen poliittisen terrorin uhreja.

JOHAN BÄCKMAN

Kirjoittaja on oikeussosiologian dosentti Helsingin yliopistossa. Kirjoitus perustuu alustukseen II venäläis-suomalaisessa lapsen oikeuksien konferenssissa Helsingissä 9.4.2011.

Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä

Kesällä (22.6.1941) tulee 60 vuotta siitä, kun Saksa liittolaisineen hyökkäsi Neuvostoliittoon. On rikollista unohtaa, millaista kohtaloa hyökkääjät kaavailivat maailman kansoille. Toisen maailmansodan syiden ja tapahtumien unohtamiselle on tänään kuitenkin poliittinen tilaus. Ettei tämä ”tilaus” toteutu, tulee Kansan ääni osaltaan muistuttamaan lähivuosina näistä asioista. Valmiiksi kannattaa penkoa esiin valikkapa kuvan teokset: ”Marsalkka Zukovin muistelmat”, Neuvostoliiton marsalkka Vasilevskin ”Elämäni työ”, APN:n ”Toisen maailmansodan aattona”, Albert Axelinin ”Stalin sodanjohtajana” sekä Grigori Deborinin ”30 vuotta suuresta voitosta”. Ja tästä luettelosta puuttuu vielä monta tärkeää teosta.

Välttömästi ensimmäisen maailmansodan rauhansopimuksen jälkeen v. 1917 Saksa aloitti uuden sodan valmistelut. Fasistien vallankaappaus tapahtui 30.1.1933 ja välittömästi aloitettiin talouden militarisointi. Kun v. 1932 Saksan maavoimissa oli 10 divisioonaa, niin v. 1935 maavoimien vahvuus oli jo 31 divisioonaa. Militarisointi oli Hitlerin keino lunastaa lupauksensa työttömyyden poistamisesta. 30-luvun laman saattelemana muodostui tilanne, jossa kaikki kapitalistipiirit pyrkivät Neuvostoliiton murskaamiseen ja liittämään sen alueet omaan valtapiiriinsä.

Hitleriläiset pitivät suurimpana vihollisenaan kommunisteja ja järjestivät valtaannousunsa jälkeen

valtiopäivätalon tuhopolton, josta syytettiin kommunisteja. Näin fasistit saivat aiheen suunnata terrorin kommunisteja kohtaan. Syyskuun 25.11.1936 solmivat Saksa ja Japani ns. antikomintern-sopimuksen vahvistaen maiden liiton taistelussa maailman herruudesta. Britannia ja Ranska solmivat Saksan ja Italian kanssa 15.7.1933 ns. neljän vallan sopimuksen, joka julisti hurskaasti tavoitteekseen ”rauhan säilymisen”. Tosiasiassa sovittiin yhteistyöstä kaikissa Eurooppaa koskevilla kysymyksissä syrjäyttämällä Neuvostoliitto ja Euroopan pienet valtiot.

Neuvostoliitto pyrki 30-luvulla luomaan Eurooppaan fasisminvastaisen liittoutuman.

Jatkuu sivulla 15

Anton Salosen tapaus johti Suomen ja Venäjän historian suurimpaan ulkopoliittiseen selkkaukseen, joka jatkuu yhä. Venäjän suurlähetystön 1. sihteeri Andrey y. Silchenko ja Rimma Salonen Keskustelevat Satakunnan käräjäoikeuden istunnon tauolla.

Myytit murtuu!

Kaukopartiointia ja sotilastiedustelua Neuvostoliittoon oli harrastettu vuodesta 1918. Mutta se aktivoitui niin, että mm. -38 kesällä Rovaniemeltä tehtiin kaikkiaan 18 tiedustelumatkaa rajan taakse. Tämä määrä vain yhdeltä vastuualueelta, kun tärkeimmät alueet olivat kummin-kin etelässä, niin voi kuvitella niistä tehtyjen sabotaasi- ja vakoilutoiminnan määrää.

Hävityn niin kutsutun ”talvisodan” jälkeen alkoivat välittömästi valmistelut sotaan Neuvostoliittoa vastaan. Jo maaliskuussa -40 aloitettiin värväystoiminta miehistä, jotka olivat valmiit rauhanajan vakoilu- ja partiotoimintaan Neuvostoliiton alueella. Ensimmäinen partiomiesten radisti kurssi aloitettiin jo 14.3.1940, kun sotatoimet lakkasivat 13.3. Sekä: ”Maavoimien puolustuksellinen perussuunnitelma laadittiin keväällä 1940. Sen mukaan... ,että ainoana vihollisena olisi Neuvostoliitto”.

Erityisesti Kannaksen tiedustelusta, jota pidettiin erittäin tärkeänä selviää mm. että kesällä 1940 ”Tiedustelun tulokset olivat rauhoittavia... Hyökkäykseen viit- taavia joukkojen keskitystä ei havaittu”. ” Viipurin alatoimiston salaisen tiedustelun partioita väli- rauhan ajalta ei ole tilastoitu” eli ne ovat niiden hävitettyjen paperei- den joukossa, koska ovat ilmeisen kiusallisia.

Rovaniemen toimistolta löytyy raportit maaliskuun -40, maaliskuun -41 välisenä aikana ja sieltä tehtiin yhteensä 24 kaukopartio operaatiota Neuvostoliittoon. Rovaniemen osaston toinen komennuskunta alistettiin myöhemmin saksalaiselle ”Kompanie Tromsдорffille”.

Niin kutsutun kauttakulkusopimuksen mukaan Saksa sai vastualueekseen rintaman, suunnit- leen Kostamuksen korkeudelta jää- merelle. Lisäksi saksalaisia joukkoja oli huomattavat määrät Etelä-Suo- messa ja merellä yhteistyö oli tiivistä mm. Suomenlahden miinoitta- minen hoidettiin yhteistyönä saksal-aisen laivaston kanssa ennen var- sinaisen sodan puhkeamista. Kirjan mukaan noin 220 000 saksalaista oli Pohjois-Suomen rintamalla sodan päätyttyä -44 syyskuussa.

Saksalaisyhteistyöstä esi- merkkinä seuraava: ”Lentokoneen apua käytettiin ensi kerran välirau- han aikana. Suomen ja Saksan so- tilasyhteistyöhön liittyen lähti 22.6 1941 Oulujärven Paltniemestä kak- si sinne Pohjanmereltä komennet- tua Luftwaffen meripelastuslentue

Luin Lassi Saresojan toimittaman kirjan, ”Päämajan kaukopartiot jat- kosodassa”, WSOY 2010 Kolmas painos. Kirjan tiedot perustuvat: Erilli- sen pataljoona 4:n perinnetoimikunnan sekä arkistojen tietoihin. Pää- osa tiedustelun arkistoista tuhottiin tai siirrettiin Ruotsiin operaatio ”Stellapolariksen” yhteydessä. Kirja tuntuu totuudenmukaiselta ja valottaa poliittis-sotilaallista tilannetta sodan edeltäneeltä ja sodan ajalta. Kirja paljastaa muutamia seikkoja, jotka eivät sovi hävityn so- dan myytteihin ja murentavat niin kutsutun ajopuuteorian sekä ”voit- tamattoman armeijan” torjuntavoiton.

Neuvostoliiton hyökkäys Karjalan kannaksella alkoi 9.6.-44. Suomalaiset joukot Syvärillä ja Aunuksenkannaksella tiesivät, että nyt on lähdettävä. Puna-armeija valmisteli kenraaliluutnantti Krutikovin johdolla Syvärin yli- tystä, joka alkoi 21.6.-44. 23.6.-44 neuvostojoukot nousivat maihin Tuulos- joen suulle (tarkoituksenaan suomalaisjoukkojen saartaminen) Laatokan rannalle, saaden sinne pysyvän sillanpää-aseman. Kuvassa Tuuloksen mai- hinnousun muistomerkki. Lähde wikipedia. Kuva Seppo Aaltonen

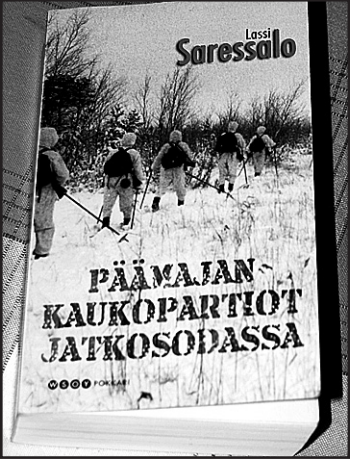
4:n Heinkel He 59:ää (johtokoneen tunnus DS+KA) vieden 16 .. .partiomiestä Konkajärvelle Vienen ka- navasta itään (partio 5/3). Partion tehtävänä oli Vienen eli Stalinin ka- navan sulkujen räjäyttäminen”. Sa- mana päivänä Saksa hyökkäsi Neu- vostoliittoon. Suomihan ”virallisesti” aloitti hyökkäyksen vasta 25.6 -41.

Kirjoittaja kritisoi tällä koh- taan sotavalmisteluita: ”On kuiten- kin outoa, ettei hyökkäyssodan käy- dessä ilmeiseksi toukokuussa 1941 yritetty varautua kaukopartiokulje- tuksiin esimerkiksi hankkimalla mo- dernia kuljetuskalustoa”.

Sotaa edeltänyt vakoilutoi-

mina paljastaa koruttomasti, kuinka Suomen sotilaallinen val- tionjohto valmisteli määrätietoi- sesti sotaa Neuvostoliittoa vastaan Saksan rinnalla.

Petsamosta alas Kiestinkiin operatiivinen johto oli saksalaisilla. Saksalainen vuoristoarmeijakun- ta Norwegen hyökkäsi Petsamon suunnalta ja eteni Listajoelle, jon- hon Neuvostoarmeija sen pysäyt- ti. Sallan alueelta hyökkäsi saksalai- nen 34 armeijakunta suomalaisen 6.D:n kanssa vanhan rajan yli Voi- tajoelle, johon jäivät puolustusase- miin. Etelämpänä suomalais-saksa- laiset joukot 3 armeijakunta eteni

Kirja tulee vahingossa paljasta- neeksi asioita, jotka eivät sovi te- kijöidenkään kuvioihin.

Kiestingin kylän liepeille.

Myytti ajopuusta muuttuu uppotukiksi

Myytti on murtunut ja toinen myyt- ti murtuu Kannaksella. Sodan muo- dostuttua asemasodaksi ja rintami- en vakiintuessa partiotoiminta jat- kui vakoilu- ja tuholais toimintana Neuvostorintaman selustassa.

Neuvostoliitto aloitti suur- hyökkäyksen voimakkaalla tuli- valmistelulla 9.6 1944 ja varsinai- nen hyökkäys alkoi 10.6 Kannaksel- la. Perääntyvien suomalais joukko- jen jälkeen jätettiin partioita tuho- lais- ja vakoilutoimiin. Heille oli pii- loitettu tarvikkeita, jotta partioi- den huolto ei rintaman yli tarvin- nut hoitaa.

Neuvostojoukkojen etene- minen oli nopeaa ja jo 21.6 oli Vii- puri vallattu. Rintamalinja seurasi Viipuri Taipale linjaa, eli Vuoksi oli käytännössä rajana. Vuosalmella, Äyräpäässä oli suomalaisilla kapea sillanpääasema , jonka varsinaisen tuhoamisen Neuvostojoukot aloit- tivat 4.7 ja 9.7 ryhtyivät Vuoksen yli- tykseen ja valtasivat pysyvän sillan- pään noin 7 kilometriä leveydeltään ja 3 kilometriä syvyydeltään. Suo- malaisten vastahyökkäykset painoi- vat joitakin satojametrejä Neuvo- stovoimia takaisin, mutta onnistu- matta murtamaan niitä. Pysyvä sil- lanpää oli vallattu.

Sotatoimien jatkuessa jo 13.7 oli partio tehnyt havainnon junasta, joka matkasi etelään lastinaan mm, 17 umpivaunua sotilaita, 1 Punai- sen Ristin merkeillä varustettu um- pivaunu, 29 avovaunua, joissa 15 kuorma-autoa, 2 tykkiä, ja 13 kap- paletta 15 – 20 metrisiä sillan osia”. Sanoma siis kertoo, että Neuvosto- joukot aloittivat vetäytymisen Itä- Kannakselta jo 13.7.

Tähän ilmoitukseen suhtau- duttiin varauksella Suomen so- danjohdon taholta, mutta toinen partio, mikä toimi Valkeasaari – Vii- puri pääradan tuntumassa havait- si, että 14.7 junat kuljettavat rintam- alle tyhjiä vaunuja. ”Ja jo 17.7. al- koi joukkoja ja kalustoa virrata rin- tamalta pois” ”17 – 19 heinäkuuta.. .meni etelään 14 junaa, joissa oli mm. 4 matkustajavaunua, 340 um- pivaunua sotilaita, 51 tavaravaunua haavottuneita, 55 T-34 pansarivau- nua miehistöineen, 19 keskiraskas- ta panssarivaunua miehistöineen, 47 vaunua kuormastoa, 30 vaunua henkilö- ja kuorma-autoa, sekä tiel- lä 130 kuorma- ja henkilöautoa. Sa- ma tahti jatkui vielä 20 – 23.7. tä- män jälkeen liikenne hiljeni” .

Tässä kirjoittaja vakoilutie- toihin perustuen tulee kumon- neeksi väitteen niin kutsutusta tor- juntavoitosta, jota yritetään pitää hävityn sodan kunniakkaana saa- vutuksena. Neuvostoarmeija oli saavuttanut tavoitteensa Kannak- sella ja siirsi joukkoja tärkeimpiin tehtäviin.

Neuvostoliiton sodanjohdol- la ei ollut Suomen kohdalta suu- rempia aluevaatimuksia. Suurin- piirtein ”talvisodan” rajajojen yli ei Neuvostoarmeija hyökännyt. Sodan varsinaiset ratkaisut tehtiin Berlii- nissä ei Helsingissä.

Sota jatkui vielä aina 4 syys- kuuta klo 7.00 aamuun silloin suo- men hallitus oli valmis lopettamaan vihollisuudet Neuvostoliittoa vas- taan. Varsinaisen rauhansopimuk- sen ehdot saneli Neuvostohallitus.

Rauhanehtoihin kuului Saksa- laisten internoiminen. Kirjasta sel- viää kuinka vastahakoisesti entis- tä aseveljeä vastaan lähdettiin. Ei- vätkä suomalaiset yrittäneetkään tosissaan riisua saksalaisia aseista, vaan seurasivat perässä, kuinka La- pin siviiliasutuksia tuhottiin. Kauko- partiotoimintaa saksalaisten selus- tassa ei juuri tapahtunut ja kirjoitta- ja antaa ymmärtää, että saksalaiset perääntyivät niin nopeasti, ettei vät partiot päässeet heidän selustaan- sa ja saksalaiset tuhosivat itse sillat ja tiet, mitkä partioiden olisi pitänyt tuhota. Näkökanta tämäkin.

Kuvaavaa Lapin partioista on, että eräskin partio menetti yhden miehen kaatuneena ja loput kato- sivat. Kadonneiden sukunimet viit- taavat Inkeriin tai Viroon, että taisi porukka kadota Saksalaisten aate- veljien joukkoon. Samanlaista hen- keä oli myös jo suomalaisten kes- kuudessa, kun viimeiset partiot Itä- Karjalassa saivat tiedon rauhasta.

Seppo Aaltonen

Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä...

Jatkoa sivulta 14

Nämä tavoitteet Englanti ja Rans- ka kuitenkin torjuivat. Fasistien si- rtyminen 30-luvun puolivälissä aseelliseen toimintaan ei vaikut- tanut eurooppalaisten päättäjien asenteisiin. Hitleriläiset miehiti- vät 12.3.1938 Itävallan. Ainoastaan Neuvostoliitto tuomitsi Itävallan valloituksen ja esitti samalla kolle- ktiivisen vastarinnan järjestämistä Saksaa vastaan.

Itävallan valloituksen jäl- keen Hitler määräsi valmiste- lut Tsekkoslovakian valtaamiseksi (Grün). Neuvostoliiton esitystä sen estämiseksi ei Ranskan ja Eng- lannin hallituspiireissä edes viralli- sesti käsitelty. Saksan, Italian, Rans- kan ja Englannin toimesta järjestet-

tiin Münchenissä 29-30.9.1938 kon- ferenssi, jossa sovittiin häikäilemät- tömästi Tsekkoslovakian jaosta. Englannin ja Ranskan tavoite- na oli suojata oma maansa ja suunnata fasistien hyökkäys Neu- vostoliittoon. Sopimuksista välit- tämättä valtasi Saksa 15.3.1938 koko Tsekkoslovakian ilman, että Ranska ja Englanti laittoivat Tsek- koslovakian puolesta ”tikkua ris- tiin” Münchenissä antamiensa tur- vatakuiden lunastamiseksi.

Saksalla oli nyt tie auki ko- ko itäiseen Eurooppaan. Neu- vostoliitto teki vielä yhden aloit- teen Ranskan ja Englannin hallituk- sille Saksan vastaisesta rintamasta. Neuvostoliiton huolellisesti valm- isteltu esitys Saksan vastaisen kol- miliiton muodostamisesta jätettiin 17.4.1939. Neuvotteluista huolimat-

ta 21.8.1939 kävi lopullisesti selväk- si, että minkäänlaiseen Saksan vas- taiseen liittoon Englannin ja Rans- kan hallitukset eivät aikoneet suos- tua. Tietäessään Saksan päätavoit- teen olevan Neuvostoliitto, he halu- sivat edesauttaa tätä suunnitelmaa.

Neuvostoliiton ja Saksan sopimus

Saksa oli tehnyt päätöksen aloit- taan maailmansota hyökkäämällä Puolaan. Natsit näkivät, että hyök- käys Neuvostoliittoon tulee valmis- tella paremmin. Tehtiin päätös hoi- taa sotatoimet muualla Euroopas- sa ennen hyökkäystä Neuvostoliit- toon. Kokemuksesta tiedettiin, et- tä vastarinta Länsi-Euroopassa tu- lee olemaan puolinaista. Tässä mie- lessä Ranskan ja Englannin taktiik- ka koki täydellisen haaksirikon. Sa- masta syystä Saksa tunnusteli maa-

perää toukokuussa 1939 hyökkää- mättömyyssopimuksen solmimi- seksi Neuvostoliiton kanssa ja teki tästä virallisen eistyksen 3.8.1939. Elokuussa 1939 Neuvostoliitto joi- tui tekemään valinnan. Jatkaako Ranskan ja Englannin kanssa ka- riutuneita toivottomia neuvottelu- ja vai suostuako Saksan esittämään hyökkäämättömyyssopimukseen. Neuvostoliitto ei yksinään kyennyt ehkäisemään sotaa ja tarvitsi aikaa varustautua paremmin Saksan tule- vaa hyökkäystä vastaan. Hyökkää- mättömyyssopimus Neuvostoliiton ja Saksan välillä solmittiin 23.8.1939.

Neuvostoliiton ja Saksan sopimuksen seuraukset

Sopimuksen ansiosta Münchenin rintama hajosi. Neuvostoliitto on- nistui pysäyttämään väliaikaisesti fasistien etenemisen itään. Se ky-

keni myös siirtämään puolustus- linjansa lännemmäksi, millä oli rat- kaiseva merkitys tulevassa suurso- dassa. Kaikki ne, jotka toivoivat voi- vensa suunnata Saksan hyökkäyk- sen ensinnä Neuvostoliittoa vas- taan, pettyivät katkerasti. Heidän suuttumuksensa on koko sodanjäl- keisen ajan ollut suunnaton. Huo- limatta siitä, että länsimaat olivat itse syypäitä sotaan kieltäytymäl- lä Saksan vastaisesta rintamasta, ei taistelu neuvostoliittolais-saksalai- sen hyökkäämättömyyssopimuk- sen ympärillä ole hälvennyt, vaan on ideologisen taistelun keskiössä tänäänkin. Kaikki tahtovat unohtaa sen tosiasian, että sota kypsyi kapi- talistisen maailman sisällä.

Toimitti : Heikki Männikkö

ALBA (Meidän Amerikkamme kansojen Bolivaarinen liitto)

Uuskolonialismi synnytti oman vastavoimansa. ALBA syntyi vastapainoksi USA:n poliittisille alistamiskyrkimyksille ja uusliberalistiselle talouspolitiikalle Latinalaisessa Amerikassa. Se edustaa bolivaarisen vallankumouksen kansainvälistä puolta. USA kokee talousyhteisön itselleen vaaralliseksi. Sen tukema Hondurasin sotilasvallankaappaus v. 2009 oli hyökkäys ennen kaikkea ALBAa vastaan.

ALBAn SYNTY JA MERKITYS

Joulukuussa 2004 solmitun ALBA-sopimuksen pitkäntähtäimen päämääränä on luoda 15 vuodessa Latinalaisen Amerikan ja Karibian kansojen yhteisö, jolla on yhteinen valuutta ja parlamentti sekä yhteiset kaupan, politiikan ja talouden instituutiot. ALBAan kuuluu tällä hetkellä kahdeksan jäsenmaata Venezuela, Kuuba, Bolivia, Nicaragua, Dominica, Ecuador, pienet saarivaltiot Saint Vincent ja Grenadiinit sekä Antigua ja Barbuda ja Hondurasin laillinen hallitus. ALBA-yhteisöllä on jäsenmaittensa lisäksi edustus mm. Argentiinassa, Brasiliassa, Chilessä, Dominikaanisessa Tasavallassa, Guatemalassa, Kolumbiassa, Meksikossa, Panamassa, Paraguayssa, Perussa ja Uruguayssa.

ALBAn toiminnan keskiössä ovat yhteiskunnan kurjimmassa asemassa olevien hyvinvointi ja läntisen pallonpuoliskon kehitysmättömiin maihin kohdistuvan solidaarisuuden vahvistaminen, jota nämä voivat neuvotella kaupan

käynnin ehdoista paremmista asemista kuin kehittyneiden maiden alaisuudessa.

ALBA EI OLE PERUSTUSLAILLINEN VALTIOLIITTO

ALBA eroaa olennaisesti Euroopan unionista. Sillä ei ole yhteistä perustuslakia, valuuttaa eikä ulko- ja sisäpolitiikkaa. Se ei ole myöskään valtioiden yläpuolella oleva elin, jolla on oikeus puuttua jäsenvaltioiden asioihin. Se on kahden- ja monenkeskiseen yhteistyöhön ja keskinäisapuun perustuva talousyhteisö, jonka toiminta ulottuu kaupankäyntiin, tuotantotoimintaan ja tieteellistekniseen yhteistyöhön. Taavoitteena on saavuttaa yhteisöllinen omavaraisuus keskeisillä tuotantoaloilla. ALBAn toiminta käsittää käytännössä useimmiten jäsenvaltioiden valtionyritysten kahdenkeskisiä sopimuksia, jossa sopimuskumppanille toimitetaan tavaroita, teknillistä ja rahoituksellista tukea maan teollisuuden ydinsektorin, energiavarojen ja sosiaalitoimen investointeihin. Keskinäinen kauppa käydään kirjanpidollisen clearing-raham – suuren – avulla. Jäsenmaat ovat talletaneet sovittun määrän kansallista valuuttaansa erityiseen Sucre-rastoon. Nämä varat on muunnettu virtuaalisiksi kirjanpidollisiksi yksiköiksi – sucreiksi. Yksi sucre vastaa

Latinalaisen Amerikan maille on ollut ja osalle niistä on edelleen ominaista niille tietoisesti luotu historiallinen riippuvuus ulkomaan tuonnista. Tämä juontuu niiden teollisuuden yksipuolisuudesta ja alikehittyneisyydestä sekä myös joissakin maissa maataloussektorin rakenneongelmista. Tuonnista ovat huolehtineet ylikansalliset yhtiöt. USA:n takapihan maat ovat toimineet halvan raaka-aineen ja työvoiman lähteinä.

1,25 US\$ ja sitä käytetään maksuvälineenä erityistavaroiden kaupassa. Suureen siirtyminen poistaa esim. tarpeen käyttää dollaria maksuvälineenä öljykaupassa.

ALBA-PANKKI (BALBA)

ALBAn yhteisenä rahoituslai-

toksena toimii v. 2008 perustettu ALBA-pankki. Pankin toiminta tähtää uudenaikaisiin alueellisiin, ylikansallisiin järjestelmistä riippumattomiin rahoitusmarkkinoihin, joiden puitteissa pyritään tasapainoiseen kehitykseen. Sen toimenkuvana on ottaa haltuunsa myös Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston tehtävät Latinalaisessa Amerikassa.

Erityisiä investointikohteita ovat köyhyyden poistaminen ja ALBA-maiden omat kansalliset kehityshankkeet, terveydenhuolto, opetus sekä televiestintäjärjestelmien kehittäminen, ruokaturvallisuus, ympäristönsuojelu, matkailu ja energiantuotanto.

ALBA-TIIVISTELMÄ

Vaihtoehto Latinalaisen Amerikan kansoihin ja niiden luonnonvaroihin kohdistuvalle riistolle.

Kahden- ja monenkeskiseen yhteistyöhön ja keskinäisapuun perustuva talousyhteisö.

Jäsenmaiden omaehtoinen ja yhteistyössä tapahtuva kehittäminen ja rakentaminen.

Eliminoida jäsenmaiden kaupan käynnin ja verotuksen esteitä.

Lisätä pankkisuhteita ja yhteistyötä

matkailualalla. Jäsenmaiden ruokaomavaraisuuden luominen. Perustettu yhteinen elintarviketuotantoyhtiö ja Ruokaturvallisuuksäätiö.

Tasavertaisuuteen perustuvan oikeudenmukaisuuden ja sopimuskumppanien tasa-arvoisuuden edistäminen. Yhteisen geopolitiittisen turvallisuuden edistäminen.

Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston tehtävien korvaaminen ALBA-pankillä.

ALBAn puitteissa on perustettu OPECin kaltainen öljyalan yhteistyöorganisaatio Petroamerica.

Tieteellinen yhteistyö (Caracasissa yhteinen tiedekeskus).

Suurkansalliset yhtiöt ja –projektit. Usean jäsenmaan yhdessä omistamat valtionyhtiöt.

ALBA-yhteisöstä on jalostunut kuudessa vuodessa Latinalaisen Amerikan uuden poliittisen kulttuurin ja vapautuksen valtiollinen yhteisrintama.

Matti Laitinen

Lähteet: Venezuelanalysis.com; Kominform; sekä ML:n omat artikkelit Tiedonantajassa ja Kansan ääni –lehdessä V. 2008–2010.

Vastavirta-seminaarin Venezuelala-opettaa –tilaisuuden aineistoa.

KUUBAN KOMMUNISTISEN PUOLUEEN 6. EDUSTAJAKOKOUS

Presidentti Raúl Castron mukaan ”puoluekokous tekee perusteellisia päätöksiä modernisoidakseen Kuuban talousmallia sekä hyväksyy uusia suuntia puolueen ja vallankumouksen yhteiskunta- ja talouspolitiikalle.” Hän totesi avajaispuheessaan, että ”Kuubassa ryhdytään hajuttamaan valtaa kaikilla tasoilla.” Poliitikkojen toimikausi rajataan 10 vuoteen. Puoluekokouksen hyväksymät aloitteet vahvistetaan Kuuban kansalliskokouksessa ja saatetaan voimaan v. 2012.

Kuluva vuosi on merkittävä vuosi Kuuballe. Maa juhlii parhailaan Sikojenlahden maihinnoususta saavutetun voiton 50-vuotispäivä.

AITOA DEMOKRATIAA

Puoluekokoukselle tehdyt lähes 300 aloitetta hyväksyttiin. Ne koskivat mm. ulkomaisen pääoman käyttöä Kuubassa, ALBA-yhteistyötä, pankkilainoja, maan vähemmistöjen suojelua, maataloustyöntekijöiden asemaa, valtion työntekijöiden määrän supistamista, kansalaisten osallistumista maan hallintoon ja talouden yksityissektorin laajentamista. Keskusteluissa puututtiin myös työllisyyteen ja palkkaukseen.

Aloitteista käytiin maankattava kansalaiskeskustelu tuhansissa joukkokokouksissa. Tällainen menettely edustaa aitoa osallistuvaa demokratiaa. Uudistusten ytimessä on maan talous, jonka kehitys halutaan saada kestäväille perustalle tehostamalla sitä.

VEROTUS

Suuri osa kokouksessa käytyä väitelyä keskittyi verotuspolitiikkaan

Kuuban kommunistisen puolueen (PCC) 6. edustajakokous pidettiin 16.–19.4.2011 Havannassa. Kokoukseen osallistui 1 000 valtuutettua. PCC:n poliittinen asema Kuubassa on edelleen vahva. Se nauttii kansan valtaenemmistön tukea ja luottamusta. Puolueen johdolla saavutetut yhteiskunnalliset saavutukset ovat tunnustettuja koko Latinalaisessa Amerikassa.

koskien mm. maan eri provinsseja ja yksityisyritysten kuukausittaisia verotusta. Lukuisat kokousedustajat olivat yhtä mieltä siitä, että kunnallisten viranomaisneuvostojen pitäisi ponnistella tehokkaampien ja nopeampien mekanismien luomiseksi sekä vaatia finanssi- ja hintaministeriötä toteuttamaan verovähennyksiä alueilla, joiden taloudellinen aktiivisuus on alhainen.

TERVEYS JA KULTTUURI

Terveysministeri Roberto Moralesin mukaan terveyspalvelujen tavoitteena on kaikilla tasoilla elvyttää yhteisöjen oma lääkäri ja sairaanhoitaja –periaate. Yhteisöjen terveydenhuoltoon yhdistetään myös valistus paremmista elämäntavoista.

Kansallisen identiteetin kohentamiseksi kulttuuriperinnön

henkistä ja materiaalista puolta edistetään jatkuvasti. Historioitsija Eusebio Levelin mukaan kulttuuri rakentuu muistoista. Fidelille kulttuurin pelastaminen on etusijalla. Kulttuurin roolina on toimia kansakunnan suojakilpenä. Edustaja Tubal Pérezin mukaan kulttuuri ei ole kohde vaan toimija.

MAATALOUS

Maatalouden keskeisin ongelma Kuubassa on ruokaomavaraisuus. Maan pitäisi kyetä tuottamaan itse tarvitsemansa elintarvikkeet. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi maataloustuotantoa pitäisi tehostaa. Puoluekokous ehdotti nuorison työllistämistä maatalouteen ja elintarviketeollisuuteen. Elintarvikkeiden tuotantoketjun kohentamiseksi tarvitaan enemmän maatalouskoneita ja –laitteita, parempia kuljetusvälineitä ja säilytysjärjestelmiä.

Saaren rautatieverkkoa aiotaan laajentaa. Kullekin 15 maan hallintoalueelle suunnitellaan omaa paikallista ruokatuotantoa. Tulevaisuuden maatalouselinkeino jakautuu kolmeen pääsektoriin pieneen, keskikokoiseen ja kansalliseen elintarviketeollisuuteen.

Guantanamo maataloustuottajien mukaan valtion on huomioitava tuontia korvaavien ja vientiä synnyttävien elintarvikkeiden hintojen muodostuksessa kansainväliset markkinat.

YKSITYISYRITTÄJÄT

Puoluekokouksessa ehdotettiin pienyritysten ja vapaiden ammattien harjoittajien aseman parantamista. Käytännössä tämä koskee maataloussektoria, yksityisiä majoitus- ja matkailupalveluita, ravintoloita, kahviloita, partureita, takseja sekä hautausurakoitsijoita. Valtio lopettaa myös maatalouden ohjailun. Kuubalaiset pankit tulevat myöntämään luottoja yksityisyrityksille ja viljelysmaan vuokraajille sekä oman kodin rakentamiseen ja remontoimiseen. Oman asunnon myyminen on tulevaisuudessa myös mahdollista.

SOSIALISMIIN EI KAJOTA

Talou uudistuksella ei kuitenkaan kyseenalaisteta kuubalaisen yhteiskunnan sosialistista luonnetta. Yhteiskunta organisoidaan edelleen suunnitelmatalouden pohjalta, vaikka tässä ei käännetäkään täysin selkää makro- ja mikrotalouden markkinaelementeille.

Mikrotaloustiede tarkastelee eri toimijoiden päätösten vaikutusta hyödykkeiden kysyntään ja tarjontaan. Makrotaloustiede tutkii,

miten toteutetaan hallituksen politiikan tavoitteita talouskasvun, hintavakauden, työllisyyden sekä vaihtotaseen suhteen. (Wikipedia).

Valtio ja PCC vastaavat edelleen yhteiskunnan ydinsektoreista kuten teollisuustuotannosta, perusturvasta, koulutuksesta ja terveydenhuollosta, kulttuurista ja urheilusta. Vallankumouksen saavutuksista koulutuksen ja terveydenhoidon alalla ei olla luopumassa. Kuuba ei ole siirtymässä monipuoluejärjestelmään. Valtion yhtiöt säilyvät edelleen valtion kontrollissa ja ohjauksessa eikä niiden hallinnan anneta karata Neuvostoliiton perestroikan mukaisesti yhteiskunnan käsistä yritysjohtajille. Myöskään pääomien keskittymisiä ei tulla hyväksymään, koska se tie vie kapitalismiin.

Tulossa olevien uudistusten arvioidaan eroavan Neuvostoliiton perestroikan tuulista siinä, etteivät ne ole hallitsemattomia puhureita ja että niiden suhteen on tiedusteltu myös kansan omaa mielipidettä. Kokouksen viimeisenä päivänä Fidel Castro ilmoitti luopuvansa PCC:n johtotehtävistä. Kuuban kommunistisen puolueen keskuskomitea valitsi puolueen ensimmäiseksi sihteeriksi maan presidentti Raúl Castron. Puolueen toiseksi sihteeriksi valittiin Kuuban ensimmäinen varapresidentti Jose Ramon Machado Ventura.

Matti Laitinen

Lähteet: NYT, Reuters, SKS, Granma, YLE, Wikipedia, Kominform ja www.cubadiplomatica.cu

V.I. Leninin uudelleenhautauksesta ja destalinisoinnista

Sergei Skvortsov

Muutamaa tuntia myöhemmin asiaan kajosi presidentin kanslia, jonka edustajan lausunnon mukaan ”Leninin hautaaminen ”ei ole nykyisen sukupolven asia eikä sitä ole käsitelty”. Heti kohta tämän jälkeen kanslian edustajaa korjattiin jo välittömästi Kremlistä – presidentin administraation anonyymi lähde ilmoitti, että ”Leninin mausoleumin kohtalosta päättää maan poliittinen johto eikä millään taloussubjekteilla ole asian kanssa mitään tekemistä”. Myös ”Yhtenäiselle Venäjälle” osoitettiin sille kuuluva paikka – sen parlamenttiryhmän kokous Valtionduumassa Medinskin aloitteen käsittelemiseksi evättiin ja itse kansanedustaja matkusti kaiken varalta ulkomaille. Asian käsittelyn lopetti ”Yhtenäisen Venäjän” Valtionduuman ensimmäisen varapuheenjohtajan Oleg Morozovin lausunto siitä, että hänen puolueensa ”ei käsittele asianomaista kysymystä millään tasolla” ja että maassa on paljon muita tärkeitä kysymyksiä ja ongelmia, jotka ansaitsevat todellista käsitelyä. Jäljelle jäi vain eräänlainen parodia äänestyskестä Leninin hautaamisesta Internetin sivulla www.goodbye-lenin.ru. Kaikesta päätellen se on ilmeistä huijausta, koska sivulla voi vain katsoa äänestyksen tuloksia, mutta ei voi äänestää, koska asianomaiset painikkeet eivät toimi.

Mutta mitä se sitten oli? Tietenkin käytännöllisesti katsoen kaikki ihmiset, heidän joukossaan myös Medinskii (joka ei turhaan sanonut, että pitää joka vuosi asettaa kysymys Leninin poistamisesta Mausoleumista) alusta lähtien ymmärsivät mainiosti sen, että mitään todellisia seuraamuksia heidän aloitteensa ei tule lähiaikoina aiheuttamaan. Leninin poistaminen Mausoleumista syrjäyttäisi valtiovallasta jopa osan ”Yhtenäisen Venäjän” kannattajia ja kuten äskettäiset tapahtumat Maneesiauki-

Neuvostovaltion perustajan V.I. Leninin kuoleman uudemman vuosipäivän yhteydessä Valtionduuman ”Yhtenäisen Venäjän” puolueen kansanedustaja Vladimir Medinskii (se sama, joka ennemmin eräässä TV-ohjelmassa asettui ehdottomasti vastustamaan virkamiesten tuloveroilmoituksia ja esitti ajatuksen, että sellainen toimenpide muka horjuttaa demokratian perusteita) nyt asetti uudelleen kysymyksen ”Leninin jäänteiden poistamisesta Kremlistä”. Lausuntoa esitettiin laajasti tiedotusvälineissä ”Yhtenäisen Venäjän” asenteena, mutta jo seuraavana päivänä valta puolueen hierarkian korkeamman virkamiehen lausunnosta odottamatta selvisi, että Medinskii olisikin esittänyt itse asiassa vain oman mielipiteensä asiasta. Samalla selvisi myös se, että sellaisessakin järjestössä eräiden mielestä ”siinä ei ole mitään pahaa, että kommunistisen johtajan ruumis on Mausoleumissa”.

Moskovan Punainen tori ja Leninin mausoleumi

olla osoittivat, yhteiskunnan tavanomaiset valvontamenetelmät eivät enää toimi ja valtiovallalle vaarallisia kansan liikehtimisiä saattavat aiheuttaa jopa poliittisesti pienimuotoisetkin tapahtumat. Kyseessä oli selvästi propagandatapahtuma, josta ei oltu sovittu loppuun asti ”Yhtenäisen Venäjän” johdon kanssa. Useat kommentaattorit panivat oikein merkkeille, että sen tavoitteena oli johdatella kansan huomiota pois nykyajan ongelmista, kuten hintojen noususta, virkamiesten korruptiosta jne. Ja tietenkin kiinnittää huomiota itse herra Medinskiin, joka tunnetaan omalaatuisista mielipiteistään useista kysymyksistä. Muuten kaikista poliittisista voimista ”Yhtenäisen Venäjän” aloitteelle antoi tukensa vain Jabloko-puolue, joka jatkaa ilmeisesti periaatteellista linjaansa vapautumiseen kaikista mahdollisista liittolaisistaan...

Propagandahyökkäykset Mausoleumia vastaan jatkuvat koko ajan, vaikka tietenkin vuosipäivien yhteydessä ne kiihtyvät erityisesti. Vallassaolijoita on helppo ymmärtää – aivan Venäjän sydämessä sijaitseva Mausoleumi pysyy mahtavan Neuvostovaltion symbolina ja Lenin olennoi kuolematonta taistelua sosiaalisen oikeudenmukaisuuden puolesta. Mausoleumi pysyy edelleenkin pyhättönä mo-

nille miljoonille ihmisille. Jopa virallisten sosiologisten tutkimusten mukaan Leninin hautaamista kannattaa hieman yli 40 % Venäjän kansalaisista eli selvästi alle puolet (tosiasiasa vieläkin vähemmän – kaikki tietävät sen, miten Venäjän sosiologiset tutkimuskeskukset osaavat manipuloida tutkimusten tuloksia). Niinpä nytkin nykyiset johtajat joutuvat järjestelemään kansalaisilleen aivopesua.

Tunnustettakoon, että viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana anti-leniniläinen propaganda on saavuttanut tässä mielessä eräänlaista menestystä iskotamalla yhteiskunnalliseen tajuntaan muutamia olettamuksia. Ja ensimmäisenä niistä on Leninin ”testamentti”, jossa Lenin muka esitti toivomuksensa hänen hautaamisesta äitinsä viereen. Tähän uskovat aika monet ihmiset. Tosiasiasa mitään testamentteja Lenin ei ole koskaan kirjoittanut ja hänen toivomuksensa tulla haudatuksi äitinsä viereen on vain tunnetun historioitsijan Volkogonovin fantasioita. Missään muistelmissa Leninistä ei myönteisissä eikä kielteisissä ole mainittu mitään tästä toivomuksesta. Viime vuosisadan 90-luvulla Jeltsynin administraatio, päätettyään tarkistaa ”suuren historioitsijan” lausuntoja, lähetti arkistoon ky-

selyn siitä, missä ja miten Lenin olisi tahtonut tulla haudatuksi. Ja sai vastauksen, että sellaisia asiakirjoja ei ole olemassa.

Toinen vielä enemmän levinnyt myytti on se, että Lenin pysyy muka edelleenkin hautaamattomana. Viranomaisten lausunnoissa puhutaan sitkeästi välttämättömyydestä tai ennenaikaisuudesta ei uudelleenhaudata, vaan nimenomaisesti haudata Leninin ruumis. Aivan samoja sanamutoja käytetään myös sosiologisissa kyselyissä jne. Tämän kaksikymmentävuotisen kampanjan tulokset ovat valitettavasti havaittavissa – olen joutunut kuulemaan jopa vasemmistopuolueiden edustajilta useasti valituksia siitä, että Leniniä ei ole haudattu maahan, ei ole haudattu kristillisesti jne.

Tietysti tosiasiasa tämä ei ole ollenkaan näin. Tietenkin kirjaimellisessa mielessä ateisti Leniniä ei ole haudattu ortodoksisten tapojen mukaan (vaikka ”Elävän kirkon” punaiset papit ovatkin jo pitäneet hänelle poissaolevana sielunmessun), mutta hautausolosuhteet eivät ole ristiriidassa mainittujen tapojen kanssa. Yleensä hautaamiset hautakammioissa, jolloin ruumis on lattian yläpuolella, eivät ole Venäjällä yleisiä, mutta eivät myöskään harvinaisia (Mausoleumia nimettiin alussa nimenomaan hautakammioiksi ja sellainen se itse asiassa myös on). Hyvin vanhoilla hautausmailla voi vieläkin löytää Leninin Mausoleumia muistuttavia hautauksia. Toisaalta niissä ei ruumis ole asetettu yleisesti nähtäväksi, mutta sellaisiakin esimerkkejä löytyy, esimerkiksi Kiovan-Petšoran lavrasta eli luostarista.

Mutta täydellisen vastikkeen muodostaa melkein puolivuosisataa ennen Leninin Mausoleumia rakennettu Pirogovin mausoleumi, joka sijaitsee paikallisen kirkon alttarin alla Vinnitsan kaupungissa Ukrainassa. Samoin kuin Leninin Mausoleumissa suuren kirurgin balsamoitu ruumis sijaitsee hermeettisessä lasiarkussa, joka seisoo hautakammiossa maan alla (muuten samoin kuin Leninin tapauksessa tämä ruumis ei ole muumio. Muumioilla tarkoitetaan sitä, että ruumis ei ole lainkaan vettä). Myös Pirogovin ruumiin voivat nähdä kaikki halukkaat – kyseisen mausoleumin olemassaolon aikana siellä on käynyt yli 7 miljoonaa kävijää. Ainoa oleellinen erona Leninin hautakammioon verrattuna on se, että Pirogovin mausoleumi rakennettiin silloisen kirkollisen johdon en-

nakkosuostumuksesta ja Pietarista tulevan vastauksen odotuksessa ruumiin balsamoimistöitä jopa lykättiin muutamalla päivällä. Näin ollen jos joku on todella huolestunut siitä, onko ateisti Lenin haudattu kristillisesti vai eikö ole, niin hän voi olla rauhassa – kaikkia tapoja on noudatettu.

Jos kuitenkin poistetaan virallisen propagandan kaikki myytit tai jos asioita nimitetään niille kuuluvilla sanoilla ja poissuljetaan kansan suoranainen pettäminen, niin silloin tilanne muuttuu heti toisenlaiseksi. Eikä kyse ole haluttomuudesta koskea kuolleisiin – yksinkertaisesti Leniniin ja Suuren Lokakuun muihin sankareihin Venäjän kansan enemmistö suhtautuu tähän asti myönteisesti. Havainnollisena esimerkinä tästä on äänestys kysymyksestä ”Ovatko bolševikit Venäjän pelastajia vaiko hävittäjiä?” tv-ohjelmassa ”Ajan tuomioistuim”, jonka vetäjänä (”tuomarina”) esiintyi piintynyt antikommunisti Svanidze. Mielipidetä siitä, että bolševikit pelastivat Venäjän, kannatti 72 % puhelinäänestykseen osallistuneista ja 88 % Internetäänestykseen osallistuneista tv-katsojista. Jopa virallisten sosiologisten tutkimuskeskuskien – esimerkiksi Levada-keskuksen tietojen mukaan Lokakuun vallankumoukseen suhtautuvat kielteisesti hieman yli 20 % kyselyyn osallistuneista ja viimeisten viiden vuoden aikana tämä luku on supistunut puolelta. Eikä tämä ole ihmeellistä, koska samaiset sosiologit toteavat Lokakuun vallankumouksen suosion kasvun nuorison keskuudessa.

Yli kaksikymmentä vuotta jatkunut tehokas aivopesu ei ole pystynyt poistamaan kansamme tajunnasta sen historiallista muistia. Ja bolševikkien parhaana puolestapuhujana on itse Venäjän viranomaisten harjoittama politiikka, joka suuntautuu Neuvostovallan luomien sosiaalivakuuksien viimeisten rippeiden hävittämiseen. Viime kädessä todellisuutta on mahdotonta paeta. Ja kuten eräät kommentaattorit väittävät, jos Kreml julistaa virallisesti huomenna linjan destalinisoinniseen eli radikaaliseen pesäeroon neuvostomenneisyydestä, niin tämä linja ei tuota viranomaisille mitään hyvää, vaan heidän vie-raantumisensa kansasta vain voimistuu. Kaikkia voi pettää lyhyen aikaa, muutamia voi pettää aina, mutta kaikkia ei voi pettää ikuisesti.

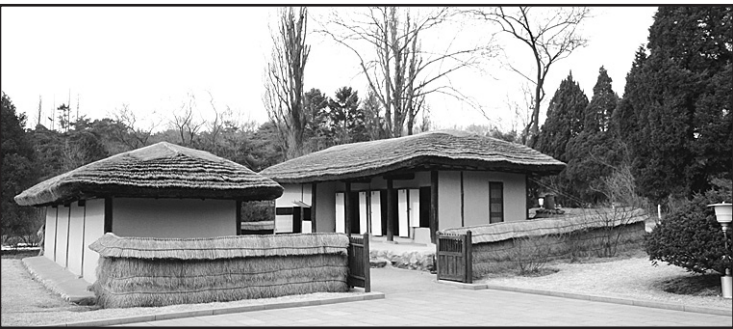
Sergei Skvortsov, NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Presidentti Kim Il Sungia muisteltiin Helsingissä

Korean kansan edesmenneen presidentin Kim Il Sungin syntymästä tuli 15. huhtikuuta kulu-neeksi 99 vuotta. Korean demokraattisessa kansantasavallassa, ulkokorealaiden ja Korean ystävien keskuudessa päivä on merkittävä juhlapäivä ja se tunnetaan yleisesti nimellä ”Auringon päivä”.

Suomessa Korean ystävien yhteistyöjärjestö Mangyongdae toimikunta järjesti 14.huhtikuuta Helsingissä Kirjan talolla juhlatilaisuuden presidentin syntymäpäivän kunniaksi. Tilaisuudessa olivat edustettuna toimikunnan jäsenjärjestöt Suomi-Korea-seura, Juche-aatteen opintoyhdistys, Kommunistien Liitto, Kommunistinen Työväenpuolue ja uutistoimisto Kominform.

Juhlatilaisuudessa kuultiin pu-

Kim Il Sungin syntymäkotona on suosittu matkailukohde Koreassa

heenvuorot kaikkien järjestöjen puheenjohtajilta ja edustajilta. Alustuksessaan Korea-seuran puheenjohtaja Antti Siika-aho teki katsauksen suomalaisten suhteesta Presidentti Kim Il Sungiin. Hänen mukaansa ensimmäiset yhteydet Kim Il Sungin partisaaneihin oli jo 1930-luvulla Kominternin suomalaisella johtajalla Otto Wille Kuusisella. Sen jälkeen viimeistään 1960

– 1970 –luvulla Kim Il Sungin aatteet ja Korean kansan kamppailu tulivat tunnetuksi Suomessa; hänen teoksiaankin on meillä painettu kymmeniätuhansia kappaleita.

Juche-aatteen opintoyhdistyksen puheenvuoron pitänyt kunniapuheenjohtaja Pekka Rantala kuvasi Kim Il Sungin Koreaa inhimillisyyden yhteiskunnaksi, jossa kaikki sen jäsenet ottavat toisensa huomioon

ja jossa kansalaisten peruspalvelut on turvattu hyvin.

KTP:n puheenjohtaja Hannu Harju korosti Kim Il Sungin elämäntyön olevan maailman edistykselisten ja rauhaarakastavien ihmisten historiaa. Harjun mukaan hänen työnsä Korean riippumattoman ja rauhanomaisen jälleenyhdistämisen ja menestyksekkään sosialistisen rakennustyön puolesta tullaan muistamaan.

Kommunistien Liiton puheenjohtaja Kalevi Wahrman puolestaan korosti Kim Il Sungin olleen merkit-

tävä valtiomies ja teoreetikko, jonka työ on keskeisellä tavalla vaikuttanut kansainvälisen kommunistisen- ja työväenliikkeen toimintaan.

Tilaisuudessa käytiin keskustelua Korean ajankohtaisista asioista ja hyväksyttiin lähetettäväksi tervehdyskirje Korean työväenpuolueen pääsihteerille Kim Jong Ilille. Tilaisuuden päätteeksi osanottajat katsoivat korealaisen dokumenttielokuvan Kim Il Sungin ja Kim Jong Ilin työstä vahvan Korean kansanarmeijan rakentamiseksi.

KÄ/Toimitus

Taidekilpailu Presidentti Kim Il Sungin 100:n syntymäpäivän kunniaksi

Korean demokraattinen kansantasavalta järjestää kansainvälisen taidekilpailun Korean kansan ikuisen presidentin Kim Il Sungin 100:n syntymäpäivän kunniaksi vuodeksi 2012. Suomessa kilpailua koordinoi Suomi-Korea-seura ja kilpailuun voivat osallistua kaikki suomalaiset Korean ystävät. Lisätietoja taidekilpailusta: <http://www.suomikorea.net/74?onsitemessage=saved> ja Suomi-Korea-seuralta koreaseura@gmail.com

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Mistä suurin osa nykyisistä juutalaisista polveutuu?

Tuoreimmassa päiväkirjateokseensa ”Jupisteeri” 2009-2010 historian prosessori Matti Klinge kertoo seuraavan teorian:

Suurin osa nykyisistä juutalaisista polveutuu Volgan alajuoksun kasaareista. Suuri osa heistä omak-sui juutalaisuuden uskontona 700 - 800- luvuilla, toiset osin kristinus-kon ja monet islamin, josta sitten lopulta tuli tärkein uskonto. Kasaa-rijuutalaisuus jäi elämään sillä laa-jalla itäjuutalaisuuden perusalueel-la, joka oli Puolan, Ukrainan, Valko-Venäjän, Liettuan ja Latviankin myöhempien valtioiden piirissä ja josta juutalaisuus on laajan emi-graation ja sitten tuhoamisen takia lähes täysin hävinnyt. Tältä alueel-ta emigroituvat enimmältään Yh-dysvaltojen juutalaiset ja sieltä ovat peräisin myös Suomen juutalaiset .Eri puolilta Palestiinaan ja nykyi-seen Israeliin 1900- luvun aikana muuttaneet juutalaiset ovat lähin-nä samaa juurta, johon immigraa-tio Neuvostoliitosta ja Venäjältä toi olennaisen lisän 1900-luvun lopul-la. Nyt myös Tel-Avivin yliopiston

historian prosessori Shomo Sand on uudessa juutalaisuuden histo-riassaan kasaariteorian kannalla.

Se on tietysti Israelin valtio-ideologian kannalta erittäin ongel-mallista. Israelin uskonnollisvaltio-llinen ideologia perustuu ajatuk-seen juutalaisten ”palaamisesta isiensä maille” ja siis käsitykseen, että nykyajan juutalaiset polveu-tuvat biologisesti ei vain hengel-lisesti antiikin ajan juutalaisista ja että Israelin valtio on Vanhan Tes-tamentin juutalaisvaltioiden uusi ja legitiimi tuleminen. Koko Palesti-nan immigroituneiden juutalaisten ja heidän sinne perustamansa Israe-lin oikeutus maahan ja alueeseen lepää tämän uskomuksen varas-sa. Kasaarinäkemys asettaa israeli-laisten ja palestiinalaisten suhteen oikeutuksen maan hallussapitämi-seen toiselle pohjalle.

.....Tältä kannalta koko ”Pyhän maan arkeologia”, jonka henkisenä ja taloudellisena taustana on tarve todistaa, että ”Raamattu on oikeas-sa”, yrittää osoittaa nykyisten juuta-

laisten ja kaksi vuosituhatta sitten tai sitä ennen alueella asuneiden juutalaisten yhteyttä. Lähtökohta-na on roomalaisten valloitus ja Je-rusalem in temppelin hävittämin-en vuonna 70 jKr. sekä viimeisen, vuosien 132-135 jKr. Bar Kochba -kapinan kukistaminen. Niistä oli-si alkanut juutalaisten diaspora, hajaantuminen kaikkialle. Todel-lisuudessa juutalaiset olivat levit-täytyneet moniaalle, kuten Alek-sandriaan, jo ainakin kolme vuo-sisataa aikaisemmin. Näitä juuta-laisia olivat sitten sefardit, Espan-jan ja Konstantinopolin ja yleensä Välimeren alueen juutalaiset..... Mutta sefardeja on paljon vähem-män kuin ashkenaseja, joita siis pidetään kasaareina. Kun Israelissa nyt tehdään geneettisiä tutkimuk-sia, niihin täytyy suhtautua perin varauksellisesti.

Matti Klinge, Jupisteeri Päiväkir-jastani 2009-2010, Kustannus-osakeyhtiö Siltala, Painopaikka Jel-gava Printing House, Latvia 2010

Otteet valitsi ja toimitti: City-kani

Kuka välittäisi muslimeista, eli miten islam parantaa suomalaista yhteiskuntaa

Yksikään vaalikone ei ole kysy-nyt minulta sitä, miten muslimien asemaa Suomessa pitäisi parantaa.

Tämä on osoitus suomalaisen yhteiskunnan islamvastaisuudesta ja muukalaisvihamielisyydestä.

Muistan vain yhden vaaliko-neen kysyneen sitä, pitäisikö mus-liminaisille järjestää oma uimahal-livuoro. Totta kai pitäisi järjestää. Se on naisten vuoro. Onhan Jrjõn-kadun uimahallissakin miesten ja naisten vuorot samaten kuten suo-malaisessa saunomisessa perintei-sesti.

Sharia-laki pitäisi integroida suomalaiseseen oikeusjärjestelmään. Muistan puhuneeni tästä melkein 1,5 tuntia Aamulehden toimitta-jalle vastaten hänen haastattelu-kysymyksiinsä, mutta toimittaja ei uskaltanut kirjoittaa vastauksista-ni mitään. Sen sijaan Aamulehti ot-ti opportunistiprofessorilta lausun-non, joka heijasteli suomalaisen yhe-teiskunnan patologista rasistista vi-han ilmapiiriä.

Sharia-laki saadaan mukaan tie-tysti tapaoikeutena, joka täydentää nyt jo käytössä olevaa sovitteluins-tituutiota. Tai miksei nytkin kärjä-oikeuden käsittelyyn kuka tahan-sa muslimi voi tuoda imaaminsa kirjallisen lausunnon, jossa arvioi-daan asiaa Sharian kannalta. Suo-malainen tuomari voi katsoa asiaa miten parhaaksi näkee.

Monissa arabivaltioissa Sharia on hyvässä käytössä maallisen oi-keusjärjestelmän rinnalla. Isossa

Britanniassa on jo käytössä Sharia-tuomioistuimia.

Teesini on tämä: islam paran-taa ja kehittää suomalaista yhteis-kuntaa. Islamin perinteissä on pal-jon hyvää. Islam esimerkiksi suoje-lee naisia toisin kuin länsimainen kapitalismi, joka alistaa naista por-nografialla ja prostituutiolla. Myös Sharia-laissa on monia tärkeitä, naisten taloudellista asemaa suoje-levia piirteitä.

Sanotaan mitä sanotaan, mut-ta uskallan väittää, että musliminai-nen voi henkisesti ja fyysisesti pa-remmin kuin länsimainen nainen, joka ei oikeastaan tiedä, kuka hän loppujen lopuksi on.

Suomessa ja länsimaissa nais-ten asema on lähtökohtaisesti pal-jon huonompi kuin islamilaista oi-keusjärjestystä tukevilla valtioissa, erityisesti naisten taloudellisen ase-man kannalta. Niin sanotut sosio-logit, vaikkakin yleensä valehtelevatkin, muistuttavat usein siitä, et-tä naisen euro on vähemmän kuin miehen euro (siis tyypillinen länsi-mainen tapa mitata ihmisen arvo rahassa).

Sharia laki on vanhaa tapaoi-keutta, joka herättää luottamusta. Tietenkin Sharian rankimisssa muodoissa on piirteitä, joita ei voi-da tuoda suomalaiseseen oikeusjär-jestelmään. Tämä koskee juuri ri-kosoikeudellisia säännöksiä. Sen si-jaan perhe- ja perintöoikeudelliset säännöt voidaan tuoda sovittelu-järjestelmään mukaan. Sharia-so-

vittelu perustuisi aina vapaaehtoi-suuteen.

Suomeen on rakennettava lisää moskeijoita. Jos melkein jokaises-sa suomalaisessa kaupungissa on soma ortodoksinen kirkko, miksei myös moskeija. Se kaunistaisi kau-punkikuvaa. Jo tuolla siintävät Kuopion minareetit, yli Kallaveen kiirii rukoushuuto.

Islam voisi sivistää suomalaisia ja nostaa kulttuuriamme korkeam-malle tasolle. Kuten mikä tahansa kulttuuri, myös suomalainen kult-tuuri imee itseensä vieraista kult-tuureista ja uskonnoista parhaita aineksia, huonot ainekset se hylkää.

Musliminaisten huivit kaunis-tavat kaupunkikuvaa ja sitä paitsi muuttavat ilmapiiriä turvallisem-maksi. On luonnollista, että ihmi-nen ei välttämättä halua paljastaa kasvojaan julkisuudessa. Sekin on ihmisoikeus.

Suomen Yleisradion pitäisi kus-tantaa viikoittain islaminuskoa ja suomalaisia muslimeja käsitteleviä televisio-ohjelmia. Lisäksi alan kir-jallisuutta pitää lisätä.

Teesini on tämä: Sharia on lop-pupeleissä oikeudenmukaisempi oikeusjärjestelmä kuin suomalai-nen oikeusjärjestelmä. Suomalai-nen oikeusjärjestelmä on loppupe-leissä julmempi ja epäoikeudenmu-kaisempi kuin Sharia.

Niin ja entäs ne Islamin vastus-tajat. Antaa niiden vaahdota.

Monday, April 11, 2011
Johan Bäckman

Riistäjät raiskaavat ihmisoikeudet

Ihmisten työstä syrjäyttämises-sä raha vaihtuu vain aina suu-rempaan rahaan. Kapitalistit kapitalismin mediassa julistavat köyhille maksimaalisen rivosti: Ei rahaa. Ei rahaa. Palveluita ei jär-jestetä. Kansanterveyslaki lähtee kuitenkin terveyden turvaami-sesta kansalaisle. Väkivaltaises-ti, eristävästi lakia rikotaan. Vir-kamiehet, viranomaiset suojele-vat kapitalisteja sokeasti. Ihmisiä toimitetaan tahdonvastaisesti eristykseen vailla minkäänlaista oikeusturvaa. Taitetun indeksin hirttoköydestä jää käteen kol-mannes...Kiitos Paavo Lipposen flirttailevan, teeskentelevän yli-mielisen väkivallan.

EY:n tuomioistuin 4.9.1986 antoi luvan kapiatlisteille riistää köyhien viimeisetkin rahat. Ihmisen silmä heijastaa hätää. Kapitalistien flirttailulle, teskentelylle ei ole mi-tään rajaa. Jäljellä on vain karhun-palveluksia. Kapitalismin retoriikka saa täysivaltaisen suojelun EU-liit-tovaltion Suomen maakunnassa. Kapitalismi ei argumentoi perusteit-taan väkivaltaan. Meidän ihmisten ei pidä kumartaa syvään riistäjille. T

Talous on palautettava vä-lineeksi. Esineellistävä kahtiaja-ko me ja ne on lopetettava. Paho-ja ymmärtää ei tarvitse eikä hyväk-syä. Virkamies sanoi: Saa eristää tahdonvastaisesti, kun vaan pokka pitää.... Toinen virkamies nimitte-lee kansalaisia rupusakiksi... Asiaan puuttujalle virkamies antoi loppu-tilin ja stigman. Solidaarisuutta ka-pitalismin myötäilyyn alistujat ei-vät anna työkuppanilleen. Päin-vastoin kapitalistisen riiston nuo-leskelua alistujat maksimoivat lo-puttomiin vailla alkeellisintakaan sivistystä.

Rivoudella ei ole mitään mit-taa ei määrää. Kyseenalaistamis-ta väkivallalle ei tule. Konsultit ja muut huijarit kuvitteellisessa hal-linnossa ja taloudessa ovat run-saasti palkattuja. Vieraannuttami-nen on maksimoitu. Kiinni kysy-myksenasetteluun! On kohdattava häväistyt. On vastustettava sortoa. Kulttuurin patologia on murretta-va. Ruoka. Vesi. Terveystenhuolto. Koulutus.

Takuueläke on silmänkääntö-temppu. Varsinainen takuu, takuu, takuu...Mitään ei ole taattu. Mikään ei ole muuttunut järjestelmässä. Sa-ma olemattomuus, sama ihmisten häpäisy jatkuu. Riistetyt eurot ovat pilkantekoa. Konstruktionismi ei tunnusta luokkia, tosiasioiden ole-massaoloa, eläkevakuutuksen va-rojen pääomamarkkinoiden riske-

jä. Uimahyppyjä tutkimattomaan pohjaan. Työstä, luonnosta vieraan-nuttamista. Öykkäreitä on päästet-ty esimiestehtäviin. Sivistys ja kun-nioitus ovat kirottuja. Häväistyillä on oikeutetut toiveensa... Tuotan-tovälineet on kansallistettava.

Suomessa on muihin Poh-joismaihin verraten 3.5-kertai-nen medikalisaatio. Sivistyksellä ja vallankumouksellisella medialla on tehtävänsä. Ihmisellä on oikeus osallistua omaan elämänsä valla-nkumouksellisesti. Oikeus saada teh-dä oikeasti työtä... Vallankäyttäjii ei pidä päästää pelaamaan. Ei alis-tamaan arvottomuuteen. Kunta on kuntoutettava. Eristävä diagnoosi ei ole ihmisen identiteetti. Vastuu. Mi-tä tapahtuu todella. Olemme varuil-lamme. Omassa sosiaalikeskukse-sa on oikeus osallistua yhteiskun-taan. Oikeus osallistua omaan elä-määnsä. ”Kaikki hyväksikäyttävät kaikkia.”

Marxilainen tutkimuslaitos: Luokat/tuotantovälineet. Luok-katietoisuus. Nyt ihminen vieraan-omissa häissään. Valtion tuo-tavuusohjelma: 95 % keinotteluta-loutta. Narsismi=Aivojen herkkyy-s reagoida pelkoon. Etsimään hel-poa elämää. Ristiriita: Kukaan ei ole hyödytön. Aina narsisti voi olla edes huonona esimerkkinä. Varsinaisena kulueränä. - Yhteiskunnalliset työ-markkinat! Mannerlaatat järkkyvät. Talouskriisi on tsunami. Tuotanto-voimien omistussuhteet. Tuhoaa perusteollisuuden.

Samaistuminen rikkaaseen riistäjään vaaliurnilla... Teatteria vailla ohjaajaa. - Ihmisellä on ikävä itseään. Kansalaiset nähdyiksi, kuul-luiksi. Arvostetuiksi. Tylytys: Pau-la Risikko hyväksyy vain riiston. Sa-distiset vartijat. Vaihtoehdot politii-kassa kielletty. - Yksi ovi omaan sosi-aali- ja terveyskeskukseen. Solidaa-risuus. Kokemusasiatuntijat suun-nitteluun! Omistussuhteet ja tuo-tantovoimat törmäävät sopivassa suhteessa toisiinsa.

Takuueläke on kuoliaak-si naurattaja. Sairausteollisuus: Köyhät kuolevat 15 vuotta nuo-rempina. Pääomaverottamaan oi-keasti maksimaalisesti! Ei saa jää-dä tuleen makaamaan. Sivistys. Vallankumous. Luottamus sosiaa-linen pääoma. Nuorten toimeen-tuloa erikseen on leikattu. - Ra-haa on. Konkreettinen edunval-vonta rahaan! Raiskaus=Häpäisy. Ei ihmisoikeuksia. Pimeä Sadismi

Raimo Ruttonen
Harustie 1 K 5
80160 Joensuu
Puh. 0400530682

Romanian 20-vuotinen kriisi.

Elintarvikkeiden käyttö on su-pistunut viimeisen kahden vuoden aikana neljänneksellä. UZ julkaisi oheisen artikkelin 7.1.2011.

Huikan ennen viikonvaihdet-ta parlamentti hyväksyi budjetin vuodelle 2011. Nyt yritetään täl-lä budjetilla saada täytetyksi IMF:n 20 miljardin euron lainaehdot. Tämä merkitsee suuria leikkauksia julkisella sektorilla ja sosiaalisekto-rilla. Sosiaalipuolella menoja karsi-taan neljänneksellä edelliseen vuo-teen verrattuna. Julkisia menoja karsitaan 6,8 % tänä vuonna ja 4,4

% seuraavana vuonna ja 3 % sitä seuraavana vuonna.

Liberaalidemokraattien hal-lituksessa Emil Boc kuvasi, kuin-ka hyödyllistä hallituspolitiikka on kansalle. Totuus on kuitenkin ai-van toinen. Viime vuosina elinta-so on laskenut jatkuvasti. Mielipi-detiedustelun mukaan edes puolet kansasta ei pidä nykyistä politiik-kaa parempana kuin Ceaseskon aikaista. Vain 24 % ilmoittaa elävänsä paremmin kuin ennen 1989 valla-nkumousta.

Talousasiantuntijat lehdessä

”Romania libera” kirjoittavat, että viimeisen kahden vuoden aikana bruttokansantulo on ottanut pak-kia 16 miljardia euroa. Palkansaa-jien määrä on supistunut 4,8 mil-joonasta 4,15 miljoonaan irtisano-misten vuoksi. Julkisella sektoril-la alennetaan palkkoja 25 %. Selvä merkki elintason alenemisesta on, että elintarvikkeiden kulutus on laskenut neljänneksellä kahdessa vuodessa. Romanialaisten käsityk-sen mukaan pääasiallinen syy on heikko työn tuottavuus. Sen ovat huomioineet ulkomaiset sijoittajat.

Talousasiantuntija Illie Serba-nesen kuvaa, että maataloutta on ajettu alas 20 vuotta ja perustetaan vain vartiointiliikkeitä. Teollisuutta on myös ajettu alas, jotta olisi mark-kinoita ulkolaisille tuotteille. Tuonti maksetaan lainoilla. Yksinkertaisesti voidaan sanoa, että on kulutusta il-man tuotantoa, tuontia ilman vien-tiä, marketteja, mutta ei tehtaita ja autoja ilman teitä. Jos halutaan talouden kasvua, niin pitäisi päästä taloudelliseen tasapainoon. Tämä näkyy selvästi ulkomaankauppati-lastoissa: Vienti oli 9 kuukauden ai-

kana 26,8 miljardia euroa ja tuonti 33,8 miljardia euroa. Tätä on jatku-nut 20 vuotta ja viennistäkin suurin osa on ulkolaisten yritysten tehtais-ta. Maasta on tullut ulkolaisten yrit-ysten halpatyövoima maa. 100 suu-rimmasta vientiyrityksestä on vain 3 romanialaisia ja heidän osuuten-sa viennistä on 2 %. Siten näkymät Romanian kansalla eivät ole hyvät.

Anton Latzo/UZ
käänsi Wäinö Pietikäinen

Tukea **Kansan**äänelle

Evgenia Hilden-Järvenperä 50 e, Kai Kontturi 100 e, Tarja Männikkö 30 e, Heikki Männikkö 50 e, Paavo Heikkinen 8 e, Raimo Ruttonen 15 e, Eira Kärki 35 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Matti Laitinen 27 e, Ilmari Huuskonen 2 e, Larmo Lehtola 10 e, Haagan flikka 2 e, Olavi Tirronen 15 e ja City-kani 1,32 e.

OKO FI0855411420027966

Keräyslupa: POHADDno/2010/2377

Kaikuja Kallion Radiokahvilasta

Suora keskustelu-ohjelma, voit osallistua itse puh studioon 09-7011022. 23.5.2011 klo 18:00 - 19:30 Lähiradio 100.3 MHz Kuuntele niin tiedät!. Metropolipolitiikka, näkökulmia lähidemokratiaan, hallittu talouslasku , Stadin aikapankki, Alppilan ja Kumpulan kuulumiset!

Mukana Alppila Seuran Puheenjohta Emilia Palonen, Stadin aikapankin ja Kumpulan aktivisti Ruby van der Wekken ja Antero Nummiranta Pasilan Mämmiveikoista.

Aikapankki on vastalause sille, että jokaisen tulee pärjätä elämässä yksin. Pääinvastoin, me tarvitsemme toisiamme ja saamme pyytää apua. Aikapankki antaa myös mahdollisuuden luoda vaihtoehtoisen talouden tilan, jonka periaatteita ovat tasa-arvo ja vastaavuisuus. Aikapankki vahvistaa paikallista demokratiaa, tasaa hyvinvointia ja antaa vaihtoehdon nykyiselle pankkitoiminnalle. Aikapankin kautta voi saada apua arjen tarpeisiin omalla asuinalueella. Aikapankissa jaetaan yhteisön taitoja niin, että esimerkiksi ompelusta pitävä henkilö tarjoaa korjausompelua muille jäsenille ja saa itselleen apua esimerkiksi lastenhoidossa tai juhlien järjestämisessä. Apua voi löytää muuttoon, puutarhaan, käännöksiin, hiustenleikkuuta tai laina-auton.Mahdollisuudet ovat rajattomat! Kaikkien palveluiden vaihtoarvo on yksi tovi. www.stadinaiikapankki.wordpress.com

Kutsu EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokoukseen

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokous pidetään Helsingissä keskiviikkona 18.5.-11 alk. klo 18.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67.

Kokouksessa käsitellään vuosikokousasiat sekä muita tärkeitä ajankohtaisia järjestötyöhön liittyviä kysymyksiä.

Paikalle pääsee keskustasta mm. raitiovaunulla no. 6 sekä kaikilla Hämeentietä ajavilla busseilla. Pois jäädään Hämeentien ja Vellamonkadun kulmassa olevalla pysäkillä.

Tervetuloa paikalle kaikki jäsenet ystävineen. Ennen kokouksen alkua on klo 18.00 lähtien tarjolla hyvät kahvit.

VALTTERILLE

Kirpputori on viikonloppuna 4 - 5.6.2011. Pöydän numero on 882 pääovesta tultaessa vasemmalla reunapaikka. Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä ja järjestövereilta. Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Tavarantulee olla puhdasta ja ehjää. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeitin, työkalut, kalastusvälineet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, lahjoita se kirpputorillemme. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavarant voi tuoda myyntipäivänä suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme paikalla lauantaina klo 7.30 ja sunnuntaina 8.30. Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina kirpputorillemme. Pistä tavara kierrätykseen. Tuoton käytämme Kansan äänen julkaisemiseen.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 6.8.2011 alk. klo 11.00, os. Stusnäsiintie 100. Ilmoittautuminen tilaukset.kansanaani@gmail.com tai Tarja Männikkö p. 050 432 0777. Käsitellään EU:n neljään periaatteeseen kuuluvaa vapaan liikkuvuuden yhteyttä ihmisten taloudelliseen ja sosiaaliseen hyvinvointiin sekä Kansan äänen kehittämistä ja toimitustyötä sekä EU:n ympäristöpolitiikkaa.

TERVETULOA

SFT:n TOIMINTAA

SFT:n opintotilaisuudet jatkuvat kevään aikana seuraavasti:

Keskiviikkona 4.5.2011 alk. klo 18.00

Tilaisuudessa puhuvat:

Jouko Kajanoja aiheesta ”sosiaalinen kestävyys, sosiaalipolitiikka ja työllisyys”.

Pekka Tiainen aiheesta ”mitä hyvää voitaisiin tehdä maailman varusteluhoilla?”

Maanantaina 6.6.2011 klo 17.30

Timo Kangasmaa alustaa aiheesta ”Lähi-idän kysymykset kautta aikain ja nykyisin

Maanantaina 9.5. voitonpäivänä käydään muistomerkeillä seuraavasti:

klo 14.00

Kokoonnutaan Malmin hautausmaan pääportilla, josta siirrytään Viime sotien aikana teloitettujen fasismien- ja sodanvastustajien haudalle. Samassa yhteydessä lasketaan kukat myös punaisten haudalle, jossa puhuu Timo Kangasmaa

klo 17.00

Kokoonnutaan Myllypuron Teboilille, josta siirrytään autoilla Kivikkoon viime sodan aikana teloitettujen neuvostosotilaiden haudalle, jossa SFT:n edustajana puhuu Seppo Harjunpää.

Malmille ja Kivikkoon järjestöliput mukaan.

Yhteiskuljetuksen varmistamiseksi toivotaan automiesten osallistumista Kivikon tilaisuuteen omalla autolla

Juche-aatteen opintoyhdistyksen vuosikokous

Kokous pidetään torstaina 19.5.2011 klo 18.30 Hermannin kerholla Helsingissä, Hämeentie 67. Toimikunta kokoontuu samassa paikassa klo 18.00. Tervetuloa!

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>

<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>

<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>

<http://www.vunet.org/>

<http://masanlaari.blogspot.com/>

<http://korpikommari.blogspot.com/>

<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>

<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//>

<http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi//>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki

www.tyovaenpuolue.org/

sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi

Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea

Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444

<http://juche.vunet.org/>

juche.aate@saunalahti.fi

Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan

<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki

p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kokouksia

Suomi-Korea-seuran vuosikokous pidetään torstaina 28.04.2011 alkaen klo. 18.00 Helsingissä. Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Tervetuloa kaikki Suomi-Korea-seuran jäsenet!

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan kokous

pidetään perjantaina 13.5.2011 Männiköillä, Vellamonkatu 6 A 1 alk. klo 18.00. Käsitellään ajankohtainen poliittinen tilanne ja vuosikokousasiat.

Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston toimikunnan kokous

torstaina 26.5.2011 klo 18.00 Hermannin kerholla. Käsitellään ajankohtaisia poliittista tilannetta sekä valmistellaan vuosikokousta ja lähiajan tulevaa toimintaa. Tervetuloa kaikki jäsenet.

Hermannin naisten vuosikokous

maanantaina 26.5.2011 alk. klo 18.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Esillä sääntömääräiset vuosikokousasiat.

Kahvitarjoilu. Tervetuloa Johtokunta

 Kansanääni

Helsingin lähiradiossa

100,3 MHz

Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2. keskiviikko klo 19.00

SFT

Lähiradiossa

100,3 MHz

Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30

Piikin Tutkain Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Joka kuun toinen tiistai 20.00-20.30

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP

EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-8335360

050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/ppm

Muut 1 €/ppm

TILI:

OKO 554114-227966

PAINOPIIKKA:

Karprint Oy

Sosiaalinen ja vihreä uusjako

Pekka Tiainen

Meillä puhutaan siitä onko johtajapaikoilla naisia. On tärkeätä, että tasa-arvo toteutuu yhteiskunnan eri tasoilla. Moniko muistaa, että postin väki mietti työtaistelutoimenpiteitä, koska TES-sopimuksen yhteydessä heitä huiputettiin, josta syystä heidän yötyöt lisääntyvät. Postissa työskentelee paljon naisia. Periaatehan on ollut naisten yötöiden vähentäminen. Tämä kertoo osaltaan miten murenetaan saavutettuja oikeuksia.

Ohjelmaamme on kirjattu monien ongelmakysymysten ohella kysymys huoltajuuskiistoista, koska näitä on tänä päivänä paljon. Tässä ei saa mennä mies-nais- vastakkain asetteluun, vaan tulee katsoa lasten oikeutta siihen, että on isä ja äiti. Vaaliohjelmassamme on tasa-arvo- ja naisasia. Pankaamme merkille, että perussuomalaisten ohjelmassa ei tätä asiaa ole huomioitu lainkaan,eikä myöskään kansainvälisyyttä ja ympäristöasioita. Ei voi asettaa vastakkain työllisyyttä ja ympäristöä. Tulee toimia niin, että haetaan työllistäviä hankkeita, jotka ovat yhtä aikaa ympäristöä tukevia. Ohjelmamme punaisena lankana on sosiaalinen ja vihreä uusjako. Pelkkä vihreä uusjako merkitsee, että ajetaan ympäristöasioita ihmisiä vastaan. Mutta kun tehdään sosiaalinen uusjako, otetaan huomioon myös ympäristö.

Hinnat, korko ja elinkustannukset ovat kohoamassa samaan aikaan, kun on puutetta toimeentulosta, työttömyyttä ym. huolta. Tähän liittyvät veroasiat. Hetemäen työryhmässä esitetään, että arvonnalisävero nostetaan 2 prosenttia, joka tulee vaatteisiin, elintarvikkeisiin, kännyköihin, polttoaineisiin, kaikkiin mahdollisiin myös asumiskustannuksiin, veteen, ja huoltoyhtiömaksuihin. Näin kiihdytetään hintojen nousua entisestään. Tällä myös rahoitetaan suurten tulojen verokevennykset. Hetemäen työryhmä esittää tuloverotuksen keventämistä 2 miljardilla ja yhtiöverotuksen 800 miljoonalla eli yhteensä 2,9 miljardilla. Paljon ei herrain päättä pakota, kun puhutaan valtiontalouden kestävyysvajeesta ja esitetään taas suurituloisille lisää verokevennyksiä. Samalla esitetään 50 %:n raja-

Kansainvälisen naistenpäivän tilaisuudessa Helsingissä Hermannin kerholla puhui Pekka Tiainen. Hän nosti esiin muutamia asioita STP:n vaaliohjelmasta. ”Tasa-arvoisuuden edistäminen tukee yhteiskunnan menestystä. Tulee nostaa naisvaltaisten alojen matalaa palkkausta. Miesten osalta tulee parantaa erityisesti heikoimpia työehtoja ja huolehtia sukupuolten tasa-arvosta ja yhdenvertaisuudesta”.

Naistenpäivän juhlayleisöä Hermannissa. Puheessaan Pekka Tiainen käsitteli mm. ”sosiaalisen ja vihreän uusjaon” kysymyksiä.

veroastetta suurimpiin tuloihin eli lisätuloista maksettaisiin vain 50 %. STP:n esitys on 60 % lisätulosta. Ideana on suurten tulojen verokevennyks, josta lasku lyödään tavallisten välttämättömyyshyödykkeiden hintoihin. Tämä pimitetään ja sanotaan, ettei muka mennä kohti tasaveroa. Eduskuntavaaleissa äänestetään siitä kumpi verolinja valitaan. Sekö, jossa jatketaan suurituloisten verokevennyksiä vaiko se, jossa lopetetaan pienituloisten ja kulutusverotuksen kuormittaminen.

Kun seuraatte joitain puheita, saa käsityksen, että köyhi-enkin kulutusta pitää vähentää ympäristösyistä. Jostain merkillisestä syystä ajatellaan, että nimenomaan köyhien kulutusta pitää vähentää. Konkreettinen esimerkki oli päätös, että jos keskeyttää mistä syystä tahansa opiskelun, leikataan 20 % toimeentulotuesta. Tähän on kutsuttu Lex Soininvaaraksi satakomitean perusturva- jaoston puheenjohtajan mukaan. Ympäristöasian varjolla on alettu leikkaamaan köyhien etuuksia. Se kertoo suomalaisen vihreän liikkeen erittäin pahasta syvästä kriisistä. Vihreässä liikkeessä on tapahtunut jotain hyvin ikävää. Ja sen takia on erittäin tärkeää, että STP nostaa ympäristöasiat esiin tavalla, jossa yhtä aikaa ajetaan sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja yhtä aikaa ympäristöasioita ja irtaudutaan oikeistovihreydestä, jota vihreä liike on alkanut Suomessa sairastamaan.

Libyassa vallitsee erilaisen syiden johdosta sisällissota. Suomen ulkopoliittisena linjana on perinteisesti ollut rakentaa keskusteluneuvotteluyhteyksiä so-

toilanteen purkamiseksi. Emme kuitenkaan voi olla neuvotteluyhteyksien rakentajana, jos pöydällämme on NATO-kortti. Siksi Suomen pitää pysyä irti NATO:sta. Oli erittäin suuri virhe, kun Häkämies sanoi, että Suomen pitää mennä Afganistaniin eikä pelkästään sotatykkien ääreen vaan ihan oikeasti sotimaan. STP:n ohjelmaan on kirjoitettu kanta, että Suomen pitää irtautua NATO:sta ja Afganistanista. Eli Suomen rooli maailmalla on toimia rauhan turvaajana YK lipun alla.

Suomen Työväenpuolue on rakennettu yhtenäisyyden rakentajaksi kansademokraattisen väen keskuudessa ja kansalaisia yhdistäväksi yhteistyöjärjestöksi vastaamaan työtekevien ja koko kansan tarpeisiin ja odotuksiin 2000 luvulla. Se on tietoisesti tämä sana kansandemokraatti. Pitää pyrkiä luomaan yhteistyökuvio tavalla, että mukana on laajasti kansalaisia erilaisuus hyväksyen yli perinteisten puolue-rajojen. Erilaisuuden hyväksymistä korostan, koska monien puolueiden ongelmana on vaatimus noudattaa johdon ajamaa linjaa tai ideologiaa. Aito yhteistyöliike on alusta, joka antaa tilaa erilaisuudelle. Vaaliohjelmassamme on asiat, joista olemme samaa mieltä. Näissä eduskuntavaaleissa olemme vaalivoittajien paikalla. Ehkä emme vielä yllä äänikynnysten ylitse, mutta STP:lla on paikka 2015 vaaleisakin. Tässä on petattu myöskin seuraavaan vaalivoittoon.

toimitti Heikki Männikkö

Jussi, Minna ja Risto STP:n ”ääniharavia”

Jussi Parviainen

STP teki eduskuntavaaleissa ansiokkaan vaalivierityön. Esinnyimme kymmenissä vaalipaneeleissa ja toritilaisuuksissa sekä jaoimme tuhansia lehtiä ja esitteitä. Ääniä saimme 1874. Tässä on 110 äänen lisäys edellisiin vaaleihin. Valittavaa on, että kaikki muut todelista muutosta vaativat pienpuolueet menettivät ääniosuuttaan. Tämä lieenee selkeä osoitus yhteisrintamapolitiikan kehittämisen välttämättömyydestä. STP:n ”ääniharavia” olivat **Jussi Parviainen (457)** Helsingistä, **Minna Ekman (104)** Inkoosta ja **Risto Koivula (94)** Tampereelta. **Minna Ekman** toteaa, et-

Minna Ekman

tä nyt on rakennettava yhteistyötä. On yhdistettävä voimat. Tulee olla esillä muutoin kuin vaalien alla. On tarkasti seurattava Perussuomalaisten toimintaa. On selvittävä, miksi nuoret eivät äänestä meitä, vaikka kannatamme vahvasti ekososiaalisia arvoja ja myös vaikkapa eläinten hyvinvointia. **Jussi Parviainen** katsoo, että Suomeen tulee kehittää uutta SKDL-tyyppistä yhteistyöjärjestöä. Hänen arvionsa mukaan Suomen portti länteen on aina mennyt Venäjän kautta. Suhteemme länteen riippuu siitä, millainen on suhteemme Venäjään. Suomi on voinut hyvin silloin,

Risto Koivula

kun meillä on ollut Venäjä merkittävänä kaupakumppanina. YYA-sopimuksen aika oli hyvä vaihe maamme elämässä. **Risto Koivulan** mielestä kantavana teeman tulee olla antifasismi ja Suomen sekä EU:n oikeistolaistumisen torjuminen. Riston mielestä nykyinen valuuttajärjestelmä on tullut tiensä päähän. ”Tulisi kehittää YK:n alaisuuteen maailman jalometallikantaa sidottu vertailuvaluutta, jossa kansalliset valuutat noteerattaisiin. Tärkeimmäksi STP:n tavoitteiksi Risto katsoo EU:sta eroamisen ja Natojäsenyyden torjumisen.

KÄ/HM

Vappuna työn, rauhan, edistyksen ja ympäristön puolesta

Kovan oikeistolaisen politiikan vuoksi maailmanrauha on uhatumpi kuin aikoihin. Globaali talouskriisi luo suomalaista palkansaajaa, eläkeläistä, opiskelijaa, työtöntä ja pienyrittäjää koskettavaa sosiaalista turvattomuutta ja taloudellista hätää. Vaatimukset Suomen Nato-jäsenyydestä ja pyrkimys kytkeä Suomi sotilaallisiin seikkailuihin herättävät ihmisissä suurta huolta. Näköpiirissämme on muitakin kärjistyviä globaaleja uhkia, joista voisi mainita esimerkiksi ympärillämme havaittava ilmastonmuutos, köyhyyden kasautuminen, sairauksien leviäminen, sekä niistä johtuvat muuttoaallot. Näiden asioiden vuoksi vappumielenosoituksilla on entistä suurempi merkitys. STP ja Kansan äänen julkaisijajärjestöt sekä Helsingin Työkansan vappumarssiyhdistys kehittävätkin kaikkia osallistumaan työväen perinteisiin vapputapahtumiin omilla paikkakunnillaan.

Helsingin Vappu

Yhteinen muistotilaisuus punaisten muistomerkillä

Vapunvieron aloitamme kokoontumalla aamulla klo 09.00 yhteiseen muistotilaisuuteen Helsingin eläintarhaan Valtakunnalliselle punaisten muistomerkille. (Puhujat vappumarssiyhdistyksen puolesta) Järjestöli-put mukaan.

Työväen vappumarssi Helsingissä Rautatientorilta Hakaniemeen

Helsingin Ammatillisen paikallisjärjestön organisoiman työväen yhteinen vappumarssi järjestetään vapunpäivänä 1.5.11. Vappumarssia varten kokoonnumme vappuaamuna klo 10.00 alkaen Rautatientorille. Siellä kohotamme ylös Vappumarssi-yhdistyksen tunnuksen ”Sotaa vastaan” ja ryhmitymme sen taakse. Rautatientorilta marssi lähtee klo 11.00 Helsingin keskustan kautta Hakaniemeen, jossa eri järjestöt järjestävät omia vapputapahtumiaan. Helsingin Työväen vappumarssiyhdistyksen järjestämään Työkansan ja Nuorison vappujuhlaan rauhanpatsaalle marssimme Metallitalon edestä suoraan lippujemme ja banderolliemme kanssa.

Työkansan ja Nuorison Vappujuhla Helsingissä

Helsingin Työväen vappumarssiyhdistys ry. kutsuu kaikkia osallistumaan Työkansan Vappujuhlaan Hakaniemenrantaan Rauhanpatsaalle. Juhla alkaa heti vappumarssin jälkeen noin klo 11.45. Siellä puhuvat valt. tri Pekka Tiainen STP, puheenjohtaja Hannu Harju KTP, Seppo Harjunpää SFT, sekä maahanmuuttajien puolesta Nowzar Nazari CPL:n Suomen jaosto. Muusta ohjelmasta vastaavat, Heikki Typpö ja ”Sörkan kisällit”, Teuvo Kauhanen sekä Pipsa Valo. Juontaa Marja Eronen

Vappujuhla Hermannin kerholla

Heti Kaisaniemen Vappujuhlan jälkeen alkaa Hermannin kerholla n. klo 13.30 Kansan äänen julkaisijajärjestöjen ja Hermannin Naisten yhteinen vappujuhla. Tässä juhlassa esiintyvät mm. Heikki Typpö ja Sörkan kisällit, Pipsa Valo yms.. Puheenvuoroja pitävät: Tervehdyspuhe; Timo Kangasmaa ja vappupuhe Pekka Tiainen. Saatavilla nakkeja, perunasalaattia ja hyvä kahvipöytä voileipineen Tervetuloa kaikki tähän yhteiseen juhlaan. Buffetista perimme 6 euron maksun.

Porvoon vappu

SAK:n Porvoon ammatillisen paikallisjärjestön kutsusta kokoonnutaan viettämään Porvoon vappujuhlaa Kaupunginpuistossa klo. 11.00. Paikalla puheita ja ohjelmaa. STP osallistuu juhlaan. Jaetaan Kansan ääntä.

Porvoon vappu alkaa kokoontumalla yhteisesti punaisten haudalla klo. 09.00.

Kanta-Hämeen Kommunistien pitkä Vappumarssi ja Kunniakäynnit Kanta-Hämeen Toverihaudoille.

Skp:n Janakkalan ja Hämeenlinnan seudun osastojen kunniakäynnit 30.4 Toverihaudoilla Rengon kirkolla klo:15.00, Janakkalan kirkolla klo:n15.30, Lammi,Konnari.n16.00, Tuulos, Syrjäntaka n.16.30, Valkeakosken naiskomppanian hauta, Hauho, Mustila.n17.00. Hauho,Vihniö. n17.30, Hauho, Alvettula.n18.00, Hattula uudenkirkon hautausmaa. n18.30, Kalvola kk Hautausmaa.n19.00. Kunniakäyntejä jatkamme 1.5 klo:10.00 alkaen Idänpään toverihaudalla, josta jatkamme Kanta-Hämeenlinnan kaikille punaisten muistomerkeille tehden kunniakäynnit kukkatervehdyksineen niille.

Jonka jälkeen Sak:n vappubrunssille Metallin Hämeen aluetoimiston kokoustilaan, Kasarmikatu 7 B 2-kerros, Hämeenlinna.Klo:10.30-12.00.

Varsinainen vappumarssi järjestäytyy klo:12.30 Sibeliuspuistossa, josta klo:12.45 lähtee vappumarssi liikkeelle kohti kauppatoria jossa Työväen yhteinen vappujuhla klo:13.00 alkaen.

Kuopion Vappu

STP:n vapputapahtuma torilla musiikkilavalla alk. klo 09.10. Puhuu Juhani Tanski

Kuopion työkansan vappumarssille kokoonnutaan torin kulmalle Kauppakadulle klo 13.15. Sieltä marssi suuntautuu Valkeisen lammelle, jossa vappujuhla ja puheita. juhlassa puhuu mm. STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski

Tampereen vappumarssi

Marssi järjestäytyy Sorin aukiolla klo 11.00 ja lähtee klo 11.30. Marssi suuntaa aukiolta keskustorille.

Musiikista vastaa TTY:n soittokunta.

STP:n ja Kansan Äänen tukijat ovat tervetulleita mukaan kulkueen perässä etenevälle, kansalaisjärjestöjen ”rahvaan marssille”.

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/11, kesäkuu-elokuu 2011, 10. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Kansa vaatii: vaalilupaukset pidettävä

KÄ Valko-Venäjällä, siv. 12-13
Tarinaa Conventumista siv. 3

Vaalien jälkeiset hallitusneuvottelut ovat kangerrelleet pahan kerran. Ihmekö tuo? EU määrää raamit ja jokaisen puolueen tulisi saada jotain mitä esitellä äänestäjilleen. Säätytalolla on nähty mm. vammaisjärjestön, STP:n, opiskelijoiden ja viljelijöiden protesteja. On muistutettu, että 136 nykyistä edustajaa lupasi vastustaa tukipaketteja.

Sivu 2

Sivut 2-3

- Sota ja globalisaatio käsi kädessä
- Säädytöntä menoa säätytalolla
- Kun Conventum muuttui ryöväijäksi
- Elämäkin suurempi tehtävä

Sivut 4-5

- Atomimiehet riskipiilosilla
- Pro Hanhikivi E.ON Ag:n yhtiökokouksessa
- Tuotantopanokset nousevat tuottajahintoja nopeammin
- Holhouslainsäädäntömme eriarvoistaa kehitysvammaiset

Sivut 6-7

- Nälkää ja puutetta Suomessa vuonna 2011
- Toivo elää- valitettavasti
- Kadotetusta vanhuudesta
- Kierrätysmaksuista vääntöä Keravalla
- Kemiallinen sitominen pahoinpitelyn muotona

Sivut 8-9

- Ulkoistaminen uhka kansan hyvinvoinnille
- Suomen irtauduttava EU-kahleista

Sivut 10-11

- Vapun puheet

Sivut 12-13

- Valko-Venäjä osoittaa: Löytyy vaihtoehto
- Pen, Amnesty & Valko-Venäjän värivallankumous

Sivut 14-15

- Tunkkaisen kellarin kuollut komedia
- Englannin, Ranskan ja Neuvostoliiton neuvotteluista kesällä 1939
- Jukka Mallinen kumartaa Pro-Kareliaa
- ”Kun rintama aukesi Jäämereltä Välimereen”

Sivut 16-17

- Venäjän eliitin hajaannus
- Kiina valmistautuu juhlimaan 90-vuotista puoluetta
- Sir Francis Bacon, materialistisen dialektiikan isoisa
- Kolmannen maailmansodan uhka päivä päivältä todellisempi

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- kokouksia ja ilmoituksia

Sivu 20

- Puhakaartilaisia muistettiin Vappuna eri puolilla Suomea
- Imperialistiset sodat ja tuhotyöt tuomitaan- uutiskooste

Toimeentulo, rauha ja yhteistyö esillä vappuna

Vaaliarviot sekä työväenliikkeen yhteistyön ja toimeentulon kysymykset olivat aiheina STP:n ja Kansan äänen järjestöjen vappupuheissa. Vappua juhlittiin eri puolilla maata. Myös vuoden 1918 punasotilaiden muistomerkeillä ja haudoilla järjestettiin runsaasti muistohetkiä. Todettiin, että yhteiskunnan tulee kyetä vastaamaan kansan vaaleissa esiin tuomaan huoleen. Ylivoimaisesti tärkeimpänä pidettiin työkansan yhteistyön kehittämistä.

Sivut 10-11 ja 20

Nälkä ajaa ihmiset jonottamaan ruokaa

Katukuvassa ei aina huomaa yhteiskuntamme vaikeaa tilaa. Työttömiä on edelleen pyöreät 0,5 miljoonaa ja lisääntyvä määrä pätkätyöläisiä. Runsas miljoonan joukko on niitä, joiden tulot eivät yllä yli 1000 euroa kuussa. Maksa siitä sitten vuokra yms. välttämättömät menot. Ei ihme, että leipäjonot vetävät entistä enemmän. Kuva Hurstin säätiön ylläpitämästä ruuanjakelupisteestä Helsingin Kalliossa.

Sivu 6

Kaikkien maiden proletaarit-liittyykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:
Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki: kesäkuu-elokuu 2011

SOTA JA GLOBALISAATIO KÄSI KÄDESSÄ

Suomen eduskuntavaalit käytiin poikkeuksellisen kansainvälisen myllerryksen keskellä. Markkinaliberalismin kuristusote voimistuu entisestään Euroopan unionissa. Imperialismin sotapolitiikka käy samaan aikaan yhä röyhkeämmäksi Pohjois-Afrikassa, Lähi-idässä ja muualla.

Markkinaliberalismin otteen voimistuminen näkyy muun muassa euroalueen kriisimaiden, Kreikan, Portugalin ja Irlannin kurittamisena ja finanssipelureiden laskujen maksattamisena tavallisten kansalaisten pussista. Pääomapiirit, poliittinen valtaeliitti ja näitä tukeva media eivät enää edes vaivaudu peittelemään inhoaan kansanvaltaa kohtaan, vaan ne liputtavat avoimesti autoritaarisen markkinakurin puolesta.

Porvarillisella demokratialla on jo sinänsä huomattavat rajoitteensa, mutta nämäkään eivät riitä kapitalisteille ja valtaeliitille. Parlamentarismi on niille myrkkyä, sillä siihen sisältyy vakava riski: Kansalaiset saattavat päästä vaikuttamaan itseään koskeviin asioihin. Hallitseva luokka kannattaakin vahvoja, itsevaltaisia hallituksia sekä virkamiesvaltaa. Nämä pyritään kuitenkin esittämään suurelle yleisölle myönteisinä asioina markkinoimalla niitä vastuunkantamisena sekä vahvana johtajuutena.

Massiivisen propagandan avulla ihmisiin pyritään iskostamaan ”oikeat” mielipiteet. Meille hoetaan, kuinka palkkojen, eläkkeiden tai perusturvan korottamiseen ”ei ole varaa”. Sotilasmenoihin on ”välttämätöntä” saada kahden prosentin vuosittainen korotus. EU-kapitalistien ja pankkien tukeminen miljardeilla veronmaksajien kukkarosta on ”vastuullista politiikkaa” jne. Vaihtoehtoiselle politiikalle pyritään antamaan lopullinen kuolinisku, kun EU:n komissio – kourallinen vaaleilla valitsemattomia virkamiehiä – saa ennakkotarkastusoikeuden jäsenvaltioiden budjetteihin pysyvän vakausmekanismin (EVM) myötä. Sen jälkeen hallituspohjalla ei ole edes nykyistä vähäistä merkitystä – kaikki joutuvat alistumaan EU:n komenttoon.

Laiton hyökkäyssota Libyassa

Kanadalainen professori Michel Chossudovsky on todennut, että sota ja globalisaatio kulkevat käsi kädessä. Tämä on nähtävissä tänä päivänä yhä selvemmin, kun globalisaatiota ja vapaakauppaa väkivaltaisesti levittävät USA, EU ja Nato käyvät valloitusotaa Libyassa ja uhkailevat myös Syyriaa hyökkäyksellä. YK:n turvallisuusneuvoston valtuutus ylitettiin Libyassa jo operaation ensimmäisten päivien aikana. Kyseessä on laiton hyökkäyssota, eli kansainvälisen oikeuden mukaan pahin mahdollinen sotarikos.

Myös Afganistanissa jatkuu USA:n ja Naton päämäärätön sota aiheuttaen mittaamatonta kärsimystä tavallisille ihmisille. Irakis- sa USA:n ja coalition vuoden 2003 hyökkäyksen jälkeinen sekasorto vain jatkuu. Yli miljoona irakilaista on saanut surmansa ja miljoonat ovat joutuneet lähtemään pakolaisiksi naapurimaihin kuten Syyriaan. Tilannetta ei ainakaan helpota länsivaltojen mahdollinen hyökkäys Syyriaan.

Suomen uuden hallituksen ja eduskunnan eräs tärkeimmistä tehtävistä on pitää maamme erossa sotilasliitto Natosta. Nykyiset kumppanuussopimukset on niin ikään syytä sanoa irti. Kansalaisten turvallisuutta ei asevarustelulla lisätä. Aittoa, kestäväää turvallisuutta voidaan edistää tehokkaasti pysäyttämällä nykyinen räikeä eriarvois- tumiskehitys varallisuuden radikaalin uusjaon avulla. Pahasti muusta ansiokehityksestä jälkeenjäänyttä perusturvaa on korotettava tuntu- vasti ja mahdollisimman pian. Ihmisten nöyryyttäminen ja luukulta toiselle juoksuttaminen on lopetettava ja byrokratiaa vähennettävä.

Pääkirjoitus:
TOMMI LIEVEMAA

Tilaan

K

ansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐

Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐

Maksettu tilille Op FI0855411420027966

☐

Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite ja paikka

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani.gmail.com

Säädytöntä menoa Säätytalolla

Eduskuntaryhmät asettivat vaalien jälkeen hallitustunnustelijaksi ko- koomuksen puheenjohtajan Jyrki Kataisen. Tehtävä ei aluksi kiinnos- tanut Kataista, vaan hän käytti vaa- lien jälkeiset viikot Portugalin tuki- paketin läpirunnomiseen.

Katainen yritti saada toimi- tusministeriönä jatkavan Mari Kiviniemen hallituksen antamaan eduskunnalle esityksen Portugal- ipaketin hyväksymisestä. Viikko en- nen vaaleja Kiviniemi tähdensi, et- tä uuden hallituksen nimitykseen saakka nykyinen hallitus ei voi väis- tää vastuutaan tässäkin asiassa. Vaalien jälkeen Kiviniemi arvioi kes- kustan murskatappion syyksi sitou- tumisen ”tukipaketteihin” ja ilmoit- ti, että keskusta siirtyvy opposi- tioon eikä vanha hallitus anna asias- ta esitystä: ”asia on niin merkittävä, ettei toimitusministeriöksi muuttu- nut hallitus sitä voi esitellä”.

Katainen kääntyi puolueiden puoleen ja esitti persuille, dema- reille, kristillisille ja ruotsalaisille, että näiden kanssa aloitetaan hal- litusneuvottelut, jos ne hyväksyvät tukipaketin.

Persujen Timo Soini ilmoit- ti Iltalehden haastattelussa 29.4. ja TV:n ajankohtaisessa kakkoses- sa, että he äänestävät tukipaketin puolesta. Lausunnoista syntyi Vap- puna melkoinen häly ja eduskun- taryhmän kokouksen jälkeen Soini perui lausunnon eli käänsi uudel- leen takkinsa vaaliasentoon.

Keskustan käsijarrukäännök- sen ja Soinin kahden U-käännök- sen takia koreografia meni uusik- si. Portugalin tukiasia oli levällään ja Katainen lupasi, että demarit ja per- sut saavat äänestää tukea vastaan ja silti tulla uuteen hallitukseen.

Aiemmin tukipakettia kan- nattaneet vihreät aikoivat ensin äänestää sitä vastaan, jotta SDP ja persut joutuisivat näyttämään, kuinka tosissaan ne olivat vaalipu- heidensa kanssa. RKP ja kristillisde- mokraatit halusivat palavasti halli- tukseen ja äänestivät niin kuin Ka- tainen ehdotti.

”Suuri sumutus”

Ennen vaaleja nykyisistä kan- sanedustajista 56 kannatti ja 136 vastusti tukipaketteja (YLE:n vaali- kone). Kreikan ja Portugalin tukea (tarkoittaa Kreikan ja Portugalin ryöstöä ja Saksan pankkien tukea) kannatti vain 11 keskustan, 23 ko- koomuksen, 7 RKP:n ja 9 SDP:n kan- sanedustajaa.

Tilanne oli Kataisen kannalta hankala.Niinpä hän alkoi kuherrel- la demarien Jutta Urpilaisen kans- sa ja he päätyivätkin ”toukokuun kihlaukseen” ja sopivat että he ää- nestävät eduskunnan suuressa va- liokunnassa asiasta ja Katainen vie sen mandaatilla Suomen kannan EU:n valtionvarainministerien Eco- finin palaveriin ja hallitus antaa tie-

Hallitusohjelmaneuvoitteluita on käyty Säätytalolla 14 viikkoa. Histo- rialisessa talossa kokoontuivat valtiopäivien aatelittomat säädyt vuo- teen 1906 asti, jolloin valittiin yksikamarinen eduskunta. Hallitusneu- votteluihin kokoontuneiden puolueiden tulisi pohtia, miten estetään Suomen paluu säät-yhteiskunnaksi ja turvataan hyvinvointiyhteis- kunnan kehittäminen. Parin vuosikymmenen uusliberalismin valta- kauden aikana yhteiskunnalliset erot ovat räjähtäneet käsiin.

donannon eduskunnalle. Ennen vaaleja demarit vastustivat Portu- galin tukipakettia, ellei siihen liite- tä sijoittajien vastuuta eli saman- laisia elementtejä kuin Irlannin rat- kaisussa oli. Demarien takinkään- nös yritettiin salata äänestäjiltä. He pitivät kovaa meteliä, että heidän vaatimuksensa on muka toteutet- tu. Tosiasiasa mitään vastuuta ei tukipaperiin ole kirjattu. Suomen ta- kausvastuut nostettiin 8 miljardista 17 miljardiin.

Vasurien ryhmä kutistui vaa- leissa 14 edustajaan ja sillevoitiin antaa lupa äänestää tyhjää valio- kunnassa ja vastaan eduskunnas- sa hallituksen tiedonantoa käsitel- täessä. Keskusta ilmoitti, että se ää- nestää vastaan jos persut kannatta- vat pakettia ja vastustavat, jos per- sut hyväksyvät tukipaketin.

Kiviniemen hallituksen luot- tamuslauseäänestyksessä vaa- lien jälkeen nykyisistä kansanedus- tajista 137 äänesti luottamuslau- seen puolesta ja 49 vastaan tukipa- ketteja. Perustuslaki edellyttää, että eduskunta päättää tukipaketeista äänestämällä. Zyskowicz, Katainen ja kumppanit tulkitsivat, että luot- tamuslauseella eduskunta antoi ta- vallaan suostumuksen tukipaketin hyväksymiselle. Jos maahan saa- daan järkevä hallitus, se voi todeta, että Portugalin pakettia ei ole hy- väksytty valtiosäännön mukaises- ti, joten se automaattisesti raukeaa.

Tämän operaation jälkeen Katainen kutsui persujen tilalle neuvotteluihin demarit ja vasem- mistoliiton. 13 päivän kähnyksen jälkeen Katainen näytti demareille ja vasureille ovea. Seuraavalla vii- kolla hän yritti houkutellla persu- ja ja keskustaa neuvotteluihin. Yri- tys meni mönkään: nämä eivät läh- teneet ja vihreiden valtuuskunnan ja eduskuntaryhmän yhteiskokous jyräsi puoluejohdon ja eduskunta- ryhmän ehdotuksen neuvotteluihin menosta nurin. Kataisen oli maani- teltava karkottamansa puolueet ta- kaisin neuvotteluihin ja vihreätkin

tulivat takaisin.

Paluu kabinettipolitiik- kaan

Kabinettipolitiikka on salakäh- mäistä poliittista peliä, jota poliiti- kot ja etujärjestöjen edustajat har- joittavat julkisuudelta salassa omi- en pyrkimystensä hyväksi. Sodan- jälkeisinä vuosikymmeninä asiat käsiteltiin hämärissä kabineteissa. Vanhasen hallituskausiilla palattiin salailupolitiikkaan ja Katainen yrit- tää syventää kähmintää valitsemal- la tiedotuslinjaksi täydellisen vaike- nemisen. Uutispimennyksen kes- keinen syy on se, että hallitusneu- vottelijat voivat kääntää takkinsa neuvottelujen aikana useampaan kertaan ennen kompromissin löy- tymistä. Näin käy, kun hallitusta yri- tetään koota kuudesta puolueesta, jotka istuvat täysistuntosalin vas- takkaisilla reunoilla ja joiden vaa- liohjelmat olivat täysin vastakkai- set. Lehmänkäännöksiä ei voi näyt- tää äänestäjille. Neuvottelijoita ar- veluttaa istuntosalin keskellä olevat puolueet – varsinkin persut, koska hallitus joutuu esittämään lähivuo- sina joko ankaria leikkauksia tai ve- rojen ja maksujen korotuksia val- tion velkaantumisen estämiseksi. Samaten he tietävät, että tukipa- kettien lähettely Saksan ja Ranskan pankeille loppuu melko pian.

Säätytalon näytelmää ei tyy- liltään voi luonnehtia komedi- aksi, tragediaksi eikä farssiksikaan. Siinä on ainesosia kaikista kolmesta teatteritaiteen lajista.

Kirjoitan tätä päivää ennen kuin on luvattu, että hallitus- ohjelma mahdollisesti valmis- tuu. Vasemmistoliiton neuvotteli- jat Markus Mustajärvi, Jaakko Laak- so ja Jyrki Yrttiaho ovat jo turhautu- neina marseineet ulos neuvotteluis- ta ja kertoneet oikeiston jyräävän työryhmissä. Nähtäväksi jää moni- ko puolue on valmis hyväksymään ohjelman, jos ja kun se valmistuu.

Juhani Tanski

Yhteistyö antaa lisäpotkua kumppanuksille

Tiedonantajassa 1.6.11 oli juttu SKP:n kannattajakorttien keräyk- sestä. Kappaleessa ”Kommunistien voimien kokoaminen” tode- taan, että SKP on uudistanut esi- tyksensä kommunistien voimien yhdistämisestä ilman ennakkoehtoja. Artikkelin mukaan ”Kom- munistinen Työväenpuolue vas- tasi ilmoittamalla, että se ei ryh- dy mihinkään järjestöllisiä kysy- myksiä koskeviin keskusteluihin... Myös Suomen työväenpuolue ha- luua jatkaa omaa toimintaansa. Tässä lähinnä KTP:stä erotettu- jen perustamassa puolueessa toi-

mii muutamia kymmeniä jäseniä”.

STP:lle ei ole tullut eikä voi- kaan tulla esitystä kommunistien voimien yhdistämisestä, koska STP on rintamajärjestö. STP on esittä- nyt neuvotteluja kaikkien uuslibe- ralismin vastaisten voimien yhdis- tämisestä niin, että järjestöt säilyt- tävät täyden itsenäisyytensä rin- taman sisällä. Voimien yhdistämi- nen antaa synergiaetuja kysymy- sissä, joista kaikki ovat samaa miel- tä eli vaali-, valtuusto- ja eduskun- tatyössä sekä ay- ja rauhanliikkes- sä jne. Kukin järjestö saa lisäpotkua ja niille tarjoutuu mahdollisuus te-

rävöittää omaa ideologis-poliittis- ta linjaansa. Päivittäinen yhteistyö demokraattisessa rintamassa tar- joaa edellytyksiä myös kommunistien keskinäisiin järjestöllisiin rat- kaisuihin.

STP on valmis neuvotteluihin kaikkien uusliberalismin vastais- ten voimien yhteistyöstä avoimin mielin.

PS. Myöskään STP:n jäsenjär- jestölle, Kommunistien liitolle, ei ole mainittua neuvottelukutsua esitetty.

**Juhani Tanski
STP puheenjohtaja**

Kun Conventum muuttui investointipankista ryövääjäksi

Pekka Tiainen 2.6.2011

Pankkiiriliikkeestä kaap-piluurangoksi Kaivokadun PL-hallinto Oy:ksi

Kaupparekisterin yritystiedoista löytyy nimi Kaivokadun PL-hallinto Oy (lyhennän KPLh). Sillä oli v. 2009 toimitusjohtajana Jari Jaulimo Pohjola Pankista, vuoden 2010 tietoa ei ole merkitty. Se ei toimi eikä sillä ole tiloja eikä puhelinta. Sen osoite on Lapinmäent. 1 eli Pohjolan entinen pääkonttori, joka on nykyisin Pohjola Pankilla, jonka nimen aiempi OKO otti. Pohjola Pankki omistaa tämän KPLh:n 100 %:sti.

Kyseinen KPLh ilmoittaa toimialakseen ”Arvopaperien ja raaka-ainesopimusten välittäminen” vaikka se on myynyt liiketoimintansa eikä toimi. Kyseisen yhtiön taseessa on viitisen miljoonaa euroa ja ollut jo vuodesta 2004 yli kuusi vuotta. Ainakaan taseessa ei näy muuta tuottoa kuin muutama kymmenentuhatta yhteen laskien pitkältä ajalta. Kuluja on hieman enemmän niin, että syntyy tappiota vuosittain.

Taseesta ei ilmene, mitä kulut ovat. Muuta kautta on pääteltävissä, että ne ovat Helsingin Mannerheimintien alkupäässä olevan asianajotoimiston Huttunen-Tenhovirta-Ojala Matti Huttusen asiamiespalkkioita. Tulot puolestaan ovat ulosottoa.

Yhtiö siis makuuttaa liki viittä miljoonaa euroa suorittaakseen ulosottoa, jotta voi maksaa asianajokuluja. Jos tämä raha olisi vaikka 3 %:n tuotolla, se tuottaisi 150 000 euroa vuodessa ja olisi tuottanut miljoona euroa viimeisten kuuden vuoden aikana. Järjettömyys on niin suuri, että taustalla on jokin muu syy.

Tuoreessa rikosalan väitöskirjassaan (väitös 21.5.2011) Itä-Suomen yliopistossa Zacharias Sundman käsittelee mm. ”julkisen vallan intressin huomioiminen itsenäisenä (epäasiallisena) tuomitsemisperusteena jutuissa, joissa julkisen vallan intressi on vastakkainasetelussa yksityisen intressin kanssa. Kansanomaisesti sanottuna – toteutuuko oikeudenmukainen tuomio myös silloin, kun valtion taloudellinen, periaatteellinen tai poliittinen etu konkreettisessa asiassa vaatisi tiettyä päätöstä?” Vastaavan kysymyksen voi esittää koskien pankkisektorin ”positiivista diskrimointia” eli suosintaa asiakkaiden vahingoksi. Asian ymmärrettäväksi tekemistä auttaa, kun teemme katsauksen Suomen nykyisten pankkilinnakkeiden vaiheisiin 1990-luvun pankkikriisistä alkaen. Esimerkiksi asiakaskohtelusta sopii lopussa esiinotettu tapahtumaketjuun kytkeytyvä konkreettinen esimerkki, joka puoltaa sitä, että sijoittajan vastuun rinnalle tulee nostaa talletussäästäjän ja asiakassijoittajan suoja.

Taustalla on se, että kyseisen Kaivokadun PL-hallinto Oy oli 1990-luvulla Arctos Securities Arctos Arvopaperit ja sitten nimeltään Conventum Pankkiiriliike, joka lopetti ja tuli tämä Kaivokadun PL-hallinto Oy. Se tuli OKO:lle nykyiselle Pohjola Pankille vuonna 2005, kun OKO osti Pohjola Yhtymän ja samalla sen omistamat yhtiöt kuten tämän. Hypätään ajassa taaksepäin.

KOP:n ja SYP:n romahdus ja 1990-luvun pankkikriisi

Björn Wahlroosin investointipankkitoiminta SYP:ssä ei ajautunut tappiolle ja vaikutti SYP:n vaikeuksiin 1990-luvun lamassa. Samoin

Peter Fagnäsin investointipankkitoiminta oli ajautunut tappiolle KOP:ssa ja se vaikutti KOP:n romahdukseen ja ajautumiseen SYP:n kanssa yhteen Meritaksi.

Wahlroos perusti tahollaan uudeksi investointipankiksi Mandatumin ja osti siihen Interbankin, josta teki Mandatum Pankkiiriliikkeen.

Tahollaan Peter Fagnäs perusti uudeksi investointipankiksi Conventumin ja osti siihen 1990-luvun lopulla Arctosin ja sen mukana Arctos Securitiesin, josta tuli Conventum Pankkiiriliike. Arctos oli Timo Joughkin idea ja Joughkien Thominvest-ryhmän ostama vähän aiemmin. Arctosiin hän liitti myös Ar-

senalilta ostamansa OP Investin, joka oli päätyntyn Arsenalille, kun OP-ryhmä maksoi sillä saamaansa osuutta SKOP:sta.

2000-luvun vaihteessa molemmat menestyivät. Vuoden 2001 tammikuussa ilmoitettiin, että Sampo osti Mandatumin ja Wahlroosista tuli Sammon toimitusjohtaja. Hän sai isot rahat, koska kauppahinta oli kaksi kertaa Mandatumin pörssikurssi. Kaupan hyväksyi osaltaan Lipposen hallitus Sauli Niinistön ollessa valtiovarainministeri ja Suvi-Anne Siimeksen toinen valtiovarainministeri, joka esitteli asian. Asia oli valtioneuvostossa siksi, että valtion Postipankista oli tehty Leonia, joka oli saanut nimen Sampo Pankki, kun se siirrettiin Sampo omistukseen osana pakettia, jossa valtiosta tuli Sammon osanomistaja. Sampo oli aiempi SYP-leirin vakuutusyhtiö. Myöhemmin vuonna 2007 Wahlroos ja Sampo myivät Sampo Pankin ja Mandatumin Danske Bankille ja Mandatum lakkautettiin erillisenä. Sen arvopaperitoimintaa jatkaa Dankse Market Equities. Mandatum-nimi jäi Sammon Mandatum Lifeen. Saaduilla rahoilla Danske Bankista Wahlroos alkoi ostaa Nordeaa.

Conventumin puolella asiat menivät toisin – se ajautui konkurssitilaan

Jouhille pankkiiriliike- ja sijoitus-yhtiötoimintaa ei ollut suunniteltu ikuisuusprojektiksi, vaan tähtäin oli kannattava irtautuminen sopivassa kohtaa.

Joughkin sanoo nähneensä, että sijoituspalvelu yrityksen kehittämisidea on se, että on pankkiiriliike, jossa on varainhoitoa ja rahastot, ja kun liität siihen corporate finance –toiminnan, teet täyden palvelun investointipankin. Semmoisen oli tarvetta Suomessa eikä ollut vielä yhtään täyden palvelun in-

vestointipankkia, jossa oli kaikki toiminnot, Jouhki muistelee tuoreessa Jouhkien suvun Thominvestia käsittelevässä historiassa.

Kun Fagnäs halusi myös tehdä investointipankin, Conventum osti Arctosin ja jouhkeille tuli siihen kolmanneksen osuus. Vuosituhannen vaihteessa se kannatti hyvin. Sitten tuli alamäki. Teknologia-kuplan puhjetessa sen arvo romahti kolmella neljänneksellä kesästä 2000 kevääseen 2001.

Peter Fagnäs sai myydyksi Conventumin Pohjolalle kesäkuussa 2001 270 miljoonalla eurola sopimalla asiasta Eero Heliövaaran kanssa, joka oli Ilmarisen vara-toimitusjohtaja. Ilmarinen yhdessä vakuutusyhtiö Suomen kanssa olivat Pohjolan suuret omistajat. Heliövaarasta tuli nyt Pohjolan toimitusjohtaja. Peter Fagnäsistä tuli Pohjolan hallituksen puheenjohtaja.

Conventumin alamäki ei otanut päättäväkseen ja helmikuussa 2003 Conventum –konserni ja sen pääyhtiö Conventum Oyj, joka omisti mm. Conventum Pankkiiriliikkeen, laitettiin selvitystilaan. Kesäkuun 2003 tase osoittaa sellaista tappiokierrettä, että puolessa vuodessa se olisi ollut konkurssissa. Tappioiden syy oli Conventumin investointien romahdus ja omistajajoihtaja Pohjola menetti nämä varat.

Peter Fagnäs oli joutunut eroamaan vuoden 2002 lopulla kun tilanne selvisi.

Kompurointia ja rahatu-losta omistajille Conventumin taipaleeseen sisältyi kivikkoisuutta ja oli kaksi sisäpiirisyytettä, joista tuomittiin. Edellisen aikaan ”tulivat esille Arctosin ja Arctos Capitalin huonot uutiset”, kerrotaan Thominvestin tarinan käsittelevässä tuoreessa kirjassa (Puro ja Åberg, 2011).

Jatkuu siv. 9

Elämääkin suurempi tehtävä

Näin vaalien ja muiden kultamitallien jälkeen kannattaa pohtia elämääkin suurempia asioita. Kuten jokainen tietää suomalaiset jakaantuvat kahden kerroksen väkeen. Tässä ei luulisi olevan mitään epäselvää. Mutta on kuin onkin, sillä jokainen ei vielä tiedä, miksi alakerrassa elellään palkkatyöllä ja siitä saaduilla eläkkeillä, omalla työllä, ja miksi yläkerrassa eletään muita leveämmin.

Kovin monille on salaisuus, että lapsia lukuunottamatta alakerrassa on 3,6 miljoonaa, neljä viidesosaa väestä. Heillä keskitulo oli 16 200 euroa vuodessa. Yläkerrassa on 0,9 miljoonaa, yksi viidesosa, mutta heillä keskitulo oli 56 600 euroa. Tämän joukon huipulla patsasteli 3 818 tulonsaajaa 0,1 prosenttia kaikista. Heillä vuositulo oli 630 tuhatta, siis 52 500 euroa kuukaudessa!

Yläkerros hallitsee ja omistaa tuotantopääomaa. Niiden tuomalla voimalla he sanelevat, miten maa makaa. He ovat kapitalistien luokkaa. Alakerros on entisiä tai nykyisiä palkkatyöläisiä. Niitä, jotka juoksevat työn perässä ja eläkituuttavat. He kuuluvat työväenluokkaan.

Näiden luokkien välillä on sovittamaton etujen ristiriita. Tätä luokka-asemaansa työläiset eivät näy-

tä hoksaavan. Itse kukin puuhaa vain omiaan tai omassa pienesä porukassa. Palkkatyöläiset ovat heikkoja sekä luokkana että poliittisesti. Siksi he altistuvat kovenevalle riistolle. Palkoilla ja työttömyyskorvauksilla on yhä vaikeampi tulla toimeen, pysyä hengissä.

Vaikka palkkatyöläiset ovat koulutuksen, ammatin, jopa palkankin vuoksi erilaisia, niin heidän välillään ei ole sovittamatonta ristiriitaa. Sitä ei joko tiedetä tai se on unohtunut. Tämän päivän suurin ongelma on palkkatyöläisten heikko luokkatietoisuus. Siinä onkin työväenpuolueiden elämää suurempi tehtävä!

o o o

Aikoinaan meille selitettiin, että EU pitää inflaatiopeikon poissa pöydistämme. Nyt kuitenkin ruikutetaan, että inflaatio ylittää jo palkankorotukset ja reaalipalkat laskee. Nyky-aikana inflaation syy on pankkikriiseissä rahamarkkinoilla, virtuaalirahassa, jota on yli kuusisataatuhatta miljardia dollaria. Summa on suuruudeltaan käsittämätön. Mistä se on kotoisin?

Viimevuoden keväällä kahvitonni maksoi 1375 dollaria. Silloin Matti teki kahvin tuottajien kanssa sopimuksen. Hän lupasi maksaa tänä vuonna siitä 2000 dollaria. Sopimus tehtiin. Mutta nyt Matti myy sopimuksen Pekalle 100 dollarilla. Se on Matille voittoa, jonka hän sai

käyttämättä siihen senttiäkään rahaa. Nyt Pekka arveli, että sato jää vaatimattomaksi, joten kahvi menee kaupaksi kuin kuumille kiville. Mutta siinä on kuitenkin riski. Sen pelossa hän päätti tarjota sopimusta Kallelle, joka maksoikin siitä 200 dollaria. Näin Pekka sai pois oman sa ja 100 prosenttia voittoa. Nyt Kalle myi kahvin kulutukseen 2500 dollarilla ja sai itselleen voittoa 300 dollaria, 150 prosenttia.

Virtuaalirahaa oli 2000 dollaria kahvitonni kohti. Se oli markkinoille pumpattua virtuaalirahaa, puhdasta ilmaa, jossa oli raju 625 dollarin voittotavoite. Se onnistui. Lisäksi johdannaiskaupoista tuli nettoa 500 dollaria. Raakakahvin tonnihinta nousi 1125 dollaria, 82 prosenttia. Näin syntyi inflaatiota. Siinä palkoilla ei ollut osaa eikä arpaa!

Mutta, jos sato olisi ollut todella runsas ja kysyntä heikko, niin hinta olisi jäänyt alas ja keinottelijat olisivat kärsineet tappioita, kun kahvista oli joka tapauksessa maksettava sovittu 2000 dollaria. Siitä olisi syntynyt mahtava finanssikriisi, lama. Näin vedätetään kaikkia hintoja. Esimerkiksi raakaöljyssä on tällä hetkellä vedätystä noin 360 prosenttia.

Onko nyt kaikki selvää? No ei se mitään, sillä systeemi on kaikkine hienouksineen monin tavoin paljon mutkikkaampi, mutta aina noiden väärintekijöiden sormet ovat ve-

ronmaksajien kukkaroissa. Siitä euromaat ovat antaneet meille koulu-esimerkin.

o o o

Maailman tuotantopääomat ovat keskittyneet ani harvojen omistukseen. Nykyaikana työn tuottavuus mitataan maailmanlaajuisesti. Siksi tuotantoa viedään sinne, missä tuotanto-olosuhteet ovat parhaat ja työvoima halvinta ja/tai sinne, missä ovat suuret maksukykyiset markkinat. Sen vuoksi ainakin toistaiseksi maailmassa tuotettuihin tavaroihin tarvitaan yhä vähemmän työtä.

Jatkuvasti paheneva työttömyys on tullut jäädäkseen. Siksi maailman talousongelmat pahenevat. Siitä johtuu, että suurpankkien keinottelusta (esim. yksin Nordealla on keinottelua varten 63 (hedge) rahastoa) on tullut kapitalisteille tärkeä tekijä. Kiinteistöjen, asuntojen, osakkeiden, velkakirjojen, valuuttojen, korkojen ja ties mille kaikelle keinottellulle se kehittää yhä mutkikkaampia käytäntöjä, mutta ja aina sen sormet ovat miljardien ihmisten, veronmaksajien – myös sinun ja minun taskuissa.

Kapitalistinen maailma on ajautumassa tietämättään jopa tahtomattaankin sellaiseen umpikujaan, josta ei pääse pois. Perinteisesti ahneus ajaa sitä tavaroiden tuotantoon, joka ylittää maksukykyisen kysynnän. Syntyy suhteellinen liikatuo-

tanto. Se korjataan tuotantoa supistamalla ja vähentämällä työvoimaa, siis lamalla.

Tavaroitten liikatuotannon pulaa ei ole aikoihin koettu, kun rahamarkkinamat ovat keskittäneet pääomia ja karsineet työpaikkoja tuottavuuden parantamisen nimissä. Edessä olevina aikoina ja pohjatoman ahneuden seurauksena laman syyt ilmaantuvat yhä useammin. Lamojen välit lyhenevät. Uudet lamat seuraavat toisiaan entistä nopeammin.

Maailman talouden kapitalistinen kriisiytyminen lisää väistämättä työttömyyttä ja kurjuutta. Se on henkeäsalpaava näköala. Siihen on suurena syynä palkkatyöläisten heikkoakin heikompi luokkatietoisuus. Sen parantamisessa on työväenpuolueiden elämää suurempi haaste, tehtävä.

Palkkatyöläinen yksin on kapitalistien edessä avuton. Palkkatyöläisten yhdistyminen muodostaa työväenluokan voiman, joka muuttaa talouden suunnan; on erottava EU:sta ja vapaakaupasta, on suojattava suomalaiset pääomat, yritykset, maatalous ja ihmisten työ ulkomaalaisia tuhovaikutuksia, halpatuontia ja pääomien vientiä vastaan.

Siinä on elämää suurempi tehtävä!

Kai Kontturi

Atomimiehet riskipiilosilla

Japanissa sattui maaliskuussa se, mikä korkeimman ydinvoima-asiantuntemuksen mukaan oli mahdotonta ”länsimaisissa” ydinvoimaloissa. Valtavan maanjäristyksen ja tsunamin seurauksena Fukushima Dai-ichin voimalassa ja useissa käytetyn polttoaineen varastoissa menetettiin jäähdytys, polttoainesauvat sulivat osittain ja suuri määrä radioaktiivisia aineita levisi ympäristöön.

Heti katastrofin alettua atomimiehet käynnistivät vähätteilykampanjan. Ensín väitettiin, että seuraukset ovat joka tapauksessa pieniä. Kun onnettomuuden jatkussa tämä näytti yhä epäuskottavammalta, alettiin korostaa sitä, ettei vastaavaa onnettomuutta voi tapahtua Länsi-Euroopassa eikä varsinkaan Suomessa: Japanissa on toinen johtamis- ja turvallisuuskulttuuri. Ennen kuin otetaan tosissaan nämä väitteet, jotka voisivat säikäyttää lukemattomia japanilaisia ja muuta teknologiaa käyttäviä suomalaisia, on paikallaan kerrata ydinvoimalaonnettomuuspuheen historiaa.

Vuonna 1964 Yhdysvaltain Atomiennergiakomissio tilasi Brookhaven National Laboratory -tutkimuslaitokselta selvityksen suuren ydinvoimalaonnettomuuden seurauksista. Seuraavana vuonna ilmestyneen raportin mukaan suuri ydinvoimalaonnettomuus voisi tappaa 45 000 ihmistä ja vammauttaa 10 000 sekä saastuttaa pitkäksi ajaksi asumiskelvottomaksi lähes Englannin kokoisen maa-alueen. Tämä raportti pidettiin salassa, kunnes se vuonna 1973 saatiin tiedonvapauslain nojalla julkisuuteen. Rauhoittaakseen tästä seurannutta kohua, atomiennergiakomissio tilasi uuden raportin. Vuonna 1975 keskellä toistaiseksi kiivainta ydinvoimaloiden rakentamisbuumia ilmestyi WASH-1400-tutkimus eli niin sanottu Rasmussenin raportti. Keskeinen sanoma oli, että vaikka suuri ydinvoimalaonnettomuus on mahdollinen, sen todennäköisyys on niin pieni, ettei siitä tarvitse välittää. Tämä olikin pitkään atomi-
miesten suosikkinäkemys.

Mutta se, minkä piti olla äärimmäisen epätodennäköistä, sattuiakin hämmästyttävien pian. Kun ydinvoimaa oli useimmissa atomi-innostuksen valtaamisessa maissa ehditty käyttää vasta pari vuotta, alkoi tapahtua. Aamuyöllä maaliskuun 28. päivänä 1979 Kolmen mailin saaren ydinvoimalassa lähellä Harrisburgia reaktorin jäähdytys lakkasi toimimasta. Tunteenmaton määrä radioaktiivisia aineita pääsi ja päästettiin ilmaan ja vesistöihin, mutta hyvällä tuurilla täydellinen sydämen sulaminen onnistuttiin välttämään. Kuitenkin useissa tutkimuksissa – mm. professori Steve Wingin julkaisemissa – havaittiin vastasyntyneiden kuolleisuuden tai syövän yleistyneen huomattavasti ydinvoimalan lähialueilla. Tästä huolimatta viralliseksi totuudeksi muodostui käsitys, jonka mukaan Harrisburgin onnettomuudella ei ollut terveydellisiä vaikutuksia: viralliselle tasolle nostetuissa tutkimuksissa ylimäärisiä syöpiä ei pystytty löytämään.

Onnettomuuden jälkeen väitettiin yhä useammin, että pahimmassakaan tapauksessa ydinvoimalaonnettomuuden seuraukset eivät ole suuret. Atomimiesten luottamus koski myös neuvostoliittolaisia voimaloita. Suomen Atomiteknillinen Seura vieraili vuonna

1979 Leningradin lämpövoimainstituu-
tuutissa, joka oli osallistunut Tshernobyl-tyyppisten kanavareaktoreiden rakentamiseen. Matkaselostuksessa todetaan ilman kommentteja: ”Kaikki ovat (Leningradin Tshernobyl-tyyppiseen) laitokseen erittäin tyytyväisiä. Se on myös rakenteeltaan turvallinen suurten vuotojen suhteen.” Länsi-Saksan ydinteollisuuden lehti Atomwirtschaft käsitteli joulukuussa 1983 kanavareaktorin turvajärjestelmää perusteellisesti ja totesi sitten: ”Koko järjestelmän luotettavuus on hyvin korkea.”

Sitten yhden aikaan aamuyöllä huhtikuun 26. päivänä 1986 Tshernobylin ydinvoimala räjähti. Seurannut grafiittipalo nosti radioaktiiviset aineet korkealle ilmaan, josta ne tuulten mukana levisivät koko pohjoiselle pallonpuoliskolle. Nyt oli taas aika vaihtaa ääni kellossa. Päivän sana oli: ”Mittasuhteiltaan Tshernobyliin verrattava onnettomuus ei voi tapahtua länsimaisissa ydinvoimaloissa.” Tätä toistettiinkin sitten seuraavat 25 vuotta. Esimerkiksi vuonna 1993 kansallisten atomiseurojen kattojärjestön, Euroopan ydinvoimaseuran puheenjohtaja Cloette Le-
winer totesi, että ”ydinvoima on ehdottoman turvallista” tarkoittaen ilmeisesti läntistä teknologiaa. Vielä tämän vuoden tammikuussa atomiyhtiöiden järjestö, Maailman ydinvoimayhdistys (World Nuclear Association) kertoi tulleen ”selväksi, ettei itse asiassa edes vakava sydämen sulaminen yhdistettyä suojarakennuksen rikkoutumiseen voisi missään länsimaista tyyppiä olevassa ydinvoimalassa aiheuttaa suurta säteilyonnettomuutta”. Ydinvoimayhdistys jatkoi: ”Sellaisissakin ydinvoimaloissa, jotka sijaitsevat lähes merenpinnan tasolla, vahva ja tiivis suojarakennus reaktorin ympärillä estäisi tsunamin aiheuttamasta vahinkoa voimalan ydintekniseen osaan, vaikka muut osat voisivat vahingoittua. Todennäköisesti ei syntyisi mitään säteilyvaaraa.”

Maaliskuun 11. päivänä selvisi, että kaikki tämä puhe ei kumunnut vankasta asiantuntemuksesta vaan atomimiesten toiveunista. Fukushiman maakunnan Okumassa sijaitsevassa ydinvoimakompleksissa sattui Kansainvälisen Atomiennergiajärjestön IEAE:n asteikolla vakavuusasteeltaan 7 eli pahimman luokan onnettomuus, joka tätä kirjoitettaessa vielä jatkuu. Toistaiseksi radioaktiivisen cesiumin päästöt ovat olleet ”vain” 40 % Tshernobylistä levinneistä. Onnettomuus on kuitenkin siinä mielessä vakavampi, että kolme reaktoria ja neljä käytetyn polttoaineen varastoa on pahasti vaurioitunut ja mahdolliset radioaktiivisuuspäästöt ovat ratkaisevasti suuremmat kuin Tshernobylissä. Vahingoittuneen polttoaineen määrä on suurempi kuin kaikissa aiemmissa onnettomuuksissa yhteensä. Monin paikoin voimalan ympäristössä radioaktiivinen laskeuma on samaa luokkaa kuin pahiten saastuneilla alueilla tuon onnettoman ukrainalaisen reaktorin läheisyydessä. Esimerkiksi 40 km päässä onnettomuusvoimalasta sijaitsevassa Itaten kylässä IEAE mittasi 3,7 megabecquerelia neliometrillä. Tshernobylin ympäristön asukkaat pakkoevakuoitiin jo silloin, kun aktiivisuus oli 1,48 MBq/m2.

Tällä hetkellä Fukushiman ydinvoimala on valtava säteilevä rojukasa, jossa työnteikijät toimivat äärimmäisen vaikeissa olosuhteissa henkensä kaupalla. Onnetto-

muuden yksityiskohtia ei vielä tiedetä ja monet asiat ovat arvailujen varassa, mutta ulostihkuneista tiedoista piiryy seuraava kuva:

Ykköreaktorin rakennuksen rikkoi heti onnettomuuden toisena päivänä tapahtunut vetyräjähdys, jonka aiheutti polttoaineen ylikuumeneminen. Myöhemmin polttoaine sulii osittain. Vaikka ydinten halkeamisketjureaktio oli saaty pysäytettyä, radioaktiivisen hajoamisen vaikutuksesta polttoaine tuotti ja tuottaa edelleen runsaasti lämpöä. Kuitenkin sulaneessa polttoaineessa ketjureaktio käynnistyi ilmeisesti uudelleen seuraavina päivinä, sillä 1,5 kilometrin päässä havaittiin neutronisuihkuja, joita ei synny muuta kuin tästä reaktiosta.

Kakkosreaktorissa reaktorirakennusta uhkaava vetyräjähdys onnistuttiin estämään, mutta siinä tapahtuikin jotakin vakavampaa: ylikuumenemisen ja niitä seuranneen räjähdysten vaikutuksesta ilmeisesti sekä reaktorin paineastia että sen ympärillä oleva (ulospäin näkyvän reaktorirakennuksen sisällä sijaitseva) suojarakennus murtuivat. Suuri määrä erittäin radioaktiivista vettä vuosi ympäristöön.

Kolmosreaktorissa tapahtui 14.3. samanlainen, mutta vielä suurempi vetyräjähdys kuin ykkösreaktorissa. Se tappoi välittömästi kuusi paikalla ollutta sotilasta. Myös tämän reaktorin paineastian epäillään vaurioituneen. Vedenpinta reaktorin päällä olevassa käytettyä polttoainetta sisältävässä altaassa on ajoittain ollut niin alhainen, että polttoainesauvat ovat paljastuneet ja ylikuumentuneet, joloin osa korkeasti radioaktiivisista aineista on noussut savuna ilmaan.

Nelosreaktorissa ei onnet-

tomuuden alkaessa ollut polttoainetta, mutta sitä oli sitäkin enemmän reaktorin päällä olevassa altaassa. Ilmeisesti allas rikkoutui maanjäristyksessä. Siksi vesi on ajoittain karannut altaasta, mikä on johtanut polttoaineen osittaiseen sulamiseen. Ylikuumenemisen seurauksena 16.3. tapahtui voimakas räjähdys, joka rikkoi reaktorirakennuksen ja vaurioitti myös vieristä kolmosreaktoria. Räjähdys oli niin voimakas, että osa polttoainesauvojen palasista sinkoutui kauas voimala-alueen ulkopuolelle. Vähän myöhemmin polttoainevarasto sytyti palamaan levittäen radioaktiivisuutta ympäristöön. Monien asiantuntijoiden mukaan altaassa olevassa polttoaineessa alkoi ydinketjureaktio uudestaan samalla tavoin kuin ykkösreaktorissa. Tästä kielii altaasta löytynyt radioaktiivinen jodi, jonka olisi pitänyt tässä vaiheessa olla hävinnyt, koska polttoaine oli otettu reaktorista jo joulukuussa.

Kaikkien näiden onnettomuuksien jälkeen atomiennergian vaarallisuuden pitäisi olla selvää. Mutta mistä sitten kumpuaa yhä vain jatkuva riskejä vähättelevä ydinvoimapuhe? Osaselitys on tietenkin vanha totuus: ”sen lauluja laulat, jonka leipää syöt”. Suurin osa atomimiehistähän on ydinvoimayhtiöiden palveluksessa. Yhtiöille riskeihin varautuminen merkitsee aina lisäkustannuksia, ja kustannukset on pidettävä kurissa, jotta ydinvoimaa voidaan myydä. Kaikilla mahdollisilla turvajärjestelmillä ja -organisaatioilla varustettu ydinvoimala olisi olematon ydinvoimala: niin kallis, ettei sitä koskaan rakennettaisi. Siksi vaarat on häivytetävä puheen tasolla.

Mutta miksi ainakin näennäis-

sesti puolueettomat instituutiot kuten Säteilyturvakeskus veisaavat samaa virttä? Osaltaan kysymys on siitä, että ydinvoima-alan akateemisesti koulutetut muodostavat pienen suljetun ammattikunnan. He tuntevat toisensa jo opiske-luajoilta. Atomivalvoja ei halua panna atomitehtailijakaveriaan liian lu-jille varsinkaan, kun samalla menisivät etenemismahdollisuudet parempipalkkaisella yksityisellä sektorilla. Taustalla on myös yleinen valtiollisten säätelijöiden itseymmärrys ja sitä uusintava kulttuuri: valtiolliset ja yhtiölliset johtajat päättävät asiat – me huolehdimme vain yksityiskohdista. Jos valtio päättää rakentaa keskusyksleirin, me huolehdimme sen hygieniasta.

Tärkein syy virallisen tiedouden ydinvoimamyönteisyyteen on kuitenkin atomiteknikan historia. Se syntyi sodan aikana kapula suussa kulkeneiden pommimiesten keskuudessa. Sodan jälkeen oli suuri tarve toisaalta lieventää atomipommiohjelman taloudellista rasittavuutta hyötyemällä siitä kaupallisesti, toisaalta luoda oikeutusta teknologialle, jolla oli kyky tuhota koko ihmiskunta. Maailmanmahtajien lemmikkirota oli saatava kasvaa ja lisääntyä. Sen aiheuttamat vahingot oli piilotettava. Niinpä luotiin IEAE ja muut kansanväliset atomi-instituutiot, jotka normittivat säteilyn, rakentamisen ja ydinvoimapuheen sopivaksi atomivoiman tulla ja kukoistaa. Tämän saateenvarjon alla syntynyt Säteilyturvakeskuksen kaltaiset laitokset eivät niinkään turvaa ihmisiä säteilyltä kuin ydinlaitoksia ihmisten oikeutetulta säteilypelolta.

Olli Tammilehto julk. Elonkehässä 4/11

Pro Hanhikivi osallistui E.ON Ag:n yhtiökokoukseen Saksan Essenissä

Pro Hanhikivi ry:n edustaja Hanna Halmeenpää osallistui tors-taina 5.5. saksalaisen energija-jä-tti E.ON AG:n vuosittaiseen yhtiökokoukseen Saksan Essenissä. E.ON on Fennovoiman suurin yksittäinen osakas 34% osuudellaan ja yhtiön ydinvoimatekninen asiantuntija. Messukeskus Grugahalleen Essenissä oli tors-taina saapunut noin 4000 E.ON AG:n osakkeenomistajaa. Saksalaisen Kriittiset osakkeenomistajat –organisaation kutsumana paikalla oli myös eri kansalais- ja ympäristöjärjestöjen edustajia Saksasta, Iso-Britanniasta ja Suomesta.

Yhtiökokouksessa kuultiin E.ON AG:n johtaja Dr. Johannes Teyssenin, hallituksen jäsenten sekä useiden osakkeenomistajien puheenvuoroja Fukushima ydinvoimalaonnettomuudesta ja siitä seuranneista muutoksista Saksan ydinvoimapolitiikassa ja edelleen vaikutuksista E.ON AG:n liiketoimintaan. Ilmastosiystä E.ON katsoo ydinvoiman yhä kuuluvan yhtiön tulevaisuuteen.

Yhtiön johto kuuli yli 6 tuntia kestäneen keskusteluosion aikana runsaasti eriäviä mielipiteitä niin yhtiön ulkomaille suunniteltujen ydinvoimainvestointien ympäristöystävällisyydestä kuin myös suunniteltujen uusien hiilija kaasuvoimaloiden ilmastovai-
kutuksista.

Pro Hanhikiven Hanna Halmeenpää käytti tilaisuudessa kaksi puheenvuoroa, joissa hän

kuvasi Fennovoiman hankesuunnitelmien paikallista ja kansallista tilannetta. Kokouksen ainoa huomattavan äänekäs välikohtaus yleisöstä kuultiin puheenjohtaja herra Hartmanin keskeytettyä Halmeenpään ensimmäisen puheenvuoron ajanpuutteeseen vedoten. Välikohtauksesta johtuen kokousväki lopulta myös äänesti luottamuksesta puhejohtajaa kohtaan. Toisessa puheenvuorossaan Halmeenpää kertoo esittäneensä useita Fennovoiman ja E.ON:in hankkeeseen liittyviä kysymyksiä.”E.ON:in johdon vastauksista päätellen yhtiö katsoo parhaaksi toistaiseksi kieltää, että meneillään olisi ydinvoimalaprojekti Suomessa.”, kertoo Halmeenpää.

Torstain yhtiökokouksessa julkistetussa vuosiraportissaan E.ON kertoo suurimmaksi imagoriskikseen ydinvoimakeskustelun Saksassa, jossa 70% kansalaisista kannattaa ydinvoiman alasajoa. Kaksi E.ON:in omistamaa ja yhteen-sä kahdeksan vanhaa ydinvoimalaa Saksassa on nyt suljettu. Halmeenpään kysyessä Fennovoiman hankkeeseen osallistumisen sopivuudesta E.ON:in imagoon, yhtiön johtaja Teyssen tyytyi viittamaan Suomen eduskunnan myönteiseen periaatepäätökseen. Mitään päivämäärää projektin aloittamisesta ei ollut tiedossa, eikä yhtiöstä osattu myöskään sanoa, milloin päätöksiä projektin alkamisesta voitaisiin tehdä.

Ydinjätteiden loppusijoitus-ta koskevaan Halmeenpään kysymykseen johtajisto ei kyen-

nyt vastaamaan, vaan totesi jät-teistä huolehdittavan mahdollisen uuden ydinvoimalan tapaukses-sa Suomessa kansallisesti. ”Yhteis-työ Fennovoiman ja Posivan välillä ei tiettävästi etene, joten vastaus-ta ydinjätekyllälykseen ei toistai-seksi tiedä kukaan muukaan.”, Halmeenpää huomauttaa. ”Fennovoi-malle oman loppusijoituspaikan rakentaminen olisi todennäköi-sesti kuitenkin hankkeen kannatta-vuuden kannalta iso taloudellinen kysymys”, arvelee Halmeenpää eikä näe ydinjätteen loppusijoitusta Pohjois-Suomeen toteutuskelpoi-sena vaihtoehtona.

Halmeenpää kertoo tiedus-telleensa E.ON:in johdon suh-tautumista EU:n suunniteltuun ydinjätedirektiiviin, joka toteu-tuessaan voisi mahdollistaa ydin-jätteiden tuonnin ja viennin jäsen-valtioiden välillä ja saaneensa vastaukseksi, ettei E.ON tavoittele lop-pusijoituspaikkaa Saksassa tuote-tuille ydinjätteille Suomesta.

”E.ON:in liiketoiminnallisen menestyksen varmistaminen ja ydinvoimainestoinnit ulkomail-la eivät välttämättä kulje käsi käde-sä.”, Halmeenpää summaa yhtiöko-kouksen annin Pro Hanhikiven näkökulmasta.

5.5.2011

**Hanna Halmeenpää,
Pro Hanhikivi ry
www.prohanhikivi.net
p. 050 5644122
hanna.halmeenpaa@hotmail.com**

Tuotantopanokset nousevat tuottajahintoja nopeammin

MTK:n väki kävi 14.6.2011 Säätytalolla evästävässä hallitusneuvottelijoita: ”Maatalouden kannattavuus on viime vuosina heikentynyt merkittävästi. Huolehtikaa sen kannattavuuden paranemisesta.”

Viljan hinta on ennätyskorkealla johtuen maailmanlaajuisen kysynnän kasvusta. Maataloustuotteiden hintojen kohoaminen kurjistaa köyhälistöä ympäri maailmaa, mutta eivät hintojen kohoamisesta ole päässeet hyötymään tavalliset maanviljelijätäkään. Samaa aikaan nousseet tuotantopanosten (rehut, lannoitteet, torjunta-aineet) hinnat ovat vieneet tulotason kehityksen pakkasen puolelle.

Esimerkkinä lannoitteet

Kaikkien maatalouden tuotantopanosten hinnat ovat nousseet voi-

makkaasti. Hinnannousun takana on toisaalta maailmanmarkkinoissa tapahtuneet muutokset, mutta toisaalta vaikkapa Suomen lähijalan hallitusten harjoittama yksityistämispolitiikka. Yksityistäminen on tehty ideologisista lähtökohdista silmälläpitäen suurpääoman kilpailukykyä tietäen hyvin, että se heijastuu pitkällä aikavälillä valtiontalouteen heikentävästi.

Hyvä esimerkki tästä kehityksestä on suomalaisen lannoiteteollisuuden (Kemira) myynti norjalaiselle Yaralle 2004. Myyntiä hehkutettiin menestystarinana,

mutta totuus on jotain ihan muuta. Liki monopoliasemaan päässeet Yaran lannoitteiden hinnat ovat sittemmin yli kaksinkertaistuneet ja lannoiteteollisuuden tuotot valuvat ulkomaisiin taskuihin. Myynnin myötä siirtyi ulkomaiseen omistukseen omavaraisuutemme kannalta tärkeät Euroopan suurin apatiittilouhos Siilinjärveltä ja Savukosken Soklin avaamaton esiintymä, josta lannoiteteollisuuden raaka-ainetta riittäisi kymmeniksi vuosiksi.

Lannoitteiden hintojen kohoamisessa on toisaalta kyse myös maailmanlaajuisesta suunnasta, jossa energian ja raaka-aineiden hinnat nousevat ja kytkeytyvät toisiinsa. Energiakustannukset ovat typpilannoitteissa yli puolet niiden hinnasta. Kysyntää ylläpitää viljan kysynnän kasvu maailmalla sekä Kiinan ja Venäjän vientitullit.

Kannattavuus heikkenee

Suomalaisen maanviljelijän näkökulmasta tilanne on huolestuttava. Tuotantokustannukset ovat kasvaneet tuottajahintoja nopeammin. Tuottajahinnat ovat kasvaneet kuluun 10 vuoden aikana vajaa 12 %, kun taas tuotantopanosten hinnat ovat kohoaneet yli 30 %. Tuoton ja kustannusten suhteet käyvät ilmi kuvasta 1.

Negatiivinen kannattavuuskehitys näkyy luonnollisesti myös maanviljelijöiden määrässä. EU-aikana aktiivitulojen määrä on laskenut 37 000 tilalla. Viime vuon-

na maatiloja oli jäljellä noin 63 000 kpl. Vuosittain lopettaa noin 1000 - 2000 tilaa. Maitotiloissa lasku on ollut vielä nopeampaa. Niiden määrä on pudonnut kolmasosaan vuoteen 1995 verrattuna. Viime vuonna maitoa lähetti meijeriin 11 000 maatilaa.

Suoraan maataloudesta sai leipänsä vuonna 1995 141 000 henkilöä. EU:n myötä Suomen maataloudesta on hävinnyt 57 000 työpaikkaa vastaava työpanos.

Omavaraisuus häviää

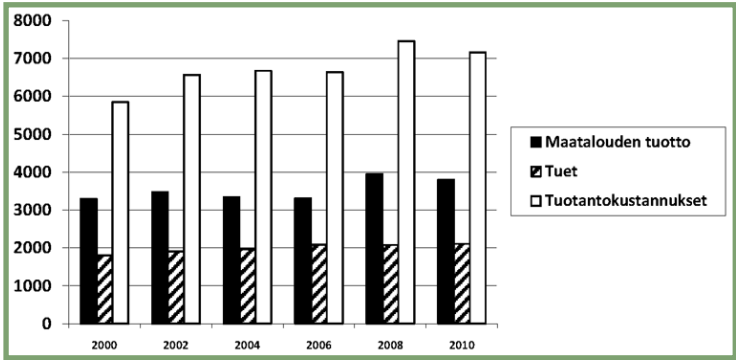
Tilojen määrän vähentyminen näkyy maaseudun kurjistumisena ja autioitumisena. Ihmisten vähentyessä loppuvat koulut ja muut palvelut. Oikeistopiireissä kuulee jo puhuttavan siitä, että maaseudun tukeminen pitää lopettaa ja voimavarat keskittää kasvukeskuksiin. Ko-

ko Suomen pitäminen asuttuna ei näytä olevan enää tavoitteena.

Nykyisen kehityksen myötä maamme omavaraisuus laskee koko ajan. Vuonna 2010 maataloustuotteiden viennin arvo oli 1309 miljoonaa euroa ja tuonnin 3934 miljoonaa euroa. Tuonti kasvoi edelliseen vuoteen verrattuna 12 %. Omavaraisuuden laskun myötä mahdollisuus harjoittaa riippumatonta politiikkaa kaventuu, vaikka muutosta haluaisimmekin. Tämä on varmasti suurpääoman tarkoituskin. Tällä tavoin Suomi sidotaan yhä tiiviimmin EU-politiikkaan.

Näyttää siltä, että EU-vastaisessa kamppailussa 15 vuotta sitten esittämämme uhkakuvat ovat käyneet toteen valitettavan hyvin. Poliitiikan suuntaa on muutettava!

KÄ/Juha Kieksi

Kuva 1. Maatalouden tuotot, maksetut tuet ja tuotantokustannukset 2000 - 2010 (miljoonaa euroa). Lähde: Suomen maatalous ja maaseutuelinkeinot 2011. MTT.

Holhouslainsäädäntömme eriarvoistaa kehitysvammaiset

Suomen holhouslainsäädäntö asettaa kehitysvammaiset henkilöt eriarvoiseen asemaan oikeustoimikelpoisuuden osalta vastoin YK:n vammaissopimuksen säädöksiä. Nykyisen holhouslainsäädännön mukainen vajaa-valtaiseksi julistaminen ja toimintakelpoisuuden rajoittaminen (§18) eivät liene vammaissopimuksen mukaisia.

Nykyisen holhousuostimilain ja edunvalvontajärjestelmän soveltamisessa on suuria ongelmia kehitysvammaisten kohdalla.

Holhousuostimilain 29 § todetaan, että ”jos tuomioistuim on niin määrännyt, edunvalvojalla on oikeus edustaa päämiestään myös sellaisessa tämän henkilöä koskevassa asiassa, jonka merkitystä päämies ei kykene ymmärtämään”.

Tuomioistuimissa on mais-traattien hakemuksesta alettu määrätä vaikeavammaisille kehitysvammaisille aikuisille viranomaisedunvalvojia edustamaan päämiestään tämän terveydenhuoltoa, hoitoa, hoitopaikkaa, asuinpaikkaa ja taloudellisia asioita koskevien päätösten tekemisessä eli täyttämään aukkotilanne kehitysvammaisen hoitopäätösten kohdalla. Käytännössä kehitysvammainen on silloin aukottomasti viranomaisedunvalvojansa holhouksessa ja omaiset on täysin suljettu vammaisen elämästä.

Holhousuostimilain 42 § huolenpito päämiehestä: ”edunvalvojan tulee huolehtia siitä, että päämiehelle järjestetään sellainen hoito, huolenpito ja kuntoutus, jota on.....pidettävä asianmukaisena”, on riittävä pyköä ilman tuomioistuimen erityistä määräystä.

Holhousuostimilain 43 § päämiehen kuuleminen ”ennenkuin edunvalvoja tekee päätöksen.... hänen on tiedusteltava päämiehensä mielipidettä..... kuuleminen ei ole kuitenkaan tarpeen, jos päämies ei

kykene ymmärtämään asian merkitystä”.

Viranomaisedunvalvojat, joilla on usein parisataa päämiestä, eivät ehdi selvittää päämiestensä tahtoa eikä heillä ole taitoa ja kykyä kommunikoida esim. puhevammaisten kehitysvammaisten kanssa. Päämiehen tahdon selvittäminen ja välittäminen jää usein kehitysvammaisen hoitoyksikön tehtäväksi, ellei omaisten apua haluta käyttää.

Vaikea- sekä puhevammaisia kehitysvammaisia tulkkavien tulkkien käyttö kehitysvammaisten oikeudellisissa asioissa tulee olla tarkkaan säädeltyä. Näissä vaativan tason tulkkauksissa tulee olla aina kaksi toisistaan riippumatonta tulkkia tai on käytettävä paritulkkausta. Kunnat ovat aikaisemmin myöntäneet v 2007 lähtien vammaispalvelulain perusteella puhevammaisille puhetulkkeja. Nyt puhetulkkauksen myöntäminen siirtyy 1.9.2010 Kelalle. Alalla toimii paljon amatööriitulkkeja. Oikeudellisissa asioissa tulee aina varmistaa puhetulkkin pätevyys. Tuomioistuimen tulee olla tietoisia kehitysvam-

maisten puhetulkkauksen luotettavuuden epävarmuudesta, jos vammaisella päämiehellä ei ole puhetta ja vain muutama kommunikatiomerkki ja erityisesti jos päämiehen äidinkieli on muu kuin puhetulkkin. Puhevammaisen kehitysvammainen on myös helposti johdateltavissa ja yleensä kehitysvammainen pyrkii miellyttämään kysyjää ja vastaa usein kuten olettaa kysyjän haluavan.

Kohdallamme tapahtui niin, että puhdattoman autistisen venaängielisen lapsenlapseni kuultelussa poliisissa oli tulkkauksessa vasta valmistunut puhetulkki, joka johdatteli vastaamaan, niin kuin oli todennäköisesti suunniteltu hoitolaitoksessa, joka oli tehnyt minusta perättömän ilmiannon lapsenlapseni pahoinpitelystä. Tulkki johdatteli lapsenlastani nostamaan peukalo ylös (merkki ”kyllä”) hänen kysymyksiin ”löikö isoäiti ja haluatko isoäidille rangaistusta?” Näin yksityinen vammaisille tarkoitettu toimintakeskus sai kehitysvammaisen asukkaan nostamaan syytteen isoäitiä vastaan! Minulta riistettiin edunvalvojuus pois ja lapsenlap-

selleni määrättiin virkaedunvalvoja, jolla on vielä noin 300 valvottavaa..ja minut eristettiin orvoksi jääneen lapsenlapseni elämästä.

Mielenosoitus vammaisten oikeuksien puolesta

26.5.2011 meitä oli iskulauseiden kanssa parisenkymmentä ihmistä Säätytalon edessä. Tunnin verran seurasimme ”ihmisoikeuksia vammaisille” plakaatteja heiluttaen Suomen pankin edessä näytelmää ”hallitusneuvottelut”.

”Tärkeät ja kiireiset” neuvottelijat juoksentelivat rappuja ylös ja alas ja taksiiliikenne suhasi edestakaisin. Median ryhmä seisoskeli rapuilla odottaen tiedotustilaisuuden alkua. Tuikeat turvamiehet valvoivat järjestyä. Ketään ei kiinnostanut tulla kadun yli kuulemaan viestiamme. Rappujen edessä tiedotteidemme vastaanotto oli nihkeää, vain muutamalle poliitikolle kelpasi vetoomuksemme. Kuukausi vaa-leista, ja kansan syvien rivien ääni oli unohtunut, neljään vuoteen ei tarvitse kuulla kaikkein heikoimpien örinöitä.

Ja yhtä vähän vammaisten ih-

misoikeuksista oli media kiinnostunut. Helsingin Sanomat on tarkkaan kirjannut hallitusneuvottelujen kulun, mutta vammaisten oikeuksia puolustavasta mielenosoituksesta ei mainita sanaakaan. Näköjään hallitusneuvottelijat ja mediakin kärsivät inhimillisyydenvajeesta. Säätytalon näytelmä maksaa päivässä 5200 euroa! Ja kuka maksaa?

Pari fillaripoliisia valvoi sanan- ja kokoontumisvapauden käyttämme. Ämyrillä emme saaneet häiritä hallitusneuvottelijoita.

Vaikka Suomessa päällisin puolin vaikeavammaisilla ihmisillä on asiat hyvin, ei tarvitse seistä leipäjonoissa eikä viettää öitään roska-laatikoissa, heiltä puuttuu kuitenkin vapaus ja itsemääräämisoikeus, heihin käytetään valtaa ja mielivaltaa ja he saavat kokea epäinhimillistä kohtelua ja pakonkäyttöä. Jopa vangeilla on vankilassa enemmän lakisääteisiä oikeuksia.

Teemojamme muun muassa olivat: (1) YK:n vammaisia koskeva yleissopimus ratifioitava, (2) Vammaislait yhdistettävä, (3) Yleisten edunvalvojen mielivalta lopetettava, (4) Kilpailutus pois asumispalveluista, (5) Oikeus pitää yhteyttä omaisiin, läheisiin ja ystäviin turvattava, (6) Omaisvalvonta virallistettava, (7) Kidutus ja kiusaus kiellettävä!, (8) Työntekijöiden taustat selvitettävä, (9) Oikeus valita asuinpaikkansa ja kenen kanssa asuu ja (10) Omaisten asiantuntemus ja työpanos käyttöön.

Henkilökohtainen vaatimuseni oli, että vammaisen lapsenlapseni on vapautettava suljetusta asumisyksiköstä!

Kansanliikkeen ”Vammaisten oikeuksien puolesta” aktiivijäsen :
Viola Heistonen
Imatra.
Santapukintie 2 as. 4
55910 Imatra,
puh. 040 537 04 05

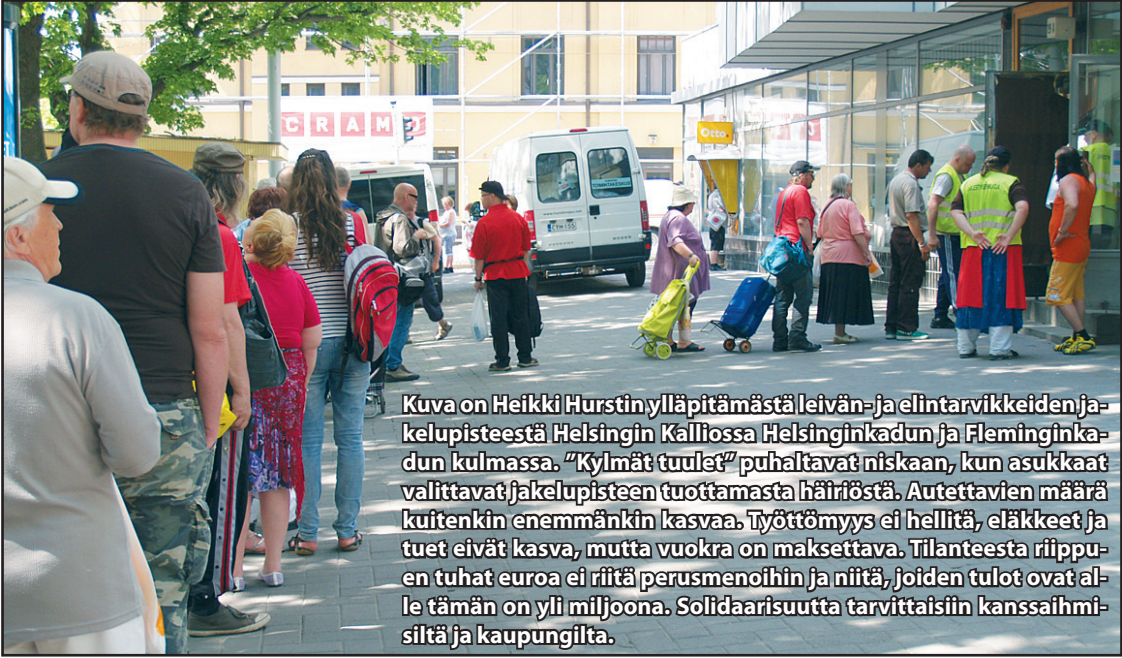
Nälkää ja puutetta Suomessa vuonna 2011

Nälkäiset ihmiset leipäjonoissa eri puolella Suomea eivät ole herättäneet päättäjiemme omaatuntoa ajattelemaan järjestelmän olevan mitenkään viallinen – vain ihmisissä on vikaa, kun he ovat usein ilman omaa syytään joutuneet kohtaamaan nälän ja puutteen. Kovuus ja piittaamattomuus on Helsingissä vallannut yhä useampia tahoja, sillä leipäjonoissa viruvia ihmisiä ei suinkaan ole haluttu auttaa puuttamalla heidän toimeentuloonsa vaikuttaviin tekijöihin – vaan nälkäiset ihmiset, työttömät, pätkätyöläiset, vanhukset, yksinhuoltajat halutaan siivota pois näkyvistä, pois mielistä.

Poliittinen eliittimme on saanut aivan tavallisetkin kansalaiset syylistämään ruokajonoissa jonottavia ihmisiä ja nyt nämä samat tavalliset kansalaiset pelkäävät leipäjonon alentavan heidän asuntojensa arvoa. Samaan aikaan käydyistä hallitusneuvotteluista, jota Kokoomuksen puheenjohtaja Jyrki Katainen johti, tihkui tietoa suurista leikkauksista koskien juuri vähävaraisten toimeentuloa, joten tämä osoittaa kylmästi ja selvästi sen, että poliittinen eliittimme haluaa entisestään kurjistaa köyhempiä ihmisiä ja siirtää lisää varallisuutta ylemmälle sosiaaliluokalle ja sijoittajille.

Helsinginkadun ruoanjakopiste

Helsingin Kalliossa sijaitseva ruokaa ja vaatteita Helsinginkadulla vuodesta 2005 jakanut Heikki Hursti aikoo siirtää jakelupisteensä muualle lähistön asukkaiden vastustuksen takia. Ruokaa jaetaan Helsinginkadulla kaikille vähäosaisille ihan tavalliseen tapaan keskiviikkoisin ja perjantaisin kello 12.00 ja opiskelijoille joka kuukauden viimeisenä tiistaina kello 17–18.30, mutta epävarmuus leivänjakopisteen tulevai-

Kuva on Heikki Hurstin ylläpitämästä leivän- ja elintarvikkeiden ja -kelupisteestä Helsingin Kalliossa Helsinginkadun ja Fleminginkadun kulmassa. ”Kylmät tuulet” puhaltavat niskaan, kun asukkaat valittavat jakelupisteen tuottamasta häiriöstä. Autettavien määrä kuitenkin enemmänkin kasvaa. Työttömyys ei hellitä, eläkkeet ja tuet eivät kasva, mutta vuokra on maksettava. Tilanteesta riippuen tuhat euroa ei riitä perusmenoihin ja niitä, joiden tulot ovat alle tämän on yli miljoona. Solidaarisuutta tarvittaisiin kanssaihmisiltä ja kaupungilta.

suudesta huolettaa Heikki Hurstiä.

Hursti sai pääsiäisenä 2011 taloyhtiön isännöitsijältä varoituksen leipäjonon aiheuttamisesta häiriöistä. Leipäjonon läheisyydessä asuvat ovat valittaneet esimerkiksi humalaisten jonottajien käyttäytymisestä. Eräs asukas kertoo, että leipäjono oli laskenut hänen asuntonsa arvoa 20 000 eurola. Tämä kertoo sen, että kyseisellä asukkaalla on varaa asua asunto – osakkeessa, eli hän ei kuulune aivan kaikkein köyhimpiin.

Tein tarkastusmatkan kyseiselle paikalle. Ohikulkijoiden humalaisuus joutune siitä, kun ALKO sijaitsee osoitteessa Helsinginkatu 15 ja itse ruokaa jaetaan osoitteessa Helsinginkatu 19. Missä tahansa ALKO sijaitsee, sen ympärillä on lukuisa määrä humalaisia, jopa epäsosiaalisia ihmisiä, mutta myös he kuuluvat yhteiskunnan vähäosaisiin. Varakkaammilla on varaa humaltua kodeissaan.

Outoa tässä Helsinginkadun ALKOn sijainnissa on se, ettei siitä

liene valitettu, ei ole valitettu sen sijainnin laskevan asuntojen arvoa. Osoittaako tämä yhteiskuntamme kovuutta vai miksi leipäjono ja siinä olevat nälkäiset häiritsevät, mutta ongelmaa lisäävä ALKO ei häiritse? Eikö leivänjakopistettä vastapäätä sijaitseva tunnettu ravintola häiritse lainkaan?

Solidaarisuus

Jonottajien keskinäinen solidaarisuus ja arvokkuus ihmisenä ilmenee jonossa selvästi, tavalliset ruoan jonottajat kokevat olevansa samassa tilanteessa ja tukevat toisiaan mm. keskustelemalla ja neuvomalla. Solidaarisuutta kaivattaisiin kanssaihmisiltä, heiltä, joilla ei ole nälkä, ja joilla ovat muutkin asiat elämässään hyvin. Tosiasia kuitenkin on, että Suomessa ei haluta keskustella nälästä tai köyhyydestä julkisesti, solidaarisuus ei ole muotia.

Häätöyritysilmiö yleismaailmallinen

Professori Mari Vaattovaaran mukaan leipäjonon vastustuksessa on kyse yleismaailmallisesta ilmiöstä. Suomessa on yleisesti nähtävissä, että naapuruston yhteisöllisyys perustuu siihen, että naapurustoa suojataan kaikelta epämääräiseltä, epätoivotulta. On se sitten leipäjono, tai joku muu, joka rikkoo harmoniaa. On yleismaailmallinen ilmiö, että liittoudutaan ja yritetään työntää epätoivottu asia pois, kun asia koetaan kiusalliseksi.

Helppoja vastustuksen kohteita ovat etenkin sosiaali-seen elämään liittyvät kohteet, esimerkiksi asuntolat, kun taas suuret ydinvoimalat eivät puolestaan herätä minkäänlaista vastustusta kansan keskuudessa.

Heikki Hurstista on ikävää, että ruoanjakopistettä yritetään häätää pois. Hänellä itsellään on halua keskustella, ottaa yhteyttä niin isännöitsijään kuin talon hallitukseenkin ja katsoa löytyykö sopua ja ratkaisua. Ruoanjakopisteen ovella on 2-3 järjestyksenvalvojaa, jotka

seuraavat tilannetta ja pyritään siihen, että jono kulkee jalkakäytävän sivulla niin, että ihmiset pääsevät kauppoihin ja liikkeisiin.

Helsingin Kaupungin sosiaalijohtaja Paavo Voutilainen lupaa, että Hurstin Laupeuden-työlle löytyy uusi paikka, eivätkä tilat ole kaukana keskustasta. Hän pitää työhön kohdistuneita valituksia ikävänä ja hänen mielestään on ehdottomasti nöyryyttävää ja ihmisarvon vastaista joutua jonottamaan perusasialla eli ruokaa kadulla, mutta on väärin, että Hursti ja kumppanit ovat joutuneet puolustuskannalle ja jopa hyökkäysten kohteeksi, hän sanoi Ylelle.

Voutilaisen mielestä tosiasia on, että yhteiskunnan tila on sellainen, että ruuan jakelu on tullut jäädäkseen.

Ei vain Helsingin ilmiö.

Kallis asuminen lisää toimeentulotuen tarvetta. Ihmiset voivat huonosti muuallakin maassa, nälkä on aina vieraana kaikkialla, missä henkilön tai kokonaisten perheiden tulotasot ovat romahtaneet mm. työttömyyden tai sairauden johdosta.

Toimeentulotukimenot ovat kasvaneet muuallakin parin viime vuoden aikana. Sekä maksetut summat että toimeentulotuen asiakkaiden määrä ovat nousseet ja yhtenä syynä tähän on asumisen kalleus. Työttömyys, pienituloisuus tai sairaus joutuvat usein tilanteeseen, jossa joutuu hakemaan asumistukea. Kun sekään ei riitä, joutuu turvautumaan toimeentulotukeen.

Kaiken lisäksi perustoimeentulon tukiviidakko on monimutkainen: On ansioturvaa, työmarkkinatukea, asumistukea, toimeentulotukea, eläkettä, lapsilisää jne. Vähävaraisen elämää on vaikeutettu tarkoituksella viime laman jälkeen. Sitä kai kutsutaan ”kannustinloukkujen purkamiseksi”.

Leevi

Toivo elää – valitettavasti

Kokoomus halusi ennen vuoden 2011 eduskuntavaaleja osoittaa, että he ovat todellakin Toivo – työväenpuolue, jolla on ulkoisesti katsoen jopa omatunto. MTV3 uutisoikin 10.2.2011 seuraavan uutisen:

”Häkämies: VR:n venäläiskusien palkanmaksussa virhe.

Ministeri Jyrki Häkämiehen (kok.) mielestä on väärin, että VR-konserniin kuuluvan yhtiön venäläiskuljettajille on maksettu liian vähän palkkaa. Valtionyhtiöiden omistajaohjauksesta vastaava puolustusministeri Häkämies sanoi eduskunnan kyselytunnilla, että virhe on myönnetty ja oikaistaan.”

Uutinen kuulosti hyvältä, hie-
man minua vain jäi ihmetyttämään vain se, että jos virhe on tehty, miksi sitä ei ole huomattu esimerkiksi palkanmaksun tai kirjanpidon yhteydessä.

Mutta Toivo elää, valitettavasti

Kaikesta huolimatta osa kansasta uskoi silloisen valtiovarainministeri Jyrki Kataisen johtaman kykypuolueen hyvyteen ja vakaaseen haluun puolustaa hyvinvointivaltion rippeitä. Nämä hyvinvointivaltion rippeet taisivat kuitenkin vaalien jälkeen olla tälle ”työväenpuo-

Kun vasemmisto vaati Häkämiestä korjaamaan VR Transportin venäläisille kuskeille Venäjän puolella soveltaman liian pienen palkkauksen, Häkämies lupasi korjata asian. Kuljetukset siirrettiin venäläiselle tytäryhtiölle ja kuljetuskalusto Venäjän rekisteriin. Määrätynlaista harmaata taloutta tämäkin, jota vastaan osoitettiin mieltä 8.4.2011

leuelle” vain myrkkyyttämiä, koska 10.2.2011 vallinnut, kuljettajille oikeudenmukainen järjestelmä korjattiin kaikessa hiljaisuudessa yllämainitun koepallon mukaiseen, kokoomus- ja EK-ystävälliseen suuntaan.

Kas näin uutisoitiin MTV3 kanavalla 30.5.2011, jolloin kykypuolue uskoi uuden hallituksen muodostuvan Jyrki Kataisen johdolla ja ajan ennen vaaleja olleen kaukaista historiaa kansan mielestä:

”VR siirtää kuskit Venäjälle -

AKT tyrmistyi. Auto- ja kuljetusalan työntekijäliitto AKT pitää valtionyhtiö VR:n päätöstä siirtää kuljettajansa venäläisen palkkausjärjestelmän pariin pöyristyttävänä.

Helmikuussa MTV3:n 45 minuuttia kertoi valtionyhtiön kuljetusliikkeen Transpoint Internationalin maksavan venäläisille kuskeille paljon suomalaista työehtosopimusta alhaisempaa palkkaa. Transpoint International lupasi korjata palkanmaksun.

Parempi palkka oli kuskeille lyhytaikainen ilo. Nyt palkat pa-

laavat takaisin venäläiselle tasolle. VR siirtää yhtiön hallituksen päätöksellä kaikki Suomen ja Venäjän väliset kuljetukset venäläiselle tytäryhtiölle, ja myös kuljetuskalusto siirtyy Venäjän rekisteriin.”

Ammattiliitto AKT tuomitsee valtionyhtiön toiminnan täysin. Eikä heilläkään ollut tietoa asiasta?

Mistä on loogisesti ajatellen kyse?

Näin sitten kävi – kaikessa hiljaisuudessa. Kuinka tätä päätöstä sitten perustelea VR?

”Olemme muutaman kuukauden ajaneet suomalaisen palkkatason mukaan ja sillä ei kerta kaikkiaan pärjää markkinoilla

Mehän teemme konkurssin mikäli jatkamme näin, perustelea VR:n logistiikkadivisioonan johtaja Erik Söderholm.”

Tätä, logistiikkadivisioonan ylisotapäällikkö Söderholm lausuntoa kun käy tutkimaan, nousee mielenkiintoinen kysymys hänen lauseestaan tässä MTV3:n haastattelussa: ”Olemme muutaman kuukauden ajaneet suomalaisen palkkatason mukaan”.

Rivien välistä luettuna voisi ajatella kuljettajien sitten ajaneen vuosikaudet venäläisen palkkatason mukaan ja helmikuussa 2011

vain heille tapahtuneen valitettavan narahduksen, kiinnijäämisen alipalkkauksesta. Ja vasta muutaman kuukauden jälkeen suomalaisen palkkausjärjestelmää noudatettaessa kusket ovat karantaneet kintuilla. Tästä seuraa puolestaan kysymys siitä, mitkä muut valtionyhtiöiden alihankinnat ovat törkeästi alipalkattuja?

Rehottaako ”harmaa so. pimeä talous” valtionkin pitkässä, mutta langankapeassa leivässä laajemminkin? Kuinka Ay-liike on saatua pidettyä ääneti? Keitä on painostettu ja kuinka? Onko mafia soluttautunut rakenteisiimme? Mitä tulee tekemään AKT?

Onko uusliberalistinen talouspolitiikka Suomessa sitenkin luotu 90-luvun laman aikaan mahtavien mafiosojen toimesta ja EK sekä sen poliittiset avustajat noudattavat vain maan tapaa, Omertan lakia?

Pieni lausahdus, ellei se ole toimittajan väärintulkinta (mitä en usko) paljastaa paljon Suomen talouspolitiikasta ja Kokoomuksen tavoitteista. Ei ole ihme, että SDP sekä Vasemmistoliitto vetäytyivät Kataisen johtamista hallitusneuvotteluista, jos tällaista tavaraa tarjottiin laajemminkin leikkauslistojen ohella. Paljon kysymyksiä, oikeat vastaukset saattavat lukutaitoiset kansalaiset arvata.

Juhani Valo

Kadotetusta vanhuudesta

Nykyisin vaikuttaa valitettavasti siltä, että ns. kilpailu- ja koulutusyh-teiskunnassamme ihmisen vanhenemista on alettu pitää yhä enem-män rasitteena ja haittana. Näyttää siltä, että ihmisten haluttaisiin en-sinnäkin elävän mahdollisimman pitkään ja toisaalta pysyvän mahdol-lisimman pitkään myös toimintakykyisinä ja taloudellisesti kulutusyh-teiskuntaan osallistuvina, jotta heidän pitkään kestänyttä koulutus-taan voitaisiin hyödyntää ja jotta he siis osallistuisivat kulutusyh-teis-kunnan uusliberalistiseen kulutusajatuskaruselliin. Vanhuudestakin ollaan nyt tekemässä tuotetta, jonka ympärille rakennetaan konse-ptit yms. mainosalaan ja markkinointibisnekseen liittyvät toimintamal-lit, joita iskostetaan kuluttajien tajuntaan median välityksellä – ikään-tyneitä, ikäihmisiä, seniorikansalaisia vai eläkeläisiäkö nyt siis todella halutaan muokata shoppailevaksi kohderyhmäksi.

Kustaankartanon alueella asukkaat vakuuttivat, että hoito on hyvää ja myös asiantuntemusta löytyy.

Vanhuus on käsitteenä hyvin epämääräinen. Eläkelainsäädän-nön perusteella voitaisiin sanoa vanhuuden alkavan 65-vuotiaa-na (Työeläkejärjestelmässä van-huuseläke alkaa yleensä 63-68 -vuotiaana ja kansaneläkejärjestel-mässä 65-vuotiaana). Huomautet-takoon muuten, että usein julkisuu-nessa kapitalistiset eläkesijoitus-näkökulmat hallitsevat eläkeiästä käytävää keskustelua. Turhan usein nostetaankin esim. esiin eläkeikäis-ten ikään kuin jonkinlainen joukko-halu tehdä töitä vielä eläkkeellä. On tietenkin ymmärrettävää, että run-saat neljäkymmentä vuotta arkis-ta työaherrusta punnertaneena, on

kenen tahansa vaikea ”kytkeä” pois päältä melko sama arkirutiini. Toi-saalta kuitenkin ihmisten henkilö-kohtaiset elämäkokemukset, tun-temukset ja fysiologiset ominaisuudet sekä yhteisön odotukset voivat tuottaa erilaisia määritelmiä van-huuden alkamisen ajankohtaan. Olisiko siis parempi pitäytyä yksilöl-lisen tarkastelun puolella eikä teh-dä mitään yleistyksiä tai määriytyksiä siitä, milloin vanhuus alkaa ihmisen elämässä erityisesti huolimatta siitä onko ihminen vielä työelämässä ? **Lääketieteellisesti ja fysio-logisesti tarkasteltuna** vanhuus ei ole sairaus vaan kaikkien ihmis-ten elämään luonnollisena osa-

na kuuluva ajanjakso. Normaalin ikääntymisen nopeus on yksilöllis-tä ja yleensä muutokset ilmaantu-vat suhteellisen hitaasti. Normaaliin ikääntymiseen liittyy mm. liikkumi-sen hidastuminen, mieleenpaina-miskyvyn ja lähimuistin lievä huo-noneminen, näön heikentyminen ja ihon ryppyisyys. Yli 75-vuotiailla noin 80 – 90 %:lla on jokin pitkäai-kaissairaus, joista tavallisimpia ovat verenkiertolinten sairaudet, tuki-ja liikuntaelinvaivat, diabetes, ma-sennus ja unettomuus.

Käsite kliininen gerontologia eli geriatria on iäkkäiden ihmisten hoitoon erikoistunutta lääketie-dettä. Geriatria on ikääntyvien ikä-luokkien myötä yksi tulevaisuuden aloista myös Suomessa. Vuosikym-menen kuluttua joka viides suoma-lainen potilas on iäkäs ja siten myös tarve geriatriaan erikoistuneille ter-veydenhoitoalan ammattilaisille on nousussa. Iäkkäiden sairaanhoidon erityispiirteiden lähtökohtana on vanhuspotilaan toimintakyvyn säi-lyttäminen ja itsenäisyyden tuke-minen. Lisäksi hyvän hoidon pe-rusedellytyksenä tulisi pitää potila-an ja hänen elinolosuhteitten-sa mahdollisimman tarkkaa tunte-mista. Vaikka vanhuksen hyvän hoi-don tunnusmerkkejä on paljon, on niiden käytännön toteuttamisessa usein monia vaikeuksia. Jatkuvasti kiristyvät sairaanhoidon tehokkuu-den vaatimukset voivat heikentää vanhuspotilaiden oikeutta toipua omaa tahtiaan sairauksista. Lisäk-si hoitosuhteen jatkuvuus vaaran-tuu helposti. Pääasiallisena ongel-mana kuitenkin lienee nykyisin vie-lä, että geriatria on lääketieteen eri-tyisosamasta, joten tavallisessa ter-veyskeskuksessa ei ko. erityisosaa-mista ole tarjolla.

Vanhushoidon nykytila Suomessa

Alkuun voidaan todeta, että kansalaisten yhdenvertaisuus ei

Taulukko 1.1 Sosiaalipalvelujen bruttokustannukset vuonna 2007		
Luokka	milj. euroa	%
Vanhusten ja vammaisten asumis- ja avopalvelut	2429	34,40
Vanhusten laitospalvelut	890	12,60
Vammaisten laitospalvelut	185	2,60
Lasten päivähoito	2290	32,40
Esiopetus sosiaalitoimessa	193	2,70
Lastensuojelu- ja perhetyö	917	13,00
Päihdehuolto	158	2,20
Sosiaalitoimi yhteensä	7061	100,00
Lähde: THL		

Suomessa toteudu vanhustenhoi-don nykyisellä järjestelmällä. Tällä hetkellä jokainen kunta voi järjes-tää vanhushoidon omalla tavallaan - laatusuosituks (v.2008) ovat jo olemassa. Ongelmia on siis niin hoi-van säällisyyden suhteen kuin myös siinä, miten vanhuksen toimintaky-ky mitataan ja määritellään. Kus-tannukset vuositasona olisivat arvi-olta noin 3 mrd euroa, jos vanhus-tenhoito olisi organisoitu kutakuin-kin samalla tavoin kuin lasten päi-vähoito. Asiantuntijoiden mukaan ongelmia on myös koko vanhus-hoitojärjestelmän rahoitusmallis-sa (esim. mahdollisesti sosiaaliva-kuutuksen kautta ”korvamerkitty” rahaa), sosiaali- ja terveyspalvelu-tuotannon laajuudessa (mm. yksi-tyinen/julkinen,palvelu/kotiasumi nen,vanhainkoti,terveyskeskussai-raalan vuodeosasto,palvelusetelit), työvoiman saaminen/organisoi-minen ja vastuutahosta (kunta/valtio/muu) päättämisessä.

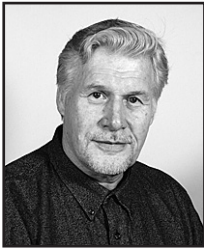
Sosiaali- ja terveysministe-riön valmisteleva lakiluonnos vanhushoitoa on ensimmäi-siä ko. lakeja Euroopassa. Luonnok-sen mukaisesti vastuu lain mukais-ten palvelujen sekä muiden toimien järjestämisestä tulisi kunnalle. (vrt. Omaishoitolaki ja siinä ongelmana joidenkin kuntien kesken kauden loppuvat omaishoidontuen määrä-rahat – toivottavasti vanhushoidon rahoitusmalli on toisentyttypinen!). Lakiluonnoksen mukaisesti jokai-

selle ikäihmiselle, jolla tarkoitetaan pääsääntöisesti 75-vuotta täyttä-neet (Suomessa v. 2010 80-vuotta täyttäneitä jo 255 912 henkilöä !), tehdään ensin palvelutarpeen ar-viointi, sitten yksilöllinen palvelu-tai hoitosuunnitelma. Edelleen la-kiluonnoksen mukaan päätös pal-velujen saamisesta pitäisi tehdä kolmen kuukauden kuluessa hake-muksen jättämisestä vastuuyksik-köön. (Katso tässä yhteydessä ohei-nen taulukko1.1 Sosiaalipalvelujen bruttokustannukset vuonna 2007).

Joidenkin mielestä sosiaali-palveluita ei pidä arvioida talou-dellisin perustein, sillä heidän mu-kaansa palveluista saadun hyödyn arvoa ei voi mitata rahassa, joten kustannuksiakaan ei ole mielekäs-tä arvioida. Yhteiskuntamme raken-tuu kuitenkin ihmisten suorittavaan työhön, joten sellaisten abstraktioi-den kuten sosiaalipalveluiden kus-tannusten selvittäminen voi olla jokin väylä eriarvoisuuden kitkemi-seen maastamme. Vanhushoitola-kiluonnos ei kuitenkaan poista on-gelmia, jonka parissa omaishoita-jat kamppailevat. Tällä hetkellä Suo-messa arvioidaan olevan omaishoi-tajia noin 6 % koko väestöstä eli lu-ku on noin 300 000 henkilöä (vuon-na 2010 Suomessa oli noin 904 000 yli 65-vuotiaista.) ja noin puolet omaishoitajista on eläkkeellä.

Minna Ekman

Kierrätysmaksuista vääntöä Keravalla

L a s s i l a - T i - k a n o j a j u l - k a i s i 4.5. -11 kierrätysase-man vastaan-ottohinnas-ton, jossa il-meni seuraa-vat hinnat: te-levisio ja monitori 20 euroa, kylmä-laitteet ja sähköherrat 35 euroa, kes-kuysikkö 20 euroa, kovalevyn15 euroa ja muistitikku yksi euro. Tä-mä palvelu oli aiemmin ilmaista.

Nähtyäni tämän hinnaston soitin Lassila-Tikanojalle tuotanto-päällikkö Janne Kokkoselle ja tie-dustelin, onko heidän ja Keravan kaupungin välistä sopimusta muu-tettu. Tuotantopäällikkö ei osannut sanoa sopimuksesta mitään. Muist-tutin häntä siitä, että on olemassa tuottajavastuu. Näitä tuotteita myy-vät alan liikkeet ovat velvollisia ot-tamaan kierrätykseen menevän ta-vara vastaan ja kierrätysmaksu sisäl-tyy uusien laitteiden hintaan. Kun-nissa, kuten Keravallakin asia on hoidettu niin, että kuluttaja voi vie-dä em. laitteet ilmaiseksi sovittuun paikkaan. Siksi edellä mainitut hin-nat ovat mielivaltaista rosvousta.

Tämän johdosta olin myös yh-teydessä Keravan kaupunkiin ympäristöasioista vastaavaan henki-löön. Hän kertoi etteivät tiedä kau-pungin ja Lassila-Tikanojan välises-tä sopimuksesta mitään. Juteltuam-

me kyseinen virkamies alkoi kuiten-kin epäillä, että sopimus ehkä saat-taisi löytyäkin. Muisti alkoi palautua kun esitin, että asiasta tulee kunnal-lispoliittinen keskustelu. Hän lupa-si palata jatkossa asiaan ja ilmoiti-tikin viikon kuluttua, että sopimus todella on olemassa. Muistutin vir-kamiestä tuottajavastuusta ja siitä, että kierrätysmaksu sisältyy uusien laitteiden hintaan, joka yleensä hoi-detaan niin, että kuntalaisille vara-taan piste laitteiden jättämiseen. Keravan tapauksessa vastaanotto-sopimus on tehty Lassila-Tikanojan kanssa. Ryöstörähdästä olisi kosket-tanut ennen eniten vähätuloisia ih-misiä. Lassila Tikanoja olisi hyötynyt moninkertaisesti ottaen huomioon, että romumetallin hinta on noussut viime aikoina.

Viimeisin tieto on, että julki-sen keskustelun johdosta kierrä-tysmaksuja ei enää peritä. Tämä oli Suomen Työväenpuolueen kunnal-lispoliittinen voitto, vaikka meil-lä ei olekaan valtuustopaikkaa. Tä-män johdosta STP:n arvostus on li-sääntynyt. Tarkkailemme jatkos-sa kehitystä. Mielestämme kierrä-tystoiminnan tulee olla yhteiskun-nan hallussa. On todettu, että hyvin organisoitu kierrätystoiminta voisi työllistää tuhansia ihmisiä. Näin oli-simme lähempänä kestävästä kehi-tyksen tavoitetta.

Abdullah Tammi

Kemiallinen sitominen pahoinpitelyn muotona

Nykyisin arvellaan, että vanhuksen lääkitseminen tokkuraan vähen-tää henkilökunnan tarvetta. Sirkka-Liisa Kivelän esittämässä ”huu-meettomassa” mallissa ainakin puolet vanhuksista kävisi itse vessas-sa ja pysyisi omilla jaloillaan. Se edellyttäisi, että kuntoutukseen ja virikkeellisen ympäristön luomiseen tulisi olla henkilökuntaa. Lop-putuloksena voisi olla, että henkilökuntaa tarvitaan vähemmän kuin lääkehoidoilla tuhottujen vanhusten hoidossa! KÄ/ Antero Nummi-ranta / Lähihoitaja

häinen määrä.

Kolmas iso ongelma on se, että kuka tahansa lääkäri saa hoi-taa vanhuksia ja kuka tahansa lää-käri saa määrätä vanhuksille psy-keenlääkkeitä. Lasten suhteen muil-le kuin lastenlääkäreille tai lasten psykiatreille tuskin pätkähtää pää-hänkään määrätä pienille lapsille psyykenlääkettä tai useita psyyken-lääkkeitä samanaikaisesti. Lapset ja vanukset kuuluvat lääkkeiden vai-kutusten, haittavaikutusten, hajoa-misen ja erittymisen suhteen eri-tyisryhmiin.

Monissa vanhusten ympäri-vuorokautista hoitoa toteuttavis-sa palvelutaloissa ja ryhmäkodeis-sa on ryhdytty opiskelemaan ja to-teuttamaan psyykenlääkkeiden vä-hentämistä. Muidenkin lääkkeiden tarvetta on tarkasteltu kriittisesti. Nämä palvelutalot ja ryhmäkodit osoittavat sen, että muutos johtaa vanhusten muistin, liikuntakyvyn ja virkeyden paranemiseen ja hoi-totyön helpottumiseen.

Psyykenlääkkeet on vaih-dettu muistelemiseen, musiik-kiin, liikuntaan, leipomiseen, TV:n

katselemiseen yhdessä, piirtämi-seen, lehtien lukemiseen yhdes-sä ja moniin muihin toimintoihin. Vanukset ovat rauhallisempia-kin kuin lääkevaikutusten alaisina. Psyykenlääkkeiden haittoja pide-tään maassamme virheellisesti jopa normaaliin vanhenemiseen kuuluvina. Luullaan, että jäykkyys, älyllisten kykyjen nopea menetys ja liikuntakyvyttömyys ovat nor-maaleja ainakin muistisairauksissa ja demensioissa, vaikka kyseessä on lääkkeiden haittavaikutukset.

Minun mielipiteeni on se, että henkilökuntaa eli käsiä tar-vitaan todella paljon, jos lääkehai-toilla tuhotaan vanhusten kyvyt. Jos taas lääkehoito on asianmu-kaista ja vanhusten elämään kuu-luu normaaleja päivittäistoimin-toja. Asunto ympärivuorokauti-sessa hoidossakin on kodinomai-nen. Vanhusten kyvyt säilyvät siinä määrin, että henkilökuntaa tarvi-taan vähemmän kuin lääkehaitoi-la tuhottujen vanhusten hoidossa.

Sirkka-Liisa Kivelän artikkelis-ta lyhensi : Antero Nummiranta

Ulkoistaminen uhka kansan hyvinvoinnille

Vuosia yritysten ulkoistamispolitiikkaa seuranneena ja lopulta itse sen kouriin joutuneena, olen todella syvästi huolestunut Suomen kansan syvien rivien hyvinvoinnista. Suuri raha on ajanut pienen ihmisen todella ahtaalle, voisi jopa sanoa orjuuteen asti. Tässä on havaittavissa todella likaisen pelin ainekset, johon sekoitetaan halpaa työvoimaa tänä päivänä sumeilematta. Asiaan on puututtava mielestäni todella nopeasti, jotta voimme taata isiemme kovalla työllä rakentaman hyvinvoinnin säilymisen kansan etuoikeutena. Mielestäni vaarallisimpina muotoina ulkoistamisesta ovat kuntien peruspalvelujen ulkoistaminen mukamas kannattamattomana ja perustoiminteesiin sopimattomina. Kuitenkin joku nämä työt tekee ja loppupeleissä pienemmällä henkilöstömäärällä ja rahastaa vieläpä enemmän, kuin mitä kunta työntekijöilleen maksoi. Sitten vielä kehdataan sanoa kunnan kassan ammottavan tyhjyyttään.

Ay-liikkeen toimintapäivänä 29.9.-10 puhujat nostivat esiin harmaan talouden ja ulkoistamisen ongelman. Vaadittiin mm. että työntekijöiden tulisi ryhtyä Euroopan laajuisesti vastustamaan näitä toimia.

Piilotukea yrityksille

Rakennusallalla vallitseva urakoiden pilkkominen pienempiin osiin on todella pöyristyttävä tapa. Suuret rakennusfirmat pilkkovat urakat pieniin osurakoihin ja näitä tekemään palkataan monesti ulkomaisia yrityksiä, joiden henkilökunta suorittaa työt nälkäpalkalla, kun eivät paremmastakaan tiedä. Saman aikaisesti suomalainen ammattimies makaa kotona ja odottaa turhaan töitä. Kaiken huippuna on työn jäljen selkeä huononeminen kaikin tavoin. Rärkeimpänä muotona alihankinta yrityksen toiminnassa on lomautetun henkilöstön tilalla käytetty vuokratyövoima, ruuhkahuippujen purkamisessa. Tässä selvästi on käytetty yhteiskunnan varoja yrityksen pyörittämisessä. Ulkoistamisen yhtenä isona peikkona näen patkätöiden lisääntymisen. Ulkoistamisessa myös rahanjako muuttuu suoritetasolta omistaja ja sijoittaja tasolle. Palkkatyöläisen tulot sitä vastoin laskevat. Jotensakin nurinkurinen malli. Eikös se tärkein lenkki palvelujen tuottamisessa ole juuri se suoritettava taso?

Ulkoistamisen käsite

Valotan käsitettä ulkoistaminen Wikipediasta lainaamallaan pätkällä: "Ulkoistaminen tarkoittaa yrityksen osan tai tietyn osatoiminnan siirtämistä ostettavaksi ulkopuoliselta yritykseltä alihankintana. Ulkoistamisessa yritys siirtää aiemmin itse hoitamansa toiminnon ulkopuolisen yrityksen tuotettavaksi. Ulkoistaminen koostuu kahdesta peruselementistä. Ensimmäinen näistä sisältää ulkoistettavan toiminnon lopettamisen yrityksen sisällä ja milloin toimintoon liittyy siirrettäviä tuotantovälineitä, näiden myynnin. Usein ulkoistamiseen liittyy myös työntekijöiden siirtyminen ulkoistettavan toiminnon mukana. Toisen peruselementin muodostaa ulkoistettavan toiminnon suorittamista koskeva sopimussuhde."

Kaunisteltuna se voi näyttää hyvältä

Nopeasti ajateltuna ja asiaan perehtymättä ei kuulosta työntekijän silmissä kovinkaan palhalta. Työthän jatkuvat ja saan pitää saa-

vutetut edut eli minut siirretään vanhana työntekijänä uuden yrityksen palvelukseen. Työntekijöille kerrotaan yrityksen selkeyttävän organisaation toimintaa ja katsoeensa kaikkien osapuolien kanalta tämän olevan paras mahdollinen keino säilyttää kilpailukyky ja taata vanhoille työntekijöille mahdollisuus jatkaa tehtävissään. Kerrotaan vielä alihankintayrityksen kanssa tehdystä sopimuksesta joka takaa yrityksen kyseisen alan töiden jatkumisen 100% volyymilla muutaman vuoden ajan. Tämänkin jälkeen taataan vähintään 60% töistä tulevan yhden vuoden ajan, jonka jälkeen sopimuksen uusimisesta neuvotellaan vuosittain. Kuulostaa ihan hyvältä, eikä näytä edes kilpailua olevan, kun me kaikki nyt siirretyt työntekijät olemme samassa yrityksessä. Kyllä ne jatkosopimuksetkin meille tulevat, olemmehan alan todellisia huippuammattilaisia.

Kun totuus alkaa selvitä..

Mutta tässä kaikessa piilee se pieni mutta. Toisin sanoen jätetään kertomatta muutamia tosiseikkoja. Monella yrityksellä on jo hankittua henkilökuntaa jostain vastaavia tehtäviä hoitavasta yrityksestä, joka ulkoisti toimintaansa aikaisemmassa vaiheessa tai joka haluaa laajentaa markkinaosuuttaan uusilla toiminnoilla. Yrityksen sisällä on jo muodostunut kulttuuri, millä yritys-tä johdetaan ja työt tehdään. Tästä johtuen työt eivät välttämättä kaikilla tulekaan muodostumaan omien odotusten mukaisesti. Alihankintasopimusta tehdessä määritettiin hinta, jolla työt tehdään. Asetettiin aikarajat, joissa on pysyttävä, että tehdyistä töistä selvittään ilman sanktioita, jotka leikkaavat sovittua rahamäärää. Pahimmassa tapauksessa antavat palvelut siirtäneelle yritykselle mahdollisuuden palkata toisia alihankkijoita.

Sieltä yli josta aita on matalin

Alihankinta yritys on laatinut oman henkilöstötarvekartoituksen jo ennen sopimuksen tekemistä. Yritys on myös määritellyt rahamäärän, joka sen on tehtystä työstä saatava. Monessa tapauksessa

alihankintayritys on ihan puhtaasti sijoitusyritysten usein jopa ulkoistamisten sellaisten hallussa oleva yritys, jonka tarkoituksena on tuottaa voittoa omistajilleen. Eikä näin ollen ole sitoutunut pitämään työntekijöidensä hyvinvoinnista ja jakamisesta huolta. Tällainen sijoitus yritys kokeilee suomalaisen työaika ja oikeuskäytännön rajoja ja menee sieltä mistä aita on matalin.

Hallittu sekasorto - kauhun tasapaino

Ulkoistuksen tapahduttua onkin seuraavan kuvion vuoro. Yrityksessä tuntuu vallitsevan täysi sekasorto. Kukaan ei tunnu tietävän, missä mennään ja mitä oikein tapahtuu. Yrityksen johtoryhmää vaihdetaan nopeasti, koska ostohetkellä johdossa ollut henkilöstö ei syystä tai toisesta osakkaan hallita tilannetta. Töiden sujuvuuden ja osaamisalueen laajentamisen nimissä sekoitetaan yrityksen vanhojen ja uusien tehtäviä keskenään. Tällä saadaan henkilökunnan ajatukset sekaisin eli rakennetaan hallitulla sekasorrolla kauhuntasapaino.

Jatkuvia lomautuksia ja irtisanomisia

Eikä aikaakaan, kun huomataan henkilöstöä olevan aivan liian paljon nykyiseen työmäärään ja aloitetaan YT-neuvottelut henkilöstömäärän sovittamiseksi vallitsevaan työmäärään. Ensimmäisessä aallossa irtisanotaan kolmannes henkilökunnasta. Seuraavaksi otetaan

käyttöön lomautukset, koska jostain syystä henkilöstömäärä ei sitenkään takaa tasaista työmäärää koko henkilökunnalle. Hyvin pian kuitenkin huomataan henkilöstöä olevan aivan liian paljon edelleen ja aloitetaan jälleen yt-neuvottelut. Tässä toisessa aallossa irtisanotaan 20% henkilökunnasta. Lomautukset pyörivät koko tämän projektin ajan.

Alihankintayritykset polkemaan ruuhkahuippuja

Hyvin pian kuitenkin huomataan henkilökuntaa olevan liian vähän määrättyinä aikoina tekemään kaikki sovitut työt ja tässä vaiheessa otetaan alihankintayritykselle alihankintayritys purkamaan ruuhkahuippuja. Usein tämä alihankinta yritys on ns vuokrafirma, jonka listoilla on monia ko. yrityksestä irtisanottuja ihmisiä odottamassa töitä ja heitä sitten palkataan paikkaamaan huippuja. Palkkataso onkin sitten aivan muuta kuin vakituisesa työsuhteessa olevalla henkilöstöllä. Ammattitaidossakaan ei ole puutetta ja monesti jopa parempi, kuin kiinteällä henkilökunnalla.

Palkat alas - voitot ylös

Tällä tavalla toimien saadaankin alan palkkakehitys pysähtymään ja jopa palkkoja reilusti laskemaan. Samanaikaisesti alihankintaa käyttävä yritys nostaa palvelujen hintaa asiakassuuntaan alihankinta kustannusten kasvamisesta johtuen. Toisin sanoen pienentynei-

den palkkakustannusten ja palvelujen hintojen korotuksen johdosta yrityksen tulot kasvavat räjähdysmäisesti.

Työaika- ja työturvallisuus-laki historiaan

Tähän kaikkeen, kun töissä oleva ihminen on alistettu, niin pelko oman työpaikan säilymisestä saa ihmisen rikkomaan omaehtoisesti työehtosopimuksessa sovitut lakeja ja toimimaan hyvän toverihengen vastaisesti. Käsite työajan pituudesta hämärtyy, rikotaan turvallisuus määräyksiä ja kyräily työpaikoilla lisääntyy. Tästä hyötyvät vain ja ainoastaan yrityksen omistajat.

Elämää ei voi rakentaa patkätöiden varaan

Irtisanotusta henkilöstöstä moni joutuu patkätyökierteeseen. Huoli perheen pärjäämisestä kalvaa mieltä koko ajan, se kuluttaa ihmisen henkisesti aivan loppuun. Elämän rakentaminen varalle pohjalle on mahdotonta. En pidä ihmeenä mielialasairauksien ja vastaavien pitkäaikaisten stressioireiden räjähdysmäistä lisääntymistä. Pitkässä juoksussa iso osa työikäisistä on muuttunut patkätyöläiseksi, jonka tulot riittävät juuri ja juuri perustarpeiden tyydyttämiseen. Minkälaisen elämän voi rakentaa tämän varaan? Jokaisen ihmisen on pystyttävä tuloillaan elämään normaalia elämää, johon kuuluu myös mahdollisuus vapaa-ajan viettoon.

Reijo Rytönen
(toim. otsikointi)

Suomen irtauduttava EU-kahleista

Perustuslain vastaisesti ja vääryydellä Suomi liitettiin EU:iin. Pian tulee aika, että vääryys korjataan. Kuva otettu itsenäisyyspäivänä 2006

Voiko Euroopan Unionin jäsenvaltio olla sosialistinen? Unionin perustuslain eli Lissabonin sopimuksen mukaan ei voi olla. Lisabonin sopimukseen eli EU:n perustuslakiin on näet pysyvästi kiveen hakattu uusliberalistisen kapitalismin ideologia. Niin kauan kuin Suomi on EU:n jäsenvaltio, Stp tai mikään muukaan laitavasemmistolainen puolue ei voi siis käytännössä nousta valtaan. Itse asiassa edes oikeata sosialidemokratiaa - esimerkiksi Ruotsin jo kadonneen kansankodin mallia - ei ole enää tänä päivänä mahdollista toteuttaa.

Keskustelu EU:n velkakriisistä sekä äskeiset Suomen eduskuntavaalit hallitusneuvotteluineen kuvastavat hyvin EU:n autoritääristä luonnetta. Suomen hallituskoonpano määritteli EU:n linjan hyväksymisen tai hylkäämisen perusteella. EU-komissio, siis kourallinen vaaleilla valitsemattomia virkamiehiä, saa vuonna 2013 voimaan astuvan pysyvän vakausmekanismen (EVM) myötä vieläpä ennakkotarkastusoikeuden kansallisiin budjetteihin. Komissio toisin

sanoen asetetaan valvomaan uusliberalistisen kapitalismin puhtausta jäsenvaltioissa.

Demokratia alennustilassa

Vasemmiston ennennäkemätön kriisi kaikkialla Euroopassa on seurausta II maailmansodan jälkeisestä globaalin talouspolitiikan kehityksestä. Perinteiseltä vasemmistolta vietiin aseet kädestä, kun sodanjälkeistä Bretton Woods-järjestelmää sekä keynesiläisyyttä ryhdyttiin ajamaan 1970-luvulta lähtien alas ja tilalle istutettiin hiljalleen Milton Friedmanin oppien mukainen markkinaliberalismi.

Vaikka demokratia on koko itsenäisyytemme ajan ollut rajoitunut kapitalismin sallimiin rajoihin, on suomalainen demokratia siitä huolimatta tällä hetkellä ennennäkemättömässä alennustilassa.

Eduskuntavaaleissa äänestettään tosiasiaa siitä, ketkä armoitetut pääsevät toteuttamaan poliittikaa EU:n asettamien tiukkojen ehtojen puitteissa.

Vasemmistoa siedetään, kunhan se suostuu noudatta-

maan samaa politiikkaa kuin oikeisto. Maamme eduskuntavasemmisto on mukautunut tähän. Sdp ja Vasemmistoliitto ovat viimeisen parinkymmenen vuoden aikana olleet valmiita vaikka myymään mummons ministeriauton takapenkkipaikan tähden - kentäväestä ja äänestäjistä piittaamatta. Puolueet lähtivät yhdessä kokoomuksen kanssa Paavo Lipposen sateenkaarihallitukseen reivaamaan Suomea EU-kuntoon leikkauksineen ja yksityistämisineen. Seuraukset ovat näkyneet kannatusluvuissa.

EU imperialistisena valtana

EU:n painostus Valko-Venäjää, Kuubaa ja muita edistyksellisiä maita kohtaan paljastaa unionin imperialistisen luonteen. EU-eliittiä häiritsee Valko-Venäjässä se, että se toteuttaa kansan enemmistön edun mukaista politiikkaa pitämällä kiinni itsemääräämisoikeudestaan. Valko-Venäjä ei ole avannut talouttaan markkinaliberalismin oppien mukaisesti, vaan se on pitänyt avainsektorit valtion hallinnassa.

Valko-Venäjän anteeksiantamaton synty EU:n silmissä on myös se, että maa ei ole mukana yhdessäkään imperialismien sodassa – toisin kuin sen intomieliset Nato-naapurit. Globaalin kapitalismin kieroutuneessa arvomaailmassa pahimpia sotarikollisia ylistetään demokratian ja ihmisoikeuksien soihutuina. Toisenlaiseen kehitykseen pyrkiviä puolestaan syytetään näiden oikeuksien polkemisesta.

Suomi on raskain kahlein sidottu EU:n kansanvallan vastaiseen ja imperialistiseen politiikkaan. Tämän hetken tärkeimpänä poliittisena tavoitteena pitäisiikin ehdottomasti olla irtautuminen unionista ja yhteisvaluutta eurosta.

Tommi Lievemaa

Mustia pilviä tulevaisuuden aamunkoitteessa

Autuaasti kuopattu Työministeriö on tehnyt työpoliittisessa tutkimussarjassa erinomaisen ansiokasta tutkimustyötä. Niistä Työvoima 2025 antaa hyvän näköalan vuosikymmenien päähän. Yksityiskohtaisimmat tiedot ulottuvat vuoteen 2030, mutta monet asiat ulottuvat vuoteen 2050 saakka. Virallisten tutkimusten suurin ongelma on politiikka, joka asettaa niille tavoitteet. Jos ja kun tutkitut faktat viittaavat tulevaisuudessa todellisiin vaikeuksiin, lukuja käsitellään tarkoituksenmukaisesti, että tuloksista huolimatta saataisiin julkisuuteen myönteinen viesti. Siksi tulevaisuuden odotuksia joko kaudistellaan tai kauhistellaan ennen muuta ns. yrittäjien taloudellista tarpeista riippuen.

Työvoima

Selkein tulevaisuuden kauhistelu on koskenut väestön ikääntymistä, josta eläkevakuutus on höpöttänyt yli kaksikymmentä vuotta. Se on valittanut väestön ikääntymisestä, eläkevarojen riittämättömyydestä, maksujen ja eläkeiän korottamisen välttämättömyydestä ja työssäoloajan pidentämisestä, vaikka sillä ei ole ollut mitään näyttöä valitustensa tueksi. Lopulta Tilastokeskus tuli eläkevakuutuksen avuksi. Syyskuussa 2009 se julkaisi vuoteen 2060 ulottuvan väestöennusteen. Ennusteessa ei ole muuta merkittävää kuin yli 64 vuotiaiden määrän lisääminen runsaalla 660 tuhannella (64 %). Se vedettiin hihasta, sillä ennuste on mahdollon syntyneistä ja vielä elossa olevien perusteella.

Väestöennusteen kannalta merkittävää on, että työikäisten määrä ei sanottavasti muuttunut. Niinpä 2050 heitä on 3,5 miljoonaa. Jos väestöstä huolehtiminen pysyy entisellään, niin työvoimaa on saman verran kuin nytkin, 2,6 miljoonaa (74 % työikäisistä). Mikäli väestöstä huolehdintaan siten kuin Työvoima 2025 edellyttää, työvoimaa olisi 2,9 miljoonaa henkeä (83 % työikäisistä). Näin meillä on jatkossakin käytettävissä 4,6–5,1 miljardia työtuntia.

Tuotanto

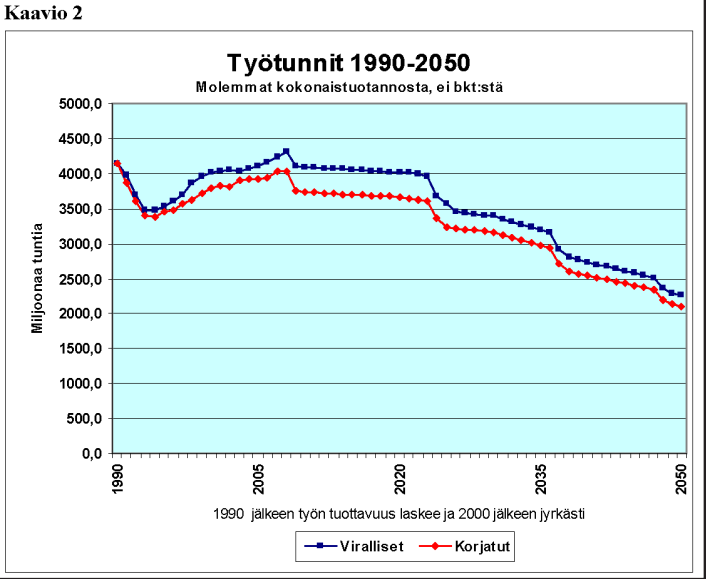
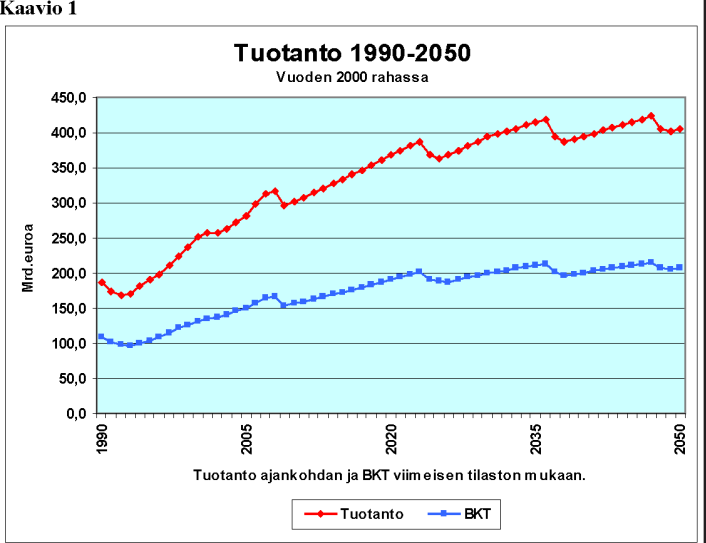
Työministeriön Työvoima 2025 selvityksen aineistossa tuotannon ja investointien todennäköinen kehitys toimialoitain on tutkittu ja selvitetty niin perusteellisesti kuin mahdollista. Sen mukaan tuotanto (2000 hinnoin) kasvaa ensin kymmenisen vuotta 2 sitten 1,7 ja lopulta enää prosentin vuodessa. Tuotannon määrällisen kasvun las-

kemisessa on ongelma, kun viralliset tahot laskevat tuotannoksi bruttokansantuotteen (bkt), joka on todellisesta koko tuotannosta vajaa puolet. Yli puolet eli kaksi kertaa vuodessa vaihtuva varasto on noiduttu olemattomiin.

Mikäli kaudella 2011–50 tuotanto kehittyy tasaisella trendillä hieman selvitystä paremmin, niin kasvu olisi 74 prosenttia, keskimäärin 1,8 prosenttia vuodessa. Ennusteen mukaan olisi vain 59 prosenttia, keskimäärin 1,5 prosenttia vuodessa. Mutta kasvu voi jäädä myös sitä hennommaksi esimerkiksi 47 prosenttiin, keskimäärin 1,2 prosenttiin vuodessa. Viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana oli kaksi lamaa, mutta jos lamojen sykli lyhenee (globaalin finanssikeinotelun, tuottavuuden tuotantoa nopeamman ja työttömyyden kasvun, suhteellisen liikatuoannon ja kuluuskysynnän hiipumisen vuoksi) lamoja voi olla hyvinkin kolme. Silloin kasvu todennäköisesti jäisi katastrofaaliseen 36 prosenttiin, keskimäärin 0.9 prosenttiin vuodessa..

Pitkällä aikavälillä kokonaistuotannon ja bkt:n määrät eroavat merkittävästi toisistaan samoista kasvuluvuista huolimatta, sillä sama prosentti on määränä enemmän sadasta kuin viidestäkymmenestä. Siksi kokonaistuotannon määrä kasvaa nopeammin kuin bkt:n määrä. Tässä sillä ei lopputuloksen kannalta ole vaikuttavaa merkitystä, kun myös työn tuottavuus molemmissa laskentatavoissa eroavat vastaavalla tavalla.

Työvoima 2025 selvityksen suurin ongelma on työn tuottavuus. Sen perusteena on aina bkt, joka korreloimattomana tilastona johtaa harhaan, kun se lisäksi leikkaa yli puolet tuotannosta olemattomiin. Vuona 2005 tuotannosta lei-

kattiin 51,8 prosenttia, mutta 2009 merkittävästi enemmän eli 55,2 prosenttia, joten leikkauksella oli selvä vaikutus bkt:n ja työn tuottavuuden määrään. Tässä tuotanto on aina leikkaamaton kokonaistuotanto. Siten, jos halutaan, ”välituotteen” jne. leikkauksen suuruus on vakio.

Tuottavuus.

1980-luvulla työn tuottavuus, tuotanto jaettuna työtunneilla, kasvoi keskimäärin 5,0 prosenttia vuodessa. 90-luvulla kasvu hidastui 4,8 prosenttiin, mutta niin sanotun it-kriisin vuoksi se romahti 2000-luvun alussa 2,2 prosenttiin. Täten kaudella 1980–2010 työn tuotta-

vuus kasvoi 170 prosenttia, keskimäärin 5,7 prosenttia vuodessa.

Työn tuottavuus on kapitalisteille henki ja elämä. Siksi sen nostamiseksi tehdään kaikki mahdolliset temput. Lisätään ja kehitetään uusia patentteja, lisätään tekniikkaa, vähennetään työn fyysistä rasittavuutta, mutta lisätään työn vauhtia ja sen henkistä rasittavuutta, muutetaan työaikoja ja kehitetään työn valvontaa muuttamalla organisaatioita sekä logistista tekniikkaa – sanalla sanoen lisätään palkkatyöläisten työn voimaperäisyyttä, riistoa.

Ottaen huomioon muuttuneet olosuhteet kaikesta huolimatta voidaan arvioida, että tuotta-

vuuden kasvu olisi todella heikkoa, vuosittain vain 2,2 prosenttia. Siitä kertyisi neljäskymmenessä vuodessa kumulatiivisesti tuottavuuden kasvuksi 139 prosenttia. Se olisi kumulatiivisesti keskimäärin 3,5 prosenttia vuodessa eli 38 prosenttia heikompi kuin edellisen kolmenkymmenen vuoden tuottavuus.

Työllisyys.

Tämänkaltaiset eväät tulevaisuudelle ovat suorastaan kammottavat. Mikäli työvoimalla on työtunteja vain 4,6 miljardia tuntia, silloinkin työttömyys räjähtää käsiin. Jos 2050 mennessä tuotanto kehittyy selvitystä paremmin ja olisi 526,5 miljardia euroa (+74 %) ja työn tuottavuus 193 euroa tunti (+139 %), niin työtunteja tehtäisiin 2,7 miljardia. Näin työttömyys olisi 1,9 miljardia tuntia ja 41 prosenttia. Mutta jos tänä aikana lamoja on kolme, silloin parhaassa tapauksessa tuotanto kasvaa 59 prosenttia, johon tarvitaan 2,3 miljardia työtuntia ja työttömyys olisi 2,3 miljardia tuntia ja 50 prosenttia!

Lopuksi.

Lienee sanomattakin selvää, että moisia näköaloja on vaikea edes kuvitella. Niiden edessä jokainen porvarillinen asiantuntija hyppää vähintään seinälle ja kurkkutorvi levällään huutaa – ei pidä paikaansa, mieletöntä hullun houretta. Mutta millä voisi osoittaa, että uusilla innovaatioilla, joita ei edes ole näköpiirissä, on katetta. Sekin pitää osoittaa, että uusi maaprandi, jota sitäkään ei edes ole olemassa, voisi myönteisesti vaikuttaa tuotantoon.

Ohessa olevat kaaviot antavat havainnollisen kuvan hidastuvien kasvu-urien merkityksestä ja todellisesta kestävyysvajeesta. Niissä heijastuvat kansalaisten suojattomuus globaalin suurpääoman riistoa vastaan. Kapitalistinen yhteiskunta markkinatalouksineen ajautuu umpikujaan. Siksi ja ennen perusteellisempia uudistuksia on erottava EU:sta, eurosta sekä luovuttava tavaroiden ja pääomien vapaasta liikkumisesta. On varauduttava myrskyyn, jota ennustavat tulevaisuuden aamunkoitteessa näkyvät mustat pilvet.

Kai Kontturi

..Kun Conventum muuttui investointipankista ryövääjäksi..

jatkoa sivulta 3

Toinen koski sisäpiirikauppoja ennen Pohjolan Conventum-ostoa. Hovioikeus katsoi, että ”sisäpiiritiedon väärinkäyttö on ollut törkeä” ja siitä seurasi kuuden kuukauden ehdollinen vankeustuomio 1,5 vuoden koeajalla.

Arctosin ja OP-Investin osto oli ollut Thominvestille 4 milj. euroa ja Pohjolan ostaessa Conventumin se oli kasvanut 80 miljoonaksi euroksi.

Pohjolan kurssi 2,5-kertaistui ennen kuin OKO sen osti v. 2005. Conventumin omistajat olivat saaneet Conventumista maksun Pohjola-osakkeina joten 270 milj. euroa kasvoi 675 milj. euroksi. Jouhkien Thominvestin osuus tästä oli vajaa kolmannes, jos he omistuksen olivat pitäneet. 4 miljoonaa oli kasvanut yli 200 miljoonaksi, ehkä vähemmäksi, jos osuuksia oli myyty. Fagnäs puolestaan käytti saamisiaan Taaleritehtaan perustamiseen Kluuvikadulle. Se on tarkoitettu varakkaimpien omaisuuden hoitoon ym.

Mutta Conventumin romah-

duksen tappiot jäivät Heliövaaralle ja Pohjolalle hoidettaviksi, kun alkuperäiset omistajat olivat hypänneet uppoavasta laivasta. Conventumista tuli Pohjolalle riippakivi, joka ajoi sen OKO:n ja OP-ryhmän syliin.

Conventumin alasajo

Covnentum ajettiin Pohjolan toimitusjohtajan Eero Heliövaaran ja Conventumin puolelta Hannu Linnoisen toimesta alas siten, että konserni ja sen pääyhtiö, joka omisti pankkiiriliikkeen ja muut konsernin yhtiöt, ajettiin selvitystilaan helmikuussa 2003. Conventum Oyj:n nimi muutettiin alasajoa varten Pohjolan Hallintopalvelu Oy:ksi. Se ja konserni lakkautettiin vuoden 2004 alussa.

Menetykset olivat 250 milj. euroa, mistä Pohjola sai ainakin noin 50 milj. euroa verotuksessa takaisin. Jäljelle jäi tappiollinen Conventum Pankkiiriliike, joka lopetti toimintansa liiketoiminnan myyntiin 30.9.2004. Siitä tuli tämä Kaivokadun PI-hallinto Oy, alun perin Arctos Securities.

Minulle aiheutettu vahinko

Kohdallani kävi niin, että Helsingin

verotoimisto muutti yllättäen verotuksen virheelliseksi v. 2003 lopulla. Sen seurauksena olin v. 2004 alussa tilanteessa, että verottajan tulkinnan mukaan en voi vähentää hankintamenoja, jotka ajoittuvat väärällä vuodelle. Olin veroansassa, joka merkitsi 430 000 euron liikaverovaatimusta kun verotus oli ajoitettu väärin. Voitin sen, kun hallinto-oikeus 3 ½ vuoden kuluttua kumosi väärän verotuksen.

Pelkäsini kuitenkin pahinta.

Tiedossa on, miten verottaja ajoi yrittäjiä ja ihmisiä nurin 1990-luvun lamassa. Yritin pienentää kustannuksia, että selviytyisin ja siirsin varani Conventum Pankkiiriliikkeen. En aavistanut, missä tilanteessa se oli. Pidän sitä petoksena, ettei sanottu.

Pankkiiriliike käytti sitten erikoisia menettelyitä. Mm. se peri maksut ja lähetti laskut vasta jälkeenpäin. Käytännössä se otti määräusvallon varoista. Sopimuksissa luki, että pankkiiriliike on lainsiirtotajana ja silti asiakasta käsiteltiin velallisenä. Asiakas ei ole velkaa pankkiiriliikkeelle vaan kyse on asiakkaan varoista. Välittäjä antoi jatkuvasti väärää tietoa eikä vastuis-

ta saanut selvää eikä asioita voinut hoitaa. Sitten välittäjä otti varat perustelunaan sulkeminen. Asia tulee tutkia epäilynä kavaltamisesta. Se tarkoittaa, että välittäjä ottaa rahat ja arvopaperit. Se tapahtuu oman käden oikeudella ilman perintälain tai ulosottolain mukaista menettelyä tai tuomioistuimen päätöstä.

Asian olen kauan sitten vienyt keskusrikospoliisille tutkitavaksi epäilynä kavalluksesta ym. mutta poliisi ei ole käynnistänyt esitutkintaa. Rahoitustarkastus, nykyinen Finanssivalvonta, ei ole suostunut puuttumaan pankkiiriliikkeiden toimintatapaan näissä asioissa. Vastaavaa varojen tililtä ottamista ovat tehneet eri pankkiiriliikkeet.

Tässä asiassa kuten muissakin vastaavissa tuomio on annettu kärkeä- ja hovioikeuksissa asiakkaiden vahingoksi. Velkomisia on pankkiiriliikkeiden hyväksi ulotettu sivullisiin, kuten tässä ja määrätty varattomia maksamaan korvauksia kuten tässä entiselle pankkiiriliikkeelle, nykyiselle Kaivokadun PL-hallinto Oy:lle.

Näiden asioiden käsittelyssä tuomioistuimet ovat ottaneet lähtökohdaksi, että asiakas on asian-

osainen, joten tämän kertomusta ei oteta lähtökohtaisesti huomioon. Prosessit tulevat myös valtavan kalliiksi. Tässä Kaivokadun PI-hallinto Oy-asiassa asianajaja Conventumin puolesta on Matti Hutunen, joka on perinyt tähän mennessä noin 140 000 euroa. Kaivokadun PL-hallinto Oy on ollut Pohjola Pankin omistuksessa syksystä 2005 ja on oikeusprosessien takana entisen Conventumin puolesta asiakasta vastaan.

Sijoittajan vastuun tulee tarkoittaa niitä suursijoittajia ja investointipankkeja, jotka ottavat rahat mistä saavat ja vierittävät vahingot muille. Sijoittajan vastuun tulee koskea myös pankkeja, jotka ovat antolainauksessaan sijoittajia. Osakesäästäjät ja omia varojaan tallettavat ja sijoittavat ja asiakassijoittajat tulee sen sijaan saada sijoittajan suojan piiriin, sillä nyt asiakkaat ovat lainsuojattomia.

Ei ole mahdollista saada ratkaisua finanssikriisiin ellei aleta puuttua alan vääränlaiseen toimintaan.

Vappuna työkansan yhtenäisyys

Suomen Työväenpuolu STP:n puheenvuoron työväen ja opiskelijain juhlassa rauhanpatsaalla esitti **Pekka Tiainen**

Vuoden 2011 eduskuntavaalit oli vat hätähuuto ja protesti, kun kansaa ei kuunneltu. Miten Suomen Työväenpuolueen kautta protesti käännetään tuloksiksi demokraattisten tavoitteiden ja muutoksen puolesta.

Kansan protesti kanavoitui eduskuntavaaleissa Perussuomalaisten kautta, koska ihmiset halusivat muutosta ja tässä nähtiin mahdollisuus vaikuttaa. Tilanne asettaa Perussuomalaisille suuren haasteen. Integroidaanko puolue tukemaan noudatettua linjaa, suljetaanko osa Perussuomalaisista vallankäytön ulkopuolelle vai tehdäänkö politiikkaan muutoksia, joilla on merkitystä, on edessä oleva kysymys. Ratkaiseva kysymys on, onko tämä käänne piste, joka avaa suunnan työväen ja demokraattisen liikkeen nousulle.

Asiaa ei tule tarkastella niin, että jos uudistuksia ja parannuksia ja menestystä ei saada aikaan, se olisi hyvä asia. Kansan protestin ruttaaminen, alas lyöminen, olisi hyvin väärä suhtautumistapa. Työväen ja demokraattisen liikkeen kannalta on tarpeen ajatella niin, miten tämän protestin avulla voidaan saada tuloksia työn ja toimeentulon puolesta. Tarvitaan tulojen uusjako ja että ihmisillä on oikeus työhön ja toimeentuloon ja huoliin ympäristön tilasta voidaan vastata. Siksi tarvitaan sosiaalinen ja vihreä uusjako, jossa vihreyttä ei käytetä työllisyyttä ja toimeentuloa vastaan vaan yhdistetään täystyöllisyys ja ympäristötaavoitteiden edistäminen sekä tasa-arvoisemmalla tulonjaolla huolehditaan kaikista pienemmällä ympäristökuormituksella. Oikeudenmukainen osuus kansantulosta kaikille työtätekeville ja pienituloisille on keskeinen kysymys.

Päinvastoin on tärkeä vaikuttaa asioihin siihen suuntaan, että politiikkaan saadaan aikaan kansan edun mukaisia muutoksia ja pääkysymys on kampanjoida työväen ja demokraattisten tavoitteiden puolesta etsimälle niille tukea ja rakentamalla kansanliikettä niiden puolesta ja samaan aikaan arvostella, jos tehdään huonoja päätöksiä.

On tarpeellista ottaa kantaa siihen, miten vaalitulosta on käsitelty. On erittäin paha virhe leimata Suomen perussuomalaisia kansainväliseen äärioikeistoon. Pahimissa ylilyönneissä on leimattu jopa natseihin ja vieläpä kansainvälisessä lehdistössä. Tällainen leimaaminen osoittaa, ettei tunneta, mistä on kyse. Leimaaminen ei ole edes ylilyönti, vaan Suomen kansaan kohdistettu syytös. Demokraattinen työväenliike sanoutuu irti tällaisesta leimaamisesta. Väärä reagointi osoittaa eliitin erkaantumista kan-

Vaaliarviot, työväenliikkeen yhteistyön- ja toimeentulon kysymykset olivat aiheina vappupuheissa. Julkaisemme tässä Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistyksen järjestämässä työkansan ja nuorison vappujuhlassa rauhanpatsaalla Hakaniemenrannassa pidetyt puheenvuorot. Vappua juhliittiin eri puolilla maata. Myös vuoden 1918 punasotilaiden muistomerkeillä ja haudoilla järjestettiin muistohetkiä. Takasivulla Markku Niemisen ja Jorma Talikan puheenvuorot.

sasta ja sitä, että kansaa ei ole kuunneltu eikä haluta kuunnella.

Suomessa Perussuomalaisten äänestäjät ovat demokratiaa ja kansanvaltaa kannattavaa Suomen kansaa, joka haluaa muutosta ja joista merkittävä osa on työväenliikkeen ja myös aiemmin Suomen kansandemokraattisen liikkeen tukijoita. Tehdään äärimmäisen väärin, jos protestissa ilmenevän huolen vaikutus mitätöidään. Pettymys johtaa myös pettymykseen demokraattiseen vaikuttamiseen. Emme halua tuottaa tätä pettymystä, vaan että voisimme rakentaa Suomen kansalle parempaa tulevaisuutta työn, toimeentulon ja rauhan turvaamiseksi.

Siksi on erityisen tärkeää työkennellä niiden asioiden puolesta, joihin Suomen kansa odottaa ratkaisuja. Se myöskin vähentää mahdollisuutta vaalien tuloksen kääntämisestä kansaa vastaan toteuttamalla väärä leikkauksia, jättämällä tekemättä korjaukset toimeentulon ja työllisyyden edistämiseen ja avoimilla takauksilla muiden maiden velkoihin. Rasismin viljely on tapa kääntää huomio pois tällaisista kysymyksistä kuten myös perussuomalaisten leimaaminen väärin perustein.

Demokraattisia ja työväenliikkeen tavoitteita edistää, kun nostetaan esiin yhteisiä tavoitteita ja toimitaan niiden puolesta ja tällä tavalla vahvistetaan demokraattista työväenliikettä ja kansanvaltaa. Tässä ollaan käänne pisteessä, jossa ollaan valitsemassa tuleva suunta.

Samaan aikaan kun on tärkeää, että suhtaudutaan perussuomalaiseen protestiin tervetulleena, on tärkeä rakentaa kansalais-toimintaa ja toimintaa työpaikoilla työn, toimeentulon, kansanvallan ja tärkeiden vihreiden ympäristötaavoitteiden puolesta.

Ulkomaalaisvastaisuus ei kuulu työväenliikkeeseen. Maahanmuuttopolitiikkaa on tarpeen arvostella silloin, kun ei huolehdi, että työttömät saavat työtä ja ihmiset toimeentulon. Tässä on tärkeä korostaa, että samalla kun vaadimme työttömille työtä, vaadimme työtä myös Suomessa asuville ulkomaalaisille täällä Suomessa taistelluina ja sovituin työehdoin. Ulkomaisen työvoiman käyttö halpatyövoimana ja työehtojen heikentämiseen ei ole hyväksyttävää. Massamainen maahanmuutto ei ole nykyisen masatyöttömyyden oloissa perusteltua, koska asioita ei kyetä hoitamaan eikä haluta hoitaa. Samalla kun sanomme tämän, työskentelemme kaikin tavoin Suomeen muuttaneiden etujen ja oikeuksien puolesta keskeisenä se, että kaikki saavat työtä. On tärkeää korostaa, että minkäänlaista suomalaisten syrjintää työpakoilla ja muualla yhteiskunnassa emme hyväksy, vaan puolustamme Suomen kansan etuja ja oikeuksia. Sen rinnalla huolehdimme, että maahanmuuttajia ei kohdella huonosti ja väärin. Tähän on tärkeää lisätä, että demokraattinen työväenliike puolustaa samoin suo-

menruotsalaista kulttuuria rikastuttavana osana rakasta Suomeamme.

Työväen ja demokraattisen yhteistyön rakentaminen on ratkaiseva avainkysymys. Suomen Työväenpuolue perustettiin ensimmäisen kerran heinäkuussa 1899 sen jälkeen, kun Venäjän tsaari oli antanut helmikuussa sortomanifestinsa.

Siinä kumottiin Suomen autonomia, joka teki Suomesta kansakunnan kansakuntien joukosta kuten autonomian hyväksynyt Aleksanteri I lausui Porvoon valtiopäivillä 90 vuotta aikaisemmin Suomen sodan jälkeen. STP oli Suomen ensimmäinen työväenpuolue ja se kasvoi sitten työväenliikettä ja Suomen kansaa laajasti kokoavaksi liikkeeksi. Sillä oli parhaimmillaan enemmistö kansanedustajia. Nimi oli muutettu. Se sitten hajosi kansalaissodan seuraamuksena. Silloinen ohjelma on useilta keskeisiltä osiltaan toteutettu, vaikkei kaikessa. Tulokset osoittavat yhteistyön voiman.

Sotien jälkeen muodostettu Suomen Kansan Demokraattinen Liitto, SKDL, oli Suomen työväenpuolueen perillinen kuitenkin niin, että pohja paljon laajeni. SKDL:n kohtaloksi tuli hajoaminen 1980-luvun alussa. Kahtiajako enemmistöön ja vähemmistöön kullutti sen kun toimintaa ei kyetty järjestämään yhteisten tavoitteiden pohjalta erilaisuus monissa asioissa hyväksyen. Vanhan Suomen Työväen puolueen ja Suomen Kansan Demokraattisen Liiton työn jatkajaksi yhteistyön rakennetta parantamalla kehitämme tänään Suomen Työväenpuolue STP r:ttä

Sodan - ja fasisminvastainen työ ry:n edustajana puheenvuoron käytti **Juhani Valo**

Vappu on työväenluokan kansainvälinen juhla - ja taistelupäivä. Työväenluokkamme taistelee rauhan puolesta - sotaa vastaan, olemme puolueellisia, rauhan puolesta. Tänä päivänä oikeisto, kuinka tahansa termi määritelläänkin, on voittanut kansoja puolelleen Euroopassa tämän vuosituhannen ajan, eikä työväenliike, ammattiyhdistysliikkeestä puhumatta-kaan, ole hajanaisuutensa vuoksi kyennyt vastaamaan siihen par-

lamentaarisin keinoin. Samaan aikaan yhdessä näiden valtaan nousseiden muukalaisivhapopulistiryhmien edustamien äärioikeistolaisten kanssa, niiden, missä köyhä laitetaan potkimaan toista köyhää, ovat kansan elinvoimaa riistäneet sotaisat, NATOa kannattavat uusliberalistit, joille pääoma on kaiken määrä ja mitta.

Sodan ja Fasismin vastainen Työ on joukkorajajärjestönä mukana rakentamassa yhteistä sodan ja fasisminvastaista rintamaa, jotta fasismin uhka saadaan torjuttua ja uudet sodat estettyä.

Työväenliikkeen hajanaisuuden on päätyttävä, rauhaa rakastavan työkansan etu vaatii vastavoimaa oikeistolle ja raha- ja sotakiikiselle ase-eliitille. Miksi vanha työväenliike hajosi, jakautui, se kiinnostaa meitä vain samojen virheiden välttämiseksi, ei muuten. Olkoon menneet menneitä. Suomessa työväenpuolueiden eduskuntavaaleissa 2011 yhteensä saamat 12927 ääntä eivät riitä vastavoimaksi Suomen kansaa riistävälle, tunteettomalle sotahaukkajoukolle. Toverit, meidän kaikkien on tehtävä yhteistyötä, rivien on yhdistyttävä uskottavasti, vain siten meidät otetaan vakavasti, vain siten voimme estää Suomen luisumista NATOn kuolemansyleilyyn.

Lähtekäämme siis välittömästi, keskinäisessä yhteistyössä, uhrauksistakin välittämättä, rakentamaan nykyiselle kansojen alistamiselle vastavoimaa. Ottakaamme oppia ja rakentavat puolet vanhasta Suomen Kansan Demokraattisesta Liitosta, SKDL:sta.

Toimintaideanamme olkoot yhteiset, maailmanrauhaa edistävät, antifasistiset tavoitteet, jotka on yhdessä rakennettu, muodostakaamme konkreettinen vastavoima uusliberalistiselle talousjärjestelmälle ja sen tukijoille. Tässä vasemiston yhteistyössä mukanaolevilla

järjestöillä ja ihmisillä ovat omat näkemyksensä ja tavoitteensa ja niitä kunnioittakaamme. Yhteistyön voima ei perustu yhdenmukaistamiseen ja vallan keskittämiseen vaan erilaisuuteen ja yhteisten tavoitteiden nostamiseen pitämällä samalla erilaisuutta arvokkaana. Tarkoituksenamme on toimia työväen, toimihenkilöiden, eläkeläisten, prekariaatin, antifasistisesti ajattelevien, rauhantahtoisten ihmisten joukkovoimaisena yhteisrintamana. Toistan, jokainen tällä tavalla ajatteleva järjestö, yksityiset henkilöt, me kaikki toimimme rauhan puolesta sotaa vastaan.

Tavoitteittemme peruslähde-kohta on muodostaa toimiva työväen ja demokraattinen liike, joka on Suomen kansan puolesta, mutta ei kansallissfasistisesti. Kansainvälisyytemme rakentuu kansojen, ihmisten, oikeuksien tasapuoliselle kunnioittamiselle. Marxismi-leninismi on yhä tänä päivänä toimiva filosofia, mutta Lenin itse ei painottanut sokeaa dogmaattisuutta eikä ryhmäkuntaisuutta yhteisten päämäärien edessä.

Me emme siis halua perustaa uutta sirpalepuoluetta, me haluamme hajanaisen vasemmiston muodostavan yhteistyöjärjestön. Sodan ja Fasismin vastainen Työ haluaa toimia osana kokonaisuutta, osana työväen rauhan puolesta toimivaa joukkoliikettä. Mikä yhdistyneen, joukkovoimaisen työväenliikkeen nimeksi tulee, on toisarvoinen asia, me olemme kylästyneet ryhmäkuntaisiin skismoihin, hajaannukseen, erillisiin vappujuhliin ja -marsseihin, me vaadimme vasemmiston, niin puolueiden kuin järjestöjen, yhteistyötä.

Emme halua hajottaa, haluamme rakentaa, emme havittele valtaa uudessa työväenliikkeessä, mutta me emme ole yksin ajatuksinemme.

työväen ja toimeentulon puolesta

Kommunistisen Työväenpuolueen puheenvuoron juhlassa esitti varapuheenjohtaja Mikko Vartiainen

Tänäkin vappuna työtätekevien mielenosoituspäivänä meitä askarruttavat samat kysymykset kuin aina ennenkin. Tarvitsemme riittävän toimeentulon, jotta jokapäiväisestä elämästä selvitään. Tarvitaan työtä ja kunnon palkkaa. Lapsemme tarvitsevat turvaton lapsuuden. Nuoremme tarvitsevat peruskoulun jälkeen opiskelupaikan ja mahdollisuuden taloudellisesti turvautua tavalla valmistautua mieleiseen ammattiin. Meillä on itse kullakin oltava kohtuuhintainen asunto. Terveystienhuolto pitää olla järjestetty niin, että tarvitessamme saamme hoitoa ja lääkkeitä. Vanhuuden tullessa kaipaamme turvaa ja rauhaa. Elinympäristömme on oltava puhdas ja saasteeton.

Nämä ovat onnellisen elämän perusedellytyksiä. Tuon kaiken tulisi olla itsestään selvää. Tuota kaikkea me tarvitsemme ja tuohon kaikkien meillä on oikeus, sillä maamme on rikas luonnonvaroiltaan ja ihmistemme ovat ahkeria ja kykeneviä tästä maasta huolehtimaan. Tämä maa kykenee elättämään kaikki täällä asuvat.

Mutta toverit, miksi me olemme täällä tänään?

Siksi, että Suomessa valtaa pitävä yläluokka ei kykene huolehtimaan tästä maasta, vaan on myynyt sen kansainvälisen kapitalismin pelinappulaksi. EU-sidonaisuuden myötä tähän maahan on syntynyt jo 20 vuotta jatkunut suurtyöttömyys, joka koskettaa liki 500 000 tämän maan asukasta. Lapsiköyhyys on kaksinkertaistunut. Opiskelijat joutuvat rahoittamaan toimeentulonsa osa-aikatyöllä ja samalla valmistuminen ammattiin viivästyy. Kasvava joukko joutuu elättämään itsensä pätkätyöllä ja hakeamaan leivän jatkeen Kelalta, sosiaalitoimistoista ja kasvavista leipäjonoista. Osa-aikatyöntekijöitä odottavat pienet eläkkeet ja turvaton vanhuus. Raskas ja yksipuolinen työ on vienyt kymmenettuhannelle varhaiselle työkyvyttömyyseläkkeelle. Perusterveydenhuollon palveluita on heikennetty. Terveystien voivat hoitaa ne, joilla on rahaa tai hyvä työterveyshuolto. Muut saavat paikan hoitojonossa.

Kaiken tämän vuoksi eduskuntavaaleissa kävi kuten pitikin. Hallituspuolueet kärsivät vaalitappion. Ihmisten oikeutettu tyytymättömyys tosin kanavoitui perussuomaisiksi puolueelle. Koko vasemmisto kärsi niin ikään tappion. Sosialidemokraattien ja vasemmistoliiton uskottavuus oli mennyt kahden viime vuosikymmenen hallitusseikkailuissa, joissa nykyisen kriisin siemenet kylvettiin. Nyt odotamme uuden hallituksen muodostamista ja ennen muuta sen ohjelmaa. Mitä uusi hallitus ja eduskunta aikoo tehdä kansan tyytymättömyyden edessä.

Selvää on, että edellisten hallitusten talous- ja yhteiskuntapolitiittista linjaa ei voi jatkaa. Tarvitaan perusteellista muutosta. On selvää, että muutosta ei tule tapahtumaan ilman työtätekevien, työttömien, opiskelijoiden, eläkeläisten ja kaikkien vähävaraisten aktiivista yhteistoimintaa. Ammattiyhdistysliikkeen on palattava juurilleen. Voi-

Iranin Kommunistisen Puolueen keskuskomitean vapputiedonannon esitti sen Suomen jaoston puheenjohtaja Nowzar Nazari.

Iranin työväenluokalle kuten koko maailman työväenluokalle toukokuun ensimmäinen päivä on symboli työväenluokan valvutuneisuudesta ja heidän tietoisuudestaan omista elinolosuhteistaan, symboli heidän luokkataistelulleen, heidän vapautumiseensa sorrosta ja kapitalistisen järjestelmän riistosta.

Työläiset ympäri maailman ilmoittavat tänä päivänä kapitalistisen järjestelmän tulevasta kaatumisesta järjestäen mielenosoituksia kaduilla osoittaen siten kansainvälistä solidaarisuutta keskuudessaan ja johtaessaan maailmanlaajuisia taisteluita. Tänä vuonna Iranin työväenliike on todistamassa Vappua uusissa poliittisissa olosuhteissa niin alueellisesti kuin kansainvälisesti. Kehittyneissä kapitalistisissa maissa seurauksena finanssikriisistä, se näkyy hyökkäyksinä työläisten ja

ma työelämän välttämättömien uudistusten läpiviemiseen löytyy työntekijöiden yksituumaisuudesta työpaikoilla, ammattiosastojen uudesta aktivoitumisesta vaihtamaan ei pelkästään suoraan työehtojen valvontaan vaan myös parannusten vaatimiseen kuntatasolla. Nyt on uuden yhteisrintaman rakentamisen aika.

Ensimmäiseksi, eroon sotapolitiikasta. Suomen on irtaannuttava Nato-liittolaisuudesta. Uusien ja päätettyjenkin aseiden hankinnat tulee keskeyttää. Aseiden viennistä tulee luopua. Tuomitsemme imperialistisen puuttumisen Libyan sisällissotaan. Suomen on vetäydyttävä Afganistanista.

Toiseksi, irti Euroopan Unionista. Suomen ei tule osallistua Portugalin, Kreikan tai minkään muunkaan maan pankkien ja sijoittajien rahojen pelastamiseen.

Kolmanneksi, ihmisille on turvattava riittävän suuruinen toimeentulon perustaso, vähimmäispalkaksi 1680 euroa kuukaudesta kokoaikatyöstä, joka merkitsee noin 10 euron vähimmäistuntipalkkaa. Viikkotyöaika on lyhennettävä 35 tuntiin ansiotasoa alentamatta. Eläkeikä tulee laskea siten, että 60-vuotiaana on mahdollisuus siirtyä täydelle eläkkeelle.

Neljänneksi, työkansan tarpeiden ja yhteiskunnan kaikin puolisen kehityksen demokratisoimiseksi on toteutettava talouden keskeisten toimintojen kansallistaminen ja huolehdittava mahdollisimman laajan elintarvikeomavaraisuuden säilymisestä Suomessa.

yhteiskunnan heikoimpien elintason heikentämiseksi ja yhteiskunnallisten palvelujen leikkaamiseksi. Kriisi ilmenee massiivisina lakkoliikkeinä ja alipalkattujen yhteiskuntakerrosten kasvuna.

Alueellisella tasolla käynnissä olevat vallankumoukselliset kannannukset Pohjois-Afrikassa ja Keski-idässä ovat myötävaikuttaneet nykyisen poliittisen kriisin laajenemiseen myös Iranissa. Nämä kannannukset, erityisesti kapitalismin vastaiset, ovat kaataneet vuosikymmeniä maataan hallinneita diktaattoreita ja jäsinyt alueen imperialistisia rakenteita. Työläisten joukkoliikkeet kehittyneissä läntisissä teollisuusmaissa johtuen kärjistyvästä talouskriisistä ja uusliberalistisen ideologian täydellisestä epäonnistumisesta ovat inspiroineet vallankumouksellisten liikkeiden nousua alueellisesti myös Pohjois-Afrikassa ja Lähi-idässä.

Iranissa hallituksen vallankumoukskaartien ja hallitsevan klinin kykenemättömyys lievittää taloudellista ja poliittista kriisiä, tehotonmuus pitää kurissa vallankumouksellisia joukkoja ja hallituksen eristäytyminen kansainvälisistä yhteyksistä ovat kaikki heikentäneet hallitsevan klinin kykyä ymmärtää valtiollista kriisiä. Samaan aikaan huononeva taloudellinen tilanne, koko ajan kasvava työttömyys ja köyhyys, hintojen nousu ovat rakentaneet ilmapiiiriä työläisten joukkoliikkeille. Viime kuukausien lukuisat mielenosoitukset, massamielenosoitusten uusi nousu, joka kulminoitui helmikuun 14. kollektiivisen kieltäytymisenä maksaa veden, sähkön ja kaasun nousevia hintoja, on selvä osoitus yhteiskunnassa vallitsevasta tyytymättömyydestä. Nämä tapahtumat ja niiden seuraukset paniivat Iranin työväenluokan historialliseen vastuuseen ja antoivat ennennäkemättömän merkityksen tämän vuoden Vapunpäivän tapahtumille ja toiminnalle Iranissa.

Ensimmäinen aalto joukkoliikkeiden nousussa tapahtui vuonna 2009, mikä kesti noin 6 kuukautta. Ne eivät edistyneet, koska työläiset eivät liittyneet niihin riittävästi ja vallankumouksellisen johdon puuttuessa. Seuraava vaihe alkoi samojen heikkouksien vallitessa kuin edellinenkin. Keskeinen luokkataistelun ja poliittisen kehityksen ehto Iranissa - samoin kuin muissakin maissa - edellyttää, että Iranin työväenluokka luottaa omaan yhteiskunnalliseen voimaansa ja oman osallistumisensa merkitykseen poliittiselle ja yhteiskunnalliselle kehitykselle.

Iranin työväenluokka ei ole vielä järjestäytynyt riittävästi joukkoliikkeeksi ja yhteyteen poliittiseen kommunistiseen liikkeeseen eikä ole vielä valmis ottamaan historiallista rooliaan, mutta se ei kuitenkaan ole pelkkää järjestäytymätöntä massaa. Näiden työväenluokan piirien rinnalla vaikuttavat salaiset tehtaiden komiteat ja urheilussa ja taiteissa vaikuttavat järjestöt. Myös on mukana itsenäisiä ammattijärjestöjä, jotka ovat johtajiansa ja aktivistien kautta aloitteellisia työväenliikkeessä. Tällaiset ammattijärjestöt tuovat yhteen laajan nettiverkoston ja sitä kautta radikaaleja poliittisia johtajia ja aktivisteja, jotka ovat

saavuttaneet korvaamatonta kokemusta työväen luokkataisteluista, ja jotka leppymättömällä tuellaan työväenluokan vaatimuksille ja tarpeille, ovat luotettavia tovereita Iranin työläisille.

Tällä hetkellä luokka- ja joukkoliikkeiden järjestöjen puuttuessa, työväenliikkeen julkiset tarpeet, vapaus ja poliittinen kehitys kohtaavat eteensä vahvojen nettiyhteyksien tarpeen liikkeen johtajiin. Laajat ja yhä julkeammat irtisanomiset, työpaikkojen epävarmuus, pätkätyön yleistymisen, palkat, jotka ovat kolme kertaa pienemmät kuin köyhyysraja, palkkojen maksun viivästymiset, kunnollisen asunon puute, avustusten lakkauttamiset ovat poistaneet työväenluokan elämästä kaiken mukavuuden ja arvokkuuden. Tosiasiassa kapitalistinen hallinto on polttanut kaikki siltansa työväenluokkaan ja työväenluokan ainoa ulospääsy on yrittää pitää asemansa, taistella edistykseen puolesta ja saada luokkavihollinen perääntymään.

Iranin työväenluokka ei kykene taistelemaan tehokkaasti kapitalistista hallintoa vastaan pelkillä yksittäisillä protesteilla tai lakoilta. Tarvitaan hyvin koordinoituja, samanaikaisia, maanlaajuisia yleislakkoja, että työväenluokka kykenisi kaatamaan kapitalistiluokan ja sen hallituksen ja määrätä kapitalisteille välttämättömät ja kiireelliset vaatimuksensa. Koko maanlaajuisen lakkojen järjestämisen tulee olla työväenliikkeen johtajien ja aktivistien tärkein kysymys, koska nämä lakot voivat varmistaa tehokkaasti työväenluokan edut ja pysäyttää kapitalistien hyökkäykset työväenluokkaa vastaan.

Iranin työläisillä tänään on erilaisia vaatimuksia kuten palkkojen nostaminen jättämättä jälkeä inflaatiosta ja palkkojen riittävyys kohtuulliseen elintasoon, vaatimus työttömyyskorvauksista kaikille työläisille, lapsityön poistaminen, sananvapaus ja järjestäytymisvapaus, oikeus perustaa poliittisia puolueita, kaikkien poliittisten vankien vapauttaminen, kuolemanrangaistuksen poistaminen, sukupuolisen syrjinnän poistaminen ja sukupuolten tasa-arvo kaikilla yhteiskunnan, talouden ja politiikan alueilla.

Painottaessaan poliittisia vapauksia, poliittisten vankien vapauttamista ja painottaessaan jokaisen ihmisen oikeutta vapaaseen ja ihmisarvoiseen elämään Iranin työläisten Toukokuun ensimmäisen päivän komitea todistaa työläisten suuttumusta ja protestia Iranin islamilaisen hallinnon varjoittamaa sortoa, riistoa ja terroria vastaan. Iranin työväenluokan tarvitsee yhdistää voimansa vaatimustensa taakse myös tämän vuoden vapputapahtumien yhteydessä.

Iranin kommunistinen puolue toivottaa onnea kaikille maailman työläisille Vapunpäivän, toukokuun ensimmäisen päivän, Kansainvälisen työläisten päivän johdosta, mikä on osoitus maailmanlaajuisesta työläisten solidaarisuudesta ja toteutuu mielenosoituksina kaduilla ja toreilla kuin myös juhlin sisätiloissa.

Valko-Venäjä osoittaa: Löytyy vaihtoehto

Valko-Venäjä on joutunut julkisuuden valokeilaan läntisten tiedotusvälineiden käydessä häikäilemättömästi sen kimppuun. Valko-Venäjää käsitelimme Kansan äänessä mm. artikkelissa ”Moottoripyörällä Tšernobylessä ”atomikaupungissa” (KÄ 4/10), sekä ”Vallankumous torjuttiin Valko-Venäjällä” - artikkelissa (KÄ 1/11). Osallistuessa ni toukokuun alussa (2.-10.5.2011) Suomi-Valko-Venäjä-Seuran järjestämälle suo- ja kulttuurimatkalle olinkin odotuksia täynnä, koska matkani Valko-Venäjälle oli ensimmäinen. Ylitimme 3.5.-11 Urbanin kylän kohdalla Latvian ja Valko-Venäjän rajan. Edellisenä päivänä matkustimme Tallinnasta bussilla Latviaan Daugava-joen (Väinäjoki) rantaa seuraten lähelle Valko-Venäjän rajaa Daugavpils’n kaupunkiin (Väinänlinna), jossa yöyimme. Daugava-joki (1020 km) on yksi Valko-Venäjän kolmesta merkittävästä vesiväylästä Njeprin ja Pripjat-joen ohella. Se virtaa Venäjältä Valko-Venäjän ja Latvian läpi itämereen Riian kohdalla. Sen varrella sijaitsee mm. Vitebsk’n, kaupunki. Valko-Venäjällä on paljon järviä ja soita. Braslavan kaupunki heti rajan läheisyydessä sijaitsee Dribjati-järven rannalla ja kuuluu Braslavan kansallispuistoon, jossa pysähdyimme ruokailutauolle sekä tutkimaan kansallispuiston maisemia. Matkaa jatkoimme Mioryn kaupungin läheisyydessä sijaitsevaan Suhovrtsen kylään, josta oli kävely matka Jelnja-suolle.

Suotutkijoiden matkassa

Myös Valko-Venäjällä tutkitaan soita ja metsiä. Suhovrtsen kylässä tapasimme Valko-Venäjän kansallisen tiede-akatemian kokeellisen kasvitieteen tutkijoita, jotka esittelivät meille alueen luontoa. Jelnja-suo oli ennen sotaa lähes täysin läpätun- kematon alue. Vielä ennen 1. maailmansotaa suolla asui lähes eristyksissä ihmisiä. Suo-alueella (18 km x 60 km) löytyy 300 järveä ja kasvaa 400 kasvilajia, joista 20 on merkitty Valko-Venäjän punaiseen kirjaan. Valko-Venäjä sijoittuu maantieteellisesti ”taitekohtaan”, jossa tava- taan sekä pohjoista- että läntistä suotyyppiä. Myös metsien suhteen maa jakaantuu kahteen osaan, pohjoiseen (kuusi)- ja eteläiseen (tami) osaan. Tutkijoiden puheis- sa heijastui hyvin selkeästi, miten heillä tiedostetaan luonnonsuo- jeluun ja ilmastomuutoksiin liitty- vät kysymykset. 90-luvulta 2000-lu- vun alkuvuosiin vallitsivat ennen- näkemättömät helteet. Suot syt- tyivät palamaan ja ankarasta työs- tä huolimatta niitä ei kyetty suojele- maan. Näinä vuosina alueen arvok- kaista soista 70 % tuhoutui. Tämä oli kansallisesti suuri menetys. Sitä se oli myös monille alueen asukkaille, kun tuottoisa karpaloiden poimin- ta vaikeutui.

Majavat soiden ennallis- tajina

Suot ovat kuitenkin 2002 jälkeen paljon toipuneet. Siinä on auttanut soiden pelastamiseksi synnytetty Jelnja- kansanliike. Suomen tapaan myös Valko-Venäjällä soita on 60-lu- vulta saakka yritetty kuivata. Kuten meillä puolet kuivatuksista ei ole onnistunut. Soita maassa käytetään myös energian tuotantoon, koska lain mukaan 25 % energian tuotan- nosta tulee olla kotimaista alkupe- rää. Tämä katetaan turpeen otolla,

Jelena Aleksejevna on kylän al- kuperäisiä asukkaita ja on päät- tänyt pysyä täällä. Hän kertoo olevansa tyytyväinen elämäänsä.

metsien hyödyntämisellä ja tuuli- voimalla. Alueet, joilta turve nostea- taan pyritään eri tavoin ennallista- maan. Monilla alueilla majavat ovat parhaita ennallistajia.

Suhovrtsen kylän elämää

Suhovrtsen kylä antoi näkökul- maa Valko-Venäjän politiikkaan. Kylää voidaan pitää ”pienenä syr- jäkylänä”, koska siellä ei ole moder- neja elinkeinoja, eikä lähellä sijaitse suuria asutuskeskuksia tai maatilo- ja. Asukkaita kylässä oli n. 20, valta- osa iäkkäämpiä ihmisiä, jotka ovat päättäneet pysyä kylässään. Nel- jässä talossa on nuorempaa väkeä, jotka käyvät työssä muualla. Eräs- sä talossa asui pariskunta, mies 82 v ja vaimo 84 v. Talonsa ympäril- lä heillä on käytössään maata ja he hoitavat edelleen kahta lehmää ja viittä lammasta. Lisäksi pihalla käys- kentelee viisi kanaa ja kukko. Talon nurkalla pylvään nokassa asustelee haikaraperhe. Kylässä ei ole kaup- paa. Kauppaostokset iäkkäimmille asukkaille on järjestetty 8 km pääs- sä sijaitsevasta kaupasta taksilla. He kertovat olevansa hyvin tyytyväisiä elämäänsä, eikä heillä ole aikomus- takaan muuttaa pois kotikylästään. Samaa totesivat muutkin tapaa- mamme kylän asukkaat.

Matkalla Vitebskiin

Suhovrtsen kylästä jatkoimme matkaa kohti Vitebskin kaupunkia. Matkalla pysähdyimme v. 860 pe- rustetussa yli 80000 asukkaan Po- latskin kaupungissa. Maan kehitys- tä osoittaa, että Polatskin vieressä sijaitsee v. 1958 perustettu, nykyi- sin lähes 100000 asukkaan Novo- polatskin kaupunki. Se syntyi öljy- kemiallisen teollisuuden ympäril- le. Kaupungin kautta kulkee Druz- ba-öljyputki Latvian ja Liettuaan ja sinne tuo öljyä Venäjältä vielä toi- nen siirtoputki. Lisäksi jo Polatskin katukuvassa huomasin, että sosialis- min ajan tunnusmerkkejä oli jätet- ty näkyviin. Leninin patsas oli pai- kallaan, kuten muissakin Valko-Ve- näjän kaupungeissa ja katujen ni- missä näkyivät työväenvallan tun- nusmerkit.

Vitebsk

Vitebsk, jossa yöyimme on maan neljänneksi suurin kaupunki (asuk- kaita lähes 350 000). Se perustet- tiin ruhtinatar Olgan toimesta v. 974 samaan aikaan Ukrainan Kio- van ja Venäjän Smolenskin kans- sa. Sodan aikana kaupunki tuhot- tiin täydellisesti. Kaupungin 180000 asukkaasta, oli sodan jälkeen jäljel- lä 180. Tänään kaupungin raken- nukset ja infrastruktuuri näyttävät olevan kunnossa. Lukuisat eri kirk- kokuntia edustavat kauniit kirkot

Voitontäpäivän kansalaisjuhlaan- ja marssiin järjestäytyi kymmeniä tuhansia osanottajia. Minskin kaesus- tassa oli kauniina alkukesän päpäivänä liikkeellä satoja tuhansia ihmisiä

on kunnostettu, mikä viestii val- tiovallan ja kirkon hyvistä suhteis- ta. Tutustuimme pieneen entisöi- tyyn konstantinopoliin tyyliin jo Ol- gan aikana rakennettuun Ilmestyk- sen kirkkoon. Ylösnousemuksen kir- kon vieressä on kolmea naista esi- tävä veistos, mikä kuvaa Vitebskiä kolmen joen risteyskaupunkina. Vi- tebsk saa nimensä Vitbajoesta, joka tässä laskee Väinäjokeen. Vitebski- sä syntyi kuuluisa surrealistisen tai- teen edustaja Marc Chagall. Hänen ansiostaan Vitebsk tunnettiin Neu- vostioliitossa avantgarden keskuk- sena. Kaikkialla, myös Vitebskissä näkee millä kunnioituksella Valko- Venäjällä suhtaudutaan isänmaal- liseen sotaan ja sodassa kaatuneid- den muistoon. Aivan em. kohteiden vieressä sijaitsee maassa hyvin tun- netun partisaanin Pjotr Mironovits Maserovin muistomerkki. Hän sel- viytyi sodasta mutta kuoli auto-on- nettomuudessa 80-luvulla.

Valko-Venäjän maatalou- desta

Heti Valko-Venäjälle saavuttuamme tarkkailin maaseudun elämää. Kyl- vö-aika oli lopullaan ja osa kevät- viljasta alkoi olla jo oraalla. Valko- Venäjällä ei Baltian maiden tapaan hajotettu kolhooseja ja sovhoose- ja. Siksi kaikkialla näki suuria vilje- ly-aloja ja -karjoja. Maatalous näytti

toimivan. Kun Baltian maissa lope- tettiin maatalouden tukeminen ja hajotettiin suuret tilat, se johti elin- tarvikkeiden tuontiin ja maatalou- den lähes täydelliseen alasajoon, josta ei ole toivuttu vielääkään. Val- ko-Venäjä on elintarvikkeiden suht- een täysin omavarainen ja niitä riit- tää myös runsaasti vientiin. Lisäksi ihmiset pitävät edelleen palstoja ja kasvattavat talouksissaan pienkar- jaa mm. vuohia, lampaita, kanoja ja hanhia.

Gomelin metsä-institu- tissa

Gomel on Minskin jälkeen Valko- Venäjän toiseksi suurin kaupunki (n. 0,5 milj. asukasta). Siellä tutus- tuimme Valko-Venäjän kansallisen tiedeakatemian metsäinstituuttiin. Jo ennen sotaa tämä instituutti loi kansallisen metsätieteen perusteet ja ohjeelliset normit. Menetelmiä ja metodeja tuotettiin koko Neuvos- toliiton tarpeisiin. Vuosittain Valko- Venäjällä hakataan metsää 12 milj. m3. Tästä 8 milj. m3 avohakkuu- na ja 4 milj. m3 harvennushakkuu- na. Tehtävät ovat laajoja. Tehdään sääntöjä Valko-Venäjän metsien hakkuille ja -uudistamiselle. Ilmas- tomuutoksen oloissa on entistäkin tärkeämpää ylläpitää siemenpank- kia. Merkittäväksi työalueeksi on muodostunut Tšernobylin onnet-

tomuuden vaikutusten tutkiminen ja eliminointi. Gomelin alueen met- sistä saastui n. 60 % ja suuret met- sä-alat ovat käyttökeltvottomia. Nii- täkin tulee hoitaa ja uudistaa. Vuo- desta 1986 saakka on tutkittu kas- vien mutaatioita ja solumuutoksia. Varsinkin mänty kuoli monilla alu- eilla kokonaan. Joudutaan tekemi- siin monien ongelmien kanssa. Voi- malaitoksilla poltettavan radioak- tiivisen puun tuhka on ongelmajä- te ja työntekijät ovat vaarassa al- tistua säteilylle. Joudutaan seuraa- maan pohjaveden saastuneisuutta, joka vaihtelee. On kehitetty mene- telmiä torjua ja sammuttaa metsä- paloja, koska palamisen yhteydes- sä saastuneista metsistä radioaktii- visuus lähtee liikkeelle. Ongelmaksi on muodostunut saastuneiden alu- eiden metsien uudistaminen, kos- ka alueille ei voida mennä. On kehi- tetty alueen puuston kanssa saman geneettisen rakenteen omaava sie- mentuotanto. Siemenet kapseloi- daan ja levitetään helikopterista.

Ilmastonmuutos ja kaar- nakuoriainen

Moniin uusiin ongelmiin löytyy y- teys ilmastonmuutoksesta. Viime vuosina Valko-Venäjällä menetet- tiin 10 % kuusen kasvualasta kaar- nakuoriaisten tuhojen johdosta. Tällä hetkellä Metsäinstituutti tekee

Teimme ekskursion valkovenäläiselle suojelukohteena olevalle suolle. Kaksi miestä edessä vasemmalla ovat tiede-akatemian kasvitieteen tutkijoita. ”Musta tyttö” keskellä on matkanjohtajamme Susan Ikonen. Eko- logiansa osalta suo erosi jonkin verran suomalaisesta suosta.

Kansalaisjuhla Minskissä voiton aukiolla. Tapahtumassa olivat edustettuina lukuisat kansalaisjärjestöt, urheiluseurat ja paikkakunnat

työtä korvatakseen nämä menetykset Puolasta löytyvällä lehtikuusella, jolla on paikallisen lehtikuusen kanssa samantyyppinen geneettinen rakenne, mutta kasvaa nopeammin hyödynnettäväksi sahapuu-tavaraksi. Kaarnakuoriainen pääsi tekemään tuhojaan, kun ilmas-tomuutoksen johdosta veden pin-ta pääsi viimeisen 10 vuoden kulu-essa laskemaan. Kaarnakuoriaistu-hot ilmenivät etenkin alueilla, jossa muutoinkin oli huonompi maaperä.

Pripjat-joen kansallispuis-to

Toinen Valko-Venäjän valtajoki Pripjat-joki virtaa maan eteläosi-en poikki kaakkoon laskien maan itäisen osan läpi virtaavaan Njepr-jokeen. Ukrainan puolella sen var-rella sijaitsee Tšernobyl. Valko-Ve-näjän puolella sen rannalla sijait-sevat mm. Mozyrin ja Turovin van-hat kaupungit. Tämä Polesian alue, jonka läpi Pripjat virtaa on matalaa suoaluetta. Tähän esitettiin jo 1920 luvulla perustettavaksi luonnon-suojelualuetta. Pripjat-joen kan-sallispuisto avattiin 1969. Alueesta metsää, suota ja jokiuomaa on 94 %. Kansallispuiston tavoitteena on kasvi- ja eläinkunnan monimuotoi-suuden turvaaminen. Alueella elää-kin hyvin runsaasti lintu- ja nisäkäs-lajeja ja se tarjoaa suojapaikan mo-nille harvinaisille lajeille.

Matkalla Minskiin - Soli-gorsk

Vietettyämme Pripjat-joen kansal-lispuiston alueella Ljaskovitsin kyl-lässä kaksi päivää suuntasimme matkamme kohti Minskiä. Matkal-la näimme mielenkiintoisia asioi-ta. Yllätys monille oli, että Valko-Ve-näjällä on pieni öljyesiintymä. Noin 15 km matkalla oli peltojen keskel-lä lukuisia toimivia öljypumppu-ja. Toinen mielenkiintoinen paikka oli Soligorskin kaupunki. Täällä löy-tyy laajoja kaliumsuola-, kalkkikivi-

ja fosfaattiesiintymiä, joihin perus-tuen Soligorskista on kehittynyt yli 100000 asukkaan kaupunki. Esiin-tymiä hyödynnetään ennen kaik-kea lannoiteteollisuudessa. Pysäh-dyimme kaupungin vilkkaalla to-rilla. Kaivostoiminnan huomaa jo etäälle korkeista ”jätektivuoris-ta”. Niitä katsellessani mietin oman maamme hallitusta, joka yksityis-ti vastaavan toiminnan Siilinjärvel-lä ja jonka tuloksena lannoitteiden hinta viljelijöille moninkertaistui.

Minskissä voitonpäivän paraatissa

Minsk osoittautui kaupungiksi, jol-laiseksi tuttavani olivat sen kuvan-neet. Siellä löytyy kauniita kirkkoja, taloja ja julkisia rakennuksia sekä le-veitä katuja, valtaväyliä, puistoja ja elämää. Työväenvallan ja isänmaal-lisen sodan muistomerkit ovat paik-kallaan. Itse odotin voivani osallis-tua Minskissä 9.5. vietettävän voi-tonpäivän juhlallisuuksiin, jonka valmistelut näkyivät koko maassa. Hotellimme oli kaukana keskustas-ta, jonne oli matkustettava metrol-la. Keskustan Oktjabrskaja- metro-asemalla toimeenpantiin 12.4. ter-rori-isku, jossa menehtyi 14 ihmistä. Juhlapäivänä pääkadulle pääse-miseksi oli syystäkin tiukka turva-tarkastus. Jo edellisenä iltana kes-kustassa käydessämme huoma-simme turvallisuuskontrollin, sillä metroasemilla oli vartija, joka tarkasti isommat reput ja laukut. Kol-me tarkastuspistettä läpäistyämme olimme paraatiin osallistujien jou-kossa Itsenäisyyden kadulla Oktjab-rskaja-aseman kohdalla, josta kan-salaismarssi suuntautui voiton au-kiolle. Sää oli aurinkoinen. Mars-si oli hyvin värikäs. Siinä olivat mu-kana suurten julisteiden ja ilmapal-lokimppujen kanssa eri paikkakun-tien, kansalaisjärjestöjen, tehtaiden yms. edustajat. Voitto isänmaallis-essa sodassa oli voimakkaasti esil-lä ja veteraaneja oli runsaasti osal-

Soligorskin kaupunkia, jossa oli paljon uutta rakennuskantaa. Hyvinvointia kaupungille tuottaa kalium-suola-, kalkkikivi- ja fosfaattiesiintymät, joista jalostetaan lannoitteita. Voi vaan arvella mitä tapahtuisi, jos toiminta yksityistettäisiin kansainväliselle pääomalle. Kokeiluun ei kannata lähteä.

listujien joukossa. Myös kirkko oli hyvin edustettuna.

Valko-Venäjä valokeilassa

Valko-Venäjällä on tänään paljon vihollisia, jotka haluavat yksityistää

Kattohaikara on Valko-Venäjän kansallislintu

kaiken mahdollisen. Ne ovat samo-ja, jotka haluavat määrätä kaikkien öljymaiden politiikasta ja samas-ta syystä haluavat hajottaa Venä-jän, Valko-Venäjän, Ukrainan ja hei-tä lähellä olevien maiden yhteis-työn. Näitä piirejä edustavat EU:n ja Amerikan pääomapiirit ja hallituk-set. Paikan päällä näkee, että Valko-Venäjällä Euroopan sydämessä on säilytetty yhteiskunnallista toimin-taa ja kontrollia, joka osoittaa toimi-vuutensa. Siellä on paljon juuri sitä minkä uusoikeistolaiset piirit halu-avat lopettaa. Valko-Venäjää syyte-tään demokratian puutteesta. De-mokratia kuitenkin puuttuu meiltä EU:n piiristä, sillä emmehan me oman ”parlamentaarisen järjestyk-semme” avulla missään oloissa ky-kene enää päättämään talouspoliitiikkamme suunnasta ja paramet-reistä. Valko-Venäjälle tarjotaan-kin ”demokraattista mahdollisuut-ta” muuttaa suuntaansa vain yh-

den kerran. Jos siellä EU-suunta-us voittaa, sen jälkeen Valko-Venä-jän kansa ei voi enää koskaan päät-tää itse omasta taloudestaan eikä esimerkiksi siitä, syöäänkö omas-sa maassa vaiko Tanskassa tuotet-tua leipää ja makkaraa. Valko-Venä-jän presidentti Alekandr Lukashen-ko totesikin äskettäin Minskissä pi-detyssä julkisessa kuluttaja- ja va-luuttakeskustelussa, että Valko-Ve-näjä ei tule yksityistämään tuotan-toa eikä myymään valtion omai-suutta. ”Miten voidaan puhua de-mokratiaista samaan aikaan, kun ta-louden ja tuotannon avainalat siirre-tään yksityiseen omistukseen ja si-ten vaaleilla valittujen demokraat-tisten elinten vaikutusvallan ulottu-mattomiin”, hän hämmästeli. Yrityk-set kaataa Valko-Venäjän politiikka-ovat ulkomailta johdettua ja se mei-dän tulee kulta.

Toim. Heikki Männikkö

Pen, Amnesty & valko-Venäjän väri-vallankumous

Kansallisteatterin tiloissa järjes-tettiin tiistai-iltana (10.5.) Sa-vua-klubi teemalla ”Valko-Ve-näjän vapaudelle”. Tilaisuuden järjestivät yhteistyössä kirjai-lijoiden sananvapausjärjestö PEN, Amnesty International se-kä kansainvälinen teatterifesti-vaali Baltic Circle.

Paikalla tarkkailemassa tapah-tumaa oli myös ryhmä Suomen Antifasistisen Komitean (Safka) aktiiveja (Johan Bäckman, Tommi Lievemaa, Petri Krohn ja Leo M. Nieminen). Safkan johtohahmo Jo-han Bäckman tervehti ennen tilai-suuden alkua Suomen PEN-järjes-tön entistä puheenjohtajaa Jukka Mallista ja tarjosi hänelle Venäjän voitonpäivän nauhaa, josta Mal-linen ehdottomasti kieltäytyi. Safkan seurueen jäseniä herjattiin hei-dän saapuessaan paikalle eräiden PEN-aktiivien toimesta. Eräs tun-nettu runoilija tokaisi, että ”Suo-men fasistikomiteakin näyttää saa-puneen paikalle”. Samainen runoi-lija kieltäytyi väistämästä ahtaalla käytävällä, kun seurueemme yritti palata takaisin omaan pöytänsä.

Avauspuheenvuoron piti Bal-tic Circlen festivaalijohtaja, oppo-sition presidenttiehdokkaan Vladi-mir Neklajevin tytär Eva Neklajeva. Heti perään näytettiin 11 minuut-tia kestänyt melko propagandis-tinen lyhytelokuva joulukuun 19. päivän tapahtumista. Viime joul-u kuussahan järjestettiin Valko-Venä

jällä presidentinvaalit, joiden tulos-ta niin sanotun opposition ehdok-kaat eivät hyväksyneet. Istuva pre-sidentti Aljaksandr Lukašenko voit-ti vaalit ylivoimaisesti, kun taas op-position ehdokkaiden menestys jäi vaatimattomaksi. Vaalien tulos vas-tasi pitkälti ennen vaaleja tehtyjen mielipidekyselyjen tuloksia.

Opposition ehdokkaat ei-vät kuitenkaan tyytyneet ratko-maan maan suuntaa ainoastaan vaaliurnilla, vaan kutsuivat jo hy-vissä ajoin etukäteen koolle mie-lenosoituksen Minskin keskusau-kiolle joulukuun 19.päivän illaksi. Mielenosoitus muutettiin ennak-kosuunnitelmien mukaisesti väki-valtaiseksi mellakaksi, tavoitteee-na vallankaappaus Valko-Venäjällä. Virkavalta kykeni kuitenkin tukah-duttamaan vallankaappausyrytyk-sen. Savua-klubilla esitetty lyhyt-elokuva käänsi nämä tapahtumat pääläelleen. Sen mukaan mielen-osoitus oli rauhanomainen lukuun ottamatta joitain riehujia, joita ”op-position ehdokkaat eivät kyenneet estämään”. Tosiasiassa mielenosoitukseen oli palkattu mellakoitsijoita ulkomaisen rahoituksen turvin.

Klubilla esitettiin Jukka Mal-lisen suomentamia tekstejä, ku-ten Vladimir Neklajevin runo-ja sekä ”silminnäkiätarinoita”, jot-ka koostuivat oppositiohenkisis-tä blogikirjoituksista. Esityksiä vai-vasi kauttaaltaan keho toteutus; useimpia tekstejä olisi voinut ly-hentää helposti puolella ja asia oli

si tullut silti selväksi. Esityksistä te-ki piinallista kuultavaa myös niiden raskassoutuinen poliittisuus, mikä tässä yhteydessä tarkoitti patolo-gista vihamielisyyttä Valko-Venä-jän ja Venäjän nykyhallintoja koh-taan. Safkan seurueella olikin täysi työ pysyä hereillä virallisen ohjel-man alusta loppuun saakka.

Jäin pohtimaan, mitä nämä tahot – PEN, Amnesty ym. – oikeas-taan tavoittelevat suhteessa Venä-jään ja Valko-Venäjään. Selväksi on käynyt, että näissä ympyröissä in-hotaan sekä Neuvosto-Venäjää et-tä Venäjän nykyhallintoa. Jäljelle jää siis tsaarin aika ja Boris Jeltsi-nin kausi. Niitäkö kaivataan takai-sin? Vai tuetaanko Venäjän balkani-sointia ja väri-vallankumousta Val-ko-Venäjällä? Nämä tarkoittavat maiden alistamista Naton ja USA:n protektoraatiksi.

Tilaisuudessa esiintyi tun-nettuja näyttelijöitä sekä artis-teja, mm. Mikko Kuustonen, Han-nu-Pekka Björkman ja Maija Viik-kumaa. Epäselväksi jäi, olivatko kyseiset taiteilijat riittävän hyvin selvillä Savua-klubin todellisesta luonteesta. Tuettiinhan tilaisuud-della laitonta, väkivaltaista vallan-kaappausyritystä ja sen pääteki-jää, opposition presidenttiehdo-kasta Vladimir Neklajevia. Luulisi ainakin Mikko Kuustosen entisenä YK:n hyväntahdon lähettiläänä ka-vah-tavan moisia puuhia.

Tommi Lievemaa

Valko-Venäjällä talous kasvaa ja myös perinteisten puutalojen paikalle rakennetaan uutta. Myös Ljaskovin kylässä rakennettiin uusia omako-titaloja. Toivottavasti paikalliset rakennusfirmat osaavat asiansa eikä toisteta niitä virheitä, joita vastaavissa tilanteissa syntyi meillä ja esim: Espanjassa. Hyvällä hoidolla tällä puutalolla on vielä 50 elinvuotta.

Tunkkaisen kellarin kuollut komedia

Laskeudun Helsingin kansal-
listeatterin kellarin ummehtuneeseen
hämärään ja törmään heti Suomen
PEN-klubin puheenjohtajaan,
oikeustieteen tohtori Jarkko Tonttiin,
jonka tapaan nyt ensimmäisen kerran.
”Ai Suomen fasisistikomitea on saapunut paikalle”,
Tontti tervehtii meitä. Kun yritämme
mennä salin perälle, Tontti tukkii
kapean tien ja tokaisee: ”Kiertäkää
Moskovan kautta. Menkää hakemaan
sieltä ohjeita.”

Suomen PEN-klubin entinen
puheenjohtaja, tilaisuuden järjestäjä
Jukka Mallinen ilmaantuu tervehtimään
minua: ”Ai te olette tulleet tukemaan
Valko-Venäjän vapautta.” Ojennan
Malliselle oranssimustan Pyhän Yrjön
nauhan, joka symboloi vapautta fasismista.
Mallinen kieltäytyy ottamasta sitä
vastaan tai edes koskemasta siihen,
vaikka hakaneula on valmiina ja
tarjoudun kiinnittämään sen hänen
rintamukseensa. ”En ole venäläinen
upseeri, olen Suomen armeijan alikersantti”,
Mallinen ilmoittaa syyksi. Jarkko Tontti
huutelee taustalta jotakin.

Istahdan leveälle sohvalle
ovensuuhun. Ympäilläni on mielenkiintoista
väkeä. Oikealla puolellani istuu kuin
huomaamatta harmaapartainen Yrjö
Larmola, Helsingin entinen kulttuurijoh-
taja. Juuri hän hyysäsi Valko-Venäjän
vastaista oppositiota Helsingissä, kun
vallankaappausuunnitelmat olivat vielä
alkeellisen runon asteella. Larmola istuu
lähipäinä ovea, ikään kuin valmiina
pakenemaan, eikä siis todellakaan
nousta lavalle mainostamaan aiempia
puuhiaan.

Vasemmalla puolellani istuu
sympaattinen ranskatari Anais Marin,
entinen Aleksanteri-instituutin ja nykyinen
Ulkopoliittisen instituutin Valko-Venäjä-
asiantuntija, joka puhuu kaikkia kieliä.
Tämä johtava propagandisti kehittelee
nyt eduskunnan mandaatilla lapsellista
teoriaa siitä, että Valko-Venäjän johto
järjesti itse terroriiskut omaa kansaansa
vastaan vahvistaakseen valtaansa.

Larmola ei halua huomata ke-
tään, Anais ei halua huomata minua.

Päätän siirtyä salin toiseen
päähän muiden safkalaisten luokse,
kello on 20.20. Heti kun pääsen istumaan,
tummatukkainen naishenkilö aloittaa
häiritsevän valokuvaamisen. Hän
tähtää minua lähietäisyydeltä ja räpsii
kuvia. Se jatkuu koko illan. Välillä
kuvaaja käy hakemassa ohjeita
vallankumouspäällikkö Jeva Neklajevalta.

Katselen keitä täällä on. Entinen
Amnestyn palkollinen Tom-

Kuten tiedetään liberaalissa markkinataloudessa halutaan lakkauttaa jo vaalitkin. Hyvän todistuksena oli viime joulukuinen yritys estää Valko-Venäjän kansaa valitsemasta itselleen haluamaansa johtajaa. Suomessa koulutettu ”presidenttiehdokas” Vladimir Neklajev vaati jo etukäteen väkivaltaista kumousta. Vaikka Neklajevia nyt odottaa vankeustuomio, hänen Suomen kansalaisuuden saanut tyttärensä Jeva Neklajeva kiertää maailmaa eräänlaisena vallankaappajien laittomana ulkoministerinä. Dosentti Johan Bäckman osallistui Jevan ja Jukka Mallisen järjestämään hämäärään propagandatilaisuuteen Helsingissä kansallisteatterin tunkkaisessa kellarissa 10.05.2011.

my Lindgren säntäilee. Mikko Kuustonen
tyttäreinen saapuu ja kääntää kaksi
nojatuolia selkää meihin päin. Kuustonen
on erittäin kohtelias: ”Pahoittelen, ei mitään
henkilökohtaista, kyse on vain siitä, että
tästä näkee paremmin.”

Mitään näin kohteliasta fraasia
en ole kuullut yli 10 vuoteen kellenäkään
suomalaiselta. Siitä näkee, että Kuustonen
on täällä vain keikalla.

Lisää silmäätekeviä: samaa-
silmainen Hannu-Pekka Björkman
hiippailee Dostojevski-sfääreissään
takahuoneen ja salin väliä, myös
Finrosforum-propagandisti Oksana
Chelysheva liikkuu salissa ja juttelee
Jevan kanssa. Runoilija Markus Nummen
hintelä hahmo istuu sohvallla ilmeettömänä
hyvisä asemissa näyttämölle päin.

Mallinen itse istuu majasteettisesti
suureen valtaistuimen kaltaiseen
laiskanlinnaan ja valmistautuu seuramaan
esitystä. Lavalle astuu Jeva, ”Valko-Venäjän
opposition presidenttiehdokkaan tytär”.
Kello on 20.32.

Jeva ilmoittaa, että illan ohjelma
on hieno. Aluksi esitetään elokuva, 11
minuuttia pitkä kyhäelmä, jota
näytettiin eduskunnan lisärakennuksessa
jo tammikuussa. Siinä vilahtaa muutama
jonninjoutava asiantuntija sekä ainakin
kaksi laittoman opposition presidenttiehdok-
kaista.

Hämmästyttävää kyllä, Vladimir
Neklajev ilmoittaa valkokankaalta, että
vaalipäivänä on tarkoitus järjestää
mellakka ja määrätä uudet vaalit ilman
Lukashenkaa. Minskin mellakointia ja
vallankaappausyritystä paikkojen rikkomis-
neen verrataan Prahan kikkäiseen. Tommy
Lindgren puistelee päätään, kun
Lukashenko puhuu.

Jo tässä vaiheessa ilma salissa on
sietämättömän kuuma ja tunkkainen,
vaikka ohjelma ei ole päässyt edes
alkuun. Meinaan jo tukehtua, mutta
päätän seurata tämän ”Jumalan
teatterin” loppuun saakka kuten oikea
kriitikko.

Mallinen menee lavalle ja haastattelee
Jevaa. ”Repressiot ovat voimistuneet”,
Jeva sanoo paksulla, läsyttävällä
aksentilla. Vaalipäivänä ja sen jälkeen
on pidätetty kuulemma 40 ihmistä.
Valko-Venäjä voisi päästä Guinnessin
ennätysten kirjaan,

sillä missään muussa maassa ei ole
pidätetty yhtä paljon presidenttiehdokkaita
vaalipäivänä, Jeva nauraa. Siis nauraa.
Asia ei olekaan niin vakava. Kysymys on
jonkinlaisesta näytelmästä, ehkä komediasta.

Tummatukkainen nainen valoku-
vaa minua edelleen häiritsevästi lähietäisyy-
deltä. Hän räpsii ainakin kymmenen
kuvaa. Ihmettelen kenen tarpeisiin näitä
kuvia otetaan. Tuskin nyt sentään
Mallisen henkilökohtaiseen albumiin.

Mallinen kertoo lavalta, että äskettäin
3-4 valkovenäläistä radioasemaa soitti ja
haastatteli häntä illan tilaisuudesta.
”Kun sun nimi on mainittu siellä, älä
yritä koskaan lähteä Valko-Venäjälle.
Et saa viisumia”, Jeva naureskelee.

Standup-huumori siis jatkuu ja
suorastaan yltyy.

”Valuutta on romahtamassa, tavaraa
katoaa kaupan hyllyiltä”, Mallinen
selostaa Valko-Venäjän talustilannetta.
”Maa on kovassa talouskriisissä ja
ottaa uusia lainoja”, Jeva lisää.
”Pyramidi siis”, Mallinen kuittaa.
”Länsimainen laina on ehdollinen,
hallituksen on vapautettava vankeja
tai maa menee talouskatastrofiin”,
Jeva selostaa ultimaatumiaan.

Nauran ääneen. Maija Vilkkumaa
astuu lavalle ja sanoo: ”Kiitos, että
saan olla mukana.” Tästäkin ymmärtää,
että Maija on vain keikalla. Hänellä ei
ilmeisesti ole mitään käsitystä siitä,
minkä sortin poliittisesta tapahtumasta
on kysymys. Ja vaikeahan sitä onkin
ymmärtää. Vilkkumaan musiikki koostuu
kolmesta mitäänsanomattomasta
renkutuksesta, joista ensimmäinen on
kuulemma varhais-
tuotantoa.

Nyt käsitän että täällä esiintyvät
laulajat, muusikot ja näyttelijät eivät
tajua, missä ovat mukana. Vain Mallinen
tajuaa.

Tällaista siis on Venäjän balkani-
sointi käytännössä.

Lavalla luetaan Vladimir Neklajevin
mitäänsanomattomia runoja, joihin olen
tutustunut jo kuu-
kausia sitten Facebookissa. ”Mitä on
elämäsi, koiralle viskattu luu.” Suomentaja
on Mallinen, tekstit on kuulemma
kirjoitettu Vuosaarella. ”Afganistan,
Tsetsin, Tsernobyl, vielä irvistelee
imperumi toraham-
paillaan.”

Karjalan evakko ja antifasisti Leo M.
Nieminen hermostuu ja huudahtaa
kovalla äänellä: ”1930-luvulla oli
samanlaista! Mallinen on fasisti!”
Hyssyttelen Leoa olemaan hiljempaa,
sillä emme halua provosoida. Alan
kuitenkin saada alati paremman
käsityksen sysi-
mustasta sofiokasmaisesta kellarimein-
ingistä.

Jeva nojaa seinään, pitää kädessään
pientä kaljapulloa kovin elegantisti ja
hörppää siitä somasti. Hattupäinen
eläkeläisrouva haukottelee näkyvästi
lavan edustalla. Myös Safkan Petri
Krohn haukottelee. Jeva hörppää
heti perään kaljapullosta toisenkin
kerran. Kello on 21.14.

”Kaikki on feikkiä”, joku sanoo
lavalla. Se on ilmeisesti lause jostakin
Vladimir Neklajevin runosta. Petri
Krohn kääntyy puoleeni ja kysyy:
”Eikö Bosniassakin ollut runoilijapre-
sidentti?”

Mikko Kuustonen astuu lavalle
kohteliaasti. Ilmapiiri on tunkkainen ja
tylsä. Onko Valko-Venäjällä näin
tylsää? Entä miten tylsiä ovat Jevan
järjestämät Baltic Circle festivaalit?

Jeva Neklajeva ja Oksana Chelysheva
keskustelevat. Tummatukkainen
valokuvaaja menee Jevan luokse
saamaan ohjeita. Kuvaaja tulee
räpsimään lukuisia otoksia Safkan
Tommi Lievemaasta ja Petri Krohnista.

Lavalla esitetty musiikki ei liity
tapahtumaan mitenkään. Kuvaaja
ottaa taas minusta kuvia lähietäisyy-
deltä kello 21.26. Tämä on jo
häirintää.

Mikko Kuustonen kertoo vitsin.
”Hauskaa että olette tulleet paikalle”,
hän kertoo sanoneensa jollakin
vankilakeikalla. Kuustonen siis vertaa
kellariloukkoa vankilaan. Se on hänen
ensimmäinen assosiaation-
sa.

Sitten tulee Juha Jokelan ”ohjaama”
esitys, jossa muutama tyyppi lukee
Jukka Mallisen suomentamia epä-
määräisiä blogitekstejä. Kuten suurin
osa blogeista, myös tämä on roskaa.
Kansa kuuntelee toki uskollisesti,
mutta hyvin, hyvin väsyneesti.

Kello 21.48 voin jo sanoa, etten
ole koskaan ollut yhtä tylsässä ja
mitäänsanomattomassa tilaisuudessa.
Tommi Lievemaan on vaikea

pitää silmiään auki. Kello 21.50
lavalla puhutaan jo ”pyhästä vihasta”.
No sehän on kaikkien mustapaitojen
tunnuslause, eli päästiin asiaan.
”Tämän olisi voinut lyhentää
puolella. Kaikki kiertää samaa
kehää”, Lievemaa sanoo.

Hautausmaallakin on vilkkaampaa.
Tommy Lindgren astuu lavalle ja
haluaa ensiksi kuvailla fiiliksiään
tänään: ”Lyijynraskas tunne.”

”Syvä kooma”, Lievemaa täydentää
pöydän toiselta puolelta.

Lindgren kertoo tapaavansa
Jukka Mallista enää Anna Politkovskajan
murhan muistotilaisuudessa, joka
järjestetään vuosittain Venäjän-
vastaisen mielenosoituksen muodossa
Venäjän suurlähetystön edustalla
Lindgrenin entisen työnantajan
Amnestyn rahoilla. Sielläkään kaikki
ihmiset eivät varmaankaan tajua,
missä ovat mukana.

Nuori vaaleatukkainen ja pitkä
naiskirjailija Leena Parkkinen ilmaantuu
kellariin ja menee keskele istumaan.
Jotenkin syntyy vaikutelma, että
silmäätekevät haluavat vain näyttellä
itseään. Ei kukaan laita itseään
tosissaan likoon, kuten esimerkiksi
meillä Safkassa.

Lavalla Tommy Lindgren väittää
esittävänsä biisin, jossa Lukashenko
mainitaan ja ”hänelle näytetään
verbaalista keskisormea”. En huomaa
mitään. Elina Knihtilä juo kaljaa
pullon suusta.

Tilaisuus päättyy, mutta haluan
vielä puhua Mallisen kanssa. Jukka
alkaa heti selostaa minulle asioita.
Hän painottaa, että Kommersant-
lehden verkkoversiossa on ilmestynyt
artikkeli, jossa on sekä minun että
hänen haastattelukommenttinsa,
mutta seuraavana päivänä
ilmestyvästä painetusta lehdestä
minut on kuulemma pudotettu pois.
Mallinen pitää tätä jonkinlaisena
voittona.

Kysyn onko Mallisella jo kännykkä.
Ei ole, vain lankapuhelin ja perustelukin
on valmiina: ”On etuoikeus
keskustella minun kanssani.”
Tuntematon vaaleatukkainen nainen
haluaa ottaa turistikameralla
valokuvan minusta ja Mallisesta.
Nainen ei uskalla tulla lähelle, vaan
ottaa kuvan kaukaa.

Olen oppinut sen, minkä tänä iltana
voi oppia. Suomalainen hapan-
tunut kulttuurikerma ei tajua,
missä se on mukana.

Sameasilmäinen Dostojevski-
inkarnaatio Hoopee Björkman tal-
sii mitään sanomatta tunkkaisesta
kellarista ulos Helsingin katuelämän
jumalattomuuteen.

JOHAN BÄCKMAN

Englannin, Ranskan ja Neuvostoliiton neuvotteluista kesällä 1939

Kun Saksan ja Englannin Münchenin politiikka oli kärsinyt täydellisen vararikon ja tiedettiin Saksan hyökkäävän Puolaan, teki Neuvostoliitto vielä yrityksen Saksan vastaisesta liittoumasta.

Neuvostohallitus välitti 17.4.-39 Englannille ja Ranskalle esityksen
Saksan torjumiseksi. Englanti ja Ranska
myöntivät neuvotteluihin. Myöhempi
tieto osoittaa niiden tehneen sen vain
pelotellakseen Saksaa ja suunnataksaan
sen hyökkäyksen Neuvostoliittoon
vastaan. Neuvotteluissa johtava asema
oli Englannilla. Huhtikuun lopulla
Englannin hallitus totesi, ettei
Neuvostoliiton esitystä voi hyväksyä.
Tilanne huononi, kun 28.4.-39 Hitler
ilmoitti vuoden -34 Puo-

lan ja Saksan hyökkäämättömyys-
sopimuksen ja vuoden -35 Saksan ja
Englannin merisopimuksen irtisanomisesta.

**Englannin hallitus käsitte-
li uudelleen 3.5.-39 ja 16.5.39
Neuvostoliiton esitystä.** Esikuntapäälliköt
esittivät muistion, jossa he puolustivat
Neuvostoliiton esitystä kolmen yhteistyöstä
todeten mm. että ilman sopimusta
Saksa jatkaa hyökkäyksiään ja Neuvostoliitto
saavuttaa kompromissin Saksan kanssa.
Englannin ulkoministeri Chamberlain ei
suostunut perääntymään. Syntyneessä
keskustelussa Chamberlainin politiikkaa
arvosteltiin mm. Churchillin toimesta.

Tilanne huononi edelleen. Hitler antoi
Wermachtin johdolle

käskyn aloittaa sotavalmistelut ja
solmittiin Italian ja Saksan liittosopimus.
Englannissa käytiin ankaraa sisäistä
kädenväentöä. Neuvostoliitto toimitti
Ranskalle ja Englannille tarkennetun
ehdotuksen. Lopuksi Englanti lähetti
Moskovaan 15.6.-39 osastopäällikkötason
neuvottelijan **V. Strangin**, jolla ei ollut
mitään valtuuksia sopia asioista.

Englanti alkoi pitkittää neuvotteluja
mm. Baltian maiden takuita koskevassa
kysymyksessä. Strang totesikin
hallituksensa ”synnyttävän hankaluuksia”,
joista näkee, etteivät he pyrikään
sopimukseen. Englannin hallitus käsitte-
li 19.7. Moskovan neuvottelujen
katkaisemista. Heinä-elokuussa Saksassa
suoritettiin liikekannallepano

ja 25.7. Englannin hallitus hyväksyi
esityksen aloittaa kolmen sotilaalliset
neuvottelut kuitenkin niin, että se
samaa aikaan piti neuvotteluja yllä
Berliiniin päästäkseen sopimukseen
hitleriläisten kanssa.

Englannin sotilasedustajat saapuivat Moskovaan vasta 12.8.-39.
Taaskin sotilasvaltuuskunnan jäsenillä
oli vain rajoitetut ohjeet, eivätkä he
voineet sopia asioista ilman Lontoon
lupaa. Ta-
voite oli ainoastaan pitkittää neuvotteluja.
Pian selvisi, että mitään valtuuksia
ja suunnitelmia neuvottelijoilla ei ollut.
Selvisi, että Englannilla on asettaa
mantereelle voimia Saksaa vastaan
vain kuusi divisioonaa, kun Neuvostoliitto
esitti voit-
vansa asettaa heti Saksaa vastaan

136 divisioonaa, 5000 tykkiä, 10000
panssarivaunua ja 5000 lentokonetta.
Oli paljon sotilasteknisiä kysymyksiä,
joihin ei saatu minkäänlaisia vastauksia
Lontoosta ja Pariisista. Neuvottelut
keskeytettiin 21. 8.

Elokuun alussa Saksa esitti Moskovalle
hyökkäämättömyyssopimusta. Ranska ja
Englanti olivat tehneet valintansa
sodan puolesta. Neuvostoliitolle jäi
yksi mahdollisuus, suostua Saksan
tarjoamaan sopimukseen, jolla voitettiin
aikaa varustautua fasistien lopullisen
hyökkäyksen varalle.

Toim. Heikki Männikkö
Lähde: Grigosi Deborin: ”30 vuotta
suuresta voitosta (v. 75)” ja APN: ”Toisen
maailmansodan aattona (v. 75)”

Jukka Mallinen kumartaa ProKareliaa

Viron suojelupoliisi Kapo, ProKarelia ry, Aluepalautus ry, Suomalais-Venäläinen kansalaisfoorumi Finrosforum ja Suomen PEN-klubi saivat latvialaista sivustatukea Venäjä-vastaisessa informaatio-sodassa. Pienehkö lauma suomalaisia russofobeja kokoontui 6.6.2011 Helsingin keskustaan kuuntelemaan ilosanomaa Venäjän hajoamisesta. Asiantuntijoiden mukaan kokoonkutsujana toimi Viron suojelupoliisi Kapo, joka antoi isännän roolin Tallinnassa toimivalle ProKarelia-leikkikalufirmalle. Tapahtumapaikkana oli joku Baader-Meinhof-sali, vai mikä se nyt onkaan.

Kuten kuvasta näkyy, eturivissä kutsuttuina olivat Venäjän ammattimaiset hajottajat, vasemmalta lukien Finrosforumin perustaja ja entinen rahastonhoitaja sekä islamistiterroristisivusto Kavkaz Centerin maailmankuulu ylläpitäjä Mikael Storsjö (PEN-vihr), etualalla Aluepalautus ry:n ex-puheenjohtaja Lasse Koskinen, seuraavana Storsjön vaimo ja yhteistyökumppani Agneta Storsjö, Koskisen vieressä pönöttää Jukka Mallinen eli Suomen PENin entinen puheenjohtaja ja Finrosforumin perustaja, hänestä oikealle Finrosforum-propagandisti Kerkko Paananen huiveineen ja partoineen. Tästä puuttuvat Finrosforumin kolmas perustaja Heidi Hautala ja propagandisti Oksana Chelysheva.

Aluksi puhui ProKarelian pääintendentti, tallinnalainen leikkikalukauppias Veikko Saksi, jonka jälkeen kuulumme hieman viulunvingutusta, ja sitten lavalle nousi amerikkalaiseen lähetysaarnajatyyliin kovaäänisiin mikrofoniin kautta puhunut suomalainen asianajaja ja oikea showmies Kari Silvennoinen, joka esitteli uutta julkaisuaan, Tallinnassa painettua englanninkielistä 78-sivuista brosyäriään ”Neuvostoyllisyys”. Sen on kustantanut tallinnalainen yritys ”Karjalan Kuvalehti OÜ”, ulko-

Kuva: Tommi Lievema

”PENin, Finrosforumin ja Kavkaz Centerin johtohahmot osallistuivat näkyvästi Pro Karelian järjestämään Neuvostoliiton ja Venäjän vastaiseen propagandatilaisuuteen Helsingin keskustassa. Kuvassa mm. Mikael Storsjö (Kavkaz Center, PEN), Jukka Mallinen (PEN, Finrosforum) ja Kerkko Paananen (PEN, Finrosforum)”.

asun on suunnitellut ”Graafikamari OÜ, Marge Robam” ja painanut ”Printon Trükikoda AS, Tallinn, Estonia”. Rahoittajaa saakin vain arvaila ja julkaisun tarkoituskin jäi perin hämäräksi.

Valitettavasti Kari Silvennoisen esitystavassa oli eräitä puutteita eivätkä faktat olleet aina kohdallaan. Kuten kuvassa näkyy, Silvennoinen kertoi esityksensä historiaosuudessa innokkaalla ja vakavalla naamalla, että ”suomalaiset joukot ylittivät Suomen ja Neuvostoliiton rajan 10.6.1941, saavuttaen pian vuoden 1939 rajan”. Kun muistetaan, että Hitlerin hyökkäys Neuvostoliittoon alkoi vasta 22.6.1941, on Silvennoisen paljastus suomalaisten aloitteellisuudesta ennen kuulumaton.

Silvennoinen kertoi myös mielipiteitään. Ronald Reaganin ilmoitusta Moskovan pommittamisesta ja pahan valtakunnasta Silvennoinen kehui loistaviksi ja Reagania hienoksi mieheksi. Suomen

oikeusministeriön runsas vuosi sitten laatimaa sotasyllisyysselvitystä Silvennoinen kuvaili täysin kelvottomaksi, järkyttävän huonosti perustelluksi ja erittäin huonoksi tekstiksi. Hyvänä miehenä Silvennoinen tuntui pitävän vain hengenheimoistaan Jyrki Virolaista. Yleisöksymykseen siitä, miksi natsi-Saksa auttoi aseellisesti Suomea, Silvennoinen ilmoitti, että siitä on oltava kiitollinen.

Esityksensä mielenkiintoisimmassa osuudessa Silvennoinen kertoi aiemmasta poliittisesta toiminnastaan. ”Olen ollut suopon putkassa”, Silvennoinen ilmoitti ja lisäsi: ”Olen tuonut Neuvostoliiton toisinajattelijoita länteen.”

Illan pääesiintyjä oli latvialaisen opiskelija Edvins Snore, joka tunnetaan maailmanhistorian neuvosto- ja Venäjä-vastaisimman dokumenttielokuvan The Soviet Story tekijänä. Tekele muistuttaa kaikessa kliseisessä russofobisessa alkeellisuudessaan Sofi Oksasen Puh-

distusta. ProKarelia ja Veikko Saksi ovatkin levittäneet filmiä koko Suomeen huolimatta sen varsin julmasta sisällöstä. Filmin ovat rahoittaneet ketkäs muut kuin Heidi Hautalan hengenheimolaiset Euroopan parlamentissa.

Mutta annetaanpa puheenvuoro herrä Snorelle itselleen, joka salissa lausui hiuksia nostattavia juttuja taustanaan tuomitun sotarikollisen ja sosiaalifasistin Väinö Tannerin kuva. Nürnbergin prosessi on kuulemma maailman suurin historian väärennös, johon Neuvostoliitto on syyllinen, Edvins Snore valitsi. Putinin hallinto kuulemma yhdistää neuvostoajan huonoimmat aiheet nykyajan kelvottomimpiin ilmiöihin. Venäjällä kuulemma natsit ovat vallassa. Snoren mukaan vähän aikaa sitten 2 000 Putinin kannattajaa kokoontui Kremlin eteen tekemään Hitler-tervehdyksiä. Vointonpäivänä entiset KGB-keskitysleirien vartijat ja massamurhaajat marssivat punaisella torilla. Moskovassa ei kuulemma ole ainoata-

kaan afrikkalaista diplomaattia, jota venäläiset skinit eivät olisi hakanneet, Snore väittää. Venäläinen uushafismi kuulemma leviää lähiulkomaihinkin, kun venäläiset uusnat-sivandaalit Snoren mukaan tuhosivat Riian juutalaisen hautausmaan. Niin ja venäläiset eivät kuulemma ymmärrä ollenkaan omaa hätäänsä, Edvins Snore selostaa, koska he ovat 70-vuotisen ihmiskokeen surkeita tuloksia. ”Minä säälin heitä”, Snore tiivistä näkemyksensä venäläisistä, ja ilmoitti ymmärtävänsä oikein hyvin myös Venäjä-vastaista islamistiterrorismia. Tilaisuuden pienelle yleisölle Snoren vavahduttava esitys taisi mennä jotenkin ohi. Voi olla, että kaikki eivät edes tiedä, missä on Latvia.

Finrosforum-propagandisti Kerkko Paananen poistui välillä puhumaan puhelimeensa, mutta ehti myös kiireisenä nousta rohkeasti seisomaan esittämään kysymyksiä aateveljelleen. Erityisesti antifasistit ärsyttivät Paanasta. ”Me kaikki teidämme keitä antifasistit todellisuudessa ovat”, hän vaahotosi.

Vähän ennen elokuvaesitystä nähtiin kiinnostava performanssi, kun entinen PEN-puheenjohtaja ja Finrosforum-perustaja ja propagandisti Jukka Mallinen salista poistuessaan kumarsi ProKarelian esimiehelle melkein pä maahan saakka. Kädessään Jukalla vissiin oli jotakin lahjaksi saamiaan esitteitä.

Herra Snore itse poistui paikalta mahdollisimman näytävästi istumalla ProKarelia-propagandistien saattamana Senaattorilla valkoiseen taksiautoon. Suomalainen taksikyyti on kallis, mutta kyllä se kannatti.

Kuinka lähellä se Venäjän hajoaminen todella nyt onkaan, Jukka Mallinen porukoineen voi pohdita nukuttuaan ensin yön yli.

Johan Bäckman

”Kun rintama aukesi Jäämereltä Välimereen”

Tämän vuoden kesäkuussa tulee kuluneeksi 70 vuotta niin sanotun jatkosodan alkamisesta. On selvää, että porvariston taantumuksellinen osa ja heidän tukijansa tarvitsevat viettää sodan alkamisen päivää entistä ”isänmaallisemman hengen” uhossa voimalla kumpujen yön vainajien henkien. Juhlitaan juhlissa historiaa, joka on irrotettu historiasta.

Uskoisin monen ihmisen olevan kanssani yhtä mieltä, että liikekannallepanon voimalla sotatoimiin henkenneet olivat sotatoimissa henkensä kaupalla. He jouduivat vallassa olleen poliittisen valtaryhmittymän uhreina maksamaan heidän tekemät kansantalouden laskut menettäen nuoruutensa sodassa ja sen jälkeisessä jälleenrakentamisessa. Moni heistä joutui maksamaan tuon laskun hengellään.

On hyvä muistaa eräs ajatus, että sota on aina pieleen menneen sisäpolitiikan jatke. Eipä tuo näytä tälläkään kertaa poikkeavan tuosta. Yleinen käytäntö ”virallisessa historiassa” on esittää talvisota ja jatkosota erillisinä, yksittäisinä tapahtumina, jotka ovat irrotetut historiallisesta ympäristöstään.

On oikeastaan aivan luonnollista, että koska hyväksytään virheelliset poliittiset ratkaisut oikeiksi, niin niiden suojaksi tarvitaan savuverho. Savuverho, jotta totuus ei paljastuisi. Onhan meille jo kansakoulusta asti selitelty ”virallisen historialiturgian” mukaan, että kuinka kaikki johtui Neuvostoliiton pahansuopaisuudesta pientä naapurimaataan kohtaan. Ja asian varmistamiseksi höpötetään Rippentropp sopimuksen lisäpöytäkirjan kurjuudesta. Kuinka monta kertaa on tuotu ”historialiturgiassa” esille esimerkiksi erään kapitalismin vankkumattoman tukipilarin sanat, jotka hän lausui yöllä radiopuheessaan, kun Saksa hyökkäsi Neuvostoliittoon vuonna 1941? Nuo sanat, jotka silloinen Englannin pääministeri Churchill lausui, ovat tänään mielessä pidettäviä. Ne kuuluivat. että nyt aukesi rintama Jäämereltä Välimereen. Puheessaan hän julisti taistelun Hitlerin Saksa vastaan entistä tärkeämmäksi.

Virallisen kotikutoisen ”historialiturgian” mukaisesti Neuvostoliiton toimesta alkoi vain myös Suomen rintamilla tapahtua. Mutta, taas unohdetaan mainita Suomen tunnusteluista, joita tehtiin Saksas-

sa 1940. Tunnustelujen tarkoituksena oli selvittää liittolaisuus Saksan kanssa sodassa Neuvostoliiton kanssa. Ja kertomatta jää myös sekin, että maassamme oli jatkosodan alkaessa saksalaiset sotajoukot valmistelleet jo muutamia kuuksia sotatoimia. Pohjoisen nikkeli oli Saksan sotatarviketeollisuudelle tärkeää. Niin tärkeätä, että se oli turvattava tulevan, Hitlerin johdolla aloitetun sodan aikana.

Eipä siitäkään pahemmin huudella tehtyjä sankarivainajia muistellessa, että mitenkä suomalaiset poliitikot sotkivat, todennäköisesti osittain tietämättömyytään maamme Barbarossa suunnitelmaan. Hitlerin laatimaan sotasuunnitelmaan, jossa suomalaisten pääasiallisena osuutena oli varmistella omalta osaltaan Leninigradin piirittämistä. Hitlerin tavoitteena Barbarossa suunnitelmassa oli Leningradin valloittaminen saksalaisten toimesta ja sen täydellinen hävittäminen. No me jälkipolvina tiedämme millaisen kärsimysnäytelmän suojelijoina suomalainen sotaisa taantumusporvaristo toimi.

Virallinen historian liturgia ei tunnusta, että Mannerheimin ker-

toilemalla miekan tuppeen pane-

mattomuudesta vuonna 1918, on yhteyttä viime sotien tapahtumiin. Eipä virallisessa historialiturgiassa ole näkynyt kertomuksia Aktivistien eli ”Valkoisen Suomen” puuhailuista. ”Valkoisen Suomen” joukkioon kuului myös Mannerheim, jota heidän keskuudessa kutsuttiin Anderssoniksi. Aktivistien joukko järjesteli kulisien takana monia asioita. Joukkioon kuului myös joitakin omistavan luokan jäseniä eli kapitalisteja tai patruunoita kuten ennen sanottiin.

Aktivistien toiminnalla oli merkittävä vaikutus. Miksei meille esimerkiksi kerrottu koulun historian tunneilla, että aktivistien toiminta Lapuan liikkeen kanssa johti siihen, että Svinhufvud hommasi 1931 Mannerheimin puolustusneuvoston puheenjohtajaksi valmistelemaan sotaa? Tarinoidaan kuniisti maanpuolustuksesta, mutta tosiasiaa aktivistien eräät johtajat vaativat jo 1930-luvun vaihteen tienoilla Suomea hyökkäämään Neuvostoliiton kimppuun. Edellä mainitun kaltaisia tapauksia riittää enemmänkin ja ne omalta osaltaan kyseenalaistavat tilaisuudet, joissa

juhlitaan suurta torjuntavoittoa ja muuta sen kaltaista.

Merkillisintä on se, että näytää siltä, ettei nykyinen maamme poliittinen eliitti ole mitään historiasta oppinut. Onko niin, että he eivät ole syventyneet historiaan kovinkaan syvällisesti? Miten muuten on selitettävissä, että heidän johdolla meitä marssitetaan Suomen kansalaisina kohti Naton määrittämiä vihollisia? Vielä Naton sotatantereilla ei ole poliittinen eliittimme ehtinyt vuodattaa monenkaan suomalaisen työläisen verta. Vasta, joka vuodatetaan vain ja ainoastaan Natomaiden kapitalististen, pääomapiirien liikevoittojen turvaamiseksi.

Jos maamme poliittinen eliitti korjaa suhtautumistaan sotaan ja rauhaan linjalle, jota Paasikivi ja Kekkonen noudattivat viime sotien jälkeisessä politiikassaan, tullaan yhä useampi työikäinen suomalainen pakkaamaan ulkomailla sinkkiarkkuun Suomeen palauttamista varten.

Meillä on vielä mahdollisuus toimia rauhan puolesta sotaa vastaan irrottautuaksemme maamme poliittisen eliitin sotaseikkailuista.

Timo Kangasmaa

Venäjän eliitin hajaannus ja Putinin ”Kansanrintama”

Tätä huhtikuun 18. suunniteltua lehdistötilaisuutta, jota alusta alkaen mainostettiin ylimääräiseksi, kärsimättömästi odottivat lehtimiehet, politiikan tutkijat ja kaikki politiikasta kiinnostuneet ihmiset. Ylimääräinen lehdistötilaisuus ennakoi luonteensa perusteella jotain tärkeitä lausuntoja ja kaikenkarvaiset kommentaattorit yrittivät aktiivisesti arvata, mitä se voisi oikeastaan tarkoittaa. Aivan päivää ennen lehdistötilaisuutta blogeihin ilmestyi jopa tietoja siitä, että Medvedev ilmoittaa kuulemma Putinin erosta, joka tahtoo keskittyä vaalivalmisteluihin ja tunnetun liberaalin Javlinskin nimittämisestä pääministeriksi...

Aimo Minkkinen esittelee Sergei Skvortsoville Leninin museota

Mikä mielenkiintoista jotain perusteita sellaiselle vedolle mahdollisesti oli jopa olemassakin, koska ensimmäiset ennakkoon selvästi sovitut kysymykset, joita nk. Kremlin puulin edustajat (Kremlin puulilla tarkoitetaan lehtimiehiä, jotka kertovat säännöllisesti Kremlin toiminnasta) Medvedeville esittivät, koskettelivat modernisaation peruuntumattomuutta ja – huomatkaa – hallituksen ja pääministerin mahdollista erottamista. Mutta sensaatiota ei tapahtunut. Medvedev ilmoitti uudemman kerran ympäröivillä sanamuodoilla siitä, että aika ilmoittaa siitä, kuka ”tandemista” asetetaan presidenttiehdok-

kaaksi, ei ole vielä koittanut, että Putinin kanssa he ovat edelleen aatovereita yms. Lähemmäksi tilaisuuden loppua Medvedev kuitenkin kertoi siitä, että hallituksen perusosa tarvitsee uudistumista, että hänen hiljattainen mainintansa halusta siirtyä opettajaksi ei merkitse lainkaan suunnitelmia poistua presidentin tehtävistä ja että olemattomat mielipide-eroavuudet aateveli Putinin kanssa koskettelevat ainoastaan heidän käsityksiään modernisaatiosta.

Tästä huolimatta kaikki tämä ei ollut riittävä syy kutsua koolle ylimääräinen lehdistötilaisuus ja

kaikille, jotka seurasivat tilaisuutta, jäi selvästi tyytymättömyyden tunne. Eräs ulkomaalainen reportteri jopa sanoi, että Medvedev suoritti poliittisen itsemurhan kokoamalla yhteen maailman lehdistöä ja jättämällä kertomatta mitään uutta...

Mutta huolimatta siitä, että aikoiko Medvedev todellakin ilmoittaa jostain tärkeistä ratkaisuisista, mutta ei uskaltanut sitä tehdä, jäi avoimeksi kysymykseksi ja jopa se, mitä hän sanoi, osoittaa uudemman kerran, että Venäjän hallitsevassa eliitissä vallitsee vakava hajaannus, joka asteittain vain syvenee. Putinin johdolla ryhmittäytyneet voimat ovat sitä mieltä, että valtion nykyinen tosiasiallinen yksityistäminen saa riittää eikä tarvita mitään nykyisen mallin vakavaa uudistamista. Medvedevin johdolla ryhmittäytyvät voimat ymmärtävät, että nykyinen malli ei ole elinvoimainen, mutta näkevät ulospääsyn ihan kaiken totaalisessa yksityistämässä eli sanalla sanoen ulospääsyn virallisessa yksityistämässä. Toisaalta kysymyksessä siitä, että on hävitettävä vielä neuvostovallan vuosilta säilyneet sosiaaliset takeet, molemmat ryhmät ovat käytännössä täysin yksimielisiä.

Mutta jos Medvedevin kannattajat eivät ole vielääkään järjestäytyneet, odottamalla yhä ties mitä, niin Putinin kannattajat ovat viime viikkoina selvästi aktivoituneet. Tärkeimpänä tapahtumana tässä yhteydessä on mainittava ns. Kansanrintaman perustaminen eri kansalaisjärjestöistä, jotka toimivat valtapuolueen eli Yhtenäisen Venäjän johdolla. Yhtenäisen Venäjän tulisi jopa luovuttaa näille voimille osan vaalilistojen paikoistaan.

Opposition kommentaattorit

ovat jo ehtineet pilkata Kansanrintaman nimeä, ja myös aiheellisesti. Historiallisesti kansanrintamiksi muuten nimitettiin 1930-luvulla perustettuja vasemmistolaisen oppositiovoimien perustamia yhdistyksiä, joiden tehtävänä oli fasismin vastustaminen. Tässä tilanteessa kansanrintamaksi nimitetään yhdistystä, joka asettaa tavoitteekseen sen järjestön vallan säilyttämisen, joka muutenkin on vallassa joidenkin hyvin epämääräisten tavoitteiden nimissä.

Virkaa tekevän pääministerin lehdistösihteerin ilmoitti suoraan, että se on Putinin johdolla tapahtuva yhdistyminen, joista viimeksi mainittua hovikommentaattorit ovat alkaneet jälleen nimittää kansakunnan johtajaksi. Kaupallisella kielellä esitettyä kyseessä on Yhtenäisen Venäjän brändin uusiminen, jonka todellinen suosio väestön keskuudessa on pudonnut hyvinkin alhaiselle tasolle. Aloittamalla operaation kansanrintaman kanssa viranomaiset itse asiassa tunnustivat tämän tosiasian.

Mutta johtaako tämä toivotuun tulokseen? Tämä välistä veto tuskinpa tuo Yhtenäiselle Venäjälle ylimääräisiä ääniä, koska vaalilomakkeissa tulee edelleenkin esiintymään tämä poliittinen puolue eikä mikään salaperäinen kansanrintama (muuten kaikkia tähän rintamaan liittyneitä järjestöjä kuitenkin johtavat Yhtenäisen Venäjän edustajat). Ja toisaalta löytyykö paljon sellaisia ihmisiä, jotka pitävät Putinista, mutta eivät pidä Yhtenäisestä Venäjästä, jonka johtajana hän on muuten toiminut jo melko kauan? Erityisesti jos otetaan huomioon, että Putinin todellinen kannatus tuskinpa ylittää 20-25 % - vastuun elintason jyrkästä ja jatkuvasta alenemisesta väestön enemmis-

tö langettaa nimenomaan Putinille (on mielenkiintoista, että sellaista elintason alenemista ei voi enää vähätellä edes Rosstat eli Venäjän tilastollinen palvelu, joka on kahden viime vuoden aikana huvittanut koko maailmaa tiedoillaan siitä, että taloudellisen kriisin oloissa Venäjän väestön reaalitytulot muka kasvavat: kuluvan vuoden alusta lähtien Venäjällä on noteerattu elintason aleneminen).

Kuten Kansanrintaman osatojen perustamisen ensimmäiset kokemukset osoittavat, nämä Yhtenäisen Venäjän kannalta surkeat ennusteet ovat tulleet täydellisesti vahvistettua. Valtapuolueen sosiaalisen perustan laajentaminen, mitä tämän ajatuksen tekijä herra Putin toivoi, ei käytännössä ole onnistunut – riippumaton kansalaisliike ei tahdo liittoutua Yhtenäisen Venäjän kanssa. Vaikka paperilla asiat kehittyvät loistavasti – esimerkiksi valekansanrintamaan on kirjattu Kauko-idässä sijaitsevan suurkaupungin Habarovskin koko väestö.

Ainoa asia, missä tämä tempaus saattaa todella palvella valtapuoluetta, on uudemman joukkomittaisen vääristelyn puolusteleminen. Tietenkin itse Yhtenäisen Venäjän puolueen kannatus on jonkin verran alentunut, mutta kun vaaleihin osallistuakin kansanrintama kansakunnan johtajan Putinin johdolla, joka keräsi 70 % ääniä! –näin voidaan suurin piirtein selittää ”parlamenttivaalien” tuloksia. Se, että tällaisten ”parlamenttien” elinikä jää joskus hyvinkin lyhyeksi, ei Yhtenäisen Venäjän väliaikaisia hallitsijoita toistaiseksi erityisemmin huolestuta...

Sergei Skvortsov, NKPN Keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteerin

Kiina valmistautuu juhlimaan 90-vuotiaasta puoluetta

Kiinasta on vuonna 1949 tapahtuneen vallankumouksen jälkeen kasvanut maailmanpolitiikan- ja talouden jättiläinen. Sadat miljoonat kiinalaiset on nostettu köyhyydestä ja maassa rakennetaan sosialismia omilla erityispiirteillään. Voidaan sanoa, että Kiina elää tänään historiansa kukoistavinta aikakautta. Viimeisten vuosikymmenien aikana tapahtunut kehitys on toteutettu Kiinan kommunistisen puolueen johdolla, joka parhaillaan valmistautuu juhlistamaan perustamisen 90:tta vuosipäivää.

Puheenjohtaja Mao on edelleen suosiossa KKP:n 90-vuotispäivänä

Puolueen merkkipäivän alla KKP on käynnistänyt useita laajoja hankkeita esimerkiksi nuorison aatteellisen kasvatuksen tehostamiseksi ja puolueen kaadereiden kouluttamiseksi. Puolueen pääsihteerin Hu Jintao ja muu puoluejohto kiertävät parhaillaan maata tutustuakseen sosialistisen rakennustyön saavutuksiin ja toisaalta kuullakseen kansalaisten arkipäivän ongelmia.

Kiinan kommunistinen puolue perustettiin Mao Zedongin johdolla Shanghaissa 01.07.1921. Kolmenkymmenen vuoden verisen taistelun jälkeen Kiina julistautui sosialistiseksi KKP:n johdolla lokakuussa 1949. KKP:n johdolla Kiina ryhtyi voimakkaasti toteuttamaan uutta valtiota, jossa nopeassa ajassa poistettiin vanhat taantumukselliset yhteiskuntasuhteet ja luotiin perusta

sosialismin rakentamiselle. Kiinan kaltaisessa maassa sosialismia on jouduttu rakentamaan vaikeissakin olosuhteissa eikä se ole aina sujunut ongelmitta.

Kiina otti uuden suunnan 1970-luvulla

Maon johdolla Kiinaan luotiin vahva perusta hyvinvointivaltiolle. Lukutaito, yleinen terveydenhoito ja sosiaaliturva sekä maatalouden osuustoimintajärjestelmän luominen kohottivat kansalaisten elinoloja. 1966 alkaneen kulttuurivallankumouksen myötä monet kehitystä jarruttaneet vanhat menetelmät korvattiin uusilla, joskin epävakait olot toisaalta hidastivat esimerkiksi teollisuuden ja koulutuksen kehitystä.

Maon kuoleman jälkeen KKP ryhtyi Deng Xiaopingin johdolla teollisesti modernisoimaan maatalousvaltaista Kiinaa. Tässä yhteydessä Kiina omaksui kapitalistisia elementtejä talouteen ja ryhtyi myös aktiivisesti luomaan taloudellisia suhteita Yhdysvaltoihin. KKP oli aiemmin tukeutunut vahvasti marxilais-leniniläiseen taloustieteeseen, mutta lanseerasi nyt Dengin oman tulkinnan ”sosialistisesta markkinataloudesta”.

Menestyksellä on kääntöpuolensa

Kiinan nyt jo 30 vuotta kestänyt sosialismin rakentaminen ”kiinalaisilla erityispiirteillä” on johtanut risti-

Talousskasvulla kapitalismia vastaan?

KKP itse katsoo, että kapitalistiset keinot ovat välttämättömiä tilanteessa, jossa sosialismin rakentamisen turvaaminen vallitsevassa maailmanpoliittisessa tilanteessa edellyttää taloudellista vahvistumista. KKP:n edustajien mukaan sosialismin turvaamiseksi ”Kiinan pitää ensin rakentaa moderni teollisuusvaltio kapitalismia hyväksi käyttäen”. Kriitikot epäröivät, kykeneekö Kiina noudattamaan tätä taktiikkaa etenkin, kun kapitalismin jatkuvan kasvun automatiikka uhkaa syrjäyttää ideologiset päämäärät.

Ristiriitaisuuksista huolimatta kiinalaisten ehdoton enemmistö tukeutuu edelleen KKP:hen ja puolue ilmoittaa lähtökohdakseen tieteellisen marxismleninismin. Kiinalaiset tiedostavat KKP:n ratkaisevan roolin yhteiskunnan johtavana ja eteenpäin vievänä voimana.

Kansainvälisessä kommunistisessa –ja työväenliikkeessä KKP:n politiikkaan suhtaudutaan monin eri tavoin. Laajasti on kuitenkin todettu Kiinan yhteiskunnallisen muutoksen takapajuisesta maasta moderniksi sosialistiseksi valtioksi olevan nimenomaan KKP:n politiikan ansiota.

Sir Francis Bacon, materialistisen dialektiikan isoisä

Kuningatar Elisabeth I:n kuoltua 1603 ja tämän serkun ja verivihol-lisen Maria Stuartin pojan, Skotlan-nin Jaakko I:n noustua valtaan tämä aateloi Baconin, mikä oli huomatta-va kunnianosoitus tai palkinto jopa ansioituneellekin ”rivikansanedus-tajalle”. Vuodesta 1617 Bacon toi-mi isänsä entisessä virassa lordi-kanslerina, jossa hänen aatelisar-vonsa nousi ”Verulamin paroonik-si” (1618), ”St. Albanyn varakreiviksi” (1621). Tuona samana vuonna hän joutui itse oikeuteen lahjusten otta-misesta (jonka hän myönsi,eikä sitä mikään laki hänen mukaansa kiel-tänytkään, vaan pelkästään sen, et-teivät lahjat valtiovallan edustajal-le saa vaikuttaa tämän päätöksiin), hänet tuomittiin ja hänet erotettiin viroistaan.

Kuninkaan armahdettua hä-net neljän päivän kuluttua tuo-miosta hän palaamatta valtion pal-velukseen omistautui tieteellisel-le ja kirjalliselle työlle. (Sovjetskaja entsklopedija: Bacon, Francis)

Bacon ja materialismi

Karl Marx, joka tunsi perinpohjai-sesti Baconin tuotannon ja oli väi-tellyt tohtoriksi molempien yhtei-sen oppi-isän Epikuroksen filosofi-asta, piti Baconia tieteellisen meto-din isänä.

Sovjetskaja entsiklopedijan mukaan hän on englantilaisen ma-terialismin perustaja (em.): ”Marxin sanojen mukaan Baconille ”tiede on kokeellista tiedettä ja koostuu ratio-naalisen metodin soveltamisesta aistihavaintoihin ” (Marx, K., Engels, F. Teokset :”Pyhä perhe”).

Metodin merkityksen painot-taminen mahdollisti Baconin esi-tää pedagogiikalle tärkeän peri-aatteen, jonka mukaan sivistyksen päämäärä ei ole koota mahdollisim-man suurta määrää tietoja, vaan tai-to käyttää niiden hankkimismeto-deja. Kaikki olevat ja mahdolliset tieteet Bacon jakoi (mielestään) ”ih-misjärjen kolmen mahdollisuuden” mukaan: muistia vastaa historia, ku-vitteluä runous, päättelyä filosofia, joka sulkee sisäänsä opit jumalasta, luonnosta ja ihmisestä.

Bacon oli materialisti, mis-tä kaikki aatehistorioitsijat ovat yksimielisiä: hänen olio-oppinsa ei jättänyt todellista sijaa ”puhdasta henkeä” oleville todellisille olioille. Hän tarkoitti uskonnolla””jumalalla” moraalia, ja tämä hänen ”uskoksi” nimittämänsä moraalin ja uskon-non kompleksi on olemassa ”ilmoi-tuksen varassa” erotukseksi tietees-tä, johon sitä ei saanut sekoittaa, ja paradoksaalisesti se oli Baconil-le ”vaikuttavimmallaan silloin, kun se on eniten ristiriidassa järjen (so. toimijan välittömän (hyöty)rationa-lisuuden) kanssa”.

Baconin opilla oli suunnat-on vaikutus tieteen ja filosofian myöhempään kehitykseen. Se mah-dollisti T. Hobbesin materialismin, J. Locken sensualismin ja näiden seu-raajat. Baconin looginen metodi muodostui induktiivisen logiikan lähtökohdaksi, erityisesti John Stu-art Millillä. **Baconin ”sotahuuto” luonnontieteen puolesta oli he-räile 1600-luvun luonnontietee-le** ja sillä oli erittäin tärkeä rooli tie-deorganisaatioiden luomisessa (esi-merkiksi Lontoon Kuninkaallisen seuran). Baconin tieteenalojen luo-kituksen omaksuivat ranskalaiset valistusfilosofit, ensyklopedistit. ”

Bacon ja dialektiikka

Kehittääkseen tieteen objektiivis-ta metodologiaa ja logiikkaa Bacon tutki dialektiikkaa sanan nykyises-

Francis Bacon, sittemmin Sir Francis B., syntyi Lontoossa 1561 (18 vuotta Nikolaus Koperni-kuksen kuoleman jälkeen, Lontoossa korkean hovivirkamiehen ”kuninkaallisen sinetinvarti-jan” perheeseen ja kuoli niinikään Lontoossa influenssaan lordikanslerin virasta erotettuna vapaana kirjoittajana 1626 (16 vuotta ennen Isaac Newtonin syntymää). Hän oli Galileo Ga-lilein, Giordano Brunon, Baruch Spinozan ja René Descartesin ja William Shakespearen aika-lainen ja kolmen keskimmäisen ”kilpailija”. ”Leipätyökseen” Francis Bacon oli poliitikko. Hä-net valittiin v. 1584 parlamenttiin 23-vuotiaana kesken 15-vuotiaana aloitettujen lakitieteen yliopisto-opintojen Cambridgessä. Bacon ei pitänyt kiirettä valmistumisen kanssa, vaan opis-keli lain sivussa kaikkea mahdollista erityisesti luonnontiedettä, mitä siellä opetettiin. Parla-mentissakin hän toimi epikurolaisittain, huomiota herättämättä ja näyttäen ulospäin todel-lista vaatimattomampaa imagoa.

sä merkityksessä, erityisesti ”muo-don ja sisällön” kategorioita, joiden kautta antiikin filosofit Platon, Aris-toteles ja muut olivat asettaneet ky-symyksen matematiikan ja materi-aalisen todellisuuden suhteesta. Hän kritisoi Aristotelesta erityisesti Epikuroksella, joka edelleen nojasi erityisesti Demokritokseen.

Hän ei kuitenkaan tuloksi-aan esittäessään käyttänyt sa-naa ’dialektiikka’, koska sana juu-ri silloisessa skolasisessa merkityk-sessä tarkoitti ”väittelyä, joka joten-kin automaattisesti johtaisi entistä parempaan tietoon”. Tuosta Bacon ei lainkaan ollut varma, ellei noja-ta empiriaan ja logiikkaa jotenkin olennaisesti korjata tai laajenneta (”Baconin-Millin induktiomethodit”): **” Ensimmäiset säännöt uu-sien totuuksien löytämiseksi** esiti kirjassaan ”Uusi Organon”englan-tilainen filosofi Francis Bacon. Hä-nen mielestään ”Aristoteleen van-ha syllogistinen logiikka ”, joka si-sältyy hänen teokseensa ”Organon” (”Työkalu”), ”palvelee enemmänkin vanhojen erehdysten säilyttämistä kuin uusien etsimistä”. Oman ”Uu-den Organoninsa” hän tarkoitti ni-menomaan keksintöjen välineek-si tieteessä. Tällaisena hän esittää induktiivisen metodin, joka perus-tuu muutamille säännöille. Myö-hemmin näitä sääntöjä systemati-soi ja tarkensi **John Stuart Mill**, mi-hin liittyen niitä nimitetään induk-tiivisen tutkimuksen **Baconin-Mil-lin säännöiksi**. Erotukseksi Baco-nista Mill ei tarkastellut niitä niin-kään uusien tieteellisten totuuksien keksimismetodina kuin syysytteen osoittamisen metodina luonnonil-miöiden välillä.”

Induktiolla selvitettävien luonnonlakien ja siten itse induk-tionkin perustan Bacon näki materiaalisissa suhteellisen itsenäisissä olioissa: johdonmukaisesti lainalai-sesti aina yhteenliittyvät oliot ovat korkeamman organisaatiotason oli-oiden osia. **Laitkin ovat siis taval-laan aina jonkin olion, vaikka sit-ten universumin lakeja** (mutta voivat olla vaikka kuinka paljon vä-häisemmänkin olion; toisaalta ko-ko universumikin koostuu nimen-omaan olioista)

Bacon ei nähnyt olioita ”jat-kuvuuden modifikaatioina” kut-en kaikki muut aikansa filosofit useimmat myöhemmätkin, vaan hän näki nimenomaan kaiken jatku-vuudenkin lopulta olioiden matu-tumisena, liikkeenä, ja vuorovaiku-tuksena.

Sovjetskaja entsiklopedija: ”Sisältö ja muoto”: ” ’Sisällön ja muodon’ kategoriat syntyivät muinaisessa kreikkalaisessa filosofias-sa: ensimmäisen kehittyneen ’muo-don’ käsitteen loi muinaiskreikka-lainen atomistiikka, jossa ’muoto’ ilmaisi yhtä atomien tärkeimmis-tä määreistä ja merkitsi kappaleen avaruudellisesti järjestäytynttä ra-kennetta.

Filosofian historiassa ’sisäl-lön’ asemassa esiintyi ’materi-an’ käsite, joka merkitsi aineellis-ta alkuperustaa, kaikkien muutos-

ten pysyvää substraattia (perustaa, kasvualustaa).

Platonilla ’muodon’ käsite merkitsi kappaleen reaalista mää-rettä jonakin kokonaisuutena, jo-ka oli olemassa itsenäisesti luon-non olioista riippumatta. Ratkaisten idealistisista asemista kysymyksen ”muotojen maailman” (ideamaa-ilman) suhteesta materiaaliseen maailmaan Platon lähti siitä, että aistimin havaittavat oliot nousevat ’muotojen’ja ’materian’vuorovaiku-tuksesta. jossa muodolla olisi mää-räävä aktiivinen rooli.

Antiikin kehittyneimmän ’si-sällön ja muodon’ käsitteen muo-dosti Aristoteles, joka väitti, että muoto on itsessään materiaalisten olioiden määre, ja että esineellinen olio (kappale) on ’muodon ja sisäl-lön ykseyttä’, muotoutunutta ’mate-riaa’. Mutta puhuttaessa maailmas-ta kokonaisuutena hän salli (myös) ”muotoutumattoman materian” ja ”ei-materiaalistien muotojen” ole-massolon, jotka materiasta riip-pumattomina johtivat ”Muotojen Muotoon” eli ”Jumalaan”.

Uudella ajalla ensimmäisen askelen idealismin voittamiseksi

Kolmannen maailmansodan uhka päivä päivältä todellisempi.

Yhdysvaltain ja sen liittolaisten asevoimien riehuminen eri puo-lilla maailmaa sen kun pahenee huolimatta Nobelin rauhanpal-kinnon saajan, Yhdysvaltain pre-sidentti Barack Obaman vaka-valla naamalla antamista päin-vastaisista ja katteettomista lu-pauksista.

Hälyttävintä lieene juuri nyt Venäjään ja sen liittolaisiin kohdis-tuva uhka, joka ilmenee Yhdys-valtain täydellisenä piittaamat-tomuutena Venäjän vuosi vuodel-ta jyrkkenevistä huomautuksista, jotka koskevat USA/NATOn ase-järjestelmien tuomista Venäjän rajoille Euroopassa. Mitään järjel-lisiä selityksiä tällaiselle menette-lylle ei Länneen taholta ole Venäjän esittämistä pyynnöistä huolimatta saatu. Presidentti Dmitri Medve-dev sanoi 27.5.2011: ”Ainoa mah-dollinen johtopäätös näiden ase-järjestelmien sijoittamisesta Eu-rooppaan on se, että ne on suun-nattu Venäjää vastaan”.

Kaikki aseriisuntaan liit-tyvät sopimukset sekä erityises-ti strategisten aseiden vähentämi-seen tähtäävä sopimus (START), ta-vanomaisten aseiden rajoittamis-sopimus (TAE) ja NATO - Venäjä -neuvostossa sovitut vastaavat sotilaalliset liennytystoimet men-nettävät merkityksensä, kun Puo-laan, Romaniaan ja muuallekin Venäjän rajojen tuntumaan ra-kennetaan massiivisia asejärjes-telmiä, joita perustellaan surku-hupaaisalla ja täysin kuvitteellisel-la ”Pohjois-Korean ja Iranin uhal-la”. Venäjän sotilastiedustelu on omalta osaltaan vahvistanut, että näillä mailla ei ole keskinäistä

’materian ja muodon’ käsitteissä te-ki Giordano Bruno; hänen ideoitaan kehittelivät F. Bacon, R. Descartes, R. Boyle, T. Hobbes.

Jos Descartes ja hänen seu-raajansa ”palauttivat” luonnon oloiden koko kirjon jatkuvuuteen ja sen ominaisuuksiin, **niin F. Ba-con** lähtien ’materian’ monilaatui-suudesta (monisubstanssisuudesta, eri liikemuodoista) esitti ajatuk-sen sen (oikeastaan ’sisällön’, sillä nyt oli aina kyse suhteellisen itse-näisestä oliosta, hänkin käytti kui-tenkin edelleen sanaa ”matter”) yli-vallasta muotoon nähden ja näiden ykseydestä.

Tämä kysymys ’oliosta’ (thing, Ding, veštš’, joka on toiminnan, vaikka vain tiedostuksenkin, kohtei-na object, Gegenstand, objekt, koh-de) joko jonkin jatkuvuuden modi-fikaatioina (joka voisi siis ainakin periaatteessa olla olemassa ilman olioitakin), tai päinvastoin suhteel-lisen itsenäisistä vuorovaikuttavista olioista kaiken jatkuvuudenkin elementteinä, on ontologisesti ää-rimmäisen tärkeä. ”Olio”, jolta puut-tuu sisältö tai muoto, ei ole olio ol-lenkaan.

’Materia ja liike’ eivät voisi olla erottamattomia dialektisia vastakohtia, jos materia ei koos-tuisi suhteellisen itsenäisistä, vuo-rovaikuttavista ja muuttuvista oli-osta, vaan nämä olisivat vain jon-kin ”homogeenisen substanssin li-sämääre”.

Baconia, joka oli vuosisa-toja ainoa filosofi, joka tuota olionäkemystä oli kehittänyt ja johdonmukaisesti puolustanut, voidaan hyvin pitää dialektisma-terialistisen luonnontieteen filoso-fian todellisena perustanlaskijana. Hän oli näin asettanut kysymyksen muodollisen logiikan todellisuuden luonnetta koskevista taustaoletta-muksista, voisi sanoa logiikan ma-teriaalisesta perustasta pyrkiessään siltä pohjalta edelleen kehittämään logiikkaa, mm. luomaan erityistä in-duktiologiikkaa.

Tämä (sisältö ja muoto) oli vasta toinen dialektinen katego-riapari, joka oli asetettu siten, että johdonmukaiselle materialistillekin kelpaa ilmaisten kokonaisuutta, jo-ta ei voi periaatteessakaan hajot-taa kategorisesti toisensa pois sul-keviksi vastakohtapareiksi, joita voi-si vääriin tuloksiin päätymättä käsi-tellä muodollisloogisena vastakoh-taparina. Ensimmäinen sellainen oli ollut **Aristoteleen ’mahdollisuus ja todellisuus’.**

Baconin oppi joutui sitten New-tonin mekanistisen maailmanku-van kanssa ristiriitaan, mutta sen sijaan se on kyllä nykyisen kvantti-mekaanis-relativistisen maailman-kuvan mukainen juuri ”olioteorian-sa” ansioista!

Risto Koivula

haluja varmaan olisi. Yhdysvaltain merivoimien viides laivasto kuiten-kin oleilee pysyvästi Etelä-Ameri-kan rannikoilla.

USA on periväkivaltainen maa, jonka oma talouskaaos on omiaan lisäämään painetta uusien sotien aloittamiseksi ja siten USAn muodostamaa globaalia uhkaa. Työttömyys ja muut sisäiset on-gelmat jäävät silloin sopivasti ta-ka-alalle.

Sotia, erimuotoisia agres-sioita, muiden maiden sisäisiin asioihin puuttumista, vallankaap-pauksia ja vallankaappausyrityk-siä, sanktioita, pakotteita sekä vi-hamielistä valhepropagandaa mil-loin mihinkin suuntaan, siinä Yh-dysvaltain ja sen liittolaisten ulko-politiikan menettelytapa-arsenaali. Paljoa ei voi ihmiskunta näiltä tahoilta odottaa. Olletikin kun taustalla on mm. sotateollisuuden liikevoittojen kasvattaminen.

Maailmankapitalismia ja sen ahnaita mitään keinoja kaihta-mattomia pyrkimyksiä johdetaan Washingtonista ja osin myös Brys-selistä käsin. Itäisen pallonpuolis-kon suuret maat eivät kuitenkaan ole jääneet odottelemaan, vaan ne ovat muodostuneen pakon edessä kehittäneet ja kehittävät edelleen puolustusvalmiuttaan tehokkaasti.

Kolmannen maailmansodan uhka on nyt todellisempi kuin kos-kaan. Samaan aikaan läntisen glo-baalifasismin todelliset kasvot ovat tulleet näkyviin.

Heikki Sipilä, VTM
Helsinki
KOMINFORM

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Sotarikollisia meillä ja muualla

Tätä kirjoittaessani on kesäkuun neljäs kääntymässä iltaan.Käytän ko. päivästä nimitystä lahtarikaartin päällikön syntymäpäivä. Onneksi vain kerran olen joutunut päivää juhlistamaan, varusmiehenä Haminassa vuonna 1960. Mannerheim oli sotarikollinen sieltä pahimmasta päästä. Rikollisuus jatkui usean sodan ajan. Vuonna 1918 Mannerheim olisi voinut estää punaisten murhat ja nälkään tappamiset vankileireillä. Vasta Englannin puuttuminen tapahtumiin sai Mannerheimin päään kääntymään.

Talvisodassa antautuneita venäläisiä ammuttiin joukoittain, Jatkosodan keskitysleirit Itä-Karjalassa ja kotimaassa, vankien tappaminen nälkään ja laittomat teloitukset jne. Ilmeisesti ainoastaan Stalinin armeliaisuus pelasti Mannerheimin. Muut sotasyllisiet pääsivät säikähdyksellä. Narun jatkoksi joutuminen oli Euroopassa muitten Hitlerin apureitten kohtalo. Helsinki lienee ainoa pääkaupunki, jossa on sotarikollisen muistopatsas. So-

tarikollisista ei ole maailmalla puutetta, jokainen sotapäivä tuo uusia sotarosvoja. Muutamia toimitetaan Haagiin, mutta aika valikoimalla, enemmistö on serbejä. Kaikin puolin sinne joutuneet ovat pikkutekijöitä, oikeat sotarikolliset kulkevat vapaina ja ovat ns. lännen demokratioissa jopa korkeissa viroissa.

Yhdysvallat kylvi Vietnamin sodan aikana valtavat määrät kasvi-myrkkyjä niin Vietnamiin kuin Laosiin. Luonto tuhottiin ehkä vuosisadoiksi alueella. Pommeja kylvetiin ilmeisesti joka neliometrille ja niistä on hengenvaaraa vielä vuosikymmenten jälkeen. Sotarikoksia jenkit ovat tehneet maailmalla joka puolella ja tekevät tänäänkin nato-laisten juoksupoikiensa avustamana.

Isä- Bushin ja poika- Bushin tulisi viettää loppuelämänsä kalterien takana kuten myös Englannin Blairin. Koko Israelin sotilas ja siviilijohto tulisi tuomita sota- rikoksista.

Tällä hetkellä Libyan terrori-

pommitukset tuottavat sotarikollisia kuin liukuhihnalla. Ranskan presidentti on vaarassa joutua oikeuteen siviilien suojelusta pommeilla ja ohjuksilla, Englannin Cameron on myös sotahullu johtaja. Tärähtäneitä löytyy kyllä kotimaastakin. Nobel Ahtisaari iloitsi kun Libyan pommitukset alkoivat. Samaan koppiin meren takaisen nobelistin kanssa. Olen jatkuvasti ihmeissäni länsimaisen demokratian takia, ei se ole minulle auennut. Demokrati-aa viedään maailmalle pommien ja ohjusten avulla ja sitten ihmetellään kun pommilastin niskaansa saaneet eivät ole kiitollisia lännen avulle. Samaten minua kummastuttaa läntiset ihmisoikeudet, ne ovat erittäin joustavia.

Monet veriset diktaattorit ovat olleet lännen ihailemia ja kunnoittamia valtiomiehiä Muistettakoon niin Saddamin kuin Osamankin olleen lännen hyvä ystävä, kun heistä oli vielä hyötyä lännen imperialisteille.

Reino Welling, Jämsänkoski

Oikeutta ei saa ken ei sitä itse hanki

Pohjoismaisen lainsäädännön perustana pidetään Upplannin maakalia noin 1 200 luvulta. Siinä kiteytetään silloinen käsitys lainsäädännön tavoitteista. Onko niitä koskaan yritetty edes käytännössä toteuttaa. Laki on kiteytetty yhteen lauseeseen. ”Lain tarkoituksena on suojella köyhiä ja ottaa heidät huomioon ja suojella rauhaa rakastavia, mutta samalla näpäyttää väkivaltaisia ja peloitella heitä.

Suomi sai ensimmäisen perustuslakinsa 1922 Ståhlbergin räätälöimänä. Siinä on monia hyviä asioita, mutta onko niitä koskaan toteutettu, siitä minulla ei ole tietoa.

Sitä ennen meillä oli voittajien oikeuslaitos, joka koostui useista erilaisista tekijöistä. Ensimmäinen oli tiettävästi asevelvollisuuslaki keisarin vallan ajoilta, ns. pakko-otot lahtarikaartiin. Toinen merkittävä oli saksalainen ”kymmenjärjestelmä”, siis joka kymmenes vangittu punakaartilainen ammuttiin. Toinen saksalainen järjestelmä oli punavankien orjatyö. Helsingin Sanomien ilmoituksen mukaan oli perustettu ”työkolonnia”, joista kapitalistit saivat ostaa orjia. Luokkasodan aikana väitetään molempien osapuolien käyttäytyneen samalla tavalla. Se on vale: Helsingin Sanomat kuvasivat punaisten oikeudenkäyttöä Helsingissä. Oikeuden eteen tuotiin kreivi Kulosaaresta, joka oli jemmannut 30 kivääriä. Savolainen tuomari tutkittuaan rikoksen julisti tuomion: ”Laetetaan 500 markan sakko”.

Nyt tullaan siihen, että mitä tarkoitetaan voittajien oikeudenkäynnillä? Sellaiseksi on väitetty Suomessa sotasyllisyys oikeuden käyntiä. Siinä ei kuitenkaan ollut tarkoituksena ”hopealle jääneen” alistaminen, vaan kumppanuus. Oikeus ei koostunut ulkolaisista toimihenkilöistä vaan suomalaisista ja tavoitteena oli vain sotapolitiikan tuomitseminen. Ei asiallinen rikosten rankaiseminen. Rangaistuksen pohjaksi olisi voinut käyttää

voimassaolleita sota- ja rikoslain pykäläiä. Esimerkkinä voisi käyttää norjalaisen Vidkun Quislingin kuolemantuomiota, joka perustui sota- ja rikoslakiin. Oikeus ja kohtuus olisi ollut, että syyttäjä olisi nojanut sota- ja rikoslain pykälisiin ja tuominnut suurimmat rikolliset kuolemaan. Meillähän oli kuolemanrangaistus voimassa vielä 1947.

Oikeusministeri Kekkonen sai tehtäväkseen organisoida sotasyllisyys oikeudenkäynnin. Ensimmäinen vaikeus oli määritellä, että mistä piireistä syyllisiä haetaan. Armeija, jossa oli runsaasti niin sotasyllisiä kuin sotarikollisia, oli liian kova pala. Aseita oli kätetty eräiden arvailuiden mukaan noin 200 000 sotilasta varten. Valvontakomission painostuksen takia oli kuitenkin saatava tarpeeksi edustavia syytettyjen penkille.

Vastaavalla tavalla syytetyt valittiin Saksassa, Japanissa, Tanskassa ja Norjassa. Lähtökohdat olivat kuitenkin toisenlaiset. Suomessa suurin syyllinen Mannerheim ja liikemiehet pääsivät kuin koirat veräjästä. Tanskassa ja Norjassa ei varsinaisia hallintovirkailijoita eikä liikemiehiä syytetty lainkaan. Syytteitä saivat vain varsinaiset miehityksen tukijat ”yhteistoimintamiehet”.

Saksassa vain yksi kapitalisti hirtettiin Frick, mutta hän organisoimyyöskin joukkomurhia. Esimerkiksi yksi suurimmista rikollisista Krupp siirtyi Sveitsiin nauttimaan suurista taloudellisista voitoista sota-aikana. Hänen omaisuutensa oli suurempi sodan päättyessä kuin sodan alkaessa. Siis hän kuului sodan voittajiin ja varmistaakseen jatkuvat voittonsa hän siirtyi nyt tukemaan Hitlerin asemasta Länsi-Saksan sosialidemokraatteja. Japanin valinnoista en tiedä, mutta ei sielläkään kaikkia rikollisia syytetty.

Itä-Euroopan valtioissa lehtitietojen mukaan sovellettiin normaalia oikeudenkäyntiä. Esimerkiksi Ukrainassa Nikita Hrutshevin poika Leonid tuomittiin kuolemaan yhteistyöstä saksalaisten kanssa. Sitä

vanha trotskisti Nikita ei koskaan sulattanut.

Suomessa rikoksista työväenluokkaa vastaan olisi pitänyt tutkia ja tuomita kaikki luokkasodan, Aunuksen retkikuntien ja talvi- ja jatkosodan rikolliset. Mannerheim ja Tanner olivat alusta saakka mukana näissä rikoksissa. Olen kuullut arviot rikoksista lahtareilta ja punakaartilaisilta. Luokkasodan katsotaan siis päättyneen 1944. Kun viimeisessä sota-ajan hallituksen istunnossa jokin porvariministeri toi julki huolensa kommunisteista sodan jälkeen, niin Tanner omien muistelmiensa mukaan lohdutti, että esitys on toteutunut. Kommunisteja vainotaan entistä enemmän.

Wäinö Pietikäinen

Vankileirien saaristo uudella mantereella

Nyt Helsingin Sanomat uutisoi (4.5.11) Pohjois-Korean jumalatomista vankimääristä, jotka Amnesty oli nähnyt avaruudesta. Samasta aiheesta Helsingin Sanomat (5.5.11) jatkaa kertomalla Niilo Koljosen Suomalainen vankileiriraportti. Siinä sanotaan, että Neuvostoliitossa oli jopa 60 miljoonaa vankia. Oliko?

Vuonna 1939 Neuvostoliiton väkiluku oli 194,1 miljoonaa, joista 135,9 miljoonaa oli työikäisiä. Heistä puolet 68 miljoonaa oli miehiä joten Koljosen mukaan vapaalla jalalla oli 8 miljoonaa miestä. Näin rankaan valheeseen ei kyennyt edes itse Göbbels.

Tutkijoilla, Wikipedian ja HS:n arkistoissa on tiedot, että Yhdysvalloissa on ylivoimaisesti eniten maailmassa vankeja sekä määrällisesti että suhteellisesti. 1970-luvun alusta lähtien USA:n vankien määrä on kasvanut räjähdysmäisesti – 200:sta nykyiseen 766 vankiin sataatuhatta asukasta kohden, 2,4 miljoonaan. 2000-luvulla ehdonalaisten määrä on ollut yli 4 miljoonaa. Kun vankilat ovat täyttyneet, ehdonalaisten (elektronisilla pannoilla varustettujen!) määrä on kasva-

Uuskeynesiläisyys

Kun joku taloudellinen tai yhteiskunnallinen teoria saa lisäkkeen ”uus-”, niin siihen ja sen käytäntöön tulee jotain lisää perinteiseen nähden. Tästä esimerkkinä uusliberalismi, jonka nykyistä sisältöä tuntuu harva ymmärtävän koska kukaan ei halua itseään tulleerattavan tällä nimikkeellä. Perinteinen liberalismi jätti esimerkiksi maan sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden valtion tehtäväksi. Uusliberalismi on tunkeutunut tuolle entisen liberalismin pyhälle alueelle yksityistämällä sitä, poliisitointa vartiointiliikelle ja puolustusvoimia palkka-armeijoille ja sen huoltopuolta erilaisille yrittäjille. Sama kehitys näkyy koulutuksessa sosiaali- ja terveyspalveluissa, ehkä kuitenkin pahiten maiden elintarvike- ja energiahuollon oma-varaisuuksissa, mikä on pohjoisesta sijainnista johtuen meille merkittävä kysymys. Yhteisin päätöksiin ja ponnistuksiin aikaansaatu turvallisuus (holhoaminen?) kapeenee, ”läpinäkyvyys” heikkenee, kun palvelut siirtyvät yhteiskunnalta ns. bisneksen tuottamiksi.

Mitä sitten olisi uuskeynesiläisyys, jos sitä vertaa perinteiseen keynesiläisyyteen, hyvinvointivaltioiteoriaan sen pohjoismaiseen malliin? Sen tulisi uudistaa perinteistä kuten liberalisminkin siirtymään ”uus-” vaiheeseen. Tämä ilmeisesti tarkoittaisi sitä, että yhteiskunnan, yhteinen päättämä alue laajenisi, yhä useampi toimiala siirtyisi yhteiskunnan omaan hoitoon. Kysymys olisi jonkinlaisesta ”palmelaisesta” sosialismista, yhteiskunnan toimialan laajenemisesta. Ehkä pankki, apteekki, kuka-tes kiinteistönvälitysikin siirtyisivät yhteisöomisteisiksi, koska ne tuottavat palveluja, joita ihmiset välttämättä tarvitsevat eikä niiden tulisi olla voitonpyynnin kohteina. Bisnes joutuisi etsimään sijoituskohteensa uusilta alueilta, miettimään ihmisten tarpeita innovatiivisemmin eikä keinotekoisesti muuttamaan bisnekseksi niitä välttämättömyyspalveluja, joita yhteiskunta on itse tuottanut esim. vanhusten huol-

lossa.

Uusliberalistisen ajatusraken- nelman, maailmankuvan keskeisin sanoma on eriarvoistumisen hyväksyminen, tuloerojen kasvat- taminen, josta parasta aikaa käytävissä hallitusneuvotteluissa on kysymys. Eduskuntavaalien selkeä sanoma oli - eittämättä -, että eriarvoistaminen tulee pysäyttää, ruokajonojen kasvu katkaista. Kokoomus ja Katainen ovat kuitenkin sitä mieltä, että hallitus olisikin saanut äänestäjiltä luottamuslauseen arvonnalisäveron korotusaikeille kohti tasaveroa, irti progressiivisesta tuloverosta, varakkaampien vastuusta. Tämä on se taloudellinen jakaja, joka pani kansakunnan toisen- sa jälkeen 70- ja 80-luvun taitteessa luopumaan keynesiläisestä hyvinvointivaltio ajattelusta. Sanottiin, että ”liian hyvä sosiaalinen turvaverkko laiskistaa ihmiset, työvoiman”. Kun tätä ”liian hyvää” turvaverkkoa lähdettiin purkamaan, pääoma ja sen omistajat laiskistuivat, koska raha lisääntyäkseen ei tarvinnut enää konkreettista sijoitus- tai innovaatiokohdetta. Se tuotti rahana tai muuna paperina, kun inflaatiota ei tarvinnut pelätä. Näin maailmantalous tai Suomen talous menetti osan keynesiläisestä kasvustaan ja käynnisti suurtyötömyyden, jonka mm. Philips inflaatiokäyrällään jo aiemmin (1958) osoitti.

Tänään 4.6. vietetään Hongkongissa Tianamenin verilöylyn muistopäivää. Vastustivatko nuo ihmiset kommunistista johtoa vai maahan uusliberalismin istuttanutta kommunistista johtoa, joka antoi eriarvoisuuden vapaasti lähteä rehtomaan. On aivan sama toimiiiko eriarvoisuuden airuena Kiinan Kommunistinen puolue, meillä Keskustan Esko Aho, demarien Paavo Lipponen tai Kokoomuksen Jyrki Katainen. Jälki on yhtä rumaa, kansalaisten keskinäinen kunnioitus ja luottamus katoaa ja hyvinvointi saa väistyä eriarvoistumisen tieltä.

Hannu Ikonen Vapaus Valita Toisin

Kai Kontturi/KOMINFORM

neissaan ja Hollywood elokuvissaan kertoneet vankien kurjuudesta, joista itse Göbbelsin tapaan on aina tehty valheellinen, vain ohimenevä jännittävä seikkailu.

Koulukiusaaminen

Koulukiusaaminen voi olla sitä, että luokassa t. pihassa joku voimakkaampi yksilö ottaa ”silmätikukseen” häntä heikomman, kiusaten häntä päivittäin henkisesti ja fyysisesti. Olennaista on, että toiset antavat tämän tapahtua, eivätkä puutu asiaan. Samaa sukua, mutta tätä kehittyneempi kiusaamisen muoto on, että yksi kiusaaja aloittaa. Kun kiusattu sitten mahdollisesti puolustautuu, saa koko jengi tästä syyn jatkaa kiusaamista koko porukalla. Astetta vielä kovempi muoto on, että jengi sopii, kuka aloittaa kiusaamisen. Samalla sovitaan miten asia käännetään niin, että se olikin kiusattu, joka kaiken aloitti ja sovitaan myös miten kiusaamista t. ”sakinhi- vutusta” yhdessä jatketaan. Hyvin yleistä koulussa, työpaikoilla ja yhteiskunnassa.

Hypotenuusa

Tukea Kansanäänelle

Larmo Lehtola 10 e, Kai Kontturi 100 e, Tarja Männikkö 30 e, Heikki Männikkö 30 e, Paavo Heikkinen 20 e, Kansan äänen ystävä 600 e, Eira Kärki 25 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siipainen 5 e, Hannu Kautto 40 e, Reijo Katajaranta 40 e, Erkki Hurttia 15 e, Hannu Ikonen 50 e, Anja ja Timo Saarikko 60 e ja Jorma Kangasniemi 5 e.

OKO FI0855411420027966
Keräyslupa: POHADDno/2010/2377

VALTTERILLE

Kirpputori oli viikonloppuna 4 - 5.6.2011 ja se onnistui kohtuullisesti. Siitä kiitos kaikille, jotka lahjoituksin ja työpanoksin auttoivat homman onnistumista. Sama toiminta jatkuu edelleen. Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystävilä ja järjestötovereilta. Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Tavararan tulee olla puhdasta ja ehjää. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeitin, työkalut, kalastusvälineet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, lahjoita se kirpputorillemme. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavararan voi tuoda sopimuksen mukaan myyntipäivänä suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme myyntipäivinä paikalla lauantaina klo 7.30 ja sunnuntaina 8.30. Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina kirpputorillemme. Pistä tavara kierrätykseen. Tuoton käytämme Kansan äänen julkaisemiseen. Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Tallinna/Leena Hietanen
Viron presidenttinä jatkaa amerikkalainen

Viron maaliskuun parlamenttivaaleissa "ansiplaisten" voitto varmisti sen, että elokuun presidentinvaaleista tulee läpihuutojuttu. Istuva amerikkalainen presidentti, Toomas Hendrik Ilves varmistaa valintansa jo parlamentissa. Virossa presidentti valitaan parlamentissa 2/3 -osan enemmistöllä. "Ansiplaisilla", reformipuolueella, isänmaalla ja sosialidemokraateilla on yhteensä 75 kansanedustajaa 101 kansanedustajasta. Valintaan riittäisi 67 ääntä. Viron apartheidin tukipilareita kutsutaan "ansiplaisiksi" reformipuolueen pääministeri Andrus Ansipin mukaan. Ansipin vasallit, nationalistinen Isänmaa ja demareita leikkivä sosialidemokraattinen puolue todistavat uskollisuuttaan Ansipille boikotoimalla Edgar Savisaaren johtamaa keskustaa. Näin varmistetaan venäläisten oikeuksia puolustavan keskustapuolueen pysyminen poissa hallituskuvioista. Keskusta on miettinyt oman ehdokkaan asettamista presidentinvaaleihin. Taktisista syistä se jättää sen tekemättä. Virossa Il-

veksen uudelleen valintaa eivät läheskään kaikki pidä positiivisena asiana. "Ansiplaisen" ylivoima on saanut monet puhumaan Virossa jo diktatuurista ja totalitarismista. Yhden ehdokkaan läpimeno ilman vastaehdokasta on tuonut mieleen Kazakstanin tapaiset Etelä-Venäjän diktatuurit. Selvää on kaikille, että Virossa on koittanut pysähtyneisyyden aika. Toomas Hendrik Ilves on entinen Yhdysvaltain kongressin ja CIA:n ylläpitämän Radio Free Euroopen toimittaja. Hän on syntynyt Ruotsissa ja kasvanut Yhdysvalloissa. Hän ehdotti toukokuussa Euroopan kiertueella olevalle Yhdysvaltain presidentti Barack Obamalle, että Viro ryhtyisi kuohuvien Arabimaiden "demokratiakonsultiksi". Ilves on avoimen rasistinen. Hän on kutsunut venäjän kieltä "miehittäjän" kieleksi. Hän on keskittynyt käyttämään Viron presidentin virkaa Venäjä-vihan lietsontaan ja historian väärentämiseen. Hän perusteli saksalaiselle lehdelle Viron selviytymistä talouden hevoskuurista sillä, että "Viro oli Neuvostoliiton miehittäjä".

Latviassa tulee kiinnostava kesä

Latviassa parlamentti valitsi kesäkuun alussa yllättäen presidentiksi rikkaan pankkiirieläkeläisen Andris Berzinsin. Valinta oli todellinen vastaisku istuvalle presidentille Valdis Zatlersille, joka viimeisenä työnsään ryhtyi hajottamaan Latvian parlamenttia oligarkkien vastaisessa taistelussa. Suivaantunut parlamentti näytti istuvalle presidentille ovea. Berzins onnistui nousemaan valtaan Ventspilsin entisen kaupunginjohtajan, öljymiljonääri Aivar Lembergsin rahoittaman Vihreiden ja maanviljelijöiden puolueen sekä venäläisiä edustavan vasemmistolaisen Harmonia-puolueen avulla. Lembergs on aina ymmärtänyt Venäjän merkityksen Latvi-

an taloudelle. Berzins on korostanut haluavansa parantaa suhteita Venäjään ja Valko-Venäjään. Zatlers käytti valtaansa testauttaa parlamentin luottamus kansanäänestyksellä sen jälkeen, kun parlamentti ei suostunut poistamaan oligarkki-kansanedustaja Ainars Slesersiltä koskemattomuutta. Kansanäänestys järjestetään heinäkuun lopulla. Berzins aloittaa presidenttinä jo heinäkuun alussa. Hänen valtaannousunsa uskotaan vaikuttavan siihen, että parlamentti hajoaa joka tapauksessa ja Harmonia-puolue nousee hallitukseen. Berzinsin nousua presidentiksi on luonnehdittu tappioksi "demokratiale". Varmaa on, että Berzinsin voitto oli tappio nationalistille.

Toimintaa ja kokouksia

RETKE LAPINJÄRVELLE
Keskiiviikkona 10.8.2011 Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry (SFT) osallistuu KTP:n Uudenmaan piirijärjestö ry:n järjestämään kunniakäyntiin Lapinjärven Puna-armeijan lentäjien muistomerkille. Tarkemmat tiedot aikataulusta ja kuljetuksista tiedotetaan myöhemmin. Tilaisuuteen ovat kaikki tervetulleita. Terveisin Timo Kangasmaa

STP:n Helsinki ryhmän kokous
STP-Helsinki-ryhmä kokoontuu torstaina, 15.9.2011 alkaen kello 17.00 Hermannin kerholla osoitteessa Hämeentie 67. Kokouksessa käsitellään mm. STP:n Helsinki – ryhmän järjestöllistä kehittämistä, vuosikokousvalmisteluja, joihin kuuluvat toimintakertomuksen laatiminen, toimintasuunnitelma, rahatilanne, henkilökysymykset, "iskunyrkin" luominen, yhteistyö eri puolueiden tai järjestöjen kanssa sekä valmistautuminen kunnallisvaaleihin 2012. Poliittisen tilannekatsauksen pitää Pekka Tiainen. Tervetuloa Valmistelevan työryhmän puolesta: Juhani Valo

Tiedotus- ja EU-seminaari
Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 6.8.2011 alk. klo 11.00, os. Stusnärintie 100. Ilmoittautuminen tilaukset.kansanaani@gmail.com tai Tarja Männikkö p. 050 432 0777. Käsitellään EU:n neljään periaatteeseen kuuluvaa vapaan liikkuvuuden yhteyttä ihmisten taloudelliseen ja sosiaaliseen hyvinvointiin sekä Kansan äänen kehittämistä ja toimitustyötä sekä EU:n ympäristöpolitiikkaa.

TERVETULOA

Kommunistien liiton vuosikokous
Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla torstaina 22.9.2011 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä.

Tervetuloa

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP
Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana
STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry
<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys - The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kommunistien liiton toimikunta kokoontuu Hamarissa Kalevi Wahrmanin luona 18.8.2011 klo 17.00. Käsitellään vuosikokousvalmisteluja ja syksyn toimintaa.

Tervetuloa

Kutsu Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston vuosikokoukseen

Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston vuosikokous pidetään torstaina 1.9.-11 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä.

Tervetuloa Toimikunta

Kansan Ääni kuuluu ja SFT kesätauolla Lähiradiossa

Kansan ääntä kuullaan kuulokkeiden kanssa ja mikrofoni herkkänä seuraavan kerran kesätauon jälkeen keskiiviikkoisin 7.9. sekä 14.9. kello 19.00-19.30 taajuudella 100,3 MHz. Samoin SFT:n ohjelma on kesätauolla kesä-, heinä- ja elokuussa ja palaa eetteriin syyskuun viimeisenä keskiiviikkona

Kansanääni Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2. keskiiviikko klo 19.00

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiiviikkona 20.00-20.30

Piikin Tutkain Helsingin Lähiradiossa
100,3 MHz
Joka kuun toinen tiistai 20.00-20.30

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-8335360
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/ppm

TILI:
OKO 554114-227966

PAINOPIIKKA:
Karprint Oy

Punakaartilaisia muistettiin Vappuna eri puolilla Suomea

Suomen Työväen Järjestyskaatin perinneyhdistyksen puheenvuoron vappuaamun perinteisessä muistotilaisuudessa 2011 Helsingissä valtakunnallisella Punaisten muistomerkillä esitti Markku Nieminen.

Hyvät Toverit

Suomessa tapahtui 1918 kansanmurha, punaisiin kohdistunut etninen puhdistus – ja sotarikos. Käsky kansanmurhaan tuli valkoisten päälliköltä Mannerheimilta. Varsinaiset murhatyöt, sotarikokset, suoritti suojeluskunta-järjestö, joka yhdessä -20 perustetun Lotta Svärd järjestön ja IKL:n kanssa terrorisoi työväenluokkaa ja sen puolustajia aina v. 44 asti, jolloin ne fasistisena kiellettiin. Eiväthän ne kieltämällä tietenkään mihinkään kadonneet.

Lotat ehtivät säätiöidä varansa ”Suomen naisten huoltosäätiölle ja suojeluskunnan varat menivät punaiselle ristille. 90 luvun alussa Eurooppalaisen sosialismin romahdettua,katsoivat näiden terrorijärjestöjen perinnön vaalijat hetkensä koittaneen. ”Suomen naisten huoltosäätiö” kulkee taas alkuperäisellä nimellään Lotta Svärdinä.

Suojeluskuntalaiset ovat perustaneet ”vapaussodan perinneyhdistyksiä” ja perinne ampumaseuroja, jotka järjestävät ampumaharjoituksia perinne- aseilla ja perinne asuissa. Samalla kuulutetaan talvisodan hengen ilo-sanomaa, kohderyhmänä erityisesti nuoris. Myyräntyö on ilmeisesti tuottanut tulosta.Se näkyy juuri pidettyjen eduskuntavaalien tuloksessa enemmän ja vähemmän julkifasistien saamina huikeina äänimäärinä.

1990 luvun alusta asti on moni toveri heittänyt ajatuksen punakaartin perinneyhdistyksen perustamisesta. Siksi että vapausotamyytin ylläpitäjille on saatava vastavoima sekä siksi, että on nostettava keskustelu v.1918 sotarikoksesta,josta

lahtarikaartin perilliset visusti vaikenevat.

Lokakuussa 2009 metalityöväen murikka-opiston kuukauden kurssilla muutama Toverin kanssa syntyi keskustelu punakaartin perinneyhdistyksen perustamisesta. Päätimme ryhtyä tuumasta toimeen. Huhtikuussa 2010 järjes-

Jorma Talikka 30.4.2011

Hauhon Mustilassa, Valkeakosken naiskomppanian haudalla

Kanta-Hämeen kommunistien, Skp:n Janakkalan osaston ja Skp:n Hämeenlinnan seudun osastojen Hauhon Mustilassa, Valkeakosken naiskomppanian haudalla järjestämässä muistotilaisuudessa puhui Jorma Talikka.

Olemme paikalla. jossa Valkoiset terroristit murhasivat vapunpäivänä 1918, kolmekymmentäkuusi punakaartilaista 15-23vuotiaista tehtaantyttöä, joita myös Valkeakosken naiskomppaniaksi kutsutaan. Heidät pantiin kaivamaan oma hautansa.Tässä murhapaikassa on jotain erilaista, sillä tämä on kummallisen erjässä, kirkollekin on matkaa yli 10 kilometriä. Ammuttavat on kuljetettu yllättävän kauas tieltä, n. ½kilometrin päähän. Aivan kuin murhaajien omaatuntoa olisi alkanut vihloa.

Koko luokkasodan ajan nämä työläisneitoset olivat liikkuneet yhdessä ja kerrotaan, että heillä oli kova aatteen palo ja luja usko paremman maailman voittoon. Muutamaa päivää ennen murhaansa Valkeakosken naiskomppania vielä oli rynnistänyt joukkojen kärkeä Al-vettulan sillan yli. Pian sen jälkeen punaiset joutuivat Tuuloksessa kii-vaaseen taisteluun saksalaisten joukkojen kanssa saksalaisten ko-

timme kurssitapaamisen lkaalisissa. Siellä osa meistä meni Kilvakkalan yli satavuotiaalle perinteikkäälle työväentalolle ja perusti yhdistyksen, joka sai nimekseen: Suomen Työväen Järjestyskaartin perinneyhdistys. Perustava kokous määräiteli yhdistyksen tarkoitukseksi ”ylläpitää keskustelua ja tietämystä vaietuista sotarikoksista, tuottaa kunniaa ihmisille, jotka uhrautuivat aatteensa puolesta, kunnioittaa Suomen työväenluokan historiaa sekä edistää jäsentensä tietämystä Suomen sotasurmista 1914 – 1922.”

Tänään on yhdistyksemme ensimmäinen julkinen esiintyminen juuri nyt täällä – ja tunnin kuluttua Tampereella Kalevankankaalla punaisten muistomerkillä.

Hyvät Toverit,esitän yhdistyksemme nimissä syvimmän kunnioituksemme niille Tovereille jotka vuonna 1918 joutuivat uhraamaan henkensä oikeaksi katsomansa asian puolesta sekä myös niille ihmisille, jotka 20 ja 30 luvuilla taistelivat oikeuksiensa, työehtojensa ja palkkojensa parantamiseksi. Taistelivat silläkin uhalla, että joutuivat muilutetuiksi, hädetyksi asunnostaan ja saivat toimintansa vuoksi vankila-tuomioita.

Näiden sitkeiden ihmisten rohkeus, hyvät Toverit, vetää tämän päivän aktiivin hiljaisiksi silkasta kunnioitukselta. Heidän muistonsa velvoittaa meidät jatkamaan taistelua – ja sen me myös teemme.

kiessa sodan pahimman tappion-sa. Taistelun jälkeisessä kaoksessa Valkeakosken naiskomppania jäi saksalaisten vangiksi 29 huhtikuuta 1918.

Seuraavana päivänä saksalaiset luovuttivat vangit suomalaisille valkoisille. Naisia ei kuitenkaan kuljetettu Valkeakoskelle tai muuhun isompaan taajamaan, joihin punavankeja koottiin. Heidät vietiin syvälle metsään ja edessä oli synkkää korpea.

Matkalla vartijat ja naisvangit yöpyivät ladossa. Mitä yön aikana tapahtui? Kukapa sen tietää, mutta merkit ovat todella pahat, sillä on kerrottu tuskanhuudoista, joka ladolta kuuluvana täytti tuon yön.

Seuraavan päivän aamuna naiset tuotiin pellon reunaan ja heidät pantiin kaivamaan oma hautansa. Kaikki 36 teloitettiin ampumalla. Ehkä jostain vielä löytyy se pape-ri, jossa paljastuu, kenelle saksalaiset luovuttivat naisvangit ja nämä valkoiset pyövelit saadaan paljastettua, sillä murha ei vanhene koskaan.

Suuri kiitos Valkeakosken naiskomppanian työille uhrauksistanne hyvinvointiyhteiskunnan eteen, jota taas valkoinen terrori polkee häikäilemättömästi alas.

julk. aik. Kominformissa

Imperialistiset sodat ja tuhotyöt tuomitaan maailmalla (Kominfor-min uutiskooste)

Järjettömät pommitukset jatkuvat Libyassa.

Moskova, 2.6. (Venäjän Ääni) – Välittäjien jatkamista toimista huolimatta länsiliittouma aikoo jatkaa sotaoperaatiotaan Libyassa aina syyskuun loppuun asti, toteaa Naton pääsihteeri Aders Fogh Rasmussen. Hän perustelee toimia YK:n valtuutuksella. Pääsihteeri Rasmussenin viittaukset YK:lta saatuihin valtuuksiin vaikuttavat enemmänkin kuin oudoilta. Naton toiminta Libyassa on jo aikoja sitten ylittänyt turvaneuvoston päätöslauselman 1973 puitteet ja alkanut muistuttaa enemmänkin eversti Gaddafin jahtaamista.

Tripolilaisten tietojen mukaan pommituksissa on kuollut yli 700 siviiliä. Ranskan entinen ulkoministeri Rolan Dumas on ollut oikeassa sanoessaan, että Libyan kansan puolustaminen on jo aikoja sitten muuttunut libyalaisien tappamiseksi. Libyan pommittamisen jatkamista voi perustella vain yhdellä seikalla: Gaddafi ei saa olla yhtenä osapuolena Libyan sisäpoliittisen tilanteen selvittämistä koskevissa neuvotteluissa ja että hänet on murhattava. Analytikot toteavat, että omalla toiminnallaan Nato jarruttaa rauhanprosessia. Kaikilla välitystä koskevilla puheilla vain verhotaan sotaoperaatiota, sanoo Aleksandr Filonik Venäjän idän tutkimuslaitoksesta. Jokin aika sitten Libyassa käynyt Etelä-Afrikan presidentti Zuma vahvisti voimassa olevan Afrikan unionin tiekartta-suunnitelman. Sen mukaan kaikkien osapuolien on lopetettava tulittaminen ja aloitettava neuvottelut.

Todisteita USAIDin puuttumisesta Bolivian sisäisiin asioihin on runsaasti.

Pa Paz, 27.4. (Prensa Latina) – Bolivian lainsäätäjät ovat koonneet ja esittäneet todisteita Yhdysvaltain ulkomaanaputoimiston (USAID) poliittisesta sekaantumisesta Bolivian sisäisiin asioihin. MAS-puolueen (Movement Toward Socialism) kansanedustaja Edwin Tupa kertoi keskiviikkona lehdistölle, että Yhdysvaltain puuttuminen Bolivian sisäisiin asioihin alkoi USAIDin kautta vuonna 2001. Yhdysvallat kanavoi mm. rahallista apua MAS-puolueen kilpailijalle, Vallankumoukselliselle kansalliselle liikkeelle (Revolutionary Nationalist Movement), kertoi Tupa. Tupa kertoi USAIDin antaneen vuosittain 85 miljoonaa dollaria Bolivian hallituksen virastoille, yksityiselle sektorille ja kansalaisjärjestöille käytettäväksi eri tavoin oppositiopolitiikan tukemiseen Bolivian laillista hallitusta vastaan.

Yhdysvaltain harjoittama valtioterrorismi ruokkii muuta terrorismia.

New Delhi, 3.5. (Prensa Latina) – Intian kommunistinen puolue (The Communist Party of India, Marxist, CPIM)) antoi tiistaina julki-lausuman, jossa kehoitetaan Yhdysvaltoja luopumaan asevoimin harjoittamastaan valtioterrorismista, jolla ainoastaan vaikeutetaan toimintaa kaikkia terrorismin muotoja vastaan. Puolue toteaa kommentoissaan Al-Qaida -johtaja Osama bin Ladenin kuolemaa, että valtioterrorismi ja fundamentalistiterrorismi ruokkivat toinen toistaan.

Yhdysvaltain asevoimien ja kommandojoukkojen käyttö muiden valtioiden alueilla niin sanotussa ”terrorismin vastaisessa sodassa” on ainoastaan pahentanut tilannetta entisestään, toteaa Intian kommunistinen puolue ja muistuttaa, että ”Al-Qaidan vastaisen taistelun” tekosyillä Yhdysvallat on tappannut kymmeniä tuhansia ihmisiä Afganistanissa ja Irakissa. Bin Ladenin surmaaminen on takaisku Al-Qaidalle, mutta se ei vähennä terrorin uhkaa maailmassa, todetaan julkilausumassa.

Pakistanin ja Yhdysvaltain väliset suhteet pohjalukemissa.

Islamabad, 13.5. (Xinhua) – Pakistanin asevoimien yleisesikunnan johtavan yhteisneuvoston puheenjohtaja kenraali Khalid Shamim Wynne peruutti perjantaina vierailunsa Yhdysvaltoihin sen johdosta, että Yhdysvallat oli Osama bin Ladenia tappaessaan suorittanut Pakistanin alueella laittoman ja yksipuolisen iskun. Khalid Shamim Wynnen oli määrä matkustaa Yhdysvaltoihin kuusipäiväiselle vierailulle 22.5.2011. Pakistanin pääministeri Yusuf Raza Gilani kertoi samassa yhteydessä, että yhteistyö CIA:n ja Pakistanin tiedustelupalvelun välillä on katkennut. Pakistanin ja Yhdysvaltain suhteiden huononemisesta kertoi perjantaina pakistanilainen GEO TV -kanava.

Kiinan puolustusministeriö tuomitsee Yhdysvaltain vakoilutoimet Kiinan aluevesillä.

Pjongjang, 15.5. (KCNA) – Kiinan kansallisen puolustuksen ministeriön päällikkö Qian Lihua sanoi 12.5.2011 antamassaan lausunnossa Kiinan tuomitsevan jyrkästi Yhdysvaltain Kiinan aluevesillä harjoittamat vakoilutoimet. Hän varoitti, että tällainen massiivinen liikehdintä Kiinalle kuuluvilla vesialueilla saattaa laukaista vaarallisen konfliktin. Qian muistutti tässä yhteydessä, että Yhdysvaltain päinvastaisista lupauksistaan huolimatta edelleen jatkama aseiden vienti Taiwanille on este Kiinan ja Yhdysvaltain välisten suhteiden kehittymiselle.

Etelä-Koreassa vastustetaan laivastotukikohdan rakentamista Jejun saarelle.

Pjongjang, 5.6. (KCNA) – Eteläkorealaiset kansalaisjärjestöt järjestivät 1.6.2011 koko maan kattavan massiivisen mielenosoituksen, jossa vastustetaan Korean tasavallan nukkehallituksen suunnitelmaa perustaa laivastotukikohta Jejun saarelle. Mielenosoittajat korostivat antamassaan julkilausumassa, että Jejun saari ei kuulu poliitikoille eikä sotilasjohtajille, vaan Etelä-Korean kansalle, joka ei halua muuta kuin rauhaa ja turvallista yhteiskuntaa erityisesti lapsille ja tuleville sukupolville. Asevarustelu ja sotilastukikohtien rakentaminen ei tätä tarkoitusta varmuudella palvele, totesivat mielenosoittajat.

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 4/11, syyskuu-lokakuu 2011, 10. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Hyvinvointivaltion alasajo tulee pysäyttää

Finanssikriisi voimistuu ja talouden epävarmuus lisääntyy. Syypäitä ovat pääomapiirit joiden voitoille ei löydy eikä osata asettaa minkäänlaista kattoa. Kansan tulee ottaa ohjat käsiinsä. Säätytalo on monien mielenosoitusten näyttämö. Siellä tapaamme kansalaisten bubjettiriihessä 14.9. klo 16.30

Sivut 2-6

Sivut 2-3

- Finanssikriisi - Eurojärjestelmä lipuu kohti tuhoa
- Veroparatiisit piikkinä kansantalouden lihassa
- Ei kurjuutta kummempaa

Sivut 4-5

- Siivoojat vaativat 10 euron tuntipalkkaa
- Valtion budjetti ottaa enemmän kuin antaa
- Teknologiaateollisuuden sopimukset katkolla
- Rahastaako Tampere lasten ja nuorten hoidossa?

Sivut 6-7

- Pankkien moraalikadon tutkimisesta seuraavan talousnobelin peruste
- Hyvinvointivaltio on sosiaalivaltio
- Zeitgeist historian valossa
- Oikeistopolitiikka jyrää pienituloisia

Sivut 8-9

- Maatalousmaa keskittyy harvojen käsiin-ruuan hinta nousee
- Presidentinvaalit-pro Nato-vaalit
- Palkka, lisäarvo ja pääoma

Sivut 10-11

- 70 vuotta Saksan hyökkäyksestä Neuvostoliittoon
- Lapinjärvellä muistettiin neuvostopommittajan putoamista 70 vuotta sitten
- Terveisiä Petroskoista

Sivut 12-13

- Sinimäellä puolustetaan Hitlerin voittoa
- Antifasistin Sinimäen vierailu
- EU ja Nato vaikenivat Viron natsismista
- Libyan ryöstö ja tuhoaminen

Sivut 14-15

- WTC-torneja ei räjäytetty
- Ethecon palkinnonsaaja Wilson pidätettiin
- Nike ja Puma sitoutuvat myrkyttämään tulevaisuuteen
- Kun valtiopetos oli isänmaallinen teko
- Ydinvoima Fukusiman jälkeen

Sivut 16-17

- Absurdin teatterin lyhyt ohjelma
- Onneksi olkoon Esko koivisto
- Briljantti ja rohkea tiedonanto

Sivut 18-20

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- STP:n liittokokoustiedonanto
- Nato:n rikollinen toiminta tuomitaan

Nato:n rikollinen toiminta tuomitaan laajalti

Pääomapiirit ovat ottaneet tavakseen käyttää aseellista voimaa anastaessaan taloudellisia resursseja ja raaka-ainelähteitä. Toteutuu imperialismiin yksi keskeinen tunnusmerkki: "Missä politiikan keinot loppuvat, siinä otetaan aseellinen voima avuksi". Tämä on uutta kolonialismia, imperialismia ja fasismia. Myös Libyan tapauksessa oli kyse juuri tästä ja kaikki muut selitykset olivat verukkeita. Kuvassa mielenilmaus EU:n edustuston luona 1.9.2011

Sivut 11 ja takasivu

70 vuotta Saksan hyökkäyksestä Neuvostoliittoon

70 vuotta sitten Saksa hyökkäsi Neuvostoliittoon tavoitteenaan sen raaka-aineiden ja taloudellisten voimavarojen anastus. Silloin maailman kohtalo oli vaakalaudalla. Sota vei 50 miljoonaa ihmistä. Vakavaa on, että politiikan kysymyksiä jälleen ratkotaan aseellisesti ja toisen maailmansodan historiaa kirjoitetaan uudelleen. Eikö mitään ole opittu? Kuva tapahtumasta neuvostolentäjien muistomerkillä Lapinjärvellä 10.8.2011

Sivut 10-11 ja 12

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki: kesäkuu-elokuu 2011

PROTESTIT LEVIÄVÄT EUROOPASSA

Eri puolilla Eurooppaa ihmiset ovat nousseet vastustamaan epäoikeudenmukaisia säästöohjelmia, joiden verukkeena on käytetty nykyistä talouskriisiä. Monen oikeustajua koettelee se, että kriisin aiheuttaneet pankkipelurit pelastetaan tavallisten kansalaisten rahoilla ja tästä kiitoksena kansalaiset pannaan vieläpä ankaralle yönkiristyskuurille. Euroeliitin piirissä tätä kuitenkin pidetään vastuullisena politiikkana ja soraäänät leimataan populismiksi.

Protestit ovat viime aikoina levinneet Kreikkaa ja muita kriisimaita laajemmalle, viimeksi Britanniaan. Lontoon ja muiden suurten kaupunkien mellakat kumpusivat pitkään kasvaneesta tyytymättömyydestä, työttömyyden aiheuttamasta näköalattomuudesta, kapitalismin jatkuvista kriiseistä sekä viimeisenä konservatiivipääministeri David Cameronin lanseeraamasta massiivisesta talouden kuristusohjelmasta.

Valtamedia ja johtavat poliitikot pyrkivät tietenkin esittämään mellakoitsijat rikollisina ja huligaaneina. Mellakoiden taustalta löytyvät vakavat yhteiskunnalliset ongelmat voidaan näin sivuuttaa vähin äänin. Viestiä on vahvistettu levottomuuksiin osallistuneiden ankaralla kohtelulla ja kovilla vankeusrangaistuksilla. Huomiota on herättänyt tapaus, jossa kaksi nuorta mieshenkilöä sai neljän vuoden vankilatuomion siitä hyvästä, että nämä olivat Facebookissa lähettäneet viestin, jolla kehoitettiin ihmisiä lähtemään kaduille.

Britannian konservatiivihallitus harkitsi vakavasti Facebookin käytön estämistä levottomuuksien aikaan ja sosiaaliseen mediaan kohdistettavat tilapäisrajoitukset ovat edelleen mietinnän alla. Miksihän valtiot tai ihmisoikeusjärjestöt eivät ole ottaneet kantaa Britannian protestien väkivaltaista tukahduttamista, ilmaisunvapauden rajoittamista tai kohtuuttomia vankeusrangaistuksia vastaan?

EU-kontrollia ollaan lisäämässä

Näyttää yhä selvemmältä, että yksikään EU:n talous- ja rahaliiton jäsenmaa ei vältty Kreikan kaltaiselta massiiviselta säästöohjelmalta. Suunnitteilla on yhä uusia epädemokraattisia, ylikansallisia hallintoelimiä, joiden tehtävänä on valvoa kansallisia budjetteja ja talouskurin pitävyyttä. Tilanne on siinä mielessä uusi, että aiemmin talouden kuristusohjelmien uhreiksi joutuivat lähinnä Latinalaisen Amerikan ja Afrikan maat. Tähän asti demokratian kulissit ovat suojelleet kehittyneitä maita. Nyt nämä pidäkkeet näyttävät poistuneen ja hallitseva poliittinen ja taloudellinen luokka käy avoimeen hyökkäykseen kansoja vastaan myös Euroopassa ja Yhdysvalloissa.

Britannian tapahtumat antoivat esimakua siitä, mikä saattaa olla edessä Euroopassa laajemminkin. Ei ole poissuljettua, että tilanteen mahdollisesti kiristyessä otetaan käyttöön erilaisia autoritaarisia poikkeustilamenettelyjä. Läntiset hallitukset ovat itse asiassa ottaneet melkoisen riskin, kun ne ovat hyväksyneet Libyaassa kapinalliset lailliseksi toimijaksi. Ne ovat näet samalla antaneet viestin, että aseellinen kapina on niiden silmissä hyväksyttävä keino vaihtaa epämieluisia vallanpitäjiä. Länsimaiden johtajat joutuvatkin ehkä katumaan Libya-politiikkaansa siinä vaiheessa, kun kansoja alistavat säästöohjelmat saavat tyytymättömät ihmiset kaduille muuallakin kuin Kreikassa tai Britanniassa.

Tulevaisuuden suunta Euroopan unionissa on joka tapauksessa jo nyt nähtävissä: Enemmän liittovaltiota ja keskusvaltaa, vähemmän kansanvaltaa.

Pääkirjoitus:

TOMMI LIEVEMAA

Tilaan

K

ansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐

Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐

Maksettu tilille Op FI0855411420027966

☐

Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite ja paikka

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Finassikriisi – Eurojärjestelmä lipuu kohti tuhoa

Etelä-Euroopan euromaiden velkakriisiä on lääkitty Kreikan, Irlannin ja Portugalin tukipaketeilla, mutta tilanne on pahentumassa. Näiden maiden tilanne on huonontunut tukipakettien lähettämisen jälkeen ja kriisi on leviämässä Espanjaan ja Italiaan. Kreikka ei selviä näillä paketeilla – Portugalin tilanne on yhtä synkkä. Näiden viiden kriisimaan lisäksi tilanne kärjistyy myös Belgiassa ja Ranskassa, jonka luotto-luokituksen putoaminen on vain ajan kysymys.

Seuraava kriisiin ajautuva maa – Espanja tai Italia – romahduttaa eurojärjestelmän. Viimeistään silloin Euroopan talous- ja rahaliitto purkautuu, jakautuu kahteen osaan tai muuttuu muotoaan.

Velkakriisin syyt

EU:n integraation syventäminen eli pakkotahti liittovaltioon on pääosin aiheuttanut finanssikriisin. Taloustieteen nobelisti Paul Krugman sanoo: ”Totuus on, että taloudenpidon kurittomuus ei ole Euroopan eikä edes Kreikan ongelmien ydin... Eurosotkun todellinen syy on poliittisen eliitin into ottaa käyttöön yhteisvaluutta ennenkuin Eurooppa oli valmis moiseen kokeiluun.”

Vuosituhanen alussa Saksa ja Ranska rikkoivat Emun vakaussopimusta – ja pienet maat perässä. Euroopan valtiolainat julistettiin poliittisella päätöksellä riskittömiksi. Päätöksen tarkoituksena oli estää pääoman pakeneminen Aasian markkinoille, mutta päätös avasi portit kaikenlaisille huijareille. Nyt poliitikot kehittelevät tukipaketteja, jotta sijoittajien riskittömyys toteutuisi.

Velkaongelman ratkaisu ei ole lisävelka

Ongelma on se, että Kreikalla on velkoja ja vakuuksia liikaa. Tukipaketit lykkäävät ongelman ratkaisua, mutta samalla ne pahentavat kriisiä. Paketit ovat samaa kuin laivan upotessa myrskyssä annetaan ohje. ”Ottakaa lujasti toisianne kädestä kiinni!” tai jos A-klinikalla annettaisiin asiakkaille pullo vodkaa, jotta alkoholin aiheuttama tutina loppuisi. Jopa talouskomissaari Olli Rehn vertasi toukokuussa tukipaketteja krapularyyppyyn. Tulipalon sammuttaminen bensalla on vaikeaa.

Kriisimaille pitäisi säätää esim. 7 vuoden toipumisaika, jolloin lainan lyhennykset jäädytetään ja vain korot maksetaan. Näin kriisimaiden talous saataisiin elvytettyä ja ne pystyvät maksamaan velat. Kansan kurjistuspolitiikalla ja yksityistämispolitiikalla ajetaan talous alas, jolloin velat jäävät takaa-

jien kontolle.

Maiden on kannettava vastuunsa veloistaan.

Nyt ei pidä tehdä samoja virheitä, mitä tehtiin vuosikymmen sitten Argentiinan kohdalla. Maata painostettiin pitämään valuuttansa sidoksissa USA:n dollariin ja ajamaan sosiaaliturvaa alas. Maan velkajärjestely aiheutti kaaoksen, mutta jo heti seuraavana vuonna maan talous saatiin nousuun ja kriisi väistyi.

Euro maiden ongelmien ydin monessa maassa on euron revalvoinnit. Kreikka luultavasti selviää vain palaamalla drakmaan ja sen maltillisella devalvoinnilla talouden käynnistämiseksi. Vaatimukset kriisimaiden yksityistämisestä ja sosiaaliturvan leikkauksista vain pahentavat kriisiä.

EU pyörittää jättimäistä pyramidihuijausta

Huijauksessa velat siirtyvät yksityiseltä sektorilta veronmaksajille, toteaa Argentiinan keskuspankin entinen johtaja. - Kreikalle, Portugalille ja Irlannille myönnettyt lainat vain kasvattavat niiden velkataakkaa entistä kestävämmiksi. Kuvitelmaa, että ongelmat ovat vain väliaikaisia likviditeettiongelmia, voidaan kuitenkin ylläpitää vain niin kauan kuin velkamaat saavat lisälainoja rikkaammilta mailta. EU ja IMF myöntävät velkaisimmille maille yhä uutta velkaa, mikä siirtää vastuuta yksityiseltä sektorilta EU-maiden veronmaksajien vastuulle. Perinteinen pyramidihuijaus voi kestää vain niin kauan, kun siihen tulee uusia sijoittajia, jotka maksavat vanhoille sijoittajille. Lopulta maksajaksi jäävät veronmaksajat eivätkä alkuperäiset lainoittajat eli ennen kaikkea pankit.

Pitäisikö Suomen sitten erota hyvissä ajoin eurosta ja EU:sta?

EU:n yhteisvaluutta-alue ei toimi, koska maat ovat liian heterogee-

nisia kulttuurin ja talouden kannalta. Suomen kannattaa erota eurosta. Suomella on käytännössä kolme vaihtoehtoa uuden valuutan suhteen.

Paluu omaan rahaan on hyvä ratkaisu, mutta omaa markkaa voidaan tarvita hyvinkin pian – valmistus ja jakelu on tehtävä kiireesti.

Toinen vaihtoehto on ottaa Ruotsin kruunu käyttöön. Suomen ja Ruotsin elinkeinorakenne tukee yhteistä valuuttaa. Myös Viro voisi ottaa kruunun käyttöön.

Kolmas mahdollisuus on seurata Saksan perässä. Aiemmin on pidetty välttämättömänä ainakin Kreikan ja muiden kriisimaiden eroa eurojärjestelmästä. Saksassa on kannatusta saanut malli, jonka mukaan Suomi, Saksa, Itävalta ja Hollanti muodostavat oman rahaliiton ja antavat euron devalvoitua, niin että kriisimaat selviävät kuiville. Saksan hallinnoimassa valuuttaliitossa uusi valuutta arvostettaisiin korkealle, jolloin vienti kärsii, mutta inflaatio pysyy kurissa.

Onko liittovaltio ratkaisu eurokriisiin?

Yhtenä eurokriisin ratkaisuna EU-johtajat näkevät kehityksen liittovaltion suuntaan. On ehdotettu euromaiden hallitusta, joka suitsisi jäsenmaiden taloudet. Kehitellään eurobondi-järjestelmää, jossa velat olisivat euromaiden yhteisiä, jolloin kaikkien maiden lainojen korot olisivat samat.

Eurokriisi on tuhonnut mahdollisuuden, että Euroopan valtiot muodostaisivat liittovaltion. Edellisen liittovaltion perustuslaki hylättiin lähes joka kansanäänestyksessä, kunnes äänestykset kiellettiin. Eurooppalaiset ovat taistelleet itsenäisyyden ja vapauden puolesta vuosisadat eivätkä ne alistu Saksan ja Ranskan rautasaappaan alle.

Vaihtoehtoja on useita - kehoittavat niistä ovat nykyinen tukipakettipolitiikka ja liittovaltiokehitys.

Juhani Tanski

Takinkääntäjien eduskunta

Huhtivaaleissa vaalien pääkysymyksiä oli kriisimaiden tukipaketit. Ennen vaaleja nykyisistä kansanedustajista vain 56 kannatti ja 136 vastusti tukipaketteja -YLE:n vaalikoneen mukaan. Kreikan ja Portugalin tukia (tarkoittaa Kreikan ja Portugalin ryöstöä ja Saksan pankkien tukea) kannatti 23 kokoomuksen, 11 keskustan, 9 demarien, 7 Rkp:n ja 6 vihreiden edustajaa.

Vaalien jälkeen lupauksensa ovat pettäneet 30 demarien, 23 keskustan, 20 kokoomuksen, 11 vasurien, 6 vihreiden ja 3 Rkp:n kansan-

edustajaa. Lupausten pettäminen oli ehtona hallitusneuvotteluihin osallistumiselle. Kristillisistä joka ikinen petti, vasureista 86 %, demareista 76 %, kepulaisista 69 % ja vihreistä 29 %. Lupauksensa ovat pitäneet persut ja 2 vasuria.

Lokakuussa 2010 Latviassa pidetyissä parlamenttivaaleissa pääteemoja oli korruption kitkeminen. Presidentti Valdis Zatlers kyllästyi toukokuussa edustajien haluttomuuteen käynnistää vaikutusvaltaisia liikemiehiä, oligarkkeja ja päättäjiä koskeva korruptioselvitys ja määräsi kansanäänestyksen parlamentin kohtalosta. Äänestyk-

sessä 23.-24.7.2011 liki 95 prosenttia äänestäjistä kannatti parlamentin hajottamista.

Suomessa on häviäjien, pettureiden ja valehelijoiden enemmistöhallitus! Hallitus ei nauti edes omiensa luottamusta - vasemmistoliiton eduskuntaryhmä on hajonnut vaaliohjelman hylkäämisen seurauksena ja kiemurtelee valheiden edessä kuin mato koukussa. Jos meilläkin järjestettäisiin eduskunnan luottamusaanestys, tulos olisi samansuuntainen kuin Latviassa ja meilläkin olisi edessä uudet vaalit.

Juhani Tanski

Veroparatiisit piikkinä kansantalouden lihassa

Timo Koivistoinen

Ekonomistit ovat 30 vuotta julistaneet, ettei velkaantuminen ole pahasta ja talouskasvu hoitaa velan. Ja poliitikot ovat sen mielihyvin uskoneet. Velkojen lyhentäminen kestää kauan ja siksi meillä kaikilla on edessä kurja sopeutumisen vuosikymmen. Talouskasvu hidastuu alle keskiarvoon, velat vähenevät hitaasti ja monia hyvinvointipalveluita joudutaan leikkaamaan. Ensinnäkin uusi hallitusohjelma ei tue kunnolla talouskasvua ja toiseksi, jos talouskasvua sattuisi tulemaan, niin rahathan virtaavat yhä kasvavassa määrin veroparatiiseihin.

Veronkiertoa valtionvelan verran

Suomen valtionvelka kasvaa vuosittain noin 8 miljardilla eurolla vuosina 2012-2015, ilmenee hallituksen 18.3.2011 vahvistamasta teknisestä menokehyksestä. Kun katsotaan samaa edellä mainittua 30 vuotta ja arvioidaan käytettävissä olevien tietojen avulla paljonko Suomen valtiolta on jäänyt saamatta verotuloja veronkierron ja harmaanta-

Kun pääomien liikkeet 1980-luvulla vapautettiin, lähti myös veroparatiisitalous voimakkaaseen kasvuun. Pääomia virtasi niihin yrityksistä ja sijoittajilta sekä yksityishenkilöiltä, joilla ei ollut niihin mitään todellista sidettä.

Viime keväänä (8.4.-11) kray järjesti tapahtuman harmaata taloutta vastaan. Silloin todettiin, että harmaa talous nielee valtion varoja kestävyysvajeen verran (7 mrd.). Artikkelin kirjoittaja sanoo veroparatiiseihin uppoavan saman, minkä valtionvelka kasvaa. Tämä kaikki on valtion piilotukea suuryrityksille.

louden takia päädytään suunnitteen samaan summaan kuin, mitä Suomen valtion nykyinen velka on.

”Kansallisurheilua kansan kustannuksella”

Veronkierto ja harmaatalous ovat nykyisin kansallisurheilua, joka vie valtion kassasta vuosittain miljardien eurojen verotulot. Joukossamme on aina niitä, jotka saavat tulonsa mieluummin bruttona kuin nettona.

Mitä paremmin joku yritys tai henkilö minimoi veronsa, sitä enemmän jotkut toiset maksavat. Yritysten ja henkilöiden menestyssekäs verosuunnittelu imee voimavaroja yhteiskunnan infrastruktuurista, jota kaikki yritykset ja ihmiset myös itse tarvitsevat.

Mitä enemmän yritykset ja henkilöt löytävät porsaanreikiä, sitä vaikeampaa on alentaa kaikkien veronmaksajien veroastetta.

Suomi joutuu tämän takia verottamaan enemmän kulutusta ja se taas tuntuu eniten kukkaroissa, joiden omistajilla on vähiten rahaa. ”Salaisuusvaltioihin” kadotetut varat ovat pois kansantaloudesta.

Veroparatiiseihin kadonnetta ja katoavia miljardeja kaivataan kipeästi maassa, jossa valtiovarainministeriö ehdottaa muun muassa kuntien valtionosuuksien leikkaamista yli 630 miljoonalla eurolla ensi vuonna ja lisää kulutuksen verotusta, joka kurittaa enem-

män köyhää kuin rikasta. Luvasa on runsas 300 miljoonaa euroa haittaveroja. Alkoholi, bensiini, diesel, makeiset ja tupakka kallistuvat.

Maailmassa on noin 70 veroparatiisia. Ne ovat valtioita tai alueita, jotka tarjoavat ulkomaisille sijoittajille ja yrityksille korkean salaisuuden suojan. Osuvampi nimi veroparatiisille onkin salaisuusvaltio. Salaisuuslakien lisäksi veroparatiiseille on tyypillistä ulkomaalaisille sijoittajille räätälöity alhainen tai nollaverotus, sekä liiketoiminnan puutteellinen sääteily.

Usein veroparatiisit ovat kuitenkin pieniä valtioita, esimerkiksi Caymansaarilla on 45000 asukasta ja 70000 yhtiötä. Verojen välttelyn tekniikoiden kehittämisestä on tullut suurille kirjanpito-yhtiöille ja finanssiyrityksille tuottoisaa liiketoimintaa.

Suomalaisia yhtiöitä myös veroparatiiseissa

Seuraavassa esimerkkeinä muutamia suomalaisia yhtiöitä, jotka toimivat veroparatiiseissa, OECD:n veroparatiiseiksi luokitelluissa maissa: Instru optiikka Oy - Bermuda, Wärtsilä - Caymansaaret ja Bermuda, Stora Enso - Caymansaaret, Nordea - Jersey ja Luxemburg sekä Liechtenstein, Lindorff Oy - Jersey, Intrum Justitia - Sveitsi, Zugin kantoni, Nokia - Filipiinit, Outokumpu - Bermuda ja Hilti Oy - Liechtenstein. Listaa voisi jatkaa pitkälle eteenpäin, mutta miten suuntaa saadaan kääntymään?

Tuore esimerkki ulkomailta, Sveitsistä

Saksan ohella myös Britannia pistää sveitsiläisille pankkitileille sijoitetut kansalaistensa varat verolle. Finan-

cial Times-lehden mukaan Sveitsin pankit maksavat 440 miljoonaa euroa Britannialle asiakkaiden vanhoista veropimityksistä. Summa hyvitetään pankeille asiakkaiden maksamista verotuloista. Sveitsin pankit perivät jatkossa 48 prosentin lähdeveron sijoitustoiminnan tuotoista ja 27 prosenttia myyntivoitosta brittiläisiltä varoilta. Brittileiltä otetaan kertaluonteinen 19-34 prosentin vero hyvityksenä vanhoista veromenetyksistä. Brittiläilutus kerää yksin kertaluonteisella verolla 5,7 miljardia euroa.

Verokarhun pakoileminen Suomessa vaikeutuu

Pimeän rahan siirtäminen ulkomaille vaikeutuu, kun verottaja voi tarkastaa pankkien asiakkaiden tilisiirtoja eri maihin. Viranomaisen ei enää tarvitse erikseen nimetä veronkierrosta epäiltyä henkilöä tai yritystä, jotta se pääsisi käsiksi pankkien tietoihin. Verottaja voi ensin koota tietoja varainsiirroista ja sitten puuttua epäilyttäviin tapauksiin. Luottolaitosten vertailutietotarkastuksena tunnettu valvontakeino tuli mahdolliseksi vuoden alussa, kun lakia verotusmenettelystä muutettiin. Osa matalan verotuksen maista on myös suostunut tietojenvaihtosopimuksiin, joissa ne sitoutuvat kertomaan pankkeihinsa tehdyistä talletuksista.

Brittiahallitus siis kerää yksin kertaluonteisella verolla 5,7 miljardia euroa yhdessä veroparatiisista, Sveitsistä. Maailmassa on noin 70 veroparatiisia, joista keräystä voisi tehdä.

Milloin Suomen hallitus ja poliitikot ryhtyvät keräämään rahaa veroparatiiseista?

Timo Koivistoinen

Ei kurjuutta kummempaa

Suurpääoman pankkien lobba-reilla on pitänyt kiirettä vuoden pari. Eikä turhaan. Heidän loistavin oivalus on selkäpiitä karmiva – Kreikka menee konkurssiin! Tätä oivallusta lobbarit ovat käyneet vakuuttamassa jokaiselle vaikuttavalle europäättäjille. Eikä turhaan.

Viesti on mennyt hyvin perille. Suomen onnettomat paita ja pepu, valtion rahakirstun vartijat Katainen ja Urpilainen ovat tippa linsissä ja ääni väristen valittaneet Euroopan vaarallista tilannetta. Jos Kreikka menee konkurssiin, sinä, ellei peräti koko maailma siitä kärsisi. Siksi, ja että maailma pelastuisi, Kreikalle on annettava miljarditolkulla apua.

Katainen ja Urpilainen uhittelevat, että ei miljardeja heru ilman vakuuksia. Ne ovat tehneet Euroopan mallioppilaasta häirikön. Suuret euroherrat päättivätkin, että paskat siitä, annetaan suomalaisille silmälumetta. Syntyi epämääräinen ”tarvittaessa perustetaan vakuusjärjestelyt”. Kuitenkin kuten parhaat farisealaiset, herra Katainen ja rouva Urpilainen röyhistelevät rintojaan – täältä pesee, takuut saatiin, vaikka ei saatu ainutakaan rahaksi muutettavaa vakuutta, panttia!

Mistä tässä on kyse? Maailmalla ku-

kaan ei ole kuullut eikä nähnyt, että joku valtio olisi jossain joskus mennyt konkurssiin. Kyse on pankeista! Ne lapioivat Kreikalle rahaa ilman vakuuksia vaikka pankit jos kettukään tietävät vakuuksien merkityksen. Pankit tiesivät, että valtiolta ei saa sellaisia pantteja, jotka voisi realisoida. Siksi ne tyytyivät korkoina voittoihin, miljardeihin miljardien jälkeen.

Suurpankit ottivat tietoisien riskin ja kuten sanotaan, riskin palkkana on voitto – tai tappio. Nyt kun tuli turpiin, pankit panivat lobbarinsa asialle. Ne halusivat sormensa veronmaksajien kukkaroihin ja myös saivat.

o o o

Suuremmin ei ole korostettu, että USA on Kreikan tiellä. Se on maksukyvytön. Globalisaatio on ajanut sen siihen jamaan, että tulot eivät riitä menoihin. Siksi sen pitää ottaa loputtomasti uutta velkaa ja lopulta tulee pää vetävän käteen – uutta velkaa se ei enää saa, joten velat jää maksamatta.

Tosin se voisi helposti poistaa sille normaalin yli 700 miljardin alijäämän. USAn sotilasbudjetti on 755 miljardia dollaria, 2451 dollaria asukasta kohden. Sen tarvitsee vain lopettaa 132 maassa olevat 702 sotilastukikohtaa ja kotiuttaa niillä olevat puolimiljoonaa sotilasta ja siviiliä kalustoineen, sekä hillitä mielet-

tömiä sotateollisuuden hankintoja. Kiinassa puolustusmenot ovat 56 dollaria asukasta kohti. Supistamalla menonsa Kiinan tasolle USA säästäisi 734 miljardia dollaria. Se lopettaisi alijäämän, mutta se ei riitä velanmaksuun!

o o o

Heinäkuussa ilmestyivät tiedot siitä kuinka maassa maa makaa. Viime vuonna työvoimasta oli yrittäjiä 10,2, vakinaisessa työsuhteessa 43,7, pätkätoissa 44,1 ja yli vuoden työttömiä 2,0 prosenttia. Tähän on tultu – palkkatyöläisten enemmistö 1,2 miljoonaa tekee pienellä palkalla pätkätoita!

Ikuinen riesa on virallisen työvoimatutkimuksen haamutunnit. Sen ja ennakkotiedon mukaan pätkätoissa olisi tehty 7,4 täyttä työkuukautta. Kun tilastosta puhdistetaan haamutunnit pois, tuntipalkaksi tulee vuosityöajaksi 5,4 täyttä kuukautta. Olkoon tämä miten tahansa, niin molemmissa tapauksissa vuosipalkaksi tulee vaivainen 10 424 euroa (869 e/kk). Siitä otetaan verot, joten palkkatyöläisten enemmistön on tultava toimeen todella, todella vähällä.

Alle kymmenen prosentin työttömyysaste on päätähuimaava petos. Virallisen tilaston mukaan työtunneista jäi käyttämättä 13,4 prosenttia. Tanskassa työikäisistä työvoimaksi lasketaan 81 prosenttia ja

2010 meillä alle 76 prosenttia. Kun syrjäytetyt ja haamutunnit otetaan huomioon, työtunneista jäi käyttämättä 26,2 prosenttia!

Työvoimapulasta ei siis ole tietoaakaan. Tämän hetken arvion mukaan nykyistä lamaa edeltänyt tuotannon taso saavutetaan 2013 tienoilla. Vaikka työn tuottavuus kasvaisi todella hitaasti, niin se kuitenkin kasvaa tuotantoa nopeammin ja työ vähenee ja työttömyystuntien määrä kasvaa.

o o o

Virallinen työn arvo tunnissa saadaan, kun bkt jaetaan tehdyillä työtunneilla. Viime vuonna se oli 43,98 euroa. Bkt on kuitenkin vain poliitistesti tarkoituksenmukainen tilastokokoelma, joten oikean kirjanpidon mukaan työn arvo on 54,17 euroa tunnissa. Siinä on palkkaa 19,93 ja lisäarvoa 34,24 euroa.

Mutta palkoissa on mukana myös kapitalistien ydinjoukon jättipalkat, sellaiset, joiden määrä on yhtä suuri kuin työn arvo. Näitä jättipalkkoja sai 5,4 prosenttia palkansaajista, keskimäärin 95 597 euroa vuodessa. Se on kokonaan lisäarvoa, joten oikea keskimääräinen tuntipalkka on 16,35 ja lisäarvo 37,81 euroa. Lisäarvo oli palkkaan verraten 231,3 prosenttia. 1990 palkka oli 8,98 ja lisäarvo 14,12 euroa ja niiden suhde 157,2 prosenttia. Viimevuonna myös sijoitetun pää-

oman tuotto oli komea – 24,7 prosenttia, kun 1990 se oli 16,9 prosenttia!

o o o

Kaikilla mittareilla mitattuna kapitalisteilla meni paremmin kuin hienosti, mutta työläisillä oli palkallisia työtunteja keskimäärin henkeä kohti vähemmän kuin koskaan. Työväenluokan riisto on kovenunut sietämättömäksi. Nuo riistouhrit, ennen muita pätkätyöläiset, tietävät, mitä on köyhyys ja kurjuus. Siihen heidän on vähin erin opetettu ja sen he ovat oppineet – kuka paremmin kuka huonommin.

Tätä ja siihen totuttua sietämätöntä tilannetta ei tunnusteta, vaikka se on jo joukkomittaista alistumista. Puolueet ovat unohtaneet luokkatietoisuuden. Siksi työväenluokka on poliittisesti voimaton. Tämän puutteen korjaamisella on uskomaton tarve ja todella kova kiire – työllisyys huononee ja työttömyys ja pahoinvointi lisääntyvät koko ajan.

Työttömyyden ja köyhyyden poistaminen on mahdollista, kun suurpääoman ja -pankkien yksipuolista ja mieletöntä valtaa rajoitetaan ja kun suomalainen työ ja yrittäjät suojataan ulkomaista pääomaa vastaan. Se onnistuu, mutta vain työväenluokan joukkovoimalla.

Kai Kontturi

Siivoojat vaativat 10 euron tuntipalkkaa

Työnantajapuolen ja yritysmaailman koventuneet asenteet viime vuosina palkansaajia kohtaan pyrkii siihen, että saataisiin työelämän kehittämisaloitteet kokonaan pois ammattiyhdistysliikkeeltä. Tämä näkyy jo selvästi heikoimman edunvalvonnan tahoilla kuten siivousalalla, jossa työn tuottavuutta on kohotettu kauan yksipuolisilla hankintojen kilpailuttamisilla. Nämä ovat suurentaneet työalueita ja vähentäneet asianmukaisesti maksettua työaikaa sekä suoranaista työehtosopimuksen ja työsuojimusten järjestelmällistä rikkomista.

Uuden hallitusohjelman linja jatkaa samaa suuntaa, jossa siivoojille ja muille matalapalkkaaloille ei ole luvassa helpotusta. Oikeutta siivoojille -liike vaatii 10 euron tuntipalkkaa. hallitusohjelmassa minimipalkasta ei puhuta mitään. Tätä luvanneet puolueet unohtivat vaalilupauksensa heti vaalien jälkeen. Työelämän konkreettiset uudistukset, joita lupailtiin, jäivät pakkotahtisen työn tuottavuusvaatimusten jalkoihin. Ja eläkeiän suunniteltu pidentäminen tuntuu hämmästyttävältä. Siivousalan työvoimasta vain harva kykenee selviytymään normaaliin vanhuuseläkeikään saakka ja eläkkeeläpääsy on muita vähemmän kuormittavia aloja vaikeampaa.

Siivoojat ovat vaatineet 10 euron tuntipalkkaa. Se ei todellakaan ole paljon. Kuva Ay-toimintapäivän tapahtumasta 29.9.-10

Siivousala kärsii epäterveistä kilpailuolosuhteista, jossa iso raha puhuu ja siivousjätit haalivat kuntia ja niiden palveluja omikseen halpoina tarjouksineen. Siivoojien liikkeen kanta on, että rehelliset firmat ovat koko maan elinehto joka alalla.

Verotus pysyy lähes ennallaan. Kevennystä on luvassa perusturvan varassa eläville ja pieniä ansiotuloja saaville. Vaikka hallitusohjelma mainostaa progressiivisuutta pääomatulojen verotuksessa, on progressiivisuus mitättömän pientä. Osinkoverotustakaan ei juuri ole muuteltu. Näin veronkierto mahdollistuu suurituloisille osinkojen avulla.

Siivoojien ansionkehitys

tysohjelma lupaa ensi vuonna n. 3 - 3,3 % korotusta yleiskorotuksen lisäksi. Kun inflaatioprosentti tulee olemaan 3 %, on siivoojien ansiotulojen korotus enintään vain parin prosentin luokkaa. Siivoojien massiin ei hallituksen taloustoimet tuo lisää.

Harmaaseen talouteen ei puututa kovalla kädellä. Edelliseen ohjelmaan ei ole juurikaan mitään uutta ja rikollisuus tulee kukoistamaan. Jos osakeomistusten anonyymi hallintarekisteri astuu voimaan, se vain vahvistaa harmaata taloutta ollen merkittävin veromiljardien musta aukko.

Oikeutta siivoojille liike Kirsti Kangas

Teknologia-teollisuuden sopimukset katkolla

Teknologia- eli metalliteollisuudessa ovat katkolla syyskuun lopussa kaikki alaa koskevat työehtosopimukset. Parasta aikaa työnteettäjien teknologiateollisuus ry:n kanssa työehdoista neuvottelevat metallityöväenliitto, toimihenkilöiden ammattiliitto pro, sekä ylempien toimihenkilöiden YTN. Yhtä aikaa käytävien neuvottelujen on arveltu tuovan työntekijäpuolelle neuvotteluvoimaa ja ne koordinoivat neuvottelujen kulkua keskenään. -Jos liitot päättävät ryhtyä työtaistelutoimiin, pysähtyy koko ala ja samalla suuri osa Suomen viennistä.

Metallityöväen liitto julkisti keväällä oman palkkavaatimuksensa, joka silloin oli 40 senttiä tunnilta tai vähintään neljä prosenttia. Toivoa sopii, että vaatimuksesta ei tingitä. Päin vastoin sitä pitää tarkistaa ylöspäin. Hintojen nousu on sitä luokkaa, että duunarit ovat alkaneet pittää neljän prosentin korotusta liian pieninä. Metallin ammattiosastot tekivät kesäkuussa parissa viikossa 1182 muutosesitystä liiton neuvotelelempiin sopimuksiin. Eniten muutosesityksiä tuli sosiaaliin määräyksiin, sairausajan palkkaan ja vuosilomaan,240 kpl. Seuraavaksi eniten muutosesityksiä tuli palkkaan ja palkkaperusteisiin, 198 kpl. Ammattiosastojen esitykset ovat varmasti kaikki sellaisia, jotka parantaisivat työläisten palkkaa ja asemaa.

Työnteettäjien teknologiateollisuus ei ole tämän syksyn TES tavoitteistaan huudellut, paitsi tietyistä sen, ettei palkankorotusvaraa ole ja maailmantalous on synkkääkin synkempi, - ja sitä rataa. Eli käynnissä on työnteettäjien suoranainen pelottelukampanja. Pitkän tähtäimen tavoitteensa teknologiateollisuus on julkilausunut ajat sitten. Sen tavoitteisiin kuuluu mm. se, että "palkka maksetaan vain tehdystä työstä." Vuosiloma ja pekkasethan eivät ole työaikaa, joten ne ovat takuutar-

Historian havinaa lienee tässä kuvasa. Parikymmentä vuotta sitten SAK:n järjestämän suurmielenosoituksen jälkeen SAK ei ole voimaansa näyttänyt, tukenut vain hallituspolitiikkaa. Ottaisiko Metallityöväen liitto syksyn neuvotteluissa uuden asenteen.

masti työnteettäjien mielestä poistettavien listalla alan sopimuksista. Koska ammattiosastot puolestaan ovat esittäneet lomien pidentämistä, voidaan päätellä, että neuvotteleista tulee vaikeat.

Metalli, pro ja ytn tekivät kesä - elokuussa luottamusmiestyksen, jossa kyseltiin yritysten työ - ja taloustilannetta. Vastausten perusteella taloudellinen tilanne on parantunut tai pysynyt ennallaan 90 prosentissa yrityksissä ja ylitoit paikkittin 70 prosentissa yrityksissä. Kyselyyn vastasi 1250 alan luottamusmiestä, joten otosta voidaan pitää luotettavana. Kysely asettaakin työnteettäjien pelottelukampanjan vähintäänkin outoon valoon.

Metallin jäsenistön keskuudessa odotetaan liiton neuvottelijoilta ja päättäjiltä tavoitteissa pysymistä. Edellisissä sopimuksissa sovittiin liian monesta huononnuksesta työehtoihin olemattomien korotusten lisäksi. Liiton uskottavuus ei kestä enää yhtäkään huononnusta eikä nollapilkkuk-alkuisia palkan "korotuksia."

Tilanne on sellainen, ettei tarvitse olla kummoinenkaan ennustaja, jos sanoo, että 1.10 alal-

la ollaan sopimuksettomassa tilassa. Mitä siitä seuraa, jää nähtäväksi. Täytyy muistaa sekin, että eduskunnan molemmat vasemmistoon itsensä laskevat puolueet ovat hallituksessa ja voivat heittää soppaan omat mausteensa. Yleisesti arvailaan, että missä vaiheessa ministerit Lauri Ihalainen, Jutta Urpilainen ja - niin, Paavo Arhinmäki yhtyvät porvarien kirkkokuoroon veisamaan vanhaa virttä palkkamaltista. Toivotaan, -ei vaan vaadita- että nämä työläisten edustajiksi itsensä lukevat ryhtyvät tukemaan metallityöläisten oikeutettuja vaatimuksia.

Miten tilanne lopulta kehittyy, sen me tiedämme vasta loka-kuussa. (tämä kirjoitettiin 2.9). Tällä hetkellä on pallo neuvottelijoilla, sen jälkeen metallin valtuustolla ja sen jälkeen mahdollisesti ja toivotavasti jäsenistöllä. Edelliset sopimukset huononnuksineen kaikki-neen on metallin valtuusto demarien enemmistö päätöksin hyväksynyt. Jäsenäänestykseen ei neuvottelutulosta ole päästetty tai uskallettu päästää. Niin tai näin, tulossa on mielenkiintoinen syksy.

Markku Nieminen

Valtion budjetti ottaa enemmän kuin antaa

Eduskunta on monen tapahtuman näyttämö. Siellä päätetään myös budjetista. Kuva TEHY:n lakkotilaisuudesta 5.10.-07

Suomen valtion tuleva budjetti ja sen vaikutus ihmisten elämään tulee olemaan draamallinen. Veroprosentit nousevat ja palvelumenot laskevat. Samanaikaisesti kulutuksen verotus kiristyy ja kuntalaisten asema heikkenee entisestään. Hallituksen esitys kurittaa köyhiä ja pienituloisia. Suhteessa palkkatuloihin köyhä maksaa enemmän veroja kuin rikas ja hyvätuloinen.

Valtiovarainministeriön ehdotus valtion vuoden 2012 budjetiksi sisältää veronkorotuksia 1,1 miljardia euroa. Vuoden 2012 verotulot ovat arviolta 38,6 miljardia euroa. Hallitusohjelman verolinjauksen arvioidaan vähentävän kuntien verotuloja 630 miljoonaa euroa. Tuota menetystä paikkaamaan tarvittaisiin kunnallisveroprosentin noin 0,7-1,0 prosenttiyksikön keskimääräinen korotus.

Lisäksi hallitus aikoo korottaa alkoholiveroa. Sen arvioidaan kasvattavan veron tuottoa vuositasolla noin 100 miljoonaa euroa. Talousarvion mukaan alkoholiveron tuotot ovat tänä vuonna 1 309 miljoonaa euroa. Myös tupakkaveroa korotetaan. Sen tuoton arvioidaan kasvavan vuositasolla 50 miljoonaa euroa. Talousarvion mukaan tuotot ovat tänä vuonna 704 miljoonaa euroa.

Lisäksi hallitus antaa eduskunnalle esityksen makeisten, jäätelön ja virvoitusjuomien valmisteveron korottamisesta. Veromuutoksen seurauksena makeisten, jäätelön ja virvoitusjuomien valmisteveron tuoton arvioidaan kasvavan 50 miljoonaa vuodessa.

Hallitus antaa eduskunnalle esityksen liikenteen polttoainneiden verojen korottamisesta painottaen hiilidioksidiveroa. Lisäksi turpeen veroja ehdotetaan korotettavaksi jo päätettyjen korotusten lisäksi vuonna 2013.

Ajoneuvoveron perusveron verotaulukkoja tarkistetaan ympäristöohjauksen tehostamiseksi. Tämä lisäisi ajoneuvoveron tuottoa vuositasolla noin 140 miljoonalla eurolla. Uudistus tulisi voimaan vuoden 2013 alusta, mutta ajoneuvoveron verokaudesta johtuen muutos lisäisi jo vuoden 2012 aikana kertyvää perusveron tuottoa 70 miljoonalla eurolla.

Autoveron verotaulukkoa aiotaan tarkistaa keskimääräisen CO2-tason alenemisen tuototvaikutuksen korvaamiseksi ja ympäristöohjauksen tehostamiseksi. Esityksen mukaan autoveron kasvu olisi 10-50 %:n välillä hiilidioksidipäästöstä riippuen. Muutos lisäisi autoveron tuottoa noin 90 miljoonalla eurolla vuonna 2012. Vuonna 2012 uusien autojen hankinnan oletetaan noudattavan kulutuskysynnän kasvua, jolloin verotettavaksi tulisi noin 130 000 uutta henkilöau-

toa. Uusien autojen myynnin vilkkaudessa käytettyjen autojen tuonnin odotetaan laskevan noin 10 prosentin vuosivauhtia.

Ansiotuloveroperusteisiin tehdään 2,5 prosentin tarkistus, jolla muka pyritään estämään työn verotuksen kiristyminen kaikilla tulotasolla. Lisäksi pienten työtulojen verotusta kevennetään kasvattamalla työtulovähennystä. Kunnallisverotuksen perusvähennystä korotetaan. Muutokset ovat jokseenkin näennäisiä.

Pääomaverokantaa korotetaan 28 prosentista 30 prosenttiin ja pääomatulovero muutetaan osittain progressiiviseksi siten, että verokanta on 32 % pääomatulojen 50 000 euroa ylittäviltä osin. Listautumattomien yritysten verovapaan pääomatulo-osingon enimmäismäärä alennetaan 90 000 eurosta 60 000 euroon. Yhteisöveroprosentti alennetaan vuoden 2012 alusta 25 prosenttiin.

Asuntolainan korkovähennysoikeutta rajataan siten, että vuonna 2012 vähennyskelpoista on 85 %, vuonna 2013 enää 80 %, ja vuonna 2014 vain 75 % asuntolainan koroista.

Kotitalousvähennyksen enimmäismäärää pienennetään, mutta luonnollisten henkilöiden lahjoitusvähennyksen määräaikaa jatketaan vuodelle.

Talletukselle tai joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta perittävä lähdevero korotetaan vuoden 2012 alusta lähtien 30 prosenttiin. Yhteisetuoksien verokantaa nostetaan 26:sta 30 prosenttiin.

Vuoden 2012 alusta perintö- ja lahjaveron ensimmäisen veroluokan asteikkoihin ehdotetaan lisättäväksi uusi neljäs porras siten, että ylin veroprosentti nousisi 13 prosentista 16 prosenttiin 200 000 euroa ylittävältä pesäosuuden tai lahjan osalta.

Sanoma- ja aikakauslehdet siirtyvät 0 prosentin arvonlisäverokannasta 9 prosenttiin vuoden 2012 alusta lukien. Eräisiin työvaltaisiin palveluihin sovellettu alennettu verokanta -kokeilu päättyy vuoden 2011 lopussa.

Vuoden 2012 budjetin lopsumma on 52,2 miljardia euroa. Hallitus arvioi valtionvelan olevan vuoden 2012 lopussa noin 88 miljardia euroa, joka on 44 prosenttia bruttokansantuotteesta, mikäli se kasvaa hurjat 11 prosenttia vuoden 2010 tasosta tai kasvuun vaikuttaa kova inflaatio.

Hallitus jatkaa budjettineuvotteluja valtiovarainministeriön ehdotuksen pohjalta syyskuun puolivälissä. Sen jälkeen budjetti siirtyy eduskunnan käsiteltäväksi

Timo Koivistoinen

Rahastaako Tampere lasten- ja nuorten hoidossa?

Kuntien valtionosuudet ovat kokenut lähes 650 miljoonan leikkaukset, josta Tampereen osalle tulee 27 miljoonaa. Mutta myös kuntien rahankäyttö voi olla holtitonta. Kunnat saavat päättää itse, miten valtionosuudet käytetään. ”Korvamerkitsemällä” valtionosuudet rahat menisivät juuri siihen, mihin ne ovat tarkoitettukin.

Luokkakokojenkin pienentämiseen tarkoitettu valtionosuus käytettiin useissa kunnissa mihin sattui ja näin ollen harva kunta todellisuudessa edes pienensi luokkakokoa. Kuntien valtionosuuksien pienentämisellä/suurentamisella ei vielä saavuteta yhtään mitään. Vain ja ainoastaan näiden rahojen korvamerkitsemisellä saavutettaisiin haluttuja tuloksia.

Lastensuojelukerroinkin tuo

Jo runsas vuosi sitten kokoontui (katso KÄ 1/10) Tampereen kaupungintalolla ”pelastetaan Tampere asukkaille” liikkeen aktivisteja muistuttamaan kaupungin johtoa siitä, että myös Tampereella leikkauspolitiikka on viemässä palveluita asukkaiden ulottuvilta. Näyttää siltä, että vaatimus oli hyvin aiheellinen. Silloin vastustettiin kouluverkon ja sosiaaliasemien aiottuja supistuksia. Kuva 16.2.2010 Tampereen kaupungintalolla järjestetystä tapahtumasta.

kunnille ylimääräistä rahaa. Tampereen asukasluku oli vuoden 2009 lopulla 211 458, näistä alle 18v oli 35 414. Lastensuojelun asiakkaina oli yhteensä 2854 alle 18v lasta ja huostaan otettuina näistä oli 628 lasta. Uusia huostaanottoja Tampereella tehtiin v.2009 67kpl. V.2009 huostaanotot maksoivat Tampereelle 24 918 364e. joka tekee 37 955e/ho. lapsi.

Avohuollon tukitoimiin Tampere käytti vain 9 402 799e. vaikka tämän tuen piirissä oli 2 854 lasta, eli yli nelinkertainen määrä mitä huostaan otettuja lapsia. Lasten-

suojelukerroin tarkoittaa sitä, että valtio maksaa kunnille noin kaksinkertaisen määrän, mitä kunnat maksavat huostaanotoista.

Kerroin lasketaan jakamalla kunnassa huostaanotettujen määrä (miinus kiireelliset huostaanotot) kunnan asukasluvulla. Saatu osamäärä jaetaan koko maan vastaavalla luvulla. Saatu luku (Tampereella siis 1.6) kerrotaan taas huostaanottojen maksuilla, jotka Tampereella siis oli 37 985e/ho. lapsi. Eli Tampere saa 60 770e/ho.lapsi.

Lastensuojelukertoimen mukaan Tampereelle jää siis 12 033

444 e ylimääräistä. Kyseisen summan tulisi kattaa avohuollon tukitoimien menot (9 402 645e) ja koska tämä raha ei ole korvamerkittyä, kunta saa käyttää ylijäävän 2 603 645 e, mihin itse tahtoo.

Näiden summien lisäksi jokainen kunta veloittaa lapsen lapsilisät tililleen sekä molempien biologisten vanhempien maksamat elatusavut. Valtionapuna kuntien sosiaalihuolto saa jokaisesta kunnas-

sa asuvasta lapsesta 600-6000e valtionapua. Tämä summa vaihtelee vuosittain, kunnittain ja lapsien iän mukaan.

Tällaisia suuria summia pyöritellessä ja miettiessä sitä, että mihin kaikki valtiontuet ja osuudet menevät, ei voi kuin miettiä miksi kunnat eivät takaa kuntalaisten sa oikeuksia valtion tukemiin palveluihin.

Heidi Tuominen

Tampereen tunnelihanketta ajetaan palveluiden kustannuksella

Tampereen johto ja rakennusfirmat ovat jo usean vuoden ajan lobanneet massiivista liikennetunnelia Rantaväylälle, Paasikivi-Kekkonen tielle. Tammerkosken alittavan tunnelin on tarkoitus helpottaa väylän ruuhkia.

Kansalaiset ovat nousseet vastarintaan tunnelihanketta vastaan – eikä ihme, sillä kyseessä on satojen miljoonien eurojen projekti. Tunnelia vastustetaan myös sen epäkäytännöllisyyden vuoksi. On arveltu, ettei tunnelia todellisuudessa haluta ruuhkia helpottamaan, vaan tuomaan lisää hyvää tonttimaata rakennusfirmoille. Firmsat haluavat tehdä Näsijärven rantakaistaleesta luksusasuntojen keskittymän.

Rantaväylän tunnelihankkeen kustannusarviot vuonna

2005 olivat noin 100 miljoonaa euroa. Tällä hetkellä liikutaan jo lähes 180 miljoonan euron laskelmissa. Tampereella epäillään nyt, että tunnelin rakentaminen tulisi lopulta maksamaan jopa 200-300 miljoonaa euroa.

Tampereella on viime vuosina toteutettu rajuja palvelujen leikkauksia. Useita sosiaali- ja terveysasemia suljetaan, koulujen toimintaa alasajetaan ja tuotavia kunnallisia palveluita yksityistetään. Kaupunki kaavailee nyt 27 miljoonan euron säästöjä. Satojen miljoonien rantaväylähanketta sen sijaan pidetään hengissä. Kuntalaiset kärsivät, rakennusfirmat kiittävät. Tampereella ollaan jo kypsiä poliittisen suunnan muutokseen.

KÄ/Antti Siika-aho

Mihin Helsingissä katosi 1141 miljoonaa euroa

Parikymmentä vuotta sitten uudistettiin kunnallinen kirjanpitolaki. Sen tarkoituksena oli tehdä yritysten ja kuntien kirjanpidoista vertailukelpoisia. Sen laki olisikin tehnyt, mutta valtion kirjanpitolautakunta antoi kunnille sitovat ohjeet lain ”soveltamisesta”. Sillä tuhottiin uudistuksen tarkoitus ja ohjattiin kunnat väärentämään kirjanpitoaan.

Kirjanpitolautakunnan ohjeen mukaan kuntien omistama verovaroilla tuotettu tai muuten kokonaan poistettu kiinteä omaisuus oli vuoden 1992 jälkeen kirjattava (uushankintahinnasta?) kuntien omaisuustaseisiin. Jos joku yritys tekisi niin, se syyllistyisi kirjanpitorikokseen. Nyt kunnat tekevät poistoja verovaroilla kokonaan maksetusta ja siten kokonaan poistetusta omaisuudesta. Se on kirjanpitolain kirjaimen ja hengen vastainen menettely, väärentämistä – ja se jatkuu.

Viimevuoden talousarvioiden mukaan kaikkien kuntien yhteenlaskettu vuosikate oli 250,1 miljoonaa euroa, mutta poistojen ja satunnaiserien jälkeen tilikauden tulos oli 813,9 miljoonaa euroa tappiolla. Totuus on kuitenkin toisenlainen.

Vuosikate oli todella 250,1 miljoonaa, mutta kun poistot 1 184,5 miljoonaa olivat riihikuivaa rahaa kuntien kassoissa ja kun satunnaisia tuloja ja menoja oli 120,4 miljoonaa vuosikatteen lisäksi, kassaan oli virrannut 1 304,9 miljoonaa. Sen lisäksi kunnat myivät omaisuuttaan 411,0 miljoonalla, jonka jälkeen kuntien todellinen yksityisen sektorin kanssa vertailukelpoinen

Helsinki on kaunis kaupunki. Ulkokuoren taakse kätkeytyy asioita, jotka halutaan pitää pimenossa tavallisilta kuntalaisilta

vuositulos, ylijäämä oli 1 966,0 miljoonaa euroa. Mutta kun investointeja tehtiin 2 813,5 miljoonaa, niin tuli tappiota ja uutta velkaa piti ottaa 847,5 miljoonaa euroa.

Kaikissa kunnissa ei ole sama tilanne. Kirjanpidon väärentäminen kirjanpitolautakunnan ohjeiden mukaan ja luovasti soveltaen Helsinki esiintyy aivan hurjasti.

Helsingin todellinen tilinpäätös on ns. konsernitilinpäätös. Siinä ovat mukana myös kaupungin liikelaitokset. Sen mukaan 2010 tuloslaskelma osoittaa ylijäämää 418,2 miljoonaa. Siihen on kuitenkin lisättävä (aiheuttomat) poistot 514,8 miljoonaa euroa, jotka ovat kaupungin kassassa riihikuivaa rahaa. Sitä ovat myös omaisuuden myyntivoitot 626,5 miljoonaa. Näistä tulee ylijäämäksi huikaa 1 559,5 miljoonaa euroa. Siitä käytettiin investointeihin 1 531,4 miljoonaa euroa, jonka jälkeen jäi vielä ylijäämää 28,1 miljoonaa euroa.

Talousarvion 678,9 miljoo-

nan investoinnit ylitettiin 852,5 miljoonalla eurolla, 126 prosentilla. Maa- ja vesialueet sekä koneet ja kalustot lisääntyivät vain 68,5 miljoonalla, joten on pakko ihmetellä millä kaupunki pystyi suunnittelemaan ja toteuttamaan aiotuista yli kaksikertaiset investoinnit. Se vaikuttaa täysin mahdottomalta, ellei niillä rahoilla ostettu jotain merkittävää. Mutta, kun omaisuuden myyntivoittoja eikä investointeja kirjattiin tuloslaskelmaan, niin homma haisee!

Kuntien kirjanpidon pitäisi lain mukaan olla yhdenmukainen yritysten kanssa. Mutta niin ei ole. Kirjanpitolautakunnan ohjeiden vuoksi kuntien on tehtävä vääriä kirjauksia, joiden vuoksi syntyvät hyvät mahdollisuudet keinottelulle. Siksi kuntalaiset joutuvat maksamaan investoinnit moneen kertaan – itse asiassa iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen!

Kai Kontturi

Kuntapalvelujen ahdinko jatkuu

Helsingin kaupunki turvautuu ulkomaisen konsulttitoimiston apuun sosiaali- ja terveystoimen organisoimisessa

”Deloitte Touche Tohmatsu (DTT) on yksi maailman johtavista asiantuntijaorganisaatioista. Asiakkainamme on yli 80 prosenttia maailman suurimmista yhtiöistä sekä suuria kansallisia yhtiöitä, julkisen sektorin organisaatioita sekä nopeasti laajentuvia globaaleja kasvuyrityksiä.”

Näin esittelee itsensä yksityinen, ulkomainen konsulttitoimisto, jolta Helsingin kaupunki on kovalla rahalla tilannut sosiaali- ja terveystoimen kokonaisselvityksen. Selvitys on 142 sivuinen pumaska, jota toimitus ehti vain pikimmältään vilkaista. Sisältönä tuntuu olevan taloudellinen vaikutusarvio. Sosiaalisten ja ympäristöllisten eli todellisen kestävyys arviointia onkin huomattavasti vaikeampi rahassa mitata.

Muutamia yksityiskohtia osui silmiimme. 1. Virtuaaliteknologian käyttöä turvahuuhoon palvelun kotihälytyksen apuna kartoitetaan. Tarkoituksena on korvata hoitajan käyntejä teknologian avulla. 2. Painotetaan potilaiden mahdollisuutta ottaa itse vastuuta terveydestään ja sairautsiensa hoidosta. 3. Psykiatriassa täydennetään ja korvataan asiakaskäyntejä sähköisillä asiointipalveluilla. 4. Kehitettävät sähköiset palvelut eivät saa tulla kaikkien vanhojen palvelujen ”päälle”.

Näistä esimerkeistä voi vetää johtopäätöksiä, että 75- vuotiaaksi asti on selvittävä omillaan ja sen jälkeen robotit hoitavat sinut. Kunhan konsulttien raportti on ehditty lukea läpi, palaamme aiheeseen.

Kunnalliset perhepäivähoitajat yrittäjiksi

Raaseporin kaupunki valmistelee osuuskuntamallin käyttöönottoa perhepäivähoidossa. Perhepäivähoitajat pääsivät työaikalain piiriin vasta elokuun alussa. Jos hoitajat toimisivat itsenäisinä yrittäjinä, ei heihin tarvitsisi soveltaa työaikalain määräyksiä työajoista, tasoittumisjaksoista ja varahoidosta.

Yrittäjinä toimiessaan hoitajat menettäisivät työsuhteeseen liittyvät edut. Riski on melkoinen, sillä hoitajat joutuisivat kustantamaan oman eläkkeensä ja sosiaaliturvansa eli esimerkiksi sairausajan palkan. Myöskään loma-ajoilta ei tulisi palkkaa. Pilottiluonteisesti aiotaan jo nyt syksyllä aloittaa pari osuuskuntaa. Jos malli ei toimi, voivat kokeiluun osallistuvat hoitajat palata Raaseporin kaupungin palvelukseen. Raaseporin JHL haluaa myös selvittää, onko kaupunki rikkonut yt-lakia valmistellessaan perhepäivähoitajien siirtymistä osuuskuntiin ilman henkilöstön edustusta työryhmässä. (Lähde Motiivi 8/2011)

Kuntaverot kiristyvät

Hallitus aikoo leikata kuntien valtionosuuksia 631 miljoonalla. Kuntaliiton laskelmien mukaan leikkaus mksaa kunnille 118 euroa asukasta kohden. Se tarkoittaa 2 % korotusta veroihin. Valtionosuuksien leikkaaminen heikentää palvelutasoa. Hallitusohjelmaan liittyviä uusia tehtäviä tai niiden muutoksia ei ole laskelmissa huomioitu. Kuntaliitto pelkää, että myös lisätehtävät lisäävät painetta kuntaverojen korotukseen.

Kuntauutiset toimitti KÄ/City-kani

Pankkien moraalikadon tutkimisesta seuraavan talousnobelin peruste?

Pekka Tiainen 31.8.2011
Kirjoittaja on valtiotieteen tohtori (taloustiede)

Pekka Tiainen

Euroopan taloustieteilijät koontuivat vuotuiseseen tieteelliseen kokoukseen vuonna 2011 Osloon. Nelipäiväisessä tapahtumassa on esitelmiä satoja, osa kutsuesitelmistä, osa tunnetuille taloustieteilijöille nimettyjä yhteisluentoja kaikille ja suurin osa tarjottuja esitelmiä. Esitelmät kattavat keskeiset taloustieteen osa-alueet ja aihepiirit. Järjestäjänä ovat Euroopan taloustieteellinen yhdistys European Economic Association EEA ja Econometric Society, joka on maailmanlaajuisen. Sillä ovat maanosakoukset ja kerran viidessä vuodessa maailmankokous kuten vuonna 2010 Shanghaissa.

Vuoden 2010 talousnobelilla arvostusta työn taloustieteelle

Tämän kertaisen tapahtuman eräs kohokohta oli tilaisuus, jossa olivat yhtä aikaa pitämässä lyhyet esityksensä taloustieteen vuoden 2010 nobelistit Christopher Pissarides, jonka tausta on Kyprokselta, ja joka on London School of Economicsissa, Dale Mortensen Northwestern yliopistosta ja Peter Diamond MIT:stä (Massachusetts Institute of Technology) kaksi jälkimmäistä

Yhdysvalloista. Heitä yhdistää, että kaikki kolme ovat tutkineet työmarkkinoiden erityispiirteitä. Kaikkien kolmen työ on sivunnut ns. työn etsintäteoriaa, joka ottaa huomioon, että työmarkkinat eroavat tavaroiden ostamisesta ja myymisestä, vaikka onkin markkinatalous. Pissarides perusteli tutkimusalueensa valintaa aikoinaan, kun sen teki sillä, että halusi tehdä jotain, millä on merkitystä. Hän erikseen pitämässään esitelmässä eritteli tekijöitä, miksi Yhdysvalloissa työllisyys on ollut korkeampaa kuin Euroopassa.

Pankkien epäterveestä toimintamalli finanssikriisin taustalla

Finanssikriisiä käsiteltiin lukuisissa esityksissä. Eräässä Toni Ahnert London School of Economicsista eritteli niin sanotun systeimiriskin välittymiskanavia. Systeimiriskillä kuvataan tilannetta, jossa finanssikriisin tapaan useita pankkeja kaatui samassa rytinässä.

Tässä esitin kysymyksen kuvaamalla, mikä mekanismi finanssiromahduksen laukaisi. Pankit olivat lisänneet luotonantoon ostamalla vakuussuojaa. Vakuuksien antajat sitoutuivat ostamaan kohde-etuudet (kuten asunnot ja muut kiinteistöt, osakkeet) tiettyyn hintaan. Tämä toimi niin kauan kuin hinnat nousivat. Vuonna 2006 Yhdysvalloissa kiinteistöjen hintojen nousu taittui ja vuonna 2007 osakkeiden. Takaajat joutuivat ostamaan kiinteistöt ja osakkeet ennalta sovittuihin hintoihin, vaikka hinnat olivat laskeneet. Niistä yksi toisensa jälkeen kaatui ja seurasi romahdus. Valtiot ovat joutuneet rahoittajiksi ja velkaantuneet. Tiivistykseksi sai esitelmän pitäjän hyväksynnän ja salin nöyrytykset eli koettiin, että kiteytti asian aika lailla naulan kantaan.

Valtioiden rahoitus pankeille ei ole ollut pelkästään lainaa vaan pankkitukea monien eri tavoin. Siksi on totta, että pankit ja suursijoittajat saavat voitot, mutta tappiot siirretään veronmaksajille ja kansa-

Talouspolitiikan tehottomuuskritiikki jalansijan antajana monetarismille

Taloustieteessä sai 1970-luvun lamasta alkaen paljon jalansijaa niin sanottu monetarismi. Se liitetään Yhdysvaltain Chigacoon, koska suuntauksella on juuria sieltä laajimmin suuren yleisön tuntemana nimenä Milton Friedmannin kautta. Hän kuoli jokin vuosi sitten melko iäkkäänä.

Suuntausta on myös kutsuttu makean veden taloustieteeksi, koska sen edustajat ovat olleet paljolti Yhdysvaltain suurten järvien alueelta Chigacosta ja järvien länsipuolelta Minnesotasta ja Rochesterista.

Niin sanottu uusi talousliberalismi kytkeytyy paljolti tähän koulukuntaan. Perusajatuksot kiteytyvät osaltaan vuonna 1995 talousnobelin saaneen Robert Lucasin perusteluun. Jos hallitus ottaa asiakseen virkistää taloutta lisäämällä kulutusta tai alentamalla veroja, ihmiset käsittävät, että tämä politiikka merkitsee korkeampia veroja tai alempaa kulutusta tulevaisuudessa. Siksi vaikka oltaisiin paremmissa varoissa tänä päivänä, myöhemmin ollaankin vastaavassa määrin köyhempiä. Aavistaan tämä vähennetään kulutusta ja se syrjäyttää kysynnän lisäämisyrityksen vaikutuksen. Seurauksena on perustelun mukaan talouspolitiikan tehottomuus.

Tehottomuusperustelu on esitetty myös lukuisilla tavoilla. Sen merkitys on siinä, että jos kerran toimet ovat tehottomia tai peräti aikaansaavat vääristymiä tai aiheuttavat vahinkoa, on parempi, että markkinatalouden annetaan toimia eikä siihen sekaannuta. Keskeiseksi jää rahan määrän kasvun sopeuttaminen talouden tarpeisiin, ettei inflaatio ryöstäydy liialla setelinpainamisella. Toiseksi keskeiseksi asiaksi jää sopimusten turvaaminen. Siitä aukeaa sopimusteoriaksi kutsuttu tarkastelun näkökulma. Oikeuslaitokselle jäte-

tään iso rooli sopimusten turvaamisessa.

Lucasin perustelusta rönsyää suuri määrä kysymyksiä. Sillä ja vastaavilla perusteluilla on laaja-alainen vaikutus globaalin talousliberalismin ja monien kysymysten kannalta. Keskustelussa Lucasin perustelu toimii monille vertailukohtana. Tällöin teoriaa ei heitetä romukoppaan, vaan tuodaan esiin seikkoja, jotka täydentävät, korjaavat tai muuttavat perustelua. Puhuttaaksi viljellyssä monetarismissa tai uusmonetarismissa (teoriat muuttuvat) lähtökohtana on, että ovat järkipäiset (rationaaliset) toimijat, jotka toimivat täydellisen informaation varassa.

Moral hazard, moraalikato ja informaation epätäydellisyys

Tästä on osaltaan kyse niin sanotussa moral hazard-teoriassa. Hazard tarkoittaa myös uhkapeliä, onnena kauppaa, luottamista hyvään tuuriin ja sattumukseen ja toimintaan uhkarohkeasti. Moral hazard kumminkin kytetään järkipäiseksi tarkoitettuun (rationaaliseen) toimintaan, joka on kuitenkin piittaamaton seurauksista muille. Siksi sitä on käännetty käsitteellä moraalikato.

Se kytetään informaatiovajeeseen, koska ei tiedetä seurauksia tai mitä toiset tekevät. Silloin tieto ei olekaan täydellistä ja Lucasin ja kumppaneiden tarkasteluun tehdään tältä osin korjaus. Tätä korjausta ovat tehneet osaltaan Bengt Holmström ja hänen kanssaan paljon kirjoittanut John Tirole. Tämän jälkeen ja osin rinnalla he ovat jatkaneet yritysten ja pankkien likviditeettiongelma. Tästä syntyy perustelu pankkituelle likviditeettiongelmien perusteella ja ne huomioonottavalle sijoitusten hinnoittelulle.

Nämä korjaukset ovat perustetta sille, että Holmström ja Tirole ovat käsitykseni mukaan vahvat ehdokkaat taloustieteen seuraavan Nobel-palkinnon saajiksi.

Tämä olisi jatkoa Pissaride-

sin ym. työmarkkina-aiheista saadulle nobelille ja nyt pääomamarkkinoiden puolella. Nobel-asiat kertovat osaltaan siitä, että palataan niitä, jotka ovat tehneet korjauksia talousliberalismin perusteena olevaan puhtaaseen Lucas-tyyppiseen malliin. Holmström teki aiemmin paljon töitä työn taloustieteen aiheista. Hän olisi ensimmäinen talousnobelisti Suomesta (Suomen kansalainen). Hän työnsä on MIT:ssä Yhdysvalloissa (Massachusetts Institute of Technology) joka on johtavia taloustutkimuslaitoksia ja perinteisesti enemmän keynesläiseen suhdannepoliittikkaan kallellaan kuin Chicagoon liitetty perustelu.

Pankkien moraalikato aihe herättää paljon kysymyksiä. Aiemmin pankit ottivat lainaa ja lainasivat eteenpäin ja toimivat rahoituksen välittäjinä niiltä, joilla on varoja niille, jotka tarvitsivat varoja investointeihin ja muuhun. Pankit lakkasivat tyytymästä tähän ja omaksuivat rahantekoasenteen, jossa keinot ovat sääntöjen ja lakien kiertämistä ja lain rajat rikotaan, kunhan ei jää kiinni. Se, että toiminnan seurauksia ei oteta huomioon, on tämän päivän ydinkysymyksiä monessa olennaisessa asiassa. Se voi johtua tietämättömyydestä tai olla tahallista laskelmoivaa tarkoituksellista eduntavoittelua. Tämä on yksi niitä kysymyksiä, voiko yhteiskunta tehdä jotain tällaisen ehkäisemiseksi ja seurausten korjaamiseksi. Näistä asioista tullaan useisiin tämän päivän ydinkysymyksiin.

Oma kysymyksensä on puhtaasta teoriasta tinkiminen, jos esimerkiksi käytännön pakon sanelemana rahoitetaan valtioiden velkoja painamalla seteleitä valtioiden lainapapereiden ostamiseksi. Lisäämällä inflaatiota tällä tavoin alennetaan velkojen reaaliarvoa. Velkaantuneimmissa maissa inflaatiota ei kateta palkankorotuksilla, jolloin niiden palkkataso jää muita alemmaksi ja tällä tavalla korvataan devalvaatio, kun valuuttakurssia ei voida muuttaa yhteisvaluutan alueella.

Hyvinvointivaltio on sosiaalivaltio

Minna Ekman 1.9.2011
Asiakasneuvoja

Minna Ekman

Kuka meistä muistaa vielä ajan, jolloin oli mahdollista saada kotiapua? Pyydän anteeksi, että heti aluksi aloitan kirjoitukseni muistelemalla menneitä, mutta minusta tuntuu nykyisin hyvin vah-

vasti ja enenevässä määrin siltä, että en asu minkäänlaisessa hyvinvointivaltiossa.

Uskon, että hyvin varmasti minua vanhemmat ihmiset ovat joutuneet kokea sen 1960-luvusta 1980-luvun alkupuolelle valinneen yhteisöllisyyden ja ihmisistä välittämisen inhimillisen tunteen, joka heijastui yhteiskunnallisissa arvoissa, yhteiskunnallisissa keskusteluissa ja ainakin jollakin tavoin ihmisten arjessa ja sosiaalipalvelujen tarjonnassa. Pikemminkin nyt minusta todella tuntuu siltä, että asun pahoinvointivaltiossa, jossa kaikkien tulisi vain yrittää tulla toimeen ja selviytyä ja kilpailla toistensa kanssa koulutuspaikoista, työpajoista ja maallisesta mammonasta. Yksilölle kasataan vastuuta ja yritysten yhteiskuntavastuusta ei hiiskuta sanaakaan!

Osa meistä varmasti tuskin edes tietääkään, mitä kotiapua tässä nyt oikeastaan todella kaiho-mielin, muistelen – ehkä joidenkin nuorempien ihmisten mielestä tarkoitan jotain yksityistä Kotiaputoi-

mi Oy:tä, joka liikeideansa mukaisesti auttaa ihmisiä arjen askareissa, esim. kaupassa käynnissä hinnanastonsa mukaista korvausta vastaan. Kun haen hakukoneesta netistä tuloksia kotiapu-sanalla, haun tulokseksi, totta vieköön, saan vain listan yrityksiä tai yhteisöjä, jotka tarjoavat kotiapua itse parhaaksi katsomallaan rahasummalla. Yhdelläkään rivillä haussani ei ole kirjaintakaan, joka viittaisi kunnallisiin palveluihin.

Tarkoitin nyt tosiaan kuitenkin kunnallista kotiapua, minun mielestäni yhtä tärkeimmistä hyvinvointivaltion kansalaisilleen tarjoamista sosiaalipalveluista. Kunnallinen kotiapu on tarkoitettu ensisijaisesti tukemaan perheiden arkea. Kotihoitaja voi tulla perheen kotiin auttamaan esim. kun perheen äiti tai isä sairastaa tai äiti toipuu esim. raskaasta synnytyksestä ja kotitöitä ei ehdi tehdä tai ei pysty tekemään, silloin kotihoitaja tulee auttamaan perhettä arjen askareissa. Tosin nykyisin kotiapua tarjotaan myös van-

huksille, joissakin harvoissa kunnissa, mutta sekin palvelu on kunnissa ulkoistettu ja kotiapu tilataankin esim. joltakin säätiöltä.

Kunnallinen kotiapu loppui 1990-luvun alkupuolella, ns. laman aikana kuin salamaniskusta monissa kunnissa. Oikeastaan tuon salamaniskulopetuksen takana oli kuitenkin hallitusohjelma, joka vierähti käyntiin Sorsan neljännen hallituksen jälkeen vuonna 1987 Holkerin hallituksen toimesta jatkuen vuoteen 1991. Viimeinen niitti kotiavun arkkuun nakutettiin Ahon kaudella 1991-1995. Varsinkin ja erityisesti juuri lapsiperheiden on nykyisin melkein mahdotonta saada mainitsemaani apua arjen askareisiin.

Mielestäni Suomessa on lähdetty aivan väärälle ja vaaralliselle tielle säästämisen suhteen ainakin mitä tulee kunnallisen kotiavun poistamiseksi. On hyvin kyseenalaista säilyttää perheiden arkea ongelmatilanteissa vain yksilön ja ydinperheen vastuulle. Iso-

vanhempiin enää harva perhe pystyy turvautumaan, saatikka haluaa turvautua. Isovanhemmat voivat olla esim. itse vielä työelämässä, jolloin on vaikea lähteä auttamaan. Erilaisissa ongelmatilanteissa perheen pitäisi saada helposti kotiapua kunnalta.

Mikäli perheet eivät saa apua ongelmiinsa arjen keskelle, on seurauksena liian usein väsyminen, masentuminen, alkoholisointuminen tai muu vakava sairastuminen. Äiti ei jaksa, isä ei jaksa eivätkä lapsetkaan jaksa. Ongelmien pahe-tessa seurauksena voivat olla työtömyys, rikollisuus, erilainen kustannuksiltaan kalliin erikoissairaan-hoidon tarve ja mikä pahinta lastensuojelun puuttuminen asioihin, kun suureksi kasvaneita ongelmia ei enää helposti ratkaista. Ennaltaehkäisevä työ kotiavun tarjoamisen muodossa on varmasti myös kustannuksiltaan edullisempaa kaikkeen siihen rahamäärään verrattuna, mitä kunnallisen kotiavun tarjonnan puute maassamme aiheut-taa. Ihmisistäkin pitää välittää

ZEITGEIST HISTORIAN VALOSSA

Yksi uusista ja paljon huomiota saaneista suuntauksista on Zeitgeist-liike. Se syntyi Yhdysvalloissa 2007 sen jälkeen, kun Peter Joseph oli julkaissut Zeitgeist: Addendum-nimisen tieteisdokumentin. Eloku- van salaliittoteorioista innostuneiden fanien perustama liike sai ideologiseksi pohjakeen niin kutsutun Venus-projektin. Kyseinen projekti on amerikkalaisen arkkitehdin Jacques Frescon 1960-luvulla käynnistä- tämä hanke täysin uudenlaisten elinympäristöjen luomiseksi. Suomeen Zeitgeist-liike rantautui 2009.

Zeitgeist-liike ajaa resurssipohjaista taloutta

Zeitgeist-liike ajaa nykyisen hallitsevan talousjärjestelmän muuttamista ”resurssipohjaiseksi taloudeksi”. Tällä he tarkoittavat kapitalistisen talousjärjestelmän muutosta suunnitelmalliseen ja kestävämpään talousjärjestelmään. Resurssipohjaisessa taloudessa maan resurssit korvaisivat rahan talouden perustana. Palvelut ja hyödykkeet tuotettaisiin ja jaettaisiin ilman rahaa, joka heidän mielestään on keino- tekoista arvonmittaa.

Resurssipohjaiseen talouteen siirtyminen on Zeitgeist-liikkeen mukaan mahdollista teknologian huiman kehityksen ansiosta. Uuden yhteiskunnan rakentaminen on mahdollista valjastamalla tiede ja teknologia palvelemaan paremmin ihmiskuntaa. Yhdeksi mahdollisuudeksi nähdään tekoälyn eli robottien hyödyntäminen tuotannossa ja yleensäkin yhteiskuntaelämän eri aloilla.

Kestävät kaupungit ja salaliittoteorioita

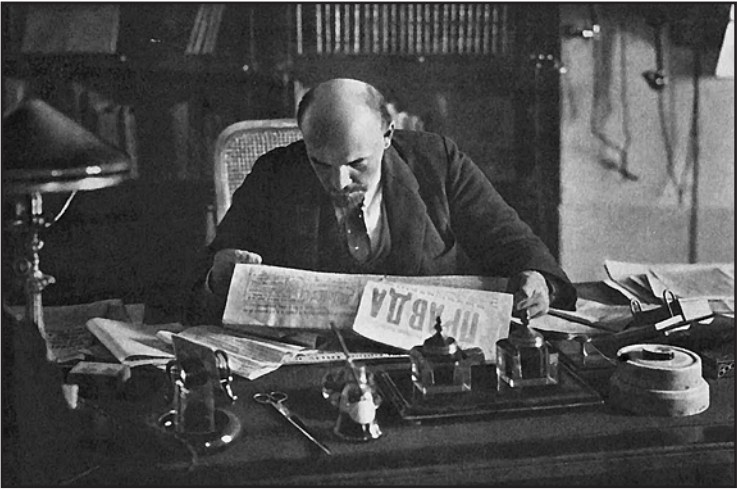
Zeitgeist-liike näkee kestävän systeemijattelun olennaiseksi osaksi rerussipohjaisen talouteen perustuvassa, uudessa yhteiskunnassa. Liike tarjoaa niin kutsuttua kestä- vän kaupungin mallia, jota voidaan soveltaa laajemmassa mittakaavassa koko maailman kehittämiseksi kohti omavaraisuutta. Kaupungit rakennettaisiin mahdollisimman ympäristöystävällisesti ja keskitetysti.

Virallisen ohjelmansa ohella Zeitgeist-liikkeen piirissä nykyistä maailmantilannetta kohtaan tunnetaan skeptisismiä: esimerkiksi USA:n uskotaan itse aiheuttaneen WTC-iskut ja juutalaisten hallitsevan maailman taloutta.

Zeitgeist ja Lenin

Kommunistista työväenliikettä ja Zeitgeistia yhdistää kritiikki kapitalismia kohtaan. Tähän yhtäläisyydet kuitenkin loppuvat. Kommunistisen työväenliikkeen toiminnan keskeinen moottori on marxilaisten-leniniläinen filosofia ja yhteiskuntatiede. Zeitgeist-liike korostaa tieteen voimaa, mutta on käytännössä vain yhdistelmä erilaisia vasemmistolaisia ja pikkuporvarillisia

Suomeen on 2000-luvulla rantautunut lukuisia kansalaisliikkeitä, joita yhdistää huoli tulevaisuudessa siintävästä ekokatastrofista. Yhteistä näille liikkeille on samoin kapitalismi-kritiikki ja halu siirtyä kestävämpään talousjärjestelmään. Tiedotusvälineissä nämä liikkeet rinnastetaan usein kommunistiseen työväenliikkeeseen. Vertaus ontuu, sillä näillä liikkeillä ei ole selkeää analyysia tulevaisuuden haasteista saati taktiikkaa olosuhteiden muuttamiseksi.

”Teoksessaan Materialismi ja empiriokritisismi V.I.Lenin tarkasteli aikansa ilmiöitä ja olosuhteita marxilaisesti. Tämän päivän ja huomisen haasteet on arvioitava samalla menetelmällä, marxismi-leninismiä edelleen kehittäen.”

teorioita. Liike ei vaadi luokkakan- taista taistelua yhteiskunnan muut- tamiseksi.

Zeitgeist-liikkeen ajatukset ja taustat sen sijaan muistuttavat paljon tilannetta, jossa Vladimir Iljits Lenin kirjoitti klassisen teoksen Materialismi ja empiriokritisismi. Vuonna 1909 ilmestyneessä teok- sessaan hän kritisoi ankarasti tuona aikana venäläisessä sosialidemo- kraattisessa liikkeessä vaikuttaneita niin kutsuttuja machilaisia: nämä marxilaisiksi itseään kutsuneet vasemmistolaiset hylkäsivät Marxin dialektisen ja historiallisen ma- terialismin ja korvasivat sen idealis- milla sekä mystiikkaan taipuvaisilla tulkinnoilla.

Muutoksia ei analysoida oikein

Machilaiset eivät osanneet tulkit- ta marxilaisesti 1800-1900-lukujen vaihteessa luonnontieteessä ja fy- siikassa tehtyjä uusi löytöjä. Uudet keksinnöt kuten röntgensäteet, ra- dioaktiivisuus ja elektroni mulllisti- vat vanhat opit ja loivat huomatta- via ristiriitoja idealististen ja mate- rialististen maailmankatsomusten välille.

Luonnontieteiden ohella machilaiset eivät kyenneet arvioi- maan oikein Venäjällä tapahtu- neita yhteiskunnallisia muutoksia: luokkaristiriidat olivat kärjistyneet vuoden 1905 vallankumouksen jäl- keen ja Tsaarin hallinto tukahdutti ankarasti kaikki ilmenneet levotto- muudet. Lenin luonnehtikin Venä- jän tuolloista tilannetta sosialide- mokraattisessa liikkeessä ”hoiper- teluksi” ja ”mystiikkaan taipuvai- suudeksi”.

Samat olosuhteet ovat ha- vaittavissa Zeitgeist-liikkeen

kohdalla: tekniikan ja teknologian kehitystä ei osata analysoida oikein, vaan niiden kuvitellaan ikäänkuin itsestään ratkaisevan kapitalistisen yhteiskunnan perimmäiset ristiriidat. Ilmastomuutos ja globalisaa- tiosta seuranneet ristiriidat liike nä- kee aivan oikein haasteena ihmis- kunnan tulevaisuudelle, mutta ku- vittellee ihmiskunnan ratkaisevan nämä haasteet henkisellä heräämi- sellä aktiivisen taistelun sijaan.

On syytä tutustua marxilaisten liikkeen historiaan

Zeitgeist-liike ja muut 2000-luvul- la syntyneet suuntauksat ovat oi- valtaneet suurten globaalien haas- teiden olevan seurausta ryöstöka- pitalismista. Sen sijaan niiltä puut- tuu täysin selkeä ja tieteellinen me- netelmä kapitalismin luonteen ar- vioimiseksi ja tulevaisuuden suur- ten ongelmien analysoimiseksi. Liikkeiden toimintaa ei ohjaa tie- de, vaan idealismi ja erilaisten aate- suuntausten sekasotku.

Kommunistisessa- ja työväen- liikkeessä tulee arvioida tarkasti globalisaation aikakauden uusien liikkeiden luonnetta. Tämä on vält- tämätöntä, jotta välttyttäisiin vie- hättymästä Zeitgeist-liikkeen kal- taisten suuntausten esittämiin vir- heellisiin ohjelmiin. Leninin Mate- rialismi ja empiriokritisismi antaa tälle arvioinnille hyvän historiali- sen taustan.

Antti Siika-aho

Lähteet:

Lenin: Materialismi ja empirio- kritisismi; Lenin: ”Vasemmisto- laisuus” lastentautina kommu- nismissa; Fresco ym: Zeitgeist- liike. Perehdytysopas

Oikeistopolitiikka jyrää pienituloisia

Esko Luukkonen

Urpilaisen SDP:n ja Kataisen ko- koomuksen hallitus sopi pika- vauhtia valtion talousarvioesi- tyksestä.. Hallituksen esitys ei si- sällä yhtään sellaisia uudistuksia tai määrärahoja, jotka parantai- sivat keski- ja pienituloisten ase- maa ja estäisivät köyhyyden li- sääntymistä.

Nyt Urpilaisen-Kataisen halli- tus markkinoi talousarvio-esitys- tään pieni- ja keskituloisia suosi- vaksi ostovoimaa turvaavaksi esi- tykseksi. SDP:n Urpilainen, Vasem- mistoliitto ja Kristilliset toivat ennen hallituksen muodostamista esil- le, että köyhimpien tuloja on koro- tettava 200-500 euroa kuukaudes- sa, mikä edellyttää sitä, että suurfir- mojen ja muiden raharikkaiden ve- rotusta on kiristettävä pienitulois- ten hyväksi. Nyt on tullut esille, et- tä vaalilupaukset eivät ole toteutu-

neet. Ennen vaaleja on helpompia luvata, kuin toteuttaa niitä. Teot lu- pauksiksi ja rehellisyys ennen kaik- kea. Tämä koskee SDP:n, Vasemmis- toliiton, Kristillisten, Ruotsalaisten ja Vihreiden ohella kaikkia. He so- pivat hallitusohjelmasta pääoman puolueen kokoomuksen kanssa. Heti ilmeni, että kokoomus määräsi hallitusohjelmasta, johon SDP:n Ur- pilainen ja muiden puolueiden pu- heenjohtajat yhtyivät.

Hallitusohjelmaa kaikki pe- rustelivat hyväksi. Tavallisilla kan- salaisilla ei edes ole tietoa hallitus- ohjelmasta. Kunnallisleikkaukset ovat 631 miljoonaa euroa, ne koh- distuvat kuitenkin pienituloisiin.. Tavallisten työläisten, eläkeläisten, työttömien, opiskelijoiden ja mui- den toimeentulo kiristyy, koska asu- miskustannukset ja kaikki muut las- kut ja elinkustannukset ovat nous- seet huomattavasti ja tulevat edel- leen nousemaan. On todettu myös, että kaikki maksut ja palvelut, ben- sa ja muut polttoaineet, alkoholi, tupakka ja elintarvikkeet ovat nousseet 20-30%:a ja tulevat nou- semaan lisää. Kahvi on kallistunut 50%:a ja nyt on sanottu, että sen hintaa pitää nostaa 30%:a lisää. Lääke- ja sairaalamatkakorvauksia karsitaan eri kunnissa 133 miljoonaa euroa. Kouluverkostoa karsi- taan ja koulutuksesta leikataan 200 miljoonaa euroa. Ei ole selviytymi- sen näköalaa tulevaisuudelle, sil- lä pääomat juoksevat ulkomaille ja pitkäaikaistyöttömyys kasvaa enti- sestään.

**Esko Luukkonen
Turku**

Sveitsiläistutkimus: Suuret konsernit hallitsevat maailmantaloutta

Jo vuosien ajan arkijärjen on täytynyt kertoa monille, että maailmaa hallitsee rahaeliitti. Jättimäiset monikansalliset yritykset tuntuvat kontrolloi- van jopa ilmaa, jota hengitäm- me. Nyt on julkaistu uusi tutki- mus, jonka teki sveitsiläinen, Zürichissa kotipaikkaansa pitä- vä ryhmä. Ryhmän matemaat- tisten mallinnosten kautta sa- aminen tulosten mukaan on se mitä epäiltiin, totta. Tutkimuk- sen tulokset ovat saatavissa ar- Xiv-serverin kautta.

Ryhmä käytti hyödykseen dataa, joka on saatavissa Orbis- tietokannan kautta. Orbis on glo- baali tietokanta, joka sisältää fi- nansseja koskevaa informaatio- ta yksityisistä ja julkisen sektorin yrityksistä. Tutkimus on ensim- mäinen laatuaan. Ryhmä analysoi satunnaisotannalla valittujen, yli 43.000 yrityksen tiedot, ja seurasi niiden keskinäisiä kytköksiä. Löy- döksistä tehtiin useampia graafi- sia esityksiä.

Graafisten esitysten perus- teella näkyy selvästi, että ver- taillut yritykset muodostavat glo- baalin verkon. Verkon muodos- taan vain 147 yritystä, jotka kont- rolloivat lähes 40 prosenttia mo- nikansallisten yritysten (TNC) ra- hallisesta arvosta. Analyysin kes- kiö oli yrityksissä, jotka omista- vat omat sijoituksensa (assets) sa- moin kuin muiden yritysten sijoi-

tuksia ja jotka käyttävät hallinto- valtaa em. yrityksissä toisen, kol- mannen, neljännen ja niin edel- leen yrityksen kautta; yritykset muodostavat kerrostuman, joka käyttää valtaa muihin yrityksiin yritysten muodostamassa moni- kansallisessa verkostossa.

Kerrostuneet yritykset muo- dostavat laajoja korporaatioita suorien omistussuhteiden (sisar, tytär- ja emoyhtiöt) sekä epäsuori- en (osakkeet, bondit jne) omistus- suhteiden kautta. Monikansallis- ten yritysten kontrolloima verkos- to hallitsee paitsi finanssitaloutta, myös niin sanottuja vapaita mark- kinoita. Kilpailusta ei juuri kannata puhua. Omistuksen keskittymi- sellä on valtava vaikutus talouden vakauteen samoin kuin kilpailuun markkinoilla.

Suuri osa kontrollista on tiu- kasti hyvin pienen ryhmän fi- nanssi-instituutioita hallussa. Ydin muodostaa eräänlaisen ta- louden ”superentiteetin” jolla on myös suuri vaikutus suuryrityksiä suosivan lainsäädännön lisäänty- miseen.

Aiheen luulisi kiinnostavan riip- pumattomia tutkijoita

**Toimittaja: Riikka Söyring
Lähde: Physorg**

**KOMINFORM
http://www.kominform.eu**

Lenin-museon elokuva oli vilkas

Tampereen Lenin-museossa kävi elokussa kaiken kaikkiaan 1779 vierasta 45 maasta. Näistä vieraista 615 oli suomalaista. Seuraavana kävijätילוissa olivat venäläiset (330), italialaiset (204) ja ranskalaiset (101). Kiinalaisia vieraita museossa kävi 53.

Lenin-museon johtajan Aimo Minkkisen mukaan elokuva on mu-

seolle vilkas, sillä se on yleinen lo- makausi Keski- ja Etelä-Euroopassa: -eri puolilta Eurooppaa on nykyisin hyvät lentoyhteydet Tampereelle ja tämä on museomme kannalta erit- täin positiivista, Minkkinen toteaa.

Minkkinen on erityisen iloi- nen kiinalaisten vieraiden tasai- sesta virrasta Lenin-museoon: - Neuvostovaltiossa Leninin aikana harjoitetulla NEP-politiikalla ja Kiinan nykyisellä talouspolitiikalla on

tiettyjä samankaltaisuuksia. Ehkä se on osasyynä kiinalaisten mat- kailijoiden kiinnostukseen mu- seotamme kohtaan, Minkkinen pohtii.

Vuonna 1946 perustetussa ja Suomi-Venäjä-seuran omista- massa Lenin-museossa kävi viime vuonna yli 12 000 vierasta. Kävi- jöistä noin 40 % oli ulkomaalaisia. **KÄ/AS**

Maatalousmaa keskittyy harvojen käsiin - ruuan hinta nousee

Kesän aikana tiedotusvälineissä on raportoitu nälänhädän lisääntymisestä erityisesti Afrikan sarvessa. Samaan aikaan ruuan hinta on jatkanut nousuaan koko maailmassa. Hinnan nousuun on useita syitä lisääntyvästä kysynnästä erilaisiin luonnonkatastrofeihin ja keinotteluun. Mutta kuka hyötyy maataloustuotteiden hinnan noususta?

Maataloustuotteiden hintojen nousu on ollut nopeaa viimeisen kahden vuoden aikana. Kysynnän lisääntyminen erityisesti Kiinassa ja muualla Aasiassa elintason kohoamisen myötä on nostanut hintoja. Samoin luonnonkatastrofit ovat vähentäneet satoja ympäri maailmaa, mikä on myös vaikuttanut hintojen kohoamiseen.

Hintojen kohoamisen myötä suurpääoma ja keinottelijat ovat kiinnostuneet enenevässä määrin ruuan maailmanmarkkinoista samoin kuin maatalousmaan hankkimisesta. Ruuassa ja maatalousmaan omistuksessa nähdään mahdollisuus nopeisiin voittoihin mutta elintarviketuotannon maailmanlaajuinen hallinta on toki myös poliittinen kysymys. Se, kuka hallitsee elintarvikkeiden tuotantoa ja elintarvikkeiden jakelua, voi painostaa kokonaisia kansakuntia oman politiikkansa takuumieheksi. Todennäköistä on, että maataloustuotteita tullaan jatkossa käyttämään riipumattomuutta rakentavien kansakuntien painostukseen, jotta suurpääomalle varmistettaisiin vapaat kädet toimia.

Nälänhädät lisääntyvät ruuan hinnan nousun myötä

Ruuan hinnan kallistuminen vaikuttaa suoraan myös nälästä kärsivien ihmisten määrään. Satojen epäonnistuesssa köyhillä ihmisillä ei ole varaa ostaa elintarvikkeita, eivätkä avustusjärjestöt pysty toimittamaan ruokaa nälästä kärsiville siinä määrin kuin ennen. Tällä hetkellä esimerkiksi Etiopiassa, Somaliassa, Eritreassa ja Djiboutissa kärsitään

Ruoka ei vielä lopu. Ongelma on miten sitä saadaan niille, joilla on nälkä. Suomessakin saadaan hyvä sato

nälänhädästä, jollaista ei ole koettu koskaan ennen. Esimerkiksi Somalian 3.7 miljoonasta ihmisestä 3,2 miljoonaa on välittömän avun tarpeessa. Kaikkiaan Afrikassa on välittömän ruoka-avun tarpeessa 12 miljoonaa ihmistä.

Hädänalaisten auttamista rajoittaa juuri ruuan maailmanmarkkinahintojen kallistuminen. Kuluneen vuoden aikana maissi on kallistunut 84 %, sokeri 62 %, vehnä 55 % ja soijaöljy 47 %. Samaan aikaan YK:n ruokaohjelman rahoitus on vähentynyt. YK:n ruokaohjelman rahoitus oli viime vuonna 4,2 miljardia euroa, mutta tänä vuonna rahoitus jää puoleen siitä YK:n jäsenmaiden vähentäessä rahoitustaan.

EU on valmis tukemaan sakalaisia ja ranskalaisia pankkeja 110 miljardilla eurolla Kreikan tukipaketin muodossa, mutta maailmanlaajuisesti ei saada kokoon edes neljää prosenttia tuosta tukisummasta nälkään kuolevien auttamiseksi. Kyseessä on törkeä ihmisoi-keuksien loukkaus, joka sotii 1948 hyväksyttyä YK:n ihmisoikeuksien julistusta vastaan. Ja tästä ovat vastuussa suurpääoma ja länsimaat, jotka yleensä suureen ääneen peräänkuuluttavat ihmisoikeuksien toteuttamista. Porvariston käsitys ihmisoikeuksista on kovin valikoiva.

Keinottelu elintarvikkeilla lisääntyy

Merkillepantavaa on, että tällä ker-

taa maailmanmarkkinahintojen nousun tärkeänä syynä on keinot- telun lisääntyminen elintarvikkei- la. Ns. vipurahastot ovat siirtäneet sijoituksiaan pois rahoitusmarkki- noilta peruselintarvikkeisiin finans- sikriisin vuoksi, mikä pitää ruuan hinnan keinotekoisesti korkealla. Ruuan hinnan noususta eivät siis ole hyöttyneet maataloustuottajat vaan tukkukauppa ja sijoittajat.

Ruuan hinnan kallistumi- nen tekee myös maatalousmaan omistamisesta entistä houkutte- levampaa. Maatalousmaa on myös strateginen hyödyke, jota ei saa- da enää lisää maapallolle. Pikem- minkin päinvastoin. Maatalous- maata autioituu jatkuvasti eroo- sion ja ryöstöviljelyn vuoksi. Maalla ja maataloustuotteilla tapahtuval- la keinottelulla pidetään elintarvik- keiden hinta keinotekoisen korke- alla, edesautetaan nälänhätien pah- entumista ja lisätään köyhälistön kurjistumista.

Yksityinen maanomistus on tulossa tiensä päähän

Neuvostoliiton johtoa moitittiin ai- kanaan maatalousmaan kollekti- voinnista väittäen, että kollekti- vointi vähentää tuotantoa. Nyky- päivän kokemukset osoittavat, että Neuvostoliitossa ja muissakin sosia- listisissa maissa harjoitettu politiik- ka on aivan oikeaa. On selvä, että maapallon ruokahuolto ei voi enää kovin pitkää perustua malliin, jossa

valtaosan maatalousmaasta omis- tavat länsimaiset suuryritykset ja keinottelijat. Tämä ylläpitää ja pa- hentaa jakoa rikkaiden ja köyhien välillä ja ajaa yhä suuremmat ihmis- joukot nälkäkuoleman partaalle.

Ruokaahan ei sinänsä maail- masta puutu vaan ongelma on sii- nä, että köyhimmillä ihmisillä ei ole varaa ostaa sitä. Jos heillä olisi käy- tettävissään riittävästi viljelysmaa- ta, omavaraisuuden säilyttäminen

ja ruuan perustuotannon turvaa- minen olisi helpompaa. Mikäli ha- luamme turvata tasapuolisen elin- tarvikkeiden jakautumisen, mei- dän on siirryttävä yhteiskunnalli- seen maanomistukseen ja suunni- telmalliseen elintarvikkeiden tuo- tantoon, joka perustuu mahdolli- simman suureen kansalliseen oma- varaisuuteen.

KÄ/Juha Kieksi

Brysseliin tietopaketti Hanhikiven direktiivirikkomuksista

Euroopan Unionin vetoomusva- liokunta sai Pro Hanhikiveltä per- jantaina mittavan tietopaketin EU-direktiivirikkomuksista, joita ydinvoimahanke Hanhikivennie- mellä aiheuttaisi..

Viitteitä lainsäädännön vastai- sista vahingoista on useita. Asiakir- jassa nousevat esille erityisesti hai- tat, jotka kohdistuisivat kosteikkoi- hin ja merenrantaniittyihin, jotka ovat merkittäviä muuttolintujen le- vähäys-, ruokailu- ja sulkimisaluei- ta, sekä äärimmäisen uhanalaisiin ja ensisijaisesti suojeltaviin maan- kohoamisrannikon sukkessiosarjo- jen metsäluontotyyppeihin, joita Hanhikivellä esiintyy harvinaisen yhtenäisinä ja edustavina kokonai- suuksina.

Lainsäädännön vastaista haittaa aiheutuisi myös yksittäi-

sille EU:n luonto- tai lintudirektiivin mukaan suojeltaville kasvi- ja eläin- lajeille kuten ruijanesikolle, viita- sammakolle sekä useille uhanalai- sille lintulajeille.

EU:n vetoomusvaliokun- ta kuuli Pro Hanhikiveä Brys- selissä toukokuun alussa. Di- rektiivirikkomukset tulevat kä- sittelyyn, mikäli Hanhikiven ydinvoimakaavoitus etenee.

Lisätiedot:

Helena Majjala, Pro Hanhikivi ry:n puheenjohtaja, p. 040 7069 567
Hanna Halmeenpää, Pro Hanhi- kivi ry:n varapuheenjohtaja, p. 050 5644 122

Puh. 040 1741212, <http://www.prohanhikivi.net> - yhdistys <http://www.hanhikivi.net> - tietoja Hanhikivestä

Näitä merenkurkun alueita Pro hanhikivi haluaa suojella

Presidentinvaalit – pro Nato-vaalit

Suomen presidentinvaaleista on tulossa pro Nato-vaalit. Presidenttiehdokkaat on tarkoi- tuksella valittu niin, ettei Suo- men kansalle jäisi minkäänlais- ta mahdollisuutta äänestää eh- dokasta, joka suhtautuisi kriitti- sesti Suomen mahdolliseen Na- to-jäsenyyteen. Näyttää siltä, et- tä kaikki presidenttiehdokkaat ovat pro-Nato. Gallup-johdos- sa oleva kokoomuksen ehdokas Sauli Niinistö avoimesti kannat- ta Nato-jäsenyyttä.

Iltalehti:”Niinistön Nato- into ei laannu”

”Presidenttisuosikki elättelee mah- dollisuutta Suomen Nato-jäsenyy- teen.” (Iltalehti, 28.6.2011 – sähköi- nen versio) Niinistö on myös Wa- shingtonin ”politbyroon” ehdokas. Maaliskuussa 2011 Yhdysvaltain varapresidentti Joe Biden lyhyellä Suomen vierailulla tapasi Sauli Nii- nistön. Heidän keskustelun sisäl- löstä ei kerrottu julkisuuteen.

Iltalehti: ”Bidenin ja Nii- nistön tapaamisesta ei kerrottu julkisuuteen”

”Yhdysvaltain varapresidentti Joe Biden tapasi Suomenvierailul- laan kahden kesken eduskunnan

puhemiehen Sauli Niinistön. Ta- paamisesta ei kuitenkaan tiedotet- tu etukäteen kuten muista Bidenin tapaamisista, kertoo Iltalehti.” (Hel- singin Sanomat, 10.3.2011 - nettisi- vut). Kuitenkin pian em. keskuste- lun jälkeen Niinistö vihdoinkin il- moitti asettuvansa ehdolle.

Suomen vierailun yhteydes- sä Biden kävi myös Venäjällä, jos- sa hän mm. uhkaili Venäjän johtoa ns. oranssivallankumouksella, mikä- li Putin pyrkii presidentiksi. Asia on vuotanut julkisuuteen.

Lipponen Nato-, ja USA- mies

Toinen kärkinimi Suomen presi- dentinvaaleissa on SDP:n ehdokas Paavo Lipponen, joka on myös tun- nettu Nato-myönteisyydestä. Lip- ponen on tosiaan välillä pyörtänyt lausuntojaan pragmaattisista nä- kökulmista (mm. Tarja Halosen presi- dentinvaalikampanjan yhteydes- sä), mutta Wikileaksin julkaisemien materiaalien perusteella voi tode- ta, että amerikkalaiset diplomaatit ovat vakuuttuneita Lipponen pro- Nato ja pro-USA linjasta. “**PAAVO LIPPONEN’S SILLY SEASON COM- MENTS ON NATO AND THE U.S.**” – ”Paavo Lipponen hölmöt kommen- tit Natosta ja USA:sta” (viite: 06HEL-

SINKI75)

Lipponen on lisäksi hyvin oi- keistolainen poliitikko. Arvioi- daan, että juuri Lipposen oikeisto- lainen linja on nakertanut SDP:n suosiota. Eli käytännössä sekä Nii- nistö että Lipponen ovat oikeisto- laisia ehdokkaita. Turvallisuuspoliit- tisissa kysymyksissä Niinistö siis sel- keästi ilmoittaa kannattavansa Na- toa. Paavo Lipposen suhtautumi- nen Suomen mahdolliseen Nato- jäsenyyteen on kuitenkin epäsel- vä ristiriitaisten lausuntojen vuoksi.

Iltalehti: ”Lipposen Nato- into lieventynyt”

”Entinen pääministeri Paavo Lippo- nen sanoi MTV3:n Huomenta Suo- men haastattelussa, ettei Suomella ole tällä hetkellä edellytyksiä ottaa kantaa Nato-keskusteluun.” (Iltaleh- ti, 15.2.2010)

Eva Biaudet tiiviissä yh- teistyötä Naton kanssa.

Sotilasliiton omilla verkkosivuilla (nato.int) mainitaan, että Eva Bia- det on vierailut Naton päämajassa 12.3.2008. Johdonmukaista on, että Eva Biaudet vierastaa sanaa ”liittou- tumattomuus”. ”RKP:n Eva Biaudet epäili, että selontekoon sisältyvä toistuva vakuuttelu liittoutumatto-

mana pysymisestä herättää enem- män kysymyksiä kuin vastauksia. Hän piti tiukkaa sitoutumista kirjoj- tettuun tekstiin entisajan kaikuina. **-Mikä tehtävä on tällaisel- la** turvallisuuspolitiikan määritel- mällä, joka on kirjoitettu siten, et- tä tavun muutos tai korvaava syno- nymi voi vääristää sen sisällön, Bi- audet kysyi. Hänen mielestään liit- toutumattomuus-sana ei ole enää käyttökelpoinen, koska maailma on muuttunut.” (”Hallitus säilyttäi- si Nato-option”, 28.9.2004 – mtv3.fi)

Haavisto toimii Nato- agendalla

Ei-oikeistolaisesti ajattelevat suo- malaiset saattavat pohtia vihrei- den Pekka Haaviston äänestämistä. Mutta silloinkin kannattaa pi- tää mielessä, että kyseessä on sel- västi pro Nato ehdokas. Pekka Haa- viston CV:ssä lukee: ”Haavisto luen- noi säännöllisesti Helsingin yliopis- tossa ja NATO-koulussa Oberam- mergaussa.” (pekkahaavisto.net). Eli seuraa looginen päätös: Nato mak- saa Haavistolle palkkaa.

Pekka Haavisto on toiminut ak- tiivisesti Nato-agendalla. Elokuussa 2011 Lohjalla pidettiin Nato-semi- naari, jonka puheenjohtajana toimi juuri Pekka Haavisto. (puolustusvoi-

mat.fi, julkaistu 25.8.2011)

”Suomen toimikunta Euroo- pan turvallisuuden edistämisek- si (STETE) järjesti Lohjalla eilen Na- toa eri jäsenmaiden näkökulmista käsittelevän kesäseminaarin ”Dif- ferent Faces of Nato”.

Seminaarin puheenjohta- jana toimi kansanedustaja Pek- ka Haavisto. Paikalla oli edustajia Suomen lisäksi Virosta, Liettuasta, Norjasta, Tanskasta ja Ranskasta.”

Presidenttiehdokkaiden ase- telmista päätellen Suomen kan- salle ei siis jätetty mahdollisuut- ta äänestää liittoutumattomu- den puolesta, koska kaikki eh- dokkaat ovat pro Nato, ja Suo- men presidentti johtaa ulkopoli- tiikkaa. Hallitusohjelma tosiaan linjaa, ettei Suomi valmiste- le jä- senhakemusta Natoon vielä täl- lä kaudella, mutta luonnollisesti presidentin pro Nato lausunnot tulevat vaikuttamaan kansalais- mielipiteeseen.

Avoimeksi kysymykseksi jää: miksi puolueet ovat esittäneet vain selvästi pro Nato ehdokkaat.

Rudolf Rabinovitsh

PALKKA, LISÄARVO JA PÄÄOMA

Lienee sanomattakin selvää, että suurten pääomien alkuperä ja suuret rahavirrat ovat kansalaisille mystiikkaa ja jäävät ”omaan arvoonsa”. Useimmille oma talouden koko on riittävä. Yleensä vain luotetaan siihen, mitä valta-media kertoo. Tavallisille ihmisille riittää luottamus sen luomaan yleiseen mielipiteeseen.

Harvaa Matti Meikäläistä kiinnostaa kuka ja minkälaista mielivaltaa ja huijausta harjoittaa suurissa asioissa. Yleisesti tiedetään tai vaistotaan, että tilastot valehtelevat, kun niiden mukaan jos yksi syö koko kanan, niin tilaston mukaan kaksi söi puoli kanaa. Tästä taisi syntyä hokema; ensin on valhe, sitten on emävalhe ja lopulta tilasto.

Ja näin se meneekin. Siksi kaikkia tilastoja on katseltava kriittisesti. Niin kuin tiedetään suurinta bisnestä, kansantaloutta, mitataan bruttokansantuotteella (bkt). Se on tietoinen huijaus, joka perustuu irrallisiin tilastoihin, eivätkä korreloi minkään kanssa. Bkt on YK:ssa sen alkuaikoina hyväksytty valtioiden väliseksi mittariksi. Siksi se on käytössä kaikkialla maailmassa, eikä kukaan rohkene asettaa sitä kyseenalaiseksi. Huijaus jatkuu. Esimerkiksi Yhdysvallat kykenee sen ansiosta esiintymään todellisuutta merkittävästi suurempana ja tehokkaampana taloutena. Jokaisen, joka tuntee kirjanpidon alkeet, näkee jo otsaluullaan, että bkt on pelkkää huuhaata.

Bkt:lle ei ole ollut vaihtoehtoa. Vaihtoehto on puuttunut sen vuoksi, että ennen kansalliset tilastolaitokset eivät julkaisseet taloutensa kokonaistuotantoa. EU:ssa se on käytössä ja sen ansiosta se tuli käyttöön myös meillä. Nyt kun se tiedetään, voidaan tehdä korreloiva kirjanpito, poistaa epäjohtonmukaisuudet ja kirjanpidossa tuntematon mutta bkt:ssä tunnettu ”tilastoero”. Kirjanpidolla saadaan tu-

loslaskelma.

Kansantalouden tuloslaskelma

Kansantalouden korreloivassa kirjanpidossa, tuloslaskelmassa tulopuolella ovat kokonaistuotanto, josta vähennetään palkkojen ja toimintaylijäämien netto, välittömät ja välilliset verot ja sotumaksut. Jäännös on vaihtuvat vastaavat (varastot). Menopuolella ovat kokonaistuotanto, josta vähennetään vaihtuvat vastaavat (varastot), kulu- tus, viennin ja tuonnin netto. Jäännös on uutta pääomaa. Näin kaikki osat vaikuttavat toisiinsa, korreloivat keskenään.

Eihän tämä ole kovin vaikeaa, eihän?

Selvä. Nyt voidaan konkreettisesti jatkaa, että saataisiin tieto, miten maa makaa kansan kannalta. Ensimmäiseksi on selvitettävä kapitalistien tuotantopanos, pysyvän pääoman määrä. Se on osa tuloslaskelman vaihtuvia vastaavia, osa liikkuvaa pääomaa. Tuloslaskelmasta nähdään, että vaihtuvat vastaavat on käytetty ja uusittu kaksi kertaa vuodessa. Siksi siinä on työtä suhteessa yhtä paljon kuin palkkoja on kokonaistuotannossa. Kun tämä työn osuus vähennetään vaihtuvista vastaavista, jäännöksenä on kapitalistien tuotantoon sijoittamaa heidän ikiomaa pääomaa. Se on pysyvää pääomaa.

Palkat ja lisäarvo

Heti kärkeen on huomautettava, että kaikki tuotanto on pelkkää ihmisen tekemää työtä. Tämä on tiedetty jo sataviisikymmentä vuotta. Jos esimerkiksi jostain talosta poistetaan siihen käytetty kaikki työ, jäljelle jää vain aineettomaa kuin ne tavataan luonnossa. Ensi kuulemalta se voi vaikuttaa aikamoiselta, mutta niinhän se vain on.

Vuonna 2010 bruttokansantuote oli 180,3 miljardia. Mutta

kun kapitalistien pysyvä pääoma oli 148,8 miljardia euroa jää todelliseksi kansantuotteeksi 202,7 miljardia euroa. Se on kokonaan ihmisten työn tulosta. Jakamalla kansantuote työtunneilla, saadaan työn arvoksi 54,16 euroa tunnissa. Vuodessa se kasvoi 3,60 euroa.

Viime vuonna maksettuja palkkoja oli 74,6 miljardia euroa. Mutta niissä ovat mukana kapitalistien itselleen ja suurille johtajilleen maksamat palkat. Niiden keskimääräinen tuntipalkka oli 54,16 euroa eli sama kuin koko kansantulo työtun- nissa. Näin heidän palkkansa oli tavallisten palkkatyöläisten työstä otettua lisäarvoa. Kun se siirretään pois palkoista, niin todellinen palkkasumma on 61,2 miljardia euroa, 16,35 euroa tunnissa. Vuodessa se kasvoi 1,04 euroa.

Kun kansantuotteesta vähennetään palkat, jäännös on lisäarvo. Kapitalistien ja johtajien palkkojen siirron jälkeen lisäarvo kasvoi 141,5 miljardiin euroon, joka on palkkoihin verraten 231,2 %. Todellinen lisäarvo on nyt 37,81 euroa tunnissa (Kaavio 1). Vuodessa se kasvoi 2,56 euroa.

Viime vuonna palkkatyöläisten riisto koventui rajusti, kun lisäarvo kasvoi 2,24 kertaa nopeammin kuin palkat. Vaikka kansantaloudessa puhutaan miljardeista, niin todellisuuden perustana on aina yksi työtunti. Tämän selvittäminen ei ole kovinkaan kummallista, se vaatii innostusta ja pakkurusta.

Pääoma

Pääomaa tuotannossa oli vuoden lopussa tuotantovälineinä 382,9 ja vaihtuvia vastaavia (liikkuvaa pääomaa) 188,9, yhteensä 579,2 miljardia euroa. Siinä on edellisestä vuodesta kasvua 18,8 miljardia euroa, 3,4 %. Kun lisäarvo on todellista voittoa, niin sijoitetun pääoman tuotto oli 24,7 prosenttia (Kaavio 2). Vuonna 1990 sijoitetun pääoman tuotto oli 16,9 % ja 2001 ennätys- sellinen 25,7 %. Siitä se on milloin laskenut milloin kasvanut saavutta- matta ennätystasoa.

Vaikka sijoitetun pääoman tuotto on kasvanut huikeasti, siitä ei ole ollut meille suurta iloa. Pät- kä- ja osa-aikatyöt, todellinen työn puute, on ennennäkemättömäl- lä tasolla, mutta valtajulkisuudessa se suorastaan käännetään päälaelleen.

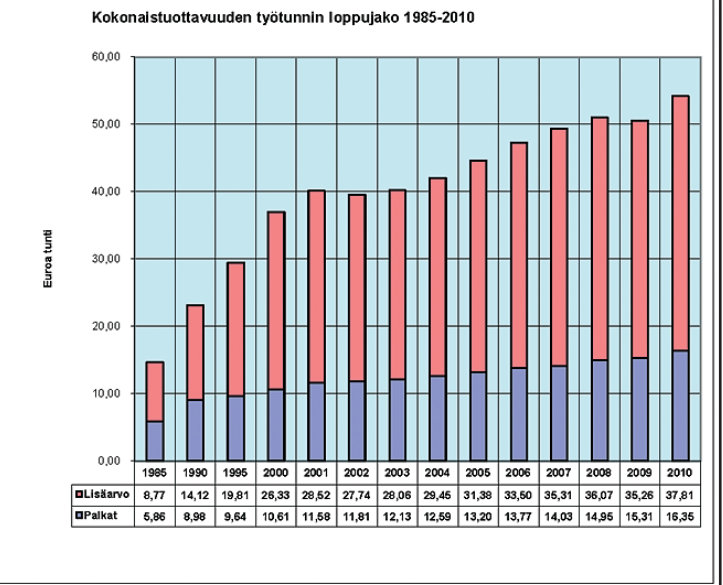
Suunnatonta iloa tuntee vain pieni suurpääoman joukko. Kahdessakymmenessä vuodessa se on vienyt pääomia ulkomaille vauhdilla, väellä ja voimalla. Viedyn ra- han määrä on jo 535 miljardia eu- roa (Kaavio 3). Se on lähes yhtä suu- ri määrä kuin maan koko tuotanto- pääoma. Vuodesta 1990 pääomien vienti on kasvanut 1 845,5 prosent- tia.

Valtamediassa luotu yleinen mielipide on sokeaa uskoa, joka ylettyy alhaalta ylös asti – ta- vallisista ihmisistä asiantuntijata- solle saakka. Siksi palkkatyöläisiä, työväenluokkaa, on helppo ohjail- la kapitalistien haluamaan suuntaan. Mitä paremmin palkkatyöläiset tun- tevat talouden perusteet ja sisällön, sitä paremmin he voivat puolustaa etujaan.

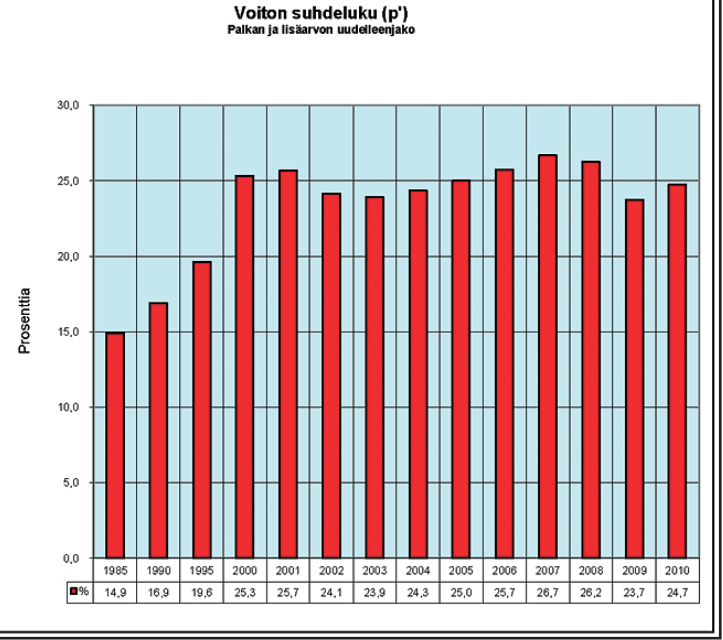
Kai Kontturi

Lähteet: Karl Marx: Pääoma, Tilasto- keskus: Kansantalouden tilinpito ja Suomen Pankki: Ulkomainen varal- lisuus sijoituslajeittain

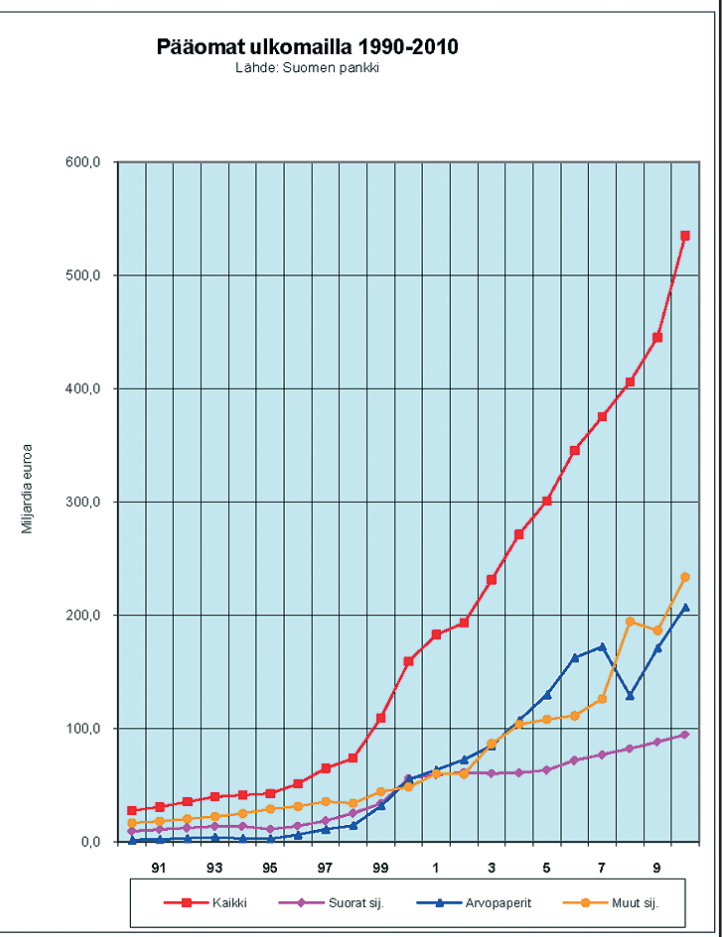
Kaavio 1

Kaavio 2

Kaavio 3

Kansalaisten budjettiriihi

Kataisen hallituksen budjettiriihi pidetään 14.-15.9. Kansalaisten budjettiriihi kokoontuu keskiviikkona 14.9.-11 klo 16.30 Säätytalon edessä os. Snellmannin- katu 9.-11 Helsinki. Paikalla kansalaistori, jossa myös kansa saa äänensä kuuluviin.

Tervetuloa kaikki paikalle lähettämään ter- veisiä hallitukselle

Pankkien vastuun ja uhrien muistopäivä 17.10.2011

Asetamme tänä vuonna 2011 sepeleen ja kynttilän Nordean Helsingin Aleksanterinkadun konttorin ovelle maanantai- na 17.10.2011 klo 15:15 pank- kien vastuusta muistuttami- seksi ja pankkien uhreille. Jat- kamme tässä perinnettä, jossa päivä on 16.10. mutta sen sat- tuessa viikon lopulle, voidaan toimia seuraavana maanantai- na kuten nyt.

Paikalla pidetään puhe ja ha- lukkaat voivat laittaa oman kynt- tilän ja pitää puheen. Vastaavas- ti muilla paikkakunnilla voidaan käydä viemässä ainakin kynttilä.

Vielä ovat muistissa 1990-lu- vun laman uhrin, kun pankit ajoi- vat yrityksiä konkurssiin ja pak- kolunastivat ihmisten asuntoja pilkkahinnoilla. Pankkien työntekijöihin kohdistettiin joukkoi- rti-sanomiset. Asiakkaat ovat olleet piittaamattoman ja huonon koh- telun kohteina. Vastaavia menet- telytapoja on jatkettu 2000-lu- vulla. Asiakkaiden huono kohte- lu on Suomessakin saanut jatkoa Nordean henkilöstön vähentämis- ja irtisanomisilmoituksesta, vaikka se tekee ennätysellisiä voittoja.

Finanssikriisissä pankkien vastuuton toiminta ajoi maail-

man talouden vaikeuksiin ja nii- tä pystyssä pitäneet valtiot vel- kaannutettiin. Näitä velkoja las- kutetaan ja peritään kansalaisil- ta, yrittäjiltä ja elinkeinoelämältä. Miljoonat ja sadat miljoonat ihmi- set ovat maailmanmittaisesti jou- tuneet kärsimään pankkien epä- terveiden toimintatapojen seur- rauksista, kun pankit ovat siirt- neet palvelutehtävästään varo- jen hankkimiseksi muiden kus- tannuksella ja pyrkineet kiertä- mään lakia ja myös sitä rikkoneet, jos eivät jää kiinni tai joudu vas- tuuseen.

Sepele ja kynttilä muistutta- vat siitä, että pankkien toiminnan seurauksena myös moni elämä päättyi ja monet muut eivät voi olla enää näkemässä sitä päivää, kun vääryydet oikaistaan.

Kansalaisten pankkivalvontaverkosto

-Perustettu, koska viralliset pankkivalvojat eri maissa kes- kittyvät huolehtimaan, että pankit saavat riittävästi varoja asiakkaiden, kansalaisten, yri- tysten ja valtioiden kustannuk- sella. Verkoston nimissä voi jär- jestää tutkintaa ja toimintaa, joka pysyy laillisuudessa.

70 vuotta Saksan hyökkäyksestä Neuvostoliiton

On väitetty Neuvostoliiton vastuullisten sotilashenkilöiden nukkuneen 22.6.41 vastaisena yönä Saksan hyökätessä Neuvostoliittoon. Nämä väitteet ovat tuulesta temmattuja. Monista hälyttävistä tiedoista johtuen illalla 21.6.-41 kokoontuivat yleisesikunnan päällikö Zukov, Stalin, politbyroo, puolustusasiain kansankomissaari Timosenko ja kenraaliluutnantti Vatutin. Sotilaspireille laitettiin ohje joukkojen järjestämisestä 22.-23.6.-41 Saksan hyökkäyksen varalle. Samalla yleisesikunnan- ja puolustusasiain kansankomissariaatin työntekijäin käskettiin pysyä paikoillaan.

Vallattuaan Minskin fasistit aloittivat täydellisen hävityksen. Kuvasa Valko-Venäjän nuorisoa järjestäytymässä voitonpäivän juhlamarsiin 9.5.2011

Alkuvuoden ajan saatiin tietoa fasistien joukkojen siirroista rajan tuntumaan. Mutta viimeiset sotavalmistelut Saksa suoritti hyvin myöhään. Esimerkiksi panssarit vedettiin hyökkäysasemiin rajalle vasta yöllä joitain tunteja ennen hyökkäystä. Noin klo 03.00 alkoi yleisesikunnalle saapua ilmoituksia fasistien ilmahyökkäyksistä Neuvostoliiton länsirajan läheisyydessä oleviin kohteisiin. Neljän jälkeen alettiin saada tietoja vihollisen aloittamista maasotatoimista.

Vihollisen sabotöörit olivat kyenneet katkaisemaan viestilinjoja ja moniin joukko-osastoihin olivat hyökkäyksen alkaessa yhteydet poikki, eikä yleisesikunta ollut tietoinen tilanteesta. Mutta aamulla 22.6.-41 tiedettiin, että kaikkia lähimpiä luoteis- (Baltia), länsi- (Valko-Venäjä) ja lounaisrintaman (Ukraina) kaupunkeja ja kohteita pommitettiin ja puna-armeijan etujoukot taistelivat koko rintamalla maahan tunkeutuvia saksalaisia vastaan. Timosenko ja Zukov tapasivat heti 22.6. aamulla Stalinin. Neuvottelun tuloksena Stalin allekirjoitti korkeimman neuvoston puhemiesistölle esityksen asetukseksi liikekannallepanosta ja ylijohdon päämajan muodostamisesta, jotka vahvistettiin seuraavana päivänä.

Voimasuhteet

Fasisteilla oli sodan alussa huomattava ylivoima. Neuvostoliitto valmistautui sotaan, mutta kesäkuussa -41 työ oli kesken. Vuosina 38-41 muodostettiin 125 uutta divisioonaa. Lentokoneiden ja panssari-

vaunujen tuotanto järjestettiin uudelleen tuottamaan uudenmallista taistelukalustoa. Niiden tuotanto ylitti sodan edellä 1,5 -kertaisesti Saksan tuotannon. Sodan alussa SNTL:n länsirajalle oli keskitettyä 2,9 milj. sotilasta, 1800 panssarivaunua, 1540 uudenmallista taistelulentokonetta ja lähes 35000 tykkiä ja kranaatinheitintä. Fasistien ylivoima oli miesvoiman osalta 1,8 -kertainen (5,5 milj. sotilasta), panssarivaunujen osalta lähes 2 kertainen (3410 vaunua), uudentyyppisten lentokoneiden kohdalla 3,2 kert. (4940 konetta) sekä tykkien ja kranaatinheitinten osalta 1,25 kert.

Vihollisella oli yllätys puolellaan ja suurempi sotilaallinen voima. Neuvostojoukot eivät ehtineet 21.6.-41 annetun käskyn mukaan täysin miehittää linnoitettujen alueiden tuliasemia, hajauttaa lentokoneita rintamakentille ja saattaa kaikkia joukkoja taisteluvalmiiksi. Neuvostoliiton sodanjohdtoa on syytetty mm. siitä, ettei Saksan hyökkäyksen uskottu tulevan näin nopeasti. Neuvostoliiton korkein sodanjohdto varoi toimenpiteitä, jotka vihollinen saattaisi tulkita provokaatioksi ja siksikin 21.6. illalla rintamille annettu ohje tuli liian myöhään. Fasistien hyökkäys olisi voitu ottaa vastaan järjestyneemmin, jos etumaiset joukot olisivat ehtineet asettaa taisteluvälineet. Suurempia muutoksia joukko-osastojen ryhmittykseen tuskin olisi tehty.

Vihollinen kulki kolmella pääsuunnalla: Baltia- Leningrad, Valko-Venäjä- Moskova ja Ukraina- Kiova.

Valko-Venäjän kaupungit ottivat ensimmäisinä vastaan fasistien iskut ja tuhoutuivat lähes täydellisesti. Tämä vapautuksen muistomerkki on pystytetty Gomelin kaupunkiin Valko-Venäjän kaakkoisosaan.

Ensi tunteina saksalaisille selvisi, että vastassa oli erilainen vihollinen, mihin he olivat tähän saakka tottuneet. Neuvostojoukot perääntyivät taistellen ryhmittyen aina uudelleen puolustusasemiin. Raskaissa puolustustaisteluissa vihollista viivytettiin ja voitettiin aikaa koko kansantalouden siirtämiseksi sodan raiteille. Neuvostohallitus hyväksyi 29.6. toimintaohjeen koko kansantalouden siirtämisestä sodan vaatimusten mukaisesti. Uusia sotatoimiyhtymiä muodostettiin nopeasti. Vapaaehtoisia tuli armeijaan. Kaikkialla fasistien etenemissuunnilla rakennettiin uusia puolustuslinjoja. Tähän rakennustyöhön osallistuivat miljoonat kansalaiset.

Sodan alkuvaiheet lounaisrintamalla

Tilanteen sekavuudesta johtuen 22.6. ylijohdon päämaja lähetti rintamille edustajansa. Lounaisrintamalle lähetettiin Zukov, jonka sijaiseksi jäi Vatutin. Rintaman komentopaikalta (Ternopol, Länsi-Ukraina) samana iltana Zukov oli yhteydessä Vatutiniin. Selvisi, että tarkkoja tietoja omien ja vihollisen joukkojen sijainnista ei edelleenkaan ole käytettävissä. Samalla Vatutin esitti allekirjoitettavaksi käskyn neuvostojoukkojen asettumisesta vastahyökkäykseen. Rintaman johto ja sotaneuvosto katsoivat, ettei aika ole vielä kypsä vastahyökkäykselle, mutta valmistettiin operaation. Vastaisku suunnattiin eteläisen Sokalin alueelle murtautunutta vihollista vastaan. Suoritettiin maastotiedustelut sekä järjestettiin operaation huolto ja johto. Rintaman mekanisoitujen armeijakuntien hyökkäys aloitettiin eriaikaisesti 24.6. Päivän kuluessa tuhottiin useita saksalaisten yhtymiä. Vihollisen pelasti koko rintaman lentokaluston vetäminen torjumaan hyökkäystä. Tämä yksi ensimmäisistä vastahyökkäyksistä osoitti, että ylivoimainen vihollinen on pysäytettävissä.

Salamahyökkäys Kiovaan torjuttiin

Samalla alueella Lvov'n suunnalla torjuivat Rava-Ruskajan ja Peremyslin linnoitetulla alueella neuvostojoukot saksalaisten voimakkaita hyökkäyksiä. Vihollisjoukot pureutuivat useasti puolustajien aseisiin, josta ne lyötiin takaisin. Linnoitusalueiden saumakohtaan vihollinen kykeni murtamaan aukon. Vasta kun oli pelättävissä, että vihollinen kiertää ja saartaa linnoitetut alueet annettiin vetäytymiskäskeä. Tälle alueelle vetivät saksalaiset runsaasti ilmapuolia, joita puna-armeijan lentokalusto torjui. Alueelta peräännyttiin 28.-29.6., mutta vihollisen Kiovaa kohti suuntautuvaa hyökkäystä kulutettiin. Näiden rajataistelujen ansiosta tehtiin tyhjäksi vihollisen nopea murtautuminen Kiovaan.

Länsirintamalla vihollisen panssarikiilat mursivat puolustuksen ja etenivät Valko-Venäjän alueelle. Suurista vaikeuksista huolimatta myös Länsi-rintaman joukot perääntyivät taistellen. 23.6. Suvalkin kohdalla (Grodno, Valko-Venäjän länsiraja) läpimurtautunutta vihollista vastaan kohdistettiin vastaisku, joka ei tuottanut tuloksia. Grodnon alueella käytiin ankara taistelu 24.-25.6., missä tuotettiin viholliselle suuria tappioita. Etelämpänä Brestin linnoitetulla alueella tekivät neuvostojoukot ankaraa vastarintaa ja Guderianin johtamat panssarivoimat joutuivat kiertämään Brestin edeten Minskin suuntaan.

Minskin menetyks

Kärsittyään menetyksiä rajataisteluissa länsirintaman joukot vetäytyivät vihollista torjuen itään. Minskin linnoitetulla alueella taistelivat neljä 13. armeijan divisioonaa ja sinne saatiin siirrettyä myös koillispuolelta lisävoimia. Vihollisen ensimmäiset joukot pääsivät Minskin tuntumaan 26.6. Kaupungin linnoitetulla alueella käytiin ankara taistelu, jossa neuvostojoukot ja vihollisjoukot kärsivät suuria menetyksiä. Tilanne huononi, kun paikalle ehtivät Guderianin johtamat panssarivoimat. Vihollinen pommitti Minskiä taukoamatta ja koko kaupungin oli liekeissä. Taisteluissa tuhottiin yli 100 saksalaisten panssarivaunua ja tuhansia saksalaissotilaita. Tilanne paheeni kaikilla länsirintaman kaistoilla ja neuvostojoukot joutuivat jättämään kaupungin 28.6.

Pihkovan menetyks

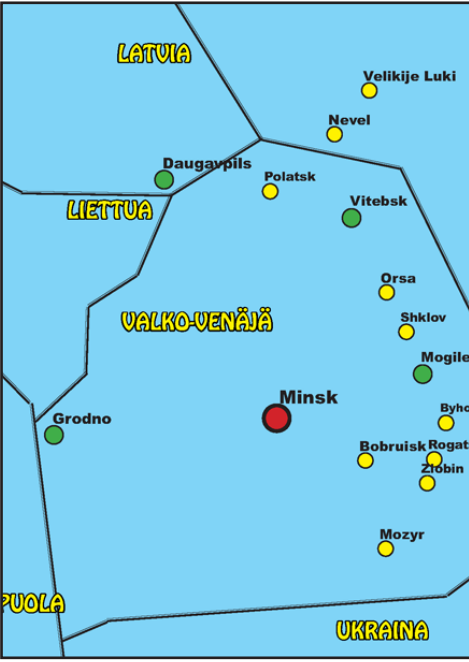
Vatutin ilmoitti Zukoville 26.6. luoteis-rintaman tilanteesta, jossa rintaman 8.- ja 11. armeija olivat vaarassa joutua saarroksiin ja siksi ne vetäytyivät eri suuntiin, 8. armeija Riikan suuntaan ja 11. armeija Polatskin suuntaan (230 km Minskidä pohjoiseen). Puna-armeijan vastatoimista huolimatta 26.6. fasistijoukot valtasivat Daugavpils'n ylittäen Väinäjoen. Tässä yhteydessä kenraali Leljusenkon johtama 21. mekanisoitu armeijakunta iski Saksalaisia vastaan pysäyttäen heidän etenemissensä. Fasistien painostuksesta johtuen Leljusenkon joukot asettuivat puolustukseen ja torjuivat vihollista 2.7. saakka. Tässä vaiheessa Leljusenkon joukot liitettiin 27. armeijaan, joka 2.7. alkoi vetäytyä pohjoiseen Velikajoelle tarkoituksenaan ryhmittä siellä puolustukseen. Sen tueksi lähetetyt reservit kuitenkin myöhästyi Velikajoelta ja vihollinen valtasi Pihkovan. Samalla paine Leningradin suuntaan alkoi kasvaa.

Taistelu Tallinnasta

Tallinna ja siellä oleva laivastotukikohta olivat huonosti suojattuja mantereen puolelta. Kaupunkia puolustivat 8. armeijan osastot, työläisten aseistetut osastot, itämeren laivaston tykistö, merijalkaväki, laivaston ilmapuolia yms. Rakennettiin laivastotukikohdan alukset ja kalusto siirtää Leningradiin ja Kronstadtiin sekä luopua Tallinnasta. Haavoittuneiden evakuointi Tallinnan sillanpääsemasta aloitettiin 7.8.41 ja lopullinen evakuointi suoritettiin aivan elokuun viimeisinä päivinä 28.8.-41. Tallinnan taistelu kuului merkittävien puolustustaistelujen joukkoon.

Smolenskin taistelun alla

Fasistien keskeinen tavoite oli valloittaa ja tuhota Moskova. Suora yhteys ja valtatie länsirajalta Moskovaan kulki Minskin ja Smolenskin kautta. Minskin menetyksen jälkeen tilanne kävi yhä vaikeammaksi. Jo 26.6. Stalin, Zukov, Timosenko ja Vatutin käsittelivät Länsi-rintaman vaikeaa tilannetta. Silloin muotoutui suunnitelma ryhmittäytyä puolustukseen linjalle Väinäjoki-Polatsk-Vitebsk- Orsa- Mogilev- Mozyr linjalle, joka kulki Valko-Venäjän koillispuolelta itärajaa noudatellen maan

Kartasta selvinnee Länsi-rintaman tapahtum

kaakkois-osaan. Linjalle tuli sijoittaa 13., 19., 20., 21. ja 22. armeijat. Tätä suunnitelmaa noudatteli tilanne heinäkuun alkupuolella Smolenskin taistelun alla. Luoteessa toimi 22. armeija (Jersakov), sen takana porrastettuna 19. armeija (Konev), Vitebsk-Orsa alueella 20 armeija (Kurotskin), etelämpänä Njepr'n rannalla 13. armeija. Smolenskin tuntumassa oli rintaman reservinä 16. armeija (Lukin) ja 21. armeija (Kuznetsov). Tässä tilanteessa fasisteilla oli huomattava ylivoima. Taistelut olivat kuluttaneet puna-armeijan panssari ym. kalustoa ja kansantalouden siirto sodan raiteille oli vasta alussa.

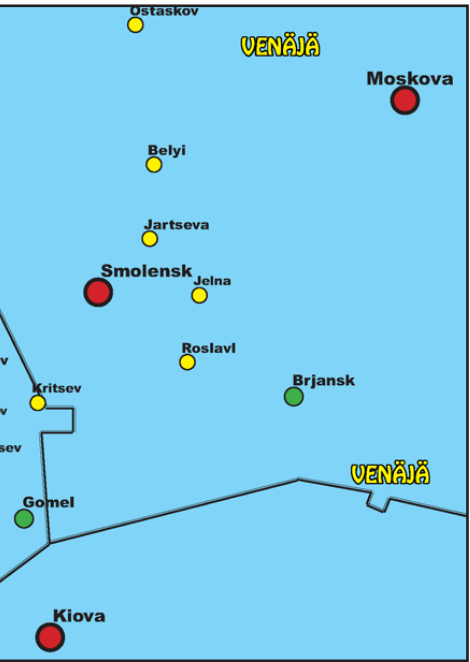
Smolenskin taistelun alkuvaihe

Minskin menetyksen jälkeen vihollinen murtautui suoraan 280 km itään sijaitsevan Mogilevin kaupungin pohjois (Shklov)- ja eteläpuolelle (Byhov). Shklov'n alueelta se jatkoi hyökkäystä Smolenskin lounaispuolta kiertäen. Byhov'n suunnalta se hyökkäsi myös Smolenskin lounaispuolta kiertäen Smolenskin kaakkoispuolella sijaitsevan Jelnan suuntaan. Mogilevia puolustanut 13 A. joutui siksi osittain saarroksiin, mutta taisteli ja sitoi vihollisen voimia saarrettunakin. Mogilevin kaupunki torjui 2 viikkoa vihollisen hyökkäykset ja 45000 asukasta osallistui puolustuslaitteiden rakentamiseen. 21. armeija valtasi vastahyökkäyksellään takaisin Rogatsevin kaupungin ja eteni Bobruisk'n suuntaan sitoen näin vihollisen 8 divisioonaa. Rintaman keskustassa (Vitebsk-Orsa) 20. A. kävi ankaria taisteluja, mutta eivät lopulta kyenneet torjumaan saksalaisjoukkoja. Vihollisen panssarivoimat kiersivät 20. armeijan joukot ja tunkeutuivat Smolenskiin. Smolenskin taistelu ei päättynyt tähän

Smolenskin taistelu

Taistelun ollessa kiivaimmillaan organisoitiin 14.7 Smolenskin itäpuolelle uusi reservirintama linjalle Staraja Russa- Ostrakov- Belyj- Jelna ja Brjansk. Sen runkona olivat 29., 30., 24., 28., 31. ja 32 armeijat. Lisäksi länsirintaman käyttöön muodostettiin 20 divisioonasta viisi ryhmää (johtajina: K.K.Rokossovski, V.A.Homenko, S.A.Kalinin, V.J.Katsalov ja I.I.Maslennikov), joiden tehtävänä oli suorittaa vastaiskuja ja vapauttaa saarrostuksiin joutuneita pääjoukkoja, jotka edelleen taistelivat ja sitoivat vihollisen voimia. Heinäkuun lopulla taistelut kiihtyivät. 23.7.aloiti 28. armeija hyökkäyksen Roslavin

liittoon; maailman kohtalo oli vaakalaudalla

nen eteneminen sodan alkuviikkoina

alueella. 24.-25.7. hyökkäsivät 30.- ja 24. armeija vihollista vastaan Belyi-Jartsevan alueella. Saarrettuina pohjoisesta ja etelästä etenivät 16.- ja 20. armeija Smolenskia kiertäen. Näiden joukkojen lyömiseksi fasistit vetivät alueelle lisävoimia. Rokossovskin ryhmän onnistui panssarivoimien tukemana Jartsevan eteläpuolella auttaa armeijat saarroksista. Huonommin kävi Roslavin alueelta Smolenskin suuntaan edenneelle Katsalovin ryhmälle. Sitä vastaan vihollinen asetti 9 divisioonaa ja se joutui saarroksiin. Vain osa saarretuista selvisi ulos ja kenraali Katsalov kaatui. Etenevä vihollinen sai valttua Jelnan, mutta yritykset Dorogobutzin valtaamiseksi torjui Reservirintaman 24 armeija.

Smolenskin taistelun merkitys

Neuvostojoukot kykenivät 10.7. pysäyttämään fasistien etenemisen Smolenskin länsipuolelle Njepirin yläjuoksun linjaa seuraten. Operatiivista taukoa ei kuitenkaan seurannut vaan taisteluja käytiin keskeytyksestä 10.9. saakka. Smolenskissa fasistit saivat selkeästi esimakua siitä, miten ns. salamasodan taktikka alkoi ”hytyä”. Saksalaiset menettivät Smolenskissa 250000 sotilastaan kaatuneina. Vihollisen voimat alkoivat ehtyä ja Hitlerin sodanjohto joutui ensi kerran muuttamaan taktisia suunnitelmiaan. Fasistien Smolenskin joukoille annettiin 30.7. käsky asetua puolustukseen. Neuvostojoukot ryhmittyivät linjalle Velike Luki- Jartseva- Kriitsev- Zlobin. Taktiikan muutoksella fasistit pyrkivät irrottamaan voimia Ukrainaan ja Leningradiin,ratkaistakseen asiat näissä suunnissa ja jatkaakseen siten hyökkäystä Moskovaan. Myös puna-armeijassa oivallettiin tämä ja toimittiin sen mukaisesti.

Fasistien suunnitelmissa oli edetä 2-3 kuukaudessa linjalle Arkangeli-Volga, syvyyssuunnassa 2000 km rintaman laajetessa 3000 kilometriin. Smolenskin jälkeen kaikille oli tiedossa, että tämä ei tule toteutumaan. Ensimmäisen kuukauden aikana Neuvostoliitto menetti Baltian, Valko-Venäjän, miltei koko Ukrainan, mutta se tuli fasisteille kalliiksi. Sodan kolmen ensimmäisen viikon aikana fasistien tappiot olivat 92000 sotilasta, puolet panssarivaunuista sekä 1300 lentokonetta. Elokuun loppuun tultaessa maavoimien henkilöstötappiot olivat yli 400000 kaatunutta.

Toimitti:
Heikki Männikkö

Lapinjärvellä muistettiin neuvostopommittajan putoamista 70 vuotta sitten

70-vuotta sitten v.1941 elokuun 11. päivän vastaisena yönä Lapinjärvelle putosi neuvostoliittolainen TB-7 pommikone. Se oli mukana merkittävällä lennolla, jolla Neuvostoliitto ensimmäistä kertaa puolitoista kuukautta Natsi-Saksan hyökkäämisestä Neuvostoliittoon, suoritti pommituslennon Berliiniin ja osoitti Hitlerille Natsi-Saksan haavoittuvuuden.

Kuluvan vuoden elokuun 10. päivänä kokoontui Lapinjärvelle perinteisesti Neuvostolentäjien muistomerkillä lentäjien omaisia sekä järjestötovereita, kunnioittamaan lentäjien muistoa. Tällä kertaa tähän perinteiseen tapahtumaan osallistui, tilaisuuden järjestäjän, KTP:n Uudenmaan piirin tovereita, sodan- ja fasisminvastustajia SFT:stä, Safkasta, naisjärjestöistä sekä STP:stä. Muistotilaisuudessa puhuivat omaisten puheenvuoron lisäksi eri järjestöjen edustajat.

Muistomerkki muodostuu mahtavasta kivistä johon on kiinnitetty Karkkilan valimossa tovereiden valama muistolaatta. Muistolaatassa on koneen miehistön nimet. Koneen palatessa Berliiniin tehdyltä pommituslennolta sen kohtaloksi muodostui vaurioituminen ja pakkolasku silloisen vihollisen Suomen puolelle. Alla tilaisuudessa puhuneen **Timo Kangasmaan** puheenvuoro.

Hyvät läsnäolijat!

Olemme kokoonuneet tänään tänne metsän keskelle kunnioittamaan Neuvostoliittolaisten lentäjien muistoa. He osallistuvat ensimmäiseen Neuvostoliiton sotavojimien tekemään Berliinin pommitukseen toisen maailmansodan aikana. Tänään tulee kuluneeksi 70 vuotta päivistä, jotka osaltaan viitoittivat maailmalle näköaloja fasismin kukistumiseen Euroopassa. Pudonneen lentokoneen miehistön jäsenet eivät päässeet osallistumaan siihen suureen kansojen ilon ja riemun juhlaan, jonka Euroopan kansat muutaman vuoden päästä kokivat sodan päättymisenä Hitlerin fasismin luhistumiseen..

Kuten kaikki tiedämme, sota päätti Suomen osalta syyskuussa 1944 ja Euroopan osalta toukokuussa 1945. Kansanjoukot tulivat kaduille voiton riemuisina ja katsoen valoisasti eteenpäin kohti tulevaisuutta, huulillaan tunnus ”Ei koskaan enää sotaa eikä fasismia!”

On vakavasti huolestuneena kysyttävä, tämän päivän elämää

katsellessa, että mihinkä ovat sodan päättymisen jälkeen kansojen esittämät tunnukset hävinneet?

Saimme kokea juuri äskettäin Norjassa mitä raakalaismaisimman veriteon. Sen jälkeen on maassammekin touhuiltu kaikenlaista. On muun muassa kehitetty uusi muotiana ”vihapuhe”. Sille ollaan näemmä luomassa oikein jonkinlaisia lainsäädännöllisiä puitteita. Miksei nykyisen lainsäädännön määritelmät riitä? Mihin on unohtunut perusta, jolla on määritelty ihmisoikeudet eli YK:n ihmisoikeusjulistus?

Merkillisintä,”vihapuhe” keskustelussa on se, että mitä enemmän sitä poliittinen eliitti käy, yhä enemmän näyttää siltä, että se on peitetarina jollekin. Onko se mahdollisesti eräs tapa, jolla halutaan näyttää, että tasavallassa oltaisiin siltäkin tekemässä jotakin kovin demokraattista. Ollaanko ”vihapuhe” keskustelulla peittämässä määritetysti se tosiasia, että fasistiset järjestöt ovat jälleen uhkana tavallisille demokratiaa ja ihmisoikeuksia kunnioittaville ihmisille? Mihin ovat unohtuneet sel-

Tilaisuuden osanottajia. Keskellä lentäjien omaisia edustanut Sergei Popryzhny puolisonsa kanssa. Tilaisuudessa puheenvuoroja käyttivät KTP:n, SFT:n ja SAFKA:n edustajat sekä Sergei Popryzhny.

vin sanoin sanotut ja kirjoitetut fasismin vastaiset kannanotot niin valtamediassa kuin poliitikkojen puheissa? Miksi ei ulkoministerimme ole yhtään huolissaan siitä, että Virossa valtiovallan toimesta hyysätään uusnatseja? Taikka, että siellä juhlitaan valtiovallan suojeluksessa Saksan fasismin divisioonan riveissä sotineita virolaisia? Eikö maamme poliittista eliittiä huolestuta yhtään, että jostain kumman syystä EU:n ja NATO:n johtoelimet eivät vastaa Venäjän Viron fasistijuhlista esittämään viralliseen kysymykseen?

Miksei maamme poliittista eliittiä huoleta, että Saksassa ovat uusnatsit tulleet katukuvaa. Siellä ovat viranomaiset antamassa hyväksyminen NPD:lle eli natsipuolueelle. Saksan vasemmistolaisissa päivälehdissä on luetuissa päivittäin huolestuneita artikkeleita natsien esiintymisistä.

Eikä näytä myöskään maamme poliittinen eliitti olevan yhtään huolestunut, että Tanskassa on tänä kesänä tuomittu vankeuteen 72-vuotias, tunnettu antifasisti ja toverimme, Anton Nielsen. Hän-

elle langetettiin tuomio tekaistuina perusteina. Toveri Anton Nielsen on Stutthofin keskitysleirillä olleiden vankien ja heidän omaistensa järjestön puheenjohtaja. Yhdistys on toimittanut humanitääristä tukea Gazan Palestiinalaisille sekä ollut mukana sosiaalisessa projektissa Kolumbiassa.

Kööpenhaminan tuomarit syyttivät toveri Anton Nielsenia ”Terrorismin tukemisesta”. Syyte ja siitä langetettu tuomio merkitsevät, että Tanskan virkakoneisto on omaksunut ja hyväksynyt viimeistä piirtoa myöten USA:n valtakoneiston poliittiset periaatteet. Antifasistien yhdistykset eri puolilla maailmaa odottavat, että Tanska palaisi politiikassaan noudattamaan, määrätietoista, yhteisiin kokemuksiin pohjautuvaa taistelua demokraattisen ja rauhallisen tulevaisuuden puolesta – fasismia, miehitystä, rasismia ja antisemitismia vastaan.

Tehkäämme kaikkemme, että lentäjien unelma sodasta ja fasismin vapasta maailmasta säilyy ja toteutuu kaikkialla maapallolla!

Timo Kangasmaa

Terveisiä Petroskoista

Helsingissä kävi elokuun puolivälissä Safkan vieraana Petroskoista Aleksandr Kalkko. Hän on Venäjän puoleisessa Karjalassa kolmisen vuotta sitten perustetun Uusi Karjala – nuorisjärjestön nuori puheenjohtaja. Lehdistötilaisuus pidettiin ja täällä Kalkko selvitti järjestönsä tarkoituksia ja toimintaa. Heidän järjestönsä sai alkunsa opiskelijapiireistä. Nyt jäseniä on kolmisen sataa.

Järjestön tehtävänä on käydä vastahyökkäykseen kaikkia suomalaisia revansistisia järjestöjä vastaan, jotka vaativat Karjalan palauttamista. Tällaisia järjestöjä ovat mm. ProKarelia, Karjalan Liitto, Aluepalautus, Karjala takaisin, Tarton rauha jne. Kun nämä järjestöt jopa suunnittelevat internet-sivuiltaan koko Karjalan tyhjentämistä venäläisväestöstä, Uusi Karjalajärjestö on tehnyt internet-hyökkäyksiä ProKarelian sivuille ja saanutkin ne sekaisin ainakin väliaikaisesti. Eli tämän venäläisen järjestön ja näiden suomalaisten revansististen järjestöjen välit eivät ole todellakaan hyvät.

Kalkko selvitti järjestönsä tavoitteita. Tärkeimmät näistä ovat Venäjän kansalaisten suojeleminen Venäjän lainsäädännön puitteissa sekä toisena tavoitteena on tiedo-

tusvälineisiin vaikuttaminen näiden suomalaisten järjestöjen propagandan ja vaatimusten kumoamiseksi. Järjestö katsoo, että kaikki Karjalan palauttamista koskevat vaatimukset ovat perusteettomia, absurdeja. Uusi Karjala - järjestöllä ei ole mitään Suomea vastaan sinänsä. He eivät vaadi Suomea takaisin osaksi Venäjää eivätkä halua mitään muureja maittemme välille, mutta juuri nämä Karjalaa takaisin vaativat järjestöt muodostavat yhden rakensupalikan muurin rakentamiseksi maidemme välille. Kalkko ymmärsi selvästi sen, että suuri valtaosa suomalaisista ei ole näiden revansististen järjestöjen kannattajia.

Vaikka nämä revansistiset suomalaiset järjestöt ovatkin pieniä, pitääkö niitä kuitenkin vastustaa näinkin vakavasti? Onko niillä mitään vaikutusta maidemme välisiin suhteisiin? Kalkko oli sitä mieltä, että niillä on vaikutusta. Joku kasvaa tähän vihan ilmapiiriin ja levittää sitä eteenpäin. Sitä paitsi näiden järjestöjen jäsenissä on merkittävillä paikoilla olevia henkilöitä ja rahaakin heillä on käytettävissä. Esim. monet kirkon papit ja muutama piispakin kuuluvat näiden järjestöjen tukijoihin. Samoin tukijoita on talouselämässä. Eduskunnassakin on useampia Karjala-takaisin vaatimuksen kannattajia. Esim.

viime keväänä suuren vaalivoiton saaneissa Perussuomalaisissa heitä on useampia.

Kaikesta huolimatta Aleksandr Kalkon Uusi Karjalajärjestö haluaisi jonkinlaisen neuvottelu- ja keskusteluyhteyden esim. ProKarelia- yhdistyksen kanssa. Mitään yhteyksiä ei kuitenkaan ole puolin tai toisin otettu. Kalkko toivoikin, että nyt tämä heidän toivomuksensa välittyisi näille revansistisille järjestöille ainakin lehdistön välityksellä.

Tilaisuuden lopuksi kuulijat saivat esittää Kalkolle kysymyksiä. Kysymyksissä tuli esille paljon mielenkiintoisia asioita. Yksi mielenkiintoinen kysymys koski heidän suhdettaan Venäjän poliittisiin puolueisiin. Kalkko vastasi, ettei heillä ole mitään puoluesidonnaisuuksia. He eivät esim. osallistu järjestönä vaaleihin, mutta valtaosa heidän jäsenistään kuitenkin on Yhtenäisen Venäjä - puolueen kannattajia.

Eräs toinen kysymys koski suomensukuisten kansojen asemaa Karjalassa ja Venäjällä laajemminkin. Kalkko sanoi, että heihin suhtaudutaan myönteisesti. Mitään ongelmia ei ole ja onhan Venäjä monikansallinen valtio, erilaisia kansallisuksia on kymmenittäin.

Kaivan vielä esille allekiroittaneen oman kysymyksen. Minäkalaisena Kalkko näkee maidemme välisen tulevaisuuden Karjalan suhteen? Tarkoitin kysymykselläni, ettei maidemme rajoja todellakaan pidä ja tarvitse muuttaa, mutta kaikenlaista taloudellista ym. vuorovaikutusta voisi lisätä. Esim. jos raja olisi samanlainen kuin Suomen ja Ruotsin välillä, se olisi melkein sama kuin, ettei rajaa olisi ollenkaan. Jos raja todella olisi vain Suomen ja Venäjän välinen, silloin ongelmat ratkeaisivat helposti, mutta kun raja on myös EU:n ja Venäjän välinen, se jo mutkistaa asiaa. Kalkko totesi, ettei sekään ole mikään ongelma. Sen sijaan jos rajasta vielä joskus tulisi Venäjän ja Naton välinen raja, niin silloinhan raja ja sen yli menevät toimintamahdollisuudet ovat vaikeasti kehitettävissä.

Tilaisuutensa lopuksi Aleksandr Kalkko ihmetteli, miksi nämä revansistiset järjestöt suuntaavat toimintansa ja vaatimuksensa Karjalan palauttamiseen? Eikö heillä olisi parempaa tekemistä Suomenkin asioissa kuten esimerkiksi Lapin ja muiden syrjäseutujen olojen kehittäminen?

Reijo Katajaranta

Sinimäellä puolustetaan Hitlerin voittoa

Sinimäen taistelut ovat osa toisen maailmansodan Itärintaman ratkaisevia taisteluja Saksan jo perääntyessä puna-armeijan takaa-ajamana. Leninigradin piiritys oli juuri päättynyt tammikuun lopussa 1944. Sitä seurasi itärintamalla Viron maaperällä Narvan taistelu 2.2.-25.07.1944 ja Sinimäen taistelu 25.7.-10.8.1944. (Wikipedia ni-puttaa molemmat taistelut Narvan taisteluksi. Sinimäen taisteluista käytetään nimeä Tannenbergin linjan taistelu.)

Stalinin tavoitteena oli nopeasti marssia Viron läpi, perustaa Viroon tukikohdat Suomea käyttävää sotaa vastaan sekä edetä kohti Berliiniä. Virolaisen vastarinnan takia taistelut juutuivat puoleksi vuodeksi Narvan ja Sinimäen maisemiin. Narvan kaupungin valloitus kesti heinäkuuhun saakka. Natsi-miehitetyn Viron pääministeri Jüri Uluots aloitti Narvan taistelujen käydessä virolaisten vapaaehtoisten mobilisaation SS-joukkoihin. Saksalaisten suunnitelman mukaisesti Sinimäen kolmelle kukkulalle oli perustettu puolustuslinja. Puna-armeijan valloittua Narvan heinäkuussa natsien puolella taistelevat virolaiset yhdessä ulkomaisten vapaaehtoisten kanssa perääntyivät Sinimäen puolustuslinjalle 16 kilometrin päähän Narvasta. Taistelut Sinimäellä olivat hyvin veriset. Saksalaiset joutuivat jättämään puolustuslinjan, koska puna-armeija uhkasi katkaista perääntymistien Tarton kautta motittamalla Sinimäen joukot. Saksalaiset jättivät rintaman hyvin nopeasti ja perääntyivät lähes paniikissa.

Toisen maailmansodan yksi jälkinäytös oli Sinimäen taistelu, joka käytiin Narvan lähellä heinä-elokuun vaihteessa 1944. Eestistä ja Euroopan eri maista tänne värvättiin vapaaehtoisia Waffen SS-joukkoihin. Narvan ja Sinimäen taistelut olivat fasistien yritys kääntää sodan lopputulosta sen jälkeen, kun neuvostojoukot olivat kaikilla rintamilla ottaneet sotilaallisen aloitteen käsiinsä. Tänä päivänä Sinimäki on muodostunut paikaksi, jossa kokoontuvat Eestin valtion puolivirallisessa suojeluksessa entiset Waffen SS-vapaaehtoiset muistelemaan aikaansa Hitlerin joukoissa. Sinimäkeen liittyy pyrkimys kirjoittaa uudelleen toisen maailmansodan historia ja tehdä fasisteista hovikelpoisia ja antifasisteista rikollisia. Fasistijuhlien yhteydessä järjestetään myös tapahtuma, jossa muistetaan niitä, jotka vapauttivat maailman Hitlerin armeijoista. Tähän eestiläisten antifasistien järjestämään tapahtumaan osallistui tänäkin vuonna myös antifasisteja Suomesta.(toim.)

Antifasistit valmistautuvat kukittamaan puna-armeijalaisten muistomerkin

Luvut rintamaosapuolien vahvuuksista vaihtelevat. Natsi-Saksan puolella taistelleiden määräksi Sinimäellä ilmoitetaan 45 000, joista kolmannes olisi ollut virolaisia ja loput vapaaehtoisia Euroopasta. Puna-armeijan etulinjassa oli neuvostovirolaiset. Puna-armeijan miesvahuudeksi on ilmoitettu 137 000 sotilasta.

Narvan ja Sinimäen taisteluissa kuoli natsien puolella yhteensä 14 000 henkeä ja 54 000 haavoittui.

Puna-armeijan menestykset olivat 100 000 kuollutta ja 380 000 haavoittunutta. Puna-armeija menetti 300 tankkia ja 230 lentokonetta.

Taistelut Virossa viivytivät puna-armeijan etenemistä 7 ja puoli kuukautta. Unkarissa tämän viivytyksen takia natsit tuhosivat puoli miljoonaa juutalaista.

Sinimäen sankarit

Sinimäen taistelut näyttelevät merkittävää roolia virolaisten sota-

muisteluissa. Fasistinäkemyksen mukaan vähäiset virolaiset SS-joukot yhdessä belgialaisten, norjalaisten ja tanskalaisten SS-aseveljiensä kanssa onnistuivat tuhoamaan ja pysäyttämään idästä armeijakunnittain vyöryviä punamurhaajia. Sinimäen sankarit taistelivat Viron itsenäisyyden, demokratian ja Euroopan vapauden puolesta. Sinimäen sankareilla on ikuisesti kunniaa jokaisen virolaisen sydämessä. Erityisesti entisen pääminis-

teri Mart Laarin natsimielisessä kirjallisuudessa tuodaan esille, kuinka monta neuvostosotilasta näissä taisteluissa tapettiin paisuttelema-la kuolleen määrää. Erityisen ansioituneita virolaisia taisteluissa olivat Waffen SS-veteraanit eli legioonalaiset Alfons Rebane, Paul Maitla, Harald Riipalu ja Harald Niguseks, jotka palkittiin Saksan korkeimmalla kunniamerkillä Ritaristillä.

Sinimäen sankareita kunnioitetaan sekä yksityisesti että valtiollisesti. Virossa pystytettiin Saksan puolella sotineille patsas ensimmäisen kerran vuonna 2002 Pärnussa. Tuolloin patsas sai olla esillä yhdeksän päivää ennen kuin virkavalta poisti sen. Seuraavaksi legioonalaiset saivat patsaan syksyllä 2004 Lihulan kuntaan. Se sai olla pystyssä kaksi viikkoa. Viron hallitus kaatoi patsaan ulkomailta tulleen painostuksen vuoksi. SS-patsasta vastaan esittivät protestin USA:n lähetystö, ETYJ, Venäjä ja juutalaisjärjestöt.

Merkittävin natseja kunnioitava patsas oli pitkään kymmenmetrinen muistoristi Sinimäen taistelupaikalla Krenatöörimäellä. Virolaiset uusnatsit kokoontuvat Waffen SS-veteraanien kanssa juuri tälle kukkulalle juhlimaan Natsi-Saksan voittoa Sinimäen kesän 1944 taisteluissa. Kesällä 2009 Tallinnan keskustaan niin sanotulle Vapauden aukiolle, entiselle Adolf Hitler Platzille, sittemmin Voiton aukiolle pystytettiin 7 miljoonaa euroa maksanut muistomerkki, joka SS-symboliensa puolesta sitoo patsaan virolaisten vapaaehtoiseen taisteluun Adolf Hitlerin puolesta.

Leena Hietanen

Antifasistin Sinimäen vierailu

29.7.2011, perjantaina iltamyöhään saavuimme Tallinnan satamaan ja heti vastoinkäymiset iskivät: Johan Bäckman (Suomen antifasistisen komitean yksi kärkihahmoista) oli pidätetty laittomasti ja hänet oltiin käännättämässä takaisin Suomeen. Tämä oli raskas isku meille antifasisteille, kun olimme muutenkin pienellä porukalla menossa tukemaan mm. Viron Yövärtioston mielenilmausta. Viron Yövärtiosto kammoksui ajatusta, että natsit juhliivat Sinimäellä kaatuneita Neuvostosotilaita ja Yövärtioston mielestä kaikkia Sinimäellä kuolleita tulisi muistaa hartaudella, olivat he sotineet millä puolella tahansa ja jokainen kuolema oli turha.

Antifasistien mielenosoittajia ei päästetty edes näköetäisyydelle osoittamaan mieltään natsijuhliloille. Heille esitettiin natsitervehdyksiä ja keskisormea. Keskellä moldavialainen parlamentaari Grigore Grigore puhumassa mielenosoittajille. Hän tuomitsi natsijuhlinsa.

Aikaisin seuraavana aamuna lähdimme Sinimäelle päin linja-autossa muiden mielenilmaukseen osallistuvien kanssa. Matka kesti noin kolme tuntia ja pääsimme hiukan paremmin tutustumaan Vironvenäläisten kurjiin kohtaloihin. Kie-li tuntui olevan ainoa este, mutta meille järjestettiin nopeasti tulkki, jotta pääsisimme paremmin perille asioista. Sinimäelle saavuttaessa paikallinen poliisi oli pysäyttänyt meidät vain kerran ja saimme poliisisaattueen mielenilmauspaikalle. Itse Sinimäen juhlapaikalle emme tuki päässeet, vaan jouduimme sei-

somaan tien varressa meille järjestetyllä paikalla. Mielenilmaus sujui rauhallisesti, Kapon valvoessa toimintaamme vähän matkan päässä, ainoana häitana koimme ohiajvien natsi-tervehdykset, keskisormien näytöt ja huutelut.

Paikalla tutustuimme ihmisiin lisää ja saimme paikallisen oppaankin, joka yritti saada meidät sisään Sinimäen juhliin, mutta valitettavasti hän epäonnistui. Edes suomalaisia rauhallisia antifasisteja/kommunisteja ei päästetty tutustumaan paikan päälle. Kuitenkin pääsimme ilmaisemaan miel-

tämme. Paikalla oli myös moldovalainen parlamentaari Grigore Grigore. Tämä oli suuri kunnia ja sainkin vaihtaa hänen kanssaan pari sanaa. Hän tuomitsi ehdottomasti Sinimäen juhlatapahtumat. Sinimäen muistomerkin kukitus oli ehdottomasti yksi suurimmista kokemuksista. Toisin kuin Sinimäen juhlissa olleet (Viron valtio oli siis kustantanut ainakin heidän kyydit paikalle), emme juhlineet sodassa kuolleita vaan surimme heitä.

Vironvenäläiset erityis-tarkkailussa

Itse mielenilmauksessa saimme kokea liikuttavaa huolehtimista meitä kohtaan. Kuulimme tarinoita Vironvenäläisten kurjista kohtaloista, kuinka heidän on vaikea saada töitä, kuinka heillä ei ole mitään poliittisia oikeuksia ja näin ollen Viron kommunistinen puoluekin on "laiton". Koin heidän kanssaan suurta yhteenkuuluvuuden tunnetta. Oli kuin olisin palannut Suomessa aikaan, jolloin kommunisteja jahdattiin ja pidettiin lainsuojattomina! Tätä mekin olimme omalta osaltamme kokeneet jo Virossa. Johan Bäckman (vaikka ei olekaan kommunisti) oli pidätetty mielivaltaisesti. Automme pysäytettiin vain koska kyydissä oli Vironvenäläisiä. Saimme poliisisaattueen, kuin vaaralliset rikolliset. Emme päässeet edes Sinimäen juhliin. Ja lopuksi poliisi tuli käskemään meidät pois paikalta, vaikka mielenilmaukseen oli lupa, siis olimme heidän mielestään olleet tarpeeksi kauan. Kuulimme myös, että yleensä kyseinen tapahtuma on pidetty suurin piirtein samassa paikassa. Nyt lupa oli helty-

nyt sen verran kauas, ettei meillä ollut koko juhlapaikalle edes näköyhteyttä. Ehkäpä ensivuonna tilaisuus pidetään jopa Suomessa, epäili paikallinen oppaamme.

Tilaisuuden jälkeen meidät vietiin vielä kukittamaan holokaustin uhrien muistomerkkiä. Sinimäen uhrien muistopaaden kukittaminen oli enemmänkin sodassa kaatuneiden muistamista, mutta holokaustin uhrien muistomerkin kukittaminen nosti tunteet pintaan. Virolaiset olivat toisen maailmansodan aikana tappaneet täysin puolustuskyvyttömiä kanssaihmisensä Hitlerin nimissä. Sylläp-

sia ja äitejä, ihmisiä, jotka eivät voineet mitenkään puolustaa itseään. Kaikki mikä Virossa viikonloppuna tapahtui, herätti valtavia tunteita, surua, vihaa, kiitollisuutta ja iloa. Lähtiessämme lautalle päin, sainkin käsisuudelman ja poskisuudelman, aidolta vanhanajan herrasmieheiltä, Viron laittomalta kommunistilta! Tämä tapahtuma kiteytti kaiken. Haikain mielin jätin hyvästi yösiän tarjonneelle isäntäperheellemme, tulkillemme, oppaалlemme, aatetovereilleni! Toivottavasti tulevaisuus on heille valoisampi!

Heidi Tuominen

EU ja NATO vaikenavat Viron natsismista.

Moskova, 3.8. (Golos Rossii) -- Venäjä on esittänyt NATOLle ja Euroopan unionille vaatimuksen kannanotosta Viron Sinimäessä 30.7.2011 järjestetyn Waffen-SS -veteraanien kokouksen vuoksi. Viron hallitus antoi natsien kokoontumiselle tukensa, mutta kielsi natseja vastustavien ryhmittymien vastaavan kokouksen.

Natsien uusi yhteisesiintyminen alkoi 3.8.2011 urheilun savuverhon taakse piilotetulla sotilasurheilutapahtumalla, jonka tunnus on "Ernan marssi". Venäläinen kansanedustaja ja Nuori Venäjä -liikkeen johtaja Maksim Mishshenko totesi, että natsien Virossakin tekemien hirvittävien rikosten peittelyminen ja yritykset näihin rikoksiin syyllistyneiden henkilöiden kunnian palauttamiseksi eivät saa jäädä huomiotta missään maailman maassa eikä erityisesti niiden valtioiden ja kansojen keskuudessa, jotka joutuivat natsien hirmuteoista kärsimään.

Maksim Mishshenko huomautti, että natsismilla on ideologinen ja ajatuksellinen yhteys Norjan pommi-iskun ja joukkomurhan tekijään Anders Breivikiin. Venäjän ulkoministeriö on varoittanut vakavasti kevyestä suhtautumisesta natsismi-ilmöihin, joiden laajentuminen ja verkottuminen muodostavat suuren vaaran rauhanomaista kehitystä tavoittelevalle maailmanyhteisölle.

Venäjällä oudoksutaan sitä, että Euroopan unioni ja NATO eivät ole ainakaan toistaiseksi vastanneet mitään Venäjän esittämiin asiaa koskeviin kysymyksiin, vaan mitä ilmeisimmin noilla tahoilla halutaan vaieta Viron uudelleen nousevasta natsismin ihannoinnista.

Golos Rossii / KOMINFORM

LIBYAN RYÖSTÖ JA TUHOAMINEN

Rauni Salminen puhumassa rauhanjärjestöjen Libya-tapahtumassa 1.9.2011

Rauhanaktivisti ja Suomen Hands off Venezuela-järjestön puheenjohtaja, teatteriohjaaja Rauni Salminen on seurannut tiiviisti Libyan tapahtumia jo kuu-kausien ajan. Salminen on erit-täin järkyttynyt Libyan tilantees-ta. Hänen mukaansa sodassa Li-byaa vastaan on kyse imperia-listisesta ja uuskolonialistisesta valloituksesta, vieläpä harvinais-en röyhkeästä sellaisesta.

– Kyse on Afrikan ja sen luon-nonvarojen hallinnasta. Libya on maanosan suurin öljyn tuottaja, ja lisäksi sen öljy on parempilaatuista kuin muualla, toteaa Salminen.

Länsiliittouman tähtäimessä on myös libyalainen sosialismi. Libyasta on kehittynyt maanosansa johtava maa YK:n inhimillisen kehi-tyksen mittareilla mitattuna. Eliniän odote on Afrikan korkein.

Gaddafin aikana Libyassa on ollut maksuton koulutus ja ter-veydenhuolto. Kaikille on taattu asunto. Jopa ulkomaille lähtevien opiskelijoiden lukukausimaksut ja asumiskulut on kustannettu. Liby-assa öljyvaroja on todella käytet-ty kansan hyväksi, painottaa Sal-minen.

Nyt maan infrastruktuuria ol-laan tuhoamassa hyvää vauhtia. Länsiliittouma on pommittanut su-rutta muun muassa sairaaloita, kou-luja, yliopistoja ja asuinrakennuksia. Liittouma on hyökännyt jopa Gad-dafin suurta vesiprojektia vastaan. Projektin tavoitteena oli taata puh-taan veden saanti kaikille Pohjois-Afrikan maille.

Salminen pitää pöyristyttä-vänä sitä, että Libyan kimppuun ovat hyökänneet maat, joissa ölj-y on privatisoitu, ja jotka ovat kor-viaan myöten velkaantuneet. Li-bya puolestaan on täysin velaton. Hyökkääjämaita ei voida uneksia-

Sotilasliitto Nato ja länsiliittouma aloittivat sodan Libyaan vasta viime maaliskuussa. Viikunanlehtenä so-dalle käytettiin YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa, joka salli sotatoimet ”siviilien suojelemisek-si”. Päätöslauselman sallimat rajat ylitettiin jo sodan ensi päivien aikana, Siitä lähtien julkisesti ilmoitettuna tavoitteena on ollut maan johtajan Muammar Gaddafin syrjäyttäminen. Libyan vastaisen sodan päätekijöi-tä ovat Yhdysvallat, Ranska ja Britannia. Tämä haastattelu tehtiin elokuun alkupuolella, jolloin Naton tuke-mat kapinalliset eivät vielä olleet edenneet Tripoliin asti. Vaikka tilanne on noista päivistä muuttunut rat-kaisevasti, eivät haastattelussa esiin tuodut, valtamedian pimentämät asiat ole menettäneet merkitystään.

USA:n kongressille, Britannian parlamentille ja Ranskan senaatilee osoitetussa vetoomuksessa vaaditaan Libyaan kohdistuvan laittoman aggression lopettamista. ”Olemme tietoisia siitä valtavasta työstä, jota Muammar Gaddafi on tehnyt miljoonien ihmisten eteen erityisesti Afrikassa ja ymmärrämme, ettei hän an-saitse tulla tällaisen monumentaalisen rikoksen ja manipuloinnin kohteeksi”, todetaan Venezuelasta lähtöi-sin olevassa vetoomuksessa, jonka voi allekirjoittaa osoitteessa: <http://www.petitiononline.com/qpet1lib/>

kaan Libyan kaltaisista etuisuuksis-ta tavallisille kansalaisille – viimei-siä hyvinvointivaltion rippeitä ol-laan päivittäin hävittämässä ko-va vauhtia. Näissä maissa finanssi-pelureiden uhkapelien laskut laite-taan veronmaksajien maksettaviksi, muistuttaa Salminen.

”Arabian kevät” lännen luoma imago

Salminen suhtautuu varauksellises-ti niin sanotun Arabian kevään val-lankumoukselliseen potentiaaliin. Hän sanoo oivaltaneensa melko pi-an, että Libyassa kyse ei suinkaan ole vallankumouksesta, vaan vasta-vallankumouksesta. Jos puhutaan vallankumouksesta ylipäätään, niin merkkejä sellaisesta ei Salminen ole Arabian kevään tapahtumista juuri-kaan tunnistanut.

Vallankumouksessa pitää ol-la jokin ohjelma. Ei riitä, että yh-det vallanpitäjät korvataan uusilla ilman mitään sisällöllisiä muutoksia.

Vasemmiston piirissä rie-muittiin aluksi melko yleisesti Li-

byan tapahtumien johdosta Arabi-an kevään hengessä: Taas yksi ”val-lankumous”! Sodan alettua vasem-misto vaikenä lähes tyystin. Myös-kään rauhanliikkeen piiristä ei ole herunut oikeastaan minkäänlaista kannanottoa, Salminen hämmäs-telee.

Hän epäilee suomalaisten rauhanjärjestöjen hiljaisuuden erääksi syyksi niiden nauttiman valtion tuen. Sen myötä ne ovat vai-vihkaa mukautuneet vallitsevaan konsensukseen, jonka mukaan so-dassa on kyse humanitaarisesta vä-liiintulosta.

Kuuban vallankumousjohtaja Fidel Castro varoitti jo pari viikkoa ennen liittouman hyökkäystä, et-tä sota on tulossa ja että sitä ei pi-dä missään nimessä hyväksyä. Sil-läkään ei ollut juuri mitään vaikutus-ta vasemmistoon tai rauhanliikkeeseen, päivittelee Salminen.

Sekä Castro että Venezuelan presidentti Hugo Chavez ovat va-roittaneet myös valtioita tunnusta-masta Libyan lännen tukemia kapi-nallisia oikeutetuksi kansaa edus-tavaksi tahoksi. Varoituksista huo-limatta näin on jo valitettavasti ta-pahtunut eräiden maiden kohdalla. Helsingin Sanomat kertoi pääkirjoi-tuksessaan (11.8.) ulkoministeri Erki Tuomiojan lausuneen HS:lle, että ”Suomi pitää (kapinallisten) kansa-lisneuvostoa libyalaisien oikeutet-tuna edustajana”.

Salminen pitää tällaisia myönnytyksiä kapinallisille ää-rimmäisen vaarallisina. Kansa ei ole valinnut kapinallisia johtamaan Libya, eikä sen muodostamalla kansallisneuvostolla ole mitään oi-keutusta esiintyä kansaa edustava-na tahona. Etenkin USA:n harjoitta-ma painostus kapinallisten tunnus-tamiseksi lienee nyt äärimmäisen ankaraa ympäri maailmaa.

Tähän lankaan ei Suomen pi-dä missään nimessä mennä. Kapi-nallisten neuvoston tunnustami-nen kairaa YK:n peruskirjan takaa-

maa kansojen suvereniteettia. Se muodostaa vaarallisen ennakkota-pauksen, jonka jälkeen mikään val-tio ei ole turvassa vastaavilta toi-menpiteiltä, Salminen tähdentää.

Kapinallisten todellisesta luonteesta kertoo Salmisen mu-kaan se, että muualta Afrikasta tulleet mustat siirtotyöläiset joutuivat joukoittain pakenemaan kapinallis-ten rasistista väkivaltaa näiden val-taamilla alueilla. Monet pääsivät pakoon esimerkiksi Tunisiaan, mut-ta valitettavasti moni sai surmansa. Valtamedia, joka on koko ajan pyr-kinyt mustamaalaamaan Gadda-fia, on kertonut valheellisesti, että siirtotyöläiset pakenivat Gaddafin joukkoja!

Afrikan unioni imperialis-mia vastaan

Afrikan unionia on Libyan johdolla kehitetty itsenäiseksi yhteiseksi se-kä vastavoimaksi imperialismiin pyr-kimyksille Afrikassa. Länsiliittouma on hyökkäyksellään ainakin väliai-kaisesti onnistunut heikentämään unionin yhtenäisyyttä.

Libya on tukenut voimakkaasti

Aiheellisesti Nato:n, EU:n ja USA:n toiminta 1.9.EU-edusta-jiston luona järjestetyssä mielenilmauksessa rinnastettiin Italian hyökkäykseen Etiopiaan 30-luvulla. Todettiin, että maailman ra-a-ainevarojen sotilaallisesta rosvouksesta, uudesta fasismista ja imperialismista. Katso järjestäjien tilaisuudessa julkaisema tie-donanto takasivulla.

Afrikan unionin kehittämistä. Se on esimerkiksi maksanut 20 prosenttia unionin kuluista. Unioni onkin otta-nut vahvasti kantaa sotaan vastaan, toteaa Salminen.

Latinalaisen Amerikan in-tegraatiokehitys on epäilemät-tä inspiroinut Gaddafia, kun tämä ryhtyi ajamaan anti-imperialistis-ta yhteistyötä Afrikassa. Salminen pitää mahdollisena, että Gaddafin neuvonantajana on toiminut Cast-ro tai Chavez.

Libya joutui lännen pakot-teiden ja saartotoimenpiteiden kohteeksi heti vuoden 1969 val-lankumouksen jälkeen. Kuten kaik-ki Neuvostoliiton romahduksesta selvinneet ja jäljelle jääneet sosialis-tiset maat, myös Libya joutui miet-timään strategiansa täysin uudel-leen 1990-luvun alun romahduk-sen jälkeen. Gaddafi ryhtyi parante-lemaan välejään länsivaltoihin, mi-kä näkyi esimerkiksi entisten kiista-kumppanien kanssa käydyin kau-pan kasvuna. Eurooppalaisen vas-emmiston piirissä tätä paheksutiin, mutta Salmisen mukaan kyse oli taktisesta valinnasta ja vallanku-mouksen eloonjäämiskamppailus-ta. Vielä vähän ennen sotatoimien aloittamista Gaddafi otettiin vas-taan juhlittuna vieraana monessa länsimaassa.

Länsiliittouma on vaatinut Gaddafia ”astumaan syrjään”. Sal-misen mukaan tämä on periaate-teessa mahdotonta, koska Gadda-filla ei ole mitään virallista asemaa. Hän on maan henkinen johtaja ja vallankumoussankari.

Britannian entinen pääminis-teri Tony Blair tuli hiljattain sum-manneeksi harvinaisen rehellisesti-ehkä puolittain vahingossa – impe-rialististen sotien tärkeimmät syyt, kun häneltä kysyttiin hiljattain Li-byan tilanteesta.

Blair totesi, että ykkösasia on markkinoiden vapaus. Toisena on vapaa tiedonvälitys ja kolmannek-si tulee ihmisten vapaa ilmaisu, ker-too Salminen Blairin paljastuksista.

Läntisen tiedonvälityksen yk-sipuolisuus ja valheellisuus on, tai ainakin sen pitäisi olla, kaikki-en edistykseellisten ihmisten tiedos-sa. Ilmaisunvapauskin riippuu pal-jolti siitä, mitä mieltä asioista sat-tuu olemaan. Jäljelle jää pyhä, ju-malallinen periaate: Markkinoiden vapaus. Libyankin sodassa on lop-pupeleissa kyse kansainvälisten ka-pitalistien ja sijoittajien vaatimas-ta markkinoiden - usein ainoastaan näennäisen - vapauden turvaami-sesta. Naton tehtävänä on hoitaa likainen työ kapitalistien puolesta.

Toimitti: Tommi Lievemaa

Tanska koettaa auttaa Libyan sodassa

Minikokoinen, mutta taistelu-tahtoinen Tanska lähetti sotain-toisen pääministerinsä Lars Löke Rasmussenin 14.3 Washingto-niin nuolemaan Obaman perset-tä. Rasmussen innostui siitä niin paljon, että lähetti kuusi (6) F-16 hävittäjää ja kuljetuskoneen Li-byan suuntaan.

Rasmussen aikoo levit-tää demokratiaa Gaddafin maa-han varsinkin siviiliväestön keskuuteen. Kansainvälinen yhteisö eli länsi aloitti jouk-komurhan tai kansanmurhan, jot-ta länsimaat saivat kätensä Li-byan öljy- ja kaasuvarannoihin. Järjettömyttä on, että Tans-

kan Folketinget äänesti asian lä-pi vuorokauden sisällä, ja kaik-ki puolueet äänestivät asian puo-lesta! Myös Enhedslistan, jossa on entinen Tanskan Kommunistinen Puolue DKP, Tanskan Sosialistinen Työväenpuolue SAP ja muita. Yk-sikään puolue ei enää aja rauhan-asiaa kansanedustuksessa. Enhedslistan katui kuitenkin parin päivän kuluttua päätöksensä ja on ollut sen jälkeen sodan vas-tustaja. Taustalla vaikuttaa NATOn pääsihteeri, Anders Fogh Rasmus-sen, Tanskan edellinen pääminis-teri ja varsinainen USA:n sylkoira.

Hannu Kautto Mauri Johansson

WTC-TORNEJA EI RÄJÄYTETTY

Jos WTC-tornit olisi räjäytetty, kuten ns. WTC-salaliittoliike väittää, ne olisivat sortuneet aivan eri tavalla, kuin ne nyt ns. ydinpilareiden nurjautamisen ja rakennuksen sisällä tapahtuneen etenevän sortuman vaikutuksesta luhistui-vat.

Kyseisten tornien rakennejärjestelmä oli alun pitäen suunnitel-tu sortumaan näin ennen kaikkea kaatumatta paikalleen, esimerkik-si totaalisisessa tulipalossa tai ohjus-iskussa, ja myös mahdollisessa to-della voimaperäisessä hirmumyrs-kyssä.

400m korkeiden, sivumitoil-taan 60 m x 60 m:n tornien raken-nejärjestelmä oli sellainen, että ra-kennuksen ns. sisäpilaristo (core) otti vastaan rakenteiden painon ja hyötykuormat ulkoseiniä lukuun ottamatta ja ulkoseinien muodos-tama mastoputki (tube) puoles-taan otti vastaan kaikki vaakakuor-mat, erityisesti tuulen, jolle mitoit-taminen oli yhtä merkittävä vaadit-tavan teräsmäärän kannalta kuin painokin. Ulkoseinäputki stabiloi välipohjien välityksellä keskuspi-lareiden nurjahduspituuden kerros-kerkeuden eli 4m:n korkuiseksi. Nurjahduspituus vaikuttaa kään-teisesti toiseen potenssiin kanta-vuuteen silloin, kun nurjahdus on määrävä tekijä eli nurjahduspi-tuuden kaksinkertaistaminen pu-dottaa kantavuuden pahimmillaan neljännekseen, 25%:iin, kun yhden välipohjan tarjoama tuenta lakkaa.

Välipohjat tukeutuivat teräksi-siin välipohjaristikoihin, jotka tu-keutuivat sisäpilaristoon ja ulko-seiniin kiinnitettyihin ns. primaari-tukipalkkeihin. Nämä kaikki olivat rakenteellisesti tehokkaita ohut-seinämäisiä rakenteita, sillä teräs-rungon oma paino oli erittäin huo-mattava kuormitustekijä. Sallittu hyötykuorma lienee ol-

Syyskuun 11 p. tulee 10 vuotta WTC-iskusta. Tämän jälkeen maailmalla on syntynyt liikkeitä, joiden keskeisenä tehtävänä on ”osoittaa”, että amerikkalaiset itse räjäyttivät nämä tornit saadakseen aiheen esim: hyökkäykselleen Afganistaniin. Työväenliikkeenkin piirissä monet ha-luavat ymmärtää nykypäivän yhteiskuntailmiöitä tämän ajatuksen kautta. Yhteiskunnan tie-teellisen tarkastelun tilalle tarjotaan salaliittoteoriaa. Oheisen artikkelin kirjoittaja Risto Koi-vula ei ota kantaa salaliittoihin sinänsä esimerkiksi sellaiseen, olisivatko USA:n jotkut omat pii-rit voineet jollakin tavalla ”tilata” WTC-iskun. Mutta hän pitää ehdottoman varmana: WTC-TOR-NEJA EI RÄJÄYTETTY, vaan ne sortuivat, kun kuumuus vei välipohjien kantaneiden ristikoiden kantavuuden paloalueella 2 – 3 kerroksen alueella, mikä aiheutti etenevän luhistuman puto-avien välipohjien muodossa ja ns. ydinpilareiden nurjahduksen, joka edelleen lähetti ns. ”ha-tun” välipohjat ja ytimen putoamaan. Viimeisenä putosivat kuoret”.

lut 400kg/m², ja suurin piirtein sa-ma oli laskennallinen maksimituuli-kuorma rakennuksen projektiopin-nalle. Tarkoituksena oli ollut saada aikaan mahdollisimman korkea ra-kenne, ja tuloksena oli rakennesys-temi, joka oli niin terrorialisit, että siitä oli hämäykseksi mm. Encyclo-pedia Britannicassa väärät rakenne-tiedot, joiden mukaan rakennuksen core-osa olisi ollut teräsbetonia. Ra-kennusten arkkitehtuurinen suun-nitteluvirhe oli, ettei ollut ulkoisia poistumisteitä, jotka olisivat olleet yhteydessä ulkoilmaan, mutta pa-loeristetty sisätiloista. Kaikki poistu-mitiet olivat coren sisällä ja ne sai-vat myös annoksen palavaa bensii-niä ja muuta romua kaikki heti is-kussa, ja levittivät paloa.

En rupea yksityiskohtaisesti se-littämään, miten mikin rakennus ro-mahti, mutta sen sijaan kerron, kun tuon rakennemallin rakennuksia ei enää ole, miten tornit olisi voitu lu-histaa käsipelissä alas suurin piir-tein samassa ajassa (sortumisen alkamisesta) ja paikalleen kuin ne nytkin sortuivat, ja ilman sen enem-pää tulipaloja kuin räjähdyspanos-tuksiakaan.

Olen piruuttani kirjoittanut tä-män muotoon, jolla salaliittoteo-reetikon ”asiantuntemuksen” omaa-va olisi periaatteessa voinut vahin-gossa romahduttaa tornin ja tämä on rakentamisesta perillä olevalle vaelle taatusti ymmärrettävää teks-tiä tehtävästä riippumatta.

Sinulla on toimisto WTC-

tornissa, melko yläkerrassa. Voitat metallifirman teekkariarpa-jaisissa arvokkaita jaloteräslevy-jä, jotka ovat metri kertaa metri ja sentin paksuisia, sata kappaletta. Yksi levy painaa aina tasan sata ki-loa, jonka raavas mies lämpimik-seen kantaa, kun ei kovin kauak-si tarvitse viedä. Päätät varastoi-da ne levyt siistiin pinoon keskelle toimistosi lattiaa, vaikka baaripöy-däksi. Oleteaan, että toimistosi lat-tiaelementit kantavat kannatinris-tikolta ristikolle 5 m:n jänteellä. Ja ”baaripöytä” tulee keskelle jännevä-liä. Oletetaan vielä, että se välipoh-ja koostuu 2 m leveistä elementeis-tä (vaikka tämä ei olekaan olennais-ta eikä välttämätöntä).

Kun olet pinonnut neljä ensim-mäistä levyä, olet saavuttanut 400 kg:n painon, jonka normit korkein-taan yhdelle neliölle sallivat. Mutta ei hätää: on varmuuskertoimet ja muutenhan toimistossa on tyhjää.

Koko lattiaelementtisi kantaa sallittua tasan jakautunutta kuor-maa yhteensä 4 tonnia. Ristikol-le sallitaan viivakuormaa hyö-tykuormasta niin ikään 4 ton-nia kahdelle metrille, eli 2 ton-nia metrille, yksi tonnin kumman-kin puolen välipohjaelementeiltä.

Sinulla on tuo 4 tonnia kasassa, kun on 40 cm teräslevyjä eli juuri 40 le-vyä. Nyt sillä yhdellä neliöllä on 10 kertaa niin paljon kuormaa kuin normit sallisivat, mutta koko ele-

mentillä on vain tasan sallittu mää-rä, jos se olisi tasaisesti levitetty. Mutta siitähän ei siten tulisi baari-pöytää... Lattiaelementin taivutus-momenttijakautumat menevät si-ten, että nyt on viimeistään sillä ra-jalla varmuuskertoimista huolimata, että napsahtaako se element-ti poikki vai ei. Taivutusmomentti ”baaripöydän” alla on kaksinkertai-nen siihen nähden, että levyt olisi-ivat tasaisesti koko lattialla. Toisaal-ta myös laatan omalla painolla, joka on niin ikään 400 kg:n luokka maksi-missaan, on myös ylikuormakerroin (joskin se on pienempi kuin hyöty-kuormalla), joten vielä voi kestää.

Lisää vaan sitten levyjä. Mutta en-nen kuin koko 10 tonnia on täynnä niin varmasti napsahtaa. Eikä tarvi-ta tulipaloa. Ja se 10 m²:n lattiaele-menttikin painaa luokkaa 4 tonnia.

Kun se elementti napsahtaa, niin 14 tonnia silppuavaa raskasta tavaraa putoaa 4 m:n korkeudelta alaker-an naapurin täsmälleen samanlai-sen lattiaelementin päälle ja arvat-kaapa, mitä tapahtuu? Jos siellä on naapurin baaripöytä tai vaikka kas-sakaappi, niin ei tunnu missään. Li-sää tulee vain putoavaa kuormaa.

(Oikeastaan voisi siis vetää 5 tonnia siitä kuormasta roikkumaan tuhdis-ta köydestä yläkerran naapurin lat-tialementistä ja toinen 5 tonnia suo-raan se alapuolelle omalle lattialle.

Ja sitten soitto isännöitsijälle, että miljoona taalaa heti tuolle tilille, tai mää vedän Moralla köyden poikki!)

Yksi tällainen paketti pудо-tettuna yläkerrasta kellariin riittää alemmissa kerroksissa rikkomaan coren ja yhden tube-seinän väli-sen rakenteellisen yhteyden, joka merkitsee, että ydinpilaristo pää-see kimppuna kiertymään siten, että sen kantavuus katoaa nippu-nurjahduksessa ja sisuskin putoaa ”putkeen” aivan samoin kuin todel-lisuudessakin tapahtui. Se ”video-romahdus” on sitten tyhjenevän ul-kokuoren romahdus, kuten tapah-tuneessakin palon aiheuttamassa tapauksessa.

On kuitenkin epävarmaa, pu-toaako rakennus varmasti paikal-leen vai kaatuuko se kantavuuten-sa menettäneen ulkoseinän suun-taan. Jos haluttaisiin tornin var-masti putoavan paikalleen, pitäisi käyttää neljää tällaista samaan ai-kaan pudottettua ”pommia”, yhtä kunkin seinän keskikohdalla.

Pohjois-Irlannin IRA muuten yritti kerran vastaavalla keinolla tappaa englantilaisessa hotellira-kennuksessa räjäyttämällä kyllä-kin pääministeri Margaret Thatche-ria, mutta vyöry ei pudonnut ala-kertaan asti suoraan, vaan ohjautui rakennuksen ulkopuolelle.

PS: Allekirjoittanut heitettiin Aamulehden blogeista ulos WTC-salaliittohörhöilyn vastustamisen vuoksi: toimitus ilmoitti viestit, jotka bannin olivat aiheuttaneet, ja ne koskivat tätä. ”Kommunistin” ”velvollisuus” olisi ollut kannattaa ”WTC-salaliittoteoriaa”...

Risto Koivula, rakennusstatiikan DI, alan tutkija, Tampere.

Ethecon palkinnonsaa- ja Wilson pidätettiin

Unsere Zeit 23.4.2011

14.4.2011 Diane Wilson USA:sta ja Axel Köhler-Schnura pidätettiin Lontoossa. Heillä oli tarkoi-tuksena jo Berliinissä luovut-taa konsernin johtajalle ja suu-rimmille osakkeenomistajille In-ternational Black Planet Award 2010. Diane Wilson on texasilai-nen kalastaja Meksikon lahdelta. Diane palkittiin arvokkaasta pe-lastustyöstä Ethecon Blue Planet Award 2006. Axel Köhler-Schnura toimi Ethecon säätiön puheen-johtajana.

Tuhannet osakkeenomistajat olivat silminnäkijöitä skandaalis-a, kun turvamiehet estivät heidän pääsyn yhtiökokoukseen ja pidä-tivät heidät ja luovuttivat poliisil-le. Vaikka he olivat BP:n osakkeen-omistajia. Wilson vapautettiin ko-kouksen päättymisen jälkeen. Köh-ler-Schnura oli vain hetken pidätet-tynä, mutta hänen pääsynsä yhtiö-kokoukseen estettiin. ”Palkinnon” luovutus oli julkaistu Lontoossa jo 12.4. Asiasta kiinnostuneita oli pai-kalla ympäri maailmaa. He olivat pääasiassa alkuperäiskansoja Ka-nadasta ja Papua-Uusigineasta, jos-sa BP on tuhonnut luontoa ja muut-tanut suuria alueita tavertenkiksi. USA:sta oli Meksikon lahden kalas-tajia ja työläisiä, jotka olivat joutu-neet työssään hengenvaaraan.

Samalla kun aktivistit pidä-tettiin, niin USA:sta tuleville osak-keenomistajille annettiin erikoinen lupalappu, millä heidät päästettiin sisään. CNN-teamiltä, jonka muka-na oli Meksikon lahden kalastajia, evättiin sisäänpääsy.

Kuitenkin konsernin koko-uksesta ei tahtonut tulla lop-pua, kun puheenvuoroissa mainit-tiin konsernin rikoksista ja ympäris-tötuhoista. Aktivistit, joiden T-pai-doissa kerrottiin ympäristörikoksista, kuljetettiin kokouksesta ulos vä-kivalloin. Kanadan intiaanit kertoi-vat seikkaperäisesti ympäristötu-hoista. Tunnettu kirjailija Antonia Juhasz USA:sta painotti Golf-Des-asters laajuutta (Meksikon lahden katastrofi).

Kaikkien hämmästykseksi syytetylle johtajalle luovutettiin kuitenkin International ethecon Black Planet Award 2010 yhtiöko-kouksessa. Vaikka Diane Wilson istui vankilassa ja ”voitonmerkki” oli poliisin taholta takavarikoitu ”rikol-lisena tuhoamisesineenä”. Kuiten-kin kokoussalissa Lydia Will ja Ana-bell Schnura tarttuivat mikrofo-niin ja lukivat perustelut ”kunnia-merkin” luovuttamiselle, joka jätet-tiin johtaja C. H. Svanbergille, suu-r osakkeen omistajille Tony Haywar-dille ja Bob Dudleylle ja muille kon-sernissa vastuuta kantaville. He ko-

Nike ja Puma sitoutuvat myrkyttö-mään tulevaisuuteen

Greenpeace - elokuu 18, 2011. Maailman1 urheilubrändi, Nike, on ottanut vastaan myrkyt-tömyyshaasteemme: se sitoutui tänään virallisesti poistamaan kaikki vaaralliset kemikaalit ali-hankintaketjustaan ja tuotteiden elinkaarestaan vuoteen 2020 mennessä. Tämä on huomattava voitto maailman vesiensuojelu-kampanjallemme, ja askel myrkyttömään tulevaisuuteen.

Niken päätös saatiin vain vii-si viikkoa Detox-kampanjamme aloittamisen jälkeen, joka lähti liik-

hottivat ethecon patsaan korkealle ja he suuntasivat syytteet johtokun-nalle: ”Te sallitte demokraattisessa Ilossa-Britanniassa osakkeenomis-tajien perusteettoman vangitse-misen”. Ethecon viittaa siihen, että suurille osakkeenomistajille merkit-sevät vain suuret voitot, mutta ympäristöstä ja alkuasukkaista ei väli-tetä patkääkään. Heidän voitonhi-monsa ja välinpitämättömyytensä takia maapallosta on tullut musta planeetta. Esitys sai tukea lukuisilta pienosakkeenomistajilta sekä tukea 12 miljardin dollarin korvausvaati-muksille.

Käänsi: Wäinö Pietikäinen

keelle julkaistuumme ”Dirty Laundry” -raportin, joka paljasti kaupalli-sen yhteydet suurten vaatebrändi-en - kuten Nike, Puma ja Adidas - ja alihankkijoiden välillä, jotka päästä-vät vaarallisia kemikaaleja Kiinan jo-kiin. Haastoimme nämä brändit kil-pailemaan myrkyttömän maailman mestaruudesta, jotta ne sitoutuisi-vat työskentelemään alihankkijoi-densa kanssa poistaakseen myrkyl-liset kemikaalit vaatteistaan ja Kiin-an joista.

Nike sanelee vauhdin

Puma harppasi ensimmäisenä johtopaikalle myrkyttömyyshaas-teessa julistamalla ryhtyvänsä myr-kyttömäksi. Puman sitoutuminen vaarallisten kemikaalien poistami-seen koko tuoteportfoliostaan on täytynyt jättää kilpailijansa mietti-mään, mitä he voisivat tehdä pär-jätäkseen paremmin kilpailutilan-teessa. Nyt Puma ja Nike ovat joh-dossa ja Adidas kaukana jäljessä.

Pystyykö Adidas parem-paan?

Sitoutumalla siivoamaan toi-mintansa Nike näyttää merkkejä mahtavuudestaan - mutta tarkkai-lemme yrityksen toteuttamissuun-nitelmaa, joka on määrää julkaista 18. lokakuuta. Vaikka Nike otti joh-don, se ei tarkoita että Adidas tai

muut vaateyritykset voisivat heittää pyyhettä kehään. Peli jatkuu ja Adi-daksen tulisi seurata Niken kannoi-la myrkyttömään tulevaisuuteen.

Adidaksella on paljon tehtävää. Jos he haluavat pärjätä kilpailussa, heidän tulee sitoutua nollapääs-töihin ja ottaa johtoasema kehittä-mällä läpinäkyvyyttä vaatetusala-la ja auttaa muita pysäyttämään vaar-allisten kemikaalien päästöt, joita nykyisin käytetään valmistuspro-sessissa.

Myrkkykampanjan kantava voi-ma tulee vuoden pituisesta tutki-mustyöstä tekstiilialan aiheutta-man vesien saastumisen parissa Kiinassa, jossa elintärkeä tutkimus auttoi meitä yhdistämään vaaralli-set kemikaalit ja niiden vaikutukset vesistöihin (kuten Jangtse ja Helmi-joen suisto) tekstiilitehtaisiin ja kan-sainvälisiin vaatebrändeihin. Tois-taiseksi tekstiilikampanjassa oikeil-la raiteilla ovat vain Nike ja Puma, mutta ne ansaitsevat tunnustusta siitä hyvästä.

Greenpeacen aineistosta lyhensi ja muokkasi Mämmiveikot

PS: Maailman 2. suurin urheilu-vaatteiden tuottaja Adidas sitoutui 31.8. poistamaan ympäristömyrkyt tuotteistaan ja tuotantoketjuistaan vuoteen 2020 mennessä.

Kun valtiopetos oli isänmaallinen teko

Kirja-arvio:
Sakari Selin: ”Kun valtiopetos oli isänmaallinen teko”; Työväenhistorian ja perinteen tutkimuksen seura, 357 s.

Jatkosodan alkamisesta tuli ke-sällä kuluneeksi 70 vuotta. Vi-rallinen historiankirjoitus ja val-tamedia kuvaavat tätä Suomen ja natsi-Saksan rikollista sotaa mielellään ”yhtenäisen kansan taisteluksi itsenäisyyden puo-lesta”. Tässä päätöksessä unoh-detaan ne, jotka uhrasivat var-haisnuoruutensa rauhan puoles-ta suuruudenhulluutta ja mielet-tömyyttä vastaan. Sakari Selinin teos tuo päivänvaloon sellaisen puolen lähihistoriastamme, joka ei ole tuttu edes kaikille työväen-liikkeen aktiiveille.

Selinin viime vuonna kirjana il-mestynyt teos ”Kun valtiopetos oli isänmaallinen teko” on seikkape-räinen kuvaus pohjoishämäläisten vasemmistonuorten vastarintaryh-män toiminnasta Suomen ja Saksan sotatoimia vastaan jatkosodan ai-kana. Tannerilaisista sos.dem. nuorisorjdistyksistä erotetut nuoret sabotoivat vuosien 1941 – 1942 ai-kana saksalaisten huoltokuljetuksia

ja suomalaisten ammusteollisuutta Tampereen seudulla. Kuvaus näistä toimista on mukaansa tempaavaa, sillä Selin oli itsekin mukana vas-tarintaryhmässä. Selin tekee myös laajan katsauksen niihin 1930-lu-vun olosuhteisiin, jotka voimistivat nuorten tahtoa kamppailla fasismia ja Hitleriä vastaan.

Tampereen seudun verrattain pitkäaikaisen vastarinnan mah-dollisti siihen osallisten poikkeuk-sellinen koostumus: Valpo ja pää-majan valvontaosasto eivät osan-neet kuvitellakkaan nuorten ole-van mukana tällaisessa toiminnas-

sa, vaan epäili sabotaasista alueen metsäkaartilaisia ja desantteja. Se-lin muistuttaa, etteivät nuoret saa-neet ohjeistusta tai rahoitusta mis-tään, vaan pommeja, lentolehtisiä ja muuta aineistoa tuotettiin pää-asiaassa itse. Toimintaa johti nuoria hieman kokeneempi, tamperelai-nen Pellervo Takatalo. Luja aatteel-lisuus ja tahto pelastaa Suomi fa-sismilta olivat taistelun henkinen moottori.

Hieman yli vuoden aikana nuorten vastarintaryhmä teki kaikkiaan 21 iskua. Esimerkiksi Tam-pereen päämuuntajan räjäytyksen seurauksena koko kaupunki pime-ni. Valpo pääsi lopulta ryhmän jäl-jille ilmiannon seurauksena. Saka-ri Selin pidätettiin lokakuun lopulla 1942. Muutkin ryhmän jäsenet saa-tiin lyhyessä ajassa kiinni. Kuuluste-lut olivat julmia ja monet trauma-tisoituivat loppuiäkseen. Selin pan-tiin kaivamaan omaa hautaansa. Vastarintaryhmän naisia nöyryytet-tiin ja uhattiin raiskauksilla. Lääkärit kiduttivat Takataloa poraamalla hä-nen päähänsä reiän.

Valkoinen Suomi langetti nuorille ankarat tuomiot. Selin sai elinkautisen ja Takatalo tuomit-tiin kuolemaan (hänen tuomionsa

lieveni myöhemmin elinkautiseksi). Nuoret vapautuivat 1944 välirau-han myötä, sillä heidän katsottiin taistelleen liittoutuneiden puolesta.

Nuorten vastarintatoimin-taa Pohjois-Hämeessä on kuvat-tu muun muassa kirjailija Hannu Sa-laman romaanissa ”Siinä näkijä mis-sä tekijä”. Selinin teos on kuitenkin ensimmäinen todella seikkaperäi-nen kooste toiminnasta, josta sii-hen osallistuneetkaan eivät ole lii-emmin puhuneet. Teokselle on tar-

vetta siksikin, että Selinin lisäksi vastarintaryhmän jäsenistä on elos-sa enää tamperelainen Liisa Lammi-nen.

”Kun valtiopetos oli isän-maallinen teos” on yksi parhaim-mista 2000-luvulla ilmestyneistä, suomalaisen työväenliikkeen his-toriaa valottavista teoksista. Äärioi-keiston ja fasismin uusi nousu Eu-roopassa antavat sille lisäksi ajan-kohtaisen perspektiivin.

Antti Siika-aho

Kirjan kuvituksena löytyy mm. yllä oleva kuva. Siinä tamperelaiset vastarintanuoret oleskelevat salaisella leirillään Teiskossa. Keskellä Sakari Selin.

Ydinvoima Fukusiman jälkeen

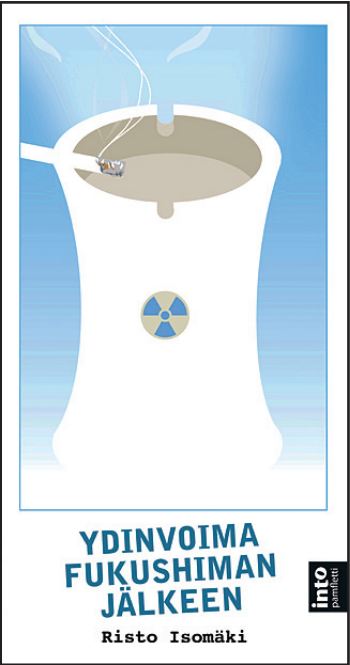
Kirja-arvio:
Risto Isomäki: ”Ydinvoima Fu-kusiman jälkeen”; INTO Kus-tannus Oy, Vantaa 2011, 150 sivua ,

Risto Isomäki (s. 1961) kirjoitti vaimonsa, Jaana Airaksisen ke-hoituksesta nopeasti jo touko-kuussa ilmestyneen pamfletin Fukushima tapahtumista. Japa-nin rannikolla sattui 11.3.2011 suuri maanjäristys. Voimakkuu-deksi määriteltiin tasan 9.

Oman mannerjäätikköme su-laminen kesti tuhansia vuosia, mut-ta se synnytti silti joukon vähintään 8,5 richterin suuruisia maanjäristyk-siä. Ruotsalaiset tutkijat ovat löytä-neet todisteita ainakin 19 man-nerjäätikön sulamiseen Itämeren alueella aikoinaan synnyttämästä tsunamista. Osa niistä on ollut 20-30 metrin korkuisia. Ilmaston läm-peneminen kasvattaa tsunamiris-kiä. Silloin, kun mannerjäätikkö su-laa nopeammin, suurimmat synty-vät maanjäristykset voivat olla vie-lä paljon rajumpia.

Kirjassaan Isomäki kertoo myös yllättävää tietoa tupakan sisältämästä radioaktiivisesta polonium 210- isotoopista, joka on kenties lisännyt keuhkosityöpiä maailmassa paljon vasta atomiai-kaan siirryttäessä Hiroshimasta läh-tien. Tupakan sisältämästä poloniu-mista suurin osa on peräisin urania sisältävistä fosforilannoitteista, joi-den käyttö kasvoi räjähdysmäises-ti viime vuosisadan aikana. Lisäksi tupakkapellot ovat saaneet oman osansa ydinkokeiden ja Tsernoby-lin laskeumista.

Meidän pitäisi myös vähen-tää radioaktiivisen kiven murs-kaamista ja jauhamista pölyksi. Ranskassa syntyi iso skandaali, kun selvisi, että valtionyhtiö Areva - Ol-kiluodon 3-reaktorin valmistaja - oli toimittanut 300 miljoonaa ton-nia radioaktiivista kaivoskiveä ra-kennusaineeksi. Arevan vastuutto-muuden vuoksi radioaktiivista kai-voskiveä on Ranskassa päätynyt tu-hansiin eri kohteisiin, kuten asuin-

rakennusten, koulujen, sairaaloiden ja päiväkotien seiiniin ja pihoille, ur-heilustadioneille sekä teille levitet-tyyn asfalttiin.

Pohdintojensa tuloksena Iso-mäki esittelee 22 keskeistä suo-situsta, joista esittelen muutamia: -Eduskunnan on säädettävä la-ki, joka kieltäisi radioaktiivista polo-niumia sisältävän tupakan ja ura-nia sisältävien fosforilannoitteiden myynnin ja maahantuonnin.

-Kaikki maailman ydinvoima-alueet varustetaan hätätilantei-den varalta suurin vesitornein, jois-ta saadaa tarvittaessa nopeasti vettä lisää haluttuihin paikkoihin, myös ilman verkkovirtaa tai diesel-generaattoreita.

-Mahdolliset uudet voimalat valtamerien rannikoilla tulee raken-taa vähintään 50, mutta mieluum-min yli 100 metriä nykyistä meren-pintaa ylemmäs.

Lopuksi pitempi esimerkki, miten suhtautua Onkalon (= Ol-kiluotoon rakennettavaan käytetyn ydinpolttoaineen loppusijoitusluo-lasto) turvallisuuteen ja miten säi-lötty plutonium pitkän päälle käyt-täytyy? Suorat lainaukset ovat Iso-mäen kirjasta.

” Voimme tietysti lähteä siitä

oletuksesta, että ihmiskunta tulee seuraavat 240 000 vuotta elämään ruusuista onnen, auvon ja rauhan tilaa. Voimme olettaa, että maailma ei enää koskaan näe yhtään sotaa, nählänhätää tai pahantahtoista dik-taattoria. Toisaalta jos me oletam-me näin aina, kun on puhe ydinvoi-masta, miksi me emme tee samaa oletusta minkään muun asian yh-teydessä? Miksi meillä on esimer-kiksi oma armeija, laivasto ja ilma-voimat?”

” Jos katsomme omaa histo-riaamme taaksepäin, näkymät eivät ole kovin lupaavia. Vuon-na 1941 me hyökkäsimme Hitlerin rinnalla Neuvostoliittoon ja osal-listuimme enemmän tai vähem-män aktiivisesti Leningradin piiri-tykseen. 1939 - 1940 me kävimme Neuvostoliittoa vastaan talvisotaa. Vuonna 1918 meillä oli vakava sisäl-lissota, jossa kuoli ehkä 40 000 ih-mistä, vankileirillä kuolleet mukaan lukien. Vuosina 1919 - 22 me osal-listuimme Venäjän sisällissotaan ja lähetimme sotilasretkikuntia vä-hän sinne sun tänne. 1900 - luvun

lopulta 1700 -luvun alkupuolelle me olimme keskeinen osa Euroo-pan aggressiivisinta sotilasvaltiota ja poltimme yhdessä ruotsalaisten kanssa ison osan Euroopasta tuh-kaksi. 1800-luvulla me olimme osa Venäjän lähes yhtä aggressiivista siirtomaaimperiumia. Ja niin edel-leen. Sitä paitsi sodan käynti hyväk-syttävänä ulkopoliitiikan jatkeena on viimeisten viidentoista vuoden aikana hiipinyt salakavalasti takai-sin myös suomalaiseen politiikkaan. Me olemme käytännössä jo muka-na kahdessa uudessa sodassa: Afga-nistanissa ja Somaliassa (Miinalaiva Pohjanmaa). ”

”Mistä me voimme tietää mitä kaikkea seuraavien 20, 50, 100, 500, 1000 tai 100 000 vuoden aikana ta-pahtuu?”

” Ydinaseongelma on sen si-jaan yhä jäljellä 100 00 vuoden päästä. Jos loppusijoitus toteute-taan Posivan ehdotusten mukaisel-la tavalla, plutoniumia riittäisi esi-merkiksi vuonna 102 011 edelleen noin 1500 Nagasakin pommiin tai paljon suurempaan määrään iso-

jen pommien sytyttimiä ja se oli-si tuolloin jo lähes puhdasta pluto-nium 239:ää.

” Olen itse sitä mieltä, että käytettyä ydinpolttoainetta ei missään tapauksessa saisi loppu-sijoittaa Onkalon kaltaisiin varas-toihin. Parempi ratkaisu olisi piilot-taa se merenpohjan suolakerrostu-miin. Jos päällä olisi ensin muutama kilometri vettä, sitten satoja metre-jä liejua ja sitten kilometri suolaa päällä ja toinen kilometri alapuolel-la, tulevaisuuden stalinien ja hitle-rien olisi hyvin vaikea löytää kätkö-jämme. Suola ei läpäise ääniaalto-ja eikä sähkömagneettista säteilyä. Suolapatjan läpi ei pääsisi edes ra-dioaktiivisia jalokaasuja, jotka voisi-vat paljastaa kätkön sijainnin.

Tämä olisi Onkaloa kalliim-pi, mutta verrattomasti parempi ratkaisu loppusijoituksen ongel-maan. ”

Isomäen kirjan soisi päätyvän myös päättäjien luettavaksi ja herättävän huolta Suomen ja ko-ko maailman tulevaisuudesta.

Antero Nummiranta

Chavez:

Agressio Libyaan kohtaan on samalla uhka koko maailmalle.

Caracas, 24.8. (Prensa Latina) -- Venezuelan presidentti Hugo Chavez sanoi keskiviikkona, että Yhdysvaltain ja Euroopan unio-nin aggressiot Libyaan vastaan uh-kaavat samalla koko maailmaa. Hän painotti asian merkitystä lehdistötilaisuudessa, joka pi-dettiin Caracasin Miraflores-pa-latsissa sen jälkeen, kun Chavez oli tavannut Venezuelassa vie-railevan Venäjän ulkoministeri Sergei Lavrovin.

Chavez totesi, että Yhdys-vallat ja NATO ovat tuhonneet Libyan ja esitti samalla olette-muksen, että varsinainen draa-ma Libyassa alkaa nyt, sisäis-ten ristiriitojen olosuhteissa, Muammar Gaddafin vallan pää-

tyttyä ja maan kansalaisten elinol-o-suhteiden huononnettua merkittä-västi.

Chavez totesi tässä yhteydes-sä Yhdysvaltain strategiana ole-van saada ihmiset taistelemaan toisiaan vastaan ja samalla kun hei-tä pommitetaan ja tapetaan. Yh-dysvallat ja NATO turhautuivat jat-kuuviin epäonnistumisiinsa Libyas-sa ja ryhtyivät lopulta mielipuoli-siin pommituksiin sekä palkkasoti-laiden ja ulkomaisten ”sotilasasian-tuntijoiden” käyttöön, koska Tripo-lin valtaus ei olisi muuten onnistu-nut, hän totesi.

Chavez sanoi näkevänsä ny-kyisen tilanteen siten, että varsi-nainen tragedia Libyassa, jolla on oikeus rauhaan, itsemääräämisoi

keuteen ja oman tulevaisuutensa rakentamiseen, on vasta alkamas-sa. Hän totesi myös, että Libya val-taavat aseelliset ryhmittymät teki-vät kaikkensa estääkseen kansain-välistä mediaa kertomasta Libyan todellisesta tilanteesta ja eristivät toimittajat Rixos-hotelliin.

Chavez varoitti tässä yhtey-dessä lisäksi Yhdysvaltain ai-keista hyökätä Syyriaan ja totesi, että tähän eivät YK:n turvaneuvos-ton pysyvät jäsenet Venäjä ja Kiina tule antamaan mandaattia, jotta Li-byan prosessin kaltaiset mielettö-mät tapahtumat voidaan välttää.

Prensa Latina / KOMINFORM
<http://www.kominform.eu>

Absurdin teatterin lyhyt ohjelma

Venäjän vt. presidentin her-ra Medvedevin antamalla ase-tuksella Venäjällä järjestetään 4. joulukuuta parlamenttivaalit. Kuten lukijamme jo tietävät, hal-litseva puolue Yhtenäinen Venä-jä on menossa vaaleihin uudella tunnuksella eli Yhdistetyn Kan-sanrintaman alla. Tämän ”huija-reiden ja varkaiden puolueen”, kuten sitä nimitetään usein leh-distössä, todellinen kannatus on voimakkaasti laskenut ja viran-omaiset päättivät siksi suorit-taa ns. brandiuudistuksen. Nyt ollaan muka perustettu ”yhteis-kuntavoimien laaja koalitio ve-näläisen yhteiskunnan pitkän ai-kavälin kehitysohjelman laatimi-seksi ja toteuttamiseksi”. Toisaal-ta koalitioon kuuluu vain niitä järjestöjä, joiden johdossa ovat Yhtenäisen Venäjän jäsenet. Tä-män lisäksi vt. pääministerin leh-distöavustaja sanoi suoraan, et-tä se on yhdistymistä Putinin joh-dolla, jota hovikommentaattorit ovat alkaneet uudestaan nimit-tää ”valtakunnanjohtajaksi” (ku-ten tunnettua Putin toimii Yhte-näisen Venäjän johtajana olemat-ta sen jäsen).

Tietenkin sellainen ”arvovaltai-nen” järjestö tarvitsee oman ohjel-mansa, jonka laatimiseksi on pe-rustettu kokonainen tutkimslai-

Sergei ja Jelenä Skvortsov vierailivat usein Suomessa. Tämä kuva vuodelta 2008, jolloin he osallistuivat STP:n ja Kansan äänen järjestöjen kansainvälisen naistenpäivän tilaisuuteen v. 2008

tos Tšuvašian entisen presidentin Nikolai Fjodorovin johdolla (kysees-sä on yksi Venäjän tasavalloista, jo-ka sijaitsee itään Moskovasta Vol-gan alajuoksulla). Jostain syystä ohjelmaa on laa-dittu täydessä salassa, mutta noin kuukausi sitten eräässä Internet-lehdessä julkaistiin otteita tästä oh-jelmaluonnoksesta.

Jos kaikki tämä ei olisi tapah-tunut keskellä kesää, kun Venäjän

poliittinen aktiivisuus on alhaisim-millaan, se olisi saattanut olla todel-linen sensaatio. Nimittäin putinilai-sen ”rintaman” ohjelmaluonnoksen eräät kohdat lainaavat melkeinpä sanatarkasti opposition asiakirjoja. ”Rintaman” pääideologit kirjoitta-vat esimerkiksi, että ”valtavertikaal-in” rakentaminen (näin herra Putin nimittää demokraattisten vapauk-sien lakkauttamisprosessia) on joh-tanut kansalaisten valvonnan heik-kenemiseen vallan suhteen, kor-

ruption kasvuun, byrokration leviä-miseen, virkamiesten mielivaltaan ja vastuuttomuuteen. Itse esitetyt ehdotukset näyttävät melko radi-kaalisilta: vaalipiireissä suoritetta-vien vaalien palauttaminen kaik-kialla (esimerkiksi parlamenttivaai-lit toteutetaan nykyään ainoastaan puoluelistojen perusteella ja uuden puolueen rekisteröiminen on käy-tännössä mahdotonta), täydellinen luopuminen kaupunginjohtajien virkaannimittämisestä, puolueiden valvonnan heikentäminen, siirtymi-nen tuomioistuimien puheenjohta-jien valitsemiseen vaaleilla yms. It-se asiassa kysymys on Putinin pe-rustaman ns. hallitun demokration järjestelmän osittaisesta purkamis-esta, jolla ei ole mitään tekemistä todellisen demokration kanssa.

Luonnollisesti jokaisella ob-jektiivisella tarkkailijalla syntyy heti kysymys: mitä tämä kaikki tar-koittaa? Onko se mahdollisesti niin, että asiakirja heijastaa ainoastaan laatijaryhmän johtajan herra Fjo-dorovin ja hänen ryhmänsä jäsen-ten henkilökohtaisia näkemyksiä? Fjodorov on joka tapauksessa tun-nettu liberaali, joka aloitti uransa rakentamisen jo perestroikan vuo-sina taistelijana demokration puo-lesta (toisaalta Tšuvašian oppositio pitää hänen käyttämiään toiminta-keinoja vähemmän demokraattisi-na). Mutta Tšuvašian entinen presi-dentti kutsuttiin ”rintaman” ohjel-man laatimiseen nimenomaan itse herra Putinin toimesta. Tämän lisäk-si, tietäen Venäjän ”johtokerrosten” tavat, voidaan rohkeasti olettaa, et-tä ”rintaman” ohjelmaluonnos olisi tuskinpä voinut tulla julkaistuksi il-man Kremlin administraation suo-ranaista määräystä. Näin ollen aloit-teellisuus tässä asiassa on täysin poissuljettu.

Osoittautuu, että herra Putin on tietoisesti sovittanut itselleen ”demokraatin” osaa. Se, että tämä tapahtuisi vilpittömästi, on hyvin vähän todennäköistä, koska todel-linen demokratio on Putinille ja hä-nen kannattajilleen äärimmäisen hankalaa – avoimessa poliittisessa taistelussa he kärsivät väistämättö-mästi tappion. Jopa Venäjän Yhteis-kunnallisen mielipiteen tutkimus-keskuksen virallisten tietojen mu-kaan Putinin kannatus on tällä het-kellä runsaat 40 prosenttia ja las-kee tästä edelleen. Toisaalta hänen todellinen kannatuksensa on vä-hintäinkin kaksi kertaa alhaisempi – vastuun elintason jyrkästä ja pysy-västä alenemisesta väestön enem-mistö langettaa nimenomaan Puti-nille (kuten olen jo kirjoittanut en-nemmin, tällaisesta elintason ale-nemisesta ei voi vaieta edes Ros-stat – Venäjän Tilastollinen laitos, joka on viimeisten kahden vuo-den aikana huvittanut koko maail-maa ”tiedoilla” siitä, että muka ta-louskriisiin oloissa väestön reaality-lot kasvavat ; kuluvana vuonna Ve-näjällä rekisteröitiin virallisesti elin-tason aleneminen).

Mutta kenelle on suunnat-tu tällainen veto? Valitsijoilleko? Tuskinpa, erityisesti jos ottaa huo-mioon sen, että tuskinpa jokainen jaksaa lukea sataa sivua käsittä-vän asiakirjan. Myös viimeiset vaai-lit Pietarissa osoittivat, että valitsi-joen mielipiteet eivät kiinnosta vi-ranomaisia. Palautan mieliin, että Pietarin äärimmäisen epäsuositun kaupunginjohtajan Valentina Mat-vijenkon siirtämiseksi Moskovaan kaupungissa järjestettiin ylimääräi-

set kunnallisvaalit. Nimittäin osallis-tumista varten Venäjän parlamen-tin ylähuoneen eli Liittoneuvoston toimintaan (juuri sen johtajaksi kaa-vaillaan rouva Matvijenkoa) tämän on oltava ainakin kunnanvaltuutet-tu. Näin ollen erityisesti häntä var-ten järjestetyissä ”vaaleissa” Matvi-jenko keräsi muka 95 prosenttia kai-kista äänistä! Nyt näyttää siltä, että tämän tuloksen varjoon jäävät kaik-kien afrikkalaisdiktattorien kaikk-i naiset saavutukset.

Otan riskin esittää seuraavan olettamuksen. Yritys todistaa, että Putinista olisi tullut melkein demo-kraatti ja liberaali (asiakirjan muis-sa osioissa puhutaan myös yksi-tyisyrityttöjyyden kehittämisestä), on suunnattu sekä venäläiselle että ul-komaalaiselle eliitille. Ilmeisesti her-ra Putin on kuitenkin päättänyt jär-jestää ”uudelleenalintansa” uudelle presidenttikaudelle ja nyt pyrkii saavuttamaan venäläisten ja ulko-maalaisten ”elämänisäntien” tuen. Kuten olen jo kirjoittanut, Venäjän eliitin joukossa on olemassa erilai-sia mielipiteitä maan tulevaisuu-desta. Eräiden mielestä mitään ei itse asiassa tarvitse muuttaa ja val-tion nykyinen tosiasiallinen yksi-tyistämisen riittää. Toiset vuoro-staan ymmärtävät, että nykyinen malli ei ole elinvoimainen, mutta näkevät ulospääsyn kaiken totaali-sessa yksityistämisessä – täysin vi-rallisessa yksityistämisessä. Tämän lisäksi heidän mielestään (ja tämä mielipide on oikeudenmukainen) väestön pelkkä aivopesu ei selväs-ti riitä ja siksi on rakennettava (tai uusittava) eräänlaisia mekanisme-ja höyrypaineen alentamiseksi ja sosiaalisen jännityksen laukaisemi-seksi. Juuri näille liberaaleille, jotka ovat tähän asti asettaneet toiveen-sa Medvedeviin, onkin tarjottu muutokset Putinin ”rintaman” tu-levan ohjelman lähestymistavois-sa. Mitä varten tarvitaan Medvede-via (tai jotain kolmatta henkilöä), jos Putin muutenkin kulkee tarvit-tavaan suuntaan?

Mitä tulee ulkomaalaisiin tai tarkemmin sanoen läntisiin eliit-teihin, jotka ovat väsyneet Putinin ulkopolitiikan hortoiluihin ja suu-reellisiin yrityksiin esitellä itseään eräänlaisena itsenäisenä yksilönä (nimenomaan esitellä, mutta ei sen enempää), niin hän toivoo voi-vansa hyvittää nämä piirit keskus-teluillaan demokratiasta ja yksityis-yrityttöjyydestä. Tämän lisäksi on jol-lain tavoin pyrittävä ratkaisemaan useiden miljardien omaisuuksien kohtalo, joita ovat hankkineet itsel-leen lievästi sanoen Putinin ystä-vät. Myös heidät on saatava vaarat-tomiksi ehkäpä uusien ulkopoliittis-ten myönnytysten kautta (mielen-kiintoista, että ”rintaman” ohjelma-luonnoksen julkaistuissa lainauksis-sa ulkopolitiikasta ei puhuta yhtään mitään).

Mitä tulee eliitteihin (tai niiden osaan), niin Putin pääsee mah-dollisesti jopa sopimukseen niiden kanssa. Mutta toisaalta tuskinpa se onnistuu Venäjän kansan kanssa. Venäjän johtajien ei kannata hui-jata itseään niillä tulevien ”vaalien” tuloksilla, jotka nämä johtajat itse kirjaavat. Myös Mubarak luuli aikoi-naan, että pystyy valvomaan tilan-netta...

Sergei Skvortsov, NKP:n keskuskomitean en-simmäinen (pää-) sihteeri

Onneksi olkoon Esko Koivisto (65), miehen ikä on saavutettu

Nuoruusiän jälkeen jo-kainen mää-rää elämänsä suunnan. Es-kon omavas-tuuta on siis kestänyt vii-si kymmen-tä vuotta. Si-nä aikana tiili poikineen ja laas-tia tonneittain on löytänyt täs-mälleen oikean paikkansa. Syn-tyminen pienviljelijän perhee-seen vaikutti siihen, että lapsuu-teen ja kouluaikaan kuuluivat työväentalo ja pioneeritoiminta. Kun Esko täytti 15, alkoi nuorisoliiton, urheilun, ammattiyhdis-tysliikkeen ja puoluetoiminnan aika. Siinä vaiheessa SKDL:llä oli eduskunnassa mahtava ryhmä - 50 kansanedustajaa.

Eskon täyttäessä 20, ammat-tikoulu Kajaanissa oli käyty. Siel-lä Eskoon iski urheiluharrastus ja hän sai muurarin ammatin perus-teet. **Ennen kuin Esko täytti 40,** hän oli kymmenien tuhansien ta-voin muuttanut työn perässä ete-lään. Ay- ja puoluetoiminta olivat ottaneet miehestä lujan otteen. **Kun Esko todella täytti 40** maail-ma ja maat järisivät. Gorbatshevin aloittamaa perestroikaa laajennet-tiin uuteen ajatteluun ja sen perään glasnostiin, jolla valmisteltiin Neu-vostoliiton hajottaminen.

Nyt kun Esko täyttää 65, työ-väenluokka on täysin turvaton. Kansandemokraattinen liike on mennyt manan majoille ja kom-munistien asiat ovat teorian, luok-kataistelun, politiikan ja järjestö-elämän kannalta rempallaan. Mut-ta muurarina ja uuden rakentajana Esko on pitänyt pintansa, eikä tak-kia ole tarvinnut kääntää. Työ työ-väenluokan voiman yhdistämisek-si on edelleen Eskolle sydämen asia.

Täyttäessään 80 Esko ei vält-tämättä näe kurjuutta kummempaa. Meille toivotetaan, että 2026

Kesällä vietimme muurarin ja järjestötoverin ja -aktiivin, Esko Koivis-ton 65-vuotispäiviä. Järjestöväen yhteiset onnittelet esitti Kai Konttu-ri. Esitämme ne tässä toimituksen lyhentämänä.

Suomessa on 1,4 miljoonaa yli 65 vuotiasta, mutta oikeasti niitä voi olla vain alle miljoona! Kuluu 15 vuotta, huijaus on kasvanut entis-tä suuremmaksi. Silloin yli 65 vuo-tiaita on alle 900 tuhatta ennuste-tun 1,7 miljoonan asemesta. Työttö-myys kuitenkin pahenee. Esko nä-kee, että työttömyysaste huitelee 30–35 prosentin tietämissä. Maail-man kapitalismi elää silloin petok-sen, valheiden, virtuaalirahan, pa-henevan työttömyyden, lisäänty-vän kurjuuden ja sotien varassa. Ny-kyinen globaali kapitalismi on ajau-tumassa historiallisesti hurjaa vauhtia umpikujaan, josta se ei yksinker-taisesti pääse pois.

Optimistisesti ennustaen, voi ajatella, että tätä kehitystä palk-katyöläiset eivät hyväksy. Esko voi nähdä ja kokea kuinka työväen-luokka nousee seisomaan, lyö nyr-kin pöytään ja kääntää kehityksen suunnan – se lukee tälle mädälle ka-pitalismille tuomion ja ilmoittaa sen päivät päättyneiksi!

Kaikista työväenliikkeen vai-keuksista huolimatta Esko voi muistella menneitä vuosia rinta rottingilla! Siihen mekin voimme yhtyä, sillä vain takinkääntäjät saa-vat historian tuomareilta tuomion. **Toivotamme Eskolle antoisia-**

päiviä, sillä taistelu jatkuu!

Esko Koivistoa 65 v. onnittelevat järjestötoverit:

Esko Auervuolle Riitta Auervuolle Reijo Katajaranta Juhani Tanski Olavi Tirronen Kaija Siippainen Kalevi Wahrman Matti Wahrman Raika Kontturi Kai Kontturi Heikki Männikkö Tarja Männikkö Timo Kangasmaa Jouko Nevalainen Anne Luukkonen Esko Luukkonen Leena Hietanen Petri Krohn Antti Siika-aho Tommi Lievemaa Matti Järvinen Eira Kärki

STP, STP:n ja Kansan äänen järjes-töt (EU:n Vastainen Kansanrinta-ma, Kommunistien Liitto, SFT), sekähermannin naiset sekä lu-kuisat järjestötoverit yhtyvät on-nittelijoiden joukkoon.

BRILJANTTI JA ROHKEA TIEDONANTO

Fidel Castro Ruz 3.7.2011

Venezuelan presidentti on yksi niistä ihmisistä, joka on tehnyt eniten kansansa terveyden ja koulutuksen eteen. Vaikka-kin Kuuban vallankumoukselle on kerääntynyt eniten kokemusta näistä aloista, me teemme yhteistyötä ilolla tämän sisarvaltion kanssa kummallakin elämänalueella.

Tuolta maalta ei suinkaan puutu lääkäreitä – melkeinpä päinvastoin. Heillä oli yllin kyllin lääkäreitä, joiden joukossa oli jopa ensiluokan ammattilaisia kuten muisakin Latinalaisen Amerikan maissa. Yhteiskunnallisesti oli ongelmallista, että parhaat lääkärit ja hienoimmat laitteet olivat yksityiskäytössä kuten kaikkialla kapitalistisissa maissa. Usein ei käynyt näinkään, koska Venezuelan kaltaisissa kehitymättömissä kapitalistisissa maissa vauraalla yhteiskuntaluokalla oli hyvä syy käyttää USA:n ja Euroopan parhaita sairaaloita. Tämä oli ja on edelleen tavanomaista eikä sitä voi hyväksyä.

Vieläkin pahempaa on se, että USA ja Eurooppa ovat huomioineet kunkin riistetyn kolmannen maailman maan spesialistit vietelläkseen heidät jättämään kotimaansa ja

Viron puolustusministeri Mart Laar:

Viroa vastaan hyökkäävät ammutaan vastaisuudessaakin

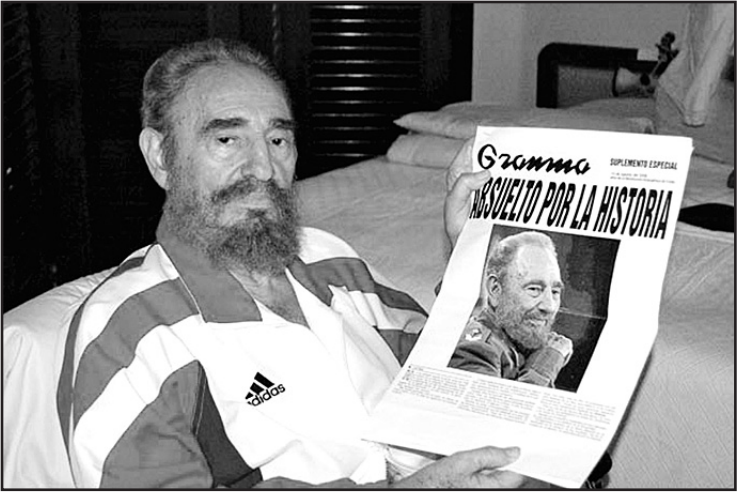
Viron puolustusministeri Mart Laarin lausunnosta Viron ylioppilaskuntien liitolle (EÜS) on nousut skandaali. Viestissään Laar uhoaa Karen Drambjanin tapauksen jälkimainingeissa, että vastaisuudessaakin Viroa vastaan hyökkäävät tahot ammutaan. Hän rinnastaa lisäksi vasemmistolaisuuden terrorismiin. Drambjan kuului puolueeseen Yhtenäisen vasemmisto.

Eesti Päevalehdessä (23.08.2011) on julkaistu EÜS:n sisäisessä keskustelupiirissä käytyä keskustelua puolustusministeriöön hyökänneen ja laukausten vaihdossa elokuun alussa kuolleen Karen Drambjanin kohtalosta. Laarin mukaan vasemmistopuolueeseen kuuluminen on selvä merkki, mitä Drambjan halusi: ”Tappaa koko puolustusministeriön”, Laar kirjoittaa. Laar katsoo myös, että Drambjanin innoitti epätoivoiseen tekoon Venäjä ja natsismin vastainen taistelu. ”Viroa vastaan hyökkääjät ammutaan, ja sen takaan minä vastaisuudessaakin”, viesti loppuu. Virossa on herännyt kysymys, pitäisikö Laarin erota?

Suojelupoliisi ei aikaillut

Viron puolustusministeriöön hyökännyt ja tulitaistelussa kuollut vasemmistoaktivisti Karen Drambjan (57) oli pitkään ollut Viron suojelupoliisin vainon kohteena. Juristin koulutuksen saanut Drambjan oli puolustanut oikeudessa pronsiön mellakoiden jälkeen Yövärtiön jäsentä, Larissa Neshtsadimovaa. Yövärtio, Notshnoi Dozor, on Viron apartheidia vastustavien venäjänkielisten aktivistien ryhmä, joka on ollut Viron suojelupoliisin, KaPon, erityisen kiinnostuksen kohteena.

Viron suojelupoliisi aloitti jo vuoden 2007 vuosiraportis-

emigroitumaan kulutusyhteiskuntaan. Kehitysmaiden lääkärien kouluttaminen vaatii uskomattomia rahasummia, joita miljoonilla latinalaisamerikkalaisilla ja karibialaisilla perheillä ei ole varaa maksaa. Kuubassa tilanne oli samanlainen, kunnes vallankumous haastoi sen kouluttamalla lääkäreitä ei ainoastaan oman maan tarpeeseen vaan myös Latinalaisen Amerikan, Karibian tai muun maailman tarpeita varten.

Me emme ole koskaan varastaneet muiden kansojen siviis-tyneistöä. Päinvastoin Kuubassa olemme kouluttaneet kymmeniä tuhansia lääkäreitä ja muita huipuluokan ammattilaisia maksut-

ta velvoittaen heitä työskentelemään valmistuttuaan omissa kotimaissaan.

Kiitokset Bolivarin ja Martin innoittamille syvällisille valankumouksellisille. Venezuela ja Kuuba ovat maita, joissa terveydenhoito ja koulutus ovat poikkeuksellisen kehittyneitä. Jokaisella kansalaisella on reaalinen oikeus saada peruskoulutusta ja valmistua ammattiin maksutta. USA ei ole kynnnyt takaamaan samaa kaikille asukkailleen. Todellisuudessa maan hallitus on investoinut joka vuosi miljardeja dollareita aseisiin ja sota-seikkailuihin. USA on suurin aseiden ja kuolemanvälineiden viejä.

Tässä on Viron puolustusministeriö Sakala-kadulla, Stalinin aikaisessa jyrkevässä kivitalossa, jossa käytiin paljon huomiota herättänyt tulitaistelu, jossa Karen Drambjan ammuttiin.

saan Drambjanin mustamaalamisen hänen oltuaan Perustuslakipuolueen kansanedustajaehdokkaana parlamenttivaaleissa. Suojelupoliisi leimasi puolueen Moskovan luomukseksi. Drambjanin tilanetta ei parantanut hänen oikeusaputyönsä Yövärtio-jäsenen hyväksi. Drambjan oli Yhdistyneen vasemmiston ehdokkaana Europarlamenttivaaleissa vuonna 2009. Hän julkisti tuolloin manifestinsa ”Jos kotisi on sinulle kallis...”, jossa hän totesi Viron valinneen sisällissodan tien suhteessaan venäläiseen vähemmistöön. Hän kutsui Viroa moraalisen konkurssin tehneeksi neofasistiseksi valtioksi. Hän syytti venäläistä vähemmistöä myös lammasmaiseksi syrjinnän edessä.

Drambjanille kävi niin kuin Virossa käy kaikille toisinajattelijoille ja aktivisteille. KaPo terrorisoi hänen elämää vuosia estäen hänen kaikki poliittiset ambitiot, tuho-

ten talouden, perheen, yksityiselämän, toimeentulon, maineen ja kirjoitti vuosittain panetteluja vuosikertomukseen.

Viron suojelupoliisi ja poliisin erityisyksikkö ampuivat hänet laukaustenvaihdossa puolustusministeriön tiloissa 11.08.2011.

Tallinna
Leena Hietanen

Lähde: http://en.wikipedia.org/wiki/Karen_Drambjan
Drambjanin manifesti: http://www.slavia.ee/index.php?option=com_content&view=article&id=1734:2009-03-24-09-43-48&catid=85:vybory5
Uutinen Laarin kirjeestä: <http://www.epl.ee/news/eesti/taismahus-laari-sonad-eesti-riigi-rundajad-lastakse-maha-seda-garanteerin.d?id=56247236>

Siellä toimivat maailman suurimmat huumemarkkinat. Kymmenet tuhannet latinalaisamerikkalaiset menettävät henkensä vuosittain huumeiden vuoksi.

On hyvin tunnettu tosiasia, että yli 50 vuotta sitten tuossa maassa (Venezuelassa) sotilaita edustava presidentti siirsi katkerana päättävällän sotilaallis-teolliselle yhteeliittymälle. Tämä tokaisu olisi tarpeeton, jos Venezuelan oligarkien hallitsema media ei sekaantuisi niin viha- ja vastenmielisesti bolivaarisen presidentin terveysongelmiin. Me olemme liittoutuneet presidentin kanssa läheisin ja tuhoamattomin ystävyyden sitein, jotka solmittiin hänen ensivierailullaan meidän maassamme 13.12.1994.

Jotkut olivat yllättyneitä hänen hakiessaan Kuubasta lääketieteellistä hoitoa. Presidentti vieraili maassamme samasta syystä, joka vei hänet myös Brasiliaan ja Ecuadoriin. Hänellä ei ollut aikomustakaan pyytää maassamme lääketieteellistä hoitoa. On hyvin tunnettua, että muutama vuosi sitten joukko kuubalaisia terveysalan spesialisteja tarjosi palveluksiaan Venezuelan presidentille. Tämä pysyi kuitenkin uskollisena bolivaarisille periaatteilleen – harkitsematta edes niiden olevan epämieluisia ulkomaalaisille – kuten suuren Latinalaisen Amerikan kotimaan pojat ja tyttäret, joiden puolesta Vapauttaja (Bolivar) taisteli viimeiseen hengenvetoon.

Presidentti Chávez pisti suuren painon suhteille meidän terveydenhuoltohenkilöstöömme. Tällä tavoin syntyivät ystävälliset ja luottamukselliset siteet hänen ja kuubalaisten tohtorien välillä. Lääkärit olivat aina hyvin herkkiä huomioimaan Venezuelan johtajan tarpeet. Näin hän kykeni perustamaan tuhansia terveyskeskuksia ja varustamaan ne tarpeellisilla välineillä sekä takaamaan kaikille venezuelalaisille ilmaiset palvelut. Maailmassa ei ole toista hallitusta, joka olisi tehnyt niin paljon niin lyhyessä ajassa oman kansansa terveyden hyväksi.

Iso osa Kuuban terveydenhoitohenkilöstöstä työskentelee Venezuelassa ja monet heistä toimivat myös opettajina, kun yli 20 000 nuorta venezuelalaista aloittivat lääketieteen opiskelunsa. Useat heistä aloittivat opintonsa maassamme. Internationalistilääkärit – 51. pataljoonan jäsenet – valmistuivat Latinalaisen Amerikan lääketieteellisestä koulusta. He ovat saavuttaneet mainetta vaikeissa ja mutkikkaimissa tehtävissä. Tältä perustalta rakentui minun suhteeni presidentti Hugo Cháveziin.

Lisäisin vielä, että yli 12 vuoteen aina 2.2.1999 alkaen Venezuelan presidentti ja vallankumouksen johtaja ei ole levännyt päivääkään. Hän istuu ainutlaatuisella paikalla tämän pallonpuoliskon historiassa. Kaikki hänen tarmonsaa on kohdis-

tunut vallankumoukseen. Olisi ihmeellistä, melkein mahdotonta, ettei hänen terveytensä kärsisi jonkinlaisesta romahduksesta ja näin onkin tapahtunut viime kuukausien aikana.

Hän on henkilö, joka elää ankanan sotilaallista elämää ja voisi stoalaisesti ladella kipuja ja särkyjä, jotka vaivaavat häntä kasvavassa määrin. Suodaan ystävällisten suhteiden kestäväen mielipiteiden vaihdon kehittyä Kuuban ja Venezuelan välillä kuten minun sairastumiseni yhteydessä, joka julkaistiin 30.6.2006. Ei ole mitenkään tavatonta, että minä huomautin presidentille kattavan lääkärintarkastuksen tarpeesta.

Totta kai myönnän, ettei se ollut minulle helppo tehtävä. Minun ei ollut vaikea huomata, että hänellä oli terveysongelmia. Hänen viimeisestä käynnistään Kuubassa oli kulunut seitsemän kuukautta. Hänen terveydestään huolehtiva lääkäritiimi oli vedonnut minua ottamaan asian esille. Presidentille oli alusta lähtien täysin selvää, että hän tiedottaa terveydentilastaan kansalle. Tämän vuoksi hän ilmoitti ulkoministerinsä välityksellä terveydestään kansalle ja lupasi pitää heidät yksityiskohdista ajan tasalla. Jokaista hoitotoimenpidettä seurattiin tarkoin solutestein ja laboratorioanalysein. Yksi testeistä ensimmäisen leikkauksen jälkeen osoitti, että tarvitaankin radikaalimpia operaatioita ja erityishoitoja.

Myönnän, ettei ollut helppoa tiedottaa ystäväni sairauden uudesta kehityksestä. Havaitsin arvokkuuden, jolla hän vastaanotti tämän uutisen. Toisaalta hänen mielensä askarteli monen tärkeän tehtävän kuten Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen yhtenäisyysopimuksen 200-vuotisjuhlien parissa paljon enemmän kuin leikkauksen jälkeisissä fyysisissä kivuissa. Hän vertasi itseään elämässään kohdatuina vaikeina hetkinä peräänantamattomaksi taistelijaksi.

Epäroimättä minä totean tuloksien olevan vaikuttavia ja että potilas taisteli ratkaisevan taistelun, joka johtaa hänet ja Venezuelan suureen voittoon. On varmistettava, että tämä selvitys viestitetään sana sanalta kaikilla kielillä, mutta erityisesti englanniksi käännettynä. Tätä kieltä ymmärretään siinä Baabelin tornissa, joksi imperialismi on muuntanut maailmaan.

Hugo Chávezin sisäiset ja ulkoiset viholliset ovat nyt hänen sanojensa ja aloitekykynsä armoilla. Epäilemättä he tulevat yllättymään. Toivottakamme hänelle vakainta tukeamme ja luottamustamme. Imperiumin valheet ja maanpetturien petokset voitetaan. Nykyisin Venezuelassa elää miljoonia militantteja ja valppaita kansalaisia, jotka eivät tule koskaan alistumaan harvainvallalle ja imperiumille.

Suomennos:
Matti Laitinen

Kansainvälinen toimintapäivä

Varaudu osallistumaan kansainväliseen toimintapäivään lauantaina 15.10.2011. Toimintapäivä järjestetään Espanjan demokratialiikkeen aloitteesta eri puolilla Eurooppaa. Tavoitteena on, että muutosta haluavat tuovat mielipiteensä näkyville. Tapahtuma järjestettäneen Narinkatorilla. Lisätietoja myöhemmin.

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

KYYKYTTÄJÄT KILPASILLE

Kaksi ehkä keskeisintä henkilöä, herrat Lipponen ja Niinistö, jotka toivat köyhien kyykytyksen ja uus-liberalismin poliittiselle kentälle, jos jätetään huomiotta Esko Ahon edesottamukset, ovat asettumassa presidenttiehdokkaiksi. Mainitut herrat – mukaan lukien Aho – ovat paaluttaneet kansankuntamietä kohti Natoa ja kasvattaneet tuloeroja OECD:n epäviralliseen ennätystahtiin. Tutkimuksien mukaan nämä ovat asioita ja arvoja, joita kansan enemmistö kavahtaa. Onko tämä ”kansa vähälahjaista poliittisissa kysymyksissä” kuten Paasikivi aikanaan muotoili, jos näistä kolmesta on kaksi presidentinvaalien viimeisellä kierroksella? Poliitiikka ei ole vaihtoehdotonta rullaluistinten rahinaa tai vesipallojen suhinaa.

Asetelmasta seuraa väistämättä se, että toiselle kierrokselle nousee Väyrynen kokemuksellaan ja keynesiläisellä hyvinvointivaltionäkemyksellään tai Soini niillä mielipiteillä, joita kansa on em. tutkimuksissa lausunut, tuloerojen tasointaminen ja Nato-vastaisuus. Helposti unohtamme sen, että Väyrynen on ollut jo hyvinvointivaltiota rakentamassa, mutta lähti Ahon hallituksesta ovet paukkuen kun sitä alettiin uusliberalismin hengessä purkamaan kuten myös Eeva Kuuskoski, joka asetettiin Mannerheimin Lastensuojeluliiton johtoon. On syytä myös muistaa, että Suomi oli ainoa Pohjoismaa,

joka Ahon, Lipposen ja Viinasen, Niinistön keinoin kyykytti köyhänsä ja rikastutti rikkaansa kuten uus-liberalismin teoria puhtaimmillaan opettaa.

Ihminen muuttuu opetti meille jo aikanaan – nyttemmin useinkin parjattu – edesmennyt vankeinhoidlaitoksen ylijohtaja K.J. Lång. Lipponen ja Niinistö ovat ”elinkautisensa” istuneet uusliberalismin ja Naton kellokkaina. Taustastaan on vaikea, jos ei mahdoton irtaantua. Presidentti on tulevaisuudessa entistä enemmän arvojohtaja ja näiden arvojen tulisi – tutkimusten mukaan – olla jotain muuta kuin Lipposella tai Niinistöllä. ”Takkia voi kääntää”, mutta nahan vaihtaminen ei käy kuin käärmeiltä. Punaisempaa, kansanomaisempaa vuoripuolta on pelmuuteltu näkyviin kuin metsästyskauden alkajaisiksi.

Positiivinen poikkeuslaki Tarja Halosen uudelleenvalinnan puolesta olisi historiallinen, koska poikkeuslakia ei ole käytetty kuin negatiivisissa tilanteissa ikäänkuin pakon edessä. Tänään kansakunta on harvinaisen tyytyväinen presidentin tapaan hoitaa tehtävänsä ja lisäksi kansakunta jakaa tutkitut arvonsa, tasa-arvo, suhde Natoon ja suhteet ulkovaltoihin presidenttinsä kanssa.

Hannu Ikonen
Vapaus Valita Toisin

Tuotantosuhteet nuorten päihdeongelman takana

Kun ihminen kehittyi maapalololle, sen täytyi ensiksi etsiä ravintoa ennen kuin jäi aikaa humanistisiin tieteisiin ja taiteeseen. Ravinnon saannin vahva suhde inhimilliseen toimintaan näkyy hyvin alkukantain heimojen rituaaleissa, jotka usein matkivat metsästys-tilannetta.

Tänään ravinnon sijaan puhutaan taloudesta. Koko yhteiskunnan poliittinen, juridinen ja ideologinen pohja rakentuu talouden ympärille, tuotantosuhteisiin. Olemme kuin alkukantainen heimo, mutta eri mittakaavassa. Kun alamme pohtia syitä ihmisten erilaisiin mieltymyksiin, voimme nähdä tiettyjä yhdistäviä tekijöitä. Korkeimmalle kohoavat näiden ihmisten maantieteellinen sijainti ja

heidän asemansa yhteiskunnallisessa tuotannossa.

Ihmisen joukkotoiminnan perusta on taas, että yksilö tekee sitä, mikä nostaa hänen arvoaan koko joukon silmissä. Samoin kuin joukon kunnioitetuin yksilö on se, joka nostaa koko joukon arvostusta. 60- ja 70-luvun hippiliike oli katastrofi vallanpitäjille, se esimerkiksi lopetti Vietnamin sodan. Aktiiviselle työläisnuorisolle piti keksiä jotain, ettei se vaikuttaisi yhteiskuntaan niin voimakkaasti. Vastauksena tähän keksittiin ainakin osittain päihteet.

Nykyinen nuorison runsas päihteiden käyttö on näin ollen seurausta markkinatalouden vaatimuksista. Työläisnuorille annettiin mato koukussa, johon he tarttuivat.

Joonas Lohenoja, Kotka

Yhdysvallat konkurssitilassa

Yhdysvallat on henkisessä ja moraalisessa konkurssissa ollut jo vuosien ajan. Jatkuva sotiminen maailman eri kolkilla, huume ja väkivaltarikollisuuden valtava kasvu osoittaa heidän yhteiskuntansa olevan vakavasti sairas.Vankiloissa on lähes 3 miljoonaa kansalaista.Yhdysvallat on esimerkkinä, ettei edes kuolemantuomiot vähennä rikollisuutta.Sivistysvaltiot eivät tarvitse kuolemantuomioita. Vuosikymmenten velaksi sotimisesta on varoitettu jenkkejä.Koska aseelollisuuden vankeina on väkeä presidentistä alkaen on varoituksille vain hymähdelty. Nyt alkaa olla jo pää vetävän kädessä. Velkaa on jo bruttokansantuotteen verran ja lisää otetaan. Siis velkaa maksetaan uutta velkaa tekemällä.Hankenä käymättömänäkin epäilen, etteivät kaikki palikat ole kohdallaan.

Velan saanti maailmalta al-

kaa olla jenkeille kohta vaikeaa, mm.kiinalaiset alkavat jo epäröidä. Olenkin vuosien ajan ihmetellyt miksi kolmannen maailman ystäväksi haluava Kiina maksaa jenkien sotakuluja kolmannessa maailmassa. Onneksi maailmassa ainakin yksi henkilö, joka avokätisesti rahoittaa kaikkia maailman rahansa hupuloineita, Jyrki Katainen on tämä talousnero. Tosin Jyrki vaatii velalle takuut, Suomihan voisi takuiksi vaatia Havaijin lomasaaret. Yhdysvalloille voisi antaa lyhyet ohjeet ongelmiansa ratkaisuun. Sotikaa vähemmän, rakentakaa enemmän.Rakentakaa myös suhteita maailman valtioihin ilman pommeja ja ohjuksia.Mellakoiden yllyttäminen ja rahoittaminen maailmalla ei taida myöskään jenkkinen ystäviä lisätä.

Reino Welling
Jämsänkoski

Totuus ensimmäinen häviäjä

Totuus katoaa ensimmäisenä sodan melskeeseen. Näin on käynyt kerta toisensa jälkeen. Olisiko Libyan sota valhepropagandassa ennätystasoa, siltä vaikuttaa. Libyan sodasta käytetään jo sodan kestäessä paljon värikkäämpiä nimityksiä kuin meidän sisällissodastamme. Erilaiset diktaattorit ovat lännen demokraattien suosiossa niin kauan kuin he eivät vaaranna lännen etuja ja ottavat käyttäytymisohjeet paikallisesta Yhdysvaltain lähetystöstä. Tunisian, Egyptin ja Libyan diktaattorit alkoivat olla epäluotettavia. Siksi Nato-maat organisoivat ja rahoittivat mielenosoitukset alkaen Tunisiasta, jatkuen Egyptiin sekä Libyaan. Spontaaneja mielenosoituksia syntyi yllättäen myös Bahrainiin. Ne tukahdutettiin Saudi-Arabian joukkojen miehitettyä maan. Raa’at rangastustoimet on kohdistettu mielenosoituksiin osallistuneita kohtaan. Ihmisoikeuksista kaakattavat länsitahot ovat Bahrainista olleet hiljaa. Se on todisteenä, etteivät lännen puheet ihmisoikeuksista ole uskottavia.

Tunisian ja Egyptin diktaattorit kukistuivat hetkessä, mutta demokratia kyseisissä maissa on yhtä kaukana kuin ennen kumousta. Mubarakin diktatuuri vaihtui armei-

jan diktatuuriin. Mielenosoitukset siirrettiin myös Libyaan. Kun Gaddafin hallinto alkoi kukistaa melakoita, totesivat Nato-maat siviilien olevan vaarassa. YK:n turvaneuvostossa saatiin Venäjä ja Kiina huijattua tukemaan natolaisten aloitamaa ns. siviilien suojelua. Tämä suojelu on viennyt hengen sadoilta ellei tuhansilta libyalaisilta. Maasta on tuhottu toimiva infrastruktuuri. Afrikan rikkain ja hyvinvoivin valtio on raunioina.

Venäjän Nato-valtuutettu Dmitri Rogozin on todennut Naton korvanneen YK:n turvaneuvoston. Rogozinin mukaan sotilasliitto on käyttänyt turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa omien päämääriensä toteuttamiseen, koska tarkoituksena on saada valvontaan maa, jossa on valtavat öljyvarannot. Rogozin on myös lähettänyt Naton pääsihteerille tiukkasävyisen viestin Naton pommitusten vaatimien suurten siviiliuhrien määrän vuoksi. Naton pommitusten päämääränä on saada mahdollisimman suurta tuhoa aikaan Libyaassa. Kuvitellaan läntisten firmojen saavan paljon jälleenrakennusurakointa tulevaisuudessa. Libyan varoja on jäädytetty lännessä miljarde-

ja. Se on herättänyt eräitä kolmannen maailman maita siirtämään varojaan turvaan Kiinaan, Venäjälle ja Brasiliaan. Nato pelaa Libyaassa vaarallista peliä. Gaddafi ilmeisesti menettää valtansa, mutta tilalle tulevat hallitsijat ovatkin arvaamatomia, kuvien perusteella sekalainen resupekkasakki. On loppu nimittää heitä vapaustaistelijoiksi. Ennustan Libyaasta tulevan uuden Irakin. Muistettakoon kuinka rauhanpuolustaja Bush kertoi vappuna 2003 Irakin sodan olevan ohi. Eipä ole ohi vieläkään. Ilmeisesti Gaddafi ei saada Haagin oikeuteen. Jospa sen takia vietäisiinkin oikeuteen kerrankin todellisia sotarikollisia, Libyan sodan aloittaneet Sargozy, Obama ja Naton sotilasjohto.

Tulevaisuutta ajatellen Libyan tilanne on vaarallinen esimerkki. Ellei jokin hallitus miellytä Natojohtajia, he saattavat pommein ja ohjuksin vaihtaa hallituksen. Periaatteessa Suomikin on samassa asemassa. Tosin Natoa odottava tappio Afganistanissa paljastanee maailmalle Naton todellisuuden – paperitiikerin. Se on ainoa valopiste tulevaisuutta ajatellen.

Reino Welling,
Jämsänkoski

Syyria tähtäimessä

USA:n ulkoministeriön palkkalistoilla on Syyrian ”Hallituksen kriitikot!”

-Näin otsikoi Unserer Zeit artikkelinsa 29.4.2011.

USA:n omistama satelliitti TV-asema lähettää systemaattisesti Syyrian hallituksen vastaisia ohjelmia. Tästä kertoi ”Washington Post” 17.4.2011.

Sen lisäksi on Lontoossa ollut satelliittilähetin vuoden 2009 huhituusta lähtien . Lontoossa on syyrialaisien pakolaisten ”Oikeuden mukaisuuden ja kehityksen liike”, joka on tiiviissä yhteistyössä propagandalähettimen kanssa. Wikileaks on paljastanut amerikkalaisten diplomaattien yhteyksiä propaganda-sodassa. USA:n ulkoministeriö on maksanut yli 6 dollaria ”vapaus-taistelijoidle”. Heitä kuvataan mallillisiksi muslimieiksi, vaikka he olisivat aikaisemmin kuuluneet ”Muslimien veljeskuntaan”. Osa rahoista on käytetty Syyriassa ”toisinajattelijoiden” rahoittamiseen. Ulkoministeriö on varoittanut yksityiskohtien ja nimien julkistamisesta medioissa. Maaliskuun puolivälistä lähtien on muutama tusina kuollut mielenosoittajien ja turvallisuusjoukkojen välisissä yhteenotoissa. Tiedotusvälineiden mukaan sosiaalinen tilanne ja viranomaisien suhtautuminen on aiheuttanut yhteenottoja. Elin-

kustannusten nousu ja työttömyys ovat päätekijöitä. Viranomaisten suhtautuminen nuorison liikehdintään on ollut kovakouraista. Heitä on kohdeltu vain ”hulinoitsijoina”.

Syyksi on katsottu 44 vuotta kestänyt hallitusvalta. Maan hallitseva klaani on uskonnollisesti alavitteja, kun taas päävastustajat kuuluvat ”Muslimi-veljeskuntaan. Vallassa oleva Baath puolue kuitenkin propagoi kansallisen valtion puolesta ja uskonnolliset puolueet on kielletty. Nykyinen presidentti on Lontoossa lääketieteellisen koulutuksen saanut ja häntä pidetään isäänsä vapaamielisempänä. Hän on esittänyt poliittisia reformeja viime aikoina yhä enemmän. Oppositioainekset eivät pidä reformipuheita luotettavina. Maaliskuun lopussa entinen hallitus erosi ja uusi hallitus aloitti reformien kehittämisen poistamalla vuosikymmeniä jatkuneen poikkeustilan ja valtion turvallisuustuomioistuimen lakauttamisella ja rauhanomaisten mielenosoitusten sallimisella. Kuitenkin mielenosoituksille tulee olla viranomaisten lupa. Kolme päivää myöhemmin presidentti on al-lekirjoittanut kyseiset lait. Syyria on viime vuosina ollut Israelin poliitisten ja sotilaallisten hyökkäysten kohteena. Maiden välillä vallitsee edelleenkin sotatila vuoden 1967

sodan jälkeen. Tämä selittää osittaan poikkeustilan. Syyria on vastustanut Israelin ja USA:n uusia rajanvetosuunnitelmia. Syyrian Kommunistinen Puolue, joka on yhteistyössä hallitsevan Baath puolueen kanssa, kuvasi maaliskuussa huli-noita Israelin ja USA:n Imperialistien vastaisuksi, kun kapinallike voimistui Tunisiassa ja Egyptissä ja tällä halutaan estää kapinahengen kasvaminen arabimaissa. Syyrian katsotaan olevan esteenä ”Suuren Lähi-Idän” luomiselle. Taantumusvoimat yrittävät sekoittaa kortit, kun on kysymys normaalista tyttymättömyydestä ja taantumuksellisista vaatimuksista. Mediasodassa imperialistit kuvaavat turvallisuusjoukkojen toimintaa liian väkivaltaiseksi. Tästä on seurauksena, että Kommunistisen Puolueen vaatimat uudistukset viivästyvät. Kun lakia valtion sektorin osuudesta tarkastellaan, niin on vaarassa valtion sektorin heikentyminen. Valtion sektorin heikkeneminen on jo johtanut elintason laskuun. Tästä on porvaristo saanut etua kansan kustannuksella. Hallitus joutuu tekemään päätöksiä kansan elintason säilyttämiseksi.

Georg Polikeit
Käänsi:
Wäinö Pietikäinen

Väriavallankumouksellinen Dalai-lama

Tiibetin hengellinen johtaja Dalai-lama (Tenzin Gyatso) nimitti äskettäin seuraajakseen pakolaishallinnon poliittiseksi johtajaksi Yhdysvalloissa koulutetun Harvardin yliopiston luennoitsijan, 42-vuotiaan Lobsang Sangayn. Sangay ei ole koskaan käynyt Tiibetissä. Tämä on tyypillistä niin sanotuille väriavallankumouksellisille. Ainakin Georgian Mihail Saakashvilillä ja Viron Toomas Hendrik Ilveksellä on hyvin samankaltainen tausta.

Dalai-lama esitteli seuraajansa heinäkuussa Washingtonissa Yhdysvaltojen poliittiselle johdolle

”kuin isä poikansa” (HS 9.8.). Tämä poikkeaa maailmanlaajuisesta tavirrasta, sillä valtaosa maailman maista on pitänyt selkeää hajurakoa Dalai-laman pakolaishallitukseen. Sangay aikoo entisestään kiihdyttää väriavallankumoushankkeita Tiibetissä. Hän toteaa: ”Tehtäväni on täyttää hänen (Dalai Laman) visionsa, että tiibetiläiset elävät jo nain päivänä vapaudessa”.

Dalai-lama saapui vierailulle Suomeen 19. elokuuta. Maamme poliittisesta johdosta hänet tapasi ainoastaan ministeri Heidi Hautala (vihr) sekä pieneh-

kö ryhmä kansanedustajia eri puolueista.

Kiinan Suomen-lähetystössä Hautalan ja Dalai-laman tapaamisesta ei pidetty. ”Se vahingoittaa maidemme kahdenvälisiä suhteita. Hän ei ole ainoastaan uskonnollinen johtaja”, lähetystön poliittisen toimiston johtaja Peng Zhengwu totesi. Hautala on kiistatta johdonmukainen, kun hän tukee CIA:n tukemia separatisteja eli Tiibetin ”pakolaishallintoa”. Samahan on asian laita myös esimerkiksi Tsetse-nian kohdalla.

TOMMI LIEVEMAA

Tukea **Kansan**äänelle

Veijo Niskavaara 15 e, Larmo Lehtola 20 e, Hannu Kautto 60 e, Reijo Katajaranta 60 e, Pasi Ranki 50 e, Tarja Männikkö 45 e, Heikki Männikkö 45 e, Olavi Tirronen 10 e, Paavo Heikkinen 25 e, Esko Koivisto 160 e, City-kani 1,80 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Jorma Kangasniemi 5 e ja Matti Järvinen 20 e.
Lisäksi toverit onnittelevat Esko Koivistoa 65 v. syntymäpäivän johdosta tukemalla Kansan ääntä: Esko ja Riitta Auervuolle 50 e, Reijo Katajaranta 50 e, Juhani Tanski 70 e, Olavi Tirronen 10 e, Eira Kärki 25 e, Heikki ja Tarja Männikkö 50 e, Hannele Salava 20 e ja Janne, Miina ja Einari Rahikainen 25 e.

OKO FI0855411420027966
Keräyslupa: 2020/2011/2058

VALTTERILLE

Kirpputori pidetään myöhemmin syksyllä, tarkka ajankohta ei ole vielä tiedossa. Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta. Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Tavarana tulee olla puhdasta ja ehjää. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeitin, työkalut, kalastusvälineet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on käytökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, lahjoita se kirpputorillemme. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteen p. 040-707 3576 tai tavarana voi tuoda sopimuksen mukaan myyntipäivänä suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme myyntipäivinä paikalla lauantaina klo 7.30 alkaen ja sunnuntaina 8.30. Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina kirpputorillemme. Pistä tavara kierrätykseen. Tuoton käyttäme Kansan äänen julkaisemiseen.
Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry:n opintopiiri.

Tulevissa opintopiirin istunnoissa käsitellään ”Valkoisen Suomen” merkitystä 1920 ja 1930 lukujen tapahtumiin. Toisena opintopiirin asiana, ovat 1900 luvun alkuvuodet. 1900 – luvun alussahan oli muun muassa Viaporin kapina, suurlakko, työväenliikkeen voimakas nousu ja laskukausi.

Kokoontumispäivät ovat seuraavat:
1.10.2011 Retki Hämeenlinnan Hauhon Alvettulan kylässä sijaitsevalle Sairaus- ja Tapaturmainvalidien ry: loma- ja kurssikeskukseen. Tilaisuudessa pohditaan 1930 luvun tapahtumia. Lähtö on henkilöautoilla Helsingistä, Herttoniemen Apteekin edestä (vastapäätä Herttoniemen metroasamaa) kello 9.30.
Perillä on mahdollisuus, ruokailun ja kahvin lisäksi saunomiseen ja järvessä uintiin.
Ilmoittautumiset Esko Auervuolteelle sunnuntaihin 25.9.2011 mennessä (puh 040 707 35 76).
Matka maksaa 25,00 euroa. Maksu sisältää ruokailun, kahvin ja saunomisen (omat pyyhkeet ja pesuvehkeet mukaan).
Kotiin lähtö on viimeistään kello 18.00 aikaan.

14. marraskuuta 2011 (maanantai) kello 17.00 Helsingissä, Kirveskerholla
Opintopiiri. Aihetta ei ole vielä päätetty.

VAPAAUS VALITA TOISIN - foorumi II

5.11.2011 PAASITORNISSA klo 11-17 Helsingin Hakaniemessä VVT:llä (=vapaus valita toisin) on siis ollut merkitystä ruohonjuuritason huolien esiin nostajana.

Vapaus valita toisin
...on kansalaisaloite, joka kyseenalaistaa politiikan ja yhteiskunnallisen keskustelun vaihtoehdottomuutta. Se pyrkii herättämään keskustelua uusista lähtökohdista hyvinvointivaltion, demokratian, globaalin ja ympäristöoikeudenmukaisuuden aloilla.
VVT:ssä toimii yksittäisiä kansalaisia, asiantuntijoita, aktivisteja ja poliitikkoja sekä yhteisöjä. Tule sinäkin mukaan olemassa oleviin kampanjoihin tai luomaan uusia! Haasta politiikan ja yhteiskunnan uskomuksia kanssamme, avaa uusia vaihtoehtoja ja valitse toisin!

Foorumissa voit valita neljän eri teeman joukosta oman kiinnostuksesi mukaan:
Hyvinvointi - eriarvoisuus, tuloerot ja yhteiskunnalliset palvelut
Globalisaation hallinta- talous, velka, liikkuvuus, EU:n rooli
Kestävä kehitys - kestävä talous, sosiaaliturva ja luonnonvarojen kulutus
Demokratia - lähidemokratia

Merkitse pyhäinpäivä, lauantai 5.11, kalenteriisi ja seuraa ilmoittelua, kun ohjelma vielä täsmentyy. Ruokailumahdollisuus. Kulttuuriohjelmaa suunnitteilla. Vapaa pääsy.

Tervetuloa!

Toimintaa ja kokouksia

STP:n järjestöjen, Kansan äänen, EVKR:n ja DSL:n syysseminaari

Lauantaina 22.10.2011 alk. klo 10.00 Sairaus- ja Tapaturmainvalidien Vähäjärven lomakodissa Hauholla. Käsitellään STP:n toiminnan kehittämistä, valmistautumista ensi vuoden kunnallisvaaleihin, sekä ”EU:n neljään periaatteeseen kuuluvan vapaan liikkuvuuden yhteyttä EU:n kansalaisten taloudelliseen ja sosiaaliseen hyvinvointiin sekä EU:n lähiajan kehitykseen”.
Matka tehdään pikkuautoilla. Varatkaa aikaosallistumiselle jo tänään. Seminaarimaksu 25 euroa. Helsingistä lähtijät kokoontuvat aamulla klo 08:00 Vellamonkatu 6 A:n pihalla. Ennakkoilmoittautumiset ja tiedustelut:
Juhani Tanski 040 7641163 tai
Heikki Männikkö 050 5884159

Tervetuloa kaikki paikalle

STP:n Helsinki ryhmän kokous
STP-Helsinki-ryhmä kokoontuu torstaina, 15.9.2011 alkaen kello 17.00 Hermannin kerholla osoitteessa Hämeentie 67.
Kokouksessa käsitellään mm. STP:n Helsinki – ryhmän järjestöllistä kehittämistä, vuosikokousvalmisteluja, joihin kuuluvat toimintakertomuksen laatiminen, toimintasuunnitelma, rahatilanne, henkilökysymykset, ”iskunyrkin” luominen, yhteistyö eri puolueiden tai järjestöjen kanssa sekä valmistautuminen kunnallisvaaleihin 2012. Poliittisen tilannekatsauksen pitää Pekka Tiainen. Tervetuloa
Valmistelevan työryhmän puolesta: Juhani Valo

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla torstaina 22.9.2011 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä.
Tervetuloa

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//>
<http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi//>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry
<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys - The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Tapahtumakalenteri syyskaudelle

-STP:n Helsinki-ryhmän kokous 15.9.-11, Hermannin kerho klo 17.00

-Kansalaisten Budjettiriihi 14.9.-11 Säätytalolla klo 16.30

-Kommunistien Liiton vuosikokous 22.9.2011 Hermannin kerho klo 18.00

-SFT:n syysretki Hauholle 1.10.2011

-Kansainvälinen toimintapäivä la. 15.10.-11 Narinkatori

-Pankkien vastuun ja uhrien muistopäivä Nordean Aleksanterinkadun konttorilla 17.10-11 klo 15.15

-STP:n järjestöjen syysseminaari 22.10.2011 Hauholla Vähäjärvellä

-Vapaus Valita Toisin - foorumi 5.11.2011 Paasitorni klo 11-17

Kansanääni
Helsingin lähiradiossa

100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2. keskiviikko klo 19.00

SFT
Lähiradiossa
100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30

Piikin Tutkain
Helsingin Lähiradiossa
100,3 MHz
Joka kuun toinen tiistai 20.00-20.30

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-8335360
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/ppm

TILI:
OKO 554114-227966

PAINOPIIKKA:
Karprint Oy

STP:n liittokokous 18.6.2011 teki yhteistyöesityksen

Demokraattisille kansalaisjärjestöille, -ihmisille ja -puolueille

Liittokokouksessaan 18.6.2011 Suomen Työväenpuolue STP käsittelee laajan yhteistyön merkitystä ja välttämättömyyttä nykyisen kovan uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan murtamiseksi.

Elämme monessa suhteessa yhteiskunnallisten erojen ja vastakainasettelujen aikaa. Maassamme työttömyys on puolen miljoonan luokkaa. Teollisuuttamme ja työpaikkojamme siirretään ulkomaille. Yhteiskunnan peruspalvelut yritetään ihmisten vastustuksesta huolimatta yksityistää ja siirtää suuren pääoman voitontavoittelun välikappaleeksi. Vakavia ovat hyökkäykset tärkeää demokraattista oikeutamme- lakko-oikeutta vastaan. Uusliberalistisen politiikan tuloksena pankkien ja finanssilaitosten aiheuttama maksukriisi on syssäty velaksi valtioille, jotka yrittävät selvittää ongelmistaan palvelujen, palkkojen, eläkkeiden yms. leikkauksilla.

Tämä kaikki ei näytä riittävän. Monet keskeiset poliittis-taloudellisen eliitin edustajat ajavat maatamme yhä syvemmälle kansainvälisen valta- ja sotilaspolitiikan pelinapulaksi ja yhä kiinteämmin lähemmäksi Nato-jäsenyyttä. Pääomapiirit ikään kuin valmistautuvat siihen tilanteeseen, jossa ne eivät poliittisin keinoin kykene ongelmiaan ratkaisemaan, vaan joudutaan ottamaan käyttöön sotilaalliset keinot.

Kaikkien näiden kärjistyvien ”perinteisten” ongelmien rinnalle on viimeisten vuosikymmenien kuluessa noussut kysymys ympäristömme tilasta, asumiskelpoisuudesta, jota raaka yltiöpäinen kulutus ja kova markkinatalous uhkaavat.

Meillä on isoja tehtäviä edessämme: Tulee luoda kaikille ihmisille turvalliset ja kelvolliset elämisen olosuhteet. On poistettava ihmisiä ja kansoja uhkaavat sotilaallisen konfliktin uhat ja mahdollisuudet. Ja tämä kaikki tulee voida tehdä niin, että ihmisten sosiaalinen ja taloudellinen hyvinvointi turvataan siten, että se harmonisoidaan yhteen ympäristömme nykyisen ja tulevan hyvinvoinnin kanssa.

Suomen Työväenpuolue STP r.p. piti liittokokouksensa 18.6.2011 Helsingissä. Puolueen puheenjohtajana jatkaa Juhani Tanski Kuopiosta. Varapuheenjohtajiksi valittiin Minna Ekman Inkoosta, Tommi Lievemaa Espoosta ja Pekka Tiainen Helsingistä. Poliittiseksi sihteeriksi valittiin Heikki Männikkö Helsingistä.

Kokous päätti esittää uusliberalismin vastaisille voimille aloitteen muodostaa yhteisen organisaation, joka ottaa tavoitteekseen kehittää poliittinen ja demokraattinen vaihtoehto kovalle oikeistopoliitikalke. Ehdotuksessa korostetaan demokraattisten voimien yhteistyön tärkeyttä. Tavoitteena on, että yhteistyöhön osallistuvat järjestöt säilyttävät täydellisen itsenäisyyden, mutta esittävät yhteisen vaihtoehdon nykypoliitikalke. Ohessa yhteistyöesitys kokonaisuudessaan.

Vuosikymmenten kokemus osoittaa, että ne voimat, jotka haluavat yhteiskuntapolitiikkaan todellista muutosta, eivät irrallisina ryhminä kykene suoriutumaan tästä tehtävästä. Tarvitaan muutokseen kykenevä poliittinen voima, yhteistyöjärjestö, rintamapuolue, joka ottaa tehtäväkseen uusioikeistolaisuuden murtamisen ja yhteiskunnan demokratisoimisen. Tällaisella järjestöllä tulee olla yksi yhteinen tehtävä: on kehitettävä sellainen poliittinen voima, joka kaa-
taa nykyisen kovan yhteiskuntapolitiikan. Tällaista poliittista voimaa, yhteistyötä, tarvitaan vaihtoehtoksi uusliberalismia, suuren pääoman EU-projektia toteuttaville eduskuntapuolueille. Samanlaisesti sen tulee kyetä torjumaan rasistiset-, äärioikeistolaiset- ja äärintationalistiset pyrkimykset muuttaa kriisiytyvää yhteiskuntapolitiikkaa yhä taantumuksellisempaan suuntaan. Edellä mainitun tyyppisillä populistisilla suuntauksilla kylä on ensi vaiheessa kannatusta. Kokemus kuitenkin osoittaa, että nämä voimat eivät ole missään kyenneet luomaan vaihtoehtoa kovalle oikeistolle, vaan päinvastoin johta-

vat loppukädessä yhä kovempaan oikeistopoliitiikkaan.

Suomen Työväenpuolue esittää kaikille demokraattisille ihmisille, kansalaisjärjestöille ja puolueille, että ryhdymme rakentamaan yhteistyössä tällaista poliittista voimaa. Erilaisilla kansalaisjärjestöillä, ryhmillä ja puolueilla on toiminnassaan erilaisia omia yhteiskunnan kehittämistä koskevia tavoitteita. Osallistuminen ei saa merkitä luopumista tällaisista omista tavoitteista ja omasta järjestöllisestä itsenäisyydestä. Tulisi olemaan yksi yhteinen tavoite: poliittisen, demokraattisen, vaihtoehdon kehittäminen nykyiselle kovalle politiikalke. Suomen Työväenpuolue on valmis ilman ennakkoehtoja kaikkiin neuvotteluihin tällaisen laajan kovien markkinavoimien vastaisen liiton muodostamiseksi. Esitämme, että kaikkien asiasta kiinnostuneiden tahojen kesken aloitamme syyskaudella keskustelut tällaisen poliittisen voiman muodostamiseksi.

Suomen Työväenpuolue STP liittokokous 18.6.2011

Nato:n rikollinen toiminta tuomitaan

Libyassa on edessä epävarma siirtymäaika, jonka lopputulos on vielä arvoitus. Maan sisäiseen valtataisteluun ovat valitettavasti sekaantuneet sotilaallisella väliintulolla eräät ulkovaallat sekä sotilasliitto Nato. On selvää, että parempi tulos saavutettaisiin panostamalla rauhanomaisiin keinoihin ja diplomatiaan.

YK:n valtuudet ylitetty

Nato ja länsiliittouma hyökkäsivät Libyaa näiden omien sanojensa mukaan ”suojellakseen siviilejä” Muammar Gaddafin julmuuksilta, ja sai lentokieltoalueen muodostamiseksi valtuudet YK:n turvallisuusneuvostolta. Myöhemmin on tullut kaikille selväksi, että ”siviilien suojelun” sijasta kyse oli sotilaallisen vallanvaihdoksen toteuttamisesta Libyassa. On myös selvää, että YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman myöntämät valtuudet

ylitettiin monin tavoin ja tarkoituksellisesti. Liittouma ilmoittikin myöhemmin avoimesti tavoittelevansa Gaddafin syrjäyttämistä.

Tämän ’humanitaarisen’ intervention todelliset perusteet ovat tietysti strategiset tavoitteet ja öljy. Gaddafin kanssa pitkään yhteistyötä tehneet suurvallat halusivat tukevamman jalansijan maan luonnonvarojen hallintaan. **Me allekirjoittaneet emme voi hyväksyä** tällaisia menettelytapoja. Ei ole mitenkään hyväksyttävää, että maailman rikkaimmat valtiot katsovat asiakseen vaihtaa eri maihin itselleen mieluisia johtajia sodan avulla. Sodasta kärsivät aina pahiten siviilit, joilla ei kuitenkaan ole minkäänlaista sanansijaa mahtimaiden strategiapöydissä.

Kansainvälisen yhteisön tulisi välittömästi lopettaa sotilaallinen sekaantuminen Libyan tilanteeseen. Mahdollinen jatkooperaatio demokratiakehityksen ta-

kaamiseksi on saatettava suoraan YK:n ja OAU:n alaisuuteen. Asevientikielto on asetettava voimaan.

Me allekirjoittaneet vaadimme ulkomaisia sotavoimia poistumaan Libyasta. Vaadimme, että Libyan kohtalosta saa päättää Libyan kansa, eivät Naton, USA:n tai EU:n johtajat. Libyan jäädytettyjen varojen lisäksi pommituksista vastuussa olleiden maiden tulee myös kantaa taloudellista vastuuta tuhotun infrastruktuurin jälleerakentamisessa ja siviiliuhrien omaisten tukemisessa. Kaikkien sodan osapuolten ihmisoikeusrikosten selvittäminen on annettava puolueettoman tahon vastuulle.

PAND

Taiteilijat rauhan puolesta, Suomen Rauhan puolustajat, Suomen Hands off Venezuela

Sosialismia rakennetaan eri puolilla maailmaa kansalaisten parhaaksi (Kominformin uutiskooste)

”Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa rakennetaan tänään sosialismia eri muodoissaan. Kiinan, Kuuban, Korean DKT:n, Venezuelan ja Ecuadorin harjoittamille ohjelmille on olemassa kansalaisten laaja tuki. Sosialistisen suuntauksen ansiosta esimerkiksi Ecuadorissa on voitu toteuttaa lukuisia parannuksia pitkään köyhyydessä eläneiden kansalaisten arkeen. Kuuba ja Korean DKT rakentavat puolestaan sosialismia huolimatta imperiaalistien jatkuvasta painostuksesta. Globaali kapitalismi pyrkiikin kaikin keinoin murskaamaan nämä suuntauksat. Tuki edistyksellisten kansojen kamppailulle paremman elämän puolesta on välttämätöntä.”

Venezuela nostaa minimipalkkoja

Caracas, 1.9. (Prensa Latina) -- Minimipalkkojen kymmenen prosentin korotus astui hallituksen asetuksella voimaan Venezuelassa torstaina 1.9.2011. Minimipalkka on nyt 1548 bolivia (360 dollaria). Minimipalkan korotus on toinen vaihe maan presidentti Hugo Chavezin viime huhtikuussa käynnistämästä projektista perheiden tulojen lisäämiseksi. Ensimmäinen vaihe aloitettiin 1. toukokuuta nostamalla tuloja 15 prosentilla. Minimipalkkojen korottaminen on ollut pysyvä osa Chavezin politiikkaa jo 12 vuotta, kertoi Venezuelan työministeri Maria Cristina Iglesias medialle tässä yhteydessä.

Uusi asetus ei hyödytä ainoastaan työläisiä, vaan myös eläkeläisiä ja muita eri syistä työelämästä vetäytyneitä ihmisiä. Iglesias toteaa, että kyse on osasta Venezuelan hallituksen johdonmukaista sosiaalipolitiikkaa. Hän muistutti tässä yhteydessä, että vuodesta 1999 lähtien on maassa luotu 3.5 miljoonaa työpaikkaa ja että työttömyys on vuoteen 2011 mennessä vähentynyt 16 prosentista prosenttiin.

Pohjoiskorealaisen jättivoimalan vedenjuokstustunneli valmistunut

Pjongjang, 30.8. (KCNA) -- Korean demokraattisessa kansantasavallassa valmisteilla olevan jättimäisen Huichonin vesivoimalan vedenjuokstustunneli on valmistunut. Kymmeniä kilometrejä pitkän tunnelin avulla täytetään suuria patoaltaita syvällä vuoristossa, jossa yhdistyvät Jang- ja Chongchon -joet. Tunnelin rakentaminen on kestänyt 800 päivää. Onnistuneesti suoritettu rakennustyö takaa osaltaan sen, että Huichonin voimalaitoskompleksi valmistuu ja alkaa tuottaa sähköä suunnitellun aikataulun mukaisesti.

Huichonin jättiprojektin toteuttamiseen ovat tavan mukaan osallistuneet voimala-ammattilaisten lisäksi Korean kansanarmeijan yksiköt ja monet vapaaehtoisjärjestöt. Pääsihteerä Kim Jong Il on useaan otteeseen tehnyt tarkastuskäyntejä Huichonin voimalatyömaalle.

Kuuba aloittaa valokaapelin hyödyntämisen internetpalveluissaan

Havanna, 28.8. (Prensa Latina) -- Kuuba ryhtyy lähikuukausina hyödyntämään internetpalveluissaan Kuuban, Venezuelan ja Jamaikan yhdistävää 1600 kilometriä pitkää vedenalaista valokaapelia, jonka asennustyöt saatiin Kuuban osalta päätökseen heinäkuussa. Lähikuukausina alkaa tiedonsiirto satelliittiyhteyksistä valokaapeliin, kertoi Kuuban informaatäion ja kommunikaation varaministeri Boris Moreno heinäkuussa Kuuban kansalliskokouksen jäsenille ja sittemmin www.cubasi.cu ja www.cubadebate.cu -sivustoilla. Moreno on todennut, että uusi tiedonsiirtöjärjestelmä nopeuttaa yhteyksiä, mutta ei alenna kustannuksia.

Kuuban internetpalveluita tehostetaan tieteellisessä tutkimuksessa, kulttuuri- ja taidekeskusten toiminnassa, kirjastoissa, sairaaloissa, hallintovirastoissa, tietokonekerhoissa ja väestön keskuudessa yleensäkin kertoi Moreno ja lisäksi, että internetpalveluita kotitalouksiin rakennetaan taloudellisten mahdollisuuksien puitteissa. Kaikkia internet-palveluita tullaan kehittämään edelleen, sanoi Moreno. Hän totesi tässä yhteydessä, että Yhdysvaltain hallitus estää Kuubalta pääsyn moniin tärkeisiin tiedostoihin internetissä.

Kiina on ohittanut USA:n tietokonemarkkinoilla

Moskova, 23.8. (Venäjän Ääni)-- Yhdysvaltojen 30-vuotisen johtoaseman jälkeen henkilökohtaisten tietokoneiden markkinoilla sen on ensi kerran ohittanut Kiina. Kiinan tietokonemarkkinat kasvoivat tämän vuoden toisen vuosineljänneksen aikana 14 prosenttia aina 18,5 miljoonan kappaleen tasolle. Yhdysvalloissa lasku on ollut 4,8 prosenttia, mikä merkitsee 17,7 miljoonaa yksikköä.

Johtavan vaikuttajan muuttuminen maailman tietokonemarkkinoilla on lainalainen tulos, kun otetaan huomioon kiinalaisen tuotannon ja ennen kaikkea Lenovon voimakas kehittyminen. Viimemainitun yhtiön tulot ovat lisääntyneet melkein puolella viimeisen vuosineljänneksen aikana. Yhdysvaltojen Hewlett-Packard aikoo puolestaan luopua tietokonealasta.

Ecuador kehittää mittavaa asuntotuotanto-ohjelmaa

Quito, 20.8. (Prensa Latina) -- Ecuadorin hallitus on käyttänyt neljän vuoden aikana 900 miljoonaa dollaria asuntojen rakentamiseen erityisesti vähävaraisille perheille. Maan asunto- ja kaupunkikehityksen ministeri Alter Solis kertoi medialle Guanquilissa, että Ecuadorin kansan vallankumouksen hallitus tähtää asuntopulan poistamiseen vuoteen 2020 mennessä.

Viimeisten neljän vuoden aikana hallitus on rakennuttanut 210 000 asuntoa, mutta epävirallisten tietojen mukaan uusia asuntoja tarvitaan vielä 700 000 - 1 000 000 yksikköä, mikä merkitsee noin 10 miljardin dollarin investointeja, sanoi ministeri. Hallitus tähtää joka tapauksessa sosiaaliseen asuntotuotantoon, hän painotti.

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 5/11, marraskuu-joulukuu 2011, 10. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

VALTA KUULUU KANSALLE - EI PANKEILLE

Wall Streetiltä ympäri maailmaa levinneissä protesteissa on vaadittu pankkien ja finanssipiirien vallan rajoittamista. Nykyisessä velkakriisissä suurkapitalistit sysäävät vastuuta keinottelutappioistaan tavallisten ihmisten niskaan. Kiitokseksi tästä leikataan työläisten palkkoja, eläkkeitä ja julkisia palveluita. Etenkin kreikkalaisia on syyllistetty kohtuuttomasti pankkipelureiden aiheuttamasta kaaoksesta.

Sivut 3 ja 7-9

Sivut 2-3

- Euroopan velkakriisi kärjistyy
- Postin (Itellan) nousu ja tuho
- Suomen valuuttafarssi
- Valta kuuluu kansalle, ei pankeille
- Susien joukossa

Sivut 4-5

- Sijoitettiin duunarille raami kaulaan?
- Helsinki investoi palvelujen kustannuksella
- Työsuojeluvaalit marras.joulukuussa

Sivut 6-7

- Tampere karsii kouluja tilastokikkailun avulla
- Oikeistopolitiikka jyrää pientuloisia
- Vanhusten arki ja vanhuspalvelulaki
- Kreikkalaisten syyllistäminen on väärin-syyllistää Goldm...

Sivut 8-9

- Wall Street siirtyi narinkatorille
- Toveri, älä äänestä Natottajia
- Työllä tavaraa vai rahalla rahaa
- Helsinki mukaan ydinvoimabisknessen

Sivut 10-11

- Suomenlahti todistaa Suomen ja natsi-Saksan yhteistyöstä
- Luovutettiin viime sodan aikana Suomesta gestapolle ...
- Narva Idän ja Lännen välissä

Sivut 12-13

- 70 vuotta sitten fasistit valmistautuivat hyökkäämään Mosk...
- Imperialismi ja uusi maailmanjärjestys

Sivut 14-15

- Antikommunistinen sokeus eli miksi valheet uppoavat totuut..
- Luonto ja ympäristö Pohjois-Koreassa
- Isänmaa
- Suomalainen jippo

Sivut 16-17

- Palestiinan arabivaltio on jo juridisesti olemassa
- EU-jäsenyys pysyy laittomana, vaikka se kirjataan perustusl...
- Putin palaa, mutta pitkäksikö aikaa
- CIA vetää nenästä eurooppalaista vasemmistoa
- Parlamenttivaalien tuloksella sementoitui Latvian apartheid

Sivut 18-20

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- Suomen Työväenpuolue kunnallisvaaleissa 2011

Sijoitettiin duunarille jälleen raami kaulaan?

Metalli, PRO ja YTN hakivat kaksivuotiskaudelle 6 % korotuksia, mutta keskusjärjestöt neuvottelivat 4% raamisopimuksen. Neljän päivän lakko toi tähän vain ns. "perälaudan", jonka jälkeen Metallin valtuusto hyväksyi tämän 0-sopimuksen. Työpaikoilla odotettiin enemmän. Joukkoesiintymisiä Metallin ja SAK:n taholta ei ole nähty 20 vuoteen. Kuva valtionalan tapahtumasta 2 vuoden takaa. Katso asiaa työmarkkinoilta.

Sivut 2, 4 ja 5

70 vuotta Suomenlahden sotarikoksista

70 vuotta sitten Saksa hyökkäsi Neuvostoliittoon ja alkoi sota, joka aiheutti 50 miljoonaa uhria. Käsittelemme näitä tapahtumia, koska nyt ne halutaan kääntää pääläelle. Kerromme myös sotarikoksesta, jossa tuhannet siviilit tuhoutuivat Saksan ja Suomen merimiinoihin. Se osoittaa, miten keskeiset sotilaamme ja valtiomiehemme valmistelivat Barbarosaa ja ansaitsivat siksi tulla tuomituiksi sotarikollisina.

Katso sivut 10-13

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki: marraskuu-joulukuu 2011

Euroopan velkakriisi kärjistyy

EU:n integraation syventäminen eli pakkotahti liittovaltioon on pää-
osin aiheuttanut finanssikriisin. Taloustieteen nobelisti Paul Krugman
sanoo: ”Totuus on, että taloudenpidon kurittomuus ei ole Euroopan,
eikä edes Kreikan ongelmien ydin... Eurosotkun todellinen syy on po-
liittisen eliitin into ottaa käyttöön yhteisvaluutta ennenkuin Eurooppa
oli valmis moiseen kokeiluun.”

Saksa ja Ranska pääsyylliset euromaiden velkakrii-
siin

Suurimmat syylliset velkakriisiin ovat Saksan ja Ranskan hallitukset, jot-
ka eivät noudattaneet Emun säännöksiä. Nämä maat julistivat poliitti-
sella päätöksellä valtionlainat riskittömiksi ja kehottivat pankkejaan an-
tamaan muille maille velkaa rajattomasti ennen kaikkea Saksan tuotan-
non nostamiseksi taantumasta. Jos velkaa tuputetaan tolkuttomasti, ai-
na löytyy ottajia. muut maat alkoivat noudattaa isojen esimerkkiä.Ete-
läisen Euroopan muutaman valtion velat kasvoivat suuriksi ja euromaat
alkoivat lähetellä tukipaketteja Kreikkaan, Irlantiin ja Portugaliin.

Finassikriisellä on sattunut maailmassa ennenkin.

Jos on miele-
töntä sijoitustoimintaa harrastava pankki, eläkesäätiö tai muu instituu-
tio, joka istuu ison rahamäärän päällä, niin sitten on toisia, jotka ovat
houkuteltavissa ottamaan suuria velkoja. Sitten käy niin, että lainansaa-
ja tuleeikin maksukyvyttömäksi tai -haluttomaksi, niin pulmatilanne on
valmis. Ennen sanottiin pankissa ”Jos ei ole tolkkua pyytäjällä, niin sitä
pitää olla antajalla.”

”Eurooppa pyörittää jättimäistä pyramidihuijausta”

Argentiinan keskuspankin entinen johtaja Mario Blejer kirjoitti touko-
kuussa Financial Times -lehdessä: ”Unohtakaa aikaisemmat pyramidi-
huijaukset. Eurooppa pyörittää nyt niistä kaikista suurinta. Euron krii-
sissä on kyse jättimäisestä veivauksesta, jossa velat siirtyvät yksityisel-
tä sektorilta veronmaksajille” Lainapaketit rikkovat euron perustamisen
yhteydessä sementoitua sääntöä, jonka mukaan tällaisia pelastuspaket-
teja ei tehdä. Kriisimaille myönnetyt lainat perustuvat kuvitelmaan, että
ongelmat ovat vain väliaikaisia likviditeettiongelmia ja lainoilla maiden
maksutase saadaan kuntoon.

Pyramidihuijaukselle on tyypillistä, että uhrille luvataan satumai-
sen onnen osuvan kohdalle tai vaihtoehtoisesti hirvittävän onnettomuu-
den uhkaavan huijauksesta kieltäytyvää. Suomessa on käytetty molempia
tapoja. Ensiksi kerrotiin, että maamme saa huppeat korkovoitot, kun
se saa halpaa ulkomaista lainaa ja antaessaan saman summan Kreikalle,
Irlannille tai Portugalille, se saa huomattavasti korkeampaa korkoa sijoit-
uksesta. Kun tätä tarinaa ei enää uskottu, kerrottiin, että seuraa lama ja
suurtyöttömyys, jos rahaa ei välitetä kriisimaille.

Miten tästä eteenpäin

Tasan 10 vuotta sitten Argentiina oli samassa tilanteessa, kun Kreikka
nyt. Ohjeet olivat samansuuntaiset: pitääköä valuutan kurssi kiinnitetty-
nä US dollariin, leikatkaa, yksityistäkää! IMF tuki kiinteätä valuuttakurs-
sia kymmenien mrd dollarien lainoilla. Maailmanpankki vaati Argentiina
yksityistämään koko sosiaalisektorin tilanteessa, jossa se johti suun-
nattomiin tappioihin. Sosiaalisektorin yksityistämisen luoma alijäämä
rasitti budjettia vakavasti.

Leikkaukset syvensivät lamaa.

Argentiina säästi, avasi markkinan-
sa ja yksityisti enemmän kuin yksikään naapureistaan - ja romahti. Arg-
entiinan hallitus vapautti peson dollarista ja pysäytti velanmaksun jou-
lukuussa 2001, kun romahdus oli väistämätön. Nykyään Argentiina ei
tarvitse valuuttarahastoa: toisin kuin useimmat IMF:ltä apua pyytävät
valtiot, Argentiinan kauppatase on parhaillaan ylijäämäinen. Sen pank-
kijärjestelmä toimii nyt pesoilla.

Kieltäytyminen apupakeista Argentiinan tavoin ja ero eurosta
on Kreikan pelastus vaikeasta velkakriisistä. Eurosta irtaantuminen on
kipeä mutta välttämätön toimi. jotta Kreikan talous saadaan jaloilleen.

Toimituksen pääkirjoitus: Juhani Tanski

Tilaan

Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI0855411420027966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite ja paikka

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Postin (Itellan) nousu ja tuho

Suomen postikonttoriverkon al-
kutahtdit soitettiin 1809 Hami-
nassa, Suomen sodan päätteek-
si solmitun rauhan jälkeen. Tuol-
loin Venäjä sai Ruotsilta 33 pos-
tikonttoria, jotka olivat jääneet
Suomen puolelle. Aluksi postin
kehittyminen tapahtui hitaasti
ja pysyi aika tarkkaan samoissa
lukemissa seuraavat 50 vuotta.

Kasvun aikaa

1800-luvun loppupuolella postitoi-
mipaikkoja syntyi kuin sieninä sateel-
la siten, että vuosisadan vaihteessa
hätyyteltiin 1000 rajaa. Vauhti kiih-
tyi 1900 luvulla ja 1945 postitoi-
mipaikkoja oli jo 3400 ja vuoteen 1970
peräti 4700.

Alamäki alkoi

Kustannusten karsimiseksi aloi-
tettiin konttorimäärän alasajo ja
raskaalla kädellä. Reilussa 70 vuo-
dessa rakennettu postitoimipaik-
kojen määrä ajettiin vajaassa 20
vuodessa 1800-luvun lopun tasolle.
90 luvun puolivälissä aloitettiin kus-
tannusten säästämiseksi postikont-
torien ulkoistaminen. Tällä toimin-
nalla on tähän päivään mennessä
onnistuttu karsimaan konttorien
määräksi 135. Jäljellä olevia 45:ttä
uhkaa lakkauttaminen. Eikä aikaa-
kaan, kun konttorien määrä on al-
kulukemissa.

Mitä tästä on seurannut

Vuosia jatkunut Y-kierre syö hen-
kilökunnan voimavaroja. Epävar-
muus nakertaa ja mitään uutta ei
uskalla suunnitella, koska huomen-
na voi olla työtön.Tämän syksyn ai-
kana Itellassa on ollut käynnissä
kahdet YT-neuvottelut, joissa hen-
kilöstön vähennystarve on lähes
900 henkilötyövuotta. Postin pal-
veluista on tulossa harvojen herku-
a. Haja-asutus ja maaseudulla
asuvat tulevat jäämään ilman näi-
tä palveluita. Postitoimen työllistä-
vä vaikutus on menneen talven lu-
mia. Postitoimipaikkojen vähennys
on syönyt yli 4000 työpaikkaa ja sa-
toja työsuhteita on osa-aikaistettu.
Tilanne tulee pahenemaan entises-
tään.Voikin sanoa rahan menneen

järjen edelle.

6.10.2011 Henkilöstö jär- kyttyi irtisanomisuutisista

Tämä korutonta on kertomaa. Elo-
kuussa aloitettujen YT-neuvottelu-
jen tulos julkistettiin. Itella irtisa-
noo ja osa-aikaistaa työntekijöitä.
Samalla ulkoistetaan ja yhdistetään
35 toimipaikkaa. Henkilöstön vä-
hennysmäärä itellassa on 155 hen-
kilötyövuotta. Yhtiö kuitenkin ker-
too omassa tiedotteessaan, ettei irt-
isanottavia olisikaan kuin 64. Tätä
tilannetta selittää itellan tekemät
yrityskaupat omasta henkilöstös-
tä löytyneelle uudelle yrittäjälle, jo-
ka ottaa lopettamisuhan alla olleen
asiakkuusmarkkinointiyksikön teh-
tävät hoitaakseen. Tämän liiketoi-
mintayksikön liikevaihto on noin
20 miljoonaa euroa. Yritykseen tu-
lee siirtymään ns. vanhoina työnte-
kijöinä 56 henkilöä ja TP-Avuksenne
OY:öön 13 henkilöä. Toisin sanoen
Itella tulee käyttämään tähän liike-
toimintaosaan alihankintaa.

Jos ja kun vanhat merkit pitä-
vät paikkansa, tällä tavalla Itella
pesee kädet osista irtisanomisista.
Samalla yritys parantaa keino-
koisesti omaa kuvaansa. Yrityksien
kuvioita seuranneena oletan Itellan
tulevan jossain vaiheessa kilpailut-
tamaan tämän liiketoiminnan. Tu-
lee olemaan mielenkiintoista seu-
rata, mihin tämä kaikki tulee lopul-
ta päätymään. Irtisanomisien vaike-
utena on lisäksi nähtävä työntekijöi-
den ikärakenne, koska huomattava
osa työntekijöistä on yli 50 vuotiai-
ta. Käsitykseni mukaan osa ns. to-
dellisista irtisanottavista on Lap-
peenrannan postikeskuksen 26 va-
kituisen työntekijän irtisanominen.
Tämä johtuu lajittelun siirtämisestä
konekeskuspaikkakunnille.

Jakelupuolella pelkoa yt neuvotteluista

Vaikka jakelussa oleva henkilöstö
ei olekaan joutunut YT-neuvottelu-
jen piiriin näillä kierroksilla, niin pel-
ko niiden leviämisestä tähän osaan
liiketoimintaa on monen mielestä
suuri, toteaa alueellinen pääluoitta-

musmies Asmo Juvanoja. Tällä Het-
kellä Asmo Juvanoja pitää kuiten-
kin pahimpana uhkana työaikojen
riistäytymistä käsistä. Tähän tilan-
teeseen on ajaututtu monilla kas-
vualueilla eli alueilla, joiden raken-
nus- ja samalla asukaskanta kasvaa.
Tämä on aiheuttanut ongelmia esi-
miesten ja jakelun henkilökunnan
kanssa, koska jakelijat eivät ole py-
syneetkään Itellan palveluvelvoit-
teissa luvatuissa aikatauluissa. Pal-
veluvelvoitteissa yksityisyispostin oli-
si oltava laatikossa klo 16 mennessä
ja yrityksiin klo 12 mennessä. Toisin
sanoen posti ei ole ollut oikeaan ai-
kaan perillä ja pahimmassa tapauk-
sessa on voitu jakaa loppuun vasta
seuraavana päivänä. Asmo Juvano-
ja onkin joutunut vääntämään kät-
tä esimiesten kanssa ylityökorvaus-
ten maksamisesta täysimääräisinä.

1 onkin 2

Tiedustelin Asmo Juvanojan mie-
lipidettä 100 miljoonan säästöta-
voitteesta. Asmo pitää sitä liioitel-
tuna sekä räikeästi ylimitoitettuna
ja olettaa sillä peiteltävän jotain
pieleen mennyttä investointia tai
jossain liiketoiminnassa tehtyä vir-
hettä. Yhden selkeän virheen As-
mo Juvanoja tietää kyllä tapahtu-
neen. Iso osa postista, joka ennen
kulki ykköspostina, kulkeekin tänä
päivänä kakkospostina. Tässä hävi-
ää euro poikineen Itellan kassasta ja
jollain sekin tappio on korvattava.
Helpoiten sen korvaa, kun sen repii
duunarin selkänahasta.

Vuotta on vielä jäljellä

Nyt sitten jännityksellä odotetaan,
onko tämän vuoden Itellarum-
ba täysi, kun vielä käynnissä ole-
vat YT neuvottelut loka – marras-
kuun vaihteessa loppuvat. Yksi asia
on varma! Moni perhe tulee jälleen
saamaan sellaisen joululahjan, jo-
ta ei hevillä unohta. Itellan ilmoit-
tama tavoite 100 miljoonan sääs-
töistä seuraavan 3 vuoden kulues-
sa ei tule pysäyttämään YT-pyörää
tähän.

Reijo Rytkönen

Suomen vakuusfarssi

**Euromaiden puheenjohtaja Je-
an-Claude Juncker sanoi euro-
maiden tiedotustilaisuudessa,
jossa päätettiin uudesta jättitu-
kipaketista velkakriisimaille, et-
tä vakuuksia saa vain asianmu-
kaista korvausta vastaan. Eu-
romaiden vakuusrahaston joh-
tajan Klaus Reglingin mukaan
Suomi joutuu maksamaan hin-
nan haluamistaan vakuuksista.
Suomi joutuu maksamaan osuu-
tensa vuonna 2013 toimintansa
aloittavassa pysyvässä vakaus-
mekanismissa yhdessä erässä
viiden maksuerän sijaan. Suo-
mi joutuu myös luopumaan ai-
nakin osasta niistä voitoista, joi-
ta se voisi ERVV:n kautta saada.
Suomi saa vakuudet itselleen vas-
ta 15-30 vuoden päästä, jos Kreik-
ka ajautuu maksukyvyttömäksi.
Vakuudet voi saada korkeintaan
20 prosentille Suomen antamista
lainatakauksista.**

**Sopimuksen kohta 3 herättää
kysymyksen:** Jos Suomi maksaa it-
selleen korkeintaan 20 % vakuudet,
täyttääkö 1 % vakuus tämän eh-
don? Reglingin mukaan ”on epäto-
dennäköistä, että mikään muu maa
kuin Suomi haluaa ottaa käyttöön
vakuusjärjestelmää”.

**Suomen veronmaksajat mak-
savat sopimuksesta kalliimmin
kuin muut maat,** jotka eivät vaa-
di ”vakuuksia”. On todennäköistä,
että velkojamaat saavat takaisin 20
% 15-30 vuoden aikana, joten sopi-
muksen korkeintaan 20 % on kal-
liisti maksettu tyhjä etuus. Kristillis-
demokraatiien ja vasemmistoliiton
vaaliohjelmassa tukipaketit torju-
taan. SDP ilmoitti hyväksyvänsä tu-
et vain täysiä vakuuksia vastaan.
Demarien vaatimus kirjattiin hal-
litusohjelmaan. Hallituksen ohjel-
massa edellytetään täysiä vakuuk-
sia velan ottajilta. Tämä vaatimus
on mahdoton näissä velkajärjeste-
lyjen oloissa.

**Kolmen petturipuolueen
edustajat perustelivat Suomen
Kreikka-vakuuksien erinomai-
suutta** Etlan toimitusjohtaja Sixten
Korkmanin puheella EK:n tilaisuus-
dessa. Tosiasiassa Korkman irvaili
”vakuuksia”: ”Ilman muuta voi on-
nitella hallitusta, sosialidemokraat-
tista puoluetta, sen puheenjohta-
jaa, valtiovarainministeriä. Mutta ei
Suomen kansaa, koska se ei ole Suo-
men etujen mukainen”. ”Vakuuk-
sien vaatiminen osoitti, että em-
me ymmärrä,, mistä on kysymys.”
”Meillä on paljon laajempia ja olen-

naismempia etuja. Ja toiseksi se mak-
saa meille. Poliittista pääomaa na-
kerretaan eikä se ole järkevää.” Hän
suosittelikin, että vastedes tuollai-
sesta vaatimuksesta luovuttaisiin.
Korkman toki suositteli Kreikan
velkasaneerausta pikimmiten. Ky-
se oli lupausten petttämisestä, hal-
litusohjelman rikkomisesta, suu-
ren valtuuskunnan mandaatin ylit-
tämisestä, petoksesta, huijauksesta
ja valehtelusta. Joitain ihmisiä voi
huijata kaiken aikaa, kaikkia ihm-
isiä jonkin aikaa, mutta kaikkia ih-
misiä ei voi huijata kaiken aikaa.
Siksi on luultavaa, että takinkään-
täjät maksavat kalliin hinnan vaal-
ilupauksen myynnistä liiturai tapu-
kua vastaan.

**Kolme puoluetta pettivät lu-
pauksensa jo toukokuun Portu-
galin paketin käsittelyyn** ja nii-
den ministerit pettivät törkeästi lu-
pauksensa ja vaaliohjelman kirjauk-
sen hyväksymällä ns. vakuussopi-
muksen ilman vakuuksia.Vasem-
mistoliiton kaksi kansanedustajaa
Markus Mustajärvi ja Jyrki Yrttiaho
sekä kristillisdemokraattien en-
tinen kansanedustaja Toimi Kan-
kaanniemi osoittivat olevansa sa-
nansa mittaisia.

Juhani Tanski

VALTA KUULUU KANSALLE – EI PANKKEILLE

Occupy Wall Street (“Vallataan Wall Street”) -liike on seurausta työväen- ja keskiluokan elämän jatkuvan kurjistamisen ja finanssimaailman ennätysmäisten voittojen välisestä syvenevästä risti-riidasta Yhdysvalloissa. Samaan aikaan kun pankkien pelastamiseen on käytetty miljardeja dollareita, tavallisten ihmisten elämästä on tullut entistä turvatomampaa. Työssäkäyntikään ei välttämättä takaa toimeentuloa, vaan moni joutuu tekemään kah- ta työtä tai turvautumaan soppa- joihin.

Arvostettu amerikkalainen pro- fessori Noam Chomsky totesi Russia Today-kanavan haastattelussa, et- tä kuilu rikkaiden ja köyhien välillä Yhdysvalloissa muistuttaa jo Saha- ran eteläpuoleisen Afrikan ja mui- den kolmannen maailman maiden tilannetta. Todellinen työttömyys on 1930-luvun suuren laman tasol- la; vieri vieressä voi havaita toisaal- ta satumaista rikkautta ja toisaalta rapistuvaa infrastruktuuria, lahoa- via kouluja, jne.

Chomsky kertoi, että hiljat-aisen mielipidetiedustelun mu-kaan kaksi kolmasosaa yhdysval- talaisista on sitä mieltä, että maan nykyinen kongressi pitäisi erottaa kokonaisuudessaan. Tämä heijas- telee Chomskyn mukaan sitä, et- tä kansalaisten luottamus demo- kraattisiin instituutioihin on vaka- vasti heikentynyt. Ihmiset tiedos- tavat, että demokratia ei toimi. - Ihmiset näkevät, että finanssisek- tori määrää tahdin maan politiikas- sa. Esimerkiksi nykyinen president- ti Barack Obama nousi presidentik- si ennen muuta siksi, että finanssi- maailma piti häntä John McCainia parempana vaihtoehtona. Obama sai avokätistä tukea pankeilta ja nä- mä odottivat tietysti vastapalveluk-

Kuva: Heikki Männikkö

sia - ja niitä ne ovat myös saaneet, totesi Chomsky.

Hänen mukaansa on jo kor-kea aika, että tätä menoa vastaan on ryhdytty protestoimaan. Chomsky pitää Wall Streetin valtaajia roh- keina ja kunniallisina ihmisinä. Hän kuten monet muut amerikkalaisin- tellektuellit ovat julkisesti ilmaise- set tukensa Wall Street-aktivisteil- le.

Poliisitkin Wall Streetin valtaa vastaan

Tunnettu yhdysvaltalainen eloku- vaohjaaja ja aktivisti Michael Moo- re pohdiskeli MoxNews-kanavan haastattelussa sitä, miten yhdys- valtalaismedia suhtautuu erilai- siin mielenosoituksiin ja protestei- hin. Mediassahan ei pitkään aikaan kerrottu Wall Streetin valtauksesta yhtään mitään. Moore hämmäste- li, kuinka äärikonservatiivinen Tee- kutsuliike pääsee aina pääotsikoi- hin, vaikka paikalla olisi vain pari- kymmentä mielenosoittajaa. Toi- saalta Valkoisen talon edustalla pi- dätettiin hiljattain tuhat (!) mieltään osoittanutta ympäristöaktivistia il-

man, että se herätti mitään kiinnos- tusta tiedotusvälineissä.

Moore kertoi hauskan ja ku-vaavan tapauksen hänen ja poliis- ien kohtaamisesta taannoin Wall Streetillä ennen nykyistä valtaus- ta. Hän oli kuvaamassa uutta elo- kuvaa, ja erästä osiota kuvattiin täl- lä finanssimaailman keskuskadul- la. Moore kertoi jännittäneensä, kun poliisit alkoivat lähestyä hän- tä. Moore selitti heille, että tässä vain kuvataan elokuvaa, komediaa, ei mitään vakavaa. Eräs poliiseista oli Mooren yllätykseksi todennut: ”Mike, ei hätää. Nuo tuolla (osoitta- en Wall Streetin rakennuksiin) ovat hävittäneet meidän poliisien eläke- rahastojen varoja todella paljon. Jo- ten kuvaa vain niin kauan kuin ha- luat”.

Moore kannusti ihmisiä pai-killiseen toimintaan. Suurimmilla pankeilla on konttorit joka kaupun- gissa. Kuka hyvänsä voi organisoi- da näiden edessä mielenilmauksia, ottaa mukaan tarvittavaa materiaa- lia ja keksiä hyviä iskulauseita. Moo- ren ohjeen mukaista toimintaa jär- jestettiin äskettäin Helsingissä, kun

Nordean Aleksanterinkadun kont- torin edessä pidettiin pankkien uh- rien muistotilaisuus. Tilaisuudesta on tarkoitus tehdä pysyvä perinne.

Mooren mukaan Yhdysval- loissa pankit ovat muuttaneet de- mokratian kleptokratiaksi. Klepto- maanipankit ovat ryövänneet ih- misten eläkevarat, eikä tavallinen asiakas voi enää niitä jäljittää. Pank- kien piirissä kuvitellaan, että ne sel- viävät tästä kuin koira veräjältä. Moore korosti protestiliikkeen tär- keyttä tässä yhteydessä. Hän totesi, kuinka pankit ovat varastaneet mei- dän lapsiltamme tulevaisuuden. Jos emme korota ääntämme ja nouse vastarintaan, on tulevaisuudessa lu- vassa vielä pahempaa. Mooren mu- kaan olisi kaikkien kannalta parasta, jos demokraattisia uudistuksia voi- taisiin toteuttaa nyt, kun kyse on vielä rauhanomaisista mielenosoit-uksista. Myöhemmin turhautumi- nen purkautuu varmasti väkivaltai- suuksina ja mellakoina, jos mitään muutoksia ei tapahdu.

Protestit leviävät Euroo- passa

Wall Streetin valtausliike on sittem- min levinnyt New Yorkista muualle Yhdysvaltoihin ja inspiroinut ihm- siä myös omassa maanosassamme. Lokakuun 15. päivän mielenosoit- tuksiin osallistui satojatuhansia ih- misiä lukuisissa kaupungeissa eri puolilla Eurooppaa. Näiden mielen- osoitusten esikuva löytyy Espanjan torien valtausliikkeestä, mutta Wall Streetin tapahtumat antoivat mie- lenosoituksiin aivan uutta potkua.

Ongelmat Euroopassa ovat samoja kuin Yhdysvalloissa: Poliitikat eivät enää edusta heidät val- taan nostaneita kansalaisia, vaan pankkeja ja pörssipelureita. Pan- kit pelastetaan veronmaksajien ra- hoilla, jotka kiitokseksi uhrauksesta laitetaan entistä kovemmalle vyön- kiristyskuurille. Poliitikat hyysäävät markkinavoimia eivätkä piittaa ta- vallisten ihmisten ongelmista. Krei- kan ja muiden maiden velkakriisiä käytetään verukkeena, kun pyritään ajamaan läpi entistä kovempaa oi- keistopoliittikkaa ja uusliberalistista, autoritaarista komentoa. Kreikka on itse asiassa eräänlainen eurooppa- lainen koepallo, jonka avulla testa- taan kuinka pitkälle voidaan men-nä ennenkuin ihmiset toden teolla nousevat vastarintaan.

Euroopan unionin keskusval- taan ollaan kasvattamassa suhteessa jäsenmaihin. EU-komissiol- le ollaan antamassa jäsenvaltioi- den budjetteihin ennakkotarkas- tusoikeus. Markkinavaimien sa- nelemaan kuriin sopeutumatto- mia uhataan rangaistuksilla. Kuten Michael Moore totesi, tulevaisuu- temme on kuitenkin lopulta omis- sa käsissämme. Voimme itse päät- tää, sallimmeko nykymeron jatku- van vai nousemmeko vastarintaan.

TOMMI LIEVEMAA

Susien joukossa

Se Bismarckin to- kaisu oli jotain sel- laista, että ”älkää luulko, että politi- kasta syrjässä pysy- minen varjelee tei- tä sen seurauksil- ta”. Bismarck on ai- to kaukana menneisyydessä elä- nyt saksalainen rautakansleri, oi- kea duunarien pieksijä, mutta täs- sä hän osui naulan kantaan.

Jokaisen toivoisi tietävän ja muistavan, että luulo ei ole tiedon väärtti. Joka päivä kuitenkin joutuu pettymään. Tämä nykyinen hallitus, joka on saanut ansiokkaan sixpack nimityksen erotukseksi aikaisem- masta punamullasta, sateenkaa- resta ja ties mistä. Parempi olisi ol- lut susilauma, wolfpack. Lienee sel- vää, että Kataisen (40 v) johtaman työväen Kokoomuksen ja sen halli- tuksessa istuvien demareiden Urpi- laisen (35 v), vasemmistoliiton Ar- hinmäen (34 v) ja muidenkin pien- ten takinkääntöä väistämättä se- uraa raateleva politiikka.

Takinkääntöjä on nähty ennen- kin, mutta tämä on vertaansa vail- la, kun samaan aikaan tehtiin pait- si takinkääntö myös sudenpentu- jen lailla voltti taaksepäin kahdella kierteellä. Voi vain toivoa, että vas- taavaa ei tulla enää näkemään. To- sin eduskunnassa olevat puolueet ovat niin pahasti latvasta lahonnei- ta, että niiltä voi onnistua mikä ta-

hansa konnuus.

o o o

Kreikan vakuustöppäily oli hur- ja näyttö hallituksen keskenkasvui- suudesta. Kun Kreikan velka-asias- ta tehdään tilinpäätös, Katainen (70) ja Urpilainen (65) istuvat har- maina eläkeläisinä keinutuoleissa. Viimeistään silloin kuntauudistus, koulutuksen alasajo ja jo nyt näh- tävissä olevat monin verroin suu- remmat ongelmat seuraavat maa- ta järjestyttävää itkua ja hammasten kiristystä.

Kuntauudistusta ja koulutuksen alasajoa perustellaan väestöraken- teen ja väestön tarpeiden muutok- silla. Valitettavasti nykyinen nuor- ten hallussa oleva hallitus ei ole asioista perillä. Heille on opetettu vain helppoja hokemia – työllisyy- den turvaaminen, ennustettavuus, työssäkäyntialueet, pieni syntyvyys ja ikääntyvä väestö. Se on helppo muistaa, mutta hokemina ovat täyt- tä potaskaa.

Virallisen tilaston mukaan syn- tyvyys on laskenut 1950 lähtien. Nyt syntyvyys on jo hieman kasva- nut. Ennusteessa arvellaan, että elä- keläisten määrä on 2060 lähes kak- sinkertainen. Mutta suuret ikäluo- kat ovat jo eläkkeellä joten ikään- tyneiden määrä pysyy nykytasolla. Se voi jopa laskea, kun kuntauudis- tus keskittää terveyden- ja sairaan- hoidon yhä harvemman saataville.

o o o

Nuorten ja ikääntyvien työllis- tymisestä on syksyn mittaan pu- huttu ja puhuttu. Sivujuonteena on työurien pidentäminen. Näihin on- gelmiin on muka haettu ratkaisua. Puhetta on riittänyt, mutta ratkaisu- ja ei ole löytynyt, kun näissä olois- sa niitä ei ole. Syy on selvä - puu- tuu työtä, josta saisi elämiseen riit- tävän palkan.

Viimevuonna 1 148 224 palkan- saajaa, 44 prosenttia kakista, sai vuosipalkkana 10 424 euroa, 869 euroa kuukaudessa. Tilastokeskus- sen tunnitilastojen mukaan kes- kipalkka oli 7,57 euroa tunnissa, mutta kuten tiedetään työvoima- tutkimus tuottaa tilastoihin haamu- tunteja. Kun ne poistetaan, palkka oli 10,53 euroa tunnissa. Mikä pi- ru tässä on vikana? Ensimmäinen karmea vika on tienkin työn puute, kun näin suuri osa palkkatyöläisil- tä saa tehdä töitä vain puolen vuo- den verran. Siitä sitten seuraa, et- tä kun työläisiä on enemmän kuin työtä on tarjolla, niin palkkoja pol- jetaan julki ja salaa. Yksinäinen duu- nari ajattelee pakon edessä ja vas- ten tahtoaan, että pieni leipä on pa- rempi kuin leipäjonossa jonotettu leipä.

Sanotaan, että köyhyys periy- tyä ja että köyhäkin voi olla onnel- linen. Äsken joku demarien kan- sanedustaja selitti, että kun on ti- lillä miljoona ja palkka kymppiton- ni kuukaudessa, niin sillä tulee ihan mukavasti toimeen. Totta. Ihminen tottuu kaikkeen – sekä köyhyyteen

että rikkauteen. Se vain tuntuu kar- vaalta, että jokainen toivoo lottojo- nossa saavansa rikkautta, mutta to- dellisuus kulkee tasan päinvastai- seen suuntaan. Nykymaailma opet- taan ja totuttaa yhä useamman elä- mään köyhästi ja yhä köyhemmin.

o o o

Silloin tällöin kuulee sanotta- van, että kapitalismi on tullut tien- sä päähän. Se ei kuitenkaan ole to- si, sillä tällä hetkellä ei ole sellais- ta järjestäytyntä voimaa, joka lo- pettaisi ylikypsyneen kapitalistisen järjestelmän. Siksi se jatkaa, kun li- sääntyvään köyhyyteen opitaan ja totutaan. Tilanne kuitenkin jatku- vasti heikkenee ja kansan toivotto- muus lisääntyy.

Kapitalismi muuttuu yhä sietä- mättömämmäksi. Työvoima 2025 tutkimuksesta (TM) voi laskea, et- tä 2050 mennessä tuotanto kasvaa parhaimmillaan 64 prosenttia, kes- kimäärin 1,6 prosenttia vuodessa. Tutkimuksen mukaan työn tuotta- vuus laskee alle puoleen perinteis-estä, vain 144 prosenttia, keski- määrin 3,5 prosenttia vuodessa.

Näistä seuraa, että virallisten- kin lukujen mukaan työ vähenee 4,1 miljardista työtunnista 2,7 mil- jardiin tuntiin, 34 prosenttia. Työt- tömyysaste nousisi rajuun 42,3 pro- senttiin. Jos työtunnit jakaantuisi- vat kaikille tasan, niin henkilötyö- vuosi lyhenee 1 690 tunnista 1 063–1 154 tuntiin, jolloin ny-

kyisen kieron laskutavan mukaan työttömyysaste olisi 4,2–11,8 pro- senttia. Meno on niin julmaa, että heikkopäistä hirvittää – kuljemme kohti umpikujaa!

Näin käy vain parhaassa tapauksessa eli tuottavuus pysyy alhaisella tasolla ja tuotanto kas- vaa ilman lamoja. Siinä palkka- työläisten toimeentulo huononee pikkuhiljaa niin, että palkkojen ja voittojen osuus tuotannosta nou- see 2040-luvulla yhtä suuriksi. Sinä aikana uudet köyhyyteen vajoavat tottuvat köyhyyteensä. Jos tällai- nen muutos tapahtuisi vuodessa, olisi helvetti irti.

Kapitalistit yliluonnollisen rik- kautensa kanssa ovat hekin vai- keuksissa. Tuotannon hiipuesssa myös todellisen rikastumisen mah- dollisuudet hiipuvat. Jokainen ka- pitalisti katsoo vain omaa etuaan. Yhdelläkään ei ole muuta mahdol- lisuutta, jos haluaa pysyä kapitalis- tina – susien joukossa on ulvotta- va susien lailla. Siksi pidäkkeetön, pohjaton ahneus, on hyppelyä krii- sistä kriisiin.

EU, vapaakauppa rahakeinot- teluineen ja nykyinen hallitus suo- sivat suurpääomaa. Se on lisään- tyvän työttömyyden ja purjuuden raatelevaa oikeiston politiikkaa. Niistä on päästävä eroon.

Kai Kontturi

TES neuvottelut 2011:
Sijoitettiinko duunarille raami kaulaan?

Markku Nieminen
luottamusmies

Liittojen yksimielisyys
herätti toiveita

Kesällä liitot tekivät yhteisen työlisyystilannetta koskevan kyselyn luottamusmiehille. Kyselystä selvisi, että työtilanne on hyvä ja että ylitöitä tehdään enemmän kuin vuotaaiemmin. Metalliliitto pyysi ammattiosastoiltaan esityksiä uuteen työehtosopimukseen. Niitä tuli osastoilta 1182 kappaletta.

Teknologiateollisuuden neuvottelut jatkettiin elokuussa. Ne eivät johtaneet tuloksiin. 12.9 Metalliliitto, PRO ja YTN julkaisivat yhteiset TES-tavoitteensa. Ne vaativat 67 sentin tai vähintään neljän prosentin korotusta tuntipalkkaan 1.10 alkaen ja vuoden päästä 34 senttiä tai vähintään kaksiprosenttia sekä joitakin ns. laadullisia parannuksia työehtoihin. Ne myös sopivat keskenään, että mahdolliset järjestölliset toimet samoin kuin sopimuksetkin hyväksytään yhdessä.

Liittojen yhteiset tavoitteet löivät ainakin työpaikoilla ihmiset ällikällä ja yhteistyöhön suhtauduttiin varovaisen toiveikkaasti. Työnantajien teknologiateollisuus ry:kin näytteli yllättynyttä ja loukkaantunutta, vaikka se todennäköisesti etukäteen tiesi asiasta.

Työnantajien esitykset
pilkantekoa

Työnantajien teknologiateollisuus ry. vastasi Metalliliiton ja PRO:n esitykseen tarjoamalla 1.10 alkaen 1 prosentin yleiskorotusta ja ensi vuoden lokakuussa 0,3 prosentin yleiskorotusta ja 0,6 prosentin paikallisesti jaettavaa erää. Paikallinen erä tarkoitti sitä, että työnantaja saisi jakaa kustannusvaikutukseltaan 0,6 prosenttia olevan summan oman mielensä mukaan, eli kyseessä olisi ollut selkeä pörstäkerroin. ”Tarjouksesta” työnantajaliitto kertoi ensin medialle ja vasta sen jälkeen vastapuolen neuvottelijoille. Metallin puheenjohtaja **Riku Aalto** piti työnantajien menettelyä törkeänä. Metallin neuvottelijat marssivatkin neuvottelusta ulos työnantajien törkeän asenteen vuoksi.

Lakkovalmistelut alkoivat
ja ylityökielto alkoi purra

Metallin liittovaltuusto antoi perjantaina 30.9 liittotoimikunnalle valtuudet lakon valmisteluun. Samaan aikaan työnantajien EK ja työntekijäkeskusjärjestöt SAK, STTK ja AKAVA kävivät neuvotteluita. Koska EK oli kieltäytynyt TUPO:sta, puhuttiin keskitetystä ratkaisusta, koordinoituna kokonaisratkaisusta – ja ties mistä. 4.10 EK esitteli oman palkkatarjouksensa. Se sisälsi oman palkkainnauksen vuonna 2,4 prosentin ja toisena vuonna 1,9 prosentin palkankorotukset. SAK:n ja STTK:n hallitukset hylkäsivät yksimielisesti työnantajien tarjouksen.

Tämän jälkeen metallityöväen liitto ja PRO julistivat YTN:n kanssa alalle ylityökiellon ja antoivat lakkovaroituksen siten, että lakko koskisi 44 alan yritystä ja alkaisi 21.10 ja päättyisi 7.11, mikäli sopimukseen ei sitä ennen päästä. Sähköalojen ammattiliitto yhtyi lakkovaroitukseen.

EK ehätti tässä välissä ilmoittamaan, ettei keskusjärjestötasolla enää neuvotella, vaan sopimuk-

Työnantajien etujärjestö Elinkeinoelämän Keskusliitto ilmoitti 2008, että tulopoliittisten kokonaisratkaisujen aika on ohi, eikä niihin ole enää paluuta. Mutta kuinkas sitten kävikään? Syyskuussa näytti siltä, että tulossa on mielenkiintoinen työmarkkinasyksy ja sitä se on tähän asti ollut. Suomessa on perinteisesti ollut niin, että työehtosopimuksia ei synny millekään alalle ennekuin metalliteollisuuden sopimus on neuvoteltu ja hyväksytty. Metalli on ollut se kuuluisa päänavaaja jo vuodesta 1971, jolloin alalla oli seitsemän viikkoa kestänyt lakko. Metalliteollisuuden sopimuksen mukaisesti alalla neuvoteltiin viime keväänä syksyn palkankorotuksista. Neuvottelut eivät edenneet ja niin Metallityöväenliitto, toimihenkilöiden ammattiliitto PRO, kuin ylempien toimihenkilöiden YTN sanoivat sopimukset irti. Ne päättyivät 30.9.

Markku Nieminen luokkasodan muistomerkillä Vappuna -11

set tehdään liittotasolla. Pääministeri Katainen kutsui keskusjärjestöjohtajat perjantaina 7.10. keskustelemaan tilanteesta. Tapaamisen jälkeen keskusjärjestöt keskustelivat viikonlopun ajan ja ilmoittivat maanantaina 10.10 Kataiselle, että neuvotteluita jatketaan.

Metalliteollisuuden ylityökielto alkoi purra tehokkaasti. Keskuslakkotoimikunta sai useita tiedusteluja ylityökiellorajojen suhteen. Työnantajat mankuivat poikkeuslupia ylityön teettämiseksi, lähes poikkeuksetta turhaan.

Surkea ”raami” voitto
työnantajille

Torstaina 13.10 keskusjärjestöt saivat aikaiseksi neuvottelutuloksen, jota alettiin kutsua ”raamisopimukseksi”. Kymmenvuotisen sopimuksen nopea selailu tuotti toteamuksen, että nyt on duunareilla raami kaulassa. Toinen huolellisempi tarkastelu tuotti totemuksen, että raamisopimus on suuri ideologinen voitto – porvareille.

Raamisopimuksen tarkemman ruotimisen aika ei ole vielä, varsinkaan kun vielä ei varmasti tiedetä syntykö koko raamia. Työmarkkinakeskusjärjestöt esittävät, että alakohtaiset sopimukset noudattavat raamin mukaista ratkaisua – ja että kattavuus voidaan todeta 25.11.2011 mennessä. Jos kattavuus silloin ei ole riittävä, kuopataan koko raami. Sitä mikä ei riittävä, ei ole sopimuksessa määritelty. Muutamia huomioita voi kuitenkin todeta.

Mitättömiä palkankorotuksia ja epämääräisiä viittauksia

Sopimuksen pituus on 25 kuukautta. Palkankorotus toteutetaan kahdessa osassa siten, että ensimmäinen korotus olisi 2,4 prosenttia 1.10.2011 alkaen ja seuraava korotus 1,9 prosenttia tulisi 1.11.2012 alkaen. Mikäli raami on riittävän katava ja toteutuu, saavat duunarit 150 euron kertaerän, joka maksetaan tammikuun alussa. Korotuksen

Runsas 20 vuotta sitten järjestetty SAK:n suurmielenosoitus ei saanut jatkoa silloinkaan kun sitä olisi tarvittu. Näkymätön on SAK ollut.

taso on surkea. Se ei mitenkään riitä korvaamaan reippaana laukkaaavaa inflaatiota. Raami sisältää epämääräisiä viittauksia, työnantajien kannusteiden ja verokannusteiden kehittämiseen, jotka tarkoittanevat työnantajille verohelpotuksia – ja vähävaraisille veronkorotuksia sekä siirtymistä tasaveron suuntaan.

Lisäksi sovittin mm. työelämän kehittämisestä, työurien pidentämisestä, muutosturvan ja osaamisen kehittämisestä, työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisesta ja tasa-arvosta sekä sosiaaliturvasta. Kaikki nämä siirrettiin työryhmiin ja ns. kolmikantaiseen valmisteluun. Eli vielä ei edes täsmällisesti tiedetä, mitä keskusjärjestöt sopivat! Ensin pistetään nimet sopimukseen ja sitten neuvotellaan. etä mitä sovittiin! -Melkoinen soppa.

Metalli narutettiin raamin taakse

Metalliliiton valtuusto kokoontui lauantaina 15.10 päättämään voidaankin raamia käyttää alan TES:n pohjana. Valtuusto keskusteli kolme tuntia ja joutui äänestämään. Äänin 38 – 12 se päätti aloittaa neuvottelut raamin pohjalta työnantajaliiton kanssa. Raamin kannalla olivat paitsi demarit, myös osa vasureista. Myös toimihenkilöiden ammattiliitto PRO hyväksyi raamin. Neuvottelut alkoivat liittotasolla maanantaina 17.10 ja seuraavana päivänä teknologia eli metalliteollisuuden neuvottelut siirtyivät valtakunnansovittelijan johdettavaksi. Julkisuuksessa kohuttiin ns. koulutusvapaasta.

Kerrottiin, että siitä oli osapuolten kesken eri näkemys. Niinpä valtakunnansovittelijan toimistolle pyydettiin EK:n ja SAK:n johtajat sekä työministeri Lauri Ihalainen

kertomaan mitä oli sovittu.

Valtakunnansovittelijan esitys hylättiin kuitenkin

Yhteisymmärrystä ei syntynyt. Ihalainen, **EK:n Pukkinen** ja **SAK:n Lyyly** laativat etelärannassa ohjeistusta siitä, mitä koulutusvapaa tarkoittaa. Siitä ei ollut mitään apua ja lopulta koko koulutusvapaa haudattiin työryhmän valmisteluun. Tämäkin episodi osoittaa sen, kuinka tyhjä paperi koko raami on. Neuvottelut jatkuivat ja torstaina 20.10 Valtakunnansovittelija **Esa Lonka** jätti sovintoesityksen, jota liittojen (metalli/PRO) hallinnot kokoontuivat käsittelemään. Esityksestä ei herunut mitään tietoja, joitakin huhuja lukuunottamatta. Salailu meni jopa niin pitkälle, etteivät metallin liittovaltuutetut saaneet sovintoesitystä nähtäväkseen, vaan puheenjohtaja Aalto luki sen heille paperista! Se oli kuulemma salaista tietoa. Kuulostaa melko erikoiselta, kun ottaa huomioon, että työehtosopimukset painetaan kirjaksi ja jaetaan työpaikoille, jossa niiden lain mukaan on oltava kaikkien nähtävillä. - Metallin valtuusto keskusteli tapansa mukaan vilkkaasti ja reippaasti esityksestä, joka meni äänestykseen. Kaikki vasemmiston edustajat – ja yllättäen myös osa demareista oli sovintoesityksen hylkäämisen kannalla, vaikka liiton puheenjohtaja Aalto, suuri neuvottelukunta ja liittotoimikunta yksimielisesti esitivat sen hyväksymistä! Äänin 34 – 18 valtuusto hylkäsi esityksen. Syy hylkäykseen oli se, että esitys sisälsi paikallisen kustannusvaikutukseltaan 0,8 prosentin suuruisen korotuserän, jonka työnantaja olisi voinut jakaa mielensä mukaisesti kenelle haluaa. Eli kyseessä olisi ollut selkeä pörstäkerroinkorotus, jossa joku olisi saanut korotuksen ja suu-

ri osa ei olisi saanut mitään. Muuten esitys noudatti raamin linjaa.

Metallin lakkotiedotus ala-arvoista

Koska sovintoesitys hylättiin, alkoi teknologiateollisuuden lakko perjantaina 21.10. noin 40 yrityksessä. Henki työpaikoilla oli se, ettei periksi ole varaa antaa. Viesti oli, että korotukset kuuluvat kaikille. Tiedotus varsinkin Metalliliiton taholta oli surkeaa. Tästä seurasi, että osa porukasta luuli taisteltavan alkuperäisestä 4 + 2 prosentin korotuksista. Tästä taas seurasi se, että kun asian oikea laita lopulta selvisi, oli pettymys melkoinen. Ja kommentit liittoa kohtaan sen mukaisia.

Raamin mukaiseen sopimukseen vain kolme eriävää mielipidettä

Valtakunnan sovittelija Esa Lonka antoi sunnuntaina 23.10 uuden sovintoesityksen ja esiintyi uutisissa toiveikkaasti. Metallin puheenjohtaja **Aalto** ja PRO:n puheenjohtaja **Rinne** suosittelivat esityksen hyväksymistä, mutta eivät kommentoineet sen sisältöä. Mitään tietoa ei esityksestä taaskaan kerrottu edes metallin hallinnon edustajille. Luottamusmiehet työpaikoilla olivat jälleen kerran hankalassa tilanteessa, kun ihmiset kyselivät esityksen sisällöstä. Vastauksena ei voinut antaa kuin arvailuja siitä, että sopimus tulee olemaan huono, koska se on raamin mukainen ja että se tällä kertaa mennee liittovaltuustossa läpi. Näin myös kävi. Tällä kertaa metallin liittovaltuusto ei edes äänestänyt, koska esitystä kritisoi vain kolme suoraselkäistä valtuutettua, joille annettiin mahdollisuus esittää eriävä mielipide. Myös PRO hyväksyi esityksen ja ylityökielto purettiin ja lakko lopetettiin.

Työnantajat ovat tyytyväisiä

Teknologiateollisuus ry. sopi Metallityöväen liiton ja PRO:n kanssa, että ”palkankorotuksista ja ajankohdasta neuvotellaan paikallisesti tarkoituksena löytää työpaikan tilannetta ja tarpeita vastaava palkkaratkaisu. Asiasta on sovittava kirjallisesti pääluottamusmiehen kanssa 15.12 mennessä.”

Korotuksen taso voi siis olla pienempi kuin raamissa sovittu 2,4 prosenttia! -Tai paikallisesti voidaan sopia myös suuremmasta korotuksesta. Sekin on mahdollista. Työnantajien teknologiateollisuus ry. on erityisen tyytyväinen tähän sopimuksen kohtaan. Se oli liikkahdus heidän ajat sitten esittämässään suuntaan, jossa palkat sovittaisiin yritystasolla ja vieläpä henkilötasolla.

Mikä muuttui aiempaan nähden? Vain se kuuluisa perälauta

1.10.-11 alkaen 1,6 prosenttin yleiskorotus kaikille ja 0,8 prrosentin paikalliserä, jonka kohdentamisesta sovitaan pääluottamusmiehen kanssa. Jos paikallisen erän käytöstä ei sovita, voidaan pyytää liittojen apua, ja jos näinkään ei sovi se maksetaan yleiskorotuksena kaikille.” -Tämä on se kuuluisa perälauta, jonka perusteella metallin liittovaltuusto sovintoesityksen hyväksyi. **Ensimmäisessä sovinto**

Jatkoa sivulta 4... Sijoitettiin duunarille raami kaulaan? ..

Tiistaina 1.11.11 alkoi akavalaisen Ylemmät Toimihenkilöt YTN ry:n lakko teknologiateollisuuden niillä työpaikoilla, jotka ovat saman sopimuksen piirissä kuin Metalli ja PRO. Kansan äänen toimitus tapasi lakkovahdit Jukka Tolvasen ja Kristian Björstäkt'n, jotka päivystivät lakkovahteina Pitäjänmäen ABB:n luona. Lakolla haetaan samoja työehtoja ja samaa yleiskorotusta kuin mitä Metalli ja PRO saivat. Valtakunnansovittelijan esityksen mukaan 2,4 % korotusesitys olisi jakautunut kahteen erään siten, että siitä 0,8 % olisi maksettu paikallisesti työnantajan haluamalla tavalla, meriittikorotuksena. Metalli ja PRO kävivät neljän päivän lakkotaistelun siksi, että torjuttiin tämä ”pärstäkerroinmenettely”. Tämä oli se kuuluisa perälauta. Nyt valtakunnansovittelija esittää YTN:n sopimukseen tätä jo Metallin ja PRO:n lakolla torjumaa menettelyä. Tämä sovittelijan esitys on merkillinen siksi, että Metalli, PRO ja YTN toimivat saman yhteisen ratkaisun puolesta. YTN ei ollut lakossa mukana siksi, että heidän sopimuksessa on määriteltä, että työriita on ensin kaksi viikkoa sovittelulautakunnassa ja vasta sen jälkeen voidaan käydä lakkoon. YTN:n piirissä ollaan kyllästytty tähän meriittikorotusmenettelyyn ja siksi halutaan samanlainen sopimus kuin Metallilla ja PRO:lla. Tolvasen ja Björstäkt'n mukaan nyt on kuitenkin jo saatutettu yksi tärkeä asia eli metallin, PRO:n ja YTN:n yhteisesiintyminen.

Kristian Björstäkt (vas.) ja Jukka Tolvanen (oik.) päivystivät lakkovahdeina ABB:n portilla Pitäjänmäellä.

esityksessä työntäjä olisi voinut jakaa 0,8 prosentin erän pärstäkerroin perusteella. Nyt sovitus- sa ensin neuvotellaan ja jos ei sovita niin erä jaetaan yleiskorotuksena. Tämän takia 20 000 alan työntekijää oli neljä päivää lakossa. Herää epäily, että tuo teksti olisi saatu sopimukseen neuvottelemalakin ja ilman lakkoa.Nyt ammuttiin tykillä karpänen,vaikka siihen olisi perinteinen karpäslätkä riittänyt.

Korotukset 2012 ovat 1,3 prosenttia ja 0,3 prosentin paikallisen erä samoin ehdoin kuin tänä vuonna. 150 euron kertaerä maksetaan myös. Sillä edellytyksellä, että raamisopimus todetaan 25.11.2011 kattavaksi.

Metallin ammattiosastot, työhuonekunnat ja pääluottamusmiehet saivat 26.10 päiväty

kirjeen, jonka allekirjoittajina olivat puheenjohtaja Riku Aalto ja sihteeri Matti Mäkelä. Kirjeessä kerrotaan lyhyesti sopimuksen pääkohdat. Lakosta siinä todetaan, että sen ansiosta paikalliseen erään tuli selkeä perälauta. Kirjeen lopuksi Aalto ja Mäkelä kiittävät kaikkia ammattiosastoja ja niiden jäseniä valmiudesta näyttää, että tunnuslauseemme vahva liitto – sinä ja Metalli pitää paikkansa. -Nämä kiitokset saivat monet turhautuneet luottamusmiehet polttamaan pärensä. He olivat tehneet suuren työn selostaessaan porukalle alan liittojen yhdessä esittämien palkkavaatimusten taustaa ja sitä miksi niistä on pidettävä kiinni. Sitten syntyy raami , jonka metalli hyväksyy (pantiin hyväksymään?) ensimmäisenä ja heittää omat vaatimuk

sensa roskeen!

Löytyykö sopimuksesta mitään hyvää?

Hyväkin kyllä löytyy. Raamissa sovittiin mm. lomarahojen jaksotuksen poistamisesta. Se tietää työttömiksi jääville selvää rahaa vajaan tuhat euroa. Se kuuluisa koulutusvaakin tulee joskus. Teknologiateollisuuden sopimuksesta poistuu lopultakin paikkakuntakalleusluokka II, mikä tarkoittaa, että II luokkaan kuuluvilla paikkakunnilla taulukkopalkat nousevat ensi vuoden alusta 1,18 prosenttia. Luottamusmiesten ja työsuojeluvaltuutettujen ajankäyttöön tuli pientä parannusta. Työsuojeluvirasto valtuutetun työsuhteturvaa parannettiin jne. Sopimukset sisältävät myös huononnuksia työehtoihin. Ne olisivat yhdessä alhaisten palkankorotusten kanssa olleet perusteltu syy hylätä ne ja työntää takaisin siihen hanuriin, josta ne kaivettiin esiin.

Mitä tähän mennessä on jännyt käteenMetalliliiton, PRO:n ja YTN:n yhteistyö pakkotti Elinkeinoelämän keskusliiton palaamaan neuvottelupöytään palkansaajakeskusjärjestöjen kanssa. Jos Metalli, PRO ja YTN olisivat yhdessä jatkaneet aloittamaansa lakkoa ja laajentaneet sitä, olisi maan vienti suurimmaksi osaksi pysähtynyt.

Sitä eivät työnantajat eikä maan hallitus voineet sallia. Ne olivat pakotettuja raamiratkaisuun. Samalla ne saivat pään auki sellaisille asioille, joita duunarit työpaikoilla ovat vastustaneet. Ne asiat ryömisivät niistä raamissa sovitusta työryhmistä työpaikoille ennemmin tai myöhemmin työläisten kiusaksi.

Työmarkkinasyyksy on ollut tähän mennessä mielenkiintoinen ja tulee olemaan myös jatkossa. Vielä ei ole varmaa tuleeko raamista kattava vai kaatuuko se siihen, että keskusjärjestöjen ja teknologiateollisuuden sopimuksia käytetään muilla aloilla kynnysmattona. Todennäköisintä on, että raami pysyy liitoksissaan, vaikka joku tai jotkut liitot siitä irtaaisivatkin ja aiheuttaisivat mennessään liitosten rutinaa.Lopullisesti raamin kattavuus tiedetään varmasti vasta marraskuun 25 päivä. Palataan silloin asiaan.

lasten- ja vanhusten hoidon sekä koulutuksen, terveyden ja sairaanhoidon kustannuksella. Kirjanpitolautakunnasta riippumatta Helsinki harjoittaa myös omaehtoista harhautusta. Ensi vuodelle kaupunginjohtaja Jussi Pajunen on tehnyt talousarvioehdotuksensa. Sen vertailulukuina ovat 2010 talousarvion tulojen ja menojen jälkeen jäävä vuosikate 387,9 miljoonaa, vaikka tilinpäätöksestä tiedetään, että se oli 648,9 miljoonaa – 291 miljoonaa euroa 67,3 % suurempi!

Muutos on todella merkittävä, mutta siitä huolimatta palvelujen leikkaamista jatketaan. Niitä jatketaan vain siksi, että voitaisiin rahoittaa kerskainvestoinnit mm. kapitalistien pullistelu 18 pilvenpiirtäjällä ja kaiken maailman guggenheimit. Hyvällä syyllä voi kysyä, onko kaupungin taloudenhoito oikeilla raiteilla, kun kaupungin palvelut alistetaan investoinneille – rahoitetaan palveluja leikkaamalla? Kai Konturi

Työsuojeluvaalit marras-joulukuussa 2011 !

Useilla työpaikoilla käydään tähän aikaan lakisääteiset työsuojeluvaalit. Tulevaksi kaksivuotiskaudeksi valitaan työntekijäin ja toimihenkilöiden työsuojeluvaltuutetut ja näiden varavaltuutetut. Työsuojelun valvontalain mukaan vaalit on pidettävä yli kymmenen työntekijän työpaikoilla. Pienemmilläkin työpaikoilla voidaan tästä huolimatta valita työntekijäin työsuojeluvaltuutettu. Yleensä työntekijät ja toimihenkilöt ovat valinneet kumpikin omat valtuutettunsa.

Työsuojeluvaltuutettu edustaa valitsijoitaan ja kaikkia työpaikan työntekijöitä suhteessa työnantajaan ja esimerkiksi työsuojeluviranomaisiin päin. Valtuutettu toimii edunvalvojana asioissa, jotka liittyvät työpaikan työntekijäin terveyteen, turvallisuuteen ja työhyvinvointiin.

Vaaleihin valmistaudutaan myös ammattiliitoissa, vaikkakin ne poikkeavat esimerkiksi luottamusmiesvaaleista siinä, että vaalija äänioikeutettuja ovat työpaikan kaikki työntekijät ja toimihenkilöt, eivätkä vain jonkin työpaikalla vaikuttavan ammattijärjestön jäsenet.

Mm. Kansan Uutisten Viikkolehden numerossa 42 (21.10.2011) Metallityöväenliiton vastaavan työsuojelusihteerin Juha Pesolan tulevia työsuojeluvaaleja koskevassa haastattelussa toivotaan aktiivisuutta työsuojeluvaaleihin ja painotetaan työsuojeluvaltuutetun tehtävän tärkeyttä. Oikeiden ja kannatettavien asioiden lomaan on kuitenkin puikahtanut konsensushakuisia perusteluja, joiden ei luulisi kuuluvan rautakouraiseen kulttuuriin:

”työsuojeluvaltuutettu voi olla enemmänkin kuin pelkkä lakien ja sopimusten valvoja. Valtuutetulla on mahdollisuus kehittää työpaikan turvallisuutta, terveellisyyttä, työhyvinvointia ja sitä kautta myös tuottavuutta.”

”Työsuojeluvaltuutettu voi olla työpaikan kehittäjä. Valtuutettu voisi miettiä, millä tavalla työtä on tehtävä, jotta työpaikka on terveellinen, turvallinen, tuottava ja viihtyisä.”

On erikoista, että työntekijäin edunvalvojalle asetetaan edellä kuvattuja tehtäviä, jotka ovat selkeästi työnantajan vastuualueella ja intressissä. Työturvallisuuslain ja työsuojelun valvontalain mukaan työpaikan työolojen kehittäjät tulee löytyä työnantajapuolelta, joka vastaa säästöjen toteutumi-

sesta mm. työympäristön laadun suhteen. Myöskään työn tuottavuudesta huolehtiminen ei voi kuulua työsuojeluvaltuutetun toimenkuvaan. Vai onko niin, että työsuojeluvaltuutetun esittämää työolojen korjausvaatimusta tulisi aina perustella työnantajalle esimerkiksi niiden tuottavuudella? Kaikella kunnioituksella työsuojelusihteerii kohtaan on kuitenkin pakko todeta, että terveellisyys- ja turvallisuusperusteiden sekä säädös- ja normivaatimusten toteutumisen tulisi riittää työntekijäin edunvalvonnassa . Työntekijäin edustajien tulee nojautua toiminnassaan valitsijoihinsa ja työpaikan työntekijöihin sekä säädöksiin ja normeihin eikä pyrkiä perustelemaan tarpeellisia uudistuksia työnantajan intresseihin vetoamalla.

Työsuojeluvaltuutetuksi tulee valita henkilöitä, jotka tulevat toimimaan tehtävässään aktiivisesti ja aloitteellisesti sekä pitävät kenttään jatkuvaa yhteyttä ja vuoropuhelua.

Valtuutetun tulee käyttää hänelle tehtävään varattu aika täysimääräisesti ja vaivojaan säästämättä olla aina muutenkin työntekijäin käytettävissä. Tehtävänsä asianmukaiseksi hoitamiseksi valtuutettu tarvitsee laajan tietopohjan niin yleisistä työsuojeluun liittyvistä asioista kuin oman työpaikkansa ja toimialueensa yksityiskohdistakin. Nämä edellyttävät perehtymistä lainsäädäntöön, työsuojelunormeihin, turvallisen tekniikan ja työhygienian periaatteisiin, yhteistoimintaan työsuojeluviranomaisten ja työterveyshuollon kanssa jne.. Nykyisin ei pidä myöskään unohtaa henkisen työsuojelun merkitystä ja siihen perehtymistä.

Toivotan menestystä tuleville työsuojeluvaltuutetuille tärkeässä työssään!

Jaakko Ahvola, Helsinki

”Turvakäyttäjytymisen perusteita”

”Perkele täsä mithän sähkömiestä tarvita....”;
”Eikookki hienot sukellusvehkhet - ja halavat!”;
”Ja ny iskä ampuu vähä rakettia...”
”Pitäs joskus korijata tuo sirkkelinteräsuojus...”
”Kato, sole ko rantakäärme...”
”Periaattees näin likellä ammusvarastoja ei saisi tupakoia...”
”Tutustuthan näihin turvaohjeishin sitte jälkähempäin...”
”Luontaislääkheien haittavaikutuksia liitelhan jatkuvasti.”
”Vai teollisuusvartija, et sitte päässykhen polliisiksi?”
”Perkelhen pelastusliivit, mie en kyllä viitti pittää...”
”Katto ny tuo karhunpenikka on varhman täälä mettäsä ihan iteksheen...”
”Helevetin nopia kairata, ku jää on näin ohutta...”

Lähetä: Timo Partanen

Tampere karsi kouluja tilastokikkailun avulla

Tampereen kaupunginvaltuusto nuiji kevättalvella 2010 päätökset kolmen peruskoulun ja kahden lukion lakkauttamisesta sekä monista muista kouluverkon supistuksista. Lakkauttamisia perusteltiin opilas­määrien kasvun vähentymisellä tulevaisuudessa. Hiljattain paljastui, että päätökset tehtiin vanhojen ennusteiden pohjalta. Julki tulleet tiedot ovat pöyristyttäneet tamperelaisia.

”Pelastetaan Tampere asukkaille”- liike vaatii palveluiden turvaamista

Tampere päätti viime vuonna sulkea Sampolan yläkoulun, Klassillisen yläkoulun ja Irlalan koulun sekä Tammerkosken ja Kaarilan lukiot. Samassa yhteydessä päätettiin siirtää oppilaat Hyhkyn ja Järvensivun kouluista muualle 5. luokalta lähtien. Päätökset olivat osa Tampereen kaupungin säästötoimenpiteitä, joiden kohteeksi monet hyvin toimivat palvelut ovat viime vuosina joutuneet. Edes kuntalaisten vetoamukset ja järjestäytyminen eivät saaneet kokoomus-vihreät –vetoista valtuustoa luopumaan koulujen alasajosta.

Tamperelainen Aamulehti paljasti 24.10, että kouluverkopäätökset tehtiin vuoden 2008 väestösuunnitteleiden perusteella: lähes heti ratkaisujen jälkeen julkistettiin vuoden 2010 suunnite, jonka mukaan lasten määrä Tam-

pereella kasvaa rajusti aiempaa enemmän. Uuden ennusteen mukaan päivähoitokäisiä lapsia tulee olemaan ainakin 450 enemmän. Luku tulee todennäköisesti kasvamaan vielä tästäkin.

Julki tulleet tiedot vanhojen tilastojen käytöstä ovat saaneet tamperelaiset epäilemään tilastokikkailua. Aamulehden haastattelema apulaispormestari Leena Kostiainen (kok.) ei kyennyt vastaamaan selkeästi, tullaanko lakkautuspäätöksiä perumaan uusien tietojen myötä. Selvää on, että uusien suunnitteiden laatiminen oli virkamiesten tiedossa. Selvää on myös, että oikeiden ennusteiden käyttö olisi voinut pelastaa koulut ja turvata lasten mieluisa koulunkäynti.

Tampereen kaupunginvaltuustossa tahdin määrää nk. XL-ryhmä,

johon kuuluvat kokoomus, vihreät, keskusta, rkp, kristillisdemokraatit ja sitoutumattomat. Porvariliittouma on vastuussa lukuisista palveluiden heikentämisistä, tuottavien kunnallisten palveluiden yksityistämistä ja tilaaja-tuottaja –malleihin siirtymisistä. Ryhmän raskas kädenjälki näkyi myös kouluverkon supistamispäätöksissä.

KÄ/AS

Kommentti:

Kansan Äänessä 4/2011 kerroimme Tampereelle suunniteltavan rantaväylän tunnelin jättimäisistä kustannusarvioista. Tamperetta johtava XL-ryhmä ja rakennusyritykset ovat ajaneet hanketta kuin kääremettä pyssyyn. Kuntalaismielipiteestä ei ole välitetty.

Tampereen kaupunginvaltuusto hyväksyi 10.10 pitämässään kokouksessa tunnelihankkeen. Päätös syntyi äänin 36-30. Tämä siitäkin huolimatta, että mielipidetiedustelujen mukaan 88% kuntalaisista vastustaa rantatunnelia. Päätöstä siivitti kuntalaisaktivistien näyttävä mielenosoitus Tampereen kaupunginviraston edustalla.

Tamperelaiset ovat kylästäyneet porvarien XL-ryhmän juntaamiseen ja järjestömiin investointeihin samaan aikaan, kun esimerkiksi kouluverkkoja supistetaan. Ensi kunnallisvaaleissa povataan perussuomalaisille pirkanmaalaista versiota ”jytystä”. Tämä vaihtoehto tuskin kunnan kurssia muuttaa. Tarvitaan vahvaa vasemmistolaista voimaa pelastamaan palvelut markkinavoimien kynsistä.

KÄ/Antti Siika-aho

Oikeistopolitiikka jyrää pienituloisia

Turun torilla 15.10.-11 käsitteli Esko Luukkonen (oik.) oikeistopolitiikan seurauksia

Viettäessämme nyt Eurooppalaista mielenosoituspäivää, voin todeta Euroopan Unionin polkevan kansan oikeuksia. Meitä työläisiä, työttömiä, opiskelijoita, eläkeläisiä ja muuta köyhäläistöä vaaditaan hyväksymään Euroopan kriisimaiden pelastaminen antamalla rahaa niitä vakuudettomasti luotottaneille kriisipankeille.

Kun Suomi liitettiin Euroopan Unioniin, tavallisille kansalaisille luvattiin kaikkea hyvää. Sanottiin, että tulee työvoimapula, työttömyys ja inflaatio poistuvat historiaan. Jo silloin EU:n vastustajat tiesivät, että EU:n puuhamiehet valehtelivat kansalle. Nyt kansalaiset huomaavat, että EU-vastustajat olivat oikeassa. Nyt ei ole muuta vaihtoehtoa kuin, että meidän tulee erota EU:sta tai muutoin rahamme menevät pohjattomaan kuiluun ja köy-

hyys paisuu ennennäkemättömiin lukuihin. Suomessa SDP:n Urpilainen, Vasemmistoliiton Arhinmäki ja Kristillisten Räsänen ajoivat ennen vaaleja linjaa, että Euroopan Unionille ja kriisimaille ei anneta rahaa.

SDP:n Urpilaisen ja Kokoomuksen Kataisen hallitus sopi pikavauhtia valtion talousarvioesityksestä. Hallituksen esitys ei sisältänyt yhtään sellaista uudistusta tai määrärahaa, jotka parantaisivat keski- ja pienituloisten kansalaisten asemaa ja estäisivät köyhyyden lisääntymistä.

Urpilaisen-Kataisen hallitus markkinoi talousarvioesitystään pieni- ja keskituloisten ostovoimaa suosivaksi ja turvaavaksi esitykseksi. SDP:n Urpilainen, Vasemmistoliitto ja Kristilliset esittivät ennen hallituksen muodostamista, että köyhimpien tuloja on korotettava 200-500 euroa kuukaudessa, mi-

kä edellyttäisi, että suurfirmojen ja muiden raharikkaiden verotusta on kiristettävä pienituloisten hyväksi. Vaalilupaukset eivät kuitenkaan ole toteutuneet. He sopivat hallitusohjelmasta pääoman puolueen kokoomuksen kanssa, joka määräsi ohjelman linjasta muiden yhtyessä siihen.

Hallitusohjelmaa kaikki perustelivat hyväksi. Kuntien leikkaukset ovat 631 miljoonaa euroa. Ne kohdistuvat pääasiassa pienituloisiin. Tavallisten työläisten, eläkeläisten, työttömien, opiskelijoiden ja muiden toimeentulo kiristyy, koska asumiskustannukset ja muut elinkustannukset ovat nousseet huomattavasti ja nousevat yhä enemmän. On todettu myös, että monet palvelut, bensini ja muut polttoaineet, alkoholi, tupakka ja elintarvikkeet ovat nousseet 20 - 30 %:ia ja nousevat edelleen. Kahvi on kallistunut 50 %:ia ja on sanottu, että sen hintaa pitää nostaa vielä 30 %:ia. Lääke- ja sairaalamatkakorvauksia karsitaan eri kunnissa 133 miljoonaa euroa. Lääkekorvauksista leikataan 113 miljoonaa euroa. Koulutuksesta leikataan 200 miljoonaa euroa. Ei ole selviytymisen näköalaa tulevaisuudelle, sillä pääomat juoksevat ulkomaille ja pitkäaikaistyöttömyys kasvaa entisestään.

Meidän tulee irtaantua EU:sta ja tehdä poliittinen suunnanmuutos, muuten pieni- ja keskituloisten etuihin ei saada mitään parannuksia, vaan köyhyys lisääntyy entisestään.

Esko Luukkonen
Turku

Vanhusten arki ja vanhushuolulaki

”Lehmilläkin on oikeutena päästä 60 päivänä ulos. Vaikka halua olisi, hoitajien aika harvoin riittää vanhusten ulkoiluttamiseen.”

”Vanhuksen on päästävä asumaan palvelutaloon tai vanhainkotiin, jos niin itse haluaa. Kun ei enää jaksakaan yksin kotona, on oikeus päästä turvalliseen yhteisöön.”

”Eihän se käy, että koulutetaan vanhustenhoidon osaajia, jos heidän palkkaamiseensa ei ole kunnilla varaa.”

Uusi vanhushuolulaki ei turvaa riittävää määrää hoitajia

Kataisen hallituksen ohjelmassa luvataan, että ”turvataan lailla iäkkäiden henkilöiden oikeus laadukkaaseen ja tarpeenmukaiseen hoivaan.” Millainen lain pitäisi olla, jotta se todella turvaisi oikeuden laadukkaaseen hoivaan?

Lakiluonnos on nyt lausuntokierroksella ja voimaan se voi astua aikaisintaan 2013.

Vanhuus ei ole pelkästään raihnaisuutta, vaan normaali elämänvaihe. Vanhushuolulaki huomioi pitkäaikaishoidon yhtenä osana vanhukset. Ensin haluttiin ”vanhuksen” ikäraja laissa määritellä 80 vuotta, mutta nykyisessä luonnoksessa se on 75 vuotta. Se koskee siis noin 10 % väestöstä. Nyt 75 v täyttäneistä asuu 89,7 % kotona, mutta hallituksen tavoite on nostaa kotona asuvien ja hoidettavien osuutta 92 %:iin. Kun laitoshoitossa on nyt n. 4 % iäkkäistä, tavoite vuodesta 2013 lähtien on 2%. Riidanalaista on, ohjataanko henkilöstömitoitusta lailla vai ohjeilla. Nyt jo tiedetään, ettei henkilöstösuosituksia tulla lakiin missään tapauksessa kirjaamaan. Kylmää vettä siis työmääräänsä jo nyt nääntyvien hoitajien niskaan.

Kinataan, ratkaiseeko ”hoivatakuun” ikä vai kunto. Noin joka neljäs 75-vuotias tarvitsee toimintakyvyn heikkenemisen takia säännöllisiä palveluita kuten kotipalvelua, kotisairaanhoidoa, omaishoidontukea tai ympärivuorokautista hoivaa. Toivottavasti lain piiriin pääsisivät nuoremmatkin, kun niin toimintakyvyn perusteella arvioidaan.

Vanha systeemimme on pirstaleinen ja laissa ehdotetaan vastuuhenkilöä, jonka tehtävä on paitsi auttaa ja neuvoa iäkästä, myös pitää yhteyttä muihin viranomaisiin. Nyt vapaaehtoiset kuntien vanhusneuvostot tulisivat lakisääteisiksi. Joitakin aktiivisia vanhusneuvostoja on jo nyt, mutta pelättävissä on, että niistä tulisi ”jäähdyttelevien” poliitikkojen keskustelulerhoja. Vanhusneuvostoihin pitäisi saada myös työntekijöiden edustus.

Kuntien vastuu

Pelkkä hoivapalveluiden kehittäminen ei riitä. Täytyy myös turvata lähipalvelut, kaupat, kirjastot, kerhot, julkinen liikenne, virkistys, liikunta, kuntoutus ja mahdollisuus tavata toisia ihmisiä luontevasti.

Kotihoidossa pidetään liian huonokuntoisia. Sementtoiko uusi laki kotona olemisen lupalliseksi? Helsingissä ja muuallakin laitospaikkoja ja palveluasumista ollaan jo nyt vähentämässä ja kotihoitoon työntämässä vanhuksia yhä enemmän uutta lakia jo ennakkoiden. Kotihoidon resurssit vain pysyvät kutakuinkin ennallaan. Uusia käsiä hoitotyöhön on vaikea saada, vaikka haluakin olisi. Erityisen raskaaksi kotihoidon työntekijät kokevat eettisyyden kanssa painimisen sekä fyysisen, nopeatahtisen hoitamisen. Sijaisia ei saada tai säästösyistä oteta, jolloin asiakaskäynnit jaetaan töissä olevien kesken, mikä taas johtaa jäljellä olevien työntekijöiden uupumiseen. Käsittämätön yhtälö.

”Koko ajan tulee uusia asiakkaita, uusia työntekijöitä ei tule. Kaikki on otettava vastaan, on aikaa tai ei.”

”Kotihoitopaikat ovat lisääntyneet, mutta käytettävä aika ei ole lisääntynyt, eikä hoitajien lukumäärä. Asiakkaan luona ei kerkeä teemmään suoraan sanottuna mitään, katsot vain onko lääkkeitä otettu ja onko ruokaa. Ei kerkeä istahtamaan ja katsomaan asiakasta, hänen olo-tilaansa, ei kuulostelemaan, painaako jokin asia. Ei kerkeä olemaan ihmisen toiselle ihmiselle.”

Kotihoidossa hoitajien määrästä ei ole suosituksia

Erään kaupungin kotihoidon johtava hoitaja toteaa kaupungin jo nyt ulkoistaneen kaiken sen vanhustyön, jossa ei tarvita hoitajia, saadakseen lisääksiä hoitamista varten. Ulkopuolinen turvahuolipalvelu hoitaa jo 200 kotikäyntiä kuukaudessa. Vanhukset käyttävät palvelua aikaisempaa vähemmän, kun sieltä ei tulekaan tuttu hoitaja. Ulkoistettu on myös kuljetukset, laitteiden jakelut, kaupakäynnit ja ruuantoimitukset. Hoitajien määrästä ei ole olemassa suosituksia (toisin kuin laitoksissa, joissa niitä ei noudateta ainakaan ilman sanktioita), sillä kotona asuvien vanhojen ihmisten joukko on niin heterogeeninen. Joku tarvitsee apua pari kertaa viikossa, joku 4 kertaa päivässä. Yhden hoitajan pitäisi pystyä kattamaan kaikki sosiaaliset kontaktit, joita vanhus tarvitsee. Se ei onnistu millään ajassa, joka on pakko suunnata perushoitoon.

Valtion vastuu

Pystyykö laki turvaamaan vanhuuden arvokkuuden, jos Suomessa käytetään vanhuksille henkilökunnan vähyiden vuoksi laitoksissa kolme kertaa enemmän psykenlääkkeitä kuin Ruotsissa ja Tanskassa? Onko eettistä antaa lakiesityksiä, jos ei samalla turvata resursseja? Valtion rahoituksen on turvattava kuntien toimet tukea julkisen ja yksityisen vanhushuolun lisäksi myös yhä kasvavaa omaishoidon tarvetta. On pysäytettävä eriarvoisuuden lisääntyminen vanhusten hoidossa.

Juuri nyt on aika tarmokkaasti vaikuttaa uuden lain sisältöön kaikilla tavoilla. Asia koskee lopulta sinuakin, nykyinen työikäinen. Ihmisarvon puolesta!

Antero Nummiranta

PS: Teemaa käsitellään lähiviikkoina myös Helsingin Lähiradion KKR - ohjelmissa 100.3 MHz maanantaisin klo 18 - 19:30

Kreikkalaisten ja Kreikan kansan syyllistäminen on väärin – syyllistäkää Goldman Sachs ynnä muut pankit

Pekka Tiainen 23.10.2011
Kirjoittaja on valtiotieteen tohtori (taloustiede)

Kreikan tilanteen ymmärtämiseksi on palattava ajassa 10 vuotta taaksepäin. Euroa käyttöönottaessa Kreikan asioita järjesteli juuri Goldman Sachs, kutsun lyhemmin Goldmaniksi. Sen pääjohtaja oli Herny ”Hank” Paulson, josta tuli vuonna 2006 George Bushin valtiovarainministeri. Goldman Sachs pelastettiin pankkikriisissä. Goldman Sachsia on kutsuttu myös Govenment Sachsi kuvaamaan sen läheistä suhdetta Bushin hallintoon. Sitä on myös kutsuttu Mustekalavampyyriksi, koska sen lonkerot ovat kaikkialla imemässä rahaa. Nimitys oli Rollingstones Magzinessa ja sen on poiminut sieltä pääkirjoitukseensa asti Financial Times, keskeinen talouslehti.

Goldmanin vastuu Kreikan tilastoväärennöksissä

Goldman järjesti 2000-luvun alussa asiat niin, että Kreikan ulkomaan lainat muutettiin euroiksi. Se oli Kreikan kannalta paha virhe, koska euro oli halpa. Kun euro sitten vahvistui 60-80 % suhteessa dollariin, Kreikan velka suhteessa dollariin kasvoi saman verran. Jos lainat olisivat olleet dollareissa ja muissa valuutoissa, ne olisivat pysyneet vastaavasti pienempinä. Kun tulot nousevat euroissa ja velka pienee euroissa, velan hoito helpottuu, mutta Kreikka pantiin maksamaan velkojen kasvu.

Euron ja dollarin kurssin muutoksesta tulevan hyödyn panivat taskuunsa Goldmanin kaltaiset pankit. Ne saivat Kreikan velanmaksut euroina. Euron vahvistuessa ne saivat enemmän dollareita ja tekivät isoa voittoa Kreikan kustannuksella. Eikä vain Kreikan vaan muidenkin maiden kuten Suomen, joka teki saman virheen..

Kreikalle virheen seuraukset vain olivat katastrofaalisemmat. Jos nyt Kreikka heitetään ulos eurosta siten, että sen velat jäävät euroiksi, sille tulee paha ongelma. Sen tulot tulevat halventuneena rahana, drakhmoina, mutta velat maksetaan kalliissa euroissa. Kreikkaa rahastettaisiin toistamiseen valuutakursseilla. Irtautuminen eurosta, jos se tapahtuu, olisi tehtävä niin, että velat eivät olisi euroissa tai muilla tavoin, että ongelma vältetään.

Kreikkaa on syytetty myös tilastojen vääristelystä. Vääristelyä tapahtui, mutta samoin useissa muissa maissa, jotta eurokelpoisuuden kriteerit täyttyisivät. Kreikan osalta tässäkin asiassa oli Goldman Sachs. Sen aikaansaannoksia olivat Yhdysvaltain Wall Streetin mukaiset varjopankit, joita kutsuttiin nimillä SIV tai SPV. Ne tulevat sanoista Special Investment Vehicles ja Special Purpose Vehicles eli suomeksi erityisinvestointivälineet ja erityistarkeitusvälineet. Goldman peri toimistaan isot palkkiot.

Yhdysvalloissa tällaisia käytettiin yhtenä keinona velkavastuiden siirtämiseen näkymättömiin pankkien taseista ja pankkien tilanteen kaunistelemiseksi. Näin tehtiin Kreikankin kohdal-

Kreikalla vaaditaan kuria. Kreikan syyllistäminen suuressa pankkikriisissä on väärä tuomio. Kreikan kansaa väärin perustein syyllistettäessä ei kerrota Goldman Sachsin kaltaisten pankkien vastuuta. Suomen laajalevikkisissä tiedotusvälineissä ei näitä asioita ole selvitetty, vaikka ne tiedetään. Ihmiset ovat huolestuneita ja vihaisia huijauksesta, mutta on tarpeen selvittää, miten huijaaminen on tapahtunut.

Pankkien vastuusta nykyisessä kriisissä muistutettiin 17.10.-11 Nordean Helsingin konttorin ovella. Pankin asiakkaat olivat yleisesti samaa mieltä. Puhumassa Pekka Tiainen.

la. Näille SIV:eille ja SPV:eille annettiin nimiksi antiikin taruhenkilöiden ja jumalien nimiä. Kreikan keskeisiä tuloja ohjattiin niihin ja vieläpä tulevia tuloja. Lentokenttämaksut, tietullimaksut, Akropolisen ja muiden turistikohteiden tulevat tulot useilta vuosilta oli kirjattu jo ennakkoon näiden rahastojen tuloksi. Nämä tulevat tulot oli pantattu velkojen vakuudeksi. Siksi ei ollut näitä tuloja, joilla maksaa velkoja, kun niitä oli jo käytetty. Vieläpä esimerkiksi rahat, joita laskettiin saatavan EU:lta tulevien seitsemän vuoden aikana, oli kirjattu tuloiksi ennakkoon.

Kun vaaditaan vakuuksia, mistä niitä otetaan, kun jo tulevatkin tulot on pantattu. Kreikalla on kuitenkin varoja. Samoin Kreikassa ovat jyrkät tuloerot. Lokakuun 2011 puolivälissä tuli myös talouslehdistöön tieto, että Kreikan rikkailta olisi Sveitsin salaisilla pankkitileillä 200 miljardia euroa. Mitä onkaan veroparatiisisaarilla ynnä muualla. Tiedossa myös on Kreikan asevarustelu, jota tehdään velaksi. Maassa oli sotilasjuntta 1967-1974. Taustalla olivat ja ovat jännitteet Turkin kanssa, Kyproksella sekä Lähi-idässä, jota lähellä Kreikka on. Kreikan kansaa ei voida syyllistää tästä kaikesta.

Goldman Sachsin ja John Paulsonin Kreikka- ja muut rahanteko-operoinnit

Vuoden 2009 alkuvuodesta oli tapahtuma, joka kertoo paljon. Asia on kerrottu Financial Times-talouselhden artikkelissa. Sanon tämän, jotta ei alettaisi kiistämään. Akro-

poliin lähellä olleessa ravintolassa Välimerta katsellen istui seurue, jonka oli kutsunut koolle John Paulson Yhdysvalloista. Seurue suunnitelti, miten hyödyntää Kreikan valtion velkakirjojen (bondien) tuleva arvon lasku. Korko oli silloin 3,5 % ja sittemmin pahimmoillaan moninkertaistui. Paulson ja kumppanit käyttivät johdannaisia eli sopimuksia tulevista kaupoista arvopapereilla. Ne muun muassa tekivät sopimuksia myydä Kreikan valtion papereita entisiin hintoihin, vaikka kurssit laskevat ja tekivät sitten isoa voittoa, kun Kreikan maksukyvyttömyys romahdutti näiden velkapapereiden arvon.

Vastaavalla tavalla Paulson rahasti Yhdysvaltain subprime-kriisin ja asuntojen ja kiinteistöjen hintojen romahduksen ja teki rahastoilleen 590 %:n voitot Financial Timesin mukaan.

Sitten Yhdysvaltain rahoitusvalvoja SEC alkoi puuttua tehokkaammin asioihin. Kaikki isot pankit määrättiin sakkoihin väärintekemisistä. Sitten myös Goldman Sachsiin kohdistettiin petossyyte. Se koski sitä, että Goldman välitti arvopapereita, joiden arvo tulee laskemaan eli välitti ”paskaa”, mitä ilmaisua Yhdysvaltain kongressin kuulustelun puheenjohtaja on käyttänyt. Osoittautui, että tässä tapauksessa näiden paskapapereiden liikellelaittaja oli John Paulson, joka myi ja otti hyödyn hintojen laskusta ja Goldman välitti eikä Paulsonin rooli tullut näkyviin. Syöttiin tarttui mm. Saksan IKB-pankki, joka tämän

takia ajautui konkurssitilaan ensimmäisenä saksalaispankkina.

Goldman maksoi 550 milj. dollaria sakkoja ettei joutuisi oikeuden eteen. Kun presidentti Obama kautensa aluksi ajoi läpi uusia lakeja pankkitoiminnasta, tavoite oli osaltaan Goldmanin pilkkominen. Goldman toimi ja toimii Obamaa vastaan.

Teekutsuliikkeen ja Wall Street-liikkeen yhteinen osoite väärin toimivat pankit

Yhdysvaltain teekutsuliike saa niensä siitä, että 1700-luvulla amerikkalaiset kippasivat Bostonissa mereen englantilaisten teelasit vastalauseena Englannille. Tämä oli yksi tapahtumista, joka käynnisti liikkeen Yhdysvaltojen perustamiseksi ja siirtokuntien vapauttamiseksi Britanniasta.

Tämän päivän teekutsuliike arvostele Washingtonin valtaa ja valtiota. Arvostelun keskeinen kärki kohdistuu kuitenkin Wall Streetin pankkeihin ja Washingtonin poliittisen vallan riippuvuuteen Wall Streetin pankeista ja mukautumisesta niiden tahtoon. Wall Streetin mielenosoittajia ja teekutsuliikettä yhdistävä asia on pankkien toiminnan arvostelu, vaikka lähtökohdat muutoin ovat erilaiset.

Goldman Sachsin lonkerot tulivat pintaan Kreikan yhteydessä eräessä vaiheessa siinä, että liikui huhu tai tieto, että Kiina alkaisi rahoittaa Kreikkaa. Tämä kiistettiin, mutta tuli esille, että Goldman olisi tässä mukana. Vuoden 2011 heinäkuussa pelastettiin Moskovankin pankki romahdukselta. Sitä mm. syytettiin lainaamisesta erilaisille lähipiireille. Sillä on tärkeä merkitys Moskovan pormestarin kannalta ja tätä kautta se kytkeytyy Venäjän valtakuvioihin ja myös presidentin vaaliin. Eräs seikka tuli esille. Goldman Sachs oli osakkaana tässäkin Moskovankin pankissa. Se kertoo sen läsnäolosta kaikkialla ja näkymättömästä rahavirojen ohjailusta ja rahan haalimisesta laarehinsa kuten Paulsonkin tekee.

Saksan pankit lainoittivat Saksan vientiä ja se mu- rensi Kreikan teollisuuden

Kreikan kriisin selvittely jäisi puolinaiseksi, jos ei tuotaisi esiin Saksan ja Ranskan pankkien roolia. Ne rahoittivat Kreikkaa, kun maa osti enemmän kuin myi ja velkaantui ulkomaille eli Saksan ja Ranskan pankeille. Saksa vei tuotteitaan Kreikkaan ja Saksan pankit lainasivat Kreikalle niiden ostamiseen. Laina oli vientitukea. Tämän vien- nin edessä Kreikan teollisuus hävisi ja Kreikan talouden pohja petti ja verotulot hupenivat. Kun se ei kenenyt maksamaan, sitä alettiin rahoittamaan. Tämä rahoitus on ollut Saksan ja Ranskan pankkien tukemista, että nämä saavat lainaamansa rahat takaisin. Suomi on mukana, koska Suomenkin eläkevaroja ja pankkien varoja on ollut sijoitettuna ja on ollut vaarana menettää ja koska Suomi on mukana eurossa. Oikea toimenpide on ottaa valtioille Saksan ja Ranskan kuten Suomenkin pankkien osakkeita vakuudeksi rahoitusta vastaan. Suomen valtion tulee saada sekä Saksan että Ranskan, mutta myös Nordean ja Pohjola Pankin ja Sampo Pankin osakkeita. Tätä ei ole haluttu tehdä. Jär-

jestely on yksikertainen suunnattu osakeanti valtioille. Valtiot saavat merkitä osakkeet, mutteivät muut osakkeen omistajat. Näiden ei ole aihetta valittaa vastaan, koska järjestelyn takia poistuu vaara, että ne menettävät pysyvästi eivätkä vain tilapäisesti. Samalla hoidetaan, että esimerkiksi Suomi ei menetä varojaan.

Syy miksi näin ei ole tehty, on jälleen pankkien valta. Pankit hallitsevat rahavirtoja, pääomia ja keskeistä osaa maailmantaloutta. Tästä pankkien vallasta eroon pääsemiseksi ja tämän välttämättömyydestä on nyt kyse. Se haittaa elinkeinoelämää, kansantalouksia, yrityksiä, asiakkaita, yhteiskuntia ja ihmisiä.

Luottojohdannaisten ongelmat olivat tiedossa vuosia sitten – miksei varoituksia kuunneltu

Luottojohdannaisten rajun kasvun aiheuttamaan huoleen kiinnitettiin huolta esimerkiksi Financial Timesissa vuoden 2005 paikkeilla. Oli esimerkiksi piirros, jossa oli atomipommin räjähdyspilven kaltainen savisieni. Sen kantaosa kuvasi tavallista pankkitoimintaa ja muu tällaista johdannaisin ja niiden osana luottojohdannaisiin liittyvää riskiä. Samoihin aikoihin mm. Yhdysvaltain ja Britannian rahoitusvalvojat määräsivät luottojohdannaisten välittäjät korjaamaan selvitystointojaan (back office), koska on sietämätöntä, että asiakkaat joutuvat näistä puutteista kärsimään. Välittäjät joutuivat korjaamaan ongelmiaan 500 miljoonalla dollarilla.

Kreikan ja muiden euromaiden ongelma myös euroalueen valuvika. Kreikan kohdalla se merkitsi kylläkin tuotannon ripeää kasvua muun muassa matalien korkojen takia, mutta kulutuksen nousua vieläkin enemmän ja velkaantumista lainoittajapankeille muun muassa Saksassa. Kasvu oli siten osaksi velkavetoista ja tätä ei käsitetty. Kotimainen tuotanto alkoi murentua ja seurasi romahdus. Vastaavat ongelmat kohtasivat muita Etelä-Euroopan euromaita eri muodoissa kuten 1990-luvun lamassa myös Suomessa.

Keskeinen ratkaisun este on, että näihin asioihin ei ole riittävästi perehdytty, vaikka asiat ovat tiedossa ja paljon laajemmin kuin mitä tässä esimerkiksi on käyty läpi. Erikseen on tarpeen selvittää esimerkiksi Sveitsin suurten pankkien kuten UBS:n tilanne sekä Saksan ja Ranskan ym. maiden kuten myös Suomen pankkien tilanne. Ei pidä paikkaansa, että niillä olisivat puhtaat paperit, vaikka tällaista väitetään. Väitettiinhan sitäkin, että pankkikriisi on Yhdysvaltojen, ei Euroopan kriisi. Toinen syy on, että hyötyjinä on niitä, joilla on valtaa ja vastuuta tilanteesta ja se estää tilanteen purkamista eikä asioita ole edes haluttu selvittää.

Uhkakuvana on, että pankkien pääomittamisen lopputuloksena niiden varat ja valta vain kasvavat, vaikka ne joitain kipurahoja sakkoina ja korvauksina ovat maailmalla joutuneetkin maksamaan. Niin pitäisi tapahtua Suomesakin muun muassa meneillään olevissa oikeusprosesseissa.

Wall Street siirtyi Narinkkatorille 15.10.-11

Kansanäänestys rahaliitosta järjestettävä

VEU:n puheenjohtaja **Olli Salin** vaati uutta kansanäänestystä: ”Eliitti vie jälleen maatamme väärään suuntaan kuten v. 1994, kun Ahon hallitus EU-äänestyksen alla lupasi, että saamme erikseen päättää pidämmekö oman markan vai valitsemmekö EMU:n. Vaadimme nyt, että tästä tulee kansan saada sanoa sanansa. Eliitin tulee uskoa, että euro on tullut tiensä päähän. Euroopan nykyinen tilanne kertoo siitä. Yritys pönkittää vaikeuksiin joutuneita EU-maita, erityisesti niiden hallituksia ja pankkeja, aiheuttaa vain lisää kärsimyksiä mm. Kreikan, Espanjan ja Portugalin kansalaisille. Rahat eivät mene heille, vaan pankeille ja spekulanteille, jotka ovat tämän kriisin aikaansaaneet. VEU-kansalaisjärjestön mielestä tarvitaan lopultakin presidenttiehdokas Väyrysen lupaama kansanäänestys, jota Emusta ei koskaan järjestetty”.

Wall Street osasyllinen Euroopan kriisiin

Pirkko Turpeinen-Saari selvitti miten Wall Street liittyy Euroopan kriisiin: ”Goldman Sachs pankki antoi noin 10 vuotta sitten Kreikalle suurlainan edellyttäen, ettei se näy Kreikan taseessa. Kreikan oikeistohallitus esitti Euroopan komissiolle hienoa tasetta. Yhdysvaltojen kongressi antoi vain kolmen äänen vastustaessa vapaat kädet sijoittajille ja lainoittajille - Wall Streetille - toimia kuten haluavat. Kun Obama ja muut Yhdysvaltojen poliitikot esittävät, että Euroopan tulee hoitaa taloutensa kuntoon, on Wall Street vahvasti sekaantunut Euroopan ongelmiin. Ellei sijoittajien valtaa nopeasti rajoiteta ja elleivät Euroopan toimenpiteet sisällä rajoituksia ei kriisistä selvitä”.

Paikallisdemokratiaa kehitettävä

Joonatan Roihuvuoresta vaati paikallisdemokratiaa: ”Haluan peräänkuuluttaa paikallisdemokratiaa. Muutos tapahtuu ruohonjuuritasolla. Jos ihmiset eivät kiinnostu päätöksenteosta, mitään ei tapahdu. On paljon sellaisia, jotka vaan käyvät äänestyskopissa luottaen siihen, että homma toimii. Jos vaikka Roihuvuoreen saisimme tietyn budjetin, josta voitaisiin sopia mihin se käytetään, saisivat ihmiset konkreettisen kosketuksen siihen miten vaikuttaminen toimii. Sen myötä kiinnostus osallistumiseen kasvaisi ja meillä olisi mahdollisuus hiljalleen muuttaa asioita. Olkaa aktiivisia omalla alueellanne ja liitytkää johonkin paikallistason toimintaan”.

Takausvastuut nousevat pilviin

Vaikeaksi koettu pankkikriisi on jatkunut pitkään, totesi **Pekka Tiainen**: ”Ihmisillä ei ole otetta, miten toimia vääräksi koettua pankkien toimintaa vastaan. Nämä toritilaisuudet ovat muoto rohkautua laajamittaiseen osallistumiseen. Osalltani olen yrittänyt konkretisoida asioita, että niihin olisi helpompi tarttua. Kreikan osalta havainnollistaa asiaa, että Suomen takausvastuu on 600 euroa/asukas ”vauvas-ta vaariin”. Jos 60 % annettaisiin anteeksi, vastuu olisi 350 euroa/asukas. Koko takausvastuu 14 miljardia euroa tekee 3 000 euroa suomalaista kohden. Tiedetään, että todelliset vastuut voivat olla, jopa 5 000 – 6 000 euroa/asukas. Vertai-

Helsingissä Kampin Narinkka-torilla 15.10 2011 järjestettiin demokratiaa puolustava tapahtuma. Espanjan demokratialiikkeen aloitteesta järjestettiin maailmalla tapahtumia. Espanjassa, Kreikassa, Italiassa ja Ranskassa väkeä oli kaduilla kymmenin tuhansin. Kypäräpäiset mellakkapoliisit reunustivat mielenilmauspaikkoja. Panssarivaunut ajaa jyristelivät kaduilla. Muusta Euroopan ilmeestä poiketen Narinkka-torilla hiljainen kansa seisoi rauhallisesti hyvissä tunnelmissa kahden poliisiauton vartioimana. Puhumassa kävi mielenterveyspotilaita, lasten huostaanotosta huolestuneita, vihaisia eläkeläisiä sekä Suomen perustuslain muutosesitystä vastustavia. Ulkomaalainen nuorukainen kertoi, että kuuluisat Kreikan tukipaketitrahat siirtyvät aseiteollisuudelle sekä saksalaisille ja ranskalaisille pankeille.

Tavalliset suomalaiset hoitavat asioita rauhallisesti ja laillisesti. Ehkä tottumuksen voima ja tietoinen valinta sanelevat rauhallisen käytöksen, mielenilmauksissakin. Mutta kaikki torilla koettu osoitti ihmisten olevan toissaan liikkeellä. Hiljaisuus ei kerro siitä, että suomalaiset olisivat kyvyttömiä puuttumaan asioiden kulkuun. Kansanradiomme YLE:n klo 21.50 uutiset sekä mtv3:n klo 22:n uutiset kertoivat mielenilmausten menneen Italiassa mellakaksi, mutta eivät mitään Suomessa samaan aikaan järjestetyistä torikokouksista, joissa ihmiset kamppailevat demokratian - ja oman elintilansa - puolesta. Vaaleilla valitulle eduskunnalle tai valtamedialle emme olleet olemassa. Meistä yritetään tehdä näkymättömiä ihmisiä.

Kuva: Riikka Söyring

Helsingin ”Wall Street” Narinkatori täyttyi kriittisistä ihmisistä. Kansanradiomme (YLE) kertoi paikalla olevan 100 osanottajaa. Todellisuudessa oli joka hetki useita satoja mielenosoittajia, joilla oli sanottavaa

lun vuoksi todettakoon ulosotossa olevan 4 miljardia euroa, josta vuosittain peritään 800 miljoonaa, mutta uutta perittävää tulee vastaavasti lisää. Yksistään Helsingin ulosottovirastossa on perintälaskua 500 000 kappaletta vuodessa. Tästä ei kerrota, vaikka tilanne on täysi katastrofi, johon ei suostuta puuttumaan”.

Olemme Suomen kansan puolella

Pääministeri ei kerro kenen puolella olemme totesi **Hannele Salava**: ”Eilen uutisissa pääministeri Katainen sanoi hyvin ylevästi, että olemme Suomen puolella. Kysyisin, että ketkä ovat ja minkä Suomen. Ollaanko me pörssiherrojen, pankkiirien, eliitin ja raharikkaiden Suomen puolella. Vai olemmeko tavallisten ihmisten, terveydenhuollon, sosiaalitoimen, lasten, vanhusten ja sen Suomen puolella, jossa meitä on varmasti yli 90 %, kun vain pieni osa on sitä toista Suomea. Uskon, että tähän ongelmaan löytyy ratkaisu joukkoliikkeestä, jota olemme täällä tekemässä”.

Persujen vaihtoehto ei kelpaa

Työläisten vaihtoehtoa EU-kapitalismille esitti EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjohtaja **Heikki Männikkö**: ”Erään lehden minulle esittämään kysymyksen ”hajoaako Euro” vastasin, ettei se vielä kaadu. Kapitalisti tarvitsee euroa ja tätä systeemiä kerätäkseen voitoja. Miksikä kapitalistit ”lypsävän lehmänsä” hävittäisivät, ellei kukaan heitä siihen pakota. Tämä on meidän tehtävä, emmekä ole vielä tarpeeksi voimakkaita esittämään EMU:n ja kovien markkinoiden ylivallalle vaatimuksia. Työväen leh-

dissäkin on otsikoitu kapitalismin olevan tiensä päässä. Mielestäni lähestymme sitä aikaa, mutta vielä meillä ei ole selkeästi määriteltyä vaihtoehtoa, mitä tarjota sen tilalle. EU ja EMU on sama asia kuin tämä kova markkinatalous ja sen kaatumiseen tulee olla valmius ja vaihtoehto. Siihen ei riitä mikään Timo Soinin vaihtoehto, vaan pitää olla oikea työläisten vaihtoehto”.

Suomalaisten rahat ”Kankkulan kaivoon”

Esa Puuskari arvioi kustannustajun päättäjiltä kadonneen, kun niillä on rahaa niin, etteivät paskalle tavu: ”On helppo puhua mitä vaan, kun ei tarvitse olla huolissaan huomisesta. Miljonääri ei enää tajua rahan todellista arvoa köyhän kansan elävässä elämässä. Björn Wahlroos on oma lukunsa. Kansan silmissä hänestä on tullut vitsi. Vuoden par-

haana vitsinä pidin sitä, kun Nalle ryhtyi maanviljelijäksi. Kyllä syy hankittuihin hehtaareihin oli 300 000 euron EU-tuet. Mielestäni tämä tuki Kreikkaan on pankkilainaa väärinpäin. Tulee ajatella niin, että Suomi ottaa Kreikasta lainaa ja maksaakin koko korkotuen kertalaakista pois, mutta muut EU-maat maksavat sen pikkuhiljaa. Ja yllätys yllätys- Kreikka kaatuu sillä välillä. Suomalaisten rahat menivät kuin Kankkulan kaivoon”.

Kunnat ja valtio järjestämään tuotantoa ja palveluita

Suomi on demokratian takapajula monen maan mittapuun mukaan arvioi **Arjo Suonperä**: ”Poliittista demokratiaa on rajoitettu monella tavalla ja kehitys kulkee huonompaan suuntaan. Taloudellista demokratiaa ei ole lainkaan. Poliitti-

sen demokratian rajoitukset tulisi poistaa ja aloittaa taloudellinen demokratia. Suomessa ihmisten toimeentulo perustuu palkkatyöhön. Oikeiston mukaan tulee antaa markkinoiden ja yksityisten yritysten hoitaa työttömyysongelma. Kehitys näyttää, että nämä eivät ole työttömyyttä korjanneet. Ratkaisuksi tarvitaan, että valtiovalta ja kunnat aloittavat itse järjestämään tuotantoa, palveluita, joka samalla luo julkisia työpaikkoja, joista saa kunnollista palkkaa. Muutoin entisetkin työpaikat katoavat Kiinaan tai ”jonnekin Timbaktuun”.

Helsinki leikkaa vanhuk-silta ja lapsilta

Kaupunginvaltuutettu **Yrjö Hakanen** kertoi Helsingin tekävän tänäkin vuonna voittoa noin 250 miljoonaa euroa, mutta leikkaavan mm. vanhusten ja lapsiperheiden peruspalveluja: ”Pankki- finanssimailman pelistä lähtenyt talouskriisiä käytetään leikkausten perusteluna sielläkin, missä siihen ei olisi tarvetta. Edes peruskoulussa ei menisi läpi budjettiesitys, josta on jätetty tulopuolelta pois kaupungin liikelaitosten tuotot, jolloin tulopuolelta puuttuu 250-300 miljoonaa euroa ja tähän perustuen selitetään, että pitää leikata. Ehdotan-kin, että Helsingissä asukkaat, kansalaisjärjestöt, henkilöstöryhmät ja luottamushenkilöt ryhtyvät yhdessä tekemään osallistuvalla budjetoinnilla vaihtoehtoisia ratkaisuja. Tämä tulisi ottaa myöskin viralliseksi osaksi kaupungin toimintatapaa niin, että asuinalueilla voidaan itse päättää asioista”.

Huostaanotetut lapset saatava laitoksista kotiin

Maassamme on paljon huostaan otettuja lapsia totesi **Birgitta Wulf**: ”Heidät tulisi saada kotiin takaisin sekä auttaa heidän perheitä. Huostaanotoista tulevat päällimmäisinä mieleen myös Suomeen tulleet bisneslaitokset, joihin köyhien lapsia sijoitetaan, koska varattomien perheiden vanhemmilla ei usein ole oikeaa tietoa asioista. Usein näissä laitoksissa on epäinhimilliset olosuhteet, joita ei kyetä valvomaan. YK:n lapsen oikeuksien julistuksessa ja muuallakin sanotaan, että niitä valvotaan. Mutta kuka niitä valvoo? Siihen ei ole vastausta. Ei ole mikään tarkoitus, että lapset elävät erossa vanhemmistaan ja saavat kokea laitoksessa traumaattista kohtelua”.

Toimitti: **Heikki Männikkö**

Toveri, älä äänestä Natottajia!

Presidentinvaalit lähestyvät kovaa vauhtia. Samalla kasvaa natottajien kiima; onhan heillä jo kolme kovaa nimeä, Paavo Lipponen, Sauli Niinistö ja Eva Biaudet. He ovat samalla kovan uusliberalistisen politiikan ja EU:n liittovaltiokehityksen takaajia.

Edistyksellinen vasemmisto näyttää olevan kyvytön asettamaan omaa ehdokasta. Tämä on harmillista, sillä tulevissa vaaleissa ratkaistaan osaltaan Suomen tuleva suunta. Onhan presidentillä yhä ulkopoliittista valtaa ja mahdollisuus toimia arvojohtajana. Vaaleista onkin tulossa todelliset Nato-vaalit.

Oman ehdokkaan puutteessa

monet edistykselliset vasemmistolaiset kuikuilevat perussuomalaisten Timo Soinin ja vihreiden Pekka Haaviston suuntaan: edellisestä luodaan kuvaa EU-kriittisenä kansanmiehenä, jälkimmäisestä liberaalina tasa-arvon ja globaalin oikeudenmukaisuuden edistäjänä.

On huolestuttavaa, että vasemmiston piirissä on havaittavissa sympatiaa kyseisiä ehdokkaita kohtaan. Soini on EU-kriittinen vain näennäisesti; hän vastustaa Unionin ulkoisia muotoja, mutta kannattaa sen ydintä eli pääomien vapaata liikkuvuutta ja yleiseuroopalaisia markkinoita. Ne ovat pienituloisten ja hyvinvointipalveluiden pahin uhka.

Nato-haikailijoiden onneksi ja suomalaisten enemmistön harmiksi Soini ja Haavistokin ovat natottajia. Molemmat suhtautuvat sotilasliittoon myönteisesti eivätkä sulje pois Suomen jäsenyyttä siinä.

Edellä mainitut ehdokkaat eivät aja pienituloisten asiaa saati rauhanpolitiikkaa. Edistyksellisen vasemmiston on tuettava ehdokasta, joka puolustaa hyvinvointivaltiota ja Paasikivi-Kekkosen ajan hyväksi havaittua puolueettomuuspolitiikkaa. Miettikää tarkkaan, äänestätkö mielikuvien vai tosiasioden pohjalta.

Nimim. **Kotilan Kusti**

TYÖLLÄ TAVARAA VAI RAHALLA RAHAA

Jatkuvasti ihmetellään miksi maailmankirjat ovat niin pahasti sekaisin. Tuotanto kehittyy nykyajan normaalioloissa ja joka suhteessa hitaasti. Taantuminen ja kriisien toistuvuus on lyhentynyt. Myös työn tuottavuuden kasvu on hidastunut, mutta se on kuitenkin tuotannon kasvua nopeampaa. Se vähentää työn tarvetta ja työttömyys lisääntyy. Samaan aikaan myös rahamarkkinoilla toistuvat erilaiset häiriöt ja kriisit.

Lähteekö täältä muutos?

Mullistus markkinoilla

Yhä nopeammin toistuvat, suorastaan jatkuvasti toistuvat markkinahäiriöt ovat seurausta pääomien, tavaroiden ja palvelusten vapaasta liikkumisesta. Sitä kapitalistit ovat halunneet kaksisataa vuotta. Sen suhteen asiat edistyivät varsin hitaasti, mutta 1995 tapahtui lopullinen läpimurto, kun tulleja ja kaupankäyntiä koskeva yleissopimus GATT lopetettiin ja korvattiin Maailman kauppajärjestöllä WTO. Sillä poistettiin kaikki kansainvälisen kaupan esteet, kun WTO:n jäseniksi liittyi 153 maata. Ne yhdes- sä muodostavat 95 prosenttia kansainvälisestä kaupasta.

Vapaakauppa merkitsi mul- listusta kansallisvaltioiden tuotan- nossa, sen omistuksessa ja niiden rahamarkkinoilla. Se on nopeuttanut pääomien omistuksen keskitymistä. Pääomia on viety maasta enemmän kuin sitä on sijoitet- tu kiinteisiin tuotannon välinei- siin. Suomessa sijoitetun pääoman tuoton vahva kasvu alkoi 1980-lu- vun puolivälin jälkeen poliittisen ilmaston oikeistolaistumisen seu- rauksena. Mutta vasta ensimmäisi- nä WTO:n perustamisen jälkeisinä vuosina tapahtui hyppäyksellinen kasvu. Itse asiassa sen jälkeen kas- vu pysähtyi. Nyt se ajoittain kasvaa, ajoittain pienentyy.

Viimeisen neljännesvuosisa- dan aikana yritykset ovat hake- neet nopeita voittoja. Niiden stra- tegia näyttää muuttuneen ulospäin suuntautuvasta sisäänpäin käänty- neeseen kulujen karsimisen strate- giaan. Useissa tapauksissa se on jo johtanut umpikujaan ja toiminnan lopettamiseen. Poliittisten muu- tosten myötä tulivat mahdolliseksi ptkätyöt. Organisaatioita litistet- tiin, työvoimaa ulkoistettiin ja sa- neerattiin kortistoihin. Tavaroiden tuotannossa on lopetettu lukuisia kannattavia tuotantolaitoksia. Ak- tiivinen myyntityö näivetettiin ole- mattomiin paisuneen mainonnan varaan. Jäljelle jääneen henkilös- tön kuormitus on kasvanut.

Pääomien omistuksen keskitymisen vuoksi rahalle ei ole löy- tynyt tuotannossa hyötykäyttöä. Omistajakapitalistit kuitenkin vaati- vat, että pääoman on joka tapauk- sessa tuotettava voittoja. Siksi tuo- tannon rinnalle ovat kasvaneet ää- rettömän suuret rahamarkkinat. Ne elävät uskossa, että rahalla voi teh- dä rahaa. Rahamarkkinoilla säilyy rauha niin kauan kuin tuotannosta tulee uutta vapaata pääomaa jaet- tavaksi. Sen jälkeen voi saada voit- toa vain veronmaksajilta ja heikko- ja tuhoamalla.

1995 jälkeen kapitalistien raha- markkinat ovat muodostuneet ta- varatuotannon kilpailijaksi. Yhteis- kunnalliselta merkitykseltään raha- markkinat ovat jo syrjäyttäneet ta- varatuotannon. Ne näyttävät val- lanneen määräävän aseman yh- teiskunnassa.

Maailmalla tikittää atomi- pommien kaltainen uskomatto- man tuhovoimainen pommi. Se ei ole ihmisten ulottuvissa. Kapita- lististen markkinoiden ansiosta se elää omaa elämäänsä. Uutta pom- mia, joka syntyi lyhyessä ajassa, voi- si sanoa likviditeetti-pommiksi. Tä- nään kukaan ei osaa sanoa minkä- laista tuhoa sen räjähtäminen aihe- uttaa. Yhä useampi asiantuntija pel- kää, että räjähtäminen voi olla lä- hellä. Pari vuotta sitten Kansainvä- lisen valuuttarahaston IMF:n mu- kaan maailman likviditeetti oli 747 967 miljardia dollaria. Suomalaisen ulkomailla oleva osuus oli 749 mil- jardia dollaria, 0,1 prosenttia. Likvi- diteetissä oli 633 251 miljardia dol- laria, 85 prosenttia oli ns. virtuaa- lirahaa ja 114 446 miljardia dolla- ria yritysluottoja, perinteisiä asun- toluottoja, oikeaa käteistä ja käyt- tötilejä. Mikäli maailman koko bkt, 57 937 miljardia dollaria, olisi ollut likvidin korkotuottoa, se olisi vain 8 prosenttia.

Virtuaaliraha on rahalaitos- ten ja pörssien mielikuvituksen luomaa voitto-odotusta, jolle ei ole todellista tuotannon tai muu- ta todellisuuspohjaa. Kukaan ei tie- dä, kuinka paljon siinä on ilmaa. Siksi se on todellinen ongelma, kun on helposti nähtävissä, että virtuaa- lirahassa on suuri kupla. Sekin tie- detään, vaikka harva tunnustaa, et- tä euromaiden muutama satamil- jardia euroa on osa virtuaalirahan kuplaa. Mutta – se on häviävän pie- ni osa siitä, mitä on odotettavissa.

Likviditeettipääoman ja bkt epäsuhte johtuu suursijoittajien mielikuvituksella luoduista voitto- odotuksista. Se on pelkkää keinot- telua, joka tekee rahoitusmarkki- noista epävakaa. Se on suursijoit- tajien keskeistä kilpailua oveluu- della, joka muuttaa omistussuh- teita ja pienentää omistajien jouk- koa. Pankkien, säätiöiden, vakuu- tusyhtiöiden jne. kautta sijoittajat osallistuvat keinotteluun tietoisesti. Muut usein pelkinä uhreina tie- tämättään ja tahtomattaan.

Pankit ja muutkin rahalaitok- set saavat risksijoitukset kau- paksi nimittämällä kaiken maail- ma sijoituspapereita, termiineitä, futuureja ja niiden johdannaisia, eläke- tai vakuutussäästämisen eri muotoja tuotteiksi. Tuote on mieli- kuvana konkreettinen, mutta raha-

laitossijoitus perustuu aina luotuun ja pelkkään mielikuvaan tulevaisu- den voitoista.

Pankkien sijoitustuotteiden myynti, on aina riskipeliä. Myös vakuutusyhtiöt ovat yhä suurem- massa vaarassa rahamarkkinoilla tehtyjen sijoitusten vuoksi. Aikai- semmin luotettavina pidetyt val- tioiden joukkovelkakirjalainatkin ovat muuttuneet riskipeliksi. Ennen varmoina takaisinmaksajina valtioiden joukkovelkakirjat olivat halut- tuja sijoituskohteita. Sillä kaikki (po- litiikkoja lukuun ottamatta) tietävät, että valtio ei voi mennä konkurs- siin. Enemmän tai myöhemmin ne maksavat velkansa. Valtiot eivät ole koskaan antaneet vakuuksia, kun niitä ei ole tarvittu. Varma usko lai- nojen hoidosta on riittänyt.

Valtioiden luotettavuudesta johtuen ja siitä, että rahalaitoksil- la on kaikki paikat rahaa väärellään, ne ovat suunnattomassa ahneudes- saan työntäneet sitä valtioille. Ne ovat tietoisesti ylilainoittaneet mo- nia valtioita siinä uskossa, että ta- kaisinmaksu on varmaa. Siitä piit- taamatta, että maailman reaality- tulos on voinut huonosti 1990-lu- vulta alkaen ja vaikka parempaa ei ole näkyvissä, pankit ovat houkute- leet valtioita lainoillaan.

Mutta nyt, kun Euroopas- sa joidenkin valtioiden velan- maksukyky on heikon reaality- louden vuoksi nollassa, pankit ei- vät anna maksuaikaa. Nyt ne halu- avat veronmaksajat hurjien voitto- jensa maksumiehiksi. Pankit vaati- vat euromailta yhteisvastuuta. Sii- hen ne ovat jo myöntyneet. Nii- den sormet ovat syvällä euromai- den veronmaksajien taskuissa. Tä- hän luonnollisesti vaikuttaa se, että vaikka maailman rahalaitokset ovat rahaa väärellään, ne eivät jakaannu tasaisesti kaikkien pankkien kesken. Siksi jotkut pankit voivat joutua vai- keuksiin, sillä suurpääoman omista- jat eivät tunne keskinäistä solidaa- risuutta. Jokainen nuolukoon omat haavansa. Suurimmat yleensä sel-

viävät. Kun pienet kaatuvat, pää- omat ja määräysvalta keskittyvät entistä harvempiin käsiin.

Yhteisvastuu

IMF:n ja kahdenkymmenen teol- lisuusmaan päättäjät edustavat suurpääoman omistavia harvalu- kuisia kapitalisteja ja heidän raha- laitoksiaan. Nämä samat kapitalis- tit omistavat myös tuotannon vä- lineet, talot, laitteet ja tavarat, joi- den arvo on 127 154 miljardia dol- laria 17 prosenttia rahamarkkinois- ta. Nyt on helppo ymmärtää, kum- pi on maailmataloudessa etusijalla – tuotanto vai rahamarkkinat.

Tässä IMF:n laskemassa likvi- dissä 85 prosenttia on virtuaali- eli keinottelurahaa. Sen todella monenkirjaviini sopimuksiin (tuot- teisiin!) on vain osa konkreettises- ti sijoitettua rahaa. Loppu on mak- settava sopimuskauden päättyessä. Virtuaaliraha liikkuu niin mielikuvi- tuksellisessa johdannaisten laby- rinttien verkostossa, että sitä ei ku- kaan pysty hallitsemaan.

Virtuaalirahalla rahan teke- minen onnistuu vain niin kauan kuin se saa uutta rahaa tuotannos- ta, tavallisista säästöistä ja veron- maksajilta. Sen rahalaitokset ym- märtävät. Siksi ne IMF:n ja maiden keskuspankkien kanssa yhteisrin- tamassa vaativat (valtioita) tavalli- sia veronmaksajia korvaamaan ni- den tappiot. Vaatimuksia siivitetään taantuma- ja pulapuheilla. 30-lu- vun pula johtui suhteellisesta liika- tuotannosta. Tavaraa olivat varastot pullollaan, kun ihmisiltä puuttui ra- ha niiden ostamiseen. Kun kauppa ei käynyt, tuotantoa supistettiin. Ih- misiä saneerattiin kilometritehtaale ja se vähensi kysyntää edelleen. Tuloksena oli mieletön konkurssi- kierre.

Vielä ei ole kyse liikatuotan- nosta. 30-luvulla keinottelupää- omaa ei ollut tuotantopääoman monin kerroin ylittävää määrää. Suhteessa nykyiseen keinottelu oli mitätöntä. Konkursit aiheutti-

vat osakemarkkinoiden romahduk- sen, joka vain osaltaan täydensi pu- la-ajan.

Markkinataloudessa on iät ja ajat hoettu, että riskin palkkana ovat voitto tai tappio ja että markki- nataloudessa itseohjautuvat mark- kinat korjaavat itse omat virheen- sä. Voiman tunnossaan kapitalistit arvioivat keinottelun nopeammi- si tavaksi saada kansojen omaisuus uudelleenjakoon, itselleen. Nyt kun maailma on harvojen suuri- kapitalis- tien käsissä, heillä on kantia vaatia kansojen yhteisvastuuta keinotte- lussa maksumiehiksi. He vaativat valtioilta omaisuutta, vaativat sääs- tämään, supistamaan ja leikkaa- maan.

Yritykset tehdä rahalla rahaa on johtanut siihen, että nyt ja tule- vaisuuden normaalioloissa tuotan- to kehittyy joka suhteessa hitaas- ti, mutta tuottavuus kuitenkin ai- na tuotannon kasvua nopeammin. Sen seurauksena työttömyys kas- vaa, elintaso laskee ja kärsimykset lisääntyvät.

Eurooppalaisilla on mahdol- lisuus; heidän on yhteistoimina ja yhteisvastuullisesti pantava Euroo- pan suurpääoma ja sen kasinope- lurit aisoihin. Se onnistuu palaut- tamalla valtioiden itsemääräämis- oikeus, suojaamalla pienet ja kes- kisuuret yritykset luopumalla pää- omien, tavaroiden ja palvelusten vapaasta liikkumisesta ja purkamal- la Euroopan Unioni!

Siihen ei suurpääomalla riit- tä haluja. Vaikka haluja olisi, muu- tos ei riitä pitkän päälle, kun työn ja pääoman välinen ristiriita on jo saa- vuttanut lähestulkoon sietämättö- mät mittasuhteet. Kapitalisteilla ei ole halua eikä keinoja nykyisen ja paisuvien ongelmien ratkaisemi- seen. Niinpä jäljelle jää vain yksi mahdollisuus – kapitalistinen yksi- tyisomistus on lakkautettava. Siksi palkkatyöläisten on havahduttava muuttuakseen riistetystä luokasta luokaksi itseään varten.

Kai Kontturi

HELSINKI MUKAAN YDINVOIMABISNEKSEEN

Helsingin kaupunginvaltuusto päätti äänestyksen jälkeen äänin 44–40, että kaupungin liikelaitos Helsingin Energia lähtee mukaan Olkiluodon ydinvoimalan 4. yksikön suunnitteluvaiheeseen. Voi- makkaimmin hanketta ajoi ko- koomus, joka tuki hanketta yksi- mielisesti. Myös keskustan edus- tajat olivat ydinvoiman kannalla. Demareiden ryhmässä oli hajon- taa ja vastaan äänestivät vihreät, Vas, Skp sekä osa Rkp:stä.

Helsingin kaupunginhallitus oli yllättäen vain pari viikkoa ennen äänestystä tuonut valtuustolle esi- tyksen asiasta. Menettelytapa oli erittäin epädemokraattinen, sil- lä asiasta ei käyty minkäänlaista julkista keskustelua eikä asukkailla ollut mahdollisuutta siihen vaikut- taan. Pelkästään suunnitteluvaihe tu- lee maksamaan Helsingille 29,5 mil- joonaa euroa, joten on erittäin epä- todennäköistä, että kaupunki enää tämän jälkeen vetäytyy hankkeesta.

Helsinki ei tarvitse lisä- sähköä

Hanketta vastustava mieleno- soitus järjestettiin valtuustotal- on edustalla äänestyspäivänä, 26. lokakuuta. Mielenosoitukses- sa jatkettiin Espanjan toriliikkeeltä

Siihen lähteekö Helsinki mukaan ydinvoimabisnekseen eivät kau- punkillaiset voineet sanoa mielipidettään. Ainoa ihmisten kokous asi- asta pidettiin Senaatintorilla ennen valtuuston kokousta 26.10.-11

omaksuttua menettelyä, jonka mu- kaan jokaisella on oltava mahdol- lisuus mielipiteensä ilmaisemise- en. Valtuustotalon edustalla kuuli- tinkin lukuisia kriittisiä puheenvu- oroja Olkiluoto-hankkeesta ja ydin- voimasta ylipäätään. Eniten häm- mästyttä herätti se, että Helsinki tuottaa jo nykyisellään riittävästi sähköä omiin tarpeisiinsa. Siten ei pitäisi olla mitään syytä lähteä mu- kaan uusien ydinvoimaloiden suun- nitteluun.

Yleisön keskuudessa epäiltiin- kin, että Helsingin tavoitteena

on saada ydinvoimasta tuottoi- sa bisnes kaupungille. Tätä pidet- tiin moraalittomana etenkin, kun tuoreessa muistissa on Fukushi- man katastrofaalinen ydinvoima- laonnettomuus. Ydinvoimaintoi- loiden päätä ei huimaa, vaikka edes tähän mennessä luvan saaneiden voimaloiden ydinjätteen loppusi- joitusta ei ole kyetty ratkaisemaan. Ihmeteltiin myös Helsingin ydinvoi- mahurmasta, vaikka esimerkiksi Saksa on päättänyt luopua asteit- tain kokonaan ydinvoimasta.

TOMMI LIEVEMAA

Suomenlahti todistaa Suomen

Kuva: Leena Hietanen
Jumindanniemen kärjen rantakiveen on hakattu hukku-
neiden muistoksi vuosiluku.

Saksan ja Suomen sukel- lusveneyhteistyö valmiste- li Barbarossaa

Ensimmäisen maailmansodan jäl-
keinen Pariisissa Versailles’n palat-
sissa neuvoteltu ns. Versailles’n rau-
hansopimus Saksan ja ympärysval-
tojen välillä solmittiin 28.6.1919. So-
pimuksessa Saksa yksin tuomittiin
sotasyylliseksi. Merivoimien osalta
sopimus salli Saksalle 15000 sotilas-
ta, kuusi alle 10000 tonnin taistelu-
laivaa, kuusi risteilijää ja 12 hävittä-
jää. Sukellusveneet kuten myös ras-
kas tykistö, ilmavoimat ja panssa-
rivoimat kiellettiin kokonaan. Sak-
sa kuitenkin alkoi välittömästi rik-
koa tätä sopimusta. Sukellusveneitä
alettiin valmistaa mm. Alankomai-
hin perustetun insinööritoimiston
välityksellä muissa Euroopan mais-
sa. Erityisesti Suomi auttoi Saksaa
kiertämään Versailles’n sopimuksen
sukellusveneet kiertävää kohtaa.
Saksalaisen mallin mukaan, saksalai-
sella lisenssillä ja saksalaisen Hollan-
nissa toimivan peiteyrityksen (Inge-
nieurskantoor vor Sheepsbouw, IvS)
toimesta Turussa Chricton-Vulcanin
telakalla valmistuivat vuonna 1930
sukellusveneet Vetehinen ja Vesihii-
si. Sitten v. 1931 valmistui lku-Turso.

Vesikko oli Saksan sukel- lusvene-aseen prototyyppi

Enimmillään Suomessa toimi yli 100
saksalaista suunnittelijaa ja asian-
tuntijaa. Viimeinen Suomesta läh-
tenyt saksalaisiasiantuntija Heinrich
Wolfin palasi Saksaan v. 1935, kun
hänen pestinsä Suomessa oli kes-
tänyt 13 vuotta. Vetehinen, Vesihii-
si ja lku-Turso olivat raskaan luokan
(n. 500 tonnia) ns. ”Vetehis-tyypin”
aluksia. Saksalaiset halusivat kui-
tenkin kehittää tulevaan hyökkäys-
sotaan soveltuvan ja uuteen tek-
niikkaan perustuvan kevyemmän
(n. 250 tonnia) sukellusvenetyypin,
jonka tuli vastata iskukyvylltään Ve-
tehis-luokan asetta. Tätä alettiin ke-
hitellä Turussa, missä myös Vetehis-
tyypin alukset oli valmistettu. Pro-
totyyppi CV707 valmistui Chricton-
Vulcanin telakalla 1933. Suomessa
se sai nimen ”Vesikko”. Sitä Saksai-
saiset testasivat vuosina 1933-1934
Turun saaristossa. Tämän jälkeen

Vesikon kopioita valmistettiin Deut-
sche Werken- telakalla Kielissä kuu-
si kappaletta. Näiden ensimmäisten
sukellusveneiden miehittäminen
osaavalla miehistöllä perustui kou-
lutukseen ja harjoitteluun Suomes-
sa CV707:llä eli Vesikolla.

Suomi mukana alusta saakka Saksan uudelleen varustautumisessa

Saksa oli aloittanut uuden sodan
valmistelut välittömästi I:n maail-
mansodan päättyttyä. Sotaministe-
riön kokouksissa 14.6. ja 5.9.1917
todettiin, että ”Saksan tulee kehiti-
tää nopeasti rauhan ajan taloutta
ja mukauttaa sitä sotatarkoituksiin”.
Saksassa muodostui yhteinen
voimakkaampi militarisointi. Krup-
pin tehtaat keskittyivät uudelleen
sotatarvikkeiden tuotantoon. Van-
hoja sotatarviketehtaita ajanmu-
kaistettiin ja laajennettiin. Vuonna
1935 Hitler-Saksa tunsu itsensä soti-
laallisesti niin voimakkaaksi, että sa-
noi irti Versailles’n sopimuksen. Sa-
maan aikaan 18.6.1935 allekirjoiteti-
in brittiläis-saksalainen laivastosopi-
mus, jonka mukaan Iso-Britannia
hyväksyi sen, että Saksa saa jälleen
rakentaa sukellusveneitä. 11 päi-
vää myöhemmin laskettiin vesille
Saksan ensimmäinen sukellusvene,
jonka jälkeen valmistui sukellusve-
ne joka toinen viikko. Syksyyn men-
nessä saksalla oli 12 sukellusvenet-
tä. Vesikko (CV707) oli näiden pro-
totyyppi. Jokainen ymmärtää, että
sukellusveneyhteistyön ollessa Sak-
san ja Suomen välillä näinkin laajaa
ei sotilaallinen yhteistyö jäänyt pel-
kästään tähän, vaan Suomi monil-
la muillakin tavoilla edesauttoi Sak-
san uudelleen varustautumista ollen
tietoinen Saksan varustautumisesta
uuteen sotaan.

Suomalaisten ratkaiseva osuus Suomenlahden mi- noittamisessa.

Saksan ja Suomen merivoimat aloit-

tivat Suomenlahden miinoittamisen
iltayöstä 21.6.-41 jo ennen fasistien
maa- ja ilmavoimien Neuvostoliit-
toon 22.6.-41 aamuyöllä 03.00-04.00
tapahtunutta suurhyökkäystä. Tä-
mä sodan alkuun ajoitettu sotatoimi
oli mahdollinen, koska Suomi oli
jo paljon ennen fasistien kanssa teh-
tyä Suomenlahden miinoitusta kos-
kevaa suunnitelmaa monin tavoin
kietoutunut yhteistyöhön fasistien
kanssa. Suomen sotilaspiirit sallivat
operaation valmistelun Suomenlah-
den saariston suojissa mm. Porvoon
ja Tolkkisten liepeillä ollen mukana
alusta saakka Barbarosan toimeen-
panossa. Saksalaisten miinoitusyri-
tys paljastui (katso KÄ 2/10, Ville Ra-
hikainen: ”Mutta ken sen ensimmäi-
sen laukauksen ampuikaan?”), kun
Neuvostoliiton tiedustelukoneet klo
02.28 havaitsivat toisen päämiinoi-
tuksista. Myös kolmas miinoitusyri-
tys havaittiin, kun neuvostohäviti-
tää yritti estää saksalaisten miinoi-
tusyrityksen Muhun salmessa. Tässä
vaiheessa Neuvostoliiton sotilasjoh-
dolla ei ollut vaikeuksia tietää mis-
tä käsin miinoituksiin osallistuneet
alukset olivat paikalle ilmestyneet.

Suomalaiset alusta saak- ka mukana Barbarosan toteutuksessa

Saksan laivaston ohella samana yö-
nä miinoitusoperaatioon osallistui
myös kolme suomalaista sukellus-
venettä Vesihiihi (komentaja: Kau-
ko Kijanen), lku-Turso (komentaja:
Kauko Pekkanen) ja Vetehinen (ko-
mentaja: Kauko Pekkala). Sukellus-
veneet määrättiin jo 16.6.-41 osal-
listumaan miinoitusoperaatioon ja
illalla 21.6.-41 sukellusvenelaivue
sai toteuttamiskäskyn. Sukellus-
veneiden komentajat ihmettelivät
määräystä, koska Suomi ei ollut so-
dassa Neuvostoliiton kanssa. Emä-
laivan kapteeni Kivikuru oli toden-
nut: ”sinne menette enempiä kyse-
lemättä, sillä takana on kyllin suuri
herra” (Ville Rahikainen KÄ 2/10)
Komentajien omakohtaiset kerto-
mukset tapahtumista ovat säily-
neet, vaikka alkuperäiset taistelura-
portit ovat kadonneet. Tässä tapauk-
sessa tuskin on merkitystä sillä laski-
vatko suomalaiset ensimmäisen mi-
nalastinsa tunteja vai jälkeen fasisti-
tien Neuvostoliittoon tapahtunutta
suurhyökkäystä. Tehtävää oli valmis-
teltu hyvissä ajoin alkukesällä ja mi-
inat oli tuotu saksalaisilla rahtilaivoil-
la Tolkkisten satamaan. Miinalastissa
olleet sukellusveneet lähtivät tehtä-
vänsä suorittamaan Emäsalon se-
lältä 21.6.-41 illalla ja suorittivat teh-
täväänsä yön kuluessa.

Tallinnan evakuointi ja Jumindan miinakenttä

Barbarosan alettua Fasistit liittolaisi-
neen etenivät hyvin nopeasti Neu-
vostoliiton alueella. Puna-armeija
kävi raskasta viivytystaistelua ja jo-
kainen päivä, joka kyettiin vihollis-
ta viivyttämään, oli fasismin vastus-
tajille hyvin arvokas. Tallinnan kau-
punki teki ankaraa vastarintaa fa-
sistihyökkääjille. Puolustustaistelut
kestivät heinäkuun lopulta elokuun
lopulle (katso KÄ 4/11, keskiaukea-
ma). Puolustajien voimat ehtyivät
ja jouduttiin tekemään päätös Tal-
linnan sillanpääaseman evakuoimi-
sesta. Puolustusvoimien ohella eva-
kuoitiin kaikki halukkaat siviilit mm.
juutalaiset, neuvostovirkamiehet,
puolue- ja järjestöaktiivit yms. Sak-
salaiset ja suomalaiset olivat kuiten-
kin aloittaneet Suomenlahden sul-
kemisen merimiinoilla Jumindan
niemen edustalla katkaistakseen

Kansan äänen järjestöt tutustuivat syyskuun lopulla (26.-27.9.-11) naap-
mansodan tapahtumiin. Aiheen tälle antoivat voimistuneet pyrkimykset
tutustuimme kohteisiin, joissa vuosina 1941-1942 tuhottiin Eestin koko
miinasotaan syntyy siitä, että fasistien lähestyessä Tallinnaa elokuussa
tä kostotoimia tms. fasistien taholta, mahdollisuus siirtyä Neuvostoliito-
suutta (katso KÄ 5/2010, www.kansanaani.net). Perille pääsivät kaikki n
valtaosa siviilejä) lähes 20000 koki matkansa pään laivojen tuhoutues

Jumindanniemelle on pystytetty muistomerkki muistuttamaan
merisotahistorian yhdestä suurimmista katastrofeista. Suo-
messa muistomerkkiä ei ole huolimatta siitä, että monet ka-
tastrofin uhreista ajautuivat Suomen rannikolle.

väylän Tallinnasta Leningradiin ja
Kronstadttiin. Tolkkisista käsin toi-
mivat miinalaivat ”Ruotsinsalmi” ja
”Riilahti” laskivat heti 29.-30.6.-41
200 miinaa Jumindanniemen poh-
joispuolelle. Saksalaiset alukset mi-
noittivat aluetta heinä- elokuussa.
Kun Tallinnan evakuoinnista tihkui
jotain kautta tieto saksalaisille, laski-
vat Ruotsinsalmi ja Riilahti vielä 16.-
20.8.-41 700 miinan kentän Porvoon
edustalla sijaitsevan Kallbodagrundin
ja Jumindanniemen väliin. Kaik-
kiaan alueella oli lopuksi yli 2000
miinaa ja lähes 1000 raivausestettä.

Siviilien joukkomurha Suo- menlahdella

Tallinnan evakuointi pääsi alkamaan
jo 7.8.-41. Silloin Vjateslav Molo-
tov-alkusen johtama kuuden lai-
van saattue sai 7.-11.8.-41 siirrettyä
Kronstadtin 2500 haavoittunutta.
Mutta 19.8.-41 Tallinnasta lähtenyt
sairaalalaiva ”Sibir” tuhoutui Saksai-
laisten ilmapommituksissa. Laivas-
sa oli 900 haavoittunutta ja 400 si-
viilimatkastajaa. Heistä 500 hukkui
Suursaaren luona. Evakuointeihin
ehdittiin käyttää myös junia ja rau-
tateitse evakuoidut pääsivät suo-
jaan fasistien vainolta. Pääevakuoin-
ti alkoi 28.8.-41. Siihen osallistui n.
200 alusta, jotka purjehtivat neljäs-
sä saattueessa. Näistä miinakenttiin
tuhoutui 50 alusta, joiden mukana
menehtyi hukkuneina ja kaatuneina
15000-20000 ihmistä. Heistä val-
ta-osa oli siviilejä. Seuraava lainaus
dosentti Johan Bäckmanin kirjasta
”Pronssisoturi”: Miinasotaa oli joh-
tamassa kapteeni Ilmari Virkki osat-
toineen. Osasto Virkin alikersantti
Paavo E. Kauppinen kirjoitti päivä-
kirjaansa: ”Laskin reilussa kymme-
nessä minuutissa 22 valkoista vesi-
patsasta. Ensin näkyi laiva, sitten lei-

mahti, sitten vesipatsas alkoi nousta.
-- Oli ikään kuin kuulevinaan kuole-
man enkelin siipien lyönnit. -- Tun-
tui epätodelliselta näyltä, kun mi-
nan räjähdyksissä syntyneiden val-
koisten vesipatsaiden välissä tum-
memmat Stukat tekivät syöksy-
jään kuin ampieiset. Jumindan pat-
terin pienemmät vesipilarit ikään
kuin säestivät tässä maailmanlopun
tunnelmassa”. Matruusi Åke Krohn
muisteli: ”Se oli kyllä hirvittävä nä-
ky, kun laivan keula nousi ylös ja up-
posi ja siellä ihmiset huusi ja hyppä-
si. -- Ihmisiä ui meressä kuin biljar-
dipalloja -- . Siellä oli siviili-ihmisiä,
naisiakin. -- Sitä näki vaan, kun ne
uppos. Se oli hirveä näky, kun nä-
ki niiden -- anovat silmät -- . Jos
helvetti jossakin on, niin siinä se oli.
Kymmenen vuotta sodan jälkeen tuli
painaajaisia aina öisin.”

Georg Ots oli pelastunei- den joukosa

Yksi Neuvostoliittoon paenneista
oli Georg Ots, joka oli hukkua pom-
mituksessa Suursaaren luona. Seu-
raava lainaus on Pronssisoturista:
Ots muistelee: ”Uin kauemmas lai-
vasta ja -- minut kohtasi kauhistut-
tava näky: kaikkialla oli hukkuvia
ihmisiä, päittemme yläpuolella jy-
lisivät saksalaiset pommikoneet.”
Troolari vei Otsin Leningradiin, jos-
ta matka jatkui Jaroslavin virolai-
seen siirtokuntaan ja Neuvosto-Ees-
tin taideyhtyeeseen. Ots tutustui ru-
noilija Debora Vaarandiin, joka myö-
hemmin kirjoitti Saarenmaan valssin
(Johan Bäckman: Pronssisoturi).

Siirrettiinkö Suomenlah- den yli juutalaisia tuhotta- vaksi?

Vuosi sitten kerroimme Eestin en-
simmäisestä ja toisesta holokaus-

Suomella oli kaksi panssarilaivaa
Väinämöinen jaa Ilmarinen, joi-
den rakentamisessa saksalaiset
avustivat Suomea. Kuvassa Ilmari-
nen Sköldvikin selällä.

n ja natsi-Saksan yhteistyöstä

ourimme Eestin puolella Suomenlahden miinasodan sekä toisen maail-
et kirjoittaa uudelleen toisen maailmansodan historiaa. Vuosi sitten tu-
juutalaisväestö. Yhteys juutalaisväestön tuhoamisesta Suomenlahden
1941, annettiin kaupungin kaikille niille asukkaille, joilla oli syytä pelä-
on. Silloin mm. Eestin 4500.sta juutalaisesta 3500 käytti tätä mahdoli-
e, jotka ehdivät paeta rautateitse. Kaikista n. 30000 evakuoidusta (joista
a suomalaisten ja saksalaisten jo ennen sotaa asettamiin miinakenttiin.

Kuva: Heikki Männikkö

tista (KÄ 5/2010, www.kansanaani.net). Suomalaisen-, eestiläisten- ja saksalaisten fasistien yhteistyö oli pitkäaikaista ja ristiriidatonta. Huomio kiinnittyy siihen, että tiedossa on vain kahdeksan juutalaisen luovuttaminen Suomesta Saksaan. Oliko asia todella näin? On syytä olettaa, että rahtilaivojen mukana Suomesta lähetettiin sodan aikana Suomenlahden yli vangittuja ihmisiä Eestiin ja sitä kautta Saksaan (katso oheinen artikkeli "Luovutettiin viime sodan aikana Suomesta gestapolle vain 8 juutalaista?").

Ettei vanha toistuisi

Kaikki nämä historian vaiheet osoittavat, miten Suomi oli alusta saakka mukana Saksan kanssa valmistelussa sotaa ja hyökkäystä Neuvostoliittoon. Fasistien kanssa yhteistyötä tehneet todella tiesivät mistä oli kyse ja toimivat asian edistä-

miseksi. He ansaitsivat tulla tuomituiksi sotasyllisinä. Äärioikeisto Euroopassa pyrkii kirjoittamaan uudelleen toisen maailmansodan historiaa. Näillä tavoitteilla voi olla vain yksi päämäärä: Tämän päivän imperialistiset hyökkäyssodat halutaan tehdä suuren yleisön silmissä hyväksyttäviksi. Kun sota on kerran otettu kapitalistien keinoksi jakaa taloudellisia resursseja (Libya, Irak yms.), on sen käyttöä yhä vaikeampi rajoittaa. Ellei tätä pysäytetä saamme varautua yhä suurempiin sotiin.

Työryhmä:

Ville Rahikainen, Kalevi Wahrman, Heikki Männikkö, Timo Kangasmaa

Lähdeaineisto:

Björn ja Annette Forsen: Saksan ja Suomen salainen sukellusveneyhteistyö; Mauno Jokipii: Jatkosodan synty; Johan Bäckman: Pronssisoturi; Wikipedia

Kuva: Heikki Männikkö

Kuvan silta vie mantereelta Emäsäloon. Aiemmin liikenne salmen yli kulki lossilla. Salmi yhdistää Sköldvikinselän (edessä vasemmalla) ja Emäsalonselän (salmesta oikealle). Emäsalonselältä salmen kautta lähtivät mm. sukellusveneet 21.6.-41 laskemaan miinoja. Emäsalonselällä oli myös telakka, jossa huollettiin saksalaisten moottoritorpedoneet. Vasemmalla näkyvästä Sköldvikin öljynjalostamosta oikealle sijaitsee Tolkkisten satama, jonne jo keväällä -41 tuotiin rahtilaivoilla saksalaisten miinat. Sotaa todella valmisteltiin Suomen saaristossa.

Luovutettiinko viime sodan aikana Suomesta Gestapolle vain 8 juutalaista?

Luovuttivatko Suomen viranomaiset maastamme vain 8 juutalaista Gestapolle ennen vuoden 1944 syyskuuta vai oliko luovutettuja paljon enemmän? Kysymyksen asettelu on mielenkiintoinen jo senkin tähden, että asiasta ei todennäköisesti koskaan saada täydellistä selvyyttä. Tarkan lukumäärän selvittäminen ei todennäköisesti enää ole mahdollista. Se ei ole mahdollista, koska sodan loppuvaiheessa ja heti sen päätyttyä tapahtui maassanne arkistojen määrätöinen tuhoaminen.

Kirjassa: "Setä Stiller – Valpon ja Gestapon välissä" kirjoittaa Rony Smolar seuraavaa: "Anthonin lailla myös monet muut Valpon korkeat virkamiehet kuten Kauhaneen, Jaarma ja Pankko poistuivat salaa Suomesta. Mutta myös huomattava joukko Suomen sodanjohtoa muiden muassa päämajan tiedusteluosaston väkeä perheineen yhteensä 750 henkeä poistui heti sodan päätyttyä maasta.

Pakotie kulki Rauman, Uudenkaupungin ja Närpiön kautta Pohjanlahden yli. Tässä Stella Polaris – peitenimellä kutsutussa operaatiossa kuljetettiin viimeistään kesähyökkäyksen aikana 1944 samaa reittiä neljällä aluksella myös 350 laatikkoa Suomen tiedustelua koskeneita keskeisiä salaisia asiapapereita, myös Valpon arkistoa. Arkistoja ehdittiin myös tuhota autokuormittain muun muassa Helsingin Taivallahden kasarmiin pannuhuoneessa."

Kukaan ei sen tarkemmin tunnu tietävän, mistä löytyisivät nuo Stella Polariksesta pois siirretyt arkistot. On hyvin todennäköistä, että se mikä arkistoista on mahdollisesti jäljellä, ei aukene kuin vasta sitten, kun arkiston asiakirjoilla ei ole enää mitään päivänpoliittista merkitystä.

Niin, oliko Suomesta sodan aikana luovutettu vain ja ainoastaan 8 juutalaista Gestapolle? Luku 8 on yhtä pitävä Helsingin juutalais-

Kuva: Heidi Tuominen

Vaivaran kunnassa Itä-Eestissä oli v. 1943-44 keskitysleiri, jonka kautta kuljetettiin sotavankeja ja juutalaisia. Täältä lähetettiin vankeja toisille leireille. Kerrallaan täällä oli n. 1300 vankia, mutta leirin kautta vankeja lienee kulkenut n. 20000. Mahdolliset Suomesta lähetetyt vangit saattoivat joutua ensiksi juuri tänne. Kuvassa antifasistien valtuuskunta laskee kukat muistokivelle 29.7.2011

ten seurakunnan tietojen kanssa. Luku perustuu Suomen viranomaisten marraskuun 6. päivänä 1942 Virossa tekemään luovutukseen. Tuolloin luovutettiin Gestapolle kahdeksan juutalaispakolaista. Vain yksi heistä selvisi hengissä Auschwitzin tuhoamisleiriltä.

Luovutettuja on ilmeisesti paljon enemmän. Selvyyttä ei ole esimerkiksi tiedoista, jotka kertovat Suomen viranomaisten sotavankien luovuttamisista saksalaisille. Sotavankien luovutus oli rikos. Se oli vastoin kansainvälisiä sotavankisopimuksia. Kuinka paljon heidän joukossa oli sitten juutalaisia?

Tiedetään myös, että silloinen Valpon (=Valtiollinen Poliisi, jonka nykyistä versiota kutsutaan Supoksi) päällikkö varatuomari Aarno Anthoni teki yhteistyötä Gestapon kanssa. Väitetään hänen olleen Gestapon agentti. Esimerkiksi vuonna 1947 Nürnbergin jatko-oikeudenkäynnissä kertoi Saksan turvallisuuspoliisin hallintoviraston päällikkö Friedrich Pantzinger, "Anthonin tuoneen Berliiniin keväällä 1942 luettelon Suomessa asuvista juu-

talaisista ja antaneen sen Gestapolle niitä järjestelyjä varten, joita tarvittiin juutalaisten siirtämiseksi Suomen alueelta saksalasiin keskitysleireihin. Näin Pantzinger vahvisti, että kyseessä oli ollut koko Suomen juutalaisväestön luovuttaminen Saksaan. Pantzingerin mukaan Anthoni toi esille myös omana kantanaan, että juutalaiset oli luovutettava Gestapolle." (Lainaus kirjasta "Setä Stiller" s. 334).

Oman kummallisuuden asian selvittämisessä tuo 6. päivänä 2000 tapahtunut pääministeri Paavo Lipposen esittämä anteeksipyyntö juutalaiselle yhteisölle Suomen ja suomalaisten puolesta. Siinä hän pyysi anteeksi edellä mainitun kahdeksan juutalaisen saksalaisille luovuttamista. Anteeksipyyntöön antamisen ajoituksella tukahtui maassamme virinnyt keskustelu mahdollisista muista luovutuksista saksalaisille.

Timo Kangasmaa

(Kirjoituksen laatimiseen käytetty lähde: Roni Smolar, "Setä Stiller; Valpon ja Gestapon välissä" Tammi 2003)

Narva Idän ja lännen välissä

Narvan ja Ivangorodin linnoitukset ovat maailmassa ainutlaatuiset, sillä missään kaksi toisilleen vihamielistä linnoitusta ei ole niin lähellä toisiaan. Niitä erottaa toisistaan vain Narvajoki. Idän puolella Ivangorod on venäläinen linnoitus vuodelta 1492. Se rakennettiin vastarannalla olevan Narvan linnoituksen vastineeksi. Narvan linnoituksen vanhimmat osat ovat 1200-luvulta ja ne ovat tanskalaisien pystyttämät.

Narvan länsirannalla hallitsija on vaihtunut useaan otteeseen. Narvan linnoitusta rakensivat tanskalaisten jälkeen ruotsalaiset. Suurimmat rakennustyöt Narvan linnoituksessa tehtiin 1600-luvulla. Ruotsalaiset myös valloittivat Ivangorodin (Iivananlinnan) vuonna 1612 ja se jäi Ruotsin hallintaan vuoteen 1704. Suuren Pohjan sodan yhteydessä Venäjä valloitti itselleen sekä Ivangorodin että Narvan. Ne olivat Venäjän hallinnassa aina 1900-luvun alkuun, kunnes Viron itsenäistytessä Narva jäi Viron hallintaan. Vaikka linnoitukset ovat museoina molemmilla puolin rajaa, sodalta alueet eivät ole välttyneet.

Kuva: Leena Hietanen

Idän ja lännen kohtaamisen vaikeuksista puhuvat omaa kieltään Narvajoen vastakkaisilla rannoilla olevat linnoitukset. Etualalla Narvan linna ja taustalla joen toisella puolella Ivangorod.

Narva oli strategisesti tärkeä vielä toisessa maailmansodassa, kun saksalaiset toistamiseen 1900-luvulla olivat Narvassa. Saksalaiset valloittivat Ivangorodin 1918 ja se liitettiin Viroon Tarton rauhassa. Vuonna 1945 Ivangorod liitettiin Venäjän neuvostotasavaltaan. Nyt se kuuluu Venäjän federaatiolle.

Narvan sijainti idän ja lännen välissä näkyy yhä tänä päivänä. Narvan konkurssiin menneen Kreenholmin tehtaan kiinteistöt kuulu-

vat ruotsalaisille. Ruotsalaiset haluavat tehdä yhteistyötä venäläisten kanssa alueen elävöittämiseksi. Venäläiset puolestaan käyvät houkuttelemassa Narvasta työväkeä Pietarin lähellä sijaitsevan Ust-Lugan sataman rakennustöihin. Ruotsalaiset ja venäläiset ovat siten edelleen vahvoja vaikuttajia Viron itäisimmällä alueella.

Teksti: Leena Hietanen

70 vuotta sitten:
fasistit valmistautuivat hyökkäämään Moskovaan (2)

Viime numerossa aloitimme kirjoitussarjan, jossa käsittelemme 70 vuoden takaisia tapahtumia Neuvostoliiton ja Saksan rintamalla. Tämä on mielestämme välttämätöntä, koska on saavutettu vaihe, jossa äärimmäisen markkinakapitalismin edut vaativat maailman uudelleen jakamista imperialistisin ja sotilaallisin keinoin. Silloin oli kyse samoista asioista. Sosialistinen Neuvostoliitto ja puna-armeija kantivat fasismin lyömisessä ylivoimaisesti suurimman vastuun. Nyt tämä pyritään tietoisesti pimentämään. Porvarillinen tiedotus pyrkii jopa samaistamaan kommunismin ja fasismin. On syytä muistuttaa, mitä todella tapahtui. Selvitämme edelleen sodan vaikeaa alkua, jossa neuvostokansa valmistautui puolustamaan Moskovaa. Fasistien hyökkäys kyettiin ensimmäisen kerran pysäyttämään 10.7.-41 Smolenskissa. Smolenskin taistelun ollessa kuumimmillaan organisoitiin 14.7. Reservin rintama, johon kuuluivat 29., 30., 24., 28., 31. ja 32 armeija. Moskovan puolustamiseksi muodostettiin 18.7 Možaiskin puolustuslinja, johon kuuluivat 32., 33. ja 34. armeijat. Edelleen Gomelin suunnan puolustamiseksi luotiin Keskusrintama, johon liitettiin länsirintaman 4., 13., ja 21. armeijat.

Kuva: Heikki Männikkö

Valko-Venäjän kaupungit joutuivat sodan aikana fasistien vandalismin kohteeksi. Siksi sodan uhreja ei ole unohdettu. Kuvassa puisto Vitebskissä, jossa sijaitsee sodan uhrien muistolehto. Tähän Vitebskissä on 350000 asukasta. Sodan edellä asukkaita oli 118 000, mutta sodan jälkeen vain 118. Puistossa taustalla näkyvässä talossa Napoleon 18.11-12 Moskovan sotaretkellään asui useiden kuukausien ajan.

Tilanne Leningradin suunnalla heinäkuussa -41

Peipsijärven kaakkoispuolella sijaitseva Pihkova joutui fasistien käsiin n. 6.7. Vihollinen yritti lähestyä Leningradia Pihkova-Leningrad- valtatieä pitkin Lugan kautta. Neuvostojoukot pysäyttivät niiden etenemisen. Ne mursivat uudelleen puolustuksen. Mutta puna-armeijan reservit pysäyttivät ne jälleen. Toinen vihollisryhmä yritti Leningradiin Novgorodin kautta. Sen käännäytti takaisin 11. A:n hyvin järjestetty vastahyökkäys. 11 A ajoi vihollista takaa tuottaen sille raskaita menetyksiä. Vihollinen sai lisävoimia ja puna-armeijan 11. ja 27. A vetäytyivät linjalle Staraja-Russa-Holm. Vihollisen pohjoinen armeija hyökkäsi kärsien suuri menetyksiä Lugan - Dno:n linnoitetuilla alueilla sekä Staraja-Russan-Holmin kaistalla eikä voinut enää ilman vahvistuksia jatkaa hyökkäystä kohti Leningradia.

Fasistit tavoittelivat Ukrainan rikkauksia ja Kaspianmeren öljyä

Ukrainan nopea valtaus oli hitleriläisten tavoite sieltä saatavan viljan, kivihiilen, malmin ja orjatyön vuoksi. Lisäksi Ukrainasta avautui tie Kaspianmeren öljykentille. Heti Saksan hyökkäystä seuraavina päivinä lounaisrintamalla Lvov-Sokal-alueella neuvostojoukot (5.A, 6.A ja 26.A) kävivät ankaria rajataisteluja, joissa käytettiin mekanisoituja osastoja sekä ilmavoimia, kulutettiin vihollista ja torjuttiin fasistien nopea eteneminen Kiovaan. Fasistit vetivät alueelle uusia reservejä eikä vihollista kyetty torjumaan. Kesä-heinäkuun vaihteessa puolustustaisteluja käytiin Brody-Dubnon alueella. Etelärintamalla hyökkäsivät saksalais-romaniaiset joukot pääsuuntanaan Mogi-

lev-Podolski - Žmerinka. Ensimmäisen kuuden vuorokauden aikana käytiin raskaita taisteluja ja fasistit etenivät 60 km. Pohjoisempaan samaan aikaan saksalaiset mursivat neuvostojoukkojen puolustuksen Rovnon-Dubnon-Kremenetsin alueella jatkaen kohti Kiovaa. Saksalaiset lähestyivät nyt Novograd-Volynskin linnoitettua aluetta. Kärsien suuria menetyksiä niiden eteneminen katkaistiin kolmen päivän ajaksi. Ne ryhmittivät joukkonsa Novograd-Volynskin eteläpuolella uudelleen suunnaten hyökkäyksensä Berditševiin ja Žitomiriin, jotka vallattiin 9.7. mennessä. Tämä sekä saksalais-romaniaisten joukkojen hyökkäys Mogilev-Podolskin suunnasta lisäsi Lounaisrintaman 12., 26. ja 6. A:n saarrostatusuhkaa, kun ne olivat vetäytymässä taistelun itään. Lounaisrintaman johto järjesti 9.7. vastaiskun Berditševiin. Pohjoisesta järjesti 5. A vastaiskuja Berditševiin ja pohjoisesta Korosten linnoitetulta alueelta iskettiin vihollisen panssarivoimia vastaan. Taistelut alueella jatkuivat 16.7. saakka. Fasistit joutuivat keskeyttämään hyökkäyksensä ja Lounaisrintaman johto saattoi vetää 6. ja 12. A pois saarrostatusvaarasta.

Tilanne pahenee Kiovan ja Etelän suunnalla

Vastarinta Kiovan linnoitetulla alueella (Koronsten - Novograd-Volynski) pakotti saksalaiset kääntämään hyökkäyssuuntansa etelään ja he pyrkivät koukkaamaan perääntyvien 6. ja 12. A:n selustaan. Vihollisen saksalais-romania-lainen ryhmittymä käänsi hyökkäyssuuntaansa myös etelämmäksi Dnepropetrovskin ja Zaporozžen suuntaan ja 2.8.-41 natsien onnistui Umanin seudulla saartaa 6. ja 12 A. Etelämpänä 9.A kävi taistelua osittain saarrettuna ja osa siitä pääsi vetäytymään Inguletsjoen taakse. Vi-

hollinen oli päässyt Dneprille sekä Dnepropetrovskin, Zaporozžen ja Odessan tuntumaan.

Hitleriläiset muuttavat taistelutaktiikkaansa

Smolenskin johdosta hitleriläiset muuttivat taktiikkaansa. Saksalaisille annettiin 30.7.-41 käsky asettua puolustukseen. Tämän jälkeen fasistien keskustan armeijaryhmä siirsi 2.PsRyhmän ja 2:A:n etelään. Yleisesikunta (päällikkö Žukov) käsitteli huolellisesti tilannetta päätyen esittämään ylipäällikölle (Stalin) 29.7.-41 arvion: ”Smolenskissa kärsittyjen menetysten johdosta hitleriläiset eivät tällä hetkellä kykene jatkaamaan hyökkäystään Moskovaan. Ilman lisävoimia he eivät myöskään voi jatkaa hyökkäystä Leningradin valtaamiseksi ja yhtyäkseen suomalaisiin. Puna-armeijan heikoin kohta on keskusrintama Gomelin-Unetsan suunta, jota suojaavat armeijamme ovat heikkoja ja saksalaiset voivat iskeä tätä kautta lounaisen rintaman selustaan. Vihollinen jatkaa hyökkäystään Moskovaan heti kun he saavat heikennettyä voimiamme keskus- ja lounaisrintamalla ja siirrettyä lisävoimia Leningradin seudulle”.

Stalinin kysymyksen ”mitä ehdotatte?” Žukov esitti yleisesikunnan näkemyksen: ”Tulee lujittaa keskusrintamaa ja siirtää sinne kolme tykistöllä vahvennettua armeijaa, yksi Länsirintamalta, toinen Lounaisrintamalta ja kolmas päämajan reservistä. Vastaavasti Kaukoidästä tulee siirtää kahdeksan taistelukykyistä divisioonaa Moskovan puolustukseen. Lounaisrintaman joukkoja uhkaavan katasstrofin poistamiseksi ne tulee vetää kaikki Dneprin taakse ja myös Kiova joudutaan jättämään. Keski- ja Lounaisrintaman yhtymäkohtaa tulee lujittaa viidellä vahvistetulla divisioonalla. Lisäksi länsirintamalla on järjestettävä vastaisku Jelnan ulkoneman hävittämiseksi, ettei sitä voi käyttää sillanpää-asemana Moskovaa vastaan.

Voitto Jelnassa osoitus Puna-armeijan taistelutaidosta

Oli ensimmäinen kerta, kun otettiin esiin kysymys ryhmittää Lounaisrintaman joukot Dneprin taakse ja luopua Kiovasta. Tätä ei ylijohdon päämaja hyväksynyt. Pikaisen neuvottelun jälkeen Žukov vapautettiin yleisesikunnan päällikön tehtävistä ja hänen tilalleen nimitettiin Šapošnikov. Perusteluissaan Žukov oli maininnut välttämättömyydestä tuhota Jelnan ulkonema. Ylijohdon nimitti Žukovin reservirintaman komentajaksi ja keskeiseksi tehtäväksi määriteltiin Jelnan ulkoneman tuhoaminen. Tämä muodostui sodan alkuvaiheen yhdeksi merkittäväksi taisteluksi, joten se on syytä esittää myös tässä. Perehdyttyään rintaman tilanteeseen Žukov siirtyi vä-

littömästi tykistökenraali L.A. Govorovin kanssa Jelnan alueella toimivan 24.A:n esikuntaan, jossa tapasivat armeijan komentajan K.I. Rakutin. Seuraavien päivien maastotiedustelu osoitti natsien kaivautuneen lujaan puolustukseen. Lisäksi Puna-armeijan omalla tykistöllä ei ollut täyttä varmuutta vihollisen tulipesäkkeiden sijainnista. Samalla selvisi, että 24. A:n voimat vastaiskun suorittamiseen olivat riittämättömät. Elokuun puoliväliin mennessä huolto, maastotiedustelut, vankien kuulustelut yms. oli tehty. Keskitettiin kolme uutta divisioonaa ja tykistöä. Hyökkäys alkoi 24.8.-41 ja taisteluun lähetettiin kaikki lento- ja panssarivoimat sekä tykistö ja raketinheittimet. Raskasta taistelua käytiin yötä päivää ja vihollinen vastasi tykistön ja kranaatinheitinten tulella. Mutta vähitellen näkyi, miten vihollisen voimat alkoivat ehtyä ja Jelnan ulkoneman pullonkaula kävi yhä ahtaammaksi. Yön pimeydessä saksalaiset pakenivat hyvin kapeasta ulkonemasta ja Jelna vallattiin 6.9.-41. Tämä taistelu oli osoitus siitä, milaista tuhoa hyvin johdetut neuvostojoukot kykenivät viholliselle aiheuttamaan. Taistelujen kuluessa tuhottiin viisi fasistien divisioonaa ja vihollinen menetti 45000 sotilastaan. Monissa saksalaisten joukko-osastoissa ei ollut lainkaan jäljellä kranaatinheittimiä ja tykistöä. Raketinheitinten (Katjuša t. ”Stalinin urut”) tarkan tulen alla olivat vihollisen puolustuslaitteet tuhoutuneet kokonaan.

Vihollinen tavoittelee voittoa ensin Ukrainassa

Saksan toiminnan painopiste siirtyi etelään ja pahensi tilannetta Ukrainassa. Ylijohdon päämaja pyrki elokuussa vakiinnuttamaan rintaman Njeprin länsirannan taakse luomalla sinne uuden puolustuslinjan Herson - Krivoi Rog - Krementsug - Kiova. Lounaisen suunnan ylipäällikön S.M.Budjonnyin pyyntö vetäyttää Etelärintaman joukot Inguljoen taakse evättiin. Samalla korostettiin, että Odessaa on puolustettava Mustanmeren laivaston avustuksella viimeiseen saakka. kuitenkin jo 16.8. neuvostojoukot jou-

Jatkuu sivulla 13

Kesäkuun 22. päivänä -41 aamulla Moskovalaiset kuuntelevat vakavina radiossa uutisia Saksan hyökkäyksestä Neuvostoliittoon.

70 vuotta sitten:
fasistit valmistautuivat hyökkäämään Moskovaan....

Jatkoa sivulta 12

tuivat vetäytymään Krivoi Rogista ja Nikolajevista. Tästä sekä samana ajankohtana Brjanskin rintamalla raivokkaista taisteluista johtuen vaara Kiovan eteläpuolella Korsunin linnoitettua aluetta puolustavaa 5. A:aa vastaan kasvoi nopeasti.

Vihollinen pyrkii lounaisrintaman selustaan

Saksan Smolenskin suunnalta siirtämät 2.A ja 2. PsRyhmä siirtyivät hyökkäykseen Mogilevin-Gomelin ja Roslavin-Starodubin suuntaan Brjanskin, Gomelin ja Tšernikovin suuntaa suojaavia joukkoja vastaan 8.8. tarkoituksenaan kiertää lounaisrintaman selustaan. Kovat taistelut raivosivat natsien iskiessä voimakkaasti 21. A:n joukkoja vastaan. Vihollinen alkoi 12.8. ylittää Dnepriä Zlobinin kohdalta. Brjanskin suunnan suojaamiseksi päätettiin 14.8. muodostaa Brjanskin rintama, johon kuuluiivat 13. ja 50.A. Komentajaksi otettiin KL A.I. Jeremenko. Uuden Brjanskin rintaman joukot joutuivat 16.8. puolustustaisteluun vihollisen 2.A:aa ja 2. PsRyhmää vastaan. Sotatoimet kehittyivät siten, että 20.8.-41 13. A:n osat kävivät taistelua Unetšanseudulla kärsien suuria tappioita. Lounaisrintamaa uhkaavan vaaran torjumiseksi päätettiin yhdistää joukot, jotka toimivat pohjoisen suunnasta Konotopin ja Gomelin suuntaan hyökkääviä saksalaisia vastaan. Sen mukaisesti keskusrintaman joukot liitettiin Brjanskin rintamaan 26.8.41. Tämä ei kuitenkaan onnistunut pysäyttämään vihollista.

Maa- ja ilmavoimien yhteinen hyökkäys 30.-31.8.-41 Guderianin johtamia panssarivoimia vastaan (2.PsRyhmä) ei tuottanut tuloksia. Yleisikunnalle ilmoitettiin Lounaisrintaman tilanteen edelleen huonontuneen, kun fasistien panssarivoimat ylittivät 7.9.-41 Desna-joen. Ne olivat saavuttaneet suuren ylivoiman ja kehittivät hyökkäystä Konotopin- Tšernikovin ja Osterin-Krementsugin suuntaan. Reserviejiä ei enää ollut ja 9.9.-41 päämaja antoi luvan 5.A:n sekä 37.A:n oikean sivustan vetäytyä Desna-joen linjalle. Kiova kuitenkin pidettiin edelleen. Tässä vaiheessa Lounais-suunnan ylipäällikön Budjonnyin tilalle määrättiin S.K.Timošenko ja hänen tilalleen Länsi-rintaman ylipäälliköksi I.S.Konev.

Tilanne Leningradin rintamalla

Elokuun aikana saksalaiset kykenivät jälleen voimistamaan hyökkäystään Leningradin valtaamiseksi. Saksalaiset saivat vallattua 8.9.-41 Pähkinälinnan Nevajoen Laatokan puoleisella suulla. Saksalaisten pohjoinen armeijaryhmä saartoi kaupungin etelän puolelta Nevaa pitkin Kolpinon kautta Laatokalle. Karjalan Kannaksella olivat suomalaiset vanhalla rajalla miehittäen Laatokan rantaa Syvärille saakka. Saksalaisten ja suomalaisten väliin Laatokan pohjoispuolella jäi 100 km Puna-armeijan miehittämä rantaviivaa. Leningradin rintama käsitti 8 armeijaa, joista viisi oli saarron sisäpuolella. Leningradissa sijaitsi myös voimakas puolustustehollisuus ja siksi kaupunki kykeni voi-

makkaaseen vastarintaan.Tilanteen huononnuttua nimitettiin Zukov Leningradin rintaman komentajaksi Vorošilovin tilalle 8.9.41 heti Jelnan operaation päätyttyä ja samana päivänä, kun saarto umpeutui. Kaupunki oli puristuksissa. Zukovin ottaessa vastaan rintaman komentajan tehtävät hyökkäsivät fasistit voimakkaasti panssariaseen tukeamana Kolpinoon, Puškinoon, Uritskiin ja Pulkovan kukkuloille. Näissä oloissa 10.-11.9.41 tehtiin päätös puolustaa kaupunkia viimeiseen mieheen, sekä päätökset lisätoimenpiteistä voimavarojen mobilisoimiseksi kaupungin puolustukseen.

Lounaisrintaman joukot vetäytyvät Dneprin itäpuolelle

Lounais-rintaman ilmoituksessa 13.9. päämajaan ilmoitettiin, että rintama 38. A kävi raskaita puolustustaisteluja ja alkoi vetäytyä itään. Samoin 5.A ja 21.A olivat siirtyneet liikkuvaan puolustukseen ja vetäytyivät. Kaikille kävi 17.9.41 selväksi, että tilannetta ei voitu enää korjata ja 18.9. yöllä annettiin lupa jättää Kiova ja vetäytyä saarroksista. Joukot vetäytyivät käyden ankaria taisteluja. Saarroksiin joutuivat 5., 137. ja 26. A sekä osa 21. ja 38.A:n voimia. Ne raivasivat taistelun tiensä ulos saarroksista. Näissä taisteluissa mm. Lounais-rintaman komentaja kenraalievverst M.R. Kirponos sekä joukko muuta päällystöstä kaatuivat.

Edessä oli taistelu Moskovakohtalosta

Takana oli kolme sotakuukautta. Neuvostojoukot olivat perääntyneet taistellen kärsien suuria menetyksiä, mutta Hitlerin suunnitelmat nopeasta voitosta oli torjuttu. Myös vihollinen oli kärsinyt suuria menetyksiä. Kiovan puolustustaistelussa se menetti 10 divisioonaa yhteensä 100 000 sotilasta. Syyskuun loppuun mennessä saksalaisten menetykset olivat 530 000 sotilasta. Neuvostojoukkojen vastoinikäymiset Ukrainassa lisäsivät jyrkästi Harkovan teollisuusalueeseen ja Donetskin laakioon kohdistuvaa uhkaa. Lounais-rintaman vetäydyttyä taistellen Dneprin taakse joukot kyettiin kuitenkin järjestämään linjalle Beljopole-Lebedin-Krasnograd-Novomoskovsk, jossa ne pureutuitvat puolustukseen ja kykenivät py-

säyttämään vihollisen. Leningradin suunnalla vihollinen murtautui kaupungin edustalle kyeten saartamaan sen. Mutta Leningradin puolustus kykeni estämään lopullisen läpimurron. Vihollinen oli kyennyt heikentämään Puna-armeijaa keskus- ja lounaisrintamalla ja siirtänyt lisävoimia Leningradin alueelle. Tässä tilanteessa valmistauduttiin ratkaisevaan taisteluun Moskovakohtalosta.

Toimitti: Heikki Männikkö

Lähdeaineisto:

Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, APN: Toisen maailmansodan aattona, Albert Axel: Stalin sodanjohtajana, Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta

Kuva: Heikki Männikkö

Pienessä Ljaskovin kylässä Pripjat-joen rannalla eteläisellä Valko-Venäjällä elää muisto sodan uhreista.

IMPERIALISMI JA UUSI MAAILMANJÄRJESTYS

Tunnettu vallankumouksellinen sosialisti Rosa Luxemburg totesi vuonna 1915 I maailmansodan tiimellyksessä, että vaihtoehtomme ovat joko sosialismi tai barbaria. Tänä päivänä vuonna 2011 näyttää siltä, että barbaria on päässyt vahvasti niskan päälle. Demokratian lähettiläinä esiintyvät länsivallat ja Nato ovat todellisuudessa vajonneet kaikkien aikojen moraaliseen rappiotilaan. Ne pyyhkivät pöytää YK:lla, kun ne ylittivät turvallisuusneuvoston päätöslauselman valtuutuksen jo Libyan sodan ensi päivinä. USA, Ranska ja Britannia puhuivat kauniisti ”siviilien suojelemisesta”. Kenellekään ei kuitenkaan jäänyt epäselväksi, että länsivaltojen tavoitteena oli alusta asti vallanvaihto Libyassa. Siviilit jäivät tässä pelissä sijaiskärsijöiksi.

Libya on maailman 9. suurin ja Afrikan mantereen suurin öljyn tuottaja. Lieneekö tällä seikalla mitään yhteyttä länsivaltojen ja niiden näennäisdemokraattisten hallitusten intoon miehittää Libya? Suurilla öljyjäteillä on perinteisesti ollut paljon sanavaltaa USA:n, Ranskan ja Britannian politiikassa. Niinpä öljyalaa varmasti huolestutti Gaddafin suunnitelma uudesta valuutasta, kultadinaarista, josta olisi todennäköisesti tullut vahva tekijä ainakin Pohjois-Afrikan alueella. Vastaväntyyppinen tilannehan oli myös Irakin sodan alla, kun Saddam Hussein aikoi - vain puoli vuotta ennen USA:n ja liittouman hyökkäystä - vaihtaa Irakin käyttämän öljyvaluutan dollarista euroon.

Mihin hyökätään seuraavaksi?

Länsivaltojen hyökkäyksessä Libyaan ei ole kyse ainoastaan Libyas-

”Me tulimme, me näimme, Hän kuoli”. Näin totesi Yhdysvaltojen ulkoministeri Hillary Clinton – ja nauroi makeasti päälle - sen jälkeen kun Libyan johtaja Muammar Gaddafi oli teloitettu USA:n, Ranskan, Britannian sekä Naton tukemien kapinallisten toimesta hämärissä oloissa. Clinton oli edellisenä päivänä vierailullaan Tripolisissa esittänyt toiveen, että Gaddafi joko vangittaisiin tai tapettaisiin mahdollisimman pian. Tämä räikeä ylimielisyys ja kansainvälisten lakien halveksunta ei herättänyt valtamediassa tai johtavien poliitikkojen keskuudessa juuri minkäänlaisia reaktioita. Jokainen voi kuvitella, minkälaisen reaktion aiheuttaisi vaikkapa Iranin presidentin Mahmud Ahmadinejadin vaatimus Yhdysvaltojen presidentin murhaamisesta. Kuitenkin kyseessä on täsmälleen sama asia. Itse asiassa Yhdysvaltojen presidentti on todennäköisesti vastuussa useamman ihmisen kuolemasta kuin Gaddafi.

Heikki Männikkö

Rauhanaktivistien muistutus USA:n ja Ranskan lähetystöille heidän rikoksistaan ihmisyyttä vastaan

ta. Useat kansainväliset tarkkailijat ovat todenneet, että maailmanjärjestystä muokataan nyt uuteen uskoon. Johtavat länsimaat ja Nato järjestelevät maailmaa globaalin kapitalismin tarpeisiin yhä paremmin sopivaksi. Hyökkäyksellä Libyaan ne lähettivät selkeän viestin koko maailmalle: Me teemme mitä meitä huvittaa eikä meidän tarvitse kysyä siihen keneltäkään lupaa. **Uudelleenjärjestelyssä käytetään kaikkia oppikirjan mukaisia likaisia temppuja** ja koko kakku kuorrutetaan Orwellmaisel-

la valhepuheella. Mustamaalaus ja propagandakampanjoiden avulla demonisoidaan haluttu kohde ja muokataan mielipideilmastoa sodalle myönteiseksi. Sotilaallista miehitystä kutsutaan uudessa maailmanjärjestyksessä maan vapauttamiseksi. Siviilien murhaamista kutsutaan YK:n pakotteiksi. Libyan tapauksessa länsimaat tekevät yhteistyötä tunnettujen Al-Qaida-terroristien kanssa, joita kutsutaan häpeilemättä demokratiaaktivisteiksi.

Heikki Männikkö

Ruusu Gaddafin muistolle

Rauhanliikkeen aktivoituttava uudelleen

On syytä muistaa, että Nürnbergin kriteerien ja YK:n peruskirjan mukaan hyökkäyssota on korkein sotarikos. Tätä kansainvälisen lain perustaa on murennettu USA:n, muiden länsivaltojen ja Naton toimesta jo vuosia. Sotilaallisesta hyökkäyksestä on tullut rutiinomainen toimintatapa silloin, kun imperialismin ja kansainvälisen kapitalismin intressit sellaista vaativat. Rauhanliike oli valppaana vielä Irakin sodan alkuaikoina vuonna 2003, mutta sit-

temmin rauhanjärjestöt ovat lähes tyystin lakanneet reagoimasta imperialismin aggressiivisiin sotiin.

Aktiivisuuteen olisi juuri nyt enemmän tarvetta kuin koskaan aikaisemmin. USA:n johto riemuitisi onnistuneesta Libyan operaatiosta ja etenkin siitä, että ilmasotaktiikan ansiosta omat miestappiot jäivät vähäisiksi. USA ilmoittikin, että se tulee menestyksen innoittamana käyttämään samaa taktiikkaa myöhemminkin. Monien arvioiden mukaan seuraavia kohteita saatavat olla esimerkiksi Venezuela tai muut Latinalaisen Amerikan vasemmistosuuntautuneet maat. Erityisen suuressa vaarassa ovat kuitenkin Syyria ja Iran. Kansojen olisi syytä herätä vastustamaan imperialismin aggressiivista sotapolitiikkaa viimeistään nyt. Huomenna se voi olla jo liian myöhäistä.

TOMMI LIEVEMAA

Muista uudenvuoden tervehdys Kansan ääneen

Tarvitsemme poliittista foorumia, joka puhuu kansaa koskevista asioista ja järjestää työtä työkansan yhteisen rintaman kokoamiseksi. Tällainen foorumi on Kansan ääni. Yksi tärkeistä loppuvuoden tehtävistä on uudenvuoden tervehdysten kerääminen Kansan äänelle. Näin teemme lehteämme tunnetuksi ja hankimme rahaa toimitustyöhön. Pannaan ”hihat heilumaan” ja tervehdyksen ohella varmistaakamme tovereittemme ehdokkuus kunnallisvaaleissa.

Tervehdysten keräystä varten löytyy sivulla 19 myös keräyslista. Tervehdykset palautetaan 15.12.2011 mennessä Reijo Katajarannalle (os. Sunilantie 10 D, 00720 Helsinki, email: r.katajaranta@kolumbus.fi), Heikki Männikölle (os. Vellamonkatu 6 A1, 00550 Helsinki, email: heikki.mannikko@pp1.inet.fi) tai Kansan äänelle os. PL 780, 00101 Helsinki, email: tilaukset.kansanaani@gmail.com. Henkilötervehdys 2 euroa, järjestötervehdys 10 euroa ja ”laatikkotervehdys” 10 euroa. Maksu EU:n vastaisen kansainrintaman tilille: OKO FI0855411420027966. Maksäessanne merkitkää tiedonantoihin: ”Uudenvuodentervehdykset” Huom! Uutena tervehdysmuotona ”laatikkotervehdys” tarkoittaa n. 15 palstamillimetrin laatikkoon sijoitettua tervehdystekstiä.

Antikommunistien sokeus eli miksi valheet uppoavat totuutta paremmin

”Imperialismin ideologiien alin-omaiset manöveroinnit ja alitui-nen taktisten tunnusten vaihte-leminen on vakuuttava todistus porvarillisen yhteiskunnan hen-kisen kriisin syvenemisestä ja selvä todistus siitä, että kun hen-kinen työ pannaan palvelemaan historian kuolemaan tuomitse-maa järjestelmää, niin se itse-kin kuihtuu ja rappeutuu. Eivät-kö nykyajan porvarillisen ideo-logian luonteenomaiset piir-teet -antikommunismi, halu pi-tää kansanjoukot syrjässä poli-tiikasta, pelko ilmaista julkisesti todelliset tarkoituserät- ole va-kuuttava vahvistus tästä syvästä kriisistä?” - Vadim Kortunov

Kustannusliike Progress eli Edistys julkaisi elinaikanaan sa-doittain kirjoja kymmenillä eri kielillä. Neuvostoliiton hajotessa myös julkaisutoiminta lakkautetiin. Edistyksen kirjat olivat yleensä hyviä, usein jopa erinomaisia. Tieteellisen sosialismin perustan-laskijoita ja klassikoita julkaistiin uudelleen ja marxismi-leninismiin pohjautuen käsiteltiin monia yhteiskunnallisia ja filosofisia aiheita. Oman maan -Neuvostoliiton-ylistys välillä ehkä hymyilytti, mutta samalla tuli ajatelleeksi, että näinhän sen olisi pitänyt mennä ja olla.

Epäilemättä useammasta syystä johtuen marxismi-leni-nismiiä ei 1970-80 vaihteen jälkeen enää paljoakaan viety eteenpäin mistä johtuen esim. vihreät pää -

sivät julkisuuteen, vaikka heillä ei yhteiskunnallisesti mitään ”kolmat-ta tietä” ollut näyttää, koska sellai-ta ei kapitalismin ja sosialismin ala-tai yläpuolella, luokkiin jakaantu-neessa yhteiskunnassa yksinkertai-sesti ole olemassa. Nykyään vihreät (ainakin puolueena) ovatkin joustavasti sulautuneet kapitalistisen glo-balisaation puolustajiksi.

Miksi Edistyksen kirjat sitten tänäkin päivänä tuntuvat verrat-tain tuoreilta, johtuu tietenkin siit-ä, että ne pohjautuvat tieteelliseen sosialismiin ja antavat aavistuksen kommunistisesta tulevaisuudesta. Tieto on tunnetusti kumulatiivis-ta eli kasautuvaa. Ja jo Lenin ke-hotti aikoinaan kaikkia socialiste-ja ja kommunisteja kehittämään ti-eteellistä marxilaista teoriaa joka suuntaan, ellemme halua jäädä jäl-keen ajasta. Tietomme eri asioista ovat yleensä suhteellisia ja kehity-vät sitä mukaa, kun tiede eri aloi-neen itseään korjaavana proses-sina edistyy. Ajattelun kannalta ti-eteellisen menetelmän omaksum-inen on kaikkein demokraattisinta toimintaa ja antaa aivotoiminnalle sellaisen vapauden joita muut aja-tusmallit eivät kykene tarjoamaan, ja joka luonteensa puolesta ei pa-hasti omia virheitä (mikäli sellai-sia on pujahtanut mukaan) kor-jaten voi johtaa ihmisiä metsään tai vieläkin kauemmas harhaan; koko-naan irrationaliseen ajatteluun ja illusorisiin kuvitelmiin.

Kapitalistisen tuotantotavan vallitessa porvaristo hallitseva-na luokkana tulee pitämään loppuun saakka kiinni saavutetuis-

ta etuoikeuksista. Antikommunis-mi olikin 1900-luvulla suuntaus, jo-ta runnottiin kaikissa vaikutusval-taisimmissa joukkotiedotusväli-neissä ihmisten tajuntaan massi-ivisella voimalla. Ei sellainen voi ol-la jättämättä vaikutusta, kun se is-kostetaan luonnon ja yhteiskun-nan todellisista lainomaisuuksista tietämättömien ihmisten tajunta-an. Tänäänkin antikommunismi on voimissaan, vaikkakin hieman peit-elymmin. Neuvostoliittoa on esim. esitetty ns. kylmän sodan aloittajak-si. Mitenköhän asianlaita todellisu-udessa on, kun muistelemme an-tikommunistisen Naton perusta-misvuodeksi 1949? Eli Nato aloitti järjettömän kylmän sodan kauden, jonka vastapainoksi perustettiin Varsovan liitto vasta vuonna 1955.

Käsitykseni mukaan ihmisen tulisi tiedostaa luonnossa, yhteiskunnassa ja itsessä olevat lain-mukaisuudet ja toimia niiden mu-kaan. Tällöin mm luonto säilyttäi-si elinvoimaisuutensa paremmin, kun idealistisesti ajattelevat -jotka käytännön elämässä usein ovat ma-terialisteja kielteisessä eli tavarapal-joutta ja loputonta kulutusta kan-nattavassa muodossa- eivät tuhoai-si synnyttäjääns, kun virheellisesti olettavat erityisesti Maaplaneetan, mutta myös muun maailmankaik-keuden olevan jonkin ulkopuolisen ”alullepanijan” tuotetta.

Taistelu luokkien välillä jatkuu ja maailmankatsomuk-sista kiistellään. Ideologisesta taistelusta Edistys julkaisi mm kir-jat: G.Arbatov:Ideologinen taistelu ja aikamme kansainväliset suhteet

(1976), F.Ryzenko ja O. Reinhold (to-im): Nykyaikainen antikommunis-mi - politiikka ja ideologia (1976) ja Vadim Kortunov:Ideologia ja politiikka (1978).

Tämän päivän porvarilliset mediavälineet eivät useinkaan esiinny totuuden puolestapuhujina. Edelleen pätee se, mitä Kor-tunov jo -70-luvulla kirjoitti. ”Kai-kki porvarillisten tietotoimistojen, porvarillisen lehdistön, radion ja tv:n kautta kulkenut informaatio pi-irtää tahallisesti vääristeltyä kuvaa maailmasta ja poliittisia ilmiöitä ar-vioidessaan sekoittaa tendens-simäisesti käsitteitä. Porvarillinen propaganda turmelee ja aseistarii-suu siten työtätekevien joukkoja aatteellisesti. Eikä sen edes tarvitse joka kerta suoranaisesti vääristel-lä tosiasioita, sillä tavallisesti tämä vääristely jo sinänsä sisältyy todel-lisen tapahtuma-aineiston va-likointiin, ryhmittelyyn ja tapahtu-mien valaisuun. Propaganda toimii useimmiten paljon hienovaraisem-pia menetelmiä käyttäen. Toisinaan jokin uutinen nostetaan korostetus-ti etualalle ja julkaistaan sensaatio-na, toisinaan taas jotenkin hämä-tysti muiden uutisten seassa, jos-sain tapauksessa voimistetaan vä-ritystä, jossain taas hiukan muu-tetaan korostusta. Taitavasti naa-mioituineena nämä keinot suovat imperialismin ideologeille mahdol-lisuuden pitää huomattavan suuria väestöjoukkoja etukäteen annettu-jen, varsin kaukana objektiivisesta todellisuudesta olevien käsitteiden ja käsitysten vallassa. ”Informaatio on kaiken kaikkiaan vain propagan-

dan erillismuoto ehkä vähemmän suoraviivainen, mutta sitä vastoin mahdollisuuksiltaan muita muo-toja vaarallisempi” , toteaa aivan oikein amerikkalainen professori Kurt London.”

Tehkää vertailuja nykyai-kaan: on tullut uusia käsitte-itä (mm valtamediati), mutta pe-rusteiltaan tilanne kilpailussa ih-misten tajunnan sisällöstä on py-synyt ennallaan ehkä osittain pa-hentunutkin. Valheet uppoavat helposti omaksuttavina -kun ei tarvitse ajatella esim sanojen ”va-paus”, ”demokratia”, ”humanismi”, ”kansanvalta”tosiasiallista sisältöä-kansalaisiin jonkin aikaa, mutta pidemmällä tähtäyksellä totuus tulee jossain vaiheessa väkisinkin nousemaan pintaan.

Kannattaa tehdä vertailevaa analyysiä kapitalismin ja sosia-lismin välillä. Itse olen vakaasti si-inä käsityksessä, että ihmisten opi-piessa ajattelemaan asioita ja ta-pahtumia pintaa syvemmältä, ni-in ainoa varteenotettava muutos vallitsevaan yhteiskunnalliseen ti-lanteeseen on tieteelliseen so-sialismiin ja suunnitelmalliseen talouteen perustuvan tiedon le-vittäminen ja saattaminen jossain vaiheessa käytäntöön; tieteelliseen tietoon pohjautuvien ajatussuun-tien julkaiseminen. Silloin yksit-täisiä ihmisiä ja välillä kokonaisia kansoja ei kovinkaan kauan voitai-si johdattaa pelkkään”huuhaa”- ja ”mutu”tietoon, petolliseen näen-näistieteeseen ja yms. harhakuvi-telmiin perustuviin olettamuksiin.

Kai Leivo

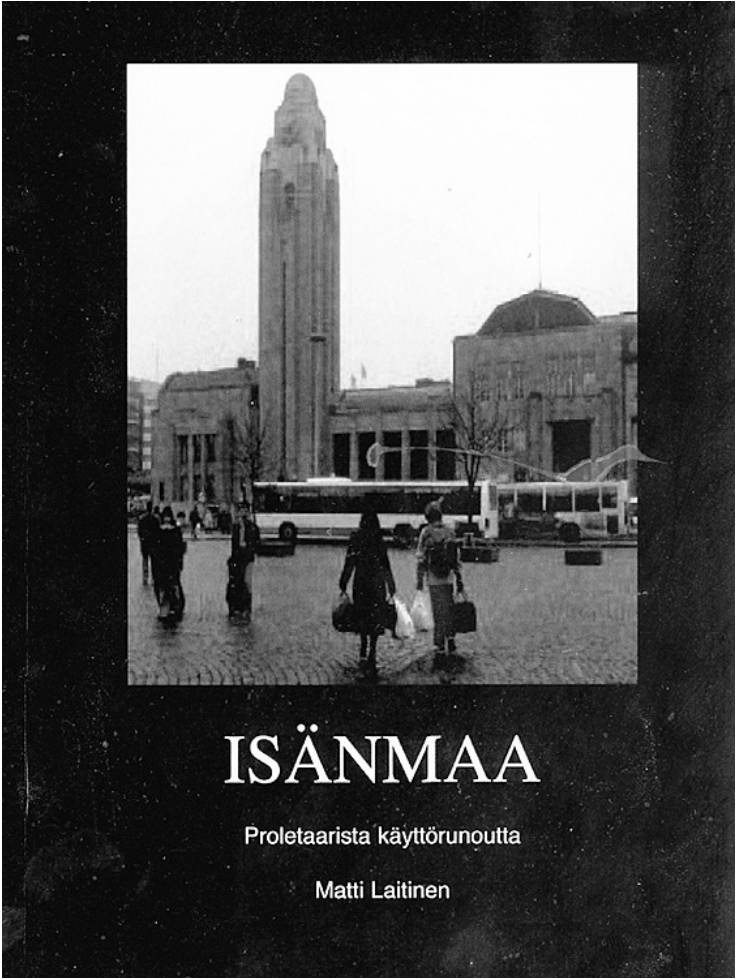
Isänmaa

Matti Laitinen on kirjoitellut mie-lipiteitään ja havaintojaan yhteis-kunnasta ja maailmasta jo vuosi-kymmeniä - myös runomuodos-sa. Tämän kuluessa hänen ilmai-sunsa on kehittynyt merkittävästi. Runot ovat lyhentyneet, mut-ta samalla muuttuneet iskeväm-miksi. Nyt Laitinen taitaa olla luo-misvoimansa huipulla, kun uutta runoa pukkaa ulos vähintäänkin viikoittain, jollei päivittäin – vai onko jotain vielä parempaa tu-lossa? Alkusyksystä hän julkaisi kolmannen runokirjansa ’Isän-maa’. Kirjassa on 44 runoa, joiden sisältö on viiltävää kuvausta mei-tä ympäröivästä todellisuudesta ja työväenluokan asemasta.

Laitinen ei ole mikään klassi-nen runoilija. Hän ei pärjää runo-jensa muotopuolella jollekin Eino Leinolle tai Aleksis Kivelle. Runot ovat siis runoina vielä jonkin verran muotopuolia, mutta eihän Laitinen mitään klassista synkkaavuutta ru-noihinsa haekaan. Laitinen kuun-telee free jazzia ja hänen runonsa ovat samaan tapaan ”free runout-ta”. Mutta tässähän runojen sisäl-tö ja muoto kohtaavatkin. Kun ru-nojen kohteena on karu yhteiskun-nallinen todellisuus ja siinä olevat epäkohdat, Laitisen runojen muo-topuoli sopii tähän kuin nenä päähän.

Laitisen runoissa on kaikkein tärkeintä todellisuus ja aiheet, mi-tä hän kuvaa. Runojen muoto tulee sen perässä. Runot ovat kuin tark-koja valokuvia, joissa pelkistyy ny-kysuomen kiiltävän pinnan alla ole-va karu todellisuus, joka on verrat-tavissa vaikkapa Hectorin laulun ’ Lumi teki enkelin eteiseen’ -sano-man kanssa.

Joskus 80-luvulla puhuimme Marin kanssa paljon siitä, et-tä Suomi tarvitsisi lisää työväenkult-

tuuria kuten runoutta. Arvo Turtiai-nenhan meillä oli, mutta sitten ei kovin paljon muuta ollutkaan tais-tolaisuuden pinnalle nostamia ru-noilijoita kuten Matti Rossia, Marja-Leena Mikkolaa, Aulikki Oksasta ja Pentti Saaritsaa lukuun ottamatta.

Matti Laitisen kohdalla voi-daan sanoa, että nyt puute on korjattu. Mutta toisaalta, eihän yk-si pääsky kesäa tee. Tarvitaan lisää työväenkulttuuria, lisää runoilijoita, lisää säveltäjiä, lisää näytelmäkirjai-lijoita. Laitisen runot sopivat täy-sin aikaisempien runomestareiden

askelmerkkeihin... paitsi, että ru-nojen vapaamuotoisen rakenteen takia niitä on aika vaikea säveltää lauluiksi. Siinäkin on olemassa yk-si kiertotie – täytetään ja käytetään musiikkia enemmän kuin itse teks-ti vaatisi. Silloin Laitisen runot voisivat väentyä myös musiikiksi.

Matti Laitisen runokirja kan-nattaa hankkia ja lukea. Sen voi ti-lata itselleen sähköpostiosoittees-ta matti.laitinen@pp5.inet.fi. Kirjan hinta on 10 euroa + postituskulut 1,05 euroa.

Reijo Katajaranta

Suomalainen jippo

Ennen olivat pellet Stan ja Oliver, Laurel ja Hardy nimiltään oikeilta, elivät silloin Mussolini, muuan Hitler, mieliltään tuntuivat nämä soikeilta, mutta he olivat rehellisesti miehiä pahoja, himoiten valtaa, miellyttäen valtatahoja aatteillaan vallaten rikkauksia, suuria rahoja.

Suomikin pysyy jälkilöylyissä vanhan aatteen, alla haalistuneen, vaaleanpunaisen vaateen, meillä on Mara, on iso Lippo, Sahtikannu ja suuri Kippo, aito natosuomalainen jippo, yhdessä kirjoittaisivat innoissaan natosaatteen tää parihevonen eli tuplahippo.

Valtasi toinen pääpalkinnon rauhasta toinen presidentiksi haluaa, natosoppaa nauttivat samasta kauhasta, sorsankoipea kumpikin kaluaa, vilttihattu vallan istuu kummallekin päähän, tilalle kauhtuneen, vanhan, kulahtaneen borsan, siksi kaatoivat he aatteensa, murjoivat Sorsan, pakottivat Suomineidon kapitalistiseen säähän.

Tanassa ovat nyt Lipon peitset, miekkaillen vastaan porvari - Saulia, jolla aseena ovat leikkaajan veitset, mut ei yhteinen morsio laukaise haulia, EU ja länsi heitä yhdistää, joten voittipa tai hävisi vaaleissa Lippo, uusliberalismia vaali ryhdistää, tehdään taas kansanvastainen jippo.

Laurel ja Hardy naurattivat kansaa, kun taas Sahti - Mara ja sen Lippo virittelevät kansalle Amerikan ansaa, miehillekö päähän verikauha, verikippo, puolesta sotimaan suurten rahojen, puolesta tuntemattomien tahojen, puolesta rikkaiden ihramahojen?

Leevi L.

Luonto ja ympäristö Pohjois-Koreassa

Pohjois-Korea on kuitenkin hyvin kaunis maa, jossa asuu korkeasti sivistyneitä ja miellyttäviä ihmisiä, joiden ilon ja surun aiheet ovat aivan samanlaisia kuin meillä Suomessakin. Pohjois-Korea on myös vuoristoinen maa. Sen pinta-alasta 80 % on vuoristoa. Tämä asettaa haasteita yhteiskunnan rakentamiselle 26 miljoonaa ihmistä täytyy asuttaa ja elättää 20 %:lla maan pinta-alasta.

Pohjois-Korean ongelmat juontavat juurensa 1990-alussa tapahtuneeseen Neuvostoliiton hajoamiseen ja sosialististen markkinoiden häviämiseen. Hieman sen jälkeen 1990-luvun puolivälissä satui useana vuonna peräkkäin luononkatastrofeja, jotka aiheuttivat yhdessä talouden taantuman kanssa merkittävän nälänhädän. YK:n mukaan 400 000 ihmistä kuoli tuolloin ennenaikaisesti. Tilannetta ei helpottanut silloin eikä nyt USA:n kauppasaarto, joka on ollut voimassa 1950-luvulta, Korean sodasta saakka.

Luonnonsuojelu Koreassa

Pohjois-Koreassa on panostettu sen perustamisesta lähtien (1946) luonnonsuojeluun, mutta ympäristönsuojelun merkitys on kasvanut vasta 1990- ja 2000-luvuilla. Suojelualueita on perustettu 1950-luvulta alkaen uhanalaisten lajien suojelemiseksi ympäri Koreaa. Pohjois-Koreassa on myös kolme biosfäärialuetta: Paekdu-, Kuwol- ja Myohyang-vuoristojen biosfäärialueet.

Pohjois-Korean vanhin biosfäärialue 1989 biosfäärialueverkostoon liitetty Paekdu-vuori, sijaitsee Kiinan ja Pohjois-Korean rajalla. Peakdu-vuoren alue on syntynyt miljoona vuotta sitten tulivuorenpurkauksessa. Alueen kasvillisuus vaihtelee alpiinisestä tundraa vaihtumismuodoksi subalpiiniseen lehtimetsään ja siellä tavataan harvinaisena myös Amurin leopardia, Aasian mustakarhua sekä Siperian tiikeriä.

Paekdu-vuoriston biosfäärialueen pinta-ala on 130 000 hehtaaria ja alueella asuu 35 000 ihmistä, jotka saavat elinkeinonsa maataloudesta, matkailusta, luonnonlä-

Korean demokraattinen kansantasavalta, Pohjois-Korea on maa, joka herättää mielikuvia. Pohjois-Koreaa koskeva uutistarjonta on lähes poikkeuksetta Korean kannalta negatiivista. Se on tätä aikaa, jolloin käydään informaatiosotaa niitä kansakuntia vastaan, jotka eivät rakenna yhteiskuntaa samalla tavalla kuin Länsi-Euroopassa ja USA:ssa.

Korean DKT:ssa eroosiota ja maanvyöryjä pyritään ehkäisemään laajoilla metsänistutuskampanjoilla. Näihin projekteihin osallistuvat työprikaatien lisäksi muun muassa kaupunkien asukkaat. Kuva: Uriminzokkiri.

kekasvien viljelystä sekä luonnonmarjojen poiminnasta ja marjatutotteiden valmistuksesta. Paekdu-vuoristossa sijaitsi tärkeä japanilaismihiytystä vastustaneiden sissien tukikohta. Mm. maan nykyinen johtaja Kim Jong Il syntyi siellä. Sen vuoksi alue on myös poliittisesti merkittävä ja siellä vierailleekin vuosittain 200 000 turistia.

Kuwol-vuoriston biosfäärialue sijaitsee Pohjois-Korean kaakkoisosassa noin 100 km:n päässä pääkaupungista Pjongjanga. Alueelle perustettiin luonnonsuojelualue 1970 luvulla suojelemaan vanhaa korealaista metsäekosysteemiä, joka tuhoutui liki kokonaan Korean sodassa 1950-luvulla.

Kuwol-vuoriston biosfäärialue on yksi tärkeimmistä Korean riisinviljelyalueista. Se on myös luonnonvaraisen gingsengin viljelyaluetta. Gingseng on lääkekasvi, jota käytetään laajasti korealaisessa lääketieteessä. Alueella elää 70 000 ihmistä ja vieraillee 500 000 turistia vuosittain, Pjongjangin lähe-

isyydestä johtuen. Kuwolin biosfäärialueella on panostettu erityisesti eroosion torjuntaan ja suolapitoisuutta kestävien viljelykasvien sekä ekologisesti kestävä maatalouden tutkimukseen.

Myohyang-vuoriston biosfäärialue sijaitsee noin 150 kilometriä Pjongjangista pohjoiseen. Vuoriston kenoitsoisen kauden graniittigneissi muodostelmia kuluttavat edelleenkin lukuisat purot hienoine vesiputouksineen. Vuoriston korkeimmat vuoret kohoavat liki 2000 metrin korkeuteen. Vuoristoilmatossaa näkyy selvästi neljä vuodenaikaa. Puskurialueella asuu 18 400 henkilöä ja yhteistoiminta-alueella 73 800 henkilöä. Keskeisimmät elinkeinot ovat turismi ja maanviljely. Siellä sijaitsee kansainvälinen ystävyyden näyttely, minkä vuoksi turisteja liikkuu paljon. Myohyang vuoristossa on myös vuonna 1040 perustettu, edelleen toimiva buddhalaisluostari. Myohyang vuoristo on tunnettu vuosisatoja salaperäisenä ja pyhänä paikkana. Sitä pidetään yhtenä Korean kahdeksasta kauden neimmasta paikasta. Alueella tehdään merkittävää hydrodynaamista tutkimusta, jonka tarkoituksena on tuottaa tietoa tulvavahinkojen ehkäisemiseksi.

Pyrkimys elintarvikeomavaraisuuteen kiihdytti metsien häviämistä

Merkittävimmät KDKT:n ympäristöongelmat liittyvät metsäluonnon yksipuolistumiseen ja häviämiseen. Pohjois-Korean pinta-alasta on edelleen metsää 74 %, mutta liki kaikki nykyiset metsät sijaitsevat jyrkillä rinteillä vuoristoissa. Metsien häviämisen syitä ovat saha-teollisuus, polttopuun kerääminen, metsäpalot, tuholaiset sekä metsien raivaaminen maatalousmaaksi. Lisäksi alkuperäistä metsäekosysteemiä tuhoutui paljon Korean sodan pommituksissa 1950-luvulla.

Metsien häviämisen myötä katastrofiherkkyys on kasvanut vettä sitovan puuston puuttuessa tulvat ja mutavyöryt ovat lisääntyneet ja pilanneet viljelymaata, erityisesti riisipelloja alavilla alueilla. Sittemmin kasvillisuuden palauttamiseksi on tehty paljon metsänistutuksia ja vuosittain istutetaan miljoonia puuntaimia.

Pohjois-Korea pyrkii maan ideologian, Juche-aatteen mukaisesti mahdollisimman suureen omava-

raisuuteen. Tähän liittyen 1970-luvulla asetettiin tavoitteeksi ruuan-tuotannon omavaraisuus vuonna 1980. Hanke eteni suotuisasti 1990-luvun alkuun saakka. Ulkomaankaupan romahtamisen ja ennen kaikkea energiapulpan vuoksi lannoitteiden ja kasvinsuojeluaiteiden tuotanto ja käyttö romah-ti. Myöskään traktoreihin ei saatu tuotettua riittävästi varaosia eikä niiden käyttämiseenkin ollut polttoaineita. Sen vuoksi kylvöä ja korjuuta ei voitu suorittaa optimaaliseen aikaan. Myöskään maaperän elinvoimaisuuden säilyttämisestä ei huolehdittu täysimääräisesti. Tämä kaikki vähensi osaltaan viljasatoja.

Jotta ruuantuotannon omavaraisuuteen voitaisiin päästä, täytyisi elintarviketuotannon onnistua joka vuosi täydellisesti. Tämän vuoksi Koreassa on panostettu voimakkaasti ulkomaankaupan kehittämiseen, jotta valuuttatuloilla voitaisiin täydentää omaa elintarviketuotantoa. Paljon yrityksiä onkin siirtynyt sinne viime vuosina Kiinasta halvempien tuotantokustannuksien vuoksi. Venäjän kanssa on lisäksi suvitettu 200 000 peltotehtaan vuokraamisesta Venäjän Kaukoidästä.

Ympäristönsuojelu kehittyy

Pohjois-Korean ympäristönsuojelun perusongelma ovat iäkkäät teollisuuslaitokset, joiden ympäristönsuojelu ei ole 2000-luvun vaatimusten tasolla. Merkittävä osa vanhoista teollisuuslaitoksista on tosin ollut pysähdyksissä 1990-luvun puolivälistä viime vuosiin saakka

erityisesti energiapulasta johtuen. Ilman laatuun on panostettu viime vuosina paljon, mutta edelleen ongelmia aiheuttaa se, että suuri osa energiasta joudutaan tuottamaan kivihiilellä. On arvioitu, että energian kulutus kasvaa tulevan 30 vuoden aikana kaksinkertaiseksi ja pääosa tästä joudutaan tuottamaan lisäämällä kivihiilen kulutusta.

Korealaiset yrittivät ratkaista energian tuotannon ongelmia jo 1980-luvun lopulta alkaen ydinvoimalla. Tarkoituksena oli ottaa käyttöön neuvostoliittolaisia grafiittijäähdytteisiä ydinvoimaloita, mutta hanke hidastui ja jumiutui riitaan Yhdysvaltojen kanssa, joka pelkäsi KDKT:n tuottavan ydinaseita. Näin tapahtuikin - G.W. Bushin taitamattoman politiikan seurauksena - mutta alun alkaen se ei ollut korealaisten tarkoituksena.

Kaupunki-ilman laadun ylläpitämiseksi on tehty myös paljon toimenpiteitä. Esimerkiksi pääkaupungissa Pjongjangissa raskaan liikenteen pääsyä keskustaan on voimakkaasti rajoitettu hengitysilman laadun turvaamiseksi. Myös yksityisautoilua on rajoitettu. Kaupunkiin on asetettu henkilöautojen maksimimäärä, jota ei saa ylittää. Valtion autojen määrää ei rajoiteta, joten käytännössä rajoitus säätelee yksityisomistuksessa olevien autojen määrää. Kaupungilla liikkeessä ei juuri yksityisomistuksessa oleviin autoihin törmääkään.

Voimakas panostus ympäristönsuojeluun

Teollisuutta on uudistettu viime vuosina voimakkaasti, jolloin ympäristönsuojeluun on voitu kiinnittää myös huomiota. Maan ja vesistöjen saastumista yritetään torjua voimallisesti kalastuksen ja elintarviketuotannon turvaamiseksi.

Tämän vuoden elokuussa vahvistettiin uusi ympäristönsuojelulaki, joka edellyttää yrityksiä, laitoksia ja järjestöjä panostamaan fossiilisen energian käytön vähentämiseen ympäristön suojelemiseksi ja kestävä kasvun turvaamiseksi. Pohjois-Korea on myös rekisteröinyt kahdeksan uutta jättimäistä vesivoimalaa YK:n ilmastopöytäkirjan (UNFCCC) mukaisesti saatukseen myytäviä päästöoikeuksia.

Ensi vuonna tulee kuluneeksi 100 vuotta Pohjois-Korean entisen presidentin syntymästä. Korealaiset ovat panostaneet tähän vuoteen runsaasti mm uudistamalla infrastruktuuria ja teollisuuslaitoksia. Näyttää siltä, että sekä luonnon- että ympäristönsuojelun merkitys on kasvamassa Pohjois-Koreassa.

Juha Kieksi

Patsaspuisto

Veistoksia omista kokoelmista

Näyttely Lenin-museossa

1.10.2011 - 15.4.2012

Hämeenpuisto 28, 33200 TAMPERE
Ma-pe 9.00 - 18.00, la-su 11.00 - 16.00
Puh: (03) 276 8100

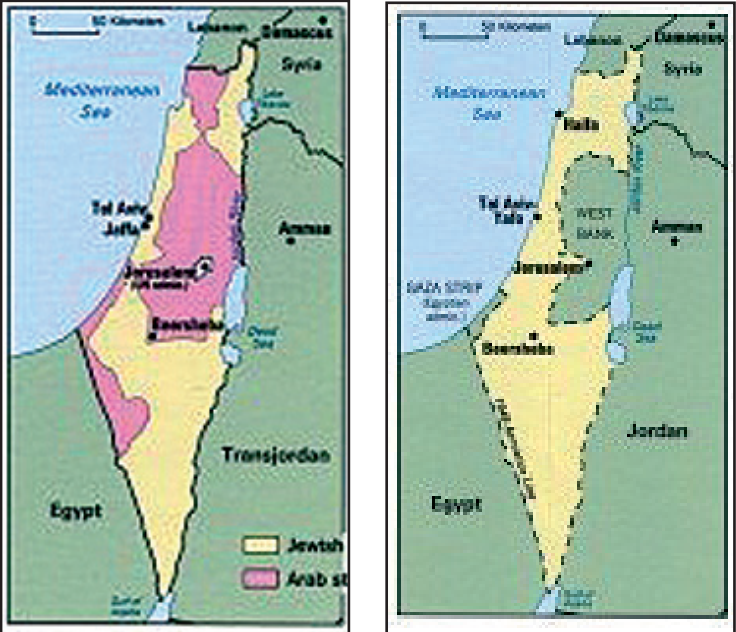
www.lenin.fi

Korean maatalous kovi kovia 1990-luvulla. Tilannetta parantavat kemiallisten lannoitteiden tuotanto ja kaluston modernisointi. Kuvassa Migokin osuuskuntatilan asukkaat valmistautumassa kevättyönsä. Kuva: Uriminzokkiri.

PALESTIINAN ARABIVALTIO ON JO JURIDISESTI OLEMASSA

YK:n Yleiskokous päätti 29.11.1947 samalla päätöslauselmalla PL 181 (engl. GAR 181) sekä Palestiinan arabivaltion (PAV) että Palestiinan juutalaisvaltion eli Israelin olemassaolosta ja näiden alueista (linkki 1). Nykyisessä rauhanprosessissa on kysymys tuon lain saattamisesta voimaan samoin kuin tapahtui mm. Namibiassa ja Itä-Timorilla vastaavanlaisilla laittomasti miehityillä toisten maiden alueilla. YK:n Turvallisuusneuvosto voi myös suorittaa rauhaan pakottamisen, mutta ainoastaan YK:n PL 181:ssä päättämille rajoille, ellei Yleiskokous muuta niitä, mikä on äärimmäisen epätodennäköistä ilman osapuolten yhteistä esitystä.

YK:n jakopäätöksen kartta (plan) 1947 vasemmalla ja: Israel 1948-67 (vihreä linja) oikealla

Vaikka päätöslauselmassa on määräaikoja mm. oman hallinnon organisoimiseksi ja mandaattorin (Englannin) oikeuksien luovuttamiseksi ja sen joukkojen poistumiseksi alueelta, siinä ei ole mitään ”peruutuspykälää” itse valtiojaon suhteen eivätkä kaikki mandaattorinkaan vastuut ja velvollisuudet välttämättä lakkaa edes sen joukkojen poistamiseen, jos Kansainliiton antama tehtävä ei ole loppuun suoritettu. Jakolinja ei ole täysin ehdoton, vaan siihen rajoittuvilla kunnilla oli mahdollisuus sisällään päättää, kumpaan valtioon haluavat kuulua. Eräät PL 181:n mukaiset mm. beduiinien asuttamat PAV:n alueet eivät kuulukaan nykyisiin Palestiinalaishallinnon alueisiin. Palestiinalaishallinto lieneekin valmis hyväksymään ns. Vihreän linjan eli Israelin vuoden 1967 rajat uudeksi valtionrajaksi.

Toukokuun puolessavälissä 1948 Egypti ja Jordania estivät mandaattori Englannin johdolla, jonka siirtomaa Egypti yhä oli ja jonka komennossa oli Jordanian armeija, 15.5.1948 itsenäiseksi julistautunutta Israelia kaappamasta Palestiinan arabivaltion aluetta. Ne saivat sen pysymään omalla alueellaan suunnattomasta kansainvälisestä propagandavyörytyksestä huolimatta, jossa Palestiinan arabivaltion alue esitettiin mukana Israelin aluetta. Valhe päättyi mm. suomalaisiin koulukirjoihin ja on siellä ainakin osin vieläkin...

Arabimaatkaan eivät kuitenkaan järjestäneet alueelle PAV:n omaa valtionhallintoa, mm. koska pelkäsivät sen heikentävän puolustusta Israelin uutta valtaushanketta vastaan, jollainen sitten tapahtuikin v. 1967. Gazan kaupunginvaltuusto julisti Englannin mandaattikauden virallisesti päättyneenä 1.10.1948 Palestiinan arabivaltion itsenäiseksikin ja itsensä sen hallitukseksi, mutta tämä ei saanut Englannin hyväksyntää. Se ei myöskään saanut kansainväistä hyväksyntää, koska se olisi tulkittu vihamieliseksi toimeksi Englantia vastaan.

Vuoden 1967 sodan jälkeen Palestiinan arabivaltio on ollut samalla tavalla olemassa vieraan vallan laittoman vihamielisen miehityksen alla kuin Namibia Etelä-Afrikan YK-mandaatin peruutus-päätöksen jälkeen, Indonesian miehittämä Itä-Timor Indonesian vallattua sen laittomasti ja Marokon miehittämä Länsi-Sahara. Tämä kanta on ollut myös YK:n ICJ-tuomioistuinten tulkinta mm. kiistassa Israelin palestiinalaisalueiden ympärille pystyttämästä apartheid-aidasta, kuten tuomioistuin totesi (linkki 2).

Paitsi että YK on päättänyt Palestiinan arabivaltion juridisesta olemassaolosta, se on myös vahvistanut alueen silloisen ”kaikkivaltiaan” Kansainliiton mandaattorin Englannin päätöksen erityisen Palestiinan arabikansan (Palestinian Arab People) olemassaolosta Palestiinan juutalaiskansan ohella. PL 181:ssä määritellään Palestiinan arabikansakunta (Palestinian Arabic Nation), joka tarkoittaa kaikkia Palestiinassa asuvia arabieja, joilla on myös oikeus Palestiinan arabivaltion kansalaisuuteen, samoin kuin pakolaisjuutalaisilla eri maista on oikeus Israelin kansalaisuuteen. YK:n Peruskirjan (Kappale 12, art. 77 ja 80) mukaan kansojen laillisesti saavuttamia itsehallintoetuja ei saa heikentää ilman näiden omaa päätöstä esimerkiksi valtioiden rajojen siirtojen yhteydessä (vrt. Abhasia, Etelä-Ossetia, Kosovo) (linkki 5). Tämä koskee myös israelilaisia. ”Arabit” on YK:lle kieliryhmä eikä kansa, ja ”juutalaiset” on uskontokunta. Kumpikaan näistä ei sellaisenaan ole poliittinen subjekti.

YK on yleismaailmallisen kansainvälisen oikeuden poliittinen ylläpitäjäorganisaatio (linkki 4). Yleiskokous on YK:n korkein päätävä elin, jonka päätöslauselmat (GAR) ovat sitovia mm. alemmille YK-elimille, kuten Turvallisuusneuvostolle ja sihteeristölle ja YK:n asettamille kv. tuomioistuimille.

Yleiskokouksen päätösten (Resolutions) sitovuus jäsenmaiden kansallisen lainsäädännön

suhteen on kehotusluonteinen (recommandatif, recommendative, joka ei tarkoita mitään ”ehdotusta” eikä ”suositusta”, sillä verbin re-commandere (uuslatina) perusmerkitys on nimeomaan kehottaa = ”käskeä uudelleen (niin kauan kuin totellaan)”, tarkoittaen sitä, että jäsenmaiden omat lainsäädäntöelimet vievät ne maiden kansalliseen lakiin. Tuo kohta YK:n Peruskirjassa on suomennettu väärin YK:ta mitätöivissä harhautuslähteissä: ”resolution” = päätös, kirjaimellisesti ”ratkaisu”, ei voi olla koskaan ”suositus”. Jos tässä yhteydessä kuitenkin tarvitaan esimerkiksi sotilaallisia tai muita pakotteita, niin sellaisesta päättää Turvallisuusneuvosto (linkki 5).

Jotkut kuten nuo vääristelevät YK:n ”mitätöijät” väittävät, että Turvallisuusneuvosto ja sen viisi veto-oikeutettua pysyvää jäsenmaata, USA, Venäjä, Kiina, Englanti ja Ranska, olisi YK:n korkein päätävä elin, koska TN:llä on oikeus käyttää voimaa. Siten ei ole asian laita, vaikka se on turvallisuus- ja eräissä muissakin asioissa paitsi johtava toimeenpaneva myös johtava valmisteleva elin, jolle aloitteen teko Yleiskoukselle on myös eräissä asioissa monopolisoitu: uusien jäsenmaiden otamisessa ja vanhojen erottamisessa. Pääsihteerin valinnassa (ja erottamisessa), ja sellaisten yleiskouspäätösten muuttamisessa, joita TN on parhaillaan panemassa toimeen.

-TN:n päätökset vaativat ensinnäkin paitsi päättävien edustajien kannan, myös lakiperustan peruskirjasta ja (muista) yleiskouspäätöksistä.

-TN:n toimivalta rajoittuu sotilaallisiin turvallisuusasioihin ja mainittuihin erityistoiimiin.

Sen sijaan yleiskokous voi ottaa käsiteltäväkseen mitä hyvänsä kansainvälisen politiikan muun elämän asioita: tieteeseen (UNESCO), terveyteen ja sen alan turvallisuuteen (WHO), energiaan ja muuhun teknologiaan (mm. Atomienergia-komissio), työelämään (ILO), vakuumusten tasa-arvoon (Uskontokuntien neuvosto, Ihmisoikeusneuvosto) jne. liittyviä asioita ja tehdä niistä myös päätöksiä (linkki 5).

-Vain yleiskokous voi muuttaa YK:n omaa organisaatiota ja peruskirjaa (väh. 2/3 enemmistöllä jäsenmaista ja väh. 2/3 ratifioimana) ja luoda ja lakkauttaa toimielimiä ja muuttaa niiden keskinäisiä valtasuhteita (linkki 5).

Turvallisuusneuvosto voi myös antaa omia niinkään kehotusluonteisia julkilausumia (SCR, suomeksi harhaanjohtavasti sama PL kuin yleiskouspäätöslauselmistakin toisin kuin muilla kielillä), esimerkiksi PL (SCR) 242 vuodelta 1967 Lähi-Idän kriisin ratkaisusta, jota on luettava PL (GAR) 181:n konkretisaationa. TN voi muuttaa jopa yleiskokoukselta kysymättäkin tätä omaa päätöstään, jossa se päättää, ettei se käytä rau-

haanpakottamista, vaikka se ei voi muuttaa Yleiskokouksen PL 181:aa (linkki 6).

Palestiinalaisten presidentti Mahmud Abbas on luovuttanut 23.9.-11 Palestiinan arabivaltion jäsenyyshakemuksen YK:n pääsihteerille Ban Ki-Moonille. Palestiinan arabihallinto on kääntynyt oikeassa asiassa ainoan oikean instanssin puoleen tuon elimen oman voimassaolevan lakipäätöksen panemiseksi lopultakin asianmukaisesti täytäntöön. Lisäksi YK:n Yleiskokous on yhä ylimmän valtiovallan haltija Palestiinan arabivaltion ja Jerusalemin alueella (Kansainliiton mandaatin perua), kunnes PAV itsenäistyy ja myös Jerusalemin alueesta päätetään (linkki 3).

- 1) http://en.wikisource.org/wiki/United_Nations_General_Assembly_Resolution_181
- 2) <http://www.asil.org/in-sigh141.cfm>
- 3) <http://anthonydamato.law.northwestern.edu/AdobeFiles/israel-borders-under-international-law.pdf>
- 4) <http://encyclopedia2.thefreedictionary.com/International+Law%2c+Public>
- 5) <http://www.un.org/en/documents/charter/>
- 6) http://en.wikipedia.org/wiki/United_Nations_Security_Council_Resolution_242

Risto Koivula, DI, Tampere

EU-jäsenyys pysyy laittomana, vaikka se kirjataan perustuslakiin

Eduskunta hyväksyy tänään perustuslain muutoksen, jossa EU-jäsenyys kirjataan perustuslain ensimmäiseen pykälään. Joidenkin mielestä kyseessä on lähinnä muodollisuus. Suomihan on ollut EU:n jäsen jo vuoden 1995 alusta. EU-jäsenyyden kirjaamisella maamme perustuslakiin on toki jokin tarkoitus.

On ilmeistä, että EU-jäsenyydestä pyritään näin tekemään osa maamme laillista järjestystä. Yritys kuitenkin epäonnistuu. Tuloksesta on perustuslain ytimen eli valtiosäännön väkivaltaisen kohtelu. Muutoksen jälkeen tulee samassa perustuslain pykälässä olemaan kaksi määräystä, jotka ovat ristiriidassa keskenään. Muutoksen jälkeen perustuslaki sanoo, että Suomi on itsenäinen tasavalta ja EU:n jäsen. Nämä kaksi asiaa eivät kuitenkaan ole yhtä aikaa voimassa todellisuudessa.

EU-Suomi ei ole itsenäinen valtio, jos valtiollisen itsenäisyyden tarkoitetaan merkitsevän muista valtioista riippumatonta lainsäädäntövaltaa, siihen nojautuvaa itsenäistä tuomioistuinlaitosta ja omaa ulkopoliittikkaa. EU-Suomi ei täytä mitään näistä määritelmistä. On toki keksitty muita nykyiseen tilanteeseen sopivia itsenäisyyden määritelmiä, kuten että itsenäisyys on kasvavaa riippuvuutta muista. Suomen olematon keskustelukulttuuri on mahdollistanut EU-valheen jatkumisen.

Jäsenyys EU:ssa on ristiriidassa myös perustuslain toisen pykälän kanssa, jonka mukaan ylin valta tässä maassa kuuluu Suomen kansalle. EU-Suomessa ylin valta kuuluu EU:n toimielimille kaikissa EU:lle kuuluvissa asioissa. Ja niitä asioita on yhä enemmän.

EU-jäsenyys toteutettiin maamme perustuslakia rikkoen. Markka vaihdettiin euroksi maamme perustuslakia rikkoen. EU:n perustuslaki, Lissabonin sopimus hyväksyttiin myös perustuslakimme vastaisesti. Näitä laittomuuksia ei muuteta miksikään kirjaamalla EU-jäsenyys perustuslakiin.

Yksi perusvika Suomen järjestelmässä on se, että eduskunta itse tulkitsee, mikä on perustuslain mukaista. Meiltä puuttuu riippumaton perustuslakituomiois-

tuin. Itsenäisyyspuolue on tuonut esille EU-jäsenyyteen liittyviä laittomuuksia. IPU on myös jo vuosia vaatinut eroamista EU:sta ja eurosta. Mikään nykyisistä eduskuntapuolueista ei vielääkään aja näitä tavoitteita. Yhä selvempää on, että valtiollista itsenäisyyttä tarvitaan aidon kansanvallan ja kaikkia koskevan hyvinvoinnin perustaksi.

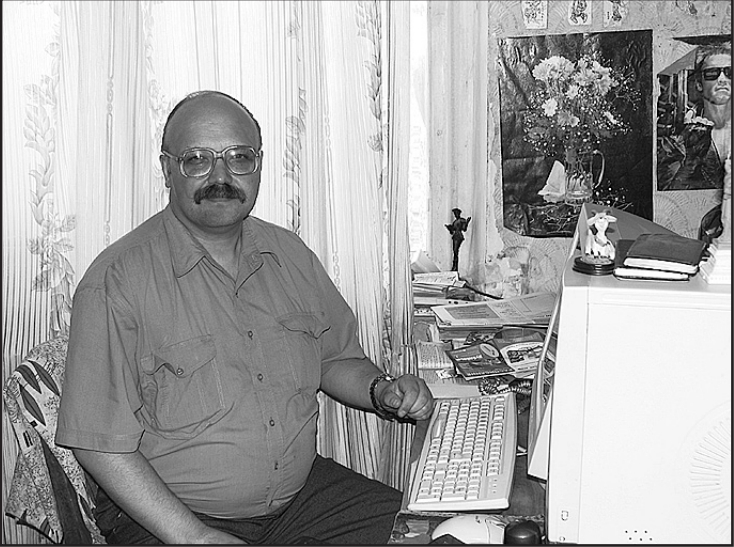
Antti Pesonen
Itsenäisyyspuolueen
puheenjohtaja

Perustuslain muutosta vastustettiin Helsingin Esplanadilla EU-edustuston luona keväällä 2011 kansalaisjärjestöjen tapahtumassa

Putin palaa, mutta pitkäksikö aikaa?

Heikki Männikkö

Sergei Skvortsov työhuoneessaan Moskovan alueella

”Yhtenäisen Venäjän” puolueen operettiedustajakokouksessa (kaikenlaisen keskustelu- mahdollisuuden poissulkemiseksi järjestäjät toivat paikalle jopa 10 000 kokousvaltuutettua) tapahtui eräs tapaus, jota kaikki kokouksen seuraajat ja mm. tämän artikkelin kirjoittaja pitivät väistämättömänä. Nykyinen Venäjän v.t. presidentti herra Medvedev ehdotti asettamaan herra Putinin presidenttiehdokkaaksi seuraavaksi kaudeksi, mutta sitten tämä ehdotus sai odottamatoman jatkon, kun herra Putin ehdotti asettamaan herra Medvedevin ”Yhtenäisen Venäjän” vaalilistan johtajaksi ja lupasi tehdä hänestä uuden pääministerin. Luonnollisesti statistit (tarkoiton tällä kokousedustajia) ottivat tämän vaihdon niin kuin Jeltsin aikoinaan asian ilmaisi, vastaan voimakkain ja raikuvien aploodein ja tietenkin äänestivät odotusten mukaisesti.

Venäläiset ”hoviekspertit” alkoivat heti puhua siitä, että tämä toi-

menpide muka säilyttää Venäjällä poliittisen vakiotilanteen, kun taas ulkomaalaiset ”ekspertit”, jotka eivät tavallisesti ymmärrä asioita yhtään mitään jopa laskivat, että nykyinen poliittinen kuvio säilyy Venäjällä aina vuoteen 2036 asti – ensin Putin pysyy presidenttinä 12 vuotta ja sitten Medvedev jatkaa.

Toisaalta Medvedevistä ei enää tule koskaan presidenttiä. Suostumus asettua ”Yhtenäisen Venäjän” vaalilistan johtoon (jota Medvedev itse vielä äskettäin arvosteli) on huomattavasti alentanut hänen muutenkin alentunutta kannatustaan. Tuleva pääministerin toimi vie tämän prosessin loppuun asti. Oli itse Putin kuinka heikko johtaja tahansa, Medvedevin taustalla hän näyttää todella loistavalta ammatilliselta. Kun viimeisten lausuntojensa perusteella Medvedev laski Marxin ekstremistien joukkoon ja kehoitti olygarkkeja järjestämään kouluissa opitunteja siitä, miten voi menestyä elämässä (ilmeisestikin siitä, miten voi varastaa enemmän kansalta) maailma on

vielä kauempana todellisuudesta kuin jopa Putinin maailma. Toisaalta Medvedevin markkinafundamentalismi jatkuvan kriisin oloissa, joka lähivuosina tulee vain voimistumaan, väistämättömästi sysää häntä epäsuosittujen toimenpiteiden toteuttamiseen kuten joukkomittainen yksityistäminen, eläkeiän kohottaminen jne. Näin ollen Medvedevistä on nopeasti tulossa uusi Gaidar (1990-luvun alun liberaalin pääministeri, jota kansa vihasi), jolle Putin joutuu tietenkin sanomaan valittavastikin hyvästit.

Toisaalta ei itse Putinillakaan asiat ole niin hyvässä kunnossa. Niin hän onnistui eliminoimaan vakavan kilpailijansa sitomalla hänet äärimmäisen epäsuosittuun ”Yhtenäiseen Venäjään” ja asettamaan hänet huonoon virkaan. Mutta joka tapauksessa hän ei onnistu luopumaan todellisuudessa ”Yhtenäisestä Venäjästä” sekä tulevan pääministerin toimista – yhteiskunnan tajunnassa hän pysyy edelleenkin maansa tärkeimpänä johtajana ja näennäispuolueensa johtajana. Kaikki epäonnistumiset ja huonot puolet kansa asettaa edelleenkin Putinin kannettavaksi eikä Medvedev onnistu siinä mielessä ottamaan kannettavakseen kansan tyytymättömyyttä. Viime keväänä järjestetty riippumaton sosiologinen tutkimus osoitti, että Putinin todellinen kannatus Moskovassa oli 20 % ja koko Venäjällä – 33 %. Toisaalta viimeisten puolen vuoden aikana tämä kannatus on laskenut entisestään. Sen lisäksi äänestäjät ovat loukkaantuneet siitä, miten Venäjällä ratkaistaan valtakysymys, kun siitä päättävät vain kaksi ihmistä keskenään, kenestä tulee seuraava presidentti. Tuolloin kansalle ei edes yritetä selittää, miksi näin on meneteltävä – paitsi vallan naimoa ei mitään muuta järkevää selitystä ole edes olemassa.

Toisaalta vallanvaihto ei ole yhtään lujittanut hallitsevaa eliittiä, niin kuin herra Putin itse oletti. Lehdistötietojen mukaan tilanteeseen ovat tyytymättömiä sekä Putinin että Medvedevin lähimmäiset ihmiset ja valtionvarainministeri herra Kudrin ilmoitti suoraan lehtimiehille, että hän ei tule Medvedevin hallitukseen (minkä jälkeen hänet erotettiin ministerin virastaan). Sanalla sanoen olemassaolevat erimielisyydet maan tulevaisuudesta eivät ole mihinkään poistuneet, vaan päinvastoin kärjistyneet entisestään.

Viimein Putinin paluu presidentin paikalle on herättänyt selvää tyytymättömyyttä Lännessä ja Lännen mielipide ei ole Putinille samantekevää – koska Lännessä säilytetään monien hänen liikeystävien pääomia. Kaiken muun lisäksi tämä asia saattaa johtaa ulkomaalaisten pääomien katoamisen voimistumiseen Venäjältä (ulkomaa-laisesta pääomasta ei Putin ole paljon välittänyt, vaikka onkin esittänyt ajatuksia ulkomaisen pääoman houkuttelemisesta Venäjälle), mikä tietenkin lisää huomattavasti ruplan ”tasaisen” devalvaation mahdollisuuksia (syksyllä rupla on menettänyt 15 % arvostaan) ja hinnat sen kun vain kasvavat.

Yhteenvetona voidaan todeta, että Putinin asettaminen valtaan uudeksi kaudeksi ei ole yh-

tään vahvistanut nykyistä järjestelmää. Pikemminkin sekä parlamentti- että presidentinvaaleissa äänet lasketaan niin kuin valtiovalta tah- too (toisaalta tässäkin ovat mahdollisia eräänlaiset yllätykset -kävi- hän se niin, että opettajien palkko- ja ei korotettu, vaan supistettiin ja toisaalta paljon opettajia osallistuu vaalilautakuntien toimintaan). Mutta mitä seuraa jatkossa? Itse en ainakaan odota mitään joukkomittaisia esiintymisiä vaalivilppiä vastaan, koska venäläiset eivät pidä vaalien tuloksia itselleen tärkeänä asiana – he eivät kerta kaikkiaan usko vaaleihin (vaikka toisaalta muutama viikko ennen vaaleja mielialat saattavat muuttua). Kuitenkin kansan elintaso laskee, sosiaalinen jännittyneisyys voimistuu ja vastaavasti myös poliittisten esiintymisten mahdollisuus. Eräät analytiikot, jotka ovat aiemmin osallistuneet Putinin vaalikampanjoihin, jopa lupaavat sellaisia esiintymisiä ensi vuonna. Henkilökohtaisesti en uskalla esittää mitään ajankohtia, koska ennustaminen on vaikea tehtävä. Mutta kuten Tunisian ja Egyptin kokemus osoittaa, kansan esiintymiset saattavat alkaa yllättäen ja jopa silloin, kun ekstremistien johtajat ovat vankilassa tai haudassa...

Sergei Skvortsov, NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteerikin

Puhumme itsenäisyydestä, EU:sta ja Nato:sta

Mikä merkitys itsenäisyydellä ja puolueet- tomuudella on maamme hyvinvoinnille. Kansalaisjärjestöjen yhteinen tilaisuus Kiasman aukiolla itsenäisyyspäivänä 6.12.2011 klo 13-15. Tule mukaan osoittamaan ja sanomaan mielipiteesi.

Englantilaiset pronssisoturilla: CIA vetää nenästä eurooppalaista vasemmistoa

Pronssisotilasta kunnioittavat Tallinnan fasismista vapauttamisen muistopäivänä englantilaiset Christine Stone ja historioitsija Mark Almond.

Viron fasismista vapauttamisen kunniaksi syyskuun 22. päivänä Tallinnan pronssisotilaalla vierailleet British Helsinki Human Rights Groupin edustajat Christine Stone ja professori Mark Almond ovat huolissaan nationalismin noususta Baltiassa. ”Neuvostoliiton romahdusta seuranut vasemmiston romahdus koko Euroopassa on johtanut siihen, ettei vastavoimaa nationalismin nousulle löydy”, historioitsija Mark Almond pahoitteli Tallinnassa.

Hän valmistelee yhdessä Christine Stonen kanssa kirjaa fasismin noususta Baltiassa. ”Baltiassa nationalismiin liittyy venäläisvastaisuutta. Rasismi tekee siitä erityisen vastenmielisen”, Almond sanoi. Baltian maiden ajama kom munismin rinnastaminen fasismiin saa tyrmyksen Almondilta. ”Vasemmiston romahdus näkyy siinä, että puolet Euroopan parlamentin sosialisteista äänestää tällaisen julkilausuman puolesta”, hän naurahti ironisesti.

Almond kommentoi myös

Naton Libyanmiehitystä. ”Euroopalainen vasemmisto on CIA:n nenästä vedettävänä Libyaassa. Seuraavina Naton tuhoamislitalle ovat Syyria, Iran, Valko-Venäjä ja Venäjä”, hän ennusti. Mark Almond on historioitsija, joka on perehtynyt marxilaisuuteen ja työväenliikkeen internationalismiin.

Tallinna: Leena Hietanen

Pronssisoturi sai uuden tekstin

Virolaiset ovat jälleen kerran vaihtaneet Tallinnan sotilashautausmaalla sijaitsevan pronssisotilaan muistolaatan tekstiä. Edellinen laatta rikottiin, koska muistomerkkin vääristeltiin olevan Tallinnan 22.09.1944 ”miehittäneiden” puna-armeijan sotilaiden kunniaksi pystytetyn. Nyt lokakuun alussa kiinnitetyssä uudessa taulussa kerrotaan jo kolminkertaisesta miehituksesta. Ensín vuonna 1940 Tallinnan miehitti Neuvostoliitto, sitten 1941 Natsi-Saksa ja vuonna 1944 jälleen Neuvostoliitto. Nyt pronssisotilas kunnioittaa uuden tekstin mukaan Tallinnan valloituksessa kuolleita puna-armeijalaisia. Patas on pystytetty vuonna 1949 Tallinnan fasismista vapauttamisen kunniaksi.

Tallinna: Leena Hietanen

Latvia lähti Viron tielle Parlamenttivaalien tuloksella sementoitiiin Latvian apartheid

Vaikka Latviassa pidettyjen ennenaikaisten parlamenttivaalien voittaja oli venäläistä vähemmistöä ja sosialidemokraatteja edustava Harmonia, puolueen tie hallitukseen kaatui latvialaisten nationalistien voimien yhdistämiseen. Hallituksen muodostaa edellisen hallituksen pääministeri Valdis Dombrovskis Yhtenäisyyspuolueensa johdolla yhdessä entisen presidentti Valdis Zatlersin oikeistolaisen reformipuolueen ja äärikansallisen Latvian parhaaksi-puolueen kanssa. Koalitiolla on 56 kansanedustajaa Latvian parlamentin 100 edustajasta.

Syyskuun lopussa pidetyissä vaaleissa Riian kaupunginjohtaja Nils Usakovin johtama Harmonia-puolue sai 31 paikkaa, reformipuolue 22, oikeistolainen Yhtenäisyyspuolue 20, kansallismielinen Latvian parhaaksi-puolue 14 ja Ventspilsin kaupunginjohtaja Aivars Lembergsin johtama Vihreiden ja maanviljelijöiden liitto 13 paikkaa.

Latviassa puolueiden nimistä on vaikea tietää, edustavatko ne oikeistoa vai vasemmistoa. Valinta tapahtuu etnisyyden perusteella. Latvian venäläiset äänestävät Harmoniaa. Etniset latvialaiset ovat taas ryhmittyneet muiden puolueiden taakse taatakseen vallassa pysymisen ja venäläisten pitämisen ulkopuolella vallasta. Val-

takunnan politiikkaa pelataan aivan samoin kuin naapurimaassa Virossa. Yksi osa äänestäjistä on suljettu poliittisten prosessien ulkopuolelle, suurin puolue on julistettu paitsioon ja etnisesti puhdas kolmas osa pitää valtaa itsellään. Latviassa äänioikeus puuttuu edelleen 350 000 ei-kansalaiselta ja 50 000 on ottanut Venäjän kansalaisuuden. Latviassa Harmonia puolue on samalla tavalla suljettu hallitusyhteistyön ulkopuolelle kuin Virossa venäläisten kanssa yhteistyötä tekevä Edgar Savisaaren johtama keskusta.

Latviassa on nyt kansallismielisillä yksinkertainen enemmistö hallituksessa, joten venäläisen vähemmistön pääsy mukaan päättämään asioita Latviassa on yhtä epätodennäköistä kuin se on Virossakin. Viro ja Latvia ovat sementoineet rasistisen apartheidjärjestelmän pysyväksi valtiomuodoksi.

Hallitukseen noussut Latvian parhaaksi-puolue nimittää maan venäläisiä miehittäjiksi. Puolueen jäsenet ihailevat avoimesti fasismia osallistumalla Riiassa järjestettävään SS-marssiin. Harmonia-puolueen suurimpana syntinä etniset latvialaiset pitävät sitä, ettei se tunnusta ”neuvostomiehitystä”. Harmonian johtaja Nils Usakov ei ole luvannut kovin pitkää ikää nykyiselle hallitukselle.

Tallinna: Leena Hietanen

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Paljonko maksoi?

Kun Natojoukot vihdoin ja viimein onnistuivat tappamaan Libyan johtajan, kiinnostaa kaikkia kansalaisia paljonko homma tuli maksamaan. Aivan varmaa on kustannusarvioitten heittäminen häränpyllyä. Sodan arveltiin kestävän viikon tai kaksi, kuluihin 7 kuukautta. Nykyajan sotiminen ei ole halpaa lystiä ei etenkään ilmapommistusten jatkaminen kuukausitolkulla. Euroopan väitetään olevan talouskurimuksessa ja laman kourissa. Jostain salaisesta rahastosta tuntuu valuuttaa löytyvän sotimiseen. Kreikkakin ostaa 400 uutta panssarivaunua. Imeisesti siellä tiedetään kansan pinnan kohta katkeavan ja panssareita tarvittavan kansan ku-

rissa pitämiseen. Ilmeisesti Euroopan johtajat ovat Yhdysvaltain johdon tavoin kytköksissä amerikkalaiseen aseteollisuuteen,muuten ei eräitä tapahtumia voi ymmärtää. Libyan sodalla ja Irakin sodalla on yhtymäkohtia. Suomalaiset tiedotusvälineet toistavat uskollisesti jenkien tietotoimistojen uutisia riippumatta niiden oikeellisuudesta. Kun Irakissa saatiin Saddamin pojat murhattua, väitettiin sodan loppuvan. Ei loppunut ja sitten kun itse Saddam saatiin kiinni, väitettiin taas sodan loppuvan.Ei mikään sota ole kiinni yhden tai kahden miehen elämästä. Elleivät jenkit lähde Irakista tämän vuoden loppuun mennessä, sota jatkuu taas kuumana. Nyt on

meneillään asetäydennysaika. Ei Libyan sotakaan lopu Gaddafin kuolemaan, sissisotaa käydään vuosia. Lännen havittelema Libyan siirto- maaksi paluu saattaa osoittautua yllättävän kalliiksi. On onni, ettei Suomi ole Naton jäsen. Libyan sotakuluihin pitäisi osallistua haluttiin tai ei.

Hesarin päätoimittaja Pentikäinen lupasi kertoa minulle montako libyalaisiviiliä on kuollut Naton pommituksissa. Jos jenkit kertovat niin vain yksi siviili haavoittui.

Reino Welling, Jämsänkoski

Luottoluokiteltu demokratia

Demokratia-käsite on saanut aivan uuden sisällön maailman luottoluokittajien kalmaisissa kourissa. Ne luottoluokittavat kirjain, plus ja miinusmerkein pankkeja, luottolaitoksia ja itsenäisiä valtioita. Toimillaan ne tuovat monetaristista yritystaloutta yhteiskuntiin, tuhoavat yhteiskuntien demokraattisiksi komekat instituutiot ja päätösten tekomekanismit. Demokratias- ta tulee klisee, surkukupaisa puheenparsi näiden kriisejä tehtailevien laitosten (mm. Naomi. Klein 2007) toimintakentässä. Rahamaailma ja EU näihin lausuntoihin tukeutuu, joista EU tuhoaa asteittain itsensä.

Meidän on syytä kysyä, kuka on arvioinut näiden luottoluokittajien kompetenssin (kelvollisuuden?) tehtävänsä kaikkien virheidensä (mm. USA:n suuret pankit tai Islannin pankit) jälkeen. Nämä luokittajat eivät ole kyenneet arvioimaan pankkien suorituskykyä puhumatakaan siitä, että heidät on nyt hyväksytty arvioimaan itsenäisten valtioiden taloudellisia ja sosiaalisia rakenteita. Heille ja heidän omistajilleen (suuren rahan haltijat) on kattaukseksi asetettu koko maail-

ma, synnyttää uusliberalistista ns. demokratiaa, ääretöntä rikkautta ja tappavaa köyhyyttä. Tässä työssä on tärkeintä aikaansaada kriisejä, sotia tai finanssi/pankkikriisejä, joskus luontokin tarjoaa oman kriisinsä. Näissä tilanteissa kansalaisdemokratiaa ”uudistetaan”, taloutta yksityistetään ja kansainvälistetään.

Maailman poliittisesti mahtavin mies presidentti Obama – vaalilupauksistaan huolimatta – ei ole saanut tätä demokratiaa kynnysmattonaan pitävää luottoluokittajien rahavaltaa kuriin. Ongelma lienee hänen kannaltaan se, että ”nöyryytettynä” tämä raha saataisi siirtyä USA:n ulkopuolelle johonkin ryöstökapitalismin vasallivaltioon. Todellisuudessa tätä rahaa (pääomaa) on olemassa varsin vähän (tuotantoketjussa olevien ihmisten ja yhteiskuntien realiomaisuudet). Tätä ns. kuplarahaa on sen sijaan paljon. Sillä on omi- tuinen voima kuin ”näkyättömällä kädellä” viedä klassinen demokratia mennessään.

Libyaa ei voitu millään muotoa luokitella rahoituk- seltaan kriisiytyväksi maaksi. Sinne sopi sota, että kansallinen

öljyvaranto saatiin uuteen vieras- kansalliseen omistukseen ja hallinto ”demokraattiseksi” uudistettua. Kreikan kansallista omaisuutta uhkaa puolestaan luottoluokittajien sanelema sodaton kriisi kuten monia muita EU-maita. Luottoluokituk- sen lasku tappaa nousevilla koroilla kehityskelpoisetkin taloudet ja demokratiat. Tsunamit ja muut luonnonkatastrofit ovat johtaneet myös rumiin demokratian ”uudistuksiin” ja varattomien ihmisten oikeuk- sien polkemisiin. Näin USA - sen omistava luokka - johtaa Euroopan ja muun maailman taloudellista ja demokraattista kehitystä.

Ns. kehittyneistä länsimais- ta ei löydy ”palmelaista” valtion päämiestä, pääministeriä tai edes ulkoministeriä, joka olisi valmis tuomitsemaan USA:n ja sen käsikassa- roiden Naton tai luottoluokittajien joukon maailman taloutta ja demokratiaa alistavista kriiseistä.

Hannu Ikonen Vapaus valita toisin

Hallitusta on jallitettu ja se yrittää jallittaa meitä

Suomi joutuu takaamaan Kreikka 2 200 miljoonalla eurolla. Sen vakuudeksi Suomi vaatii takauksia, panttia. Niitä luvattiin esimerkiksi Kreikan joukkovelkakirjoina 880 miljoonaa euroa. Ne Suomi voi sijoittaa parhaaksi katsomallaan tavalla. Suomelle on vakuutettu, että sijoituksina ne tuottavat kolmessakymmenessä vuodessa korkoa korolle yhteensä 1 320 miljoonaa (150 %), jonka jälkeen Suomella on vuonna 2040 panttina sekä velkakirjat että tuottona yhteensä 2 200 miljoonaa euroa.

Tämän takuun ehtona on, että Suomi maksaa väliaikaiselle vakausvälineelle Kreikalle osoitettua 1 440 miljoonaa euroa. Se on Suomelle heti ja välitön menoerä. Jos Suomi sijoittaisi sen kuten em. velkakirjat, sille kertyisi korkoa 2 160 miljoonaa euroa (150 %). Suomi ei kuitenkaan saa tuota korkoa, joten 30 vuoden kuluttua takuiden hinta on 3 600 miljoonaa euroa.

Jos nyt oletetaan, että Kreikka ei maksa vuoteen 2040 mennessä Suomelle velkaansa,

niin Suomi saa pitää vakuutena olevat velkakirjat ja niiden toivotun tuoton 2,2 miljardia euroa. Kun Suomi joutui maksamaan koko velkaosuuden kerralla, se on kokonaan menetetty. Näin Suomi saa 2,2 ja menettää 3,6 miljardia, joten takuiden ansiosta menetys on 1,4 miljardia euroa, siis todella suuri raha. Vaatimatta takuita Suomi olisi joutunut maksmaan saman summan viidessä vuodessa. Varmasti voi päätellä, että tämän EU:n herrat ovat laskeneet. Sitä Suomen hallitus ei ymmärrä, mutta jos ymmärtää sitä parempi.

Pääministeri Katainen ja valtionvarainministeri Urpilainen ovat kovalla äänellä toistamiseen toistaneet, että 880 miljoonan euron vakuudet on Suomelle iso raha. Sen sijaan he ovat vaienneet suuremmasta 1 440 miljoonaa euron rahasta. Nämä rahat kuuluvat samaan pakettiin. Niistä ensimmäinen ja niitä vastaavat joukkovelkakirjat saattavat piankin osoittautua nollan arvoisiksi. Mutta niistä toinen on maksettava heti ja käteisenä rahana eikä siihen sisälly pienintäkään epävarmuutta!

Ministerit Katainen ja

Urpilainen puhuvat myös sen puolesta, että joukkovelkakirjat tuottavat korkoa 3 prosenttia vuodessa ja korkoa korolle. Joukkovelkakirjat on kuitenkin ensin jonkun pankin kautta tarjottava yleisölle. Mutta huoliiko yksikään pankki tai yleensä kukaan maksukyvyttömän Kreikan velkapapereita?

Kauppatavan mukaan niiden myyntiä yleisölle voi vauhdittaa reippaalla korolla. Suomelle on jo taattu kolme ja mahdollisen välittäjäpankin on saatava ainakin puolitoista, joten tässä vaiheessa velan korko olisi neljä ja puoli prosenttia. Mutta montako prosenttia on maksettava yksityisille, että he ottaisivat näitä velkakirjoja? Riittääkö kolme vai pitääkö yksityisen saada viisi-kuusi prosenttia? Näiden lukujen mukaan Kreikka joutuisi maksamaan tästä lainasta korkoa 7,5 – 10,5 prosenttia. Kuinka tässä lopulta käy, se jää nähtäväksi. Koko juttu vaikuttaa pelkältä kuplalta.

Mutta mistä löytyy pankki, joka ottaisi muuttaakseen roskapapereiksi tunnetut Kreikan joukkovelkakirjat rahaksi? Tässä

Tiitisen lista

Vuosien ajan on tiedotusvälineissä kiistelty, mikä on Tiitisen lista. Valtiopoliisit eri maissa tekevät seulantatutkimuksia, ketkä vierailvat ”vihollismaissa” tai tapaavat vihollismaiden kansalaisia.

Ruotsissa pari vuosikymmentä sitten eräs kansalainen kyseli, miten välttyy joutumasta Ruotsin ”Tiitisten listalle”. Turvallisuuspoliisista sanottiini, että välttä matkustamista vihollismaihin ja tapaamasta niiden kansalaisia. Ruotsin eräs keskustapuolueen ministeri vahvisti Ruotsin hallituksen tietävän kenen puolella se on.

Selvin tapaus käy ilmi Mats Dummelin kirjasta ”Minä vakooja”. Kirjassaan hän kertoi kuulusteluissa olleen Huvudstadsbladetin toimittajan mukana. Hän oli tavannut neuvostoliittolaisen virkailijan, jota Supo väitti tiedustelijaksi. Tutkivan journalistin tulee kerätä tietoja useilta tahoilta. Hän sanoi tavanneensa noin 50 CIA-agenttia, mutta ne olivat ”ystävällisestä maasta”. Siksi Supolla ei ollut mitään erikoista mielenkiintoa. Tietysti Supo vakoi-

lee myös ”ystävällisiä maita”. Sieltä voi vahingossa tulla jotain hyödyllistä.

Mikä sitten on ”Tiitisen lista”? Se on juorulista, jolla peloitellaan kansalaisia, etteivät tapaisi vihollismaan kansalaisia. Miksi poliitit- kot kuitenkin haluavat tapailla eri maiden kansalaisia? Siitä, että he haluavat henkilökohtaisesti tode- ta erilaisia asioita. Nyt pohditaan, oliko Kalevi Sorsa listalla. Aivan varmasti, mutta hän ei ollut mikään rikollinen, vaan Supon vainoharhojen uhri. DDR ei ollut agressiivinen valtio. Sen tiedustelijat pyrkivät välittämään rehellistä tietoa omasta maastaan. Vihollinen oli Länsi-Saksa, joka parikymmentä vuotta sitten miehitti DDR:n Gorbatsovin avulla. Nyt tarvitsee edelleenkin peloitella kansalaisia ja poliitikkoja. Valtamediat tukevat näitä peloitelluja. Jos kyseessä olisi rikos, niin silloin olisi myös uhri, mitä ei ole koskaan pystytty todistamaan eikä pystyt.

Wäinö Pietikäinen
Entinen Ruotsi-DDR-seuran jäsen

Ala-arvoinen näytelmä

Kansanedustajat, ay-johtajat, työntajakapitalistit ja muut lähinnä parasiittiluokkaan kuuluvat järjestävät meille huveja silloin tällöin. Tosin ei ilmaisia mutta huveja kuitenkin.

Kuluvan kuun aikana on neuvoteltu raameja, lakkoiltu muutama päivä ja sitten taas tehty sopimuksia hymyssä suin. Näytelmän osajaot ja teatterin väliajat ja loppuhuiennus, kaikki olivat etukäteen sovittuja. Kun työnantajakapitalistit tekivät sopimustarjouksen SAK:n johtajakin aivan järkyttyi. Eihän tuolla korotuksella mitään sopimusta synny, lakkoonhan tämä johtaa. Näytelmän mukaan johtajien tulikin olla vihaisia ja järkyttyneitä, saattaisi työkansaa jopa uskoa heidän olevan tosissaan. Sitten tuli uusi esitys sovittelijan taholta. Sen oli sovittelija asettanut alakanttiin tietäen ettei sitä hyväksytä. Kentältä tuli siksi vihaista palautetta, että

muutaman päivän lakon katsottiin olevan tarpeellisen, paineen purkua siis.

Sovittelijalla oli suunniteltu nostovara sopimukseen ja kans kummaa nythän se kelpasikin ay- pampuille. Ei puhettakaan, että sopimus olisi asetettu jäsenäänestykseen. Historia sittenkin taas toisti itseään, Metalliliitto teki taas huo- noimman sopimuksen. En usko raamien ja muitten keksintöjen kelpaavan ainakaan Rakennusliitolle eikä AKT:lle sen kummemmin kuin Merimiesunionillekaan. Raamisopimuk- sella oli pelkästään tarkoitus pelas- ta demariministerien kasvot. Momen ammattiliiton tilanne on epädemokraattinen, jäsenistö ja johtajat askeltavat eri tahtiin. Moinen meno ei onnistu missään muual- la kuin Suomessa. Olisi siis kirveel- lä paljon töitä.

Reino Welling Jämsänkoski

euroon, 5 340 euroon asukasta kohden. Olisi hyvä tietää mistä Katainen-Urpilainen ottavat moisen summan?

Mm. rahamarkkinoiden riskienhallinnan konsultti Urho Lampinen sanoo, että viidessä luottamuspujan euromaassa velkaa on yli 4200 miljoonaa euroa. Englantilaiset eivät kuulu euro-alueeseen eikä siten tähän vakuuspuuhaankaan. He ovat ulkopuolisia, mutta EU-maana he ovat arvioineet, että vakinaisen rahoitusvakuuden pääomina pitäisi olla vähintään 2000 miljardia euroa. Siitä Suomen osuus olisi huikeat 35-40 miljardia euroa.

Olכון miten tahansa, niin pankit ovat Euroopassa sellaisella ryöstöretkellä, että vastaavaa ei ole nähty. Kaikki viittaa siihen, että Suomen hallitusta on jallitettu paremman kerran ja nyt hallitus yrittää jallittaa meitä, sinua ja minua. Asia on sitä parempi, kun se ei kerro, onko Suomi menossa mukaan todella suureen vakinaiseksi suunnitellun EVM:n rahoittajaksi ja sitä mukaa EU:n liittovaltioon. (KK)

Suomen työväenpuolue kunnallis- vaaleissa 2012

Kuntien palveluja ei tule yksityistää

Kansalaiset ovat aiemmin pääosin olleet tyytyväisiä kunnan tuottamiin peruspalveluihin. Näitä toimintoja on kuitenkin heikentänyt niiden yksityistäminen tai palveluiden ulkoistaminen yksityisille.

Julkisten palveluiden yksityistäminen on pahimmillaan raakaa kuntalaisten rahastamista. Kunnan palveluiden yksityistäminen ja niillä rahastaminen johtaa ihmisten eriarvoistamiseen. Se tuo mukanaan heikoimmassa asemassa olevien, ennen kaikkea köyhien, työttömien ja eläkeläisten sulkemisen ulos ihmisoikeuksiin kuuluvista perusoikeuksista.

Päämääränä täystyöllisyys

Hyvinvointi luodaan työllä. Siksi korkea työllisyys ja alhainen työttömyys ovat keskeinen perusta hyvinvoinnille. Kunnallisten sosiaali- ja terveyspalveluiden turvaaminen on keskeinen osa korkeaa työllisyyttä samalla kun korkea työllisyys koko yhteiskunnassa turvaa rahoituspohjan kunnallisille palveluille kuten myös muulle sosiaaliturvalle.

Kuntien mielivaltaiset yhdistämiset eivät palvele kuntalaisia

Kyse on julkisten palveluiden - mahtavan potentiaalisen bisneksen - avaamisesta yksityiselle voitontavoittelulle. Kuntien mielivaltaisille yhdistelemisille ei ole taloudellisia perusteita. Tilastotietojen mukaan 170 pienimmän kunnan osuus kuntien kokonaismenoista on ainoastaan 3% . Näiden pienten kuntien yhdistämisellä ei siten ole mitään merkitystä, jos oikeasti haettaisiin säästöjä.

Terveystenhoito, vanhukset ja vammaiset

Terveystenhoito tulee säilyttää julkisena palveluna, jolloin demokraattinen valvonta takaa sen laadun. Viime aikoina vanhustenhoidossa esiintyneet ongelmat ovat nousseet räikeinä esiin. Tässäkin rahan ja hoitajien puute on keskeinen tekijä. Meidän on kunnioitettava vanhuksiamme ja annettava heille ihmisarvoinen elämä niin kauan kuin heillä elämää on jäljellä.

Myös vammaisten asemaa on parannettava. Nykypolitiikan tuloksena synnytetty yhteiskunnallinen ilmapiiri on kovettanut joidenkin ihmisten asenteita vammaisiin. Yhteiskunnan oikeudenmukaisuus mitataan sillä, kuinka se suhtautuu heikoimpiinsa.

Asumiskustannukset alas

Asumiskustannuksia ovat vuosien mittaan nostaneet rakennusliikkeiden ja kiinteistövälittäjien voitot, asumisen verottamisen lisääminen ja lainanhoitokustannukset. Sotien jälkeisestä aravalainajärjestelmästä on luovuttu ja tilalle ovat tulleet lähes yksinomaan pankkilainat. Pankit kohtelivat työttömiksi ja konkurssiin joutuneita asiakkaitaan 1990-luvun laman aikana törkeän kovakouraisesti myymällä asunnot alhaisiin hintoihin ja velat jäivät.

Asumisen verotusta on lisätty nostamalla kiinteistöveroja, ulotamalla 23 %:n arvonnäisävero asumiskustannuksiin (lämpö, sähkö, vesi, huoltopalvelu), rajaamalla asuntolainojen korkojen verovähennys-oikeutta ja nostamalla energian

STP järjesti syysseminaarinsa 22.10.-11. Hauholla. Katsauksen yhteiskunnan taloudelliseen ja poliittiseen tilaan esitti Pekka Tiainen. Laajan kunnallisvaaliohjelmaluonnoksen esitteli Reijo Katajaranta. Tammiin presidentinvaaleja käsitteli puheenvuorossaan Antti Siika-aho. EU:n ”vapaa liikkuvuuden” periaatteen yhteyttä ihmisten hyvinvointiin sekä tiedotustoimintaa käsitteli Heikki Männikkö. Tiivissä keskustelussa käsiteltiin yhteiskunnan poliittista tilannetta, kunnallisvaalitavoitteita sekä STP:n toimintataktiikkaa. Kunnallisvaalien osalta päätettiin jatkaa ohjelman kehittelyä ja hyväksyttiin julkaistavaksi mini-ohjelma. Hallitukselle jätettiin kehiteltäväksi seminaarille esitetty asiakirja ”Suomessa on liian suuria kuntia”. Presidentinvaalien osalta hyväksyttiin arvio, jossa esitettiin yleisdemokraattisten voimien yhteistyötä EU-kriittisen ja NATO-vastaisen ehdokkaan tukemiseksi.

Kuva: Heikki Männikkö

valmisteveroja. Asumiseen kohdistuvia veroja tavallisessa perusasumisessa tulee vähentää.

Maankäyttö ja asuminen

Kaupunkirakennetta on suunniteltava siten, että liikenne julkisilla kulkuvälineillä tulee mahdollisimman helpoksi. Samoin työpaikkojen ja asuntojen tulee olla riittävän lähellä toisiaan.

Maankäytön suunnittelussa on ensisijaisesti huomioitava ympäristökysymykset ja alueiden viihtyisyys. Kuntalaiset tarvitsevat virkistysalueita, puistoja ja rantoja, sekä erilaisia harrastusmahdollisuuksia.

Energia, ympäristö ja jätehuolto

Uusiutuvien energialähteiden käytön lisääminen on keskeinen keino fossiilisista polttoaineista aiheutuvien haittojen vähentämiseksi. Bioenergian käytön lisääminen piristää myös aluetaloutta, mikäli tarvittava biomassa voidaan hankkia lähialueilta. Tällä on työllistävä vaikutus keskittämiseen tähtäävästä aluepolitiikasta kärsivillä alueilla.

Jätteen määrän vähentäminen on jätehuollon keskeisin päämäärä. Lähtökohtana tulee olla, että teollisuus itse pyrkii tuottamaan jo tuotantoketjun alkupäässä mahdollisimman vähän luonnossa hajoamatonta pakkaus- ym. ympäristöjätettä. Kierrätyksellä säästetään rajallisia raaka-aineita ja vähennetään luonnon jätekuormitusta.

On pidettävä huolta aluepolitiikasta ja koko maan tasa-arvoisesta kohtelusta

Väen pakkautuminen Helsingin seudulle ja muutaman muun kau-

pungin ympäristöön merkitsee vain sitä, että nykypolitiikassa aluepolitiikka on täysin epäonnistunut. Se merkitsee sitä, että vastaavasti Suomi maaseuduilla autioituu.

Suomi on pinta-alaltaan laaja maa. Lainsäädännöllisesti on turvattava ja mahdollistettava, että koko maan alueella on kaikissa kunnissa mahdollisuus asua kunnan sijainnista riippumatta. Esimerkiksi sähkön hinnan tulee olla sama asuinpaikasta riippumatta. Tietoliikenneyhteys on jokaisen kansalaisen oikeus.

Ulosottojen ja perinnän ryöstäytymisen pysäyttäminen

Nykyisellään pienituloisuus on aiheuttanut, että ulosotot ja perinnät ovat paisuneet satoja tuhansia suomalaisia koskevaksi asiaksi. Tällä aiheutetaan ihmisille ahdistusta ja tukehdutetaan oikeuslaitoksen toimivuus. Järjestelmä tulee nykymuodossaan laittaa täysremonttiin ja vapauttaa ihmiset ahdistelulta.

Vallan keskittämisestä ja väärinkäytöstä kansalaisvaikuttamiseen

Tavalliset kuntalaiset joutuvat kohtaamaan kunnan tekemät päätökset ilman mahdollisuuksia vaikuttaa niihin suoraan. Vaalien kautta vaikuttaminen on välttämätöntä, muttei riittävää.

Ratkaisuna näihin ongelmiin tulee alkaa aktiivisesti kehittää lähidemokratiaa ja alhaalta ylöspäin suuntautuvan vaikuttamisen muotoja. Pienten kuntien lakkauttaminen on vastoin lähidemokratian vahvistamista. On päinvastoin edettävä kuntien yhteistyötä kehittäen ja rakentaen uudenlaiseen lähidemokratiaan.

STP, Hauho 22.10.2011

Kunnallisvaalit 2012

Jos olet kiinnostunut STP:n kunnallisvaaliehdokkuudesta, niin tulosta suostumuskäytännöksi STP:n sivulta os. <http://www.tyovaenpuolue.org/kunnallisvaalisuostumus.pdf>. Palauta täytetty käytännöksi os. Kalevi Wahrman, Leipurinmäki 2 B, 06650 Hamari. Muut yhteystiedot: Puhelin 040 5523 099, sähköposti kalevi.wahrman@pp.inet.fi Laita mukaan erillinen lappu, missä ovat osoitteesi, sähköpostisi ja puhelinnumerosi. Kaikki muutkin tiedustelut voit kysyä ”Kallelta”.

Kiina rakentaa yhteistyötä jatkuvan sotilaallisen uhan alla (Kominformin uutiskooste)

Kiinan merkitys maailmanluokan suurvaltana kasvaa koko ajan. Se rakentaa yhteistyötä erityisesti kehittyvien maiden kanssa tasavertaisuuden pohjalta ja molempipuoliset edut huomioiden. Tämä politiikka saa maailmanlaajuisesti kiitosta, sillä Kiinan kasvu ei perustu siirtomaasodille, imperialistiselle raaka-ainevarojen ryöväämiselle tai alistamiselle. Kiinan nousu näkyy luonnollisesti Itä-Aasiassa. Ase-mansa uhatuksi tunteva USA pyrkii kaikin keinoin turvaamaan etunsa alueella. Siksi se aseistaa Taiwania ja Etelä-Koreaa pyrkien näin luomaan jännitteitä Kiinan ja alueen maiden välille.

Pohjois-Korea ja Kiina allekirjoittivat merkittäviä yhteistyösopimuksia

Pjongjang, 23.10. (KCNA) -- Useita merkittäviä Korean demokraattisen kansantasavallan ja Kiinan kansantasavallan kahdenvälisiä yhteistyösopimuksia, mukaan lukien talouden ja teknologian yhteistyösopimus, allekirjoitettiin sunnuntaina Pjongjangissa pidetyssä juhlatilaisuudessa. Läs-nä juhlatilaisuudessa olivat mm. Pohjois-Korean varaulkomaankauppaministeri Ku Pon Thae, pohjoiskorealais-kiinalaisen yhteisyritys- ja investointikomitean varapuheenjohtaja Jong Jinsong sekä Korean demokraattisen kansantasavallan hallituksen sihteeristön varajohtaja Ri Yong Sok. Kiinaa edustivat tilaisuudessa mm. varakauppaministeri Chen Jian ja Pekingin Pjongjangin lähetystön talous- ja kauppa-attasea Wang Zhilin. Asiakirjat allekirjoittivat Pohjois-Korean hallituksen nimissä Ku Pon Thae ja Jong Jin Song sekä Kiinan hallituksen valtuuttamana Chen Jian.

Kiina raivostui jälleen USA:lle sisäisiin asioihinsa puuttumisesta

Peking, 19.10. (Xinhua) -- Kiina huomautti keskiviikkona jälleen kärkevästi Yhdysvaltain kongressin Kiina-komission viime viikolla julkaisemassa vuotuisessa raportissa Kiinan sisäisiin asioihin kohdistamasta arvostelusta. ”Niin kutsuttu komissio katselee Kiinaa omien värillisten silmälasiansa lävitse, vääristelee selviä faktoja ja sekaantuu siten Kiinan sisäisiin asioihin. Kiina vastustaa jyrkästi tällaista menettelyä”, sanoi Kiinan ulkoministeriön tiedottaja Jiang Yu keskiviikkona julkaistussa lausunnossaan. ”Vaadimme Yhdysvaltoja lopettamaan tällaisten Kiinan ja Yhdysvaltain välisiä suhteita vahingoittavien virheellisten raporttien julkaisemisen”, sanoi Jiang. Kiina on edistynyt merkittävästi ihmisoikeusasioissa, demokratian ja yleisen lainsäädännön kehittämisessä, mikä on yleisesti tiedossa ja helposti havaittavissa, jos vain haluaa nämä asiat nähdä, hän painotti.

Ecuador ja Kiina allekirjoittivat luottosopimuksen vesivoimalan rakentamisesta

Peking, 18.10. (Prensa Latina) -- Ecuador ja Kiina allekirjoittivat tiistaina sopimuksen 672 miljoonan dollarin lainasta, joka kohdistetaan Sopladoran vesivoimalan rakentamiseen. Voimalan rakentamisella tähdätään erityisesti alueelliseen kehitykseen ja köyhyyden poistamiseen, sanoi Ecuadorin strategisten tuotannonalojen ministeri Jorge Glass. Uusi voimala säästää vuositasolla 270 miljoonaa dollaria, hän kertoi. Kiinan ulkomaankauppapankin (Export-Import Bank of China, Exim Bank) kanssa nyt allekirjoitettu sopimus edesauttaa ratkaisevasti Ecuadorin uusliberalismin kautena investointien puutteesta pahasti taantuneen energiasektorin rakentamista, totesi Glass. Voimalan valmistuttua suunnataan sen avulla öljyn tuonnista vapautuvat rahavarat Ecuadorin yleisen infrastruktuurin rakentamiseen, eri tuotannonalojen kehittämiseen, kamppailuun köyhyyttä vastaan ja elintason nostamiseen siten kuin tavoitteet Ecuadorin kansanvallankumouksessa on asetettu, sanoi ministeri. Muiden saavutustemme ohella olemme jo saavuttaneet Latinalaisen Amerikan alhaisimman työttömyysasteen, mikä näkyy erityisesti alkuperäisasukkaiden työllistymisenä, huomautti Glass.

Kiina ja Vietnam vahvistavat sotilaallista yhteistyötään

Peking, 15.10. (Xinhua) -- Kiinan kansantasavalta ja Vietnamin sosiaalistinen tasavalta lupasivat lauantaina antamassaan yhteisessä julkilausumassa vahvistaa sotilaallista yhteistyötään. Kiina ja Vietnam tulevat tehostamaan yhteyksiä maiden asevoimien korkean tason upseereiden kesken, ylläpitämään jatkuvaa varapuolustusministeritason keskustelua, edistämään maiden puolustusministeriöiden välisen ”kuuman linjan” rakentamista ja siihen liittyvän henkilöstön kouluttamista sekä kehittämään yhteydenpitoa Kiinan kansan vapautusarmeijan ja Vietnamin kansanarmeijan alemman päällystön välillä. Julkilausumassa kerrottiin myös pilottiprojektista, jonka puitteissa järjestetään partiointi maiden yhteisellä rajalla ja Beibun lahdelta. Lisäksi maat tulevat järjestämään keskinäisiä laivastovierailuja, ilmenee julkilausuman tekstistä. Kiinan ja Vietnamin yhteinen julkilausuma annettiin Vietnamin kommunistisen puolueen pääsihteerin Nguen Phu Trongin 11. - 15.10. 2011 tapahtuneen Kiinan-vierailun päätteenä. Vierailukutsun oli esittänyt Kiinan kommunistisen puolueen pääsihteerin ja Kiinan kansantavallan presidentti Hu Jintao.

Kiina vastustaa jyrkästi USA:n senaatin päätöstä aloittaa Kiinaa koskeva keskustelu.

Peking, 4.10. (Xinhua) -- Kiina ilmaisi tiistaina jyrkän vastalauseensa sen johdosta, että Yhdysvaltain senaatti on hyväksynyt keskustelun aloittamisen ”Kiinan valuuttamanipuloinnista”. Tällainen menettely loukkaa Maailman kauppajärjestön (World Trade Organization, WTO) säännöstöä ja vahingoittaa Kiinan ja Yhdysvaltain välisiä suhteita, sanoi Kiinan ulkoministeriön tiedottaja Ma Zhaoxu tiistaina julkistetussa lausunnossa. On yleisesti tiedossa, ettei maittemme välisen kaupan epätasapaino johdu Kiinan valuuttan kurssista, totesi Ma. Kiina vaatii tiettyjä yhdysvaltalaisia senaattoreita suhtautumaan rationaalisesti kiinalais-yhdysvaltalaisiin kumppaakin osapuolta hyödyttäviin suhteisiin, luopumaan protektionismista ja lopettamaan Kiinan painostamisen käyttämällä siihen Yhdysvaltain kansallista lainsäädäntöä, hän painotti. Yhdysvaltain senaatti hyväksyi Kiinaa koskevan keskustelun aloittamisen äänin 79-19.

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 6/11, joulukuu 2011-tammikuu 2012, 10. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Uppoava "EU-laiva" tulee jättää

Raamisopimus: ketä höynäytettiin?, siv. 4-5
70 vuotta Moskovan taistelusta, siv. 12-13

Asiantuntijoiden varoituksista piittaamatta maamme ajettiin laittomasti euroalueeseen. Eurokriisiä maksamme palveluja ja työllisyyttä heikentämällä. Kriisin paikkaaminen tuo tullessaan vain yhä suurempia vaikeuksia. Vaihtoehtona on vain irtaantua EU-politiikasta. Kuvassa 15.10 Narinkkatorin yleisöä.

Sivut 2 ja 3

Kuva: Heikki Männikkö

- Sivut 2-3**
- EU:n keinot pahentavat kriisiä
 - Euron törmäys velkavuoreen
 - Sasin käsitys demokratiasta
 - Suomen ei tule luovuttaa eduskunnan budjettivaltaa
 - Kolumni: Pirulle pikkusormi
- Sivut 4-5**
- Kaksi vuotta raamit kaulassa!
 - Pankkialan neuvottelut
 - Alppipuiston suojelun puolesta.
 - Pisararata ja kaupunginsuunnittelu
 - Taas tuli talvi yllättäen
- Sivut 6-7**
- Taas kansaa vastaan- grynderit
 - Toisenlainen todellisuus lastensuojelussa
 - Tampere uhkaa yksityistää lasten ruokahuollon
 - Köyhyyden noidankehä USA:ssa
 - Sähkön siirto- ja myyntihinnat
- Sivut 8-9**
- Onko suomalainen yritysmaailma mielikuvitusköyhä
 - Veroparatiisit verta juovat
 - Mummon maailma
 - Talouseliitin monopolipeli
 - Tulot ja tuloerot 2010
 - Maailma on kuilun partaalla
- Sivut 10-11**
- Uudenvuoden tervehdykset
 - Liittovaltiokehitystä velkakriisin varjolla
- Sivut 12-13**
- 70 vuotta sitten fasistit tuhoitiin Moskovan porteilla
 - Keitä he olivat viime sodan aikana luovutetut?
- Sivut 14-15**
- Kiina toteuttaa menestyksellä Leninin oppeja
 - Saksan uhka
 - Finrosforum torjuu sananvapauden
 - Viron natodemarit kosiskelevat venäläisiä
 - Materialistisen maailmankatsomuksen perusteista
 - Viimeinen tanssi ennen maailmanloppua
 - Ilmastokokouksen henki haisi
- Sivut 16-17**
- Venäjän vaaleista
 - Viron nationalistit rahastavat
 - Kommunistien kansainvälisen neuvottelukokouksen tuloksia
 - Entisen vakolupomon päivät ohi Virossa
- Sivut 18-19 ja takasivu**
- Putkosen mutkat
 - Irti keskiluokasta
 - Köyhtyä vai keskiluokkaistua
 - Ydinvoima ja lisäkin kirkko
 - Ilmoitukset
 - VVT:n kansalaisfoorumista
 - STP:n presidentinvaalikanta
 - Kominform katsaus

Emme halua liittovaltiota velkakriisin varjolla!

Itsenäisyyspäivänä Kiasman aukiolla puhujat olivat yksimielisiä, että velkakriisin varjolla nopeutetaan EU:n liittovaltiokehitystä. Nähtiin, että vain oma raha ja itsenäinen talouspolitiikka takaavat maamme vakaan kehityksen. Vuosia sitten EU-kehityksen vastustajat totesivat, että kriisitilanteessa keinot säädellä EU-Suomen talouselämää ovat toimeentulon, mm. perusturvan ja työllisyyden heikentäminen. Itsenäisyys meiltä on viety ja se on palautettava. Kuvassa puhuu Tommi Lievemaa.

Sivu 11

Kuva: Heikki Männikkö

Jälleen kamppaillaan asukkaat vastaan grynderit

Lisäksi Kumpulan puolustajat..., siv. 19
Vallilanlaakso, siv. 10

Helsinki aikoo lohkaista "vain 3 %" Alppipuistosta Pisararadan tarpeisiin. Alppipuisto on puoliksi jyrkkiä kallioita ja rata vie nimenomaa paratiisimaisimmasta sorsalammikko-laaksosta puolet (50%). Kumpulanlaakso halutaan tuhota joukkoliikennekadun alle. Vuosia sitten grynderit saivat halvalla ratapiha-alueita. Runsas 40 vuotta sitten torjuttiin Kumpulanlaakson rakentaminen. Nyt ollaan tilanteessa, jossa puistot halutaan liikennöidä. Tätä eivät asukkaat hyväksy.

Sivut 5 ja 6

Kuva: Petri Krohn

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki 19.12.2011

EU:n lääkkeet vain pahentavat kriisiä

Euroopan unionin ohut demokratian pintakerros on velkakriisin hoidon myötä rapissut käytännössä olemattomiin. EU:n menettely Kreikan ja Italian hallitusten vaihdoissa oli karkean autoritaarista. So-tilasjunttia ei ainakaan vielä tohdita Euroopassa istuttaa eikä tankkeja kaduille vyöryttää, mutta EU:n keskusjohdon miehittämiä Kreikka ja Ita-lia käytännössä kuitenkin ovat.

Ne ovat jokseenkin samassa asemassa kuin menneinä vuosina oli-vat esimerkiksi monet Latinalaisen Amerikan maat, joita kansainvälin-en valuuttarahasto IMF piti kuristusotteessaan. Tänä päivänä IMF on on-neksi potkaistu ulos Etelä-Amerikan mantereelta. Eurooppaan se puoles-taan tekee vahvasti tuloaan; sille ollaan kaavailemassa merkittävää roolia vuonna 2013 toimintansa aloittavassa Euroopan vakausmekanismissa (EVM).

Italian johtoon runnottiin puoliväkinen entinen EU-komissaari ja Bilderberg-ryhmän jäsen Mario Monti. EU tarvitsi Italian johtoon kuu-liaisen luottomiehen toteuttamaan EU:n vaatimia talousuudistuksia ja säästötoimenpiteitä. Monti on aiemmin toiminut Coca Cola-yhtiön sekä Goldman Sachs-liikepankin neuvonantajana. Goldman Sachs keinotteli härskisti johdannaisilla Yhdysvalloista lähteneessä vuoden 2008 finans-sikriisissä. Lisäksi se muun muassa avusti Kreikan valtiota talouslukujen vääristelyssä. Ja nyt pankin entinen neuvonantaja asetettiin johtamaan Italiaa velkakriisin pyörteissä! Siinä on pukki kaalimaan vartijana, saat-taisi joku ajatella.

EU:n tapa hoitaa velkakriisiä onkin jo lähtökohtaisesti vinoutunut. Kriisiä pyritään lääkitsemään samalla rohdolla, joka alun perin koko kriisin aiheuttikin: Vahvalla oikeistolaisella ja uusliberalistisella talous-politiikalla. Kriisin juuret kun löytyvät EU:n pyhimmästä periaatteesta, pääomien rajoittamattomasta liikkuvuudesta, joka on mahdollistanut spekulatiivisen talouden räjähdysmäisen kasvun. Tämän virtuaalitalou-den kriisistä on EU:nkin velkakriisissä kyse.

Virtuaalitalouden piirissä syntyneitä pankkien ja pörssipelureiden järjettömästä riskinotosta syntyneitä tappioita säilytetään tavallisten, syyttömien ihmisten harteille. Tästä johtuvien säästötoimien, palkan-alennusten, eläkkeiden leikkausten ja julkisen sektorin supistamisen seurauksena halvaannutetaan reaalityä. Seurauksena on syöky-skierre, joka vie kohti syvenevää taantumaa ja lamaa.

Keskusvaltaa lujitetaan velkakriisin varjolla

Tuhoisaksi osoittautunutta, ainoastaan pääomapiirien etuja palve-levaa uusliberalismia pyritään sementoimaan euroalueella ja laajem-minkin EU:ssa pysyväksi talouden ideologiaksi, jolle ei sallita vaihtoehto-ja. Siksi EU-komissiolle kaavaillaan muun muassa jäsenvaltioiden budjet-tien ennakkotarkastusoikeutta. Komissio asetetaan toisin sanoen valvo-maan uusliberalistisen ideologian opillista puhtautta jäsenvaltioissa. Kai-dalta tieltä poikkeavia tullaan uhkaamaan taloudellisilla rangaistuksilla.

Voi hyvällä syyllä kysyä, mihin kohta enää tarvitaan puolueita, vaale-ja ja kansallisia päätöksentekoeleimiä, kun politiikan suunta ja talouden raamit on päätetty ennakolta EU:n keskusvallan toimesta. Tässä piileekin koko unionin syvenevän taloudellisen yhdentymisen ja jäsenmaiden it-semääräämis-oikeuden rajoittamisen idea: Vaihtoehdot kovalle oikeisto-politiikalle ja uusliberalismille saadaan tehokkaimmin kitkettyä voimak-kaan, autoritaarisen keskusjohdon avulla. Nyt jos koskaan tarvitaan de-mokraattisten voimien vahvaa yhteisrintamaa rakentamaan vaihtoehto-ja EU:n kansanvastaiselle komennolle.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

K

ansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI0855411420027966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite ja paikka

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Euron törmäys velkavuoreen

Taloussanomissa 14.12.11 toi-mittaja Jan Hurri kommentoi jou-lukuun alun EU-huippukokous-ta :”Uppaako Suomi eurolaivan mukana? Kaksi vuotta ja viisitois-ta hätäkokousta kriisin alkami-sen jälkeen euroalue on kuin vi-heliäiseen jäävuoreen törmännyt Titanic. Euroalue on paahtanut täyttä höyryä päin velkavuorta ja nyt uhkaa uppoaminen. Suomi on vielä mukana, vaikka vaara-na on uppoaminen muiden kuin Suomen omiin velkoihin”.

EU-komissaari Olli Rehn to-tesi 29.11, että euron tulevaisuus ratkaistaan seuraavan kymmenen päivän aikana. 15. kriisikokous kas-vattaa euromaiden tukivelvoittei-ta. Pysyvä vakausmekanismi EVM pystytetään väliaikaisen vakaus-välineen ERVV:n rinnalle - ei sen tilalle niin kuin alun perin oli tar-koitus. Euromaat sopivat kasvatta-vansa IMF:n rahoitusta 700 miljar-dilla kriisitoimien kustantamiseksi. Samalla viikolla euromaiden kes-kuspankin EKP:n neuvosto päätti avata pitkän piikin eli se ryhtyy tar-joamaan euroalueen pankeille kol-men vuoden mittaisia luottoja eli alkaa toimia roskapankkina ja ostaa ennalta rajoittamattoman määrän velkapapereita. Päätökset eivät helpottaneet euroalueen rahoitus-markkinoiden kriisitunnelmaa.

Talouden yönkiristyk-set ja sijoittajavastuun poisto syventävät lamaa: kriisi pahenee ja laajenee uusiin maihin.

Suomen vastuut nelinker-taistuvat

Euroalueen takaukset kasvavat yh-teensä noin 2 500 miljardiin euroon. Hesarin mukaan Suomen takaus- ja lainasitoumukset kasvavat 51,6 mil-jardiin euroon, jos eduskunta hy-väksyy EVM koskevan sopimuksen. Sitoumusten määrä olisi miltei 10 000 euroa jokaista kansalaista koh-ti eli valtion 2012 talousarvion ver-ran. Valtion omien velkojen kanssa velka- ja takausvastuut ovat 75 % kansantuotteesta. Suomi ei täytä euron pääsyvaatimusta : vastuiden määrä enintään 60 %.

Suomen perustuslain mu-kaan Suomi ei voi mennä EVM :n mukaan, jos sen päätökset tekee 85 % enemmistö . Myös Saksan pe-

rustuslain mukaan budjettipäätök-set on tehtävä maan parlamentissa. Saksa, Ranska ja Italia saanevat ve-to-oikeuden.

”Eihän me tätä silloin tie-detty...”

Väitetään, että Emuun liittyttäessä ei voitu ennakoida velkakriisiä. Toki tiedettiin, että EU ei täytä ihanteel-lisen valuutta-alueen kriteereitä. Rahaliiton tunnetuimpiin arvosteli-joihin kuuluva ekonomisti Bernard Connolly on varoitellut EU:n käy-vän kohti tuhoa. Keväällä hän en-nusti, että nykyinen lainapolitiikka ja säästöohjelmat johtavat yhteis-kunnalliseen kuohuntaan velka-kriisimaissa. - Kreikka, Italia, Portu-gali ja Espanja eivät pysty itse pää-semään elpymisen uralle. Connol-ly oli 1990-luvulla EU:n komission rahapolitiittisen osaston johtaja ja auttoi eurojärjestelmän suunnitte-lussa. Vuonna 1998, ennen € käyt-töönottoa, hän ennusti, että ainakin yksi Euroopan heikoimmista mais-ta joutuisi kamppailemaan kasva-van julkisen vajeen, supistuvan ta-louden ja alaspäin johtavan spiraa-lin kanssa. - Tällaisessa tilanteessa valtiolla on riski ajautua maksuky-vttömyyteen.

Tampereen yliopiston kansainvälisen talouden profes-sori Pekka Ahtiala totesi Emus-ta vuonna 1999: ”Olen jokseenkin vakuuttunut, että talouskehityk-sen eroavuudet EU:n eri osien vä-lillä lisääntyvät ja kitkaa syntyy. En-nen pitkää saattaa syntyä tilanne, jossa epätasapaino on niin suuri, että rahaliitto uhkaa hajota, ellei oteta käyttöön eroja tehokkaas-ti säätelevää EU:n verotusoikeutta. Se merkitsisi pitkää askelta kohti Euroopan liittovaltiota.”

Ruotsissa tehtiin tarkat sel-vitykset yhteisvaluutasta ja to-dettiin euron lisäävän rajusti työt-tömyyttä. Suomen selvitykset pää-tyivät samaan tulokseen. Talouden näkökulmasta Ruotsin ja Suomen ei kannata liittyä euroalueeseen. Ruotsi antoi järjen ratkaista, Paavo Lipposen ja Sauli Niinistön euroki-ma, hinku liittovaltioon oli hirmui-nen. Asiaa ei edes hoidettu lainmu-kaisesti. Niinistön mukaan EU-jäse-nyyspäätöksen yhteydessä perus-tuslakeihimme oli tullut aukko, jos-

ta voidaan pujahtaa yhteisvaluut-taan.

Euro kaatuu, ei kaadu, kaatuu...

Eurokriisi alkoi pari vuotta sitten. Saksa ja Ranska julistivat, että val-tionlainat ovat riskittömiä ja yllyt-tivät etelän euromaita ottamaan velkaa ja ostamaan niiden tuotteita. Kun Kreikka, Irlanti ja Portugal eivät kenneet maksamaan velko-jaan, Saksa yllättäen vaati muitakin maita maksamaan pankeille kriisi-maiden velkoja. Kreikan ja muiden kriisimaiden tukipaketteihin liite-tyt budjettileikkaukset kärjistävät kriisiä.

Euromaiden olisi pitänyt ot-taa oppia aiemmista velkakrii-seistä. Argentiina selvisi 2001 vaka-vasta kriisistä hylkäämällä Kansain-välisen valuuttarahaston neuvot sosiaaliturvan alasajosta ja yksityis-tämisistä ja devalvoimalla valuut-tansa. Islanti nousi kuiville samoin keinoin. Kreikan tulee irtaantua eu-rosta ja devalvoida drakma talou-den käynnistämiseksi.

Ålandsbankenin Stefan Törn-qvist arvioi, että euro kaatuu kah-den vuoden sisällä 80 % varmuudel-la. TV1:n aamuvieraana 1.12. ollut ekonomisti Lauri Uotila spekuloi jo markan paluusta. Paavo Väryrynen on todennut oman rahan tuovan Suomelle etuja.

Viime vuonna Jyrki Katainen uhosi, että EU-maat ovat ottaneet niskalengin markkinavoimista. To-siasiassa markkinavoimilla on kra-vattiote merkeleistä, sarkozyistä ja kataisista, jotka vain pitävät krii-sikouksia. EU:sta on tullut vä-likappale finanssipääoman saalis-tuksessa. Sen avulla imetään val-tioilta ja kansalaisilta yhä enem-män pääomia finanssimaailman käyttöön.

EU-eliitti tanssii

Titanic upposi 15.4.1912. Aluksen piti olla uppoamaton tai ainakin sen piti kellua. Titanicissa oli pettämät-tömät laipiot - kuten euro EU-eliit-tin toiveunissa. Titanicissa tanssit-tiin, kunnes varpaat jo kastuivat. Eu-ron törmättyä velkavuoreen pitäisi katsoa kartasta tie pelastusveneille.

Juhani Tanski

Sasin outo käsitys demokratiasta

Eduskunta sääti äskettäin lain ti-lattaville lehdistä - tällekin - ase-tettavasta yhdeksän prosentti arvonlisäverosta. Tämähän on-kin jo hallitusohjelmassa, et-tei se siinä mielessä yllätyksenä tullut. Mieltä kiinnitti sen sijaan eduskunnassa asiasta käydyssä keskustelussa valtiovarainva-liokunnan puheenjohtaja Kim-mo Sasin (kok) perustelu kysei-selle verolle.

Sasi: ”...mitä pienempi lehti, sitä pienempi vaikutus (sillä leh-dellä ja siis tällä verolla) on tähän demokraattiseen järjestelmään osallistumiseen.” Sasin logiikka on outo. Sanakirjan mukaan dem-okratia tarkoittaa kansanvaltaa. Puh-taimmillaan se merkitsee jopa suo-raa kansanvaltaa. Tässä vaikuttaisi ilmenevän jonkinlaisen ristiriidan. Poliitiikan establismentti, se ylin kerros meidän päättäjistä, on ra-kentanut tämän eu-himmelin ja se kyhäelmä on konstruoitu niin, että jos yksikin sen partikkeleista, osa-tekijöistä pettää, se merkitsee ko-ko rakennelman romahtamista ka-saan. Ja tämän maailmahistorialli-

sen harha-askeleen kaatuminen ei merkitse sen hajoamista alkuteki-jöihinsä. Tämä heidän pseudode-mokratiakokeilunsa tulee mukaan pakotetuille kansoille erittäin kal-liiksi. Jälkihoito on tuskallinen pro-sessi. Sasin ajatuskulun mukaan siis Suomen lehtikenttä, n. 200 tilatta-vaa sanomalehteä, on turhan laaja.

Viimeaikoina on puhuttu myös darvinismista. Alkuun sen keskustelun saattoi euroministeri Stubb arvioidessaan euron eloon-jäämismahdollisuuksia. Charles Darwin oli luonnontieteilijä ja ra-kensi teoriansa luonnossa tapah-tuvien prosessien selvittämiseksi. Euron eloonjäämisteoriat ovat kui-tenkin politiikkaa. Siinä on tilaa ar-vovalinnoille. Maailman valuutta-myllerryksessä ei ole kysymys ”ta-pa tai tule tapetuksi”-vääjäämättö-myydestä. Siinä on poliittisen valin-nan mahdollisuus. Yhtäläilla erään-laista epämääräistä ”poliittista dar-winismia” on Sasin logiikassa, kun hän kuittaa tilattavien lehtien ah-dingon toteamalla, että heikot saa-vatkin hävitä ja poistua. Tässä tu-lee heitetyksi romukoppaan koko suomalaisen sivistyksen, kansan-

valistuksen, lukutaidon, kaikkinaisen demokratiaan osallisuuden al-kuperäinen, aito ja puhdas ajatus koko kansan ottamisesta osaksi yhteiskunnallista osallistumista, de-mokratiaa.

Vissinlainen, pettämätön lo-giikkahan tässä Sasilla ja kump-paneillaan kyllä on. Sellaisen asian, kuten demokratian omimi-nen välineeksi tämän poliittisen eliitin monumentaalisen moka-rumien ruhjeiden paikkaamiseen, haavojen sitomiseen, on hyvin synkronissa tämän lumedemokra-tiahimmelin suojelemisen kanssa. Tässä kaoottisessa tilanteessa tuo konsensuskuoro ei siedä yhtään dissonanssia, riitasointua. Tämä länsimaiden demokratian rappio-tila on saanut asiain tilasta huoles-tuneita kansalaisia joukkomitassa esittämään protestinsa näissä tori-ym. kokoontumisissa.

Meidän tulee osoittaa, ettei demokratian säätiöiminen, sen val-jastaminen irvikuvansa puolusta-miseksi nyt mitenkään käy laatuun.

Unto Nikula Vantaa

Suomen ei tule luovuttaa eduskunnan budjettivaltaa

Tiainen Pekka
9.12.2011

Suomen ei ole viisasta liittyä pysyvän rahaston EVM:n jäseneksi. EU:n tilapäinen rahoitusväline ns. ERVV osoittautui torsoksi. Ei ollut uskottavaa, että osallistujien siihen laittamat 440 miljardia euroa, Suomen osuuden ollessa 14 miljardia euroa, poistaisi ongelmat. Asioiden mittasuhteiden ymmärtämiseksi vertailkaamme, että tarvitsisimme 140 miljoonaa euroa lisää voidaksemme pitää työhallinnon toimet pitkäaikaisyöttömyyden ehkäisyyn vuonna 2012 edes vuoden 2011 tasolla. Tämä on 1 % siitä mitä tuo 14 miljardia. Se on 100 kertaa enemmän kuin pitkäaikaistyöttömyyden hoitoon tarvitsemamme raha. Tässä on vallannut lukusokeus. Kun 140 miljoonan perään laitetaan kaksi nollaa, luku sata kertaistuu.

Rahoitus ERVV:lle on lainaa mutta huoli on, että osa lainoituksesta jää saamatta takaisin. Tämä myös tiedetään ja tartuntana on myös Suomen luottokelpoisuuden heikentyminen, mikä nostaa valtion velan korkoa.

Tuki Kreikalle on pankkitukea

Finanssikriisiksi kutsutun pankkikriisin takia on maksettu pankkitukea amerikkalaisille ja eurooppalaisille pankeille, ei enää vain kotimaisille pankeille kuten 1990-luvun lammassa. Pankkituista on kyse, koska vaikka maksetaan esimerkiksi Kreikalle, maksetaan siksi, että Kreikka pystyisi maksamaan saksalaisille ja ranskalaisille ym. pankeille. Jos maksettaisiin pankkituki niille suoraan, se olisi sama asia kuin maksaminen ulkan kautta muun muassa Kreikalle. Kreikka-mutkassa on vain erona, että se antaa mahdollisuuden syyttää Kreikkaa ja hämärtää, että kyseessä on pankkituki.

Pankkituki ajoi valtiot velkakierteeseen

440 miljardia euroa ei ollut riittävä summa. Se tulee ymmärrettäväksi sitä kautta, että Yhdysvaltojen ja Euroopan Financial Times lehden listaamien pankkien vakuudet romahtivat vuonna 2009 5 000 miljardia dollaria. Näin kävi, kun kiinteistöjen ja osakkeiden ym. hinnat tulivat jyrkästi alas. Tämä aiheutti, että pankit ym. eivät kyenneet kattamaan vastuitaan ja seurasi konkurssiaalto ja petokset lisääntyivät. Siksi myös valtiot ajautuivat tukemaan pankkeja. Euroopan pankkien osuus tuosta 5 000 miljardista dollarista oli 2 200 miljardia, mikä on nykyeuroissa 1 600 miljardia. Kun verrataan 440 miljardia tähän, havaitaan, mikä on vaikeus varsinkin, kun käyttämättä tästä on enää 250 miljardia. Pankkien sanotaan tarvitsevan vielä 115 miljardia, mutta valtiot ovat romahdaneet velkakierteisiin pankkitukien vuoksi ja ongelma on paha. Siksi summaa halutaan kasvattaa 700 miljardiin ja Suomenkin osuutta kasvattaa entisestään. Tämä tehtäisiin korvaamalla tilapäinen ERVV pysyvällä EVM:llä, jossa summa olisi aluksi 500 miljardia.

Budjettivaltaa ei voi antaa pois

6.12.2011, kun Suomi oli itsenäisenä maana 94 vuotta, poseerasivat Financial Times-lehden etusivulla värikuvassa Angela Merkel ja Nicolas Sarkozy kuten eri kuvissa monta kertaa ennenkin. Tällä kertaa kyse oli Saksan ja Ranskan päämiesten keskinäisestä sopimuksesta koskien budjettikuria Euroopan maissa ja sanktioita ja siihen kytkeytyen EVM:ää. Siinä nämä sopivat, että 85 %:n määränemistöt voi päättää EVM:n asiat ja minä verran maiden on sinne pantava rahaa. Se merkitsi, että Suomen eduskunnalta menee budjettivalta,

Pankkien vastuun ja uhrien muistopäivänä Helsingin Nordean konttorin luona 17.10.-11 puhuu Pekka Tiainen

koska olisi annettava muiden päättämä summa ja kerättävä se veroilla, menoleikkauksilla ja lainaamalla. Samalla EVM saisi käytännössä verotusoikeuden Suomessa, koska varat olisi toimitettava, jos ei muuta keinoja ole, veroja ottamalla. Tämä on Suomen perustuslain vastaista. Se ei siksi voi tulla kyseeseen ilman 2/3 määränemistötä, mutta sekään ei riitä. Ei budjettivaltaa voi tällä tavoin pois antaa. Ei yksityinenkään ihminen avaa kukkaroon ja sano muille, että ottaa mitä tahdotte. Se olisi avoin valtakirja. Esimerkiksi joku Conventum Pankkiiriliike tulkitsisi asiakassopimukset käytännössä avoimiksi valtakirjoiksi, avoimiksi sheikeiksi niin, että pankkiiriliike voisi laskuttaa, mitä tahdotte ja ilmoittaa tai olla ilmoittamatta. Se on tietenkin lain ja perustuslain vastaista. Se on pankkitukea, kun Finanssivalvonta hyväksyy tällaisen lainvastaisuuden. Mutta ei vain pankkitukea, vaan on tapahtunut niin, että välittäjät ovat ottaneet luvatta rahaa asiakkaiden tileiltä ilman oikeuden päätöstä oman käden oikeudella. Onneksi Suomen osalta ei sentään näin röyhkeästi sallita meneteltävän. Ei edes Yhdysvalloissa liittovaltio voi

ottaa osavaltioilta varoja jollain osavaltioiden määränemistöllä.

Rahaa leikattaisiin työllisyydestä ja peruspalveluista

Perustuslakivaliokunta 7.12.2011 torjui määränemistön ja budjettivallan siirtämisen tällä tavoin. Se kertoo kumminkin paineista, että on yrityksiä siirtää toimivaltaa pois enemmän ja enemmän. Ongelma myös jatkuu, jos lisää rahaa myönnetään eduskunnan yksinkertaisella enemmistöllä. Sasi vaati hyväksymään avoimen valtakirjan perusteena, että on katto, joka olisi 14 miljardia plus korot. Sen jälkeen kuitenkin ERV toimisi Suomen rahoilla, miten tahdotte eikä siellä edes kattoa ollut, vaan päinvastoin summaa lisätään 440 miljardista. Lisäksi Suomen Pankilla on sitoumuksia ja muita vastuita. Näitä summia leikataan työllisyysmäärärahoista, terveydenhoidosta, museoilta, koulutuksesta ynnä muusta.

Ei pankkien vastikkeeton-tukemista

Saksa, Ranska ja Italia olisivat ai-noat, jotka voisivat estää 85 %:n määränemistön käytön yksi-

nään, sillä niillä on äänistä yli 15 %. Oikea ratkaisu olisi, että Saksan, Ranskan ja muiden maiden mukaan lukien Suomen pankkien osakkeita otetaan valtioille vastineeksi rahoitukselle. Norja teki näin ja kun pankit toipuivat, valtio sai enemmän takaisin kuin oli rahoittanut pankkeja. Tätä ei kuitenkaan haluta tehdä. Tämä paljastaa koko operaation todellisen luonteen: se on pankkien tukemista vastikkeetta. EU-presidentti Herman van Rompuy kertoi EU-huippukokouksen päässeen sopuun siitä, että sijoittajavastuusta luovutaan. Pääministeri Jyrki Kataisen (kok) ilmoitus, että Suomi on saanut läpi päinvastaisen tahtonsa, onkin herättänyt ihmetystä ja on ristiriidassa van Rompuyn ilmoituksen kanssa. Kataisen mukaan yksityisen sektorin vastuu säilyy pysyvissä vakausmekanismeissa ”kuta-kuinkin sellaisessa muodossa kuin se on pitempään ollut”.

Loppu vastuiden lisäyksille

On sanottu, että jos jäämme EVM:n ulkopuolelle, Suomi olisi yksinäinen susi. Kuitenkin Ruotsin valtiopäivien EU-valiokunta päätti perjantaina Ruotsin voivan hyväksyä tuoreet EU-valtioiden budjettiyhteistyötä koskevat ehdot sillä edellytyksellä, että uudet säännöt eivät koske Ruotsia. EVM:lle Ruotsi ei ole edes ollut siirtämässä budjettivaltaansa. Jättäytymällä EVM:n ulkopuolelle Suomelle tarjoutuu hyvä mahdollisuus alkaa korjaamaan huolestuttavaa linjaa, jolla Suomea on kuormitettu yhä uusilla vastuilla. Ne eivät ole edes EU:n tai euronkaan jäsenyysehtojen mukaisia. Tämä herättäisi toiveikkua sen suhteen, että talous- ja yhteiskuntapolitiikan linjaa reivattaisiin paremmin vastaamaan Suomen kansan etuja. Se voidaan tehdä samalla myös muiden kansojen oikeuksia puolustaa ja rakentamalla kansainvälisyyttä tällä tavoin yhteistyön pohjalta.

Pirulle pikkusormi

Vanha kansa on aina tiennyt, että jos antaa pirulle pikkusormen se vie koko käden. Nykyihmiset eivät ole sitä kuulleet tai pitävät sitä vanhojen nahkapakkojen kitinä. Vanhat ja viisaat ovat kuitenkin huomanneet, että jos menneisyyttä ei tunnetta, se eletään uudelleen tavalla tai toisella.

Suomalainen hyvinvointiyhteiskunta rakennettiin sodan jälkeisenä aikana. Luokkajako oli itsestään selvyy. Työntajat olivat kapitalisteja ja työläiset työväenluokkaa. Tosin työväenluokkaa jakaantui poliittisesti kahtia. Oikeistolaisille (demareille) riitti se, mihin kapitalistit puhumalla suosituivat, vasemmalla (kansandemokraateilla) vaatiin jopa lakkoja.

Viitisenkymmentä vuotta sitten vasemmistolaisiin järjestöihin tunkeutui omilla porvarillisilla ehdoillaan muutamia ”sivistyneitä”. Heidät otettiin riemulla mukaan. Pikkuhiljaa he onnistuivat tuhoamaan kansandemokraattien eduskuntaryhmän ja koko liikkeen sekä perustamaan sen raunioille Vasemmistoliiton. Periaatteettomana se on salamanopea takinkääntäjä. Näin kävi, kun pirulle annettiin pikkusormi, se otti ja vei koko käden. Siksi tänään ihan tavan ta-

kaa törmätään väitteeseen, että työväenluokka on kutistunut olemattomiin. Pirulla oli sellainen täky, jonka koko kansandemokratinen liike nieli koukuineen päivineen. Siksi oikeistolaisista oikeistolaisin Kokoomus paukuttelee ja voi aiheestakin paukutella henkseleitä.

o o o

Monikaan ei osannut kuvitella, että kehitys voi kulkea taaksepäin, entistä huonompaan suuntaan, mutta niin on käynyt ja käy. Pienet tulot pienenevät ja suuret tulot kasvavat. Tuloerot kasvavat koko ajan ja työn tarve vähenee, eikä parantumista ole näkyvissä. Päinvastoin.

Viimeisen verotilaston mukaan tulonsaajista 0,1 prosenttia sai keskimäärin 56 220 euroa kuukaudessa. Samaan aikaan 77,8 prosenttia kaikista, sai keskimäärin 1 369 euroa kuukaudessa. Palkkatuloina samat 0,1 prosenttia, sai keskimäärin 17 022 euroa kuukaudessa, mutta 1 874 035 palkansaajaa, 67,5 prosenttia, sai keskimäärin 1 364 euroa kuukaudessa.

Tähän saumaan kannattaa muistaa, että työeläkkeet syntyvät jokaisen palkansaajan henkilökoh-taisesta palkasta. Siitä myös muodostuu ns. eläkepalkka, josta laske-taan eläke. Pienestä pakasta kertyy

pieni, suuresta suuri eläke. Työiän 18–64 vuosien aikana tel-maksuis-ta kertyvät jokaisen henkilökohtai-nen rahasto, jolle pitää kertyä kor-koa korolle. Vaikka rahasto on hen-kiökohtainen, siihen jääviä varoja eivät saa perilliset.

Työeläkerahaston rajattoman kasvun näkyviksi ongelmiksi ovat muodostuneet keinottelu raha-markkinoilla ja työntäjille palau-tukset. Ongelmien syyksi eläkeva-kuutusyhtiöt ovat sanoneet väes-tön ikääntymisen. Sen todistajaksi on saatu Tilastokeskus, jonka en-nusteessa on liikaa miljoona yli 65 vuotiasta. Ne ovat haamuja, sil-lä niin suurta määrää ihmisiä ei ole Suomessa syntynyt.

o o o

Suomi on kapitalistien tavoitteiden mukaan oikeistolaistunut. Oi-keistolaista politiikkaa johtaa Ko-koomus, joka ottaa ohjeensa EU/Saksalta. Sillä on oma vanha ideo-logia, joka on vertaansa vailla. Siitä pari esimerkkiä.

Äärimmillään turhautunut Eurooppa-ministeri Alexander Stubb (kok) on vaatinut, että taloudelli-sesti AAA-luottoluokitetuille mail-le on saatava muita enemmän val-taa. Niillä pitää olla oikeus puuttua muiden maiden sisäisiin asioihin. Paremmilla pitää olla valta sanoa

kuinka muiden on elettävä, missä nurkassa kaappi seisoo – ja päämi-nisteri Jyrki Katainen, Kokoomuk-sen puheenjohtajana kannatti. Se on siis puolueen linja.

Tässä ei ole kaikki. Sellaistakin on kirjoitettu, että Stubbin ajatus-ta seuraa kansalaisten luokittelu, jossa AAA-ihmisillä olisi enemmän valtaa kuin muilla. Jo tällä työehto-sopimusten (tes) neuvotteluissa on saatu siitä esimakua. Finanssialan Keskusliitto FK, vaati, että tes-palkkaluokat on muutettava palkkakes-kustelun malliin. Sen mukaan pal-kat määrätään työpaikoilla jokai-sen työntekijän kanssa erikseen. Si-ten työntajat voisivat maksaa työ-tehjälle palkan mielensä mukaan. Loppupelissä toimii ota tai jätä pe-riaate. Kapitalisteille ei riitä mikään – vai riittääkö?

FK:n vaatimus ei mennyt vielä läpi, mutta neuvottelussa on Pank-kitoimihenkilöliiton kanssa sovittu, että se on seuraavan työehtosopi-muksen asia. Siihen mennessä asia valmistellaan kunnolla ja otetaan neuvottelupöydälle. Pirulle on an-nettu pikkusormi.

o o o

Sodan jälkeen maailman valtiot sopivat yhteisestä tullijärjestelmästä. Siitä luovuttiin 1995 ja tilalle pe-rustettiin maailman vapaakauppa

järjestö. Sen tehtävä on poistaa kaikki kaupan esteet. Ennen va-paakauppaa tavaratuotanto oli ai-noa kapitalistien välisen kilpailun alue.

Kun kaupan esteet saatiin pois, arvopapereista tuli kauppatavara. Rahamarkkinat paisuivat räjähdysmäisesti. Arvopaperi- ja valtioiden velkarahan markkinat, osake- ja tavarapörssien arvot kasvoivat täysin mielettömiksi. Viidessätoista vuodessa virtuaalisen keinoittelurahan määrä oli kasvanut 12,5 kertaa maailman bkt:n suuruisek-si. Kukaan ei koskaan voi lunastaa moista arvotonta rahamäärää. Siinä piilee monen monta kovaa krii-siä. Vapaakaupassa piru sai pikkusormen, mutta vei koko käden.

Suomalainen ns. hyvinvointiyhteiskunta rakennettiin sodan jälkeisenä aikana. Luokkajako oli itsestään selvyy. Työntajat olivat kapitalisteja ja työläiset työväenluokkaa, jonka puolueissa oli poliittista luokkavoimaa. Nyt voima puuttuu, vaikka (palkka-) työläisiä on enemmän kuin koskaan. Maailman asiat saadaan paremmalle tolalle vasta, kun työläiset ottavat asiat omiin käsiinsä, liittyvät yhteen ja muuttuvat riistetyistä luokasta luokaksi itseään varten.

Siinä on haastetta itse kullekin!

Kai Konturi

Kaksi vuotta raamit kaulassa ! Rivit pysyivät koossa

Pitkällisen ja monivaiheisen väännön ja parin lakon jälkeen ns. raamisopimus sitten lopulta syntyi. Raamisopimuksen kattavuus on poikkeuksellisen laaja. Sen piiriin kuuluu 94 % palkansaajista. Näin laajaa kattavuutta ei ole nähty koskaan Suomen työmarkkinahistoriasa. Miten tämä oli mahdollista? Työnantajia edustava elinkeinoelämän keskusliitto EK ilmoitti jo v.2008, että keskitettyjen kokonaisratkaisujen, TUPO: jen aika on ohi, eikä niihin ole enää paluuta.

Kuva: Heikki Männikkö

EK on pyrkinyt työläisten rivien hajottamiseen ja työpaikkakohtaisen sopimisen kautta kaikkien työehtojen heikentämiseen. Nyt EK ajaa eläkeiän nostoa, eläkeputkesta ja osa-aikaeläkkeestä luopumista. Voittoja yritetään nyt tehdä työehtoja heikentämällä.

EK: n kannan arveltiin johtuvan siitä, että siellä uskottiin saatavan työläisten rivit hajalle liittokohtaisilla sopimuskierröksillä. Lisäksi EK: n tavoitteena on - ja tulee olemaan vastaisuudessaakin paikallisen sopimisen lisääminen. Ja paikallinen eli työpaikoilla työehdoista sopiminenhan tarkoittaa käytännössä työehtosopimusten asteittaista purkamista. Ei enempää eikä vähempää.

Metalli - eli teknologiateollisuus on perinteisesti ollut se ala, joka ensimmäisenä on avannut pään TUPO sopimuksille. Teknologiateollisuuden sopimuksen synnyttyä ovat muut alat joko tulleet mukaan tai pitäneet sen sopimusta kynnysmattona - ja neuvotelleet paremman sopimuksen.

Metallityöväen liiton ja työnantajia edustavan teknologiateollisuus ry:n väliset neuvottelut katkesivat keväällä tuloksettomina. Syyinä oli työnteettäjien ylimielinen asenne. Syyskuussa teknologiateollisuuden työntekijäliitot Metallityöväen liitto, ammattiliitto PRO ja ylempien toimihenkilöiden liitto YTN julkaisivat omat yhteiset TES tavoitteensa. Ne vaativat kaksivuotista sopimusta, joissa palkankorotus olisi ensimmäisenä vuonna ol-

lut 4 prosenttia ja toisena vuonna 2 prosenttia sekä joitakin ns. laadullisia parannuksia. Liitot esittivät myös omia vaatimuksiaan.

Ei TUPO vaan ”raami”

Teknologia alan liittojen yhteistyö sai työnantajat hämmennyksen valtaan. Aloite näytti olevan hetken aikaa työväenluokan käsissä. Neuvottelut kariutuivat ja liitot julistivat ylityökiellon ja antoivat lakkovaroituksen 40 yritykseen. Duunarit olivat liittojenasa vaatimusten takana täysin rinnoin. Tulossa nähti olevan vuosisadan ottelu työläisten ja työnteettäjien välillä. Jos tilanne olisi mennyt siihen, että koko ala olisi pysähtynyt, se olisi ollut kuin yleislakko ja muiden alojen olisi ollut pakko seurata esimerkkiä.

Tätä eivät työnantajat ja heitä tukeva maan hallitus voineet sallia. Teknologia –teollisuus vastaa 60 prosentista Suomen viennistä ja ala työllistää suoraan 270 000 ja välillisesti yhteensä 700 000 jopa neljäsosa koko työvoimasta. Lisäksi ulkomaisissa tytäryrityksissä työskentelevien määrä ylitti kotimaisen määrän jo v. 2007.

Työmarkkinakeskusjärjestöt SAK, STTK, AKAVA ja työnantajien

EK kävivät pääministeri Kataisen kanssa keskustelemassa –ja lupasivat neuvotella, ei TUPO: sta, koska siitä puhuminen ei EK: lle käynyt, vaan laajasta kokonaisratkaisusta.

Niinpä ne sitten neuvottelivat. Takapiruna hääri SAK: n entinen puheenjohtaja työministeri Lauri Ihalainen. Keskusjärjestöt saivat Ihalaisen kanssa aikaiseksi sopimuksen, joka sai nimekseen raami. Metalliliiton valtuusto hyväksyi raamin äänestyksen jälkeen neuvottelujen pohjaksi samoin PRO. Sen jälkeen liitot yksi toisensa jälkeen ovat sen hyväksyneet. Poikkeuksena rakensuliitto ja Finnairin lentäjät.

”Perälauta” ja lakko

Teknologiateollisuudessa aloitettiin alakohtaiset neuvottelut raamin pohjalta. Ylityökielto ja lakkovaroitukset olivat edelleen voimassa ja valtakunnansovittelija alkoi sovittelua riitaa. Neuvotteluista puhuttiin julkisuudessa raamisopimukseen sisältyvästä 3 päivän opiske-luvapaasta, josta kukaan ei oikein tiennyt, mitä siitä oli sovittu.

Sovittelija antoi sovintoesityksen 20.10 eli vajaata vuorokautta ennenkuin lakon oli määrä alkaa. Metalliliiton liittotoimikunta ja TES neuvottelukunta äänestivät esityksestä ja suosittelevat sen hyväksymistä. Äänestykset eivät menneet poliittisen ryhmäjaon mukaisesti, vaan sovintoesityksen vastustajia löytyi sekä demareista (!) että vas-sareista. Kenttäväki ei tästä tiennyt – ja sen vuoksi tuli yllätyksenä, että liittovaltuusto äänestyksen jälkeen hylkäsi sovintoesityksen ja lakko alkoi perjantaina 21.10. Syy hylkäämiseen ei ollut alhaisissa palkankorotuksissa, nehän oli hyväksytty jo raamin hyväksymisen yhteydessä, vaan siinä, että sovintoesitys sisäl-si 0,6 prosentin suuruisen paikallisen erän, jonka työnantaja olisi voinut jakaa oman mielensä mukaisesti kenelle parhaaksi katsoi. Sovittelija antoi 4 päivän lakon jälkeen uuden esityksen, jonka sekä metalliliitto ja PRO hyväksyivät. Uuteen esitykseen tuli yksi muutos edelliseen verrattuna: Siinä oli ns. perälauta, joka tarkoittaa, että jos paikallisesti ei päästä pääluoittamusmiehen kanssa sopuun paikallisen

erän jakotavasta, niin korotus jae-taan kaikille 2,4 prosentin yleiskorotuksena.

Kuukausi sitten arveltiin, että perälauta olisi saatu ilman lakkoa neuvottelemallakin. Kaikki neuvotteluihin osallistuneet ovat kuitenkin yhtäpitävästi todistaneet työnantajan asenteen sellaiseksi, ettei perälautaa ilman lakkoa ollut mahdollista saada. Tätä väitettä tukee sekin, ettei yksikään työnantajien teknologiateollisuus ry: n neuvottelema sopimus syntynyt ilman lakkoa tai sen uhkaa. He pitävät änkyrämäisesti kiinni tavoitteistaan yleis-si-tovien työehtosopimusten purkamisesta ja palkkojen yleiskorotuksista luopumisesta! Kahden vuoden päästä painimme saman asian kanssa taas, kun nykyinen raamisopimus päättyi.

EK vaati AKT: n mukaan

Elinkeinoelämän keskusliitto EK: n mielenmuutos keskitettyä ratkaisua kohtaan oli silmiinpistävä. Vielä alkusyksyllä se vastusti sitä kiivaasti. Teknologia-alan työntekijä liittojen yhteistyö ilmeisesti sai sen toisiin ajatuksiin ja kun raamisopimus sitten syntyi, oli EK sen kiivaampia puolustajia ja se teki kaikkensa, että siitä tulisi mahdollisimman laaja. EK mm. ilmoitti, ettei mitään raamisopua synny jos auto- ja kuljetusalan työntekijäliitto AKT ole siinä mukana. Keskusjärjestöjen piti hyväksyä raami perjantaina 25.11. Kuljetusalan neuvottelut olivat kuitenkin vielä kesken ja jatkuivat viikonlopun yli. EK vaati AKT: tä raamin taakse ikään kuin AKT olisi yksin ollut vastuussa alan sopimuksista. Yleensä neuvotteluissa on kaksi osapuolta. EK ei kantanut lainkaan huolta oman jäsenjärjestönsä, kuljetusalan työnantajien neuvotteluhaluista. EK: n into raaminhyväksymisessä saa epäilemään sen olevan työläisille vahingollinen. Sen me saamme nähdä tulevan kahden vuoden aikana.

Korotusten taso surkea

Keskusjärjestöt allekirjoittivat raamisopimuksen 28.11.2011. Sen jälkeen alkoi yleinen yksimielinen kehuminen ja päännökyttely raamin autuaaksi tekevästä voimasta.Työ-

paikoilla tähän nyökyttelyyn ei ole varauksetta yhdytty. Ei ole aihetakaan. Palkan korotuksen taso jäi surkeaksi, kun ottaa huomioon hintojen nousun. Nyt maksuun tulleet korotukset eivät hintojen nousua kata, vaikka miten päin laskisi.Sopimukseen sisältyi myös 0,2 prosentin veronalennus ja saman suuruisen vakuutus maksu alennus. Ne otetaan takuuvarmasti työläisiltä takaisin muodossa tai toisessa.Todennäköisin vaihtoehto on arvonalisäveron korotus. Eli taas otettiin askel kohti tasaveroa.

Raamisopimusta tai sen pohjalta sovittuja alakohtaisia sopimuksia on vaikea ruotia tarkemmin, koska niissä sovittiin monista asioista, jotka menevät kolmikantaiseen valmisteluun ja työryhmiin sovittaviksi. On vaikea ymmärtää ja hyväksyä menettelyä, jossa ensin raapustetaan nimet sopimuksiin - ja sen jälkeen alkavat työryhmät pohtia, että mitä sovitaan! Kuulostaako epäilyttävältä?

Raami, samoin kuin esim. teknologiateollisuudenkin sopimus sisältävät kuitenkin kiistatta myös hyviä asioita. Sellaisena voidaan pitää ainakin irtisanottujen lomarahojen jaksotusten poistamista v.2013 alusta alkaen. Tosin, senkin olisi maan hallitus voinut tehdä ilman työmarkkinakeskusjärjestöjä varsinakin, kun kahden työväenpuolueeksi itsensä laskevan puolueen jäseniä on ministereinä.

”Ketä jymäytettiin”

Alkusyksystä näytti siltä, että aloite on täysin työläisten käsissä teknologiateollisuuden työntekijäliittojen yhteisten tavoitteiden ansiosta ja työnantajat neuvottomia.On eri asia, miltä tilanne näytti ja mikä se todellisuudessa oli. Aloite kun siirtyi selkeästi työnantajille neuvottelujen edetessä. Oliiko AY-liikkeen johdolla aikomustakaan päästää teknologia alaa lakkoon yhteen-sä 6 prosentin palkankorotustavoitteen kanssa? Oliko yhdessä hallituksen ja EK: n kanssa etukäteen sovit-tu keskitetystä ratkaisusta?

Niin tai näin. Nyt elämme raamit kaulassa seuraavat kaksi vuotta.

**Markku Nieminen
luottamusmies**

Pankkialan neuvottelut - raamisopimusta vai sanelupolitiikkaa?

Maamme ammatilliset keskusjärjestöt hyväksyivät työnantajien keskusjärjestön ehdottaman raamisopimuksen 13.10.2011. Sinänsä oli harvinaista, että keskitettyä tulo ratkaisua vastaan lobbaileet ja muuten kamppailleet työnantajat olivat esittäneet moista keskitettyä tulo ratkaisua, mutta maamme työntekijöiden keskusjärjestöt hyväksyivät raamiratkaisun. Toki tiedossa on, ettei suurpääomalla ole isänmaata, mutta maamme työväen -ja ammattiyhdistysliikkeellä on isänmaansa, Suomi nimeltään.

Kuva: Heikki Männikkö

Mielenosoitus Nordean Helsingin konttorin luona pankkien moraalitomuutta ja irtisanomisista vastaan järjestettiin 28.11.2011.

Mutta jos kaikki olisikin näin yksinkertaista, helppoa ja sujuvaa, niin eihän meillä olisi nälkää ja leipäjonojakaan, joten: Pankkialalla elettiin mielenkiintoisia hetkiä marraskuun alusta alkaen. Tiistaina 8.11. alkoivat toimihenkilöitä edustavien

ammattiliittojen PRO: n sekä YTN: n ylityökiellot sekä vapaa - ajalla matkustamisen kiellot.

Maamme tapaan kansalaiset saivat arvailla syitä ja olla valmiina syyllistämään mieluummin pankki-toimihenkilöt kuin pankkialan työn-

antajat. Mikä onkaan totuus tästä neuvottelusta?

Tässä on totuus:

Maanantaina 31.10.2011 käydyissä neuvotteluissa PRO, YTN sekä nordealaisten ammattijärjestö Nousu uudistivat aiemmat tekstivaatimuksensa sekä ilmoittivat olevansa valmiit neuvottelemaan keskusjärjestöjen sopiman raamisopimuksen mukaisista palkankorotuksista. Mitään muuta ei vaadittu. Finanssialan Keskusliiton (FK) työmarkkinajohtaja Jorma Kontio ilmoitti, että FK oli Elinkeinoelämän Keskusliiton (EK) hallituksessa äänestänyt raamisopimusta vastaan ja että neuvottelujen lähtökohtana ei voi olla raamisopimus ja siinä sovitut muutamat asiat. Näin FK pulikoi emojärjestöään vastaan. Neuvotteluhalukkuudessa tämä ilmeni siten, ettei FK ollut mitenkään innostunut viemään neuvotteluja eteenpäin, sopimaan asiallisesti ja rakentavasti.

Tässä yhteydessä minun on kysyttävä, onko mahdollisesti Nordean hallituksen puheenjohtajalla ollut mitään tekemistä nihkeiden neuvottelujen kanssa, hänen lausuntonsa kun eivät ole olleet työn-

tekijämyönteisiä. Tästä todisteena mainittakoon Nordeassa käytävät YT-neuvottelut sekä hänen Ruotsissa valtaistaa kohua herättäneet ylimieliset lausuntonsa?

Ammattiliitot katsoivat näin ollen, että FK oli omilla toimillaan osoittanut, että sen pakottamiseen vastuullisiin ratkaisuihin vaadittiin nyt työtaistelutoimia. Niin alkoi sopimukseton tila pankkialalla vanhan sopimuksen päätyttyä 31.10.

Numerollista faktaa:

Pro neuvotteli työehtosopimusratkaisusta syyskuun alusta lähtien. Käytiin useita neuvotteluja, jotka eivät edistyneet. Palkankorotuksista ei neuvoteltu lainkaan, eikä FK vastannut Pro: n korotusesitykseen. Lokakuun alku odoteltiin raamisopimusta ja kun se saatiin, oli rahoitusalan neuvottelujen määrä jatkua 31.10. Neuvotteluja käytiin 31.10 ja 1.11. vailla edistystä. 7.11. saatiin FK: n tarjous palkankorotukseksi ja työehtosopimuksen tekstimuutoksiksi. Palkkatarjous oli alle raamisopimuksen. Tekstimuutoksiin työnantaja ei ollut erityisen valmis, vain pari pientä muutosta oli heidän esityksessään.

Pro ja YTN totesivat 7.11. et-

teivät neuvottelut edisty ilman painostustoimenpiteitä. Työnantajan viivyttely ja ylimielisyys palkansajapuolta kohtaan riitti. Pro ja YTN ilmoittivat ylityökiellon ja vapaa-ajan työasioissa tapahtuvaa matkustamista koskevan kiellon alkamisesta. Pro ja YTN jättivät myös kohdenne-tun lakkovaroituksen (FD Finassidata, OP-Palvelut ja Samlink). Sampo Pankin osalta RahoitusLeijonat teki vastaavat päätökset. Pro ja YTN jättivät valtakunnansovittelijalle ja FK:lle lakkovaroituksen 8.11.

Työnantajan vastaus

Työnantaja vastasi työsulkuilmoituksella. FK jätti 10.11. liitoille ja valtakunnansovittelijalle ilmoituksen työsulusta. Työsulku olisi koskenut lähes kaikkia työnantajaliiton jäsenpankkeja. Toteutuessaan työsulku olisi sulkenut konttorit 25.11 - 30.11. Työsulku olisi koskenut vain Pron, YTN: n ja Nousun jäseniä, joten työsulku olisi ollut kansainvälisten sopimusten vastainen, selvää diskriminaatiota. Sulku olisi ollut vastoin Suomen vuonna 1951 allekirjoittaman, YK: n kansainvä-

Pisarakata puhutti Alppipuistossa

Alppipuiston suojelun puolesta jo 4400 nimeä adressissa

Alppila-seura järjesti Alppipuistossa lauantaina 12.11. tempauksen ”Pisarakata kipinöi Alppipuistossa”, jossa virkamiehet ja kaupungin-valtuutetut olivat paikallisten tentattavana Helsinkiin suunnitellun Pisarakadan vaikutuksista Alppipuistoon.

Alppipuiston tulevaisuudesta ja Pisarakadan linjauksista keskustelut-laisuuteen osallistuivat Emilia Palonen, Yrjö Hakaniemi, Kari Ruohonen, Jukka Tarkkala ja Kati Peltola.

Vasemmistoliiton valtuutetu Kati Peltola muistutti, että hankkeen ympäristövaikutukset ovat huolestuttaneet erityisesti vasemmistopuolueita. Kommunistien Yrjö Hakaniemi aiheellisesti huomautti, että Helsingin suurimmat puolueet, kokoomus ja perussuomalaiset eivät vaivautuneet lähettämään tilaisuuteen omaa edustajaansa. Kati Peltolan mielestä nyt on aika vaikuttaa radan linjauksiin. Parhaillaan käydään keskustelua siitä, minkälaiseen liikennemuotoon valtion rahoja priorisoidaan. Peltolan mielestä keskustan alue Helsingissä on jo niin täyteen rakennettu, että vähäiset viheralueet tulisi säästää. Yleisön joukossa nuoret olivat huolestuneita siitä, että Helsingin aktiivisimpea kulttuuripuistona Alppipuisto voisi kärsiä Pisarakadan linjauksista. Rakennustöiden ja radan läheisyyden pelättiin häirit-

sevän puistossa järjestettyjä konsertteja.

Rata halutaan tunneliin

Alppila-seuran puheenjohtaja Emilia Palonen luovutti Helsingin kaupunkisuunnitteluviraston edustaja DI Jukka Tarkkalle adressin, jonka oli allekirjoittanut 4400 henkilöä. Adressissa ehdotetaan Pisarakadan vetämistä Pasilasta Alppilan ali Hakaniemeen ja Alppipuiston säilyttämistä nykyisellään.

Valtion liikenneviraston edustaja Kari Ruohonen vakuutti, että suunniteltava Pisarakata veisi Alppipuistosta noin 3 prosenttia ja rakennusaikana noin 20 prosenttia puiston pinta-alasta olisi rakennustöiden takia suljettuna. Hän ei lämmennyt Alppila-seuran ehdotuksille uusista linjauksista, sillä niiden taloudelliset vaikutukset

olisivat liian suuret. Tunneli toisi lisäkustannuksia noin 250 miljoonaa euroa.

Helsingin kaupunkisuunnitteluviraston edustaja Jukka Tarkkala puolestaan katsoi, että konflikti Alppipuiston suojelijoiden kanssa on yksi pienimmistä suunnitellun Pisarakadan tulevaisuuden kannalta. Tunneli toisi niitä kymmeniä lisää.

”Ratapenkan leventäminen Alppipuistoon ei ole Pisarakadan suurimpia haittoja”, hän totesi.

Keskustan edustajana paikalla ollut liikennesuunnittelun konsultti Antero Alku piti tervetulleena, että Alppila-seura oli ajoissa liikkeellä puolustaessaan Alppipuiston kokonaisuutta.

”Jos aikoo vaikuttaa radan suunnitteluun, se on tehtävä mahdollisimman aikaisessa vaiheessa”, hän sanoi.

Vain huonoja vaihtoehtoja

Pisarakadan pituus olisi noin 7,5 kilometriä ja se maksaisi noin miljardi euroa. Helsingin kaupunki ei aio osallistua hankkeen kustannuksiin vaan se olisi valtion kokonaan maksettava. Pisarakata yhdistäisi pääkaupunkiseudun paikallisjunaliikenteen Helsingin niemellä ohittamalla päärautatieaseman pisanmuotoisena ratana.

Valtion ensi vuoden budjetissa ei ole vielä määrärahaa hankkeen suunnittelulle. Antero Alku korostaa, että alustavasti valtio on varannut vuodesta 2013 lähtien neljän vuoden ajaksi suunnitteluun rahaa 40 miljoonaa euroa.

”Se on paljon rahaa. Vasta sitten lopullinen päätös rakentamisesta tehdään”, hän toteaa.

Pisarakataa perustellaan sillä, että vuoteen 2030 pääkaupunkiseudulla asuu 400 000 asukasta enemmän kuin nyt, joiden on päästävä matkustamaan Helsingin

inginniemielle. Laskelma ei Antero Alun mielestä ole realistinen, sillä pääkaupungin seudun asukkaat eivät suinkaan yhtä aikaa halua kaapelle Helsinginniemielle.

Antero Alku pitää täysin mahdollisena, että Pisarakata voitaisiin toteuttaa nykyisten raitteiden uudeleena järjestelyllä tai

leventämällä ratapenkkää länsipuolelle.

”Tässä palataan toteuttamaan muinaisia suunnitelmia U-metrosta, mutta vain huonompaa versiona”, hän toteaa.

Teksti: Leena Hietanen
Kuva: Petri Krohn

Pisarakata ja Kaupunginsuunnittelu

Kerrotaan, että Helsingissä on kaupunginsuunnitteluvirasto, joka lyhentää nimensä ksv. Mitä pitemmälle on aika kulunut, sitä enemmän on alkanut tuntua, että noista kolmesta kirjaimesta muodostuukin sanat: kaupungin sekoitusvirasto. Ainakin jälki näyttää sellaiselta. Ei voitane puhua pitkäaikaissuunnittelusta saatikka sitten kokonaisuunnittelusta. Ehkä parhaimpana osoituksena kaupunkilaisten elämän sekoittamisesta on kiskoliikenteen sekoittaminen. Itse sinänsä Pisarakata on kannattettava ajatus, mutta ongelmanna on sen toteutus. Ongelmaksi sen toteuttamiseksi kaupungin virkistysalueita säästävistä ovat tulleet gryndereille turvatut laajoitusmaat.

Palataanpa hieman ajassa takaisin. Ei tarvitse palata edes aikaan jolloin, perimätiedon mukaan, Hakasalmen huvilan omistava rouva järjesteli rautatien pois ikkunansa alta. Vaan riittää kun muistamme Töölön ratapihan.

Eikö ole merkittävää suunnittelua kun lahoitetaan gryndereille ratapihana olleet maat. Ei osoita paljonkaan olleen hommassa järkeä joukkoliikenteen ja rautatien toimivuuden kannalta. Lahjoitusten tapahtuessa tajusivat jo tavallisetkin pulliaiset, että Helsingin aseman laiturialue käy ahtaaksi en-

nen pitkää. Nyt tuo ahtaus kostaatuu. Se kostaatuu koko maan laajuisesti rautatieliikenteessä.

Joskus kauan sitten oli sellainen ajatus (silloin se olisi ollut vielä raideliikenteen kasvua ennakoiva parannus), että Pisara-rata sukeltaa maan alle hyvissä ajoin ennen Pasilan asemaa. Jatkuessa Paislasta maan alla Hakaniemeen ja sieltä Helsingin aseman ja Töölön kautta takaisin Pasilan asemalle, nouten sitten taas jossakin maan päälle. Toteutuminen tuolloin olisi tuonut todellisen parannuksen ihmisten liikkumiseen. Olisihan ollut olemassa yhteys metroota ainakin Hakaniemessä ja Rautatientorilla. Jopa puhuttiin, että metro rakennettaisiin kulkemaan myös Pasilan asemalle.

Nykyinen Pisara-rata suunnitelma lohkaisee Alppipuistosta palasen. Näyttäisi siltä, että tähän on syyllinen gryndereille lahjoitettavat rakennusmaat niin entisen Pasilan ratapihan alueelta kuin aseman poloispuoleltakin. Onkin syytä kysyä, että kuka muu niitä torneja tarvitsee kuin Hjäallis Harkimo ja eräät grynderit? Onhan Suomessa vielä muualla monia rakentamattomia maatilkkuja.

Näyttää taas kerran pahasti siltä, että kaupungin sekoittamisvirasto toteuttaa itseään täydellä teholla.

Timo Kangasmaa

Pankkialan neuvottelut - raamisopimusta vai sanelupolitiikkaa?

Jatkoa sivulta 4

lisen työjärjestön ILO:n yleissopimusta. Suomessahan ei työn tekemistä voi estää sillä perusteella, että työntekijä kuuluu ammattiliittoon. Raamisopimuksen ja FK:n tarjouksen ero olisi ollut 571 euroa. Pro oli laskenut, että henkilö, joka sai 30.9.2011 3000 euroa kuukausipalkkaa, olisi seuraavien 25 kuukauden aikana saanut palkkaa lisää seuraavasti: Raamin mukaisilla palkankorotuksilla 2496 euroa. FK:n tarjouksen mukaisilla palkankorotuksilla hän olisi saanut eräin oletuksin 1925 euroa.

Työnantajapuoli oli ja pyysi bunkkerissaan

Ilman valtakunnansovittelijaa pankkiala luultavasti olisi joutunut työnantajapuolen julistamaan työsulkuun, eikä se olisi ollut jättämättä railoa osapuolten välille. Lapuan Liike olisi noussut toden teolla Etelärannan huuruisista kabineteista entistä ehompana. Sovittelut alkoivat kuitenkin toden teolla 14.11. Sovittelua jatkettiin 7 tunnin ajan 16.11 ja 22.11. Vasta viimeisessä sovittelussa valtakunnansovittelija Esa Lonka pystyi jättämään sovintoehdotuksen. Osapuolet hyväksyivät sovintoesityksen 22.11.klo 20 ja kaikki työtaistelutoimet peruttiin.

Mitä saatiin?

Kuva: Heikki Männikkö

Mielenosoittaja toteaa 28.11.11, että Nordean tulos oli 723 milj. ja halu vähentää 650 työpaikkaa

Saatiin sopimus, jonka kestoai-ka on 1.11.-30.11.2013. Palkankorotus (yleiskorotus) 1.11.2011 lukien 2,4 %, 1.12.2012 lukien yleiskorotus 0,3 % ja palkkakeskustelussa jaettavalla erällä 1,6 %.. Vähimmäispalkat nousevat 1.11.2011 2,4 % ja 1.12.2012 1,9 %. 1.1.2012 maksetaan kertaerä 150 euroa niille, joiden työsuhte on alkanut viimeistään 1.10.2011 ja on voimassa 1.1.2012. Osa -aikaisille kertaerä suhteutetaan työajan mukaan.

Mitä pitäisi saada?

Työntekijän irtisanomissuojaa ei

missään nykypäivän neuvotteluissa tunnutta parantavan, eivätkä naisten palkka - asemat tunnu parantuvan niin, että eri sukupuolten eurot olisivat samansuuruisia.

Ajatuksia

Puhellessani pankkitoimihenkilöiden kanssa neuvottelujen aikana en havainnut haluttomuutta raaminmukaiseen sopimukseen. Sen sijaan askarruttaa FK:n emojärjestönsä vastainen linja ja askarruttaa työnantajapuolen tulevien aikojen saneeraushalukkuus pankkialalla.

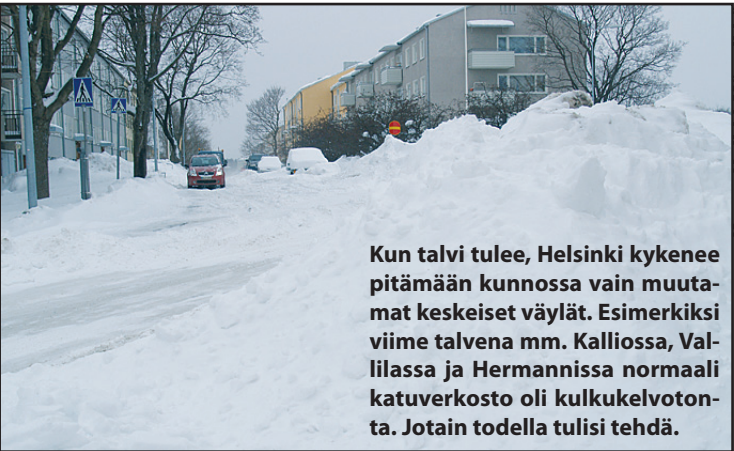
Olihan raamisopimukseen halukkuus työnantajataholla ainakin itselleni melkoinen yllätys ja herätti oitis ajatuksen siitä, mitä ihmettä on todellisuudessa katkeytymässä nk. rahoituskriisin taakse? Vuosi 1929 ja 1991 yhdessäkö?

Eri alojen toimihenkilöt uhrautuvat maamme talouden puolesta. Odottelemme yhä, milloin työnantajapiirit uhrautuvat - edes tyytyväällä rahallisesti muilta vaatimiinsa maltillisiin palkkaratkaisuihin? Raamiratkaisu ei pelasta myöskään kymmeniätuhansia työntekijöitä potkulta tai lomautuksilta.

Tämä katkuinen neuvottelukierros osoitti kuitenkin sen, kuinka tärkeää meidän on pysyä yhteisessä rintamassa työntekijäpuolella, sillä mitä tahansa voi tapahtua ja myös tulee tapahtumaan.

Juhani Valo

”Taas tuli talvi yllättäen”

Kun talvi tulee, Helsinki kykenee pitämään kunnossa vain muutamia keskeiset väylät. Esimerkiksi viime talvena mm. Kalliossa, Valtilassa ja Hermannissa normaali katuverkosto oli kulkukelvoton. Jotain todella tulisi tehdä.

Yhteiskunnan tulisi tukea työttömiä hankalina talvikausina työllistämällä heitä jalankulkuteiden kunnossapitoon. Suomessa kunnossapitokausi on niin pitkä ja sää oikullinen, ettei se ainakaan taloyhtiöiden kilpailuttamisen kautta hoidu kunnolla.

Huonojen säiden sattuessa ei talonmies ilmesty häääämään, että asukkaat pääsisivät kulkemaan esteettä heti aamusta. Sen sijaan kun koko kaupunki on hereillä rollaattoreineen, rullatuoleineen, lastenvaunuineen ja kuka milläkin tavalla, niin samanaikaisesti sekaan ilmaantuvat huoltoyritysten kovaääniset tilaa vievät koneet siirtämään lunta ja kuraa paikasta toiseen. Jälki on useimmiten vielä

kuin luistinrata.

Talonmiessysteemiin ei liene näin kovan kilpailun aikana paluuta, mutta työttömyyden kurimuksessa yhteiskunta voisi tukea tämän kaltaista kausityötä. On aika herätä huomaamaan, missä säätetään ja missä tuhlataan. Lukuisten loukkaantumisten aiheuttamat kulut ja kärsimykset olisivat paljon vältettävissä.

Vähintä mitä voitaisiin vaatia on ankara sanktioiden antaminen huoltoyrityksille, jotka eivät velvoituksistaan huolehdi.

Me yksityiset kansalaiset voimme sen sijaan antaa äänemme selaisille henkilöille, jotka ovat tässäkin asiassa kansalaisten puolella.

Liisa Paakkolanvaara

Taas kansaa vastaan – grynderit

Helsingin kaupunginhallitus hyväksyi keskiviikkona 8.12.2011 Vallilanlaakson joukkoliikennekadun rakentamisen. Kadun on määrä kulkea Vallilanlaakson halki Hämeentieltä Mäkelänkadulle. Kaupunginvaltuusto päätti asiasta 14.12.2011 eikä tilanne ilman kantaa ottavaa vastavoimaa tästä paremmaksi muuttunut.

Kumpulan laakson siirtolapuutarha-alue Paavalin kirkon tornista katsottuna. Oikealla näkyy Lahden väylä (Hämeentie). Vasemmalla oleva Tuusulanväylä (Mäkelänkatu) ei kuvaan mahdu. Nyt halutaan tuhota edessä oleva alue rakentamalla sen kautta Tuusulan- ja Lahdentien yhdistävä väylä. Vapaa puisto näyttää olevan päättäjien ja grynderien silmätikkuna. Taustalla näkyy yliopisto. Aluetta on usein aiemminkin yritetty ottaa milloin asuntorakentamiseen tai liikenneväylien oikaisuun. Tähän saakka nämä yritykset on onnistuttu torjumaan.

Me Vallilanlaakson kulttuuri-maiseman säilyttäjät emme saa vielä luovuttaa, vaan nyt meidän tulee taistella ja taistella niin, että grynderit pakotetaan ymmärtämään kansan, kaupunkilaisten mielipide ja luopumaan mielipuolisista hankkeistaan. Vallilanlaakson säilyttämisen puolesta on laadittu julkilausuma, on allekirjoitettu adressi, tämä ei vielä riitä. Meillä alueen säilyttämisen puolesta taistelevilla on vastassamme rahamaailma koulutettuine vartiokoirineen.

Kaupunginhallitus esitti kaupunginvaltuustolle, että joukkoliikennekatua liikennöidään aluksi bussein. (!!) Hallituksen enemmistön mielestä yhteys parantaa reit-

tien järjestelymahdollisuuksia. Se myös mahdollistaa raitiolinjan perustamisen Pasilasta Kalasatamaan.

Näin toimien tuhottaisiin vanha maisema ja luonnontilainen alue, sillä seuraavaksi tulevat sitten yksityisautot sekä raskas liikenne ja kohta meillä on uusi valtakatu täyden liikennevirran hyödyntämänä. On sivumenen sanoen kysyttävä, haluavatko grynderit kokoomuspoliitikkojen myötävaikutuksella rakentaa Vallilanlaaksosta suoran valtatie laajenevan raitiotien sijasta Kalasataman alueen tarpeisiin? Tätäkö varten yksi viheralue, henkireikä, on tuhottava?

Toteutuessaan kaava tärvelisi 500 vuotta vanhan kulttuu-

rimaiseman, vaarantaisi Kasvitieteellisen puutarhan tulevaisuuden Kumpulassa ja heikentäisi merkittävästi Vallilan siirtolapuutarhan olosuhteita. Mäkelänrinneen uimahallin edustalle syntyisi ympäristöraiskio. Bussiliikennekatu turmelisi helsinkiläisten suositun virkistysalueen ja katkaisisi maakuntakaavaan sisältyvän Vallilanlaakson ja Arabianrannan välisen ekologisen käytävän.

Martti Tolvanen perustelee mielipidekirjoituksessaan Kumpulan kulttuurimaisema asfaltin alle mm. ”Helsingin siirtolapuutarha-alueet ovat sekä kulttuurihistoriallisesti että maisemallisesti arvokkaita. Niinpä Helsinkiin ollaan suunnittelemassa uusia siirtolapuutarhoja, mutta Vallilan siirtolapuutarhan pohjoispuolelle esitetään kaavamuuoksella asfaltoitua joukkoliikennekatua meluaitoineen vain muutaman metrin etäisyydelle lähimmistä mökeistä.”

Mihin ja mitä varten todella tarvitaan joukkoliikennepalveluiden massiivista lisäämistä ja nk. Tiedelinjaa? Kokonaisuuden, eli kaupunkilaisten etu vaatii Vallilanlaakson alueen jättämistä rakentamatta, gryndereiden etu vaatii alueen tehokäyttöä. Helsinkiä ja sen viheralueita on tuhotu grynderien, pankkien ja oikeistopoliitikkojen saumattomalla yhteistyöllä jo puolen vuosisadan ajan. Tarkoituksena on ollut hävittää kansan muisti vedoten kaupungin kasvuun ja nykyaikaistamiseen. Helsingin Keskuspuistoa on näverretty vähä vähältä. Myllypuron pururadan paikalle on rakennettu asuntoja. Tarkoituksena on ollut hankkia pikavoittoja kotiutettavaksi veroparatiisimaihin. Herätkäämme poistamaan grynderit omilta pihoiltaamme ja nostakaamme gryndereitä vastaan kunnollinen liike, ”Ei gryndereitä viheralueillemme.”

Juhani Valo

Toisenlainen todellisuus lastensuojelussa

Perustamaani yhdistykseen HOL ry; Huostaan Otetut Lapset – Rikotut perheet (hol@luukku.com) on enenevässä määrin yhteydessä huolestuneet perheet, joiden ylle on langetettu lapsen sijoitus/ huostaanotto tai sen uhka. HOL on perustettu auttamaan ja antamaan vertaistukea perheille tilanteissa, joissa perheet kokevat jääneensä vaille sitä yhteistyötä ja asiallista kohtelua, johon lastensuojelulaki, asiakaslaki sekä laki viranhaltijan toiminnan julkisuudesta viranomaisen velvoittaa. Yhdistys pureutuu lainvastaisiin menettelyvirheisiin perustuvaan epäasialliseen ja jopa mielivallalta tuntuvaan kohteluun.

Jos ja kun lakien velvoittama yhteistyö perheiden ja viranomaisen väliltä puuttuu, miten kukaan ammattitaitoiseksi viranhaltijaksi itseään arvioiva työntekijä voi silloin puhua ”lapsen edusta”. Todellakin on tiedostettu se, että perheillä ja viranomaisilla on useasti eri näkemys perheen tilanteesta mutta järkevintä sijoitus ja huostaanotto asioissa on se, että kaikissa tapauksissa viranomaisen näkemys tunnetaan olevan ainoa oikea näkemys. Viranomaisilla on lakiin perustuva oikeus moniammatilliseen yhteistyöhön muiden viranhaltijoiden kanssa lapsen etua selvitettyä. Hyvä näin. Lain tarkoitus on kuitenkin ollut kokonaisvaltaisen näkemyksen saaminen lapsen tilanteesta.

Vallalla on kuitenkin käytäntö, jossa itse perhe kokee olevan vain näennäisesti prosessissa mukana. Näennäisyydellä tarkoitetaan tässä sitä, että perheen kanssa käytävät keskustelut ja mielipiteet eivät päädy asiakirjoihin. Kun mielipiteitä ei kirjata, ne eivät näin ollen ole käytettävissä sijoitusta tai huostaanottopäätöstä tehtäessä. Esimerkiksi lapsen mielipiteen selvittämisen tapa ja sisältö on lain mukaan kirjattava lapsen asiakirjoihin. Perheellä on oikeus saada tietää, mitä on dokumentoitu ja millaisia ovat toimenpiteisiin johtaneet perustelut. Dokumentoinnilla on vaikutuksia lapseen ja nuoreen esim. silloin, kun täysi-ikäiseksi tullut sijoitettu nuori saa lukea itseään koskevat asiakirjat. Dokumentoinnin oikeellisuus on siis äärim-

Kuvat Heikki Mannikko

Lapsen oikeudet nousivat esiin myös Narinkatorilla 15.10.2011

maisen tärkeätä perheen kannalta. Mielikuviin perustuvia kirjauksia ei saa lainkaan olla, mutta tosiasiallisesti asiakaskirjaukset vilisevät viranomaisen mielikuvia. Mielikuviin rakennettu todellisuus perheestä muodostuu väkisin peitollisen vääräksi. Lisäksi usean perheen sijoituksen tai huostaanottotilanteen nykytilanne vääristyy rajusti, kun viranomaiset surutta käyttävät vuosia vanhoja, virheellisiä ja korjaamattomia tietoja siirtäen ne suoraan perheen nykyarkeen. On erittäin moraalitonta käyttää esimerkiksi vanhempien vuosien takaisia lääkärlausuntoja sijoitus- tai huostaanottotilanteissa, mikäli lausuntojen perusteet eivät ole enää voimassa. Luulisi tämän käsittävän jokaisen henkilön jo pelkän maalaisjärjen avulla. Silti on olemassa todisteellisia esimerkkejä siitä, että useita vuosia vanhoista lausunnoista – jopa ajalta ennen kyseisen lapsen syntymää, ennen lapsen siirtämistä – irrotetaan lauseita ja sanoja viranomaisen sijoitus- tai huostaanottopäätökseen! On siis olemassa viranomaisia, jotka surutta hankkivat erilaista tietoa käyttäen sirpale-tietoja perhettä vastaan.

Korostan nyt sitä, etten ole näitä ajatuksia itse keksinyt, vaan tämä on todellisuutta, johon jatkuvasti törmään. Olen jo etukäteen ärsyynyt, mikäli yksikään viranomainen tämän lukiessa väittää, ettei kirjoittamani pidä paikkaansa.

Ani Leikonniemi
Turku

Tampere uhkaa yksityistää lasten ruokahuollon

Kuntien leikkaukset ja palveluiden alasajo eivät säästä ketään: Tampereella tämän saavat kokea lapsetkin. Kaupunki aikoo yksityistää koulujen ja päiväkotien ruokahuollosta vastaavan Tampereen Aterian. Henkilöstö nousi marraskuussa vastarintaan ja nyt kaupunki on jättänyt asian pöydälle – ainakin hetkeksi.

Tampereen kaupungin suunnitelmissa on jo pidempään ollut yksityistää koulujen ateriapalvelut ja keskittää ruokahuolto jakelukeittöiden kautta tapahtuvaksi toiminnaksi. Kaupungin liiketöiminnan ohjausryhmä perustelee tätä kustannussäästöillä ja väittää, että Aterian henkilöstö olisi hyväksynyt tämän suunnan. Raportissa esitetään, että Tampereen Aterian 11 henkilöstöravintolaa ulkoistettaisiin ja sitä kokeiltaisiin myös joidenkin koulujen ja päiväkotien ruokahuollossa.

Viikkolehdestä 2.12.2011 haastateltu luottamusnainen Eija Parkkali kiisti jyrkästi henkilöstön antaneen siunausta yksityistämissuunnitelmille. Hänen mukaansa henkilöstöä ei ole kuultu ja prosessissa henkilöstön suut on yritetty tukkia vetoamalla salassapitovelvollisuuteen. Henkilöstön mielestä asian käsittelylle ja päätöksenteolle on annettava kunnolla aikaa. Näin muun muassa siksi, koska raportissa ei ole arvioitu henkilöstövaiku-

tuksia kokonaisuudessaan, vaikka ohjausryhmän suunnitelmat ulottuvat vuoteen 2023 asti.

JHL ja Tampereen Aterian 500-päinen henkilöstö käynnistivät 22.11. kaupungin johdolle suunnatun korttikampanjan, jonka tarkoituksena on herättää päättäjät ja kuntalaiset havaitsemaan, että Tampereen Aterian kannattavia toimintoja on kehitettävä yhdessä henkilöstön kanssa, ei suinkaan ulkoistaa ja pilkkoa, kuten nyt ollaan tekemässä. Henkilöstö organisoisamana päivänä työnseisauksen, joka pysäytti koulujen ja päiväkotien ruokahuollon. Kuntalaiset kerääntyivät Tampereen keskustorille osoittamaan tukeaan henkilöstölle ja vastustamaan kaupungin suunnitelmia.

Kaupunginhallitus pelästyi henkilöstön ja kuntalaisten protestia sen verran, että päätti marraskuun lopussa jättää yksityistämssuunnitelmien toteuttamisen pöydälle. Näin ollen asian saaminen valtuuston käsiteltäväksi siirtyi ensi vuodelle. Päätöstä pidetään erävoittona matalapalkkaiselle ja naisvaltaiselle henkilöstölle. Pöydälle jättäminen ei silti poista henkilöstön yllä leijuvaa uhkaa ja onkin todennäköistä, että kaupungin porvarienemmistöinen valtuusto yrittää runnoa yksityistämisen läpi ennen seuraavia kunnallisvaaleja.

JHL ja Tampereen Aterian

henkilöstö ovat syystäkin huolissaan tulevaisuudesta. Yksityistämisen seurauksena kynnys palkata osa- ja määräaikaista työvoimaa lisääntyy. Irtisanomisilta tultaisiin tuskin välttymään. Ohjausryhmän raportissa esitetyt tavoitteet yhdistää jatkossa keittiö- ja siivoustyötä lisäävät yksittäisten työntekijöiden kuormaa ja tekevät alasta yhä enemmän monipalvelutyötä.

Tampereen kaupungin suunnitelmat yksityistää tuottavia ja pienituloisille tärkeitä julkisia palveluita ovat seurausta hallituksen harjoittamasta kunta- ja aluepolitiikasta. Kaupunkia johtavan porvaripuolueiden XL-liittouman toimet saavat ankaraa kritiikkiä kuntalaisilta. Tulevissa kunnallisvaaleissa kuntalaisilla on mahdollisuus muuttaa politiikan suuntaa ja vahvistaa hyvinvoinnin kannalta olennaisia kunnallisia palveluita.

KÄ/Antti Siika-aho

Muista STP:n- ja Kansan äänen järjestöjen puurojuhla keskiviikkona 28.12.2011 Hermannin kerholla alk. klo 18.00

Katso ilmoitussivu!

Köyhyyden noidankehä USA:ssa

(Neues Deutschland/Von Reiner Oschman) Teollistuneista maista köyhyyden puristus USA:ssa on kaikkein voimakkainta, kirjoittaa New York Times. Lehden mukaan joka kolmas USA:n kansalainen elää joko köyhyydessä tai vaarassa vajota köyhyyteen. Kaikkien 50 Yhdysvaltain osavaltioiden kouluviranomaiset ilmoittavat, että lapset joille annetaan maksutta kouluruokaa perheen hätätilan takia, ovat lisääntyneet.

Lyhyessä ajassa, on taloudellista avustusta tarvitsevien joukkoon, tullut yhä lisääntyvässä määrin lapsia, niin sanottujen keskiluokkaisen perheiden piiristä. He ovat joutuneet ennen maksamaan kouluruuasta korvauksen. Alkusyksyllä julkaistujen lukujen perusteella on pääteltävissä, että köyhyyden leviäminen koulumaailmassa jatkuu edelleen. Syyskuun puolenvälin tienoilla julkaistujen uusimpien tietojen pohjalta on pääteltävissä 46,2 miljoonan Yhdysvaltain kansalaisen elävän köyhyysrajalla. Tämä tarkoittaa jokaisen kuudennen elävän köyhyysrajalla.

Uusimman väestönlaskennan, vuodelta 2010, perusteella asian tarkastelusta saa vielä draamatisemman kuvan. Todellisuuden huomioon ottaminen saa jokaisen menemään kananlihalle: yksi kolmesta amerikkalaisesta – pyöreästi 100 miljoonaa ihmistä – ovat joko köyhiä tai ovat vaarassa painua köyhyyteen.

Uusimpien tietojen valossa on USA:n köyhyysaste kehittyneiden valtioiden keskuudessa kaikista korkein. Köyhyysraja määritellään USA:ssa kokovuoden aikana kertyneiden tulojen mukaan. Tällä hetkellä nelihenkinen perheen köyhyysraja on – riippuen hieman laskutavasta – 22.113 dollarista 24.343 dollariin. Tuon rajan alapuolella elää viranomaisen antamien tietojen mukaan 49,1 miljoonaa kansalaista. New York Timesin tekemän selvityksen mukaan elää köyhyysrajan alapuolella elävien lisäksi 51 miljoonaa ihmistä, jotka käytännöllisesti katsoen kuuluvat ryhmään köyhät.

Saksan kielestä käänsi: Timo Kangasmaa

Sähkön siirtohinnoittelu ja myyntihinnoittelu – kuluttajaa viedään kuin pässiä narussa

Minna Ekman 12.12.2011
Asiakasneuvoja, Inkoo

Olen jo useiden vuosien ajan ihmetellyt maassamme käytössä olevaa sähkön kuluttajahintajärjestelmää. Puhuin sähkön siirtohinnaista myös Kansan ääntä toimittavan Heikki Männikön kanssa ja tulimme siihen tulokseen, että kuluttajalta perittävistä sähkön siirtohinnaista puhutaan julkisuudessa aivan liian vähän. Siitäpä siis juttuni aihe. Mielestäni on perin kummallista, että ensin yksi yhtiö laskuttaa kuluttajaa verkkonsa käytöstä ja toinen yhtiö laskuttaa vielä samassa verkossa kulkevasta, myymästään sähköstä poloista kuluttajaa. Tai jos hinnat pysyisivät kohtuullisella tasolla tämän erikoisen tuplalaskutuksen vielä ymmärtäisin, mutta erikoista on vielä lisäksi sekin, että valtakunnan eri kolkissa eri hintaista sähkön siirtohintaa kuluttaja ei voi kilpailuttaa, vaikka sähkönmyyntihinnan kylläkin voi kilpailuttaa.

Energiamarkkinaviraston mukaan sähköenergian osuus sähkölaskusta vaihtelee eri asiakkaasta riippuen, mutta tyypillisesti kilpailutettavissa oleva osuus on noin puolet sähkökustannuksista. Onhan sekin tietysti jotain, mutta esim. Suomen Rahatiedon mukaan vuoden 2011 marraskuun lopussa helsinkiläinen kerrostaloasukas olisi saanut halvimmalta energiantarjoajalta sähkönsä 39 euroa halvemmalla kuin Helsingin Energialta. Pientaloasukkaan vuosisäästö olisi ollut 182 euroa. Säästettävissä olevat summat eivät ole mielestäni kuitenkaan kovinkaan suuria.

Sähköverkonhaltijat

Sähköverkko koostuu valtakunnallisesta 110-400 kilovoltin (kV) kantaverkosta, erillisistä 110 kV:n alueverkoista sekä paikallisten sähköyhtiöiden hallitsemista 0,4-70 kV jakeluverkoista. Verkkopalveluita myyviä sähköyhtiöitä kutsutaan yhtiön hallitseman verkon perusteella myös kanta-, alue- tai jakeluverkonhaltijoiksi.

Verkonhaltijoita koskevat verkon ylläpito- ja kehittämisvelvollisuus, sähkönkäyttöpaikkojen ja tuotantolaitosten liittämisvelvollisuus sekä sähkön siirtovelvollisuus. Verkonhaltijat vastaavat sähköverkon kunnosta ja asiakkaille toimitettavan sähkön laadusta.

Jakeluverkonhaltijan verkkolupaan liittyy **maantieteellinen vastuualue**, jolla jakeluverkonhaltijalla on yksinoikeus rakentaa jakeluverkkoa. Asiakkaan sijainti jakeluverkonhaltijan vastuualueella ei saa vaikuttaa siirtohintojen suuruuteen. Siirtohintaan ei saa myöskään vaikuttaa, keneltä sähkönmyyjältä asiakas sähkönsä ostaa.

Eri sähköverkonhaltijoiden välillä sähkön siirto- ja jakeluvelvoitteiden hinnat poikkeavat toisistaan, mutta asiakkaat eivät voi kilpailuttaa eri verkonhaltijoita. Tämä seikka todellakin lisää eriarvoisuutta Suomessa siis aivan riippuen siitä, missä asut tai missä mökkisi on, niin sen hinnan joudut sähköstäsi maksamaan. Siirtomaksun määräytymiseen vaikuttaa muun muassa asiakkaalle toimitetun sähköenergian määrä ja tehontarve sekä jännite-taso, jolla asiakas on liittynyt verk-

Asuinkunnasta riippuen kotitaloudet joutuvat maksamaan sähköstä aivan erilaisia hintoja. Ovelasti puhutaan sähkön hinnan kilpailuttamisesta, mutta ei sanota sitä, että hinta koostuu kahdesta tekijästä, sähkön- ja toisaalta sähkön siirron hinnaista. Sähkön siirron hintaa ei voi kilpailuttaa. Maaseutukunnissa vaikkapa Kemiönsaarella, Inkoossa ja lissä sähkön siirron kuukauden perusmaksu heiluu 15 euron molemmin puolin. Sen päälle tulee vielä sähkön kulutuksesta riippuva siirtomaksu. Monissa maaseutukunnissa pienasukas maksaa siirrosta enemmän kuin itse sähköstä. Tämä ei ole oikein siitäkään syystä, että koko Suomi tulee pitää asuttuna. Tässä mielessä sähköverkko on verrattavissa tieverkkoon. Siirtokustannukset tulee jakaa oikeudenmukaisesti kaikille veronmaksajille ja yrityksille. Lisäksi tulee varmistaa, että maksut vastaavat todellisia kustannuksia. Oheinen kuva osoittaa, että eri alueilla siirtoverkon ylläpito varmasti on erihintaista, mutta kaikkien yhteinen etu on, että valtakunnan verkko on kunnossa ja koko maa on asuttuna (toim.).

Kuva: Heikki Männikko

koon.

Sähkönmyyjät

Sähkömarkkinoilla toimii sähkön tukkumyyjiä, jotka myyvät sähköä suurille sähkön käyttäjille sekä paikallisille sähköyhtiöille sekä sähkön vähittäismyyjiä, jotka myyvät sähköä kotitalouksille, maatalouksille sekä pienille ja keski-suurille yrityksille. Sähkömarkkinoiden avautumisen myötä sähkön tukku- ja vähittäismyyjien välinen raja on hämärtynyt: sama yritys voi toimia sekä sähkön tukku- että vähittäismyyntimarkkinoilla.

Sähkön myyntitoiminta ei edellytä nykyisin toimilupaa - mikä tahansa yritys, yhteisö tai yksityishenkilö voi ryhtyä sähkön myyjäksi. Vähittäismyyjiltä on myös poistettu alueellinen yksinmyyntioikeus. Pienten sähkön käyttäjien etujen turvaamiseksi jakeluverkonhaltijan vastuualueella määräävässä markkina-asemassa olevalla sähkön vähittäismyyjällä on sähkön toimitusvelvollisuus: myyjän on toimitettava asiakkaan pyytäessä sähköä kohtuulliseen hintaan, jos asiakkaalla ei ole muita kilpailukykyisiä hankintamahdollisuuksia. Toimitusvelvollisuuden piirissä oleville asiakkaille vähittäismyyjiä tulee olla julkiset sähköenergian myyntihinnat ja -ehdot. Energiamarkkinavirasto valvoo toimitusvelvollisuusmyyntiä ja sen hinnoittelua.

Sähkön vähittäismyyjinä toimivat pääasiassa paikalliset jakelu-yhtiöt, jotka myyvät itse tuotta- maansa tai tukkumarkkinoilta ostamaansa sähköä. Viime aikoina myös suuret tuottajayhtiöt ovat monien muiden toimijoiden ohella olleet kiinnostuneet sähkön vähittäismyynnistä.

Sähkön siirtohinnoittelun

valvonta

Sähkön siirtohinnoittelun kohtuullisuuden valvonnassa siirryttiin 1.1.2005 alkaen uuteen valvontamalliin, joka perustuu valvontajaksoihin ja hinnoittelun kohtuullisuuden kriteerien määrittämiseen etukäteen. Ensimmäinen valvontajakso koskee vuosia 2005-2007, jonka jälkeen valvontajaksojen pituus on neljä vuotta kerrallaan. Energiamarkkinavirasto valvoo siirtohinnoittelua oma-aloitteisesti, valvonta on säännöllistä ja koskee järjestelmällisesti kaikkia sähköyhtiöitä. Tämän vuoksi sähkönkäyttäjien ei tarvitse tehdä erillisiä tutkintapyyntöjä yksittäisen sähköyhtiön siirtohinnoittelun kohtuullisuuden selvittämiseksi.

Energiamarkkinavirasto tarkastaa aina valvontajakson päätyttyä jokaisen sähköyhtiön osalta erikseen, ovatko yhtiöiden valvontajakson aikana asiakkailta perimät verkkomaksut olleet viraston ennalta vahvistamien menetelmien ja sähkömarkkinalain mukaisia. Jos valvontajakson aikana sähköyhtiön verkkomaksuilla keräämä tuotto ylittää kohtuullisen tason, Energiamarkkinavirasto velvoittaa päätöksellään sähköyhtiön palauttamaan ylituoton asiakkaille alentamalla sähkön siirtotariffeja seuraavan valvontajakson aikana. Yksittäisille asiakkaille siirtomaksujen palautuksia ei suoriteta. Merkittävästä ylityksestä sähköyhtiölle aiheutuu lisäksi korkoseuraamus. Päätökset ensimmäisen valvontajakson hinnoittelun kohtuullisuudesta annettiin vuonna 2008. Valvontajakson yksittäisenä vuotena sähköyhtiön tuotto saa siten ylittää kohtuulliseksi katsotun tason, jos yhteenlaskettu tuotto koko valvontajakson ajalta kuitenkin vastaa Energiamarkki-

naviraston ennalta vahvistamia laskentamenetelmiä.

Energiamarkkinaviraston vahvistamat laskentamenetelmät sisältävät sähköverkkotoimintaan sitoutuneen pääoman arvostusperiaatteet, sitoutuneen pääoman kohtuullisen tuoton ja verkkotoiminnan tuloksen määrittävät sekä verkkotoiminnan tehostamistavoitteen. Näiden perusteella Energiamarkkinavirasto laskee kunkin verkonhaltijan koko verkkotoiminnan tuoton ja vertaa sitä sallittuun kohtuullisen tuoton määrään. Energiamarkkinavirasto ei sitä vastoin vahvista etukäteen yksittäisten tariffien perus- ja siirtomaksuja tai niiden välisiä suhteita.

Sähkön siirto esimerkiksi Helsingin alueella

Otanpa esimerkiksi Helsingin, jonka alueella sähkön siirto tapahtuu siten, että helsinkiläisen sähköyhtiön omistaman sähköyhtiön sähköverkon avulla voimalaitoksissa tuotettua sähköä siirretään Helsingin alueen asiakkaille. Sähkön

siirtoa siis EI voi kilpailuttaa, vaan sähkön siirto on pakko ostaa sen alueen verkonhaltijalta, jossa verkkoon liitetty rakennus (ja siis myös asunto) sijaitsee. Sähköverkkoyhtiön maksut ovat siis nimeltään siirtomaksuja. Siirtomaksun lisäksi sähköverkkoyhtiö perii kuluttajalta sähköveron, valtion huoltovarmuusmaksun sekä arvonlisäveron (23% vuonna 2011/12) sähkön siirrosta.

Sähköverkkoyhtiöt kertovat ylläpitävänsä siirtomaksuilla sähköverkkojaan. Ylläpitämisellä tarkoitetaan siis sähköverkon kunnostamista, kehittämistä ja uudistamista sekä kokonaan uuden verkon rakentamista. Siirtomaksuun sisältyy myös sähköverkon käytön valvonta ja vikapalvelu, vikojen korjaus sekä asiakkaiden puhelin- ja internetpalvelu sekä asiakkaiden sähkönkulutuksen mittaaminen. Mutta miten ihmeessä tämä kaikki laskutus ei riitä koko sähkömaksuun vaan jotain vielä puuttuu?

Sähkön myynti esimerkiksi Helsingin alueella

Esimerkiksi Suomen Rahatiedon (marraskuu 2011) vertailun mukaan suhteellisesti eniten hintaa on korottanut Helsingin toimitusvelvollinen sähköyhtiö Helsingin Energia. Jos esimerkiksi kerrostaloasukas, joka kuluttaa sähköä 2 000 kilowattituntia vuodessa, ostaa sähkönsä sillä, hänen sähkölaskunsa on nousut vuodessa 14,9 prosenttia eli 23 euroa. Myös kilowattituntia omakotitaloasukkaan lasku on kiivennyt Helsingissä eniten. 18 000 vuodessa käyttävän, sähköllä kotiaan lämmittävän asukkaan lasku on suurentunut 12,2 prosenttia eli 145 euroa.

Sähkönmyyntihinta Helsingin alueella siis koostuu kuluttajan valitseman sähköyhtiön esimerkiksi Helsingin Energian kautta ostamansa sähkön myynnistä ja sähköverosta (23% 11/2011).

Eriarvoistavaa energiapolitiikkaa

Suomessa ei tulla toimeen ilman asuintalojen lämmitystä, lisäksi pitkät pimeät syys- ja talvikaudet edellyttävät sähkövalaistusta. Kaikilla kansalaisilla tulisi olla oikeus kohtuuhintaiseen sähköön, jonka hinta olisi kaikille kuluttajille sama kaikkialla Suomessa. Nykyisellä sähkönhintamenettelyllä ihmisiä pakotetaan muuttamaan suuriin taajamiin, koska asuminen syrjäseuduilla pyritään tekemään mahdollisimman kalliiksi. Myös maanviljelijöiden ja muita elinkeinoja harjoittavien ihmisten työnteko vaikeutuu ja vaikuttaa työttömyyden kasvuun ja koko kansantaloutta heikentäen.

Mikä vaihtoehdoksi kovalle EU-politiikalle

Järjestämme kansalaisjärjestöjen yhteisen seminaarin Helsingissä lauantaina 11. 2. 2012. Siellä käsittelemme valmisteltujen alustusten pohjalta mm. seuraavia aiheita:

- Mikä vaihtoehdoksi kovalle EU-politiikalle
- Kysymys Suomen perustuslaista
- Kunnalliset palvelut EU-Suomessa

Tarkemmat tiedot ilmoitamme myöhemmin tammikuussa, mutta varaa jo nyt aika kalenteriisi.

Onko suomalainen yritysmaailma mielikuvitusköyhä?

Onko tarkoitus tehdä rikkaista entistä rikkaampia ja vähäosaisemmista suorastaan köyhiä? Vai onko tarkoituksena murtaa työtätekevän ihmisen selkäranka? Pitääkö tavallisen työtätekevän ihmisen olla vain koneen osa? Moottori, joka käy, kunnes alkaa yskimään ja voidaankin heittää romukoppaan, niinkö? Mikä on ihmisen tämän hetken arvo työntekijänä ja miten se mitataan? Niin tai näin, pää tulee jäämään vääjäämättä vetäjän käteen.

Kuva: Heikki Männikkö

Kuka muistaa Kemijärvi-liikkeen, kun työläiset pohjoisessa ja muuallakin puolustivat työpaikkojaan kapitalistien ahneudelta ja kävivät mm. Helsingissä ilmoittamassa mielipiteensä. Lähes kaikkien viime vuosien työtaistelujen yksi keskeisin aihe on ollut työpaikkojen säilyttäminen. Työnantajalla ei mene huonosti. Elintason alentamisesta on vain kyetty tekemään yksi voittojen lähde.

Joutaako perustuslaki romukoppaan

Käsittääkseni Suomesta on orjatyövoiman käyttö lailla kielletty. Kuitenkin tänä päivänä yritysjohtajat pyrkivät kaikin mahdollisin keinoin vähentämään ammattiyhdistyksen ja työntekijän otetta ja oikeuksia yrityksissä. Selkeimpinä esimerkkeinä: Työnantaja haluaa voimaan paikalliset sopimukset, mahdollisuuden kohdistaa korotukset määrätuille henkilöille, pidentää kauppojen aukioloaikoja, lisätä vii-

konlopputöitä ja siirtää osia perustoiminnoista alihankintaan. Mielestäni monet kohdat täyttävät orjatyövoiman peruspiirteet ja eduskunta vielä puoltaa moista toimintamallia. Uskomatonta! Perustuslaki kuitenkin velvoittaa julkista valtaa turvaamaan ja edistämään kansalaisten oikeuksien toteutumista.

Arvot kohdallaan

Lainaan tähän pätkän Jyrki Kataisen arvomaailmasta ja miten se lyö kasvoille tavallista työläistä, jolla pitäisi olla aivan samat mahdolli-

Mummon maailma

Kun ihminen vanhenee, niin tuttava- ja aihepiirit vähenevät. Tapasin Vaasan Huutoniemessä erään yli 90 vuotiaan mummon ja annoin hänelle Kansan äänen. Kun näin hänet seuraavan kerran, niin hän sanoi, että lehti valehtelee, kun kertoo 10 euron siivoojien tuntipalkasta, sillä hän on joutunut maksamaan vähintään 30 euroa. Eikä 10 euron siivoojia ole olemassa.

Tutkin lehteä ja huomasin siivoojien vaativan vähintään 10 euroa tunnilta. Kun näin mummon seuraavan kerran, niin selitin, että

eihän siivoojat saa edes 10 euroa, mutta siivousfirmat ottavat vähän pärstäkertoimella siivouspalkkioita. Koska ikääntyneet ihmiset eivät pysty itse hoitamaan kaikkia asioitaan, niin kuntien täytyisi järjestää kaikkein heikompiosaisille ilmainen siivous. Alustavasti voisi ilman isompia tutkimuksia asettaa ikäraja, jonka ylittäneet saisivat ilmaisen siivouksen. Kunnalliset siivoojat voisivat myös raportoida mahdollisista puutteista vanhusten taloudesta sosiaalivirastolle.

Wäinö Pietikäinen

suudet ja oikeudet: Kiireisessä työelämässä yhteisen ajan löytäminen ja lapsiperheen arjen yhteensovittaminen on turhankin työlästä. Yhteinen aika perheen parissa on kuitenkin todella arvokas asia ja siksi varaamme aikaa myös yhdesäololle ja rentoutumiselle. Aivan varmasti joku sanoo, että kaikillaahan on tämä sama mahdollisuus. Todellisuudessa moni perhe taistelee olemassaolostaan kynsin hampain, ei siinä silloin ole aikaa yhdesäololle ja rentoutumiselle. Työtön voi varmasti olla lasten ja perheen kanssa kotona, mutta onko tilanne silloin niin hyvä, että siinä oikein rentoutuu? Sitä paitsi Katainenkin myöntää kiireisen työelämän tekevän perheen arjesta joskus työlästä. Eikös pääministeritasoisen henkilön, joka huomaa tilanteen työlääksi, pitäisi siinä tapauksessa rakentaa yhteiskuntaa perhekeskeisemmäksi eikä päinvastoin?

Älyvapaata toimintaa

Sanotaan yrityksissä menevän

taloudellisesti huonosti. Kuitenkin osinkoja maksetaan, mutta mistä nekin rahat on otettu? Tietysti sieltä, mistä ne on ollut helpoin ottaa, eli duunarin selkänahasta. On täysin älyvapaata toimintaa nostaa pörssiyhtiön tuottoa keinoitekoisesti henkilöstä irtisanomalla ja palveluita ulkoistamalla. Mitään mullistavaa innovaatiota tämä ei yrityksen toiminnan kuvasta anna. Eikä myöskään anna yhtiön osakkeen arvonnousulle minkäänlaista katetta. Minun mielestäni yrityksen johto on pahasti yliarvioinut oman osaamisensa ja saanut vielä hallituksen siunauksen huseerauksestaan. Henkilökohtaisesti en kehtaisi aamuisin katsoa itseäni peiliin ja kysyä, kerro, kerro kuvastin ken on johtajista parahin.

Kyllä duunarikin voi katsoa itseään peiliin

Ammattiyhdistysliike on juuri niin vahva kuin on sen heikoin lenkki. Miksi me annamme valua isiemme pitkäkestoisen työn hiekkaan.

Veroparatiisit verta juovat

Veroparatiiseihin puuttuminen edellyttää kansainvälisen yhteistyön tehostamista. Lisäksi valtioiden tulisi pidättäytyä tarjoamasta välineitä, jotka helpottavat veroparatiisisijoittamista. Vuoden 2008 finanssikriisi sai monet valtionpäämiehet kiinnittämään huomiota riskeihin, joita salaisuuslakien taakse tehtävät sijoitukset aiheuttavat. Salaisuuslait luvattiin purkaa.

Talousmahdit sopivat veronkiertäjien narauttamisesta

Etelä-Ranskassa Cannesissa marraskuun alussa 2011 koontuneet johtavien G20-talousmahtien valtionpäämiehet alikirjoittivat sopimuksen veronkierron kitkemisestä. Sopimuksen avulla Yhdysvallat, Saksa ja muut talousmahdit yrittävät estää yksityisiä kansalaisia ja yrityksiä kierrättämästä varojaan veroparatiisien ja erilaisten välikäsien kautta. Talousmahdit sitoutuivat muunmuassa jakamaan tehokkaammin verotustietoja toistensa kanssa.

Sopimusta ajaneen rikkaiden maiden talousjärjestön

OECD:n pääsihteeri Angel Gurría iloitsi yhteisymmärryksen löytymisestä. ”Tänään olemme ottaneet merkittävän askeleen kohti maailmanlaajuisista verotusyhteistyötä”, Gurría sanoi. OECD:n mukaan velkaantunut Kreikka on esimerkiksi menettänyt joka vuosi noin 30 miljardin dollarin verotulot veronkierron takia.

Kreikka uhkaa julkistaa maan suurimpien veronkiertäjien nimet, jos verorästejä ei puliteta pian.

Maan valtiovarainministeriö on lähettänyt 150 000 henkilölle ja yritykselle kirjallisen varoituksen, jossa ministeriö uhkaa julkistaa verkkosivuillaan veronkiertäjien nimet, jos rahoja ei kuulu marraskuun 24.päivään mennessä. Kreikassa suurimmat verorästit kasautuvat harvojen harteille: eKathimerini-lehden mukaan 14 700 yksityishenkilöä, yhtiötä tai organisaatiota on velkaa valtiolle peräti 37 miljardia euroa. Kullakin tästä porukasta on verorästejä yli 150 000 euroa. Yhteensä noin 900 000 hengeltä on Kreikassa maksamatta verovelkoja 41,1 miljardia eu-

Kannatan isiemme työn kunnioittamista ja toivon ammattiyhdistysliikkeen nousevan takaisin niihin päiviin, jolloin työntekijä sai arvoisensa kohtelun ja mahdollisuuden ihmisarvoiseen elämään. Toivon työväen ymmärtävän, mihin kapitalistin tähtäin tällä hetkellä osoittaa ja ymmärtävän, mitä on tehtävä asian korjaamiseksi.

Yritykset jakoivat joululahjoja

Seuraavat yritykset jakoivat henkilöstölleen tuntuvat joululahjat vuodelle 2012. Nokia 1 700 henkilöä, Itella n .500 henkilöä, Lemminkäinen 300 henkilöä. UPM lomauttaa arviolta 554 henkilöä 90 päiväksi ja irtisanoo 59 ensi vuoden aikana. M - Real aloittaa 1 200 ihmistä koskevat lomautusneuvottelut. Ruukki irtisanoo arviolta 50 ihmistä Kurikassa. Honkarakenne lomauttaa arviolta 90 henkilöä. Fujitsu irtisanoo n. 80 henkilöä.

Reijo Rytönen

roa.

Kreikka yrittää saada kansalaistensa Sveitsin pankkitilien varat verotuksen piiriin.

Kreikan viranomaiset neuvottelevat sveitsiläisten kanssa sopimuksesta, joka voisi saada miljardien eurojen edestä kreikkalaisten Sveitsin pankkatileille tallettamaa rahaa verotettavaksi, kertoo eKathimerini-lehti. Sopimuksen mukaan Sveitsissä rahojaan säilyttävälle kreikkalaisille tarjottaisiin kaksi vaihtoehtoa: he joko paljastavat Kreikan veroviranomaisille, kuinka paljon rahaa heillä on Sveitsissä - tai sitten he joutuvat maksamaan veroa samalla prosentilla kuin jos tuo määrä olisi kirjattu tuloksi Kreikassa.

Kreikan valtiovarainministeri Evangelos Venizelos sanoo uskovansa, että sopimus auttaa Kreikkaa vähentämään veronkiertoa ja kaventamaan budjettivajettaan. Kreikkalaisilla on tallessa Sveitsin pankkatileillä noin 200 miljardia euroa, eKathimerini kirjoittaa. Suuri osa tästä on rahaa, joka liittyy veronkiertoon Kreikassa.

Timo Koivistoinen

Talouseliitin monopolipeli

Vuosi 2011 on tullut tunnetuksi ns. arabikevästä useissa Pohjois-Afrikan maissa on tapahtunut dramaattisia vallanvaihdoksia massaprotestien seurauksena. Länsimainen tulkinta antaa ymmärtää, että kansannousu olisi tapahtunut luonteesta, ilman ulkopuolisten sekaantumista tapahtumiin.

Egyptiläisen Google- osaston edustaja Wael Gonim toteaa CNN-haastattelussa, että Internet on tehokas väline vallankumouksien käynnistämiseksi ja kiittää Facebookia Hosni Mubarakin syrjäyttämisestä. Mieleen palautuu Iranissa epäonnistunut länsimaiden avoimesti tukema Twitter- vallankumous vuonna 2009. Venäjän parlamenttivaalien oletetuista vilpeistä (joista monet ns. todisteet ovat osoittautuneet väärennöksiksi) on laajalti tiedotettu sosiaalimediasa. Yllyttäminen protestimie-

lenosoituksiin on tapahtunut erityisesti Facebookin kautta. Merkillistä on, että 2.3.2011 Venäjän USA:n suurlähetystö on laittanut ilmoituksen venäjänkielentaitoisten sosiaalimediaman avustajien palkkaamisesta (Head Hunter: <http://hh.ru/vacancy/4034593>).

Yhdysvallat pelaa geopoliittista shakkipeliä samalla, kun länsimaiset korporaatiot iskevät luonnonvararikkaisiin maihin. Maailman talouseliitti pyrkii vaihtamaan hallituksia valtioissa, joiden johtajat eivät noudata talouseliitin käskyjä.

Länsimaat tuhosivat Naton avulla öljyrikkaan Libyan inhimillisyiden nimissä.. Länsimaiset yhtiöt saivat merkittävät osuudet Libyan öljytuotannosta. Saatuaan tiedon Libyan johtajan Muammar Gaddafin raa'asta murhasta, Yhdysvaltain ulkoministeri Hillary Clinton riemuitsi, taputti käsiään ja lausui ”Me tulimme, me näimme, hän on

kuollut.” Libyan sodassa, mm. Naton pommituksissa, kuoli myös Gaddafin lapsia ja lapsenlapsia. Libyan konfliktin aikana länsimaat olivat jäädyttäneet Gaddafin varoja (useita miljardeja), joiden kohtalo on tällä hetkellä hyvin epäselvä.

Imperialistien kohteena on nyt Syyria ja Iran. Länsimainen media on demonisoinnut ko. maat ja levittänyt vääristynyttä tietoa tilanteesta. Länsimaiset tiedotusvälineet väittävät viittaamalla eräänlaisen riippumattoman syyrialaisen ihmisoikeusjärjestön tilastoihin, että hallitus olisi syyllistynyt yli 3 500 ihmisen surmaamiseen protestien yhteydessä.

RT-kanavalle antamassaan lausunnossa Syyriassa työskentelevä ranskalainen lehtimies Tiëri Meisan kumoaa vääristellyt tilastot toteamalla, että useat väitetyistä uhreista on elossa ja että

heidän nimensä on poimittu satumanvaraisesti puhelinluettelosta. Meisan selvitti, että em. ns. riippumaton syyrialainen ihmisoikeusjärjestö on perustettu ja toimii Lontoossa.

Tunnettu journalisti Webster Tarpley paljastaa, että Syyriassa toimivat CIA:n, MI6 ja Mossadin värväämät ulkomaalaiset taistelijat, eli käytännössä terroristijoukot. Kyseisellä taktiikalla pyritään masinoimaan ulkoa ”hallittu kaaos”, joka johtaisi vallankumoukseen, eli laillisen hallituksen vallasta syöksemiseen ja USA:n ja Naton vaikutusvalan lisäämiseen.

Länsimaiden ja Israelin tähtäimessä on myös Iran. Tiedotusvälineet ovat jo uutisoineet Israelin aikeista hyökätä Iraniin, verukkeena on käytetty IAEA:n raporttia, jonka mukaan Iran olisi pyrkimässä ydinaseen valmistamiseen. Mitään selkeää näyttöä raportista

ei kuitenkaan löydy.

Mutta Irakiinkin hyökkättiin hyvin kevyin perustein, vain oletuksesta, että Irakilla olisi ollut hallussa joukkotuhoaseet, joita loppujen lopuksi ei kuitenkaan löydetty.

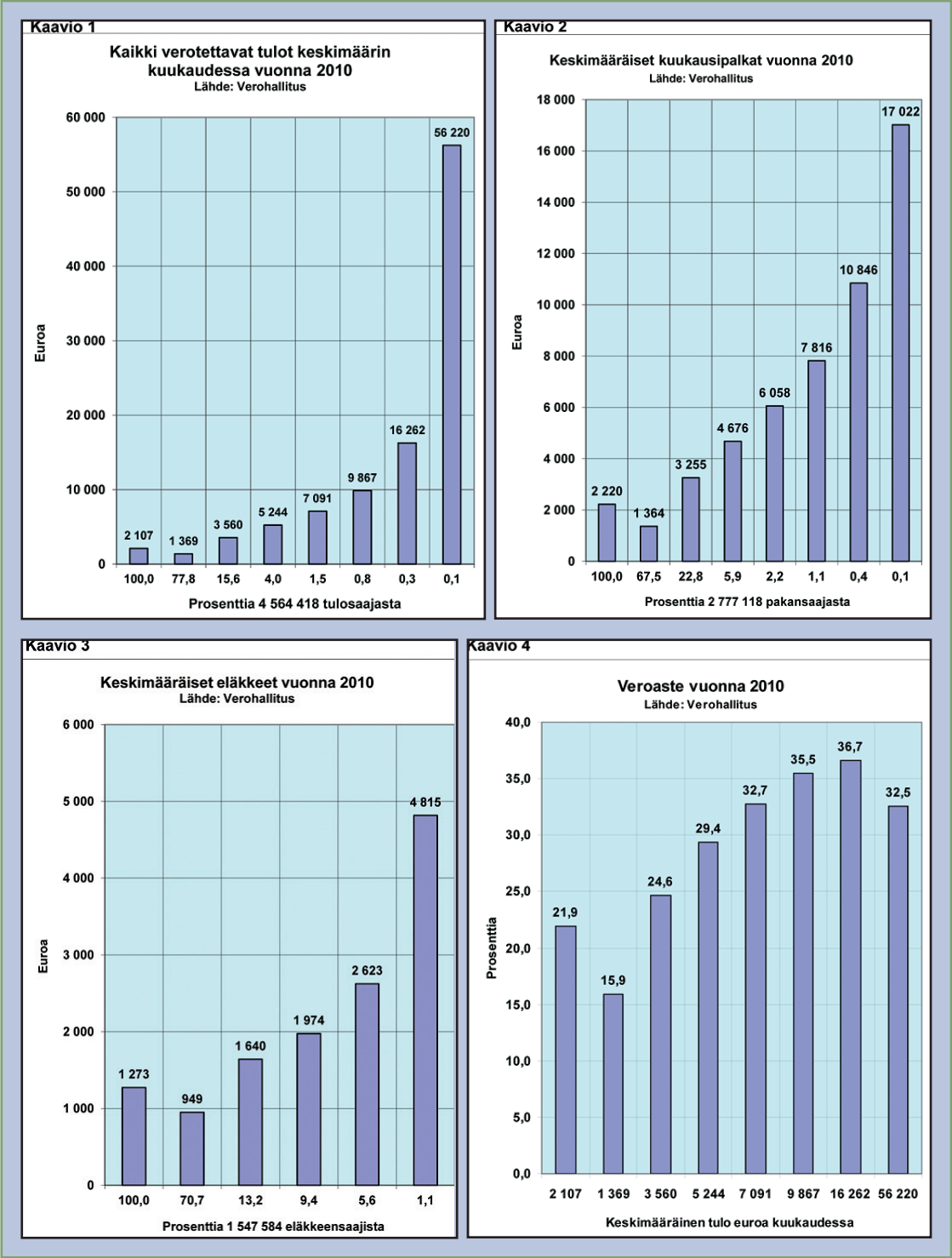
Hyökkäys Iraniin voi sytyttää liekkiin koko Lähi-idän ja jopa johtaa kolmanteen maailmansotaan, koska Iran on ilmoittanut vastaavansa hyökkäykseen. Silloin todennäköisesti konfliktiin joutuisivat myös Syyria ja Libanon Iranin liittolaisina, ja länsimaat – Israelin tukijoina. SCO-maat, erityisesti Kiina ja Venäjä, eivät ilmeisesti pystyisi jättäytymään täysin konfliktiin ulkopuolelle.

Eli arabikevät osoittaa, että ”hallittu kaaos”-skenaario on alettu toteuttaa, mutta finaali on vielä epäselvä.

Evgenia Hilden-Järvenperä

TULOT JA TULOEROT 2010

Viralliset tulo- ja verotiedot valmistuvat vuosittain loka-marraskuun vaihteessa. Yleensä valtajulkisuudessa liioitellaan ihmisten keskimääräisiä tuloja. Väärät tiedot tulevat erilaisista talouden tutkimuslaitoksista, jotka yhteiskuntarauhan turvaamiseksi vääntelevät totuuksia, joista tulee pelkkää puuta heinää.

Tulot yhteensä

Kaikki ovat kuulleet puheita tuloerojen kasvusta. Päätilastossa on seitsemän tuloluokkaa. Kun niiden mukaan lasketaan luonnollisten henkilöiden kaikki pääoma-, osinko, palkka-, eläke- jne. tulot, tuloerot olivat todella suuret. Kaikista 4 546 418 tulonsaajasta yli 300 000 euroa vuodessa sai vain 3 735 hen-

keä, 0,1 prosenttia. He saivat keskimäärin 56 220 euroa kuukaudessa. Sen sijaan muut 4 259 241 tulonsaajaa, 93,4 prosenttia kaikista, sai alle 55 000 euroa vuodessa. Pieni joukko sai kuukaudessa sen, mikä vain harva sai koko vuodessa.

Pienempituloisten joukko jakaantui kahtia niin, että tuloluokassa 35 000–54 999 euroa oli 709 979

tulonsaajaa, 15,6 prosenttia. He saivat keskimäärin 3 560 euroa kuukaudessa. Tuloluokassa 1–34 999 euroa oli 3 549 264 tulonsaajaa, 77,8 prosenttia. Heillä tulo oli keskimäärin 1 369 euroa kuukaudessa. Kaavio 1.

Toisessa tilastossa on tuloluokka 1–15.199 euroa. Siinä oli 1 477

MAAILMA ON KUILUN PARTAALLA

Lähteistä riippuen maailman talous näyttää aina erilaiselta. Helsingin Sanomat julkaisi jutun otsikolla ”Länsimaat elävät pelottavassa velkakuplassa”. Sen yhteydessä oli IMF:n tilasto rikkaimpien länsimaiden bruttokansantuotteesta (bkt) ja julkisesta velasta. Maita oli kymmenen plus Suomi.

Tilasto oli bkt määrän mukaan suurimmasta pienimpään. Määrä sellaisenaan ei kerro paljoakaan. Vasta kun määrät verrataan väestöön, saadaan oikeampi kuva. Sen mukaan suurin bkt asukasta kohden oli Suomella (36 226 euroa), toisena Yhdysvallat (34 542), sitten Saksa (31 317), Ranska (31 014), Britannia (27 368) ja Italia (26 308).

Mutta kuten tiedetään, niin

Yhdysvaltojen bkt perustuu niin sanottuun hedonisen järjestelmään, jolla siihen on tulevien nautinto-oikeuksien perusteella pumputtu ilmaa. Sitä oli nyt ainakin 17,9 prosenttia. Kun se korjataan, niin todellinen bkt oli 29 297 euroa asukasta kohti ja sijoitus vasta Ranskan jälkeen – neljäs.

Saman tilaston mukaan julkisen velka asukasta kohden oli Suomella pienin (18 113 euroa), sen jälkeen tulivat Britannia (22 167), Saksa (25 988), Ranska (26 989), Italia (31 838) ja Yhdysvallat (34 545). Italian velka bkt:n verraten on 121 prosenttia ja Yhdysvaltojen 100 prosenttia, mutta korjatun bkt:n mukaan se oli 118 prosenttia.

Kaikki tämä kertoo Suomen olevan erittäin kilpailukykyinen.

Sitä korostaa tuotettu lisäarvo, sijoitetun pääoman tuotto, joka viimeisen kymmenen vuoden aikana on heilunut ylös ja alas, mutta oli keskimäärin huikea 25 prosenttia.

Muuten länsimaisen kapitalismin tulevaisuus näyttää perin järkyttävälle, kun Italian ja Yhdysvaltojen bkt ovat asukasta kohden lähellä toisiaan ja molempien budjetit ja kauppataaseet ovat alijäämäisiä. Yhdysvallat ovat Italiaa huonommassa asemassa mielettömän asevarustelun ja 132 maassa olevan 702 sotilastukikohdan ja sotaisen aggressiivisuutensa vuoksi. Niillä se turvaa suurpääomansa maailmanlaajuiset riistomahdollisuudet, joita se nimittää kansalliseksi eduikseen.

Tästä johtuen ei ole ihme, et-

557 tulonsaajaa, 32,4 prosenttia, joka sai keskimäärin 943 euroa kuukaudessa.

Tuloerot ovat todella huimaavat.

Palkat

Palkkatuloissakin on todella suuret erot. Palkkaa sai yhteensä 2 777 118 henkeä. Yli 300 000 euroa ilman ylärajaa sai 3 026 palkansaajaa, 0,1 prosenttia. Heillä palkka oli 17 022 euroa keskimääräinen kuukaudessa. Tuloluokassa 1–34 999 euroa oli yhteensä 1 874 035 palkansaajaa, 67,5 prosenttia. Heillä keskimääräinen palkka oli 1 364 euroa kuukaudessa. Ero on tässäkin huikea. Kaavio 2.

Toisen tilaston alimmassa luokassa olivat erilaiset pätikätyläiset. Heitä oli hurjat 1 148 224 henkeä, 41,3 prosenttia. He tekivät töitä 5–6 kuukautta, josta vuosipalkaksi kertyi 10 424 euroa. Siitä tulee kuukauden keskipalkaksi 869 euroa.

Palkkatulojen suurin ongelma on siis pätikätyöt, joista kertyvä palkka on suorastaan olematon. Sitä ei kuitenkaan noteerata, sillä työttömyysprosentti lasketaan työpaikkojen, eikä tehtyjen työtuntien, täysien henkilötyövuosien mukaan. Siksi työttömyysprosentti näyttää alhaiselta ja poliitikot ovat tyytyväisiä, tyytyväisiä vaikka käytävissä olevista työtunneista jää käyttämättä neljännes!

Eläkkeet

Keskimääräinen eläke oli 1 273 euroa kuukaudessa. Eläkkeensaajista 70,7 prosenttia sai enintään 1 266 euroa kuukaudessa, keskimäärin 949 eroa. Eläkkeensaajista 28,2 prosenttia sai keskimäärin 1 948 euroa kuukaudessa. Suuria 4 815 euron eläkkeitä sai 1,1 prosenttia. Heistä suurinta, keskimäärin 6 769 euroa kuukaudessa, sai 0,3 prosenttia eläkkeensaajista. Kaavio 3.

Verot

Viime vuonna kaikkien tulojen keskimääräinen välittömien verojen veroaste oli 21,9 prosenttia. Kun veroluokkia on seitsemän, niin alimmassa 1 369 euron keskimääräisen kuukausitulon veroluokassa veroaste siitä on 15,9 prosenttia. Siitä se hiljalleen nousee tuloluokasta toiseen niin, että 16 262 keskimääräisestä kuukausitulon veroaste on 36,7 prosenttia. Mutta ylimmässä tuloluokassa, jossa keskimääräinen kuukausitulo oli huima 56 220 euroa, veroaste oli edellistä pienempi – 32,5 prosenttia! Kaavio 4.

Vanhan sanonnan mukaan ve-

rot kansan verta juo, pitää edelleen paikkansa olemattoman progressi-on vuoksi. Jos verot kerättäisiin oikein tulojen mukaan, se voisi olla alimmassa tuloluokassa 14 prosenttia, sitä seuraavissa 24- 34- 44- 54- 64- 74. Tässä tapauksessa kahdessa alimmassa luokassa, 93 prosentilla, vero hieman laskisi, muilla kasvaisi. Siitä huolimatta alimmas- ta tuloluokasta ylimpään nettotulo olisi aina ja edelleen edellistä suurempi. Alimassa nettotulo olisi 1 177 euroa, mutta ylimmässä kaksitoista kertaa suurempi – 14 617 euroa kuukaudessa.

Tämän todellisen progression mukaan verotulo kasvaisi 2,4 miljardilla eurolla ja veroaste nousisi 24,1 prosenttiin. Näin kakku tulisi jaettua oikeudenmukaisemmin.

Lopuksi

Porvarillinen kansantaloustiede ei ole koskaan hyväksynyt oikeaa todellisuutta. Se haluaa vapaat kädet talouden esittelyyn, josta bkt on loistava esimerkki. Sitä vastaan ei koskaan voi liikaa korostaa toteamalla, että kaikki tuotanto, talot ja tavarat, ovat pelkkiä työn yhdisteitä. Jos niistä poistettaisiin kaikki niihin käytetty työ, jäljelle jäisi vain aineet sellaisina kuin ne tavataan luonnossa. Viime vuonna todellinen kokonaistuotanto oli 351,5 miljardia euroa. Siten työn tuottavuus oli jokaisena todella tehtynä (ei siis virallisena) työtuntina 93,93 euroa.

Kokonaistuotannossa oli edellisten vuosien työnarvoa 39,76 euroa joten kuluneen vuoden työnarvo oli 54,16 euroa tunnissa. Siitä oikeaksi kansantuloksi saatiin 202,7 miljardia euroa. Se on selvästi suurempi kuin virallinen laskelma.

Tunnin työnarvosta maksettiin työläisille palkkaa 16,35 euroa. Työn arvosta ulosmitattiin lisäarvoa ja kapitalistien jättipalkkoja 37,81 euroa, 231,3 prosenttia.

Tulonjaossa on ongelmana yksityisen omistuksen ja tuotannon yhteiskunnallisen luonteen välinen ristiriita. Tuotannon yksityinen omistus kasaa globaalisti tuotantoa ja pääomia, kahmii enimmäisvoittoja, rajoittaa tuotantoa, lisää pätikätyitä ja työttömyyttä. Tulokse- na on tuloerojen, köyhyyden ja pahoinvoinnin jatkuva kasvu. Tälle kehitykselle vaihtoehdot ovat todella vähissä – onko jäljellä enää muuta kuin yksityisomistuksen lakkauttaminen?

Kai Kontturi

tä Yhdysvallat järjestelee toisella puolella maapalloa, kaukana kotoa, erillaisia kahinoita, joilta puuttuu todelliset kansalliset tavoitteet ja vaihtoehdot. Ne palvelevat suoraan ja vain Yhdysvaltojen etuja. Sen aiheuttamat sodat pitävät yllä pelkoa paitsi kotona myös maailmalla. Ne siirtävät kansalaisten huomion pois kasvavista ongelmista.

Erityisen vaaralliseksi tilanteen tekee aggressiiviset Yhdysvallat, jonka katteeton velka kasvaa kasvamistaan ja uhkaa maailmantaloutta. Yhdysvallat ovat taloutensa vuoksi vaarallisessa Italiaa muistuttavassa tilassa. Molemmat ovat valtavassa velkakuplassa, josta ei ole ulospääsyä. Yhdysvalloille se ei ole mahdollista edes valtaa-

malla Libyan öljyvarat. Ulospääsyä ei ole myöskään yrityksellä vallata Israelin ja Saudi-Arabian kanssa Iranin mahtavat öljyvarat.

Koko läntinen kapitalistinen maailma elää valtavassa velkakuplassa. Pahenevan työttömyyden ja lisääntyvän köyhyyden vuoksi ne ovat umpikujassa, kun katteeton rahamaailma on paisunut yli kymmenkertaiseksi reaali- talouteen verraten. Tilanteen tekee vaaralliseksi myös Saksa-Ranska-akselin pyrkimys hallita koko Eurooppaa.

Länsimaat elävät vapaakaupan synnyttämässä kuplassa. Kapitalismi on kuilun partaalla.

Kai Kontturi

Työväenpolitiikkaa työkansan ja..

Uudenvuodentervehdykset 2011

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
STP:n Helsinki-ryhmä
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuuri-työ ry
Kominform
Suomi ilman fasismia ry.
Suomen antifasistinen komitea

Helsinki	Aarni Mietala Sakari Kuismin Timo Koivistoinen Petri Krohn
Sodan ja Fasismin vastainen Työ ry hallitus	
Timo Kangasmaa Juho Haavisto Esko Auervuolle Paavo Heikkinen Timo Nieminen	
Helsinki	
Heikki Sipilä Jaakko Ahvola Ari Kukkonen IrjaKukkonen Tauno Wallendahr Sirpa Mittilä Antero Nummiranta Reijo Katajaranta Janne Rahikainen Miina Vuorinen Pekka Tiainen Jaakko Pietiläinen Hannele Salava Erkki Hiipakka Bertta Laine Ingrid Hämäläinen Raika Kontturi Kai Kontturi Heikki Männikkö Tarja Männikkö Taina Mäenpää Tapio Mäenpää Pakarinen Esko Auervuolle Riitta Auervuolle Timo Jokinen Kaija Jokinen Santeri Jokinen Mark Rumbin Matti Orava Paavo Heikkinen Kaarina Heikkinen Harri Jalo Eino Lindroos Simo H Marja L Matti Laitinen	Pertti Leino Elina Kämppi Nelli Hilkka Kääriäinen Heikki Männikkö Mishka Jaakko Muilu Katja Sissi Katariina Nurminen Paavo & Elvis Punapaita
Vantaa	Marja-Liisa Juvonen Heikki Uusimäki Eira Kärki Juha Kärki Ulla Hämäläinen Heikki Typpö Jouko Nevalainen Anita Nevalainen Anna Nevalainen Jorma Joona Beda Lampila Mikko Mari Bach Vili Bach Teemu Unto Nikula
Tuusula	Markku Nieminen Esa Koivisto J. Koivisto Sirpa Koivisto Esko Koivisto

Ossi Keränen Heimo Hulkonen	Janakkala	Zemyna Koivula Heidi Tuominen Ville Mäkinen Matti Linna Aimo Minkkinen Antti Siika-aho Johannes Murto
Kerava	Jorma Talikka	
Abdullah Tammi	Turku	
Karkkila	Esko Luukkonen Anne Luukkonen Olavi Tirronen Reino Intovuori Marja-Terttu Artiola Helena Tuomaala Seppo Sipilä Ines Mäkilä Galina Rintala Mauri Rintala Risto Lajunen	Nokia
Timo Nieminen		Erno O. Laitinen
Järvenpää		Hämeenkyrö
Jarmo Mukkala		Marja Kangasniemi Jorma Kangasniemi Pentti Mansikkamäki Kalle Toivola
Vihti		
Jaakko Muilu		

Kuva: Heikki Männikkö

Wäinö Pietikäinen
Hannu Kukkonen
Mary Andersson
Anita Salven
Maire Wilkman
Mikko Anttila
Pentti Katainen
Rainer Andersson
Mats Nordlund
Riitta Vainionpää
Eija Tolonen
Eero Saareinen
Merja Andersson
Esa Salomaa
Heikki Rajamäki
Aune Jakola
Heikki Häkkinen
Reijo Karttunen
Ritva Toimi
Reino Halttu
Toivo Hakkarainen
Seppo Keränen
Johan Wiman
Jorma Talikka

Kaikille EU-politiikan vastustajille hyvää uutta vuotta. Yhdistäkäämme voimamme EU-politiikkaa ja uusliberalismia vastaan.
Heikki Männikkö

Toverit! Vaikka maa palaa, liekkimme ei sammu, vaan loistaa yli maapallon.
Pipsa & Juhani Valo

Mäntsälä	Veera Eloranta Teuvo Turunen Timo Turunen Ani Leikonniemi Silja Mölkänen Jarmo Wikman Kirsi Ruohomäki
Ari Kivivirta Merja kivivirta Salla Kivivirta Saana Kivivirta	Jämsänkoski
Porvoo	Reino Welling Mirja Welling Erkki Flyktman
Kaija Siippainen Teresia Wahrman Pertti Pitkänen Tuukka Wahrman Aune Manelius Matti Wahrman Pirkko Nokkala Tommi Wahrman Kalevi Wahrman Yrjö Nieminen Pekka Kokkinen Hannu Henttonen Vera Wahrman Hannu Ikonen Hannu Hämäläinen Heikki Leinonen Saga Wahrman	Lahti
Raasepori	Anja Saarikko Timo Saarikko Anja R Leena Tiina Häkkänen
Peter Björklöf	Kuopio
Hämeenlinna	Juhani Tanski
Pasi Ranki	Joensuu
	Raimo Ruttonen Veijo ja Hilja Saarelainen sekä lapset
	Vaasa
	Lauri Rintala
	Haapajärvi
	Elvi ja Heikki Siika-aho
	Oulu
	Paavo Junttila Saara Lehtomaa
	ASBESTKAMP 85.
	Tampere
	Martti Satri Risto Koivula Vejas Koivula

VALLILANLAAKSO

Joulukuun raikkaat aamukasteet jatkuivat. Ylitin kaarisillan. Silmälasieni linssit kastuivat.

Helsinki edistää hyvinvointia ja kestäväää kehitystä halkaisemalla Vallilanlaakson joukkoliikennekadulla.

Vallan osoittaessa mahtinsa kaupunginosien ulkoilualueet menettävät merkityksensä, siirtolapuutarhat sulkevat porttinsa.

Kaupunginvaltuusto päätti oikeiston ja sossujen äänin tuhota vanhan kulttuuriympäristön.

Ne, saatanat kaatavat salavat. Pian bussit jyräävät puistossamme.

Ne pistävät uhan alle laakson eläin- ja kasvikunnan. Osmankäämit, horsmat, heinikot jäävät alle asvaltiti.

Minä vastaan valinnoistani. Olen osa elinympäristöäni. Minä en antaudu tyllylle tyhmyydelle. Minä puolustan puistoamme.

Matti Laitinen 16.12.2011

..ympäristömme ehdoilla - STP

Itsenäisyyspäivänä Kiasman aukiolla:
Liittovaltiokehitystä velkakriisin varjolla

On palautettava menetetty itsenäisyys

Suomi menetti itsenäisyytensä, kun se liitettiin EU:iin vuoden 1995 alusta totesi **Itsenäisyyspuolueen puheenjohtaja Antti Pesonen**. Monet suomalaiset pitävät Suomea edelleen itsenäisenä maana, vaikka itsenäisyyden tunnuksista mikään ei toteudu EU-Suomessa. Siitä, että Suomi olisi itsenäinen ja demokraattinen maa voi perustellusti olla eri mieltä. Kansalaisilta ei kysytä keskeisistä asioista. Suomelta vietiin oma raha ja maamme liitettiin Euroon ilman eduskunnan säädettyä lakia asiasta järjestettyä kansanäänestystä. Suomen naapureissa Ruotsissa ja Tanskassa kansanäänestykset järjestettiin ja ne säilyttivät oman rahansa. Suomi luopui markasta ja on eurokriisissä mukana. Nyt tämän kriisin varjolla liittovaltiokehitystä syvennetään. Suomalaisen osa tässä on maksajan ja reuna-alueen osa. Itsenäisyyspuolueen puolesta voin sanoa, että Suomelle oikea ratkaisu on palauttaa menetetty valtiollinen itsenäisyys ja siihen kuuluva päätösvalta, lainsäädäntö ja myös oma raha ja sen pohjalta rakentaa tulevaisuutta. Ekologiset, taloudelliset ja sosiaaliset kriisit liittyvät kaikki toisiinsa. Niiden ratkaisemiseksi tarvitaan laajaa kansainvälistä yhteistyötä alistussuhteiden tilalle. EU:n jäsenyys on yksi tällainen alistussuhde, jossa suuri raha kansainvälinen keinottelupääoma on yhdistynyt harvinaivaltaiseen näennäisdemokratiseen byrokratiaan. Suomalaisen ja Suomen tulevaisuus on Suomen kansalaisten käsissä.

Itsenäinen Suomi on paras vaihtoehto suomalaisille.

EU:n liittovaltion perustelijoiden tarkoituksiperät eivät kestä päivänvaloa sanoi **Erkki Hiipakka**. EU:sta irtaantumisen lisäksi on ryhdyttävä seuraaviin toimenpiteisiin: Pankit on pelastettava, koska uhkapelurit ovat kaapanneet vallan pankkien hallinnossa. He tuhoavat terveen reaali talouden ja panevat maailman työntekijät kilpailemaan toisensa verissäpäin kuoliaaksi. Valtionvelka on tulonsiirto rikkaille. Pyörittäessään tätä vekselirulettia pankit puhaltavat velkapyramidihuijauskuplaa. Se on heti lopetettava. On raukkamaista paeta veronmaksuvastuutaan veroparatiiseihin. Adam Smith, vapaan kaupan isä sanoi: ”On oikein, että rikkaat maksavat suhteellisesti enemmän veroja”. Finanssimailman säännöt ovat tuhoisat. Ne on uudistettava. Osakeyhtiölakia on uudistettava. Eduskunnan on säädettävä laki uudelleen. Sanotaan osakeyhtiön ainoan tehtävän olevan tuottaa voittoa osakkeen omistajalle. Osakeyhtiö on kuitenkin yrittämiselle annettu hallinnollinen muoto, jolla vastuuntuntoiset yrittäjät rakentavat oikeudenmukaista yhteiskuntaa. Älkäämme ummistaako silmiämme vuosituhanen huijaukselta. Ymmärtäkäämme olevamme kanssarikollisia ostaessamme rahasto-osuuksia ja pannessamme hyvän elämän toivon siihen. Meillä on vapaus valita toisin.

Markka on saatava takaisin

Suomen EU- jäsenyyden aikana historiallinen markkamme on tapettu totesi **Itsenäisyyspuolueen puolu esihteeri Saku Mättö**. Suomen markalla on muutakin kuin symbolista arvoa. Sillä on merkitys val-

Itsenäisyyspäivänä 6.12.-11 useat EU:n vastaiset ja EU-kriittiset kansalaisjärjestöt sekä rauhanjärjestöt järjestivät Helsingissä Kiasman aukiolla hyde park- tyyppisen keskustelutilaisuuden, jossa käsiteltiin Suomen itsemääräämisoikeuteen ja sotilaalliseen liittoutumattomuuteen liittyviä kysymyksiä. Poikkeuksetta puhujat olivat yksimielisiä siitä, että Suomi ei ole enää itsenäinen valtio, vaan luopuminen markasta vei meiltä taloudellisen päättäväisyyden. Vahvasti nousi myös esiin näkemys, että velkakriisin varjolla päättäväisyytämme rajoitetaan edelleen ja EU:ia viedään kohti liittovaltiota. Katsottiin, että Suomelle oikea ratkaisu on palauttaa menetetty valtiollinen itsenäisyys ja siihen kuuluva päätösvalta, lainsäädäntö sekä myös oma raha. Puheenvuoroissa esitettiin, että uusliberalismin sijaan tulee kehittää suurten pääomien toiminnan säätelyä. Presidentinvaaleja sivuttiin niiden läheisyyden vuoksi melkein kaikissa puheenvuoroissa. Vaadittiin, että tulevan presidentin tulee toimia mm. Suomen liittovaltiokehitystä ja Nato-jäsenyyttä vastaan.

Puhuu Pekka Tiainen

tion talouden moottorina, Suomen viimeisenä takuumiehenä. EMU-aikana olemme velkaa ulkovalloille vieraan maan valuuttana, eli euroina. Suomen pankkiin ei hallinnoi omaa valuuttaansa, vaan olemme Euroopan keskuspankin armoilla. Lainatessamme rahaa, otamme ulkomaan valuuttamääräistä lainaa, eikä valtiolla ole mitään tapaa omin toimenpitein kuitata näitä saataviaan. Tämä uhka konkreti-soituu nykyisessä tilanteessa, jossa velat ovat suuria osuuksia bruttokansantuotteesta. Esimerkiksi Japanilla on yli 200 % valtionvelka bruttokansantuotteeseen nähden. Mutta Japani ei ole huolissaan eikä EU-maiden tapaan missään suussa siksi, että Japanissa on oma valuutta Jeni. Samalla BKT:een suhteutetulla velka-osuudella Italia on sitä vastoin syvässä liemessä. Tämä on yksi osoitus siitä, että kullakin valtiolla tulee olla oma valuutta. Suomen tulee palauttaa täysivaltainen itsenäisyys ja ottaa käyttöön oman valuutta, jota Suomen pankki hallinnoi.

Vaihtoehto on pääomien kontrolli

Tänään mietitään kaatuvatko EU ja Euro? Sitä me emme vielä tiedä. Itse en tähän vielä usko, koska EU on suuren rahan keino tehdä lisää rahaa. Miksi pääomapiirit nyt lypsävän lehmänsä tappaisivat? Näin arvioi **EU:n Vastaisen kansanrintaman puheenjohtaja Heikki Männikkö**. EU:n kaataminen on sama kuin talous- ja yhteiskuntapolitiikan muutos. Siihen tarvitaan organisoi-tua kansalaisvoimaa, jota tällä hetkellä ei ole. Tulee myöskin olla selkeä näkemys EU:n jälkeen toteutettavasta politiikasta. Vaarallisin vaihtoehto on, mitä Ranskan ja Saksan johtajat maalailevat, että syvennetään EU:n liittovaltiokehitystä. Sitä vastaan tulee taistella ja kehittää vaihtoehtoa ja toimintataktiikkaa EU:n jälkeisel-

le politiikalle. Edesmenneen Muutosvoimat Suomen puheenjohtajan Ilkka Hakalehdon kanssa keskustelimme, mikä vaihtoehdoksi EU-Euroopalle ja EU-Suomelle. Hakalehto totesi, että tarvitsemme koordinoitua markkinatalouden. Tämä muotoilu oli myöskin muutosvoimat Suomen vaaliohjelmassa. Itsekin hyväksyin tämän muotoilun. Tarvitsemme yhteiskunnallista sääntelyä kontrolloidaksemme suuren rahan ylisuuria voittoja ja estääksemme kansanvastaisen sijoitustoiminnan. Vaihtoehto kovalle EU-kapitalismille mielestäni ensi vaiheessa on koordinoitu talous, jolla valvomme suuren rahan liikkeitä. Ja että kykenemme näin tekemään silloin tarvitsemme itsenäistä päättäväisyyttä. Vain itsenäinen valtio ja valtiolliset elimet voivat tällaista koordinoitua ja säätelyä harjoittaa.

Velkakriisin varjolla sementoidaan uusliberalismia

EU:n suunnitelmat osoittavat, että jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeutta nykyisen velkakriisin verukkeella kavennetaan entisestään totesi **STP:n varapuheenjohtaja Tommi Lievemaa**. Kriisin varjolla pyritään ajamaan läpi uudistuksia, joiden seurauksena talouspolitiikkaa tullaan johtamaan keskusjohtoisesti EU:n keskuselimistä käsin. Jäsenvaltion budjetti halutaan hyväksyttävä komissiolla etukäteen, jonka jälkeen ne vasta voidaan hyväksyä jäsenmaassa. Velkakriisin varjolla pyritään sementoimaan Euroopan Unionin talouspolitiikka eli oikeistolainen uusliberalismi. Tehokain tapa estää vaihtoehtojen esiintulo on EU:n keskusvallan kasvattaminen. Voi kysyä, mihin puolueita, vaaleja tai omia hallintoelimiä tarvitaan, koska politiikan suunta ja talouspolitiikka on päätetty jo etukäteen. Tätä ei tule missään tapauk-

ssa hyväksyä, vaan tarvitaan demokraattista liikettä ja yhteisrintamaa tätä EU:n kiristyvää autoritaa-rista itsevaltaisuutta vastaan. Velkakriisiä todella hyödynnetään, jota voidaan vahvistaa pääomapiirejä hyödyntävää politiikkaa, uusliberalismia. Tämä tarkoittaa julkisten palvelujen ja julkisen sektorin alasajoa, palkkojen alentamista, eläkkeiden leikkauksia, kuten Kreikassa ja Italiassa nyt jo nähdään.

Valhe on mennyt perille

Jotkut viettävät edelleenkin itsenäisyyspäivää uskoen Suomen olevan edelleen itsenäinen. Valhe on mennyt perille. kun on vielä sellaisia suomalaisia, jotka menevät linnaan juhlimaan ikäänkuin itsenäisyyden hengessä tänäkin iltana. Näin sanoi Vaihtoehto EU:lle-järjestön puheenvuoron käyttänyt **Mauri Nygård**. Presidentinvaalit ovat tulossa, niin panee miettimään, onko ketään, jota voisi äänestää. Kukaan presidenttiehdokkaista ei vaadi Suomen eroa EU-jäsenyydestä. Täällä tuli esille, että onhan niitä muitakin tärkeitä asioita mm. Nato- ja Euro-kysymys. Niiden kysymysten pohjalta se valinta

tulee tehdä. Pidemmällä tähtäyksellä voi ihmetellä, miten joku voi äänestää puoluetta, joka leikkii ikään kuin Suomi olisi edelleen itsenäinen. Täällä on luotu ennustuksia siitä, miten Euron käy. Olen vähän samaa mieltä kuin eräät aiemmat puhujat, että eihän meidän EU-eliitti hevillä Euroa kaada. Se on heille paljon tärkeämpi asia kuin kansa. Enemmän tämä euroeliitti niin Suomessa kuin muuallakin Euroopassa kaataa kansan. Muistetaan kuitenkin, että vielä on vaalien kautta mahdollisuus vaikuttaa ja ottaa tämä kansanvalta ja itsenäisyys takaisin.

Presidenttiehdokkaiden enemmistö tukee Natoa

Presidenttiehdokkaiden Nato-myönteisyyteen puuttui **STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski**: Tänäpä on kulunut 70 vuotta, kun Britannia julisti sodan Suomelle. Englanti ja länsivallat varoittivat Suomea hyökkäämästä syvälle Neuvostoliiton alueelle. Suomi ei välttänyt varoituksista mitään. Nato-kysymyksessä emme saa ajautua 70 vuoden takaiseen järjettömyyteen. Nato-kannoiltaan ehdokkaiden enemmistö on murheellinen joukko. Oikeistolaisiin ehdokas Paavo Lipponen oli 2000-luvun alkuvuosina avoimesti Naton ja EU-liittovaltion kannattaja. Vuonna 2007 hän yllättäen vaati, että Nato-jäsenyydestä ei tule puhua ennen vaaleja. Kysyin häneltä viime tiistaina Kuopiossa: ”Onko demokratiaa, että tärkeistä asioista puhutaan vasta vaalien jälkeen”. Lipponen totesi ylimalkaisesti, että hänen puheitaan ja haastattelujaan on tulkittu väärin. Sauli Niinistön myönteiset Nato-kannat ovat tulleet esille. Pekka Haavisto toimii Nato-ylipistön luennoitsijana Saksassa sekä Naton luottomiehenä kansainvälisissä tehtävissä. Eva Biaudet ei ole irtisanoutunut RKP:n Nato-linjasta. Nato-salarakkaita on myös Timo Soini, joka huhtikuussa 2008 Uuden Suomen haastattelussa kannatti Naton jäsenyyttä – toisin kuin puolueensa. Matti Putkosen mukaan perussuomalaiset eivät ota kantaa etukäteen Nato-jäsenyyteen. Soinin juu-linja voi tositalanteessa painaa enemmän kuin puolueen ei- ja Putkosen ”vaarin housut”-linja. Paavo Arhinmäki torjuu Nato-jäsenyyden. Huhtivaaleissa hän vastusti euromaiden tukipaketteja ja kannatti progressiivista verotusta. Hallitusohjelmassa ei ole yhtään vasemmistoliton vaaliohjelman kohtaa. Takinkääntäjän lupauksiin on vaikea luottaa. Paavo Väyrynen voisi olla Nato-jäsenyyden kolmas lukko.

Toimitti.
Heikki Männikkö

Puhuu Antti Pesonen

Kuva: Heikki Männikkö

Kuva: Heikki Männikkö

70 vuotta sitten (3):

Fasistit pysäytettiin ja tuhottiin Moskovon porteilla

Taistelussa Kiovasta kärsi puna-armeija suuria menetyksiä ja Budjonnyin lounaissuunnan viisi armeijaa joutuivat osittain saarroksiin, josta niiden osat vetäytyivät taistellen ulos. Vihollista kyettiin kuitenkin viivyttämään ja tuottamaan sille tappioita. Kiovan taisteluissa saksalaiset menettivät 100 000 sotilastaan (10 divisioonaa). Neuvostojoukot vetäytyivät Kiovasta 18.9.41 ja heti tämän jälkeen siirsivät fasistit voimiaan takaisin Moskovon suuntaan. Puna-armeijan sodanjohto tiesi, että torjuttuaan Smolenskissa fasistien yrityksen vallata Moskovaa suoralla hyökkäyksellä, siirsivät ne vain väliaikaisesti voimiaan etelään tukeakseen Kiovan ja Ukrainan valtaamista. Taistelujen painopiste oli edelleen Moskovon suunnalla, jossa hitleriläiset aikoivat viedä aloittamansa sodan päätökseen.

Tulan puolustajat torjuivat fasistien pääsyn kaupunkiin ja etenemisen Moskovaan

Voimasuhteet ratkaisevien taistelujen alla

Moskovaa puolustivat Länsi R. (Konev), Reservi R. (Budjonnyi) ja Brjanskin Rintama (Jeremenko). Yhteensä Puna-armeijalla oli Moskovaa puolustamassa 800 000 sotilasta, 782 panssarivaunua, 6806 tykkiä ja kranaatinheitintä sekä 545 lentokonetta. Fasisteilla oli sotilaiden osalta 1,25 kertainen-, panssarien osalta 2,2 kertainen-, tykkien ja kranaatinheitinten osalta 2,1 kertainen- ja lentokoneiden osalta 1,7 kertainen ylivoima. Päämajan käytössä ei ollut reservejä. Moskovon puolustamiseen valmistauduttiin koko kansan voimin. Länsi R:n selustaan muodostettiin lisää puolustusvyöhykkeitä ja linjoja. Suoritettiin tarvittavat järjestelyt ilmahyökkäysten torjumiseksi. Nopeutettiin strategisten reservien muodostamista Uralilla, Keski-Aasiassa yms.

Moskovon taistelut alkavat, 1. vaihe

Sotatoimet alkoivat 30.9.-41 Vjazman- Brjanskin suunnalla. Hyökkäyksen 30.9. aloitti Guderianin ps-ryhmä Brjanskin R:n Žukovkan-Sostkan kaistalla. Guderianin panssarivoimat iskivät Sevskiin 13. A:n selustaan. Saksalaisten 2. A mursi 50. A:n puolustuksen ja pääsi nopeasti Brjanskiin ja eteni suuntanaan Orel, joka vallattiin 3.10.-41. Tämän jälkeen ne kehittivät hyökkäystä Tulaan. Tulan suunnalle saatiin vahvennukseksi päämajan reservistä Leljušenkon johtama, panssari-, ilma- ja raketinheitinvoimilla vahvennettu jalkaväkiarmeijakunta. Brjanskin R:n joukot olivat hajalla ja vetäytyivät taistellen itään.

Puna-armeijalle paha tappio Vjazmassa
Fasistit hyökkäsivät 2.10.-41 voimakkaasti myös Länsi R:n ja Re-

servi R:n joukkoja vastaan mm. Duhovštšinan pohjoispuolella ja Roslavlín itäpuolella. Länsi R:n vastaisu vihollisen pohjoisen ryhmittymää vastaan ei tuottanut tuloksia ja 6.10.-41 huomattava osa Länsi- ja Reservi R:n joukkoja joutui saarroksiin Vjazman länsipuolella. Saarroksiin joutuivat 19., 20., 24. ja 31. A. Saaretuinaakin ne taistelivat raivoisasti ja sitoivat 28 vihollisdivisioonaa. Näin voittiin aikaa rakentaa puolustusjärjestelyjä Mozaiskin linjalla, joka perustettiin Moskovon suojaksi jo Smolenskin taistelujen aikana 18.7.41. Sinne siirrettiin muilta rintamilta ja sisämaasta 11 jalkaväkidivisioonaa, 40 tykistörykmenttiä sekä 16 panssariprikaatia. 15.10. mennessä Moskovon aluetta suojaavat 16.-, 5.-, 43.- ja 49. A olivat vahvuudeltaan 90 000 sotilasta

Fasistit siirsivät voimia myös Leningradista Moskovaan
Ehdittyään olla vain kuukauden Leningradin rintaman komentajana komennettiin Zukov fasistien voimistuvan hyökkäyksen johdosta Länsirintamalle. Hänen tilalleen rintaman komentajaksi määrättiin kenraali Fedjuninski. Silloin saatettiin todeta saksalaisten kärsineen Leningradin ympäristön taisteluissa tappioita ja siirtyneen puolustukseen sekä siirtävän motorisoituja joukkojaan Moskovon suuntaan. Zukov saapui päämajaan 7.10.41, josta hänet lähetettiin välittömästi Länsirintamalle, jonka esikuntaan hän saapui yöllä. Aamuyöllä 8.10.41 Zukov saattoi selvittää päämajaan tarkemmin länsirintaman tilannetta. Samassa yhteydessä katsottiin Mozaiskin linjan olevan pääpuolustuslinja, jota varustetaan Moskovon suojaksi. 10.9.-41 Zukov asetettiin Länsirintaman komentajaksi (varalle Konev).

Puolustus keskitettiin painopistesuunnille

Zukov ja Konev käsittelivät tilannetta. Rintaman esikunta siirrettiin Alabinoon. Konev siirtyi Kalininin alueelle järjestämään puolustusta. Rintaman sotaneuvosto lähetti Mozaiskiin. Silloin fasistien ensimmäiset panssarit olivat jo Borodinin luona, joita vastaan panssareilla ja tykistöllä vahvistettu 32 divisioonaa kävi taistelua. Siinä vaiheessa määriteltiin tehtävät Mozaiskin linjan (Volokolamsk-Mozaisk-Malojaroslavets-Kaluga) vahvistamiseksi ja syvän porrastetun puolustuksen rakentamiseksi. Yhtenäisen lujan puolustuksen rakentamiseksi joukkoja (90 000) oli liian vähän ja reservien siirtäminen kaukoidästä ja muilta erillisiltä alueilta viivästyi. Puolustus keskitettiin painopistesuunnille. 16.A (Rokossovski) siirtyi Volokolamskin suunnalle, 5.A (Leljušenkon haavoittutua komentaja L.A.Gromov) Mozaiskin-, 43.A (K.D.Kolubev) Malojaroslavetsin- ja 49.A (I.G.zaharkin) Kalugan suunnalle. Rintaman selustassa Moskovon asukkaat rakensivat yhtäjaksoisesti linnoituslaitteita ja panssariesteitä.

Moskovon asukkaat osallistuivat kaupungin puolustamiseen

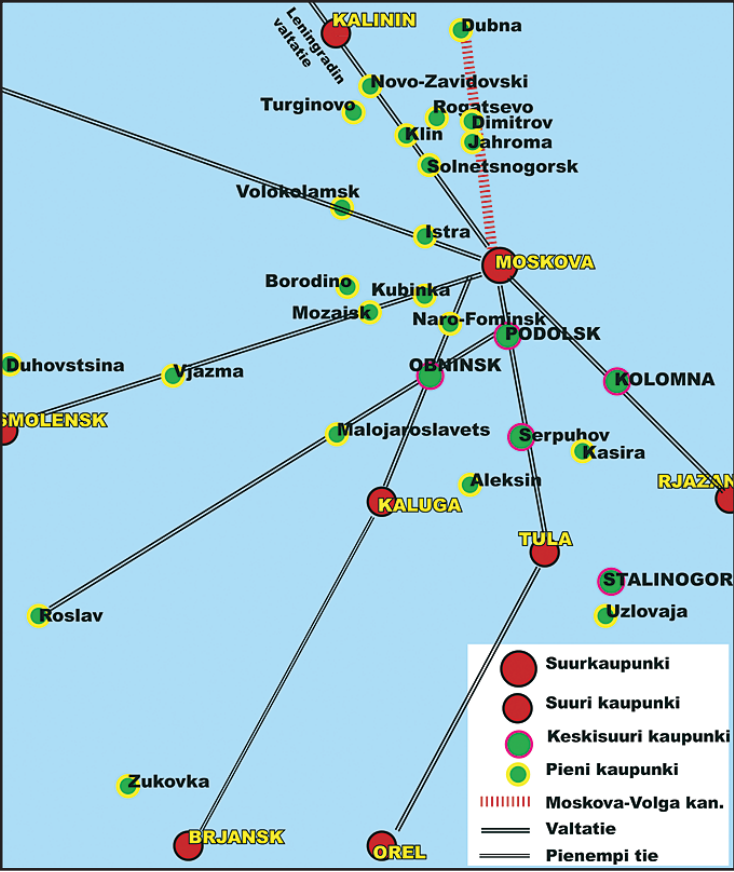
13.10.41 leimahtivat taistelut kaikilla operatiivisesti tärkeillä Moskovaan johtavilla väylillä. Moskovon pommitukset kiihtyivät. Puolue organisoï työtä paikallisen ilmapuolustuksen vahvistamiseksi. Miljoonat ihmiset perehdyttiin ilmapuolustukseen. Moskovon ympäristöön keskitettiin rynnäkkö- ja pommikone yksiköitä. Moskovon työläiset muodostivat satoja panssarintorjuntayksiköitä. 100 000 moskvalaista sai työnsä ohella taistelukoulutusta. muodostettiin uusia nostoväkidivisioonaa.

Taistelut voimistuvat Kalininin suunnalla

Kalininin suunnalla 29., 31. ja 30. A kävivät ankaria taisteluita. Alussa vihollinen torjuttiin, mutta 14.10 vihollinen murtautui Kalininiin. Päämaja muodosti 17.10.41 Kalinin rintaman, johon liitettiin Länsirintaman 22., 29. ja 30. A sekä mm. Luoteisirintamalta 8. panssariprikaati. Tämä teki rintamien johtamisen helpommaksi. Myöhemmin Kalinin rintaman joukot kykenivät pysäyttämään vihollisen. Koska Mozaiskin puolustuslinjan joukot olivat liian heikot ja taistelujen paineessa linja joutui osittain vihollisen haltuun määriteltiin uudeksi puolustuslinjaksi Novo-Zavidovski-Klinin-Istra- Krasnaja Pahra- Serpuhov- Aleksinin. Mutтта kaikilla painopistesuunnilla neuvostojoukot tekivät sitkeää vastarintaa, peräntytivät hitaasti tuottaen viholliselle raskaita tappioita.

Vihollisen murtautuminen Tulaan torjutaan

Brjanskin rintaman joukot joutuivat lokakuun alussa osittain saarroksiin ja etenivät taistellen itään. Joukkojen rippeet murtautuivat saarroksista 23.10. ja vetäytyivät pahasti heikentyneinä Guderianin panssarivoimien ahdistamana Tulaan. Asukkaiden toimesta 1 500 sotilasta huollettiin. Yhdessä uudelleen muodotetun 50. A:n huoltoelinten ja kaupungin työläisosastojen kanssa pysäytettiin Guderianin panssarivoimat tuottaen niille raskaita mene-

tyksiä. Yritys koukata Moskovaan etelästä torjuttiin Tulassa. Marraskuunkaan kuluessa fasistit eivät onnistuneet murtaa Tulan puolustusta. Guderian päätti kiertää kaupungin, mutta samalla se menetti operatiivisen tiheydensä eikä onnistunut aikomuksissaan.

Fasistit joutuivat väliaikaisesti pysäyttämään sotatoimet

Kuukauden taistelujen jälkeen fasistit etenivät jopa 200-250 km kohti Moskovaa, mutta eivät kyenneet murtautumaan kaupunkiin. Jatkuvassa viivytystaistelussa hyökkääjä väsyi. Hyökkäys pysähtyi lokakuun lopussa linjan Turginovo- Volokolamsk- Dorohovo- Naro-Fominsk-Serpuhov- Aleksinin länsipuolelle. Kalininin rintama oli vakiinnuttanut asemansa ja Tulan suunnan puolustajat (Länsirintaman alaisuudessa) pysyivät paikallaan. Tämän hyökkäysvaiheen aikana päämaja kykeni vahvistamaan Länsirintamaa 33. A:lla (M.G.Jefremov), joka sijoitettiin 5. ja 43. A:n väliin Naro Fominskin eteläpuolelle.

Vallankumouksen vuosijuhla sodan keskellä

Vihollisen ollessa Moskovon porteilla sekä Neuvostoliitossa, että ulkomailla jännitettiin järjestetääkö Moskovassa Lokakuun vallankumouksen sotilasparaati ja juhla kokous. Fasistien hyökkäys hyiyyti lokakuun lopussa ja Neuvostoliiton sodanjohto katsoi, että juuri marraskuun alussa vihollinen ei kyennyt suursuuntaisiin hyökkäystoimiin. Juh-

lakokous 6.11.41 järjestettiin Majakovskajan metroasemalla. 7.11.41 järjestettiin sotilasparaati, josta sotilaat marssivat suoraan rintamalle.

Fasistit valmistuivat uuteen iskuun

Marraskuun alun hiljaisempi vaihe taisteluissa merkitsi, että vihollinen lepäsi ja varustautui uuteen iskuun. Fasistit siirsivät Moskovon edustalle 51 miehistöllä, panssarivoimilla ja tykistöllä täydennettyä divisioonaa. Moskovon kaakkoispuolelle (Volokolamsk- Klin-Istra) keskitettiin saksalaisten 3. ja 4. panssariryhmä. Etelään Tulan suunnalle fasistit sijoittivat 9 uutta divisioonaa. Saksalaisten 4. armeija sijoitettiin Moskovon lounaispuolelle (Zvenigorod- Novo-Fominsk- Serpuhov). Sen tehtäväksi oli annettu sitoa Länsirintaman puolustus ja iskeä rintaman keskustaan ja Moskovaan.

Puna-armeija sai myös vahvistuksia

Myös neuvostoarmeija sai väliaiheen aikana vahvistuksia. Uhanalaisille alueille rakennettiin porrastettuja panssarintorjuntalinjoja. Tässä työssä Moskovon asukkaiden panos oli ratkaiseva. Moskovaa puolustavat joukot saivat myös täydennystä. Tärkeimpiä painopistealueita kyettiin marraskuun alkupäivinä vahvistamaan 100 000 sotilaalla 300 panssarivaunulla ja 200 tykillä.

Jatkuu sivulle 13

Moskovon asukkaat osallistuivat kaupungin puolustamiseen rakentamalla 1600 km panssariesteitä ja 30 000 tulipesäkettä. Paikallisissa ilmatorjunta-yksiköissä palveli 600 000 Moskovalaista

Kuva: <http://oknatas.ru>

70 vuotta sitten
Fasistit pysäytettiin ja tuhottiin Moskovan porteilla....

Jatkoa sivulta 12

Tulan taisteluissa syntyivät ensi kerran työläisten nostoväkiosastot. Niillä oli ratkaiseva osuus siihen, etteivät fasistit koskaan valanneet Tulaa. Boris Sergejevitš Skvortsov oli ammatiltaan vuorinsinööri ja osallistui Tulan puolustukseen. Huolimatta voimakkaasta likinäköisyydestään hän kieltäytyi evakuoinnista ja astui vapaaehtoisesti nostoväkeen. ”Minun täytyi olla siellä missä olivat minun kotini ja äitini” muisteli hän myöhemmin. Tulan puolustuksessa hän taisteli ensimmäisestä viimeiseen päivään.

Moskovan taistelun toinen vaihe

Fasistien uusi hyökkäys alkoi 15.11.41 Kalininin rintamalla 41. A vastaan. Taisteluun fasistit lähettivät 300 panssarivaunua, kun rintaman 30. A:lla oli käytössään vain 56 kevyttä panssaria. Seuraavana päivänä alkoi hyökkäys Klinin sekä Volokolamskin- Istran alueella. Kalininin rintaman 30. A (Leljushenko) siirrettiin 17.11. Länsirintaman alaisuuteen. Saksalaiset pyrkivät tappioista välittämättä Mosko-vaan. Mutta nyt syvälle porrastettu tykistö ja panssarintorjunta sekä kaikkien aselajien yhteistyö estivät vihollisen läpimurtoyritykset. Esimerkiksi Volokolamskin suunnalla 16. A vetäytyi kovassa paineessa puolustaen ja järjestyksessä ennalta valmisteltuihin aseisiin ja torjui natsien hyökkäykset. Taistelujen

aikana LänsiR. sai vahvistuksia. Muodostettu 1. isku A sijoitettiin pohjoiseen Jahromaan ja 10. A Rjazanin seudulle.

Tulassa Fasistit pysäytettiin

18.11.41 fasistit siirtyivät hyökkäykseen Tulan suunnalla, jossa 50. A sekä 413. ja 299. divisioona ym. torjuivat vihollista. Taistelut eivät tauonneet yöllä eivätkä päivällä. 21.11. vihollinen valtasi Uzlovajan ja Stalinalgorskin. Myös Mihailovin suuntaan hyökättiin. 26.11.-41 natsit saivat vielä katkaistua Moskova-Tula rauta- ja maantien. Tässä vaiheessa Tulan- Kaširan- Rjazanin alueelle saatiin lisävoimia mm. 112. PsD, 173 D ja 15. KaKrR, jotka yhdessä Tulan suunnan muiden joukkojen kanssa pysäyttivät Moskovaa kohti hyökkäävän vihollisen, tekivät vastaiskun ja työnsivät vihollista 15 km takaisin etelään. Käytiin kovia taisteluja, mutta 30.11. 41 Guderianin panssarivoimat joutuivat kaivautumaan puolustukseen.

Myös pohjoisen ja lännen suunnalla vihollinen torjuttiin

23.11.41 vihollisen panssarivoimat murtautuivat Kliniin ja 16. A vedettiin seuraavalle puolustuslinjalle. 25.11.41 joutui 16. A vetäytymään myös Solnetšnogorskista, mutta sen avuksi saatiin siirrettyä apuvuimia. Rintama ei murtunut, vaikka se taipui kaarelle. Jahroman alueella 29.11. vihollinen pääsi ylittämään Moskovon- Volgan kanavan, mutta paikalle saapuneet 1. Isku A:n joukot työnsivät ne takaisin. Moskovon länsipuolella vihollinen pääsi 1.12. läpi 5. A:n ja 33. A:n saumakohdasta edeten Moskovon suuntaan Kubinkaan. Vihollisen panssareita tuhottiin tykkitulella. Lopullisesti läpimurtautunut vihollinen kyettiin tuhoamaan 5. A ja 33. A:n sekä rintaman reservijoukkojen toimesta. Tässä taistelussa tuhottiin 10 000 sotilasta ja 50 panssarivaunua.

Vihollinen ei kyennyt murtautumaan Moskovaan

Joulukuun alkupäivinä hyökkäävät joukot alkoivat väsyä. Fasistit joutuivat rintaman kasvaessa hajautamaan iskuryhmänsä ja panssarinsa laajalle, eikä niillä ollut enää iskukykyä. Heidän huoltoyhteytensä toimivat nyt 1000 kilometrin ta-

kaa ja miehitetyillä alueilla toimi sa-toja partisaaniosastoja, jotka tuhosivat huoltokuljetuksia. Moskovaan suuntautuneen hyökkäyksen toisen vaiheen aikana 5.12. mennessä saksalaiset menettivät 150 000 miestä, 800 panssaria ja 300 tykkiä sekä suuren määrän lentokoneita. Moniin komppanioihin jäi vain 20-30 miestä.

Pääkaupunkia puolusti koko aikuinen väestö.

Neuvosto-armeija kärsi menetyksiä, mutta sitä tuki väestö. Moskovalaiset kaivoivat 1500 km panssarintorjuntahautoja ja -esteitä sekä rakensivat 30 000 tulipesäkettä. Paikallisissa ilmatorjunta-yksiköissä palveli 600 000 Moskovalaista. Moskovon puolustajat saivat vahvistuksia Neuvostoliiton muilta alueilta. Marraskuun alun aikavoitto teki mahdolliseksi saada päätökseen reservijoukkojen muodostamisen. Puolustuskomitean 5.10.-41 tekemän päätöksen perusteella luotiin 10 reserviarmeijaa. Moskovasta itään linjalle Vytegra- Rybinsk- Gorki- Saratov- Stalingrad- Astrahan luotiin uutta strategista porrasta. Moskovon taistelun tulokseen vaikutti ratkaisevasti, että kyettiin ajoissa muodostamaan ja kouluttamaan uusia armeijoita.

Puna-armeijan vastahyökkäys

Kun ensimmäinen läpimurtoyritys Moskovaan oli torjuttu marraskuun alussa, heräsi ajatus vastahyökkäyksestä. Siinä vaiheessa jouduttiin kuitenkin keskittymään natsien hyökkäyksen toisen vaiheen torjumiseen. Se tuli ajankoh- taiseksi kun natsien toinen läpimurtoyritys torjuttiin joulukuun alussa. Vastahyökkäykseen vaikutti merkittävästi se, että Tihvinän ja Donin Rostovin luona suoritettujen onnistuneiden vastahyök- käysten johdosta pohjoisen ja etelän suunnalla kyettiin sitomaan vihollisen voimia. Suunnitelma oli, että Länsirintaman pohjoisen- ja eteläisen siiven voimin yhteistyös- sä Kalininin ja Lounaisrintaman kanssa lyödään vihollisjoukot, jotka uhkaavat saartaa Moskovon etelästä- ja pohjoisesta käsin. Pää- tehtävä oli Länsirintamalla (Zukov). Operaatio valmisteltiin yksityis-

kohtaisesti ja komentajat perehdytettiin suunnitelmaan huolellisesti. Yleisesikunnan päällikkö Vasilevski kävi 4.12. henkilökohtaisesti Kali- ninin rintamalla perehdyttämässä komentajan (Konev) suunnitel- miin.

Ilman operatiivista taukoa

Hyökkäyksen onnistuminen edellytti, että siihen ryhdytään ilman operatiivista taukoa, ettei vihollinen ehdi kaivautua puolustukseen. Hyökkäys suunniteltiin tilantees- sa, jolloin koko ajan käytiin taiste- luja läpimurtoa yrittävää vihollis- ta vastaan. Vihollisen yritys Mos- kovon- Volgan kanavan valtaami- seksi torjuttiin 3.12. Kubinkaa koh- ti edenneet vihollisen panssarivoi- mat tuhottiin vasta 4.12. ja 5.12. Saksalaiset valtasivat Tulan suun- nalla Jeletsin tärkeän rautatiesol- mun. Vastahyökkäys määrittiin al- kavaksi 5.-6.12.41. Vaikka pääma- ja kykeni luovuttamaan rintamalle vielä kolme armeijaa lisää, määräl- listä ylivoimaa neuvostojoukoilla ei ollut. Ilmahyökkäysten ja tykistö- valmistelun jälkeen Kalininin rinta- man joukot siirtyivät 5.12.41 hyök- käykseen, johon yhtyi Luoteisirin- tama 6.12.41. Länsirintaman joukot aloittivat hyökkäyksen myös 6.12. Moskovon pohjois- ja eteläpuolel- la. Siihen yhtyivät Lounaisrintaman pohjoiset osat.

Taisteluja käytiin kaikilla suun- nilla

Vierekkäisten rintamien lähties- sä liikkeelle syntyi suuri taistelu, jossa neuvostojoukot ensimmäi- sen kerran saivat aloitteen käsiin- sä. Kalininin rintaman joukot alkoivat edetä vasta 10 päivää kestänei- den taistelujen jälkeen, kun Länsi- rintaman joukot tuhosivat saksalai- set Rogatševon- Sonnetšnogorskin alueella. Klin puhdistettiin 15.12.41 1. Isku A ja 30. A:n toimesta. 20. ja 16. A vapauttivat Solnetšnogorskin 11.12.41. Rintaman selustaan lähe- tettiin hiihtopartioita ja laskuvarjo- joukkoja, jotka yhdessä partisaan- ien kanssa estivät vihollisen vetäy- tymistä. Etelässä Tulan alueella osa 50. A joukoista tuotti tappioita Gu- derianin parssarivoimille, jotka me- netettyään 70 panssaria alkoivat vetäytyä. Kymmenen päivää kestä-

neiden taistelujen jälkeen Länsirin- taman Tulan suunnan joukot tuotti- vat Guderianin 2. panssariarmeijalle suuren tappion ja etenivät 130 km. Uudelleen muodostetun Brjanskin rintaman joukot taistelivat menes- tyksellisesti ja vihollinen työnnet- tiin kokonaan pois Tulan suunnalta

Taistelukokemus karttui nope- asti

Päämaja ja yleisesikunta seurasivat ja koordinoivat hyvin tarkkaan tais- telujen kulkua. Tehtiin myös monia virheitä, mutta nopeasti kokemuk- sen karttuessa toimittiin yhä pa- remmin. Käytettiin liikkuvia osas- toja, jotka murtautuivat natsien selustaan ja katkaisivat niiden pe- rääntymisteitä. Moskovon edustal- la tapahtunutta neuvostojoukko- jen etenemistä auttoi suunnatto- masti se, että Tihvinän luona sak- salaiset joutuivat edelleen perään- tymään, Sevastopolin valloitusyri- tys torjuttiin ja Itä-Krimiltä vallat- tiin sillanpääasema.

Moskovon voitolla oli suuri stra- teginen ja moraalinen merkitys

Tammikuun alkupäiviin -42 tultaes- sa Moskovon luokse tunkeutuneet vihollisryhmät työnnettiin 100-250 km länteen ja Moskovaa uhannut vaara poistettiin. Moskovon taiste- luissa natsit menettivät 500 000 so- tilasta, 1 300 panssarivaunua, 2 500 tykkiä ja 15 000 autoa. Moskovasta liikkeelle lähtenyt vastaisku kehittyi alkuvuonna 1942 neuvostojoukko- jen yleishyökkäykseksi. Moskovon alueella saavutetulla voitolla oli sil- loin valtava merkitys. Oli ensim- mäinen kerta, kun Hitlerin joukoille tuotettiin suurisuuntainen tappio ja ennen voittamattomana pidetty ar- meija lyötiin. Se aiheutti suurta pa- kokauhua hitleriläisen sodanjoh- don keskuudessa. Tämä voitto an- toi uskoa Neuvostoliitossa ja ulko- mailla siihen, että hitleriläiset tul- laan lopullisesti lyömään.

Toimitti: Heikki Männikkö
Lähdeaineisto:

Marsalkka Žukovin muistemat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, APN: Toisen maailmansodan aattona, Albert Axel: Stalin so- danjohtajana, Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta

Keitä he olivat viime sodan aikana luovutetut?

Edellisessä numerossa (5/2011) kirjoitin kahdeksasta Suomes- ta Gestapolle luovutetusta juu- talaisesta.

Pääministeri Paavo Lipposen siunaama valtiollinen anteeksi- pyyntö näiden kahdeksan Suo- mesta Gestapolle luovutetun juu- talaisen kohdalla on vähintä, mitä Suomen valtio voi tehdä. Luovut- tivathan valtion viranomaiset nä- mä ihmiset tietoisesti varmaan tu- hoon. Seitsemää luovutettua koh- tasi kuolema fasistisen Hitler Sak- san Gestapon käsissä ja keskitys- leireillä. Yksi heistä säilyi hengissä kuin ihmeen kaupalla.

Eräiden kuvausten mu- kaan on pidettävä ihmeenä, et- tä Valpon kuulusteltaviksi joutu- neet selvisivät suomalaisten vi- ranomaisten käsistä hengissä. So- dan jälkeen Helsingin Sanomissa julkaistiin 23. päivänä toukokuu- ta vuonna 1947 uutinen otsikol- la: ”Järkyttäviä kertomuksia Aarne Kauhasen pahoinpitelyistä”. Uuti- nen perustui Ruotsissa paossa ol- leiden juutalaisten yhteyden ot- toon Ruotsissa ilmestyneen Expres

sen-lehden toimitukseen. Näin ker- too eräs heistä Suomen Valtiollisen poliisin kuulustelumenetelmistä:

”...Olin juutalainen, mikä oli Kauhaselle ratkaiseva tekijä. Ainoastaan se, että olin suomalai- sen naisen kanssa naimisissa, pe- lasti henkeni. Kauhanen kuulus- teli minua aamuvarhaisesta myö- hään iltaan, jolloin olin tajuton, ei- vätkä kuulustelut voineet enää jat- kua. Ensin käytettiin sormipuris- timia ja pahoinpitelyä nyrkein, ja kun kaaduin lattialle, jatkui pahoin- pitely potkuin ja iskuin vatsaan. Kol- me miestä suoritti kuulustelut Kau- hasen johdolla. Kun pyövelin täytyi syödä päivällistä, minut pantiin luk- kojen taakse lausumalla, että juuta- laisen on oltava nälkäinen! Poistu- essaan huoneesta Kauhanen jätti pöydälle pistoolinsa ikäänkuin vih- jauksena, mitä minun pitäisi hänen mielestä tehdä.

Kun minut sitten illalla herä- tettiin tajuntaan vielä parin tun- nin pahoinpitelyn jälkeen, pantiin eteeni arkin pituinen kirjelmä, joka minut pakotettiin allekirjoittamaan, että sain siitä lukea sanaakaan. Mi-

nut pakotettiin myös lupaamaan, etten kertoisi mitään tapahtunees- ta viranomaisille, omaisilleni, lääkä- rille tai lakimiehelleni.”

Pelkästään edellä oleva laina- us kirjasta ”Setä Stiller – Valpon ja Gestapon välissä” osoittaa, että tai- taa Suomen viranomaisten anteek- sipyynnöt ja totuuden mukaiset sel- vitykset olla vasta alkumetreillä.

Merkillinen yhteensattuma on tänä päivänä maassamme vel- lova pokolais- ja vihapuhekeskus- telu. Merkilliseksi sen tekee se, et- tä maamme historian havinasta löytyy jonkinkaltaisia yhtäläisyyk- siä. Esimerkiksi viime sotien aikana oli Valpon päällikkönä tuomari Ar- no Anthoni. Hän esiintyi sodan jäl- keen puhtaana pulmusena. Tieto- jeni mukaan hän on ainoa suoma- lainen sodanaikainen henkilö, jota on vaadittu sotarikollisena Nürn- bergin oikeuden eteen tuomitta- vaksi. Vaatimuksen esitti liittoutu- neiden keskuudesta Englanti. Asia jäi syyistä tai toisesta esitetyksi vaa- timukseksi. Anthonin toimintaa kä- siteltiin Suomen oikeuslaitoksessa, mutta kuten arvata saattaa hä-

net päästettiin pään silityksellä. On hämmästyttävää kuinka nope- asti oikeudenkäynnin jälkeen Ant- honin muisti palautui. Hän työllis- tyi hyvin nopeaan tahtiin kenenkäs muun palvelukseen kuin vuorineu- vos Petter Forsströmin (”Kalkki-Pet- teri) Lohjan Kalkki Oy:n.

Tiedetään, että Valpon ja Vi- ron Gestapon välillä on ollut yhte- ys. Viron Gestapon päällikkönä toimi Martin Sandberg. Jälkipol- vien tiedossa on esimerkiksi Val- pon kirje Sandbergille lokakuussa 1942. Kirjeessä Valpo ilmoitti lähet- tävänsä tulevana lauantaina Tallin- naan 27 henkilöä. Kirjeessä maini- tiin erikseen, että lähetettävien jou- kossa oli myös juutalaisia.

Tiedetään sek in, että Antho- ni oli sopinut ennakkoon, sisämi- nisteri Horellin kanssa, että juutalai- siin kohdistunet toimenpiteet ovat puhtaasti poliisitoimia. Valpo esiti asian, että maasta karkotettavat olivat vain rikollisia eikä pelokkai- ta Suomesta turvapaikkaa hakevia.

Tiedetään myös, että Antho- nilla oli aikaisempaa kokemusta ul- komaalaisten luovuttamisesta sak-

salaisille. Olihan hän jo aikaisem- min kirjoittanut Berliiniin, Gesta- pon päällikölle Heinrich Müllerille, toimittavansa laivalla Turusta Stet- tiniin 11 henkilöä. Tällä kertaa luovutetut olivat eri kansallisuuksia, pääasiassa belgialaisia. Tiedetään, että ainakin osa heistä oli talviso- dan vapaaehtoisina maahan tul- leita. Heidät niin ikään luovutet- tiin ”puhtaana poliisitoimena” sak- salaisille.

Syyskuussa 1942 tiedetään Valpon poistaneen Suomesta 26 luvattomasti maassa oleskellutta venäläistä ja virolaista. Heidät kaik- ki toimitettiin Viroon Gestapolle.

Karkotuksista hankki sisä- ministeri Horelli, jotta muodol- lisuudet tulisi hoidettua, yleensä lausunnon ulkoministeri Wittingil- tä. Tietävästi Witting ei vastusta- nut karkotuksia, joten sisäministe- ri Horelli laitto toimeksi.

Timo Kangasmaa

(Kirjoituksen laatimiseen käy- tetty lähdeteoksena: Roni Smolar, ”Setä Stiller; Valpon ja Gestapon välissä” Tammi 2003)

Kiina toteuttaa menestyksellä Leninin oppeja

Leniniläisen kommunistisen puolueen johtama Kiina noudattaa Leninin suunnittelemaa talouspolitiikkaa. Sitä alettiin kutsua Uudeksi talouspolitiikaksi (NEP) erotukseksi sotakommunismista. Erityisesti nämä asiat kiinnostavat Tampereen Lenin-museossa kiinalaisia mu-seovieraita. Heitä on alkanut vierailla museossa entistä enemmän.

Kuva: Rosa Mukaia

Kiinalaisten vieraiden määrä Lenin-museossa on lisääntynyt. Museonjohtaja Aimo Minkkinen kertomassa kiinalaiselle ministerivaltuuskunnalle Leninin elämästä.

Lenin-museon näyttelyosuudessa kerrotaan, että keväällä 1921 Lenin totesi, että hänen käsitöksensä sosialismista on muuttunut perin pohjin. Hänen mielestään tuli hyödyntää markkinatalouden suomia mahdollisuuksia talouden ja kansan elintason kohentamiseksi. Taloudellisten ratkaisujen ei tarvitse olla täsmälleen ihanteiden mukaisia, kunhan ne ovat toimivia. Sosialismia kohti tulee edetä kansan aloitteellisuuden, luovuuden, omatoimisuuden ja yritteliäisyyden kautta. Kaikki, mikä toimii käytännössä, veisi kohti kommunismia.

Marxilaisen ajattelutavan

mukaisesti talous on perustana yhteiskunnan eteenpäinmenolle. Tavoitteena on korkea työn tuottavuus. Leninin mukaan kommunistit voittavat maailmanmitassa silloin, kun oppivat tekemään paremmin töitä.

Lenin-museon näyttelyssä osoitetaan Leninin oivaltaneen, ettei 1920-luvulla ollut odotettavissa edistyneissä länsimaissa pikaista vallankumousta. Siksi hän kehotti kääntämään sosialismin tulevaisuuden kannalta katseet maailman väestön valtaenemistöön: Kiinaan, Intiaan, Vietnamiin, Latinalaiseen Amerikkaan, Afrik-

kaan. Maailman kehityksen painopiste siirtyisi Leninin näkemyksen mukaan Aasiaan. Lenin ennusti, että idässä sadat miljoonat ihmiset, jotka muodostavat maapallon väestön enemmistön, heräävät poliittiseen elämään ja taisteluun. Tämä uusien kansojen ja uusien luokkien heräämiskausi vahvistaa hänen mielestään yhä uudelleen marxilaisuuden oikeaksi.

Amerikkalaisen asenteita eri maissa mittaava keskus on todennut kiinalaisten olevan maailman optimistisin kansa. Nyt 74 % kiinalaisista uskoo elämän muuttuvan viiden vuoden aikana paremmaksi. Länsi-Euroopassa luku on 40 %.

Aasia on astuva historian etunäyttämölle tulevaisuudessa, Lenin totesi vuonna 1922. Sen kansat olivat heräämässä. Viimeisessä artikkelissaan "Mieluummin vähemmän, mutta parempaa" (1923) Lenin korosti: "...imperialistisen sodan vaikutuksesta itä on joutunut lopullisesti vedetyksi yleiseen koko maailman käsittävään vallankumousliikkeen pyörteeseen". Taistelun tulos riippuu viime kädessä siitä, että idän kansat muodostavat maailman väestön valtaenemistön. Ja juuri tämä väestöenemmistö on tullut tai tulossa mukaan taisteluun vapautumisensa puolesta, joten tältä kannalta ei voida olla kahden vaiheilla siitä, minkälainen on oleva yleismaailmallisen taistelun lopul-

linen ratkaisu. Tältä kannalta sosialismin lopullinen voitto on varmasti ja ehdottomasti taattu, Lenin testamenttasi.

Kommunistien vallan aikana Leninin opeilla on Kiinassa saavutettu maailmanhistorian hurjin talouskasvu. Kymmenisen vuotta sitten Kiina oli vielä suhteellisen takapajuinen kehitysmaa. Nyt Kiina on pystynyt nostamaan 400 miljoonaa ihmistä nälänhädän partaalta ihmisarvoiseen elämään ja ruokkimaan miljardiväestön. Se on enemmän ja nopeammin kuin mikään muu maa koskaan on kyennyt maailmanhistoriassa. Kiinan talouskasvu on ollut maailmanhistorian suurin köyhyyden poisto-ohjelma. Kiina on maailman suurin vehnän ja teräksen tuottaja. Kiina etenee valitsemallaan tiellä harmonisesti ja suunnitelmallisesti.

Kiinan kommunistinen puolue on maailman suurin työväenjärjestö. Se pyrkii parhaansa mukaan huolehtimaan markkinatalouden väistämättä mukanaan tuomien sosiaalisten epäkohtien (eriarvoisuus, korruptio) korjaamisesta. Näin raju eteenpäinmeno ei tietenkään suju ongelmitta. Tarvitaan kontrolloitua markkinataloutta ja kommunistisen puolueen päätäväistä otetta. Näitä näkökohtia Lenin painotti.

Leninin mielestä sosialistisen maa ei saa eristäytyä maail-

mantaloudesta. Sosialismiin tuli pyrkiä kiinteässä yhteydessä maailmantalouteen. Kiina on niin tärkeä osa maailmantaloutta, että voidaan sanoa sen pelastaneen kapitalismin tuoreessa kriisissä maailmantalouden täydelliseltä romahtamiselta. USA on velkaa Kiinalle 800 miljardia dollaria ja se kattaa budjet-tivajeensa kiinalaisilla lainoilla. Kiina on maailman suurin vientimaa. Kiinalaiset sijoittivat vuonna 2010 ulkomaille yli 220 miljardia dollaria. Määrä kymmenkertastunee tällä vuosikymmenellä, joten Kiina tulee tekemään maailmassa eniten ulkomaisia investointeja. Kiinan sijoitus-rahastoissa on varoja noin 1 120 miljardia euroa. Kiinalaiset voivat vallata USA:n ja Euroopan pankkeja. Eurooppa alkaa olla taloudellisesti riippuvainen Kiinasta.

Kiinalaisia valtuuskuntia ja turistiryhmiä on alkanut virrata Lenin-museoon. Siihen on vaikuttanut sekin, että museon nettisivut ovat kiinaksi. Kiinalaiset tiedotusvälineet ovat kertoneet laajasti Tampereen Lenin-museosta. Museon näyttelyn opaskirja on kiinaksi ja henkilökunta opiskelee kiinaa.

Kommunistien johtama Kiina on nousemassa maailman yksöisvaltioksi. Se on puhaltanut uutta puhtia myös Tampereen Lenin-museon toimintaan.

Aimo Minkkinen Lenin-museon johtaja

Saksan uhka

Kautta aikojen Saksa on ollut varteenotettava tekijä, kun puhutaan sodasta ja rauhasta. Reaalipoliitikot kirjassivat Saksan uhan YYA-sopimukseen.

Suomen historian kannalta ensimmäinen Saksan laajenemispyrkimys oli jo itsenäisyyden alkumetreillä. Ja Siinä ei sitten unohdettu heimoveljiäkään, vaan Baltian maille ja Suomelle piti saada yhteinen kuningas Hessenin prinssi Friedrich. Jo silloin oli olemassa idea suuremmista yksiköistä ja valtiota kutsutaisiin saksalaisittain Ostland, sillä olihan Suomi ja Baltian maat itään-päin Saksasta. Muiden Skandinavian maiden piti olla Saksan suojelualueita. Kun Tanska ja Norja valloitettiin 1940, niin kansakoulun natsi-opettaja Aaro Kiiski esitti koululaisille, että Tanska ja Norja ovat Saksan suojelualueita. Kun boxarikapinan aikana Saksan keisari hyvästeli matruuseja Kielissä, niin rankaisuretkikunta sai evääksi tunnetun lauseen: "Lyökää kuin hunnit".

Ensimmäisen maailmansodan jälkeen esikuntapäällikkö Ludendorf organisoi Kiinan armeijaa. Hitlerin valtakaudella sultus sai koko maailman mitan. Saksalaisen valokuvaamon omistajaperhe toimitti Pearl Harborista tarpeelliset tiedot japanilaisille.

DDR:n tutkija Julius Mader kirjoittaa kirjassaan "Hitlerin vaikoilukenaalit puhuvat suunsa puhtaaksi". Kun eräs näistä kenraaleista pelkäsi hirttoköyden kutittavan Itä-vallassa, niin hän alkoi "laulaa". Siinä selvitetiin natsiyhteydet eri maihin unohtamatta Tsetseniaa tai Suomeakaan. Amerikkalaiset teloittivat useita näiden maiden vakoojia.

Länsi-Saksan perustuslaki kieltää saksalaisten sotilaiden käytön ulkomailla. Jugoslavian sodan aikana Saksan ulkoministeri Genscher oli varovainen sanakään-teissään. Hän vain järjesti aseita kapinallisjoukoille. Kun asiat näytti-

vät luistavan, niin saksalaiset lentokoneet tekivät terrorihyökkäyksiä sairaaloita, historiallisia siltoja ja rakennuksia vastaan.

Sotaministeri Rühe puolestaan julisti, että Saksan armeijan tulee olla iskukykyinen koko maailmassa, jossa vain Saksan edut ovat kyseessä.

DDR miehitettiin hallinnollisesti ja päivittäin lensi 40 000 virkailijaa "auttamaan" asioiden hoidossa. Puolassa 6 saksalaista kaupakettua hoitaa maan vähittäiskauppaa. Itävallassa 60 % lehdistöstä on saksalaisten käsissä. Yli sata vuotta vanhan Skoda konsernin asiat hoitaa Volkswagen.

Nyt kun Pohjois-Korea ja Etelä-Korea pohtivat yhdistymistä, niin apua on tarjolla kaukaa. Entinen liittokansleri Helmut Kohl ja DDR:n entinen pääministeri Lothar de Maizière ovat parhaillaan Soulis-sa Etelä-Koreassa "auttamassa" yhdistymistä. Jo Lenin totesi, että imperialistiset valtiot eivät sorra vain muita kansoja, vaan myöskin omaa kansaa. Der Sternin numerossa, jossa kerrottiin Koreasta, oli myös artikkeli liittovaltion salaisesta poliisista, joka jatkuvasti hyökkäilee eri osavaltioissa vasemmistolaisia henkilöitä ja järjestöjä vastaan. Lehden mukaan se on nyt todistettavasti ollut natsien kanssa yhteistyössä ja myötävaikuttanut lukuisiin murhiin. Näillä Verfassungshützin terroreilla on käsittääkseni pelottelun tarkoitus, että ei uskallettaisi julkisesti toimia. Nimekkäitä henkilöitä ei ole murhattu muutamaa vuoteen. Tämä terrori ulottuu myös muihin maihin. Pelottelu-oikeudenkäyntejä on Ruotsissa ja Suomessa. Tässä tilanteessa olisi tärkeätä, että kansa olisi valppaana eikä sortuisi Niinistön ajopuuteoriaan, kun siitä ajopuusta tuli aikaisemmin jo uppotukki.

Wäinö Pietikäinen

Finrosforum torjuu sananvapauden

Finrosforum järjesti 10-11.12.11 viidennen vuosittaisen konfrensinsa Helsingin Sofian kulttuuri-keskuksessa. Tilaisuuteen oli vapaa pääsy, mutta ennakkoilmoitusta vaadittiin. Tilaisuuteen oli kutsuttu useita puhujia, joista tunnetuin ehkä on ministeri Heidi Hautala, joka on myös yksi finrosforumin perustajajäsen.

Tilaisuuteen oli ennakkoil-mottautunut myös kansainväliseen Russia today uutiskanavalle juttuja tekevä suomalainen kolumnisti Juha Molari. Juha Molarin pyrkiessä sisään tilaisuuteen, häntä estettiin pääsemästä paikalle, hänen kameransa takavarikoitiin, mutta palautettiin myöhemmin Kerkko Paananen (finrosforumin tiedottaja)

käskystä.

Kerkko Paananen esti Molarin pääsemisen paikalle ennenkuin tämä oli edes ehtinyt esitellä itsensä. Kuitenkin terroristi Doku Umarovin valtiolisen kanavan toimituskunta Kavkaz-Centerissä päästettiin sisälle. Näin Juha Molari kommentoi asiaa Verkkomediaan: "Finrosforum sanoo olevansa ihmisoikeusjärjestö ja toimivansa sananvapauden puolesta. Menin kysymään aulassa järjestäjiltä, että toimittajan sisään-pääsyn estäminenkö oli heidän mielestään sananvapautta? Tällöin Mikael Storsjö tarttui minuun kiinni ja kampesi kameran käsistäni" (myös Mikael Storsjö on Finrosforumin perustaja jäsen). Juha Molari oli kirjoittamassa tilaisuudes-

ta uutista Russia Todayhin, aiheena ministeri Heidi Hautalan näkemykset. Tällaista aihetta ei saatu aikaiseksi, vaan nyt Venäläisiä lehtiä komistaa suomen sananvapauden estäminen väkivallalla.

Juha Molari on tehnyt rikosilmoituksen pahoinpitelystä. Itse soitin Kerkko Paanaselle ja kerroin tekeväni juttua Kansan ääneen, en edes kertonut mistä aiheesta, kun sananvapauden puolesta toimivan yhdistyksen perustaja-jäsen ja sananvapausyhdistyksen tiedottaja ilmoitti, ettei kiinnosta ja paiskasi luurin korvaani. Suomen sananvapauden "ritarien" toiminta saa minut erittäin huolestuneeksi Suomen sananvapauden tilasta.

Heidi Tuominen

Viron natodemarit kosiskelevat venäläisiä

Viron sosialidemokraattinen puolue (SDE) aloitti marraskuun lopulla yhteistyöneuvottelut Virossa olevan venäläisten puolueen, Vene Erakond Eestis (VEE) kanssa. Demarien johtaja Sven Mikser perusteli yhteistyötarvetta sillä,, että Virossa on etnisten puolueiden aika ohi.

"Yhteistyö on äärimmäisen tärkeä, sillä 21. vuosisadalla on kansallisuuden perusteella luotujen puolueiden aika Viron politiikassa ohi", Mikser totesi Postimees-lehdessä.

Venäläisten puolue on ollut keskittynyt venäläisten kansalaisuusongelmiin. Tähän saakka venäläisten etuja on ajanut Edgar Savisaaren johtama keskustapuolue. Keskustapuolue on myös sosialidemokraattinen, mutta eri linjoilla kuin Mikserin johtama SDE. Mikserin SDE puoltaa Viron Nato-jäsenyyttä, pitää Venäjää uhkana ja käy edelleen Neuvostoliiton vastaista sotaa yhdessä läntisten kumppaneidensa kanssa. Savisaaren keskusta ei ole ylpä Viron Nato-jäsenyydestä, tulee

toimeen Venäjän kanssa eikä halveksi Viron neuvostomenneisyyttä.

Viron maaliskuun parlamentivaalit näyttivät, että etniset virolaiset ovat jämähtäneet asetelmiinsa nationalististen Isänmaan ja Reformipuolueen taakse. Jos natodemarit aikovat menestyä, heille on tarjolla vain venäläisten ääniä. Niitä he joutuvat kalastelemaan keskus-

tan reviereiltä. Savisaar ei ole asias-ta huolissaan.

"Venäläisten puolue on pieni puolue, joka on jo tehnyt aiemmin yhteistyötä reformistien kanssa. Jos he vaihtavat yhteistyökumppania, sillä ei ole meidän äänestäjien kanssa mitään tekemistä", Savisaar sanoi TV3:lle.

Leena Hietanen, Tallinna

Kuva: Leena Hietanen

Uusi kansanedustaja venäläinen Jevgeni Ossinovski (25) ei usko olevansa SDE:n houkutuslintu hajottamaan Savisaaren keskustan venäläistä äänestäjäkuntaa. Ossinovski on tyytyväinen, että Virossa on keskustan lisäksi toinen puolue, joka ei sido virolaisuutta etnisyyteen.

Materialistisen maailmankatsomuksen perusteista

Mitä on maailmankatsomus ja mihin se perustuu? Jokaisella ajattelevalla lienee jonkinlainen käsitys maailmasta, yhteiskunnasta ja ihmisestä niiden osana. Filosofiasia eli sananmukaisesti viisauden rakkaudessa ihmiset ovat jakaantuneet materialisteihin ja idealisteihin. Jakaantuminen on johtunut peruskäsymyksen -kumpi on ensisijaisista: henki vai aine? - tulkinnaasta ja ratkaisusta.

Materialistinen historiankäsitys epäilemättä osuu kohdalleen. Materialistinen maailmankatsomus eli aineellinen todellisuuskäsitys ei sellaisenaan päinvastaisista väitteistä huolimatta voi koskaan vanhentua, sillä se heijastaa suhteellisen oikein meitä ympäröivää objektiivista todellisuutta, materiaalista maailmaa, jonka tuotteita itsekin olemme, halusimme tai emme. Maailmankaikkeuden alkuräjähdyks (minkä ei tarvitse olla viimeinen eikä itse asiassa ensimmäinenkään) 10-15 mil-

dia vuotta sitten sai aikaan aineen laajenemisvirtaukset, jotka vaikuttavat edelleen kaikkialla tuntemassamme maailmankaikkeudessa. Alkuräjähdyks ei missään mielessä poista sitä perusteltua olettamusta, että maailmankaikkeus olisi ollut jo ennen tuota tapahtumaa jossain aineellisessa muodossa ja tilassa. Näin ainakin, kun ajattelemme jatkuvassa liikkeessä pysyvän materian olevan ikuista: alutonta ja loputonta, itsensä kautta olemassaolevaa vailla mitään ulkopuolisia luojia. Solun syntymisestä on kulu-

Luonnossa vaikuttava materialistisen dialektiikan lainomaisuuksien aikakaudesta

siirtyminen materialistiseen historiankäsityksen aikakauteen on ihmisapinoilla saanut alkunsa n. 2-3 miljoonaa vuotta sitten. Työkalujen valmistus ja käyttöönotto on ratkaiseva tekijä kehitysprosessissa apinasta ihmiseksi.

Edellä olevat maailmankatsomuksen eräät perusteet ovat ajatteleville selvöitä, mutta nykyisen tietotulvan merkeissä ollaan tilanteessa, missä suhteellisen eheän ja kokonaisvaltaisuuteen pyrkivän maailmankatsomuksen sijaan useimpien (?) ihmisten käsitykset koostuvat irrallisista havainnoista ja tiedonmuruksista, joiden ei oleteta edellyttävän selitystä, koska huomio kiinnittyy ilmiöiden ja tapahtumien pinnallisiin, usein toisarvoisiin ja epäolennaisiin piirteisiin ja puoliin. Tällöin asioiden ja ilmiöiden taustalla olevat kausaali- eli syysseuraussuhteet ja teoreettiset yhteydet ja päätelmät jäävät näkemättä ja tieteen eräät periaatteet ja tunnusmerkit kuten ristiriidattomuus, järjestelmällisyys, yksinkertaisuus ja yleistettä-

vyys loistavat lähes täysin poissaolollaan.

Materialistinen maailmankatsomus nojautuu tieteen saavutuksiin, koska tiede Bucklen vanhan ja oikeaan osuvan toteamuksen mukaan on demokratian kehto. Todellinen tiede karttaa ennaltamäärättyjä dogmeja toimien itseään korjaavana prosessina sitämukaa, kun tieto lisääntyy ja tieteen eri alat edistyvät. Ajattelussa tämä tarkoittaa joustavuutta ja valmiutta tarkistaa näkemyksiä, mikä poikkeaa nykyisestä autoritaarisuuteen ja johtajavaltaisuuteen johdattelevasta ilmapiiristä, missä ns. puolueettomia ja arvovapaita tieteen ilmaisuja ei merkityssisältönsä puolesta tuskin ole olemassakaan.

Kukaan ei tiedä kaikkea, eikä niin pidä ollakaan: riittää kun perusta, jolta suunnistat tietotulvavidakossa, eli tässä tapauksessa historiallinen materialismi ja sen dialektis-materialistinen metodologia antaa lukkoon sopivat avaimet ja ry-

kenet suhteellisen helposti erotamaan olennaisen toisarvoisesta. Yhteiskunnallistaloudellisia muodostelmia historia tuntee viisi: alkuyhteisö (toisinaan sanotaan alkukommunismiksi, kun ei luokkakajakoa tunnettu), orjat ja orjanomistajat, feodalismi, kapitalismi ja sosialismi (jonka kehityksessä pitäisi lopulta muuttua kommunismiksi korkeammalla, itsehallinnollisella tavalla). Eräät viestintävälineet ja valtamediat turvautuvat suoranaiseen valheeseen väittäessään, ettei esim luokkakajakoa enää ole olemassa. Tähän voisi vain todeta, että niin kauan kuin toiset tekevät työn toisten korjattessa voitot, ei antagonistisen luokkajano poistumisesta ole tietoaakaan.

Materialistinen maailmankatsomus on tieteellistä sosialismia, joka tänään voi johtaa tien ulos epäoikeudenmukaisuutta monellakin tasolla ylläpitävän kapitalistisen yhteiskunnan rakentamista umpisolmuista.

Kai Leivo

Arvio:

Viimeinen tanssi ennen maailmanloppua

Uuden tanssin keskuksen Zodiakin vuoden viimeisenä kantaesityksenä nähtiin tanssija-koreografi Janina Rajakankaan ryhmäteos Viimeinen tanssi ennen maailmaloppua. Ensimmäinen ajatus nousi teemasta, että ”tässäpä ajankohtainen maailman saastumis-, ilmastonmuutos-, luonnonvarojen liikakäyttö- ja talousongelmien kuvaus”. Näin ei kuitenkaan ollut. Teos on saanut innoitteensa niin maailman tuhoutumista käsittelevistä katastrofielokuvista kuin tunnetuista uskomuksista, joissa Maya-kalenterin mukaan vanha maailma loppuu vuonna 2012. Minkälaisia tunteita ajatus maailmanlopun läheisyydestä herättää? Millainen on tämän maailmankaikkeuden viimeinen tanssi? Esitys oli neljän nuoren tanssijan loistavaa notkeutta ja vimmaa tanssia maailmanloppuun asti. Vallitsevaan todellisuuteen oli nähtyä vaikea yhdistää. Realistisin asia oli katosta putoava kuollut kettu ja loppua odottamaan asettuvat Aatami ja Eeva.

Toisenlainen ja tämän kirjoittajaa puhuttelevampi oli ennen varsinaista esitystä nähty Zodiakin tanssityöpajan produktio nimeltään Viimeinen tanssi. Työpajaan oli valittu kuudenkymmenen hakijan joukosta kymmenen eri ikäistä ja eri taustaista tanssin harrastajaa, osa vastaalkajia, osa pitempään tanssia harastaneita. Tarkoituksena oli luoda jokaiselle osallistujalle yksilöllinen tanssi. Jokaisesta tanssista muodostui pieni esitys. Työpajan teema oli sama kuin varsinaisessa Zodiakesityksessä. Kuvittele, että saat juuri tietää, että maailmanloppu on tulossa. Mitä olet aina halunnut tehdä, mitä on jäänyt tekemättä tai mitä haluaisit tehdä kerran vielä? Millaisen tanssin tanssisit vielä kerran?

Kymmenen erilaista näkemystä maailmanlopun teemasta koskettavasti esitettyä kehon kielellä, erilaisin äänitehostein. Ihminen ei olisi selvinnyt historian sa pullonkauloista ilman sopeutumista, kekseliäisyyttä ja väkevää elämänhalua. Mieleen jäi koskettavana esim. raskaana olevan naisen tanssi, joka henki tulevaisuudenuskoa, sekä seuraavassa erikseen esittelemäni teos:

Kuvat: Rosa Aaltonen

”Sofia Laine kehollistaa Estelle-purjelaivan matkaa Mexicoon osana Zodiakin Viimeinen tanssi -yleisötyöpajan esitystä.”

Viimeinen tanssi ennen maailmanloppua: globaalin oikeudenmukaisuuden ja nationalistisen itsekkyyden viimeinen kamppailu. Suurimman vaikutuksen teki nuoris- ja kehityksmaututkija Sofia Laine, joka todella näytti, mitä poliittinen tanssi voi olla. Musiikin vaihtoehdona oli äänitausta, jossa suomalainen Jyri Jaakkola pohtii elämää ja globaalin oikeudenmukaisuuden ongelmia pari viikkoa ennen kuin hänet Meksikossa murhataan. Laine kertoo itse tanssinsa taustasta seuraavasti: ”Koska Jaakkolan kuolema oli koskettanut minua monella tapaa syvästi, oli teos myös tapani käsitellä asiaa (ts. tanssi-liiketerapiaa, tavallaan).Suomen suurin rahtipurjelaiva Estelle (joka toimi täysin vapaaehtoistyövoimalla ja keskittyi eettiseen kaupankäyntiin) tekee konkurssin. Laivan pitkäaikainen aktiivitoimija, maailmankauppahdistyksen sekä ihmis-oikeusliikkeen aktivisti Jyri Jaakkola (s. 11.2.1977) ammutaan 27. huhti-

kuuta 2010 Oaxacassa, Meksikossa, kun hän on matkalla intiaaniväestön autonomiseksi julistautuneeseen San Juan Copalan kylään viemään vettä, ruokaa ja huopia ulkomaisena tarkkailijana. Kylään, jonne ei ole kuukausiin saatu yhteyttä. Kyseessä oli myös tiedonkeruumatka. Suomen ulkoasiainministeriö on jättänyt Meksikon valtiolle virallisen nootin tapahtumasta. Kun ylläpidämme Jaakkolan muistoa, muistutamme samalla Meksikon valtiovaltaa siitä, ettei murhauksia ole vielääkään vangittu ja rangaistusta teostaan.”

Hypoteesi on tämä: maailmanloppu tulee NYT ja tanssiryhmä tekee teoksen. Tämä on viimeinen tanssi. Mikä on tanssi, jota voit tanssia loppuun asti? Milloin loppu tulee? Tanssitko, jotta unohtaisit vai haluaisitko olla lähellä? Onko millään vaihtoehdolla väliä?

”Mämmiveikko”

Ilmastokokouksen henki haisi

Durbanin ilmastokokous: ökyteollisuus, öljy- ja kivihiihihtioit voittivat. Tulevien sukupolvien elinmahdollisuudet tuhoitiin! Durbanin kokouksen sopu oli laiha kompromissi, luonto saa hukkaa paskaan rauhassa, ainoastaan hieman hitaammin, kuin mitä se muuten hukkuisi. Durbanin ennätyspitkä ilmastokokous onnistui vain kahdessa, epämääräisesti määritetyssä päätavoitteessaan.

Neuvotteluissa onnistuttiin saamaan aikataululupaus kaikkia sitovasta kansainvälisestä ilmastositoumuksesta. Aikataulu on melko kunnianhimoinen: sopimus vuoteen 2015 ja lainvoimaiseksi vuoteen 2020 mennessä. Siis käytännössä maallikon silmin ei mitään konkreettista saatu aikaan, vaikka ajatteleva ihminen ymmärtää maapallon ilmaston muuttuvan kovaa vauhtia jo nyt ja on muuttunut luonnonmullistuksineen jo vuosikausien ajan. Väliäkö maanosankaan tuhosta, kunhan neuvotellaan aikataulusta. Laillisen sopimuksen raamien kehittämistä varten perustettiin uusi työryhmä, joka kokoontuu ensimmäistä kertaa Qatarin kokouksessa ensi vuonna. Kuten tiedämme kokemuksesta, kompromisseilta eli vesityksiltä ei voida Qatarissa välttyä ja ainoastaan pienet maat saattavat noudattaa sovittuja sopimuksia suurten saastuttajamaiden liuetessa oikeusoppineidensa ja suuren rahan avulla velvoitteistaan.

Durban oli myös viimeinen mahdollisuus päättää maailman ainoan oikeudellisesti sitovan sopimuksen, Kioton, toisesta sitoutumiskaudesta. Siihen sitoutui Euroopan unionin lisäksi Australia, Uusi-Seelanti ja Norja. Kioton ulkopuolelle jäivät suuret päästäjät Kanada, Japani ja Venäjä. USA tai talouden uusi supervaltia Kiina eivät liene olleet Kioton sopimuksessa lainkaan mukana. Kioton toinen velvoitekausi kattaa enää 15 prosenttia päästöistä, mutta kokouksessa sitä pidettiin tärkeänä väli-vaiheen ratkaisuna. Laiha sopu on muka parempi kuin ei sopua ollenkaan, mutta jos maapallon maiden pitäisi yhdessä ponnistella ulkoi-

sen uhan, kuten asteroidin torjumiseksi, niin ei siitä tällä tavalla mitään tulisi, mietittäisiin kompromissisopimusta, kun asteroidi jo osuisi maahan ja se olisi sitten siinä. Ihmisen taru elollisena olentona. Kuten myös planeetta Maan muunkin eläimistön ja luonnon. Olee-lisimman Durbanin kokouksesta ja maiden suhtautumisesta yhteisen maapallomme asiaan mainitsee oikeastaan Intian, erään saastuttajamaan neuvottelijat: (Sopimuksen suurimmat vastustajat olivat Kolumbia, Venezuela sekä Intia.) Sekä Venezuelan että Intian neuvottelijat sanoivat, että heidän maitaan on kiristetty muiden halua-

maan lopputulokseen. ”Olen luvannut, että allekirjoitamme tekstin, jossa lukee, että tähtäämme kaikkia sitovaan lailliseen sopimukseen, vaikkakin kannata sitä. Mutta vastineeksi emme ole saaneet siihen edes yhtä sanaa, tasapuolisuutta”, sanoi Intian neuvottelijat Jayanthi Natarajan aamuyöllä. Hänen mukaansa Intiasta on tehty ilmastoneuvottelujen syntipukki tahallaan. Vaikka neuvottelijat Natarajan ei edes kannata ilmastositoumusta, kun ei ole saanut edes Eskon puumerkkiään tekstiin esiin.

Juhani Valo

Kommentti

Ihmisten tietoisuuden tasoa voi kuvata esimerkiksi näin: Täynnä olevasta matkustajalavasta havaitaan edessä oleva valtava jäävuori. Aikaa muuttaa kurssia noin puoli tuntia. 20 % matkustajista kieltää mielessään koko tiedon, ei siellä mitään jäävuorta ole. 20 % näkee nuoren ja huolestuu asiasta yrittäen ehkä jopa tehdä jotain. Loput 60% huomaat ja myöntää jotain vaarallista keulan edessä ehkä hämmöttävän, mutta luottavat jonkun muun huolehtivan tulevaisuudesta ja joukolla rientävät laivan baareista hake-

maan lisää juotavaa. Jättipääoma on kaikissa maailman maissa onnistunut lobbauksessaan ilmastotiedettä vastaan. Elonkehämme keskilämmön nousun pitäminen alle 2 kahdessa asteessa tulee mahdottomaksi. Pieleen meni!

Antero Nummiranta

"Vaalit" ovat ohi. Mitä tämän jälkeen?

Tosiasiasa kaikki tämä on hölynpölyä. Tietenkin maan eri alueiden välillä on havaittavissa eroja – onhan kyseessä suuri maa, mutta "poliittinen reaalitilanne" niissä paikoissa, missä muka YVtä äänestää lähes 100 % äänestäjistä, poikkeaa vain siinä, että siellä paikallisviranomaiset ovat toisaalta täysin vaientaneet opposition ja toisaalta siellä ei ymmärretä sitä, että nykyisen järjestelmän loppu on jo lähellä. Ihmisten todelliset mielialat näillä alueilla poikkeavat hyvin vähän yleisvenäläisistä mielialoista.

Vuorostaan valitsijoiden yleisvenäläisillä mielialoilla ei ole mitään tekemistä virallisten tietojen kanssa. Tämänkertaisia Venäjän parlamentin vaaleja voidaan rohkeasti nimittää epälegitiimisiksi ja hämähäksellisiksi. Siitä, että Yhtenäinen Venäjä on anastanut itselleen osan äänistä, puhuvat ei ainoastaan parlamenttiopposition johtajat, vaan myös jopa pääkaupungin entinen kaupunginjohtaja, Yvn eräs perustajista Juri Luzhkov. Tästä kirjoittavat arvovaltaiset julkaisut, jotka eivät enemminkin ole erottuneet erikoisemmalla oppositiomielialallaan. Kuinka tämä kaikki poikkeakaan siitä, mitä tapahtui vielä muutama vuosi sitten, kun tämän artiklan kirjoittajan väitteisiin (vääristelyjen keinot ja mittasuhteet ovat vähän muuttuneet siitä) eräät suhtautuivat kuin kummajaisen väitteisiin ja vasemmistovoimien eräät edustajat jopa pitivät virallisia tietoja todellisina ja vain valittivat sitä, kuinka epätietoinen meidän kansamme on.

Vääristelyjen mittasuhteet ovat todellakin muuttuneet vähän, mutta laskentapiste on siirtynyt huomattavasti alaspäin. Arvioit-

Venäjällä pidettiin 4. joulukuuta Valtionduuman vaalit. Virallisten tietojen mukaan Yhtenäinen Venäjä (eräänlainen "virkamiesten ammattiliitto" ilman selkeää ideologiaa, joka itse nimittää itseään "valtapuolueeksi") sai 49 % äänistä (64 % asemesta v. 2007), Venäjän Federaation Kommunistinen puolue (VFKP – sosialidemokraattien ja vasemmistonationalistien yhteenliittymä) – noin 20 % (12 % asemesta), Duumaan valittiin myös Venäjän Liberaalidemokraattinen Puolue (ranskalaisen Le Penin puolueen tapainen) ja Oikeudenmukainen Venäjä. Tuolloin Venäjän eräillä alueilla, kuten esimerkiksi Tšetšeniassa, valtapuoluetta oli muka äänestänyt lähes 100 % äänestäjistä. Eräät "ekspertit" kiirehtivät jopa sanomaan, että "Yhtenäisen Venäjä"(YV) muka käsitetään eri tavalla (eli sitä rakastetaan vilpittömästi) ja että siellä olisi olemassa melkein pä toisenlainen poliittinen reaalitilanne.

temme mukaan Yhtenäinen Venäjä sai keskimäärin maassamme todellisuudessa 25-30 % äänistä, menettettyään tosiasiasa 10-15 %; VFKP sai noin 30 %. Kylissä ja pienissä kaupungeissa YVn ja VFKPn äänet jakautuivat suunnilleen tasan (muuta puolueita siellä ei yksinkertaisesti tunnetta). Suurkaupungeissa valtapuolue sai noin 20-25 % äänistä. Mm. Moskovan niissä vaalipiireissä, missä tietojemme mukaan vaalivilppiä ei ollut, YVtä äänesti noin 20 % äänestäjistä, VFKPtä – noin 30-35 %. Oli muitakin kerrassaan mah-

tavia esimerkkejä, kun esimerkiksi Murmanskissa esitettyjen väitteiden mukaan ennakköäänestyksessä Pohjoisen laivaston pitkälle purjehdukselle lähteviltä matruuseilta Yhtenäinen Venäjän ei saanut yhtään ainoata ääntä. Ja näin kävi armeijassa, joka aiemmin äänesti vain valtapuoluetta ja oli lähiaikoina jo saamassa merkittävää palkankorotusta.

Huvittavinta oli se, että todenperäisten tietojen mukaan melkein pä viime hetkeen asti Kremli vaati alueilta käytännöllisesti katsoen viimeisten tulosten uusimista perustuslaillisen enemmistön suhteen Duumassa ja vasta joulukuun alussa suostui nykyiseen vaihtoehtoon, kun YV saa hieman alle puolet äänistä, mutta enemmistön kansanedustajapaikoista. Täydellisestä irrottautumisesta todellisuudesta on todistena myös viranomaisten ensi reaktio ensimmäisiin protestikokouksiin vaalien vääristelyjä vastaan. Tapahtuneiden vuotojen perusteella Kremlissä kukaan ei jostain syystä odottanut, että sellaista yleensä tapahtuu.

Käsittämätöntä ja hämmästyttävää oli se ankaruus, jota osoitettiin protestimielenosoitusten hajottamisessa 5. ja 6. joulukuuta (nyt kylläkin ylhäällä tajutaan, että voimankäyttö oli liian kovakouraista ja se vain lisäsi tyytymättömien lukumäärää). Ei ainoastaan protestien osanottajia, vaan myös satunnaisia ohikulkijoita piestiin kovakouraisesti, satoja pidätettyjä ei ole vielä kukaan vapautettu. Ja jos eräillä voimankäyttäjillä ei ole riittäväs-

ti intellektiä ymmärtää, että lähiaikoina juuri heistä saattaa tulla syntipukkeja, niin Kremlin johtajilla piti ainakin olla riittävästi järkeä antaa käsky olla kajoamatta ainakin lehtimiehiin tarkoituksella olla rikkomatta lopullisesti suhteitaan lehdistöön. Kohtalon ironiasta lehtimiehiä piestiin melkein pä sillä hetkellä, kun virkaa tekevä presidentti Medvedev oli allekirjoittamassa lakia siitä, että jopa lehtimiehille uhkaileminenkin on kriminaalirikos...

Itse asiassa objektiivisuuden nimissä on tunnustettava, että myös kukaan oppositio ei odottanut näin mittavia protesteja. Vahvistuksena tästä on se tosiasia, että 10. joulukuuta Moskovassa pidetyn todella valtavan kokouksen pitämisen ennakkoonomuksessa mainittiin... vain 300 osanottajaa. Mitä oikeastaan tapahtui? Tapahtui juuri se, mitä tämän artikkelin kirjoittaja oli ennustanut jo pitkän aikaa ja mille Venäjällä oli jo olemassa ennakkotapauksia – sosiaaliverkostoissa levitettiin tietoa saapua kokoukseen ja esittää protesti vaalivilppiä vastaan.

Tämän tuloksena muutamassa päivässä tahdostaan osallistua kokoukseen ilmoitti yli 50 000 ihmistä. Tuolloin – ja sitä kannattaa korostaa erityisesti – kysymyksessä olivat lähinnä enemminkin täysin epäpoliittiset nuoret ihmiset, jotka eivät kuuluneet mihinkään poliittisiin puolueisiin ja joilla ei ollut mitään selkeitä poliittisia näkemyksiä. Toistaiseksi heitä yhdistää vain yksi asia – oikeudenmukaisuuden kärjistyntynyt tunne ja nykyisen järjestelmän vastustaminen.

10.joulukuuta tapahtuneella kokouksella ei itse asiassa ollut mitään varsinaisia järjestäjiä. Kuten tuli jo todettua, oli ihmisiä, jotka anoivat lupaa 300 hengen kokoukselle ja jotka edustivat radikaaleja vasemmistöjärjestöjä, joissa toimii muutamia kymmeniä aktiivijäseniä. Oli myös liberaaleja kuten Nemtsov ja Kasjanov, vielä Jeltsynin aikakauden entisiä vaikuttajia, joita viranomaiset asioita suurentelematta tyrkyttivät kokouksen nimellisille järjestäjille – liberaalien puolelta viranomaiset eivät joka tapauksessa odottaneet mitään ikävyyksiä. Myös erikseen kyseiset voimat olisivat saattaneet saada kaduille muutaman sadan ihmisen.

Viides kolonna liberaalien muodossa tyydytti täysin viranomaisten toivomukset ja voitettuaan kansalaisaktivistien vastarinnan, sai heidät suostumaan kokouksen siirtämiseen kauemmaksi Kremlistä, kauemmaksi metroasemasta ja itse asiassa saarella sijaitsevalle Bolotnajan aukiolle. Siten viranomaiset torjuivat kuvitellun vaaran Kremlin valloituksesta, joka sijaitsee vain muutaman sadan metrin päässä alkuperäisesti ilmoitetusta kokouspaikasta. Mutta jos samalla viranomaiset toivoivat protestien tehon vähentämistä, niin siinä he selvästi erehtyivät.

Poliisin arvion mukaan kokoukseen osallistui noin 25 000 osanottajaa, kun taas järjestäjinä esiintyneet ihmiset puhuvat jopa 150 000 ihmisestä. Minun omien havaintojen mukaan poliisi ei ilmeisesti valehdellut, jos puhutaan vain niistä ihmisistä, jotka jokaisella hetkellä olivat aukiolla ja sen ympärillä – ilmeisesti osanottajia oli enimmillään nuo 25 000 (enempää ei aukiolla olisi mahtunutkaan). Mutta toisaalta on sanottava, että ihmisiä tuli ja meni. Jopa kaksi tuntia myöhemmin kokouksen päättymisestä voitiin nähdä, miten metrolle liikkui aukiolta melko tiiviis ihmisjoukko. Ja jos yritetään nyt laskea (vaikkakin hyvin likimalkaisesti) kaikki ne, jotka kävivät protestikokouksessa, niin silloin tämä määrä saattaa olla 40 000 – 50 000 osanottajaa.

Jopa suuressa Moskovassa se on suuri luku, erityisesti jos oletetaan, että suurin osa osanottajista ei osunut viranomaisiin ja oletti, että kokous tullaan hajottamaan (syntyneessä tilanteessa se oli täysin poissuljettu mahdollisuus – poliisi käyttäytyi korostetun kohteliaasti ja pyrki yleensä pysyttelemään syrjässä). Siitä huolimatta pelosta riippumatta ihmisiä saapui paikalle! Sen tuloksena oli viimeisten 20 vuoden mittavin kokous. Tämän lisäksi järjestettiin samasta aiheesta muitakin kokouksia Venäjän muissa kaupungeissa, joihin osallistui kymmeniä tuhansia ihmisiä.

Eräät ulkomaalaiset ja kotimaiset "ekspertit", jotka eivät lainkaan käsittäneet tilannetta, ilmoittivat eräänlaisesta "kylläisten kapinasta" ja "keskiluokan tyytymättömyydestä". Mutta Moskovan kokouksen osanottajien enemmistön muodostivat opiskelijat ja alle 30-vuotiaat nuoret toimistotyöntekijät, joiden tulot ovat korkeintaan 700 euroa kuussa. Vanhempien osanottajien joukossa oli lähinnä budjetista palkkansa saavia ihmisiä, joiden palkka on vielä pienempi. Mistä keskiluokasta silloin voidaan enää puhua.

Viron nationalistit rahastavat Venäjän rikkailia

Viron nationalistitkin elävät Venäjän rikkaista. Isänmaalliset tahkosivat Venäjän rikkaille oleskelulupia EU:hun

Kaksi virolaista pesunkestävää Isänmaan ystävää joutuivat eroamaan puolueesta, kun heidän laajamittainen oleskelulupien järjestäminen venäläisille liikemiehille paljastui marraskuussa. Isänmaan ja Res Publica-liiton (IRL) kansanedustaja Indrek Raudne ja IRL:n Tallinnan kaupunginvaltuutettu Nikolai Stelmach ovat yhtiöidensä kautta auttaneet Viroon 147 varakasta venäläistä liikemiestä. He ovat investointensa seurauksena saaneet automaattisesti oleskeluluvan, joka oikeuttaa matkustamaan Euroopassa Schengen-alueella vapaasti.

Skandaali puhkesi, kun selvisi, että yli sata yritystä on rekisteröity samaan vanhan kaupungin osoitteeseen, pieneen huoneistoon, jonka Raudne ja Stelmach omistavat yhdessä. Viron lakien mukaan ulkomainen yrittäjä saa automaattisesti oleskeluluvan, kun investointi on vähintään 64 000 euroa (aikaisemmin miljoona Viron kruunua). Stelmach ja Raudne ovat auttaneet venäläisiä liikemiehiä joko ostamaan kiinteistöjä tai vain tuomaan maahan rahaa kyseisen summan. Aina sitä ei välttämättä ole sijoitettu mihinkään vaan summa on lainattu yrityksestä välittömästi takaisin Venäjälle.

Miesten toiminta on täysin laillista. Kiusallisen asiasta tekee se, että Isänmaa ja Res Publican liitto vierastavat yli kaiken venäläistä

rahaa, jota he pitävät turvallisuusuhkana. IRL on erityisen hanakas-ti syyttänyt keskustapuoluetta siitä, että se on pyytänyt apua Venäjältä ortodoksikirkon rakentamista varten. Stelmach ja Raudne ovat perustelleet tekoaan sillä, että Viro tarvitsee investointeja. Raudne suututti pääministeri Andrus Ansipin toteamalla, että näillä venäläisten oleskeluluparahoilla maksetaan lapsilisiä, terveydenhoitoa, sosiaaliturvaa ja eläkkeitä.

Osa venäläisistä liikemiehistä ei juurikaan käytä oleskelulupaa Virossa oleskeluun, vaan he jatkavat Schengen-viisumin turvin muualle EU:n alueelle. Viron kansalaisuusvirasto alkaa tutkia annettuja oleskelulupia. Viron mediassa oleiden tietojen mukaan joitakin liikemiehiä odottaa Venäjällä syyte rahanpesusta.

Violainen tapa antaa oleskelulupa investoijille ei ole poikkeava. Yhdysvallat on talouskriisin seurauksena antamassa viiden vuoden oleskeluluvan jokaiselle, joka ostaa kiinteistön. Itävallassa puolestaan kahden miljoonan euron investoinnilla saa kansalaisuuden.

IRL piti ylimääräisen puoluekokouksen joulukuun alussa, jossa kahden jäsenen ero hyväksyttiin. Puolueen sisä- ja talousministeri, joiden hallintoalaa skandaali sivusi, saivat puoluejohtolta luottamuslauseen ja jatkavat hallituksessa.

Leena Hietanen
Tallinna

Sergei ja jelena Skvortsov kommunistien neuvottelukokouksessa Helsingissä 26.11.2011

Kuva: Heikki Mannikko

Kommunistien informaatiokeskus perustettiin

25-27.11.2011 kokoontuivat Hel-singissä kolmen kommunistisen puolueen edustajat yhteiseen neuvottelukokoukseen. Edustetuina olivat Neuvostoliiton Kommunistinen puolue, Pakistanin Kommunistinen puolue ja Kommunistien Liitto (Suomi). Nyt järjestetylle neuvottelulle luotiin pohjaa noin kansi vuotta sitten, kun Neuvostoliiton Kommunistinen puolue ja Kommunistien Liitto hyväksyivät yhteisen kirjeen maailman kommunistisille ja työväenpuolueille.

Tässä kirjeessä esitettiin, että kommunistisille ja työväenpuolueille on välttämätöntä marxilaiseen yhteiskuntatieteeseen perustuen arvioida nykymaailma ja tältä pohjalta kehittää kansainvälistä yhteistyötä ja uutta kapitalisminvastaisen luokkataistelun strategiaa ja taktiikkaa. Silloin esitimme kritiikkiä monien marxilaisten puolueiden ja ryhmien suuntaan ja totesimme, että työväenluokan ja kapitalisminvastaisen luokkataistelun yhtenäisyys voi perustua vain marxilaisten yhteiseen arvioon nyky-

maailman tilasta ja tulevaisuudesta. Samalla esitimme, että tällainen yhteinen tieteellinen arvio jättää taakseen vanhentuneet käsitykset ja luo perustan kommunistisensa ja työväenliikkeen yhtenäisyydelle.

Keskustelussa toveri Shafik Ahmar katsoi, että 20 vuotta NKP:n hajaannuksesta alkanut kommunistisen liikkeen kriisi on tuottanut maailman kommunistisille puolueille ja työväenluokalle suurta vahinkoa. Tänä aikana on kyllä järjestetty erilaisia lähinnä muodollisia kansainvälisiä konferensseja, joissa ei ole lähestytty kysymystä maailmaa käsittävän kommunistisen organisaation perustamisesta. Kun maailman pääoma toimii tänään maailmanlaajuisesti, myös marxilais-leniniläisten kommunistien tulee toimia maailmanlaajuisesti ja luoda vastavoimaa globaalille kapitalismille.

Sergei Skvortsov palautti mieleen jo pari vuotta sitten esillä olleen ajatuksen kommunistien informaatiokeskuksen luomises-

ta, joka olisi kommunisteille pehmeämpi muoto kansainvälisen organisaation kehittämiseksi. Tällä hetkellä on vaikea luoda maailmaa käsittävää kommunistista organisaatiota ja informaatiokeskus loisi pohjaa eri puolueiden ideologiseen keskusteluun ja lähentymiseen.

Kalevi Wahrman muistutti kansainvälisen talouskriisin lähiajan näkymistä, joka velvoittaa meiltä kommunisteja nopeutamaan kansainvälistä järjestäytymistämme. Tänään kapitalistiset omistajapiirit kilpailevat maailman taloudellisten voimavarojen omistuksesta. Ne jakavat maailmaa uudelleen. Kun poliittiset ja taloudelliset keinot ovat loppuneet, on siirrytty aseihin tapahtuvaan uusjakoon (Irak, Afganistan, Jugoslavia, Libya). Elämme imperialismiin uudelleen nousun (restauration) aikaa. Sosialistinen ja demokraattinen maailmanjärjestys kykeni estämään imperialistisen uusia. Socialismin väliaikainen taantuminen johti siihen, että aseelliselle uusjaolle ei ole vastavoimaa.

Kuva: Tarja Männikkö

Osanottajia vasemmalta : Tommi Lievemaa, Shafik Ahmah, Kalevi Wahrman, Sergei Skvortsov, Jelena Skvortsov ja Heikki Männikkö

Tänään kaikki on toisin, kun mikään voitto kapitalisteille ei riitä. Finanssimaailmassa virtuaalinen raha (kuviteltu raha, keinotekoluraha) on kasvanut moninkertaiseksi todelliseen rahaan nähden. Kun valtioiden yhteenlaskettu BKT on noin 60 000 mrd. dollaria, niin keinottelun piirissä liikkuu 700 000 mrd. dollaria. Sijoitukset reaalisuuteen tuotantoon eivät riitä enää tuottamaan kapitalisteille voittoja, joita he odottavat saavansa keinottelun piiristä. Tässä muhii atomipommin kaltainen talouskupla. Työkansan riisto tuotannossa ei enää riitä. Nyt rahamarkkinoilla keinottelusta on tullut merkittävä työläisten riistoa

ja kapitalistien voittoa lisäävä tekijä.

Puolueiden edustajien puheenvuorojen jälkeen käydysä keskustelussa päädyttiin johtopäätökseen, että mitkään muodolliset kommunistien ja työväenpuolueiden tapaamiset eivät riitä. Tarvitaan marxilaiseen yhteiskuntatieteeseen perustuvaa luokka-analyysia ja kapitalisminvastaisen yhteisen luokkataistelutaktiikan kehittämistä

Tapaamisen lopuksi päätettiin perustaa uudelleen "kommunistien ja työväenpuolueiden informaatiotoimisto (Cominform) ja hyväksyttiin tätä koskeva tiedonanto.

Kommunististen puolueiden edustajien tiedonanto: Työväenluokan, kestävän rauhan ja demokratian puolesta.

Kaksikymmentä vuotta on kulunut sosialismin ja Neuvostoliiton romahduksesta. Saman ajan on kestänyt myös kommunistisen liikkeen kriisi.

Eräänä suurimpana ongelma tänään näyttää olevan, että vasemistolaisillakaan puolueilla ei ole vaihtoehtoa, ulospääsyä tälle imperialistisen monopolikapitalismin poliittiselle. Ne ovat vain mukana porvarillisessa politiikassa esittämällä pelkkiä "kosmeettisia" parannuksia vallitseviin oloihin. Ne ovat sopeutuneet markkinatalouteen ja uusliberalismiin. Monet niistä ovat hyväksyneet markkinatalouden ja kapitalismin peräti "ikuisena" järjestelmänä.

Vanhoille kommunistisille puolueille näyttää olevan tyypillistä se, että kapitalistisen maailman ilmiöitä ja kehityksen lainmukaisuuksia ei enää kyetä tarkastelemaan marxilaisen tieteellisen maailmankatsomuksen perustalta. Kaikki tämä on pitkälti suoraa seurausta Neuvostoliiton ja sosialistisen leirin hajottami-

sesta ja sen aiheuttamasta neuvottomuudesta.

Helsingissä 26.11.2011 kokoontuneet puoluejärjestöt: Neuvostoliiton Kommunistinen puolue, Pakistanin kommunistinen puolue ja Kommunistien Liitto (Suomi) katsovat.

- Taloudessa tuotettu voitto tulee sijoittaa uuteen tuotantoon, tieteeseen, infrastruktuuriin ja palveluihin, joiden kautta syntyy uusia työpaikkoja ja kasvaa ihmisten kyky tuottaa hyvinvointia ja uusia yhteiskunnallisia arvoja.

- Tämä onnistuu vain ottamalla keskeiset rahatalouden välineet kuten pankit ja vakuutuslaitokset ja yhteiskunnallisesti tärkeät energialähteet, maat ja kaivokset sekä tuotannon ohjaus yhteiskunnan vastuulle.

- Näiden tavoitteen toteuttamiseksi kommunististen, demokraattisten- ja edistyksellisten työväenjärjestöjen tulee kehittää uudelleen yhteinen, nykyaikaisen työväenluokan tieteelliseen maailmankatsomukseen perustu-

va imperialismiin- ja kapitalisminvastainen luokkataistelutaktiikka.

Tässä mielessä olemme päättäneet Neuvostoliiton Kommunistisen puolueen, Pakistanin Kommunistisen puolueen ja Kommunistien Liiton (Suomi) järjestelykokouksessa uudelleen perustaa kommunistien kansainvälisen yhteistoimintajärjestön "Kommunistien ja työväenpuolueiden informaatiotoimiston" (Cominform). Sen tehtävänä on kehittää kansainvälisesti kommunistien yhteistyötä ja mielipiteidenvaihtoa näiden tehtävien toteuttamiseksi.

Neuvostoliiton Kommunistinen Puolue: Sergei Skvortsov
NKP:n KK:n ensimmäinen (pää-) sihteeri

Pakistanin Kommunistinen puolue: Shafiq Ahmad

Kommunistien Liitto (Suomi)
Kalevi Wahrman
puheenjohtaja

"Vaalit" ovat ohi. Mitä tämän jälkeen?

Jatkoa sivulta 17

Täytynee tunnustaa, että protestitilaisuuksiin osallistumiseni 25 vuoden aikana en ole vielä kertaakaan nähnyt sellaista ihmispaljoutta. Tavallisesti kokouksen osanottajat ovat innoissaan kokouksesta, jossa käytetään joskus myös väkivaltaa, kun taas tähän kokoukseen ihmisiä saapui kuin omaan juhlaansa tai diskoonsa, jos tätä sanaa voi käyttää. Enemmistö ei kuunnellut puhujia (heidän puheensa kuuluivat muutenkin hyvin huonosti) ja jos joku kuuntelikin, niin ei selvästi pitänyt heitä minään johtajina. Siitä huolimatta tunnukset "Vaadimme uusia vaaleja", "Putinin on erottava" ja jopa konkreettinen tunnus "Uusi vuosi ilman Putinia" saivat melko aktiivista tukea. Luullakseni valtaenemmistölle osanottajista tämä oli ensimmäinen poliittinen kokemus eikä ilmeisesti mikään viimeinen. Putinin järjestelmä ei poistu itsestään eikä sitä voida reformoida. Kokouksen hyväksymiä vaatimuksia vaalien uudelleenjärjestämisestä, poliittisten vankien vapauttamisesta, oppositiopuolueiden rekisteröimisestä jne. viranomaiset eivät muuten vain hyväksy ilman voimakasta yhteiskunnallista painostusta.

Mutta keneltä viranomaiset voivat saada tukea? Jopa virallistenkin tietojen perusteella (puhumattakaan siitä, mitä tapahtui todellisuudessa) Yhtenäinen Venäjä kärsi vaaleissa raskaan tappion ja nyt voidaan lopullisesti väittää, että reaalisena poliittisena voimana se ei ole toteutunut. Valtajärjestelmän tuki väestön keskuudessa on hyvin alhainen ja voidaan olla varmoja siitä, että jo lähikuukausina se laskee melkein nollan tasolle – elintaso laskee edelleenkin ja valtionkassa on itse asiassa tyhjä. Toisaal-

ta vaalivilppi, jota ei kukaan enää epäile, vain lisäsi valtiovallan aktiivisten vastustajien joukkoa. Eliittikerroksissa voimistuu hajaannus – eräät alueet eivät voineet tai jopa eivät halunneet vääristellä totaalisesti vaalien tuloksia esittämällä lukuja, jotka ovat lähellä todellisuutta. Eliittikerroksissa aiheuttivat epävarmuutta myös tapahtuneet voimakkaat protestimielenosoitukset. Armeijan osastoihin, joita oli jostain syystä kiireisesti keskitetty pääkaupunkien luokse, valtiovalta ei voinut luottaa – kansanliikehtimisten nujertamiseen tarkoitetuissa Sisäministeriön joukoissa samoin kuin myös Puolustusministeriön joukoissa mielialat ovat nykyään samantapaiset kuin Pohjoisessa laivastossa. Ulkopoliittisesta tuesta minä väikenen.

Kokonaisuudessaan vakavien mullistusten tilanteessa valtiotavallalla ei ole tukijoita paitsi voimaministeriöiden korkeimpia vir-

kailijoita ja ehkä pientä "meikäläisten" ryhmää eli hallitusta myötäileviä nuorisojärjestöjä, jotka on tarkoituksellisesti perustettu voimaistelua varten protestoijia vastaan. Arabimaiden kokemus osoittaa, että tässä yhteydessä vainojen voimistaminen oppositiota vastaan saattaa jopa siirtää tuonnetuksi vararikkoa, mutta voimistaa samalla yleistä tyytymättömyyttä. Eihän verkostoaktiivisteilla ole selviä johtajia, joita voisi vangita tai lahjoa. Muuten epäoikeudenmukaisten vaalien ja joukkoprotestien jälkeen valtiovallan legitiimisyys on voimakkaasti romahtanut kuten olemme jo ennemmin ennustaneetkin. Mutta onko se riittävän alhaalla välittömän uhkan syntymiseksi nykyistä järjestelmää vastaan? Luulen, että toistaiseksi ei, vaikka kriittinen piste on jo lähellä ja tilanne kehittyä hyvinkin nopeasti.

Mutta siinäkin tapauksessa, jos nykyinen järjestelmä kestää

lähiajan protestitapahtumat, niin sen tulevaisuus on kuitenkin hyvin surullinen. Omalla tehottomalla politiikallaan ja järjestömillä lausunnoillaan valtiovalta vain lisää tyytymättömiä kriittistä massaa. Hyvin vaikeiksi muodostuvat tässä mielessä Venäjän johtajille maaliskuuksi suunnitellut presidentin vaalit – Putinin rehelliseen vaalivoittoon näissä vaaleissa eivät usko kovinkaan monet ja protestit saattavat saada hyvinkin joukkomittaisen luonteen. Yleensä korkean sosiaalisen jännityksen oloissa konkreettinen syy esiintymisiä varten saattaa olla hyvinkin vähäpätöinen. Muistuu mieleen kaivostyöläisten valtavat lakot vuonna 1989, jotka alkoivat siitä, että kaivostyöläisillä ei ollut saippuaa peseytymistä varten...

Sergei Skvortsov,
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-)sihteeri

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Putkosen mutkat

Ammattiyhdistysliikkeessä tomiessaan Putkonen oli hyvin selvillä työnantajien toiveista, kun hän niitä välitti SDP:n johdolle, joka ei halunnut pitää niin kiirettä huononnuksista. EU:ssa on varoitettu liiasta hätäilystä. On puhuttu kahden nopeuden valtioista. Toisaalta sodan jälkeen Robert Igrim varoitti, että ne joilla on perinteitä työväenliikkeessä, voivat vain puolinaisesti toimia työväestöä vastaan, silloin kun tulee näytön paikka.

Nyt on kuitenkin Putkonen mielestään tehnyt ajankohtaan sopivan suunnitelman, jolla turvataan työnantajien tavoitteet. Hän ei suinkaan ole keksinyt ideaa työnantajien ja työläisten yhteisestä linjasta. Kai-vosomistaja Mond selitti jo 20-luvulla samaa asiaa menestyskek-käästi. Hitler vei asian pidemmäl-le ja perusti ”Työn liiton”. Se määrit-teli ei pelkästään saksalaisten, vaan myöskin ulkomaisten orjatyöläis-ten asioita.

Perussuomalaisilla ei ole mi-tään siteitä työväenliikkeeseen koskaan ollutkaan ja niin ollen heillä on vapaat kädet auttaa työn-antajia. En ole kuullut Putkosen kommentteja, kuinka työnantajia voisi auttaa ulkomaisten orjatyö-läisten avulla. Asialle tuli vauhtia, kun ammattiyhdistysliike hiukan ryhdistäytyi ja uhkasi voimatoimil-la. Silloin työnantajat rupesivat pu-humaan 150 000:sta tarpeettomas-

ta työntekijästä työpaikoilla ja tie-dotusvälineet uhoavat Putkosen tu-loa ammattiyhdistysliikkeeseen.

Asia on SDP:lle ja Vasemmis-toliitolle kiusallinen. Presidentin vaalit ovat tulossa ja vasta sen jäl-keen voidaan sanoa joitakin totuuk-sia perussuomalaisista. Nyt on suu laitettava suppuun, koska kaikille eduskuntapuolueille on tärkeintä hallitukseen pääsy. Ei se, mitä siel-lä saadaan aikaan.Työnantajat saat-tavat alkaa järjestellä sopivia perus-suomalaisia työpaikoille, jotta niitä voisi tarpeen vaatiessa käyttää am-mattiyhdistyssolutuksessa. Tässä tulee klassinen englantilainen sa-nonta kyseeseen ”sleeping spy”. Siis tarvittaessa ovat henkilöt valmiina tarttumaan remmiin.

50-luvulla SDP sai hädän het-kellä suuria summia rahoja ulko-mailta. Ilmeisesti myöskin Putko-nen saa ”ulkomaan apua”, jos hän tarvitsee. Nythän ulkomaisilla yri-tyksillä on entistä suurempi syy aut-taa ammattiyhdistysliikkeen kesyt-tämisessä, kun ulkomaiset yrityk-set omistavat nyt enemmän kuin ennen Suomen liike-elämästä.

Itse olen toiminut ammat-tiyhdistysliikkeessä vuodesta 1955 alkaen kolmessa maassa ja 16 ammattiliitossa. Katsoisin, että pas-siivisuus ammattiyhdistysliikkees-sä suosii hajoittajia. He voivat vetää mukaan kokemattomia työläisiä, jotka haluavat kokeilla jotain uutta.

Wäinö Pietikäinen

Irti ”keskiluokasta”

Allekirjoittanutta on jo pitem-män aikaa tympinyt valtamedias-sa laajasti viljelty keskiluokka-termi erilaisine johdannaisineen. Samaan sarjaan liittyvät kysy-mykset luokkayhteiskunnasta, -eroista, -jaosta ja -vastakohtai-suuksista. Erityisesti silloin, kun näitä käytetään artikkeleissa ja haastatteluissa mielivaltaisesti, tahallaan harhaanjohtavasti se-kä puhtaasti hölmöyttään ja tie-tämättömyyttään ja täysin vir-heellisellä tavalla.

Helsingin Sanomissa on jul-kaistu Luokkakuvia-kirjoitussarjaa, jossa ”käsittelään yhteiskuntaluok-kien merkitystä ja näkymistä ny-ky-Suomessa”. Lehden numeros-sa 11.12.2011 presidenttiehdok-kaat vastaavat kysymyksen : Onko Suomi luokkayhteiskunta? Vastauk-set ovat masentavia, mutta totta-kai ymmärrettäviä, koska kaikkihan pyrkivät ”koko kansan presi-denteiksi”. Luokkavastakohtaisuu-det tulee siis häivyttää.

Kaikki vastaajat arvioivat asi-aa lähinnä vain tuloerojen kan-nalta hurskaine toivomuksineen. Edes Paavo Arhinmäki ei nosta esiin yhteiskunnan perusluokkien vasta-kohtaisuutta ja tästä tehtäviä johto-päätöksiä, vaikka muualla samassa artikkelissa kertookin edustavansa työväenluokan puolta!

Tulo- ja varallisuustaso sekä sosiaalisen hyvinvoinnin laatu

kuuluvat oleellisesti ”keskiluok-kaisuuden” kriteereihin. Ihmisen ja ihmisryhmien todellisen luokka-aseman huomioonottaminen pide-tään tästä yleensä tarkkaan sivussa. Niinpä ”keskiluokan” viljelijät eivät yleensä koskaan kerro, mitä ovat muut luokat heidän asteikossaan. Ehkä niitä ei ole tai niitä ei haluta nimetä. Häveliäisyysyistä? Miltä kuulostaisivat esimerkiksi alaluok-ka ja yläluokka?

Kuuntelin jokin aika sitten Venäjän matkalla sikäläistä huo-mattavaa radiokanavaa, jossa tunnin ajan käsiteltiin teemaa ”ket-kä Venäjällä kuuluvat keskiluok-kaan?” Lukija voi vain kuvitella, miltä tuntui, kun vakavasti otetta-vat tiedemaailman edustajat yritti-vät spekuloida keskiluokkaisuuden perusteista. Tärkeintä olivat kotita-louteen kuuluvien autojen, elektro-niikan ja kotieläinten määrä ja laa-tu. Samoin tietenkin asuntoon liit-tyvät arvostustekijät. Kukaan ei sa-nallakaan maininnut Venäjän työ-väenuokkaa tai oligarkkeja. Venä-jästä sanotaan joskus, että siellä on vielä pieni ja vaatimaton keskiluok-ka ja että tämä on vaaraksi maan va-kaudelle. Mistähän vakaudesta ja kenen kannalta tässä on kyse?

Ei ihme, että median käyttä-jät menevät tähän konsensus-ansaan Suomessakin. Esimerkiksi terveys- ja hyvinvointieroja käsitel-

täessä suomalaiset jaetaan viiteen tuloryhmään (puhutaan myös tulo-luokista) ja arvioidaan niiden poh-jalta elinajan odotetta. Tulokset ovat epäilemättä oikeansuuntaisia, mutta asiaa käsitelleen HS:n pääkir-joituksen 12.12.2011 otsikointi ”Ter-veyseroista on tullut uusi luokkaja-ko” on taas aivan metsästä.

Aiemmassa HS:n Luokkaku-via-artikkelissa 4.12.2011 uha-taan jo ingressissä, että luokkay-teiskunta saattaa tehdä paluuta. Vaikka artikkelissa on paljon seka-vuutta, niin siinä on, harvinaista kyl-lä, myös aidon tuntuista totuuden hakua. Haastateltu Turun yliopis-ton tutkija on vakuuttunut siitä, et-tä ”Suomi on luokkayhteiskunta ja on sitä aina ollutkin”. Todella har-vinaista artikkelissa, verrattuna vii-me vuosien mediaan yleisesti, oli se, että siinä pyrittiin selvittämään myös luokkakäsitteiden kehitystä. Karl Marxista todettiin selkeästi, et-tä hän ”korosti omistavan ja työtä-tekevän luokan ristiriitaa”.

Edellisessä kokosivun jutussa oli vielä lopuksi se erikoinen puo-li, ettei siinä näyttänyt kertaakaan esiintyvän ”keskiluokka”-termiä tai sen johdannaisia.

Luokkaerot ja tuloerot tulisi pitää visusti erillään.

Jaakko Ahvola, Helsinki

KÖYHTYÄ VAI KESKILUOKKAISTUA

Perinteisesti yhteiskunnallisessa keskustelussa ja tutkimuksessa riittävän suurta keskiluokkaa on pidetty yhteiskuntarauhan edel-lytyksenä. Köyhien määrän (suh-teellisesti ja absoluuttisesti) kas-vu maailmalla 80-luvulta ja Suo-messakin 90-luvulta alkaen on ajanut päättäjät kaikkine sääs-tösuunnitelmineen yhä ahtaam-malle. Köyhistä minimi toimeen-tuloineen, joka pitää heidät pois-sa kaduilta, muodostuu yhteis-kuntarauhan takaava voima. Tätä uutta köyhäinluokan voimaa on pantu suitsimaan YK:n ruokaoh-jelma, EU:n köyhyydenpoistoon tähtäävät toimet ja erilaiset kan-salliset ja kansainväliset perustu-loon/kansalaispalkkaan tähyävät liikkeet/järjestöt.

Kuihtuvaa keskiluokkaa (perin-teisiä duunareita) on pyritty syyllis-tämään ”saavutetuista eduista kiin-nipitämisestä” vaikka samaan ai-kaan yläluokka on jatkanut määräl-listä, mutta ennen kaikkea laadullis-ta kasvuaan. Tästä kertoo nobelisti, professori Roussein lausunto, et-tä keskituloisen palkansaajan ansio nousi aikavälillä 1979-2005 21 pro-senttia, kun eniten tienaaavan pro-sentin nousu oli 480 % Yhdysval-loissa (Yliopisto 11/2011). Tätä pro-senttihaarukkaa voi ajatella Suo-meen aikajaksolle 1990-2011, jol-loin keskiluokan tulovirta ehtyi ja siirtymä köyhiin ja ruokajonoihin oli tosiasia. Keskiluokan synty ja ra-kennemuutos Suomessa alkoi Yh-dysvaltojen Rooseveltin ”New Deal” ajattelusta (30-luku) parikymmentä vuotta myöhemmin.

Paradoksaalista tässä ”kehi-tyksessä” on se, että olemme pa-lanneet perustulouajatteluun yhteis-kunnassa, maailmassa, joka on mo-

nin verroin rikkaampi kuin 30-luvun lamaan ajautunut maailma, jolloin lähdettiin betonoimaan keskiluok-kaa yhteiskunnan perustaksi. Nyt betonoitua perustaa yhteiskunnal-le stabiloidaan köyhistä. Uuslibera-listisen yhteiskuntapolitiikan ja mo-netaristisen talouspolitiikan kukois-tuksen ehto on, ettei kaduille lähde-tä eikä vallankumouksellista liikeh-dintää synny köyhien keskuudes-sa. Vallankaappauksia tekevät tänä päivänä ne ”joille ei mikään riitä”-kuten Libyan presidentti Gaddaffi ke-väällä asian ilmaisi.

Maailman taloudellinen kas-vu hidastui 80-luvun puolivä-lissä friedmanilaisen, Chigacon koulukunnan monetarististen op-pien myötä. Maailman väkiluku jat-koi kasvuaan, mutta suhteellises-ti tai absoluuttisesti köyhien mää-rä kasvoi vieläkin nopeammin. Siis yhä useampi ihminen syrjäytyi ku-lutuskyvyttömäksi. Tässä on mone-taristisen teorian keskeisin ongel-ma, supistuvat markkinat, deflatoi-tuva ostovoima.

Tähän tuloerojen kasvuun Suomessa on havahtunut jo (suu-rituloisten?) Akavaakin puheenjoh-taja Sture Fjäder (UM 1.12.) syllis-täen yritysjohtoja ahneudesta: ”näyttää siltä, että ymmärrys oi-keasta ja väärästä on kateissa”. Fjä-der pitää keskiluokan kaduille tu-loa Yhdysvalloissa varoittavana esi-merkkinä yhteiskunnan radikaliso-tumisesta, ellei ”yritysjohdon palk-kioita suitsita”. Akavalaiset ovat il-meisesti kokeneet myös kipeästi ns. ”pakkoyrittäjyyden” yhteiskunnalli-sissa toimissa ennen kaikkea sosiaa-li- ja terveyspuolen tehtävissä, joita viimeiset tutkimukset kertovat orastavasta ”yrittäjäköyhyydestä”.

OECD:n tuoreimmankin tilas-ton mukaan Suomen tuloerot kas-

vavat maailmanennätysvauhtia. Tällä kotikutoisella tuloerojen kas-vulla täytyy olla jonkinlainen suhde siihen, että yhdenkään merkittävän eduskuntapuolueen puheenjohtaja ei ole kokenut urallaan hyvinvoin-tiyhteiskunnan kehitysvaihetta. He ovat kokeneet sen asteittaisen pur-kamisen ja osa on ollut tyytyväisiä, jos ovat kyenneet purkua hidasta-maan kuten ehkä istuva hallitus. Tällä asialla on myös suhde EU:hun ja eurosidoksiin, jotka ovat fried-manilaisen monetarismin julkisivu Euroopassa. Rahaliiton ulkopuolel-la pysyneet ovat säilyttäneet tasai-semman tulonjaon.

Tässä köyhyys- ja toimeentu-lokeskustelussa helposti unoh-tuu se, että 30-luvun laman seu-rauksena Roosevelt teki ratkaisun-sa keskiluokan synnyttämisen puo-lesta ja hylkäsi kommunistisen kan-salaispalkka-ajattelun, joka oli virin-nyt USA:n työläispiireissä jo 20-lu-vulla. Keynesiläinen ajattelu levi-si kautta kehittyneen maailman ja syntyvä keskiluokka takasi yhteis-kuntarauhan, Suomessaakin. Taus-tauhkana oli nuori, voimakkaasti taloudellisesti kehittyvä, kommu-nistinen Neuvostoliitto. Tänä päivä-nä uhkaa ei ole ja yhteiskuntarau-han takaajaksi ei tarvita eduistaan kiinnipitävää keskiluokkaa. Roo-seveltin taannoinen ongelma voi-daan ratkaista nyt kansalaispalkal-la, jolla poistuu suhteellinen köy-hyys ja YK:n ruokaohjelmalla, jol-la vähennetään absoluuttista köy-hyyttä. Keskiluokkaista duunaria on edelleen lupa syöllistää. Hän ei läh-de kadulle vaan katsoo HIFK-Peli-cans matsia.

Hannu Ikonen Vapaus valita toisin

Ydinvoima ja lisäkin kirkon rakennustyömaa

Ydinvoima on kaikista energian-tuottomuodoista vähiten työl-listävä, se on fossiilinen, 100 % tuontienergiaa, keskitetty, ympäristön ja terveyden kannal-ta vaarallinen sekä energian-tuotannon että jätteiden osal-ta. Ydinvoimaa ei voi tuottaa il-man jättitukiaisia. Keskieuroop-palaisten tietojen mukaan uusiu-tuvien energioiden tuotantokus-tannukset ovat jo alemmat kuin jatkuvasti kallistuva ydinvoima.

Saksa sulkee kaikki ydinvoi-malansa. Useat maat ovat päättä-neet tai päättämässä samoin. Sie-mens lopetti reaktorien valmistuk-sen.

Areva mokailee ydinvoimalan rakentamisessa. STUKin raporttien mukaan Arevan reaktorin ongel-mat liittyvät automaattiseen oh-jausjärjestelmään ja puutteellisiin onnettomuus- ja riskianalyysiin. Puutteita on betonin laadus-sa, varavaimadieselgeneraatto-reissa, hätäjäähdytysjärjestelmis-sä, sähkökaapeloinnissa, radio-aktiivisia materiaaleja sisältävis-sä altaissa, ydinpolttoaineen siir-tämiseen käytettävissä nostu-reissa ja reaktorirakennuksissa.

Ydinvoimalahankkeen kokonais-kustannukset lähes tuplaavat alku-peräisen kolmen miljardin budjetin. Myös Ranskassa paljastui vastaavia ongelmia Flammanvillen EPR-työ-maalla.

Arevan Kiinan reaktori-työmaalla on samat ongel-mat kuin Olkiluodossa. ”Kol-mannen sukupolven” ydinvoima-lat, joihin EPR kuuluu, ovat osoit-tautuneet täydelliseksi epäonnis-tumiseksi. Areva on toinen vaih-toehto reaktorin toimittajaksi se-kä Olkiluotoon että Pyhäjoelle. Veikkaan, että näitä kahta voimalaa ei koskaan rakenneta.

Areva hoippuu valtion jätti-tukiaisten avulla konkurssin par-taalla. Ranskan valtio on joutumas-sa liriin pankkiensa kanssa ja joutuu tukemaan niitä. Samalla sen luotto-luokitus laskee ja korot kallistuvat. Valtion mahdollisuudet pitää Areva pystyssä vähenevät päivä päivältä.

PS. Suomen voimalat ovat huipputurvallisia: Olkiluoto 2-reaktoriin harkitaan sähkönjake-lusta riippumatonta turvajärjestel-mää, jottei Kiina-ilmiötä sattuisi on-nettomustilanteessa.

Juhani Tanski

Kunnallisvaalit 2012

Jos olet kiinnostunut STP:n kunnallisvaaliehdokkuudesta, niin tu-losta suostumuskaavake STP:n sivulta os. <http://www.tyovaenpuo-lue.org/kunnallisvaalisuostumus.pdf>. Palauta täytetty kaavake os. Kalevi Wahrman, Leipurinmäki 2 B, 06650 Hamari. Muut yhteystei-dot: Puhelin 040 5523 099, sähköposti kalevi.wahrman@pp.inet.fi Laita mukaan erillinen lappu, missä ovat osoitteesi, sähköpostisi ja puhelinnumerosi. Kaikki muutkin tiedustelut voit kysyä ”Kallelta”.

Tukea **Kansan**äänelle

Kai Kontturi 50 e, Raika Kontturi 50 e, Hannu Kautto 40 e, Reijo Katajaranta 20 e, Jaakko Ahvola 30 e, Heikki Männikkö 30 e, Tarja Männikkö 20 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Anja ja Timo Saarikko 22 e, Jorma Kangasniemi 5 e, Paavo Heikkinen 10 e, Esko Auervuolle 20 e, Jarmo Mukkala 8 e, Lehden ystävä 5 e, Haagan Flikka 12 e, Mämmiveikko 1,80 ja Evgenia Hilden- Järvenperä 50 e.

Op FI0855411420027966

Keräyslupa: 2020/2011/2058

VALTTERILLE

Pidimme kirpputoria 19-20.11.2011. Se onnistui kohtuullisen hyvin. Siitä kiitos tavarain lahjoittajille. Nyt tarvitsemme jälleen kirpputorille uutta tavaraa, jota pyydämme Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta.

Kaikki hyväkuntoinen, puhdas ja ehjä tavara otetaan vastaan ja kirjoista mieluummin dekkarit, romaanit ja erikoiskirjat. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeitinimet, työkalut sekä kalastusvälineet menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on käyttökel-poista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, älä heitä sitä roskikseen, vaan tuo se meille. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavarain voi tuoda myyntipäivänä suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme paikalla lauantaina klo 7.30 ja sunnuntaina 8.30.

Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukevan kirpputoriamme tavaralahjoituksilla. Pistä tavara kierrätykseen. Tulot käytämme Kansan äänen julkaisemiseen. Kiitokset kaikille, jotka jo ovat aiemmin näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Muista matkamessut

Messukeskus 20.-22.1.2012 Mukana on myös Suomi-Korea-Seura sekä monia muita ystävyysseuroja

STP:n Helsinki ryhmän kokous

STP-Helsinki-ryhmä kokoontuu keskiviikkona, 9.2.2012 alkaen kello 17.00 Hermannin kerholla osoitteessa Hämeentie 67.

Kokouksessa käsitellään mm. kunnallisvaalivalmisteluja, STP:n Helsinki – ryhmän järjestöllistä kehittämistä ja vuosikokousvalmisteluja. Tervetuloa

Valmistelevan työryhmän puolesta: Juhani Valo

Lähiradion ohjelmassa kaikuja Kallion radiokahvilasta klo 18.00-19.30, 100,3 MHz

- maanantaina 16.1.2012 Esko Seppänen ja Hannu Taanila

- maanantaina 23.1.2012 varatuomari Leeni Ikonen ja lasten huostaanotot

STP Turku toimii

STP:n Turun toimintaryhmän toimikunnan kokous pidetään su.15.1.-12 klo 13.00 Luukkosella os. Jyrkkälänkatu 2 P 366. Alustaa Olavi Tirronen aiheesta: ”Liikehdintä Euroopassa ja Suomessa”. Käsitellään kunnallisvaaleja ja vuosikokousvalmisteluja.

STP:n Turun toimintaryhmän vuosikokous 5.2.-12 klo 13.00 Jyrkkälässä asukastuvassa os. Jyrkkälänkatu 4. Käsitellään vaalivalmisteluja ja vuosikokousasiat.

Kumpulanlaakson puolustajat eivät hellitä

Helsingin kaupunginvaltuusto päätti ennakoidusti 14.12-11, että Kumpulanlaakson joukkoliikennekatu Hämeentielle Mäkelänkadulle rakennetaan ja se kulkee käytöstä poistetun junaradan paikalla. Päätös tehtiin kokouksen ja demarien äänin 46-37. Rakentamisen kustannusarvio on yli kymmenen miljoonaa euroa. Tämä tuhoaa kulttuurimaiseman, Vallilan siirtolapuutarhan sekä Kumpulan kasvitieteellisen puutarhan ympäristön. Asukkaat, Kaupunginmuseo ja siirtolapuutarhaväki ovat vastustaneet hanketta. Asia ei haudaudu tähän. Siitä valitetaan ja kerätään voimaa hankkeen torjumiseen. Muutoinkaan ”tuleen ei jääty maakaamaan”, vaan kansalaisten toimesta toimitettiin jo ennen valtuuston kokousta, 14.12.2011 klo 14.30 vetoamus Vallilanlaakson puolesta Helsingin kaupunginvaltuustoon SKP:n ja Helsinki –listat valtuustoryhmän sihteerille Olli Salinille. Sen oli allekirjoittanut klo 13.50 yhteensä 900 henkilöä. Adressi toimitettiin Helsingin kaupungin kirjaamoon. Valokopiot jaettiin Salinin toimesta kaikille valtuutetuille. Seuraavana päivänä jo yli 1000 kansalaista oli allekirjoittanut vetoamuksen, mikä osoittaa taistelumme jatkuvan. Kumpulanlaakson ohella Helsingissä muhii toinen ympäristökiista Alppipuistossa. Alppipuisto on puoliksi nimensä mukaisesti jyrkkiä kallioita ja rata vie nimen omaan paratiisimaisimasta sorsalamikkolaaksosta puolet (50%). Eläintarhan puistosta tullaan raitteita varten nirhaisemaan vähintään nykyisen Vauhtitien levyinen alue.

KÄ/toimitus

Toimintaa ja kokouksia

SFT:n toimintaa

SFTn opintopiiri kokoontuu tiistaina 17.1.2012 Kirvesmiesten ammattiosaston kerhohuoneella (Mäkelänkatu 8) kello 17.00. Opintopiirin aiheena on: jatketaan Mäntsälän kapinan selvittelyä. Kaikki ovat tilaisuuteen tervetulleita.

SFT kutsuu Työväen vallankumouksen alkamisen muistopäivänä perjantaina 27.1.2012 klo 17.00 tilaisuuteen Helsingin Eläintarhassa sijaitsevalle Punaisten Valtakunnalliselle muistomerkillä. Ohjelmassa puhe ja kukkienlaskun.

SFT kutsuu perjantaina 27.1.2012 kunniakäynneille Malmin hautausmaalle Punaisten ja Viime sotien aikana teloitettujen sodan- ja fasisminvastustajien haudoille. Kokoonnumme Malmin hautausmaan pääportille klo 13.00, josta siirrymme muistomerkeille. Tilaisuuksien ohjelmassa puhe ja kukkienlasku molemmilla haudoilla.

Luokkasodan alkamisen vuosipäivän tilaisuuksiin toivomme järjestöjen osallistuvan lippuineen.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan kokous pidetään 9.2.2012 heti STP:n Helsinki-ryhmän kokouksen jälkeen n. klo 19.00, Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Käsitellään ajankohtaiset järjestön toimintaan liittyvät tärkeät kysymykset.

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin Naisten perinteinen

PUUROJUHLA

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, keskiviikkona 28.12.2011 alk. klo 18.00

Ohjelmassa mm: ”Puoropuhe” (Pipsa, Lissu ja Rosa-Maria); Juonto ja avaus: Timo Kangasmaa; Heikki ja kitara, Bertta ja Hannele sekä sketsejä ja runoja. puuroa, glögiä, voileipiä ja kahvia

Tervetuloa kaikki paikalle

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>

<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>

<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>

<http://www.vunet.org/>

<http://masanlaari.blogspot.com/>

<http://korpikommari.blogspot.com/>

<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>

<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>

<http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki

www.tyovaenpuolue.org/

sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi

Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys - The Society for Study of the Juche idea

Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444

<http://juche.vunet.org/>

juche.aate@saunalahti.fi

Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan

<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki

p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Vuodenvaihteen pika tapahtumakalenteri

-STP:n ja Kansan äänen järjestöjen puurojuhla Hermannin kerholla 28.12.-11 klo 18.00

-STP:n Turun toimintaryhmän toimikunta Luukkosella su. 15.1. klo 13.00.

- SFT:n opintopiiri kirveskerholla ma. 17.1.-12 alk. klo 17.00

- Matkamessut 20.-22.1.-12. Mukana Suomi-Korea-Seura.

- SFT:n kutsumana kunnia-käynnit 27.1 Punaisten muistomerkillä klo 17.00 ja Malmin hautausmaalle (kok. pääportilla) klo 13.00.

-STP:n Helsingin toimintaryhmä Hermannin kerholla to. 9.2. klo 17.00

-EU:n Vastaisen kansanrintaman toimikunta Hermannin kerholla to. 9.2.-12 klo 19.00

-STP:n Turun toimintaryhmän vuosikokous Jyrkkälän asukastuvalla su. 5.2. klo 13.00.

- Kansalaisjärjestöjen EU-seminaari la. 11.2. klo 11.00. Muut tiedot myöhemmin.

Perinteiseen tapaan SFT:n kuulumisia Lahiradiossa ei tule joulukuun 2011 viimeisenä keskiviikkona. Seuraava kuuluminen on tammikuun 2012 viimeisenä keskiviikkona.

Kansanääni Helsingin lähiradiossa

100,3 MHz

Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2. keskiviikko klo 19.00

SFT Lahiradiossa

100,3 MHz

Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30

Piikin Tutkain Helsingin Lahiradiossa

100,3 MHz

Joka kuun toinen tiistai 20.00-20.30

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP

EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-8335360

050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/ppm

Muut 1 €/ppm

TILI:

OKO 554114-227966

PAINOPIIKKA:

Karprint Oy

Muistiinpanoja kansalaisfoorumista

Politiikan vaihtoehtojen puutteen paljastuminen on aktivoi-
nut ihmisiä ympäri Eurooppaa.
Vapaus valita toisin -kansalais-
aloite kyseenalaistaa vaihtoeht-
dottomuutta ja herättää keskus-
telua uusista lähtökohdista. Ti-
laisuuden tarkoituksena oli koo-
ta yhteen sekä politiikassa ja jär-
jestöissä toimivia aktiiveja että
niistä irrallaan olevia ihmisiä, ke-
hittää ajatuksia ja löytää tapoja
viedä niitä eteenpäin.

Eriarvoistuminen vai poh- joismaisen hyvinvointival- tion kehittäminen

Tutkimukset osoittavat vakuutta-
vasti eriarvoisuuden tuhoisat vai-
kutukset. Mitkä tekijät ovat aiheut-
taneet sen, että Suomessa tuloerot
ovat kasvaneet nopeammin kuin
missään muussa OECD-maassa
1990-jälkeen? Terveys-, vanhuus-,
koulutus-, lastenhoito- yms. palve-
lujen viimeaikainen kehitys tuottaa
hyväosaisille omat yksityiset palve-
lut ja pienituloisille omansa. Julki-
nen ja yleishyödyllinen palvelutuo-
tanto syrjäytyy. Näin palaa luok-
kayhteiskunta sen sijaan, että pal-
velut synnyttäisivät kaikille mah-
dollisuuksia. Vaihtoehto on ole-
massa! Perusoikeudet eivät saa ol-
la kauppavarana. Oma hankinta-
laki sosiaali- ja terveyspalveluille.
Veroaste ylös. Tulerojen kaventa-
minen. Pääomatulojen verotuksen
korottaminen. Hallintarekisterilaki.
Harmaan talouden kitkeminen.

Kestävävä talous, sosiaa- liturva ja luonnonvarojen kulutus

Kestävän kehityksen edellytykse-
nä on hyvinvoinnin ja luonnonva-
rojen kulutuksen tasaisempi jakau-
tuminen. Yksi syy resurssien ryöstö-
viljelyyn ja kestäättömiin kulutus-
tapoihin on, ettei sosiaalinen turva-
verkko ole kyllin vahva eivätkä työ-
elämän säännöt ja perusinfra toi-
mi. Kuntien osuus kestävässä kehi-
tyksessä on valtava, mutta yli 60 %
kuntataloudesta on kuntien luotta-
mushenkilöiden ulottumattomissa.

Hyvää kestävän kehityksen pro-
sessin demokratisointia ja kansan-
valtaistamista olisi osallistuva bud-
jetointi, käyttäjädemokratia ja pai-
kallistalous kunnissa ja kaupun-
geissa.

Köyhien maiden köyhyys ei kui-
tenkaan ole kestäättömän kulu-

Kuva: Hannu Ikonen

Vapaus valita toisin 2011 - foorumi 5.11. 2011 Paasitorni

tuksen suurin ongelma. Globaali-
tasolla rikkaiden ylikulutus aiheut-
taa vielä enemmän luonnonvaro-
jen ryöstökulutusta. Toisaalta vau-
raassa suomalaisessa hyvinvointi-
valtiossa myös köyhimmät kulutta-
vat enemmän luonnonvaroja kuin
ekologisesti kestävä ja oikeuden-
mukaiseksi arvioitu taso sallisi, ei-
vätkä kaikki politiikantoiimet ohjaa
kestävämpään suuntaan.

Demokratia!

Demokratia ei ole vain saavutetu-
tu tila vaan eetos – pyrkimys koh-
ti parempaa demokratiaa. Työryh-
mä paneutuu eurooppalaisen kan-
salaishiikeddinnän hengessä seura-
viin teemoihin: Kuntien määrää tul-
laan vähentämään rajusti. Miten li-
sätään samalla aitoa demokratiaa,
yhteisöllisyyttä ja osallisuutta? Mi-
ten paikallista solidaarisuutta voi
edistää?

Talouden raamit on siirretty
pois demokratian ulottuvilta aina
kunnista Euroopan tasolle. Samaan
aikaan tehdään EU:n kansalaisaloit-
tetta. Mistä on kyse? Miten katkoa
eliitin talousdeterminismi, tekno-
kratian kahleet ja EU:n demokra-
tiavaje? Kuntien itsehallinto-aja-
tuksesta on etäännytty melkoisesti.
Ei uutta toivoa tällä hallituksella.
Edelleen rämmittää uusliberalisti-
sen markkinatalouden ikeen alla.

Kenen globalisaatio?

Maailma on vavahdellut rahoitus-
talouden kriisien tahtiin vuodesta
2007. Eritoten Eurooppa tuntuu ju-
miutuneen markkinoiden kynsiin.
Nykyinen kriisinhoito koettelee de-
mokraattisuuden ja sosiaalisen oi-
keudenmukaisuuden rajoja ja jat-

kuva hätätila tuntuu oikeuttavan
sen, ettei vaihtoehtoja edes harki-
ta. Vanha markkinoiden tehokkuu-
teen perustuva ajattelu on ja pysyy
voimissaan, vaikka sen toimimatto-
muus on käynyt ilmeiseksi. Ei EU:n
liittovaltiotsuuntaukselle. Hallittu
talouslasku (degrowth) on eri asia
kuin esimerkiksi lama ja taantuma!

Rahoitustalouden epävakaus
on vain yksi ulottuvuus maailman
tämänhetkissä kriisissä. Päätök-
sentekoelinten demokraattisuus ja
legitimiteetti ovat niin kansallisella
kuin kansainväliselläkin tasolla kas-
vavan kyseenalaistuksen kohteena.
Ilmastomuutos ja ekologinen kriisi
eivät ole hävinneet mihinkään; so-
siaalinen eriarvoisuus kasvaa niin
maiden välillä kuin niiden sisällä-
kin. Rahoitusmarkkinavero on par-
haimmillaan vain yksi väline tu-
hoisaksi käyneen talousjärjestel-
män muokkaamiseksi. Tarvitaan
laajempaa näkökulmaa.

Maailmanlaajuinen epävakaus
kasvattaa myös paikallisesti koet-
tua epävarmuutta. Samaan aikaan,
kun pääomavirtojen ja yritysten
liikkuvuutta on systemaattisesti
helpotettu, ovat rajat ihmisten vä-
lillä kasvaneet. Köyhimpien maiden
ja heikoimmassa asemassa olevien
ihmisryhmien kurjuus ja sorto pa-
henevat. Hyvinvoivan väestön viha-
mielisyys ulkopuolelta tulleita koh-
taan yltyy. Keskustelu siirtolaisuus-
desta keskittyy lähes yksinomaan
sen rajoittamiseen eikä ilmiön mo-
ninaisiin syihin puututa. Kenellä on
oikeus liikkua? Kuka päättää, mikä
riittää perusteeksi vaihtaa elintilaa?

Muistiin kirjasi Antero Nummiranta

Kominformin uutiskatsaus: Latinalainen Amerikka rakentaa sosialismia.

Taloussuudistukset etenevät Kuubassa

Helsinki, 15.12. (Latamsolidaarisuus) -- Kuuban hallitus on hyväksy-
nyt päätöksen, jonka mukaan jatkossa yksityisyrittäjille, maanviljeli-
jölle ja omaa taloa rakentaville tai korjaaville kuubalaisille myönne-
tään pankkilainoja. Erityisesti yritystoiminnan laajentamiseen täh-
täävä lakimuutos astui voimaan joulukuun alussa. Jo 340 000 kuu-
balaista työskentelee laillistettuina yksityisyrittäjinä Kuubassa, jon-
ka talous aiemmin perustui tiukasti vain valtionyrityksiin. Maauu-
distuksessa on puolestaan annettu valtion maita viljeltäväksi jo 150
000 yksityisviljelijälle.

Maataloustuotteiden kauppaa tehdään joustavammaksi joulukuus-
ta lähtien myös siten, että valtiolliset ja osuustoimintatilat saavat jatkos-
sa myydä tuotteitaan suoraan maan turismielinkeinon piirissä toimivil-
le hotelleille ja ravintoloille. Tämän uskotaan parantavan matkailupalve-
lujen tasoa. Aiemmin tuotteet on voitu myydä vain valtion tukkuliikkei-
den kautta.

Aiemmin syksyllä Kuuban hallitus laillisti myös autojen sekä asunto-
jen ostamisen ja myynnin. Asuntokaupan sallimista pidetään Raúl Cast-
ron hallintokauden toistaiseksi merkittävimpänä taloussuudistuksena. Ai-
emmin kuubalaiset pystyivät laillisesti vain vaihtamaan asuntoja keske-
nään, mikä vaati monimutkaisen lupaprosessin. Asuntokauppaa käytiin
kin laittomilla mustan pörssin markkinoilla. Jatkossakaan asuntokeinot-
telua ja omistuksen keskittymistä ei sallita, vaan kuubalaiset saavat omis-
taa yhden asunnon kaupungissa ja yhden maaseudulla. Myös autokaup-
paa rajoitetaan erilaisilla sääöksillä.

Hugo Chavezin kannatus jatkuu vankkana

Caracas, 11.12. (Prensa Latina) -- Venezuelealaisen tutkimuslaitoksen
(Venezuelan Institute of Data, IVAD) 20. - 28.11.2011 tekemän val-
takunnallisen kyselytutkimuksen mukaan 71.5 prosenttia venezue-
lalaista antaa myönteisen arvon presidentti Hugo Chavezin hallin-
nosta.

Vastaavan kielteisen arvon antoi 25.5. prosenttia. Kolme prosent-
tia tutkimuksen piiriin kuuluneista henkilöistä ei vastannut kyselyyn.
Tutkimuksen mukaan 59 prosenttia venezuelalaisista luottaa Hugo
Chaveziin ja 57 prosenttia äänestäisi häntä, jos vaalit pidettäisiin nyt.
Tutkimuksen tuloksista kertoi sunnuntaina Venezuelan TV:ssä toimittaja
José Vicente Rangel.

Venezuela palauttaa kultaansa ulkomailta

Moskova, 7.12. (Venäjän Ääni) -- Toinen erä Länsi-Euroopan ja Ame-
rikan maissa säilytettyä venezuelalaista kultaa on palannut takaisin
kotimaahan, kertoi Venezuelan presidentti Hugo Chavez keskiviikko-
na. Hän huomautti, että nyt on vaarallista pitää kultaa eurooppalai-
sissa ja amerikkalaisissa pankeissa, joita konkurssit uhkaavat.

Chavezin mukaan Venezuela aikoo siirtää kansanvälisiä valuuttavaran-
toja "ystävällisiin" maihin, kuten Brasilia, Venäjä ja Kiina. Toinen erä vene-
zuelalaista kultaa palasi kotimaahan marraskuun lopussa. Yhteensä maan
ulkomaisista pankeista pois noutaman kullan arvo on noin 11 miljardia
dollaria.

Läntinen pallonpuolisko yhdistyy - ilman Yhdysvaltoja ja Kanadaa.

Moskova, 4.12. (Russian Televison) -- Latinalainen Amerikka yhdis-
tyy uuteen blokkiin, johon Yhdysvaltoja ja Kanadaa ei ole kutsuttu.

Kolmekymmentäkolme Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen val-
tionpäämiestä allekirjoitti lauantaina Venezuelan pääkaupungissa Cara-
casissa pidetyn kaksipäiväisen kokouksen päätteeksi virallisen asiakirjan
CELAC-valtioyhteisön (The Community of Latin American and Caribbean
States) perustamisesta. Perustamissopimus sisältää ajatuksen jäsenmai-
den välisen taloudellisen ja poliittisen yhteistyön tiivistämisestä. CELAC:in
perustamisen taustalla on Simon Bolivarin kaksisataa vuotta sitten luoma
visio Latinalaisen Amerikan itsenäisyydestä.

Ecuador vaatii YK:n demokratisointia

Quito, 23.11. (Prensa Latina) -- Ecuadorin hallitus rakentaa kontak-
teja muihin maihin tehostaakseen ehdotuksia Yhdistyneiden kansa-
kuntien koko järjestelmän demokratisoimiseksi. Presidentti Rafael
Correan johtama Ecuadorin hallitus viittaa tässä yhteydessä Latina-
laisen Amerikan kehittyvään integraatioon yhtenä poliittisena voi-
matekijänä tämän tavoitteen toteuttamiseksi.

Rafael Correa puhui keskiviikkona Quitossa asiasta ulkomaisten me-
dioiden edustajille ja tähdensi, että Yhdistyneiden kansakuntien turval-
lisuusneuvosto on absoluuttisen epädemokraattinen elin. "Muutamien
maiden hallitsema turvallisuusneuvosto nimittää santarminsä hallitse-
maan maailmaa ja käyttää sitten häikäilemättä veto-oikeuksien takaa-
maa valtaansa", sanoi Correa.

Nostamme asian esille, vaikka tiedämme, että emme yksin pysty ti-
lannetta korjaamaan. Maailmassa on kuitenkin paljon maita, jotka yhtä-
lailla haluavat uudistaa tämän epädemokraattisen järjestelmän, hän sa-
noi. Correa arvosteli samalla kärkevästi Amerikan valtioiden liittoa (Or-
ganization of American States, OAS) ja totesi, että tämän alunperin yleis-
amerikkalaiseksi tarkoitutun järjestön pääkonttori on Washingtonissa ja
että se ajaa pohjoisamerikkalaisten teollisuuspiirien etuja. Yhdysvallat ei
mm. tunnusta yleisamerikkalaista ihmisoikeuskomissiota (Inter-American
Commission on Human Rights).

Correa sanoi toivovansa, että 2.- 3.12. 2011 Venezuelassa perustettava
Latinalaisen Amerikan ja Karibian valtioiden yhteisö (Community of Latin
American and Caribbean States, CELAC) korvaa OAS:n ja että CELAC:ista
tulee foorumi, jonka puitteissa annettavilla päätöslauselmissa voidaan alu-
eelliset konfliktit ratkaista ilman suurvaltahegemonian painostusta.

Tarvitaan yhteistyötä hyvinvointivaltiota ja puolueetto- muuspolitiikkaa puolustavan ehdokkaan tukemiseksi

Uusi tasavallan presidentti vali-
taan tammikuussa 2012. Kysees-
sä ovat merkittävät ja ennen kaik-
kea Nato-vaalit, joissa yleisdemo-
kraattisilla voimilla on mahdoli-
suus vaikuttaa seuraavien vuosien
poliittisen ilmapiirin muotoutumi-
seen. Tulevissa vaaleissa ratkais-
taan, saadaanko Suomeen arvo-
vaikuttaja, joka on valmis puolus-
tamaan pienituloisia ja suuntaa-
maan ulkopoliittikkaamme perin-
teisen puolueettomuuden suun-
taan.

Perustuslain mukaan tasa-
vallan presidentti johtaa ulko-
ja turvallisuuspolitiikkaa yh-
dessä valtioneuvoston kans-
sa. Samanaikaisesti presidentillä
on mahdollisuus kannanotoillaan
vaikuttaa harjoitettavan politiikan
suuntaan. Esimerkiksi tiedotusväli-
neet sivuuttavat nämä kaksi oleel-
lista asiaa ja koettavat luoda presi-
dentinvaaleista karnevaalinomais-

ta seremoniaa. Presidentin roolista
koetetaan tehdä mahdollisimman
epäpoliittista. Tämä hyödyttää ensi-
sijaisesti nykyistä poliittista suunta-
usta ja siitä hyötynsä saavia piirejä.

Hyvinvointivaltiota ajetaan
alas kiihtyvällä vauhdilla. Euroo-
pan Unionin jäsenenä Suomi on
mukautunut harjoittamaan uusoi-
keistolaista talouspolitiikkaa. Ko-
vimmin tästä kärsivät pienituloiset
ja yhteiskunnan vähäoisaiset. Tule-
van tasavallan presidentin on kyet-
tävä puolustamaan hyvinvointipal-
veluita, alueellista tasa-arvoa, vä-
hemmistöjä ja kaikkein heikoim-
massa asemassa olevia. Tasavallan
presidentin on voitava vastustaa
kovaa EU-politiikkaa.

Suomea hivutetaan parhail-
laan kohti Nato-jäsenyyttä. Nato-
kehitys tarkoittaa Suomen si-
toutumista rikollisiin sotaseikkailui-
hin ja naapuruussuhteidemme va-
kavaa vaarantamista. Tämä suunta-

us on vastoin kansalaisten enem-
mistön tahtoa. Tulevan tasavallan
presidentin tulee vastustaa Suo-
men liittymistä sotilasliittoihin ja
hänen on suunnattava maata akti-
viiseen puolueettomuus- ja rau-
hanpolitiikkaan. Se on tae kestä-
välle ulkopoliitikalle ja hyville naa-
puruussuhteille.

Suomen Työväenpuolue nä-
kee, että tulevissa vaaleissa on
mahdollisuus muuttaa harjoite-
tun politiikan suuntaa: perään-
kuuluttamme yleisdemokraattis-
ten voimien yhteistyötä tasaval-
lan presidentin vaaleissa sellaisen
EU-kriittisen ja Nato-vastaisen eh-
dokkaan tukemiseksi, joka on val-
mis puolustamaan hyvinvointival-
tiota ja aktiivista puolueettomuus-
ja rauhanpolitiikkaa.

Suomen Työväenpuolue STP rp. Hauho 22.10.11